

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-168-26

Druk nr 3159
Warszawa, 30 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej.

Jednocześnie, z uwagi na proponowane wejście w życie regulacji 1 stycznia 2027 r., przedstawiam wniosek o skrócenie postępowania z projektem ustawy.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów i Gospodarki.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia ...

o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa formę, warunki i tryb udzielania wsparcia dla przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej, zwanego dalej „wsparciem”, oraz sposób obliczania wysokości wsparcia i jego rozliczania.

2. Wsparcie stanowi pomoc publiczną dla przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507).

3. Wsparcie jest udzielane ze środków budżetu państwa przez ministra właściwego do spraw gospodarki, który jest podmiotem udzielającym pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500).

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) cenie RK – należy przez to rozumieć średnią arytmetyczną średnich cen sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w danym roku kalendarzowym ogłaszanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na każdy kwartał na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516, 607 i 900);
- 2) energochłonności – należy przez to rozumieć udział kosztów wykorzystanej energii w wartości produkcji sprzedanej w danym roku;
- 3) kwalifikujące się zużycie – należy przez to rozumieć 50 % ilości energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

- 4) okresie kwalifikowanym – należy przez to rozumieć rok kalendarzowy poprzedzający odpowiednio rok złożenia wniosku o udzielenie wsparcia albo rok złożenia wniosku o wypłatę.

Art. 3. 1. Wsparciem może być objęte kwalifikujące się zużycie.

2. Wsparcie jest udzielane w formie dopłaty do poniesionych kosztów energii elektrycznej przez okres nie dłuższy niż na 3 kolejne lata.

3. Do dopłaty stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm.²⁾) o dotacji celowej, z zastrzeżeniem odrębności wynikających z niniejszej ustawy.

4. Roczna wysokość wsparcia w przeliczeniu na jedną megawatogodzinę kwalifikującego się zużycia nie może:

- 1) przekroczyć 50 % ceny RK w okresie kwalifikowanym;
- 2) skutkować uzyskaniem ceny poniżej 50 euro za megawatogodzinę na kwalifikujące się zużycie.

5. Cenę, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ustala się w złotych na podstawie średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień okresu kwalifikowanego.

6. Wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku, w którym nastąpiła pierwsza wypłata wsparcia, nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonego w pierwszym roku, ustalonego zgodnie z ust. 4.

7. Roczna wartość wypłacanego wsparcia jest ustalana w każdym roku, w którym wsparcie jest wypłacane na podstawie zużytej przez przedsiębiorcę energii elektrycznej w okresie kwalifikowanym poprzedzającym rok, w którym nastąpiła wypłata.

8. Łączna wysokość udzielonego wsparcia stanowi sumę wysokości wsparcia za pierwszy okres kwalifikowany oraz wsparcia prognozowanego na dwa kolejne okresy kwalifikowane.

9. Przedsiębiorca jest obowiązany do przeznaczenia środków w wysokości odpowiadającej co najmniej 50 % łącznej kwoty wsparcia na sfinansowanie inwestycji określonych w programie, o którym mowa w art. 5 ust. 1, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. 426, 635, 680 i 912.

lub odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym:

- 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego;
- 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną;
- 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy;
- 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy.

10. Inwestycja, o której mowa w ust. 9, może być oddana do użytkowania niepóźniej niż 60 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej oddanie do użytkowania w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii.

Art. 4. 1. Jeżeli przedsiębiorcy przyznano pomoc publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) albo przedsiębiorca ten ubiega się o jej przyznanie za ten sam okres kwalifikowany, wsparcie może zostać udzielone w odniesieniu do zużycia energii elektrycznej nieobjętego tą pomocą albo wnioskiem o jej przyznanie.

2. Jeżeli pomoc publiczna otrzymana na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, dotyczy tego samego kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej za ten sam okres kwalifikowany, wsparcie na to zużycie nie jest udzielane, gdy kwota pomocy otrzymanej na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, przypadająca na to zużycie jest równa maksymalnej kwocie wsparcia obliczonej dla tego zużycia na podstawie niniejszej ustawy albo ją przekracza.

3. Jeżeli pomoc publiczna otrzymana na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, dotyczy tego samego kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej za ten sam okres kwalifikowany i jest niższa niż maksymalna kwota wsparcia obliczona dla tego samego zużycia na podstawie niniejszej ustawy, wsparcie na to zużycie może zostać udzielone w kwocie nieprzekraczającej różnicy między maksymalną kwotą wsparcia a kwotą pomocy otrzymanej na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1.

4. Wsparcie może być łączone z inną pomocą publiczną, pomocą *de minimis* lub finansowaniem z centralnie zarządzanych funduszy Unii Europejskiej w odniesieniu do tych samych, częściowo lub całkowicie pokrywających się kosztów kwalifikowalnych, pod

warunkiem że łączna kwota wsparcia, pomocy oraz finansowania unijnego nie prowadzi do przekroczenia najwyższego poziomu intensywności lub kwoty pomocy mających zastosowanie na podstawie przepisów regulujących udzielanie poszczególnych rodzajów pomocy.

5. Inwestycja, o której mowa w art. 3 ust. 9, nie może być objęta inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis*.

6. Inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis* może być objęta odrębna inwestycja na tej samej infrastrukturze co inwestycja, o której mowa w art. 3 ust. 9, o wyraźnie określonym zakresie rzeczowym i wyodrębnionych kosztach, która nie jest objęta obowiązkiem sfinansowania inwestycji ze środków wsparcia.

Art. 5. 1. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, rządowy program pomocy, zwany dalej „programem”.

2. Program określa:

- 1) szczegółowe rodzaje inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 9, objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji;
- 2) szczegółowe warunki i kryteria udzielenia wsparcia;
- 3) sposób ustalania ilości energii elektrycznej objętej pomocą publiczną otrzymaną na podstawie ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 1, albo wnioskiem o jej przyznanie;
- 4) wysokość środków przeznaczonych na finansowanie programu;
- 5) częstotliwość naboru wniosków o udzielenie wsparcia;
- 6) szczegółowe warunki wypłaty wsparcia;
- 7) wymogi dotyczące raportu oceny technicznej inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 9, oraz raportu końcowej oceny technicznej tej inwestycji;
- 8) warunki i tryb przeprowadzania kontroli;
- 9) szczegółowe warunki i terminy rozliczania otrzymanego wsparcia;
- 10) sposób mierzenia wpływu realizacji programu na bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności lub jednostkowej ceny energii elektrycznej, efektywność ekonomiczną oraz zatrudnienie.

3. Program jest programem wieloletnim w rozumieniu art. 136 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. Program opracowuje się na okres 9 lat. W okresie obowiązywania programu może nastąpić jego aktualizacja.

Art. 6. Wsparcie może być udzielone do wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na udzielanie wsparcia, nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r.

Rozdział 2

Warunki przyznania wsparcia

Art. 7. Wsparcie może być udzielone przedsiębiorcy, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ponad 50 % przychodu z działalności gospodarczej uzyskanego w okresie kwalifikowanym osiąga z działalności określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczonej co najmniej jednym z kodów wymienionych w załączniku do ustawy;
- 2) jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68, 516, 900 i 912);
- 3) wykonywał działalność gospodarczą, o której mowa w pkt 1, przez okres kwalifikowany i wykonuje ją odpowiednio na dzień złożenia wniosku o udzielenie wsparcia, zwanego dalej „wnioskiem”, oraz wniosku o wypłatę;
- 4) posiada prawo do dysponowania nieruchomością niezbędną do realizacji inwestycji, o której mowa w art. 3 ust. 9;
- 5) nie znajduje się w likwidacji lub w upadłości;
- 6) nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu komunikatu Komisji – Wytoczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz. Urz. UE C 249 z 31.07.2014, str. 1, z późn. zm.);
- 7) nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie wykonania decyzji właściwego organu podatkowego;
- 8) nie zalega z zapłatą należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zawieszenie spłaty lub zawarł umowę o odroczeniu terminu płatności albo umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne;

- 9) nie jest wpisany na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514);
- 10) nie została na niego nałożona kara pieniężna, o której mowa w art. 6 ust. 1 lub w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego;
- 11) nie została względem niego orzeczona kara, o której mowa w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego;
- 12) nie została na niego nałożona kara pieniężna, o której mowa w art. 143d ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.³⁾);
- 13) spełnia kryteria kwalifikacji określone w ustawie i programie.

Art. 8. Warunkiem udzielenia wsparcia jest udział środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania wynoszący co najmniej 20 % wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji wskazanej we wniosku.

Rozdział 3

Operator pomocy i komisja konkursowa

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki powierza udzielanie wsparcia operatorowi pomocy.

2. Operatorem pomocy jest Bank Gospodarstwa Krajowego.

3. Operator pomocy, w szczególności:

- 1) przygotowuje i prowadzi nabór wniosków o udzielenie wsparcia;
- 2) dokonuje weryfikacji formalnej i oceny finansowej wniosku;
- 3) przygotowuje regulamin naboru wniosków o udzielenie wsparcia;
- 4) sporządza wykaz wniosków o udzielenie wsparcia;
- 5) prowadzi kontrolę udzielonego wsparcia;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1423, 1820 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 415, 483, 846 i 1098.

- 6) wzywa w imieniu Skarbu Państwa przedsiębiorcę do zwrotu wsparcia w przypadkach określonych w umowie o udzielenie wsparcia;
- 7) współdziała, w imieniu ministra właściwego do spraw gospodarki, z Prokuratorią Generalną Rzeczypospolitej Polskiej w postępowaniach przed sądami powszechnymi i Sądem Najwyższym dotyczących udzielonego wsparcia;
- 8) reprezentuje ministra właściwego do spraw gospodarki w postępowaniach przed sądami powszechnymi i Sądem Najwyższym dotyczących udzielonego wsparcia, w których reprezentacji ministra właściwego do spraw gospodarki nie zapewnia Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) prowadzi obsługę wierzytelności do czasu ich całkowitej spłaty oraz prowadzi i odpowiada za postępowania dotyczące roszczeń wynikających z wierzytelności w związku udzielonym wsparciem.

4. Powierzenie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie umowy, w której określa się szczegółowy zakres zadań operatora pomocy, sposób i tryb zwrotu kosztów, o których mowa w art. 10, oraz sposób ich rozliczenia.

5. Regulamin naboru wniosków o udzielenie wsparcia podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 10. Operatorowi pomocy przysługuje pokrycie uzasadnionych kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 9.

Art. 11. 1. Listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia ustala komisja konkursowa, zwana dalej „komisją”.

2. Komisję powołuje minister właściwy do spraw gospodarki.

3. W skład komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący komisji – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 2) zastępca przewodniczącego komisji;
- 3) sekretarz komisji;
- 4) pozostali członkowie komisji – po jednym przedstawicielu wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw klimatu, Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego i Prezesa Polskich Sieci Elektroenergetycznych Spółka Akcyjna z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie.

4. Prawo głosu i dokonywania oceny wniosków przysługuje członkom komisji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 2 i 4.

5. Członkiem komisji nie może być osoba, która:

- 1) pozostaje w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub jest związana z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z członkiem organu zarządzającego lub organu nadzorczego przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie;
- 2) w ciągu 3 lat przed dniem ogłoszenia naboru pozostawała w stosunku pracy lub zlecenia z członkiem organu zarządzającego lub organu nadzorczego przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie lub była członkiem organu zarządzającego lub organu nadzorczego tego przedsiębiorcy;
- 3) pozostaje z członkiem organu zarządzającego lub organu nadzorczego przedsiębiorcy ubiegającego się o wsparcie w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności;
- 4) została prawomocnie skazana za przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem o udzielenie zamówienia, przestępstwo przekupstwa, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

6. Członek komisji składa pisemne oświadczenie o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 5, niezwłocznie po zapoznaniu się z nazwami przedsiębiorców ubiegających się o wsparcie.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje członka komisji oraz powołuje nowego członka tej komisji niezwłocznie po złożeniu przez członka komisji oświadczenia o istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 5, albo niezwłocznie po powzięciu informacji o istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 5, jak również w przypadku niezłożenia oświadczenia przez członka komisji.

8. Czynności podjęte przez członka komisji konkursowej przed jego odwołaniem na podstawie ust. 7, powtarza się.

Art. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze zarządzenia, regulamin pracy komisji.

Rozdział 4

Tryb udzielania wsparcia

Art. 13. 1. Wsparcie jest udzielane na wniosek przedsiębiorcy, zwanego dalej „wnioskodawcą”.

2. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę wnioskodawcy i adres jego siedziby;
- 2) imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentacji wnioskodawcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP) oraz numer wpisu do Krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej REGON;
- 4) określenie wykonywanej działalności gospodarczej spełniającej warunek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, przez wskazanie odpowiednich kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), potwierdzony przez biegłego rewidenta;
- 5) informacje dotyczące inwestycji wskazanej we wniosku;
- 6) określenie wysokości wnioskowanego wsparcia;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata wsparcia;
- 8) dodatkowe informacje istotne dla oceny wniosku niestanowiące danych osobowych.

3. Do wniosku wnioskodawca załącza:

- 1) dokumenty lub oświadczenia potwierdzające okoliczności, na które powołuje się we wniosku, w tym:
 - a) oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu przez wnioskodawcę warunków uprawniających do przyznania wsparcia, o treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 902 i 988) oświadczam, że:
 - dane zawarte we wniosku i załącznikach są zgodne z prawdą,
 - znane mi są i spełniam warunki uprawniające do przyznania wsparcia wynikające z ustawy z dnia ... 2026 r. o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń,
 - b) raport zawierający pozytywną ocenę techniczną inwestycji wskazanej we wniosku,

- c) opis sposobu spełniania warunków, o których mowa w art. 3 ust. 9, przez inwestycję wskazaną we wniosku,
 - d) informacje albo oświadczenia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o wyrażeniu zgody na poddanie się kontroli w zakresie spełniania przez niego warunków do otrzymania wsparcia oraz prawidłowości rozliczenia się z udzielonego mu wsparcia.

4. Wnioskodawca składa wniosek wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3, w terminie określonym w ogłoszeniu o naborze wniosków o udzielenie wsparcia, zwanym dalej „ogłoszeniem o naborze”.

5. Wniosek wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3, składa się w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nich danych. Wniosek opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki publikuje ogłoszenie o naborze na stronie podmiotowej, w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie jest publikowane również na stronie internetowej operatora pomocy.

2. Ogłoszenie o naborze zawiera informacje o zakresie wsparcia ustanowionym w programie, w szczególności:

- 1) wysokość środków przeznaczonych na wsparcie w ramach naboru;
- 2) kryteria oceny wniosków oraz punktacji spełnienia kryteriów oceny wniosków stosowanej w przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 2;
- 3) sposób spełniania kryteriów oceny wniosków;
- 4) termin i sposób składania wniosków.

3. Wraz z ogłoszeniem o naborze minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej regulamin naboru oraz wzór umowy o udzielenie wsparcia. Regulamin naboru jest udostępniany również na stronie internetowej operatora pomocy.

Art. 15. Wniosek, w zakresie zgodności z programem podlega ocenie w zakresie wpływu inwestycji wskazanej we wniosku na:

- 1) bezpieczeństwo energetyczne;
- 2) obniżenie energochłonności wnioskodawcy;

- 3) obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy;
- 4) efektywność ekonomiczną wnioskodawcy;
- 5) zatrudnienie u wnioskodawcy.

Art. 16. 1. W przypadku stwierdzenia braków formalnych wniosku operator pomocy wzywa wnioskodawcę do ich usunięcia w terminie wskazanym w wezwaniu, niekrótszym niż 7 dni od dnia otrzymania wezwania. W razie nieusunięcia braków we wskazanym terminie wniosek nie podlega dalszej ocenie.

2. Operator pomocy może żądać od wnioskodawcy dodatkowych informacji lub wyjaśnienia treści wniosku i załączonych do wniosku dokumentów i oświadczeń w zakresie oceny finansowej wniosku, w terminie wskazanym w żądaniu, niekrótszym niż 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Art. 17. 1. Operator pomocy sporządza wykaz, który zawiera:

- 1) potwierdzenie otrzymania pozytywnej weryfikacji formalnej i oceny finansowej;
- 2) wyniki oceny technicznej inwestycji wskazanej we wniosku.

2. Wykaz wniosków operator pomocy przekazuje komisji.

3. Do wykazu wniosków operator pomocy załącza dokumenty złożone przez wnioskodawców objętych wykazem, w tym wnioski, raport oceny technicznej oraz oświadczenia, o których mowa w art. 13 ust. 3.

Art. 18. 1. Komisja dokonuje weryfikacji wykazu wniosków i ustala listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia.

2. Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych do udzielenia wsparcia w danym naborze, komisja przeprowadza dodatkową ocenę wniosków w zakresie zgodności z kryteriami oceny wniosków oraz poziomem ich spełnienia w drodze przyznania punktów odpowiadających zakresowi spełniania przez wniosek każdego odrębnie punktowanego kryterium oceny wniosków.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia.

Art. 19. Minister właściwy do spraw gospodarki unieważnia nabór, jeżeli:

- 1) nie złożono żadnego wniosku;
- 2) wszystkie złożone wnioski:
 - a) zawierały braki formalne, których nie usunięto w trybie art. 16 ust. 1, lub

- b) nie uzyskały pozytywnej oceny finansowej i technicznej;
- 3) stwierdzono nieprawidłowości, które mogłyby wpłynąć na wynik naboru.

Rozdział 5

Udzielanie wsparcia

Art. 20. 1. Wsparcie jest udzielane na podstawie umowy ramowej o udzielenie wsparcia, zwanej dalej „umową”.

2. Umowa określa w szczególności:

- 1) szczegółowe przeznaczenie wsparcia;
- 2) łączną wysokość przyznanego wsparcia oraz sposób i szczegółowe warunki jego wypłaty;
- 3) zakres i warunki realizacji inwestycji wskazanej we wniosku;
- 4) sposób i termin rozliczenia wsparcia, w tym zobowiązanie przedsiębiorcy do zwrotu wsparcia, jeżeli wsparcie zostało nienależnie pobrane lub w wysokości wyższej niż należna lub nieprawidłowo wykorzystane;
- 5) sposób i tryb kontroli realizacji umowy;
- 6) warunki rozwiązania umowy.

3. Umowę zawiera się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 21. Przedsiębiorca jest obowiązany do ustanowienia i przekazania oświadczenia o poddaniu się egzekucji, spełniającego warunki określone w art. 777 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, 473, 830, 1003 i 1046), w wysokości 120 % łącznej kwoty udzielonego wsparcia.

Art. 22. 1. Wypłata wsparcia następuje pod warunkiem:

- 1) zawarcia umowy o udzielenie dopłaty na dany rok;
- 2) wykonania przez przedsiębiorcę zobowiązań wynikających z umowy wymaganych na dzień złożenia wniosku o wypłatę.

2. Umowę o udzielenie dopłaty na dany rok zawiera się na podstawie wniosku o wypłatę, który zawiera dane o rzeczywistym zużyciu ilości energii elektrycznej w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku.

3. Wsparcie może być wypłacane do dnia 31 grudnia 2030 r.

Art. 23. 1. Kontrola nad realizacją umowy ma na celu sprawdzenie w szczególności:

- 1) zgodności realizacji inwestycji z warunkami udzielenia wsparcia oraz umową;

2) zgodności informacji, dokumentów i oświadczeń złożonych wraz z wnioskiem oraz wraz z wnioskiem o wypłatę ze stanem faktycznym i prawnym.

2. Kontrola może być prowadzona w siedzibie przedsiębiorcy lub w każdym miejscu związanym z realizacją inwestycji, w okresie od dnia udzielenia wsparcia do dnia jego rozliczenia.

3. Przedsiębiorca jest obowiązany poddać się kontroli.

4. Operator pomocy ma prawo do:

- 1) dostępu do dokumentów, danych i informacji związanych z udzieleniem, wykorzystaniem i rozliczeniem wsparcia, w tym do danych utrwalonych w systemach teleinformatycznych, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli;
- 2) dostępu do pomieszczeń i na tereny, na których inwestycja jest realizowana;
- 3) dokonania oględzin środków trwałych i weryfikacji istnienia, nabycia, wdrożenia i wykorzystywania wartości niematerialnych i prawnych związanych z realizacją inwestycji;
- 4) przyjmowania ustnych i pisemnych oświadczeń oraz wyjaśnień;
- 5) utrwalania przebiegu czynności kontrolnych, w szczególności przez wykonanie fotografii lub filmu, w tym rejestrację dźwięku, miejsca realizacji i stanu inwestycji.

Art. 24. 1. Przedsiębiorca, w terminie 3 miesięcy od dnia upływu terminu na realizację inwestycji wskazanej we wniosku, przekazuje operatorowi pomocy informację o wykonaniu inwestycji zgodnie z warunkami określonymi w umowie.

2. Informacja zawiera co najmniej:

- 1) opis inwestycji, w tym zakres rzeczowy oraz parametry techniczne inwestycji;
- 2) wysokość poniesionych nakładów inwestycyjnych wraz z dokumentami potwierdzającymi ich poniesienie;
- 3) datę zakończenia inwestycji i datę jej oddania do użytkowania;
- 4) potwierdzenie, że inwestycja została zrealizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) raport z końcowej oceny technicznej inwestycji.

3. Operator pomocy weryfikuje rozliczenie, w szczególności w zakresie zgodności zrealizowanej inwestycji z warunkami udzielenia wsparcia.

4. Operator pomocy może żądać od przedsiębiorcy dodatkowych dokumentów lub wyjaśnień niezbędnych do potwierdzenia prawidłowego wykorzystania wsparcia, w tym prawidłowej realizacji inwestycji.

5. W przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do prawdziwości oświadczeń przedsiębiorcy, prawidłowości przedstawionego rozliczenia albo zgodności zrealizowanej inwestycji z warunkami określonymi w umowie, operator pomocy może zlecić przeprowadzenie niezależnego audytu technicznego lub finansowego.

6. Koszty audytu ponosi przedsiębiorca, jeżeli audyt potwierdzi nieprawidłowości będące podstawą jego zlecenia.

Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki publikuje raport z realizacji inwestycji wskazanych w umowach w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy raport.

Art. 26. 1. Przedsiębiorca dokonuje zwrotu wsparcia wraz z odsetkami obliczonymi z zastosowaniem stopy oprocentowania stosowanej do celów zwrotu pomocy określonej zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.– Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 4, str. 3) począwszy od dnia przekazania wsparcia na rachunek przedsiębiorcy, w przypadku stwierdzenia, że:

- 1) wsparcie zostało przyznane nienależnie lub w wysokości wyższej niż należne lub wnioskodawca nieprawidłowo je wykorzystał;
- 2) przedsiębiorca nie wykonał inwestycji określonej w umowie.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie dokona zwrotu wsparcia albo dokona jego zwrotu w kwocie niższej niż należna, operator pomocy wzywa przedsiębiorcę do zwrotu w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Roszczenie związane ze zwrotem wsparcia, udzielanego zgodnie z ustawą, przedawnia się z upływem 10 lat, licząc od dnia, w którym udzielono wsparcia.

4. Termin przedawnienia, o którym mowa w ust. 3, ulega przerwaniu w przypadku podjęcia przez Komisję Europejską lub państwo członkowskie działające na jej wniosek jakiegokolwiek działania w odniesieniu do pomocy niezgodnej z prawem, o którym mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9).

5. Przedsiębiorca korzystający ze wsparcia jest obowiązany do przechowywania dokumentów związanych z jego udzieleniem do czasu upływu terminu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem wsparcia określonym w ust. 3.

6. Do postępowań w sprawie roszczeń związanych ze zwrotem wsparcia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 27. 1. Wsparcie nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

2. Do kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych nie zalicza się wydatków i kosztów sfinansowanych z otrzymanego wsparcia, w tym odpisów z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych dokonywanych według zasad określonych w tych przepisach, od tej części ich wartości, która odpowiada poniesionym wydatkom na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie tych środków lub wartości niematerialnych i prawnych, sfinansowanym z wsparcia.

Rozdział 6

Przepis zmieniający

Art. 28. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, 779, 846, 912 i 1123) po art. 38ad dodaje się art. 38ae w brzmieniu:

„Art. 38ae. 1. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 4 i 9, stawka podatku określonego na podstawie art. 19 ust. 1 wynosi:

- 1) 30 %:
 - a) w roku podatkowym rozpoczynającym się:
 - w 2027 r. albo
 - w 2028 r. – w przypadku określonym w ust. 2 pkt 1, oraz
 - b) w roku podatkowym następującym albo w latach podatkowych następujących po roku, o którym mowa w lit. a – w przypadku określonym w ust. 2;
- 2) 26 %:
 - a) w roku podatkowym rozpoczynającym się:
 - w 2028 r., albo
 - w 2029 r. – w przypadku określonym w ust. 2 pkt 2, albo
 - w roku podatkowym następującym bezpośrednio po roku albo latach, o których mowa w pkt 1, oraz

- b) w roku podatkowym następującym albo w latach podatkowych następujących po roku, o którym mowa w lit. a – w przypadku określonym w ust. 3;
- 3) 23 %:
- a) w roku podatkowym rozpoczynającym się:
 - w 2029 r., z zastrzeżeniem pkt 2 lit. a tiret drugie, albo
 - w roku podatkowym następującym bezpośrednio po roku albo latach, o których mowa w pkt 2, oraz
 - b) w roku podatkowym następującym albo w latach podatkowych następujących po roku, o którym mowa w lit. a – w przypadku określonym w ust. 3.

2. W przypadku gdy podatnik utworzony:

- 1) przed dniem 1 stycznia 2027 r. skorzystał z możliwości określonej w art. 8 ust. 3, podatnik ten w kolejnym roku podatkowym stosuje stawkę, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, o ile spełnia w tym kolejnym roku podatkowym warunki, o którym mowa w ust. 4 albo 9;
- 2) przed dniem 1 stycznia 2028 r. skorzystał z możliwości określonej w art. 8 ust. 2a, podatnik ten w kolejnym roku podatkowym stosuje stawkę, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a tiret drugie, o ile spełnia w tym kolejnym roku podatkowym warunki, o którym mowa w ust. 4 albo 9.

3. W przypadku gdy okres opodatkowania podwyższoną stawką określoną w ust. 1 w którymkolwiek roku podatkowym określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a albo pkt 3 lit. a trwał krócej niż dwanaście kolejnych miesięcy kalendarzowych, obowiązek stosowania tej podwyższonej stawki podatku dotyczy również roku podatkowego następującego bezpośrednio po tym roku, choćby w tym następnym roku podatnik nie spełniał warunków określonych w ust. 4 i 9, przy czym zasadę tę stosuje się odpowiednio do kolejnych lat podatkowych, jeżeli na koniec roku poprzedniego łączny dotychczasowy okres opodatkowania tą podwyższoną stawką trwał krócej niż dwanaście kolejnych miesięcy kalendarzowych.

4. Przepis ust. 1 stosuje się do podatników, w tym podatkowych grup kapitałowych, spełniających łącznie następujące warunki:

- 1) podatnik, a w przypadku podatkowej grupy kapitałowej – spółka wchodząca w skład tej grupy, prowadzi działalność w zakresie:
 - a) wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej, lub

- b) produkcji paliw ciekłych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529) w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w rozumieniu art. 3 pkt 10e ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516, 607 i 900) w procesie przerobu ropy naftowej, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów, lub
 - c) obrotu:
 - gazem ziemnym wysokometanowym lub zaazotowanym, w tym skroplonym gazem ziemnym lub propan-butanem lub innym rodzajem gazu palnego, lub
 - paliwami ciekłymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, lub
 - ropą naftową, lub
 - d) przesyłania energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, lub
 - e) dystrybucji energii elektrycznej, w rozumieniu art. 3 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z wyłączeniem podatników będących przedsiębiorstwami zintegrowanymi pionowo, o których mowa w art. 9d ust. 7 pkt 1 tej ustawy, oraz
- 2) w którymkolwiek dniu roku podatkowego bezpośrednio poprzedzającego dany rok podatkowy podatnik, a w przypadku podatkowej grupy kapitałowej – spółka wchodząca w skład tej grupy, jest jednostką składową grupy krajowej lub grupy międzynarodowej w rozumieniu odpowiednio art. 2 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych, do których stosuje się przepisy tej ustawy zgodnie z art. 4 tej ustawy, oraz
- 3) wysokość przychodów osiągniętych przez podatnika, w tym podatkową grupę kapitałową, w roku podatkowym bezpośrednio poprzedzającym dany rok podatkowy przekroczyła równowartość 50 000 000 euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku podatkowego, w którym uzyskane zostały te przychody; jeżeli ten poprzedni rok podatkowy podatnika był dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy,

kwotę progu, o którym mowa w zdaniu pierwszym ustala się jako iloczyn $1/12$ z 50 mln euro i liczby pełnych miesięcy tego poprzedniego roku podatkowego, oraz

- 4) przychody inne niż przychody z zysków kapitałowych osiągnięte przez podatnika, w tym podatkową grupę kapitałową, w roku podatkowym poprzedzającym bezpośrednio dany rok podatkowy z działalności w zakresie określonym w pkt 1 stanowiły co najmniej 75 % przychodów tego podatnika innych niż przychody z zysków kapitałowych osiągniętych w tym poprzednim roku podatkowym.

5. Przy ustalaniu wskaźnika przychodów na podstawie ust. 4 pkt 4:

- 1) nie uwzględnia się przychodów, które zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640, 644 i 1206), są zaliczane do pozostałych przychodów operacyjnych albo przychodów finansowych;
- 2) przez przychody osiągnięte z działalności w zakresie określonym w ust. 4 pkt 1:
 - a) lit. a należy rozumieć w szczególności przychody ze sprzedaży wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej,
 - b) lit. b należy rozumieć w szczególności przychody ze sprzedaży paliw ciekłych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;
- 3) w przypadku podatkowych grup kapitałowych, w których skład wchodzi co najmniej jedna spółka prowadząca działalność, o której mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub e – przychody z tej działalności uwzględnia się wyłącznie u tej spółki lub spółek.

6. W przypadku podatkowej grupy kapitałowej utworzonej po dniu 31 grudnia 2026 r. warunki, o których mowa w ust. 4 pkt 3 i 4, uważa się za spełnione, jeżeli spełniała je co najmniej jedna spółka tworząca tę grupę.

7. W przypadku połączenia podatników, z których co najmniej jeden spełnia warunki, o których mowa w ust. 4, uważa się, że podmiot przejmujący lub nowoutworzony spełniają te warunki w pierwszym roku po połączeniu, a w przypadku spółki przejmującej, która w związku z połączeniem nie dokonała zamknięcia ksiąg rachunkowych – w roku, w którym dokonano tego połączenia.

8. W przypadku:

- 1) podziału podatnika, jeżeli:
 - a) wartość majątku przejmowanego przez podatnika przejmującego lub nowo zawiązanego przekracza 20 % wartości bilansowej aktywów dzielonego podatnika wykazanej w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym

przed dniem podziału, a przypadku gdy sprawozdanie finansowe nie zostało sporządzone w ostatnich 12 miesiącach przed dniem podziału – wartość tego majątku przekracza 20 % wartości majątku spółki dzielonej, ustalonego na dzień poprzedzający dzień podziału, oraz

- b) aktywa określone w lit. a w przeważającej mierze służyły prowadzeniu co najmniej jednego z rodzajów działalności, o których mowa w ust. 4 pkt 1, oraz
 - c) wartość przejmowanego majątku stanowi co najmniej 50 % wartości bilansowej aktywów podatnika przejmującego, przy czym warunku tego nie stosuje się do podatnika nowo zawiązanego,
- 2) wniesienia przez podatnika na poczet kapitału innego podmiotu uprzednio prowadzonego przez podatnika przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa albo składników majątku tego przedsiębiorstwa; przy czym w odniesieniu do zorganizowanej części przedsiębiorstwa oraz innych składników majątku przedsiębiorstwa przepis pkt 1 lit. a–c stosuje się odpowiednio,
- 3) utraty przez podatkową grupę kapitałową statusu podatnika
– po dniu 31 grudnia 2026 r., spełnienie warunków określonych w ust. 4 ustala się w roku podatkowym, w którym nastąpiły te zdarzenia oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym według stanu na dzień je poprzedzający.

9. Przepis ust. 1 stosuje się także do:

- 1) podatników, spełniających warunki określone w ust. 4 pkt 1–3, u których wskaźnik określony zgodnie z ust. 4 pkt 4 i ust. 5 wynosi co najmniej 33 % lecz mniej niż 75 %;
- 2) innych niż określone w ust. 4, podatkowych grup kapitałowych spełniających warunki określone w ust. 4 pkt 1–3, w których skład wchodzi spółka prowadząca działalność, o której mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub e, jeżeli spółka ta spełnia warunek określony w ust. 4 pkt 4.

10. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 9 pkt 1:

- 1) stawki określone w ust. 1 stosuje się do części podstawy opodatkowania odpowiadającej, zgodnie z wyborem podatnika, proporcji:
 - a) w jakiej dochód osiągnięty w danym roku podatkowym przez podatnika z działalności w zakresie, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, pozostaje do łącznej wysokości dochodu osiągniętego w tym samym roku podatkowym przez

podatnika ze źródeł innych niż zyski kapitałowe, przy czym do ustalenia tego dochodu przepis art. 15 ust. 2 stosuje się odpowiednio, albo

- b) ustalonej zgodnie z ust. 4 pkt 4 i ust. 5 do dwóch miejsc po przecinku, powiększonej o 33 %;
- 2) do ustalenia wysokości zaliczek uproszczonych stosuje się proporcję określoną zgodnie z pkt 1 lit. b.

11. Proporcja, o której mowa w ust. 10 pkt 1 lit. a, nie może być niższa niż 0 % ani wyższa niż 100 %.

12. W przypadku podatkowych grup kapitałowych, o których mowa w ust. 9 pkt 2:

- 1) stawki podatku, o których mowa w ust. 1, stosuje się do podstawy opodatkowania ustalonej w części, w jakiej dochód tej spółki pozostaje do sumy dochodów spółek wchodzących w skład tej podatkowej grupy kapitałowej, a do pozostałej części podstawy opodatkowania stosuje się właściwą stawkę podatku określoną w art. 19 ust. 1, przy czym podatek takiej podatkowej grupy kapitałowej stanowi suma podatku obliczonego według tych różnych stawek;
- 2) przy ustalaniu zaliczek na podatek stosuje się proporcję określoną w pkt 1, przy czym przy ustalaniu zaliczek wpłacanych w uproszczonej formie na zasadach określonych w art. 25 ust. 6 albo 6a, w celu obliczenia tej proporcji, uwzględnia się proporcję dochodów osiągniętych w roku poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata.

13. Zasada wskazana w ust. 12 pkt 1 nie ma zastosowania, jeżeli spółki wchodzące w skład podatkowej grupy kapitałowej, o której mowa w ust. 9 pkt 2, prowadzą również inną niż określona w ust. 4 pkt 1 lit. d lub e działalność, o której mowa w ust. 4 pkt 1. W takim przypadku stosuje się odpowiednio przepisy ust. 10 i 11.

14. W przypadku wpłacania zaliczek w formie uproszczonej na zasadach określonych w art. 25 ust. 6 albo 6a, podatnicy, o których mowa w ust. 4, 9 i 13, są obowiązani do wpłaty tych zaliczek w wysokości kwoty określonej zgodnie z art. 25 ust. 6 albo 6a:

- 1) podwyższonej o 57,9 % – w przypadku zaliczek dotyczących roku podatkowego, w którym stosują stawkę podatku w wysokości 30 %;
- 2) podwyższonej o 36,8 % – w przypadku zaliczek dotyczących roku podatkowego, w którym stosują stawkę podatku w wysokości 26 %;

- 3) obniżonej o 23,3 % – w przypadku zaliczek dotyczących roku podatkowego, w którym stosują stawkę podatku w wysokości 23 %, przy czym zaliczkę tę podwyższa się o 21,1 %, jeżeli podatnik ustalał kwotę zaliczek miesięcznych za ten rok podatkowy zgodnie z zasadami określonymi w art. 25 ust. 6 albo 6a, uwzględniając podatek należny wynikający z zeznania złożonego w roku poprzedzającym ten rok podatkowy o dwa lata;
- 4) obniżonej albo podwyższonej o wyrażony w procentach i zaokrąglony do jednego miejsca po przecinku wskaźnik dotyczący danego roku podatkowego określony w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych – w przypadkach innych niż określone w pkt 1–3.

15. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 14 pkt 4, oblicza się według następującego wzoru:

$$\left(\frac{\text{stawka podatku obowiązująca w roku podatkowym}}{\text{stawka podatku stosowana do obliczenia podatku}} - 1 \right) \times 100$$

stanowiącego podstawę do ustalenia zaliczek w formie uproszczonej

16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza do końca roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym mają być wpłacane zaliczki w formie uproszczonej, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wskaźnik, o którym mowa w ust. 14 pkt 4, z zastosowaniem wzoru określonego w ust. 15.”.

Rozdział 7

Przepisy epizodyczne, przepis przejściowy, przepisy dostosowujące i przepis końcowy

Art. 29. 1. W 2027 r. wysokość progu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1, może zostać zwiększona nie więcej niż o dodatkowe 20 punktów procentowych ceny RK za jedną megawatogodzinę zakupioną i zużytą w okresie od dnia 1 marca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.

2. Zwiększenie progu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się do wysokości wsparcia przeznaczanego na sfinansowanie inwestycji, o której mowa w art. 3 ust. 9.

3. W przypadku zwiększenia progu, o którym mowa w ust. 1, łączna kwota wsparcia i pomocy publicznej udzielonej na podstawie ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 1, przypadająca na to samo kwalifikujące się zużycie energii elektrycznej, nie może przekroczyć sumy:

- 1) maksymalnej kwoty pomocy publicznej przyznanej na podstawie ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 1, oraz
- 2) 50 % maksymalnej kwoty wsparcia, jaka może zostać udzielona przedsiębiorcy na podstawie art. 3, z uwzględnieniem podwyższenia limitu określonego w ust. 1.

4. Do wsparcia, którego wysokość uwzględnia zwiększenie progu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 4 ust. 2 i 3.

Art. 30. Przepisy art. 27 ustawy zmienianej w art. 28 stosuje się do przychodów (dochodów) uzyskanych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2026 r.

Art. 31. Do dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy wynikającej z ustawy z rynkiem wewnętrznym wsparcie nie jest udzielane.

Art. 32. Rada Ministrów przyjmuje program w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 33. Minister właściwy do spraw gospodarki powoła komisję w terminie 30 dni od dnia przyjęcia programu przez Radę Ministrów.

Art. 34. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wsparcia wynosi w:

- 1) 2027 r. – 800 mln zł;
- 2) 2028 r. – 1 600 mln zł;
- 3) 2029 r. – 1 600 mln zł;
- 4) 2030 r. – 800 mln zł;
- 5) 2031 r. – 0 zł;
- 6) 2032 r. – 0 zł;
- 7) 2033 r. – 0 zł;
- 8) 2034 r. – 0 zł;
- 9) 2035 r. – 0 zł;
- 10) 2036 r. – 0 zł.

2. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 10, wynosi w:

- 1) 2027 r. – 11,1 mln zł;
- 2) 2028 r. – 10,2 mln zł;
- 3) 2029 r. – 9,7 mln zł;
- 4) 2030 r. – 9,2 mln zł;
- 5) 2031 r. – 9,2 mln zł;
- 6) 2032 r. – 9,6 mln zł;
- 7) 2033 r. – 10 mln zł;
- 8) 2034 r. – 10,9 mln zł;
- 9) 2035 r. – 11,4 mln zł;
- 10) 2036 r. – 0 zł.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 2, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok maksymalnego limitu wydatków wprowadza się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków przeznaczonych na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji programu.

5. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 4 nie stosuje się.

Art. 35. Przepisy art. 1–27, art. 29 i art. 31–34 stosuje się pod warunkiem wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. przepisów art. 38ae ustawy zmienianej w art. 28 i przepisu art. 30.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

Załącznik
do ustawy
z dnia
(Dz. U. poz. ...)

Kody Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1
ustawy.

0510	Wydobywanie węgla kamiennego
0620	Górnictwo gazu ziemnego
0710	Górnictwo rud żelaza
0729	Górnictwo pozostałych rud metali nieżelaznych
0811	Wydobywanie kamieni ozdobnych, wapienia, gipsu, łupków oraz pozostałych kamieni i skał
0891	Wydobywanie minerałów dla przemysłu chemicznego oraz do produkcji nawozów
0893	Wydobywanie soli
0899	Górnictwo i wydobywanie pozostałe, gdzie indziej niesklasyfikowane
1020	Przetwarzanie i konserwowanie ryb, skorupiaków i mięczaków
1031	Przetwarzanie i konserwowanie ziemniaków
1032	Produkcja soków z owoców i warzyw
1039	Pozostałe przetwarzanie i konserwowanie owoców i warzyw
1041	Produkcja olejów i pozostałych tłuszczów płynnych
1061	Wytwarzanie produktów przemiatu zbóż
1062	Wytwarzanie skrobi i wyrobów skrobiowych
1071	Produkcja pieczywa; produkcja świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek
1072	Produkcja sucharów, herbatników, konserwowanych wyrobów ciastkarskich i ciastek
1073	Produkcja wyrobów mącznych
1081	Produkcja cukru
1086	Produkcja artykułów spożywczych homogenizowanych i żywności dietetycznej
1104	Produkcja pozostałych niedestylowanych napojów fermentowanych
1106	Produkcja siodu
1310	Przygotowanie i przędzenie włókien tekstylnych
1320	Produkcja tkanin
1330	Wykończanie wyrobów włókienniczych
1391	Produkcja dzianin metrażowych
1393	Produkcja dywanów i chodników
1394	Produkcja wyrobów powroźniczych, lin, szpagatów i wyrobów sieciowych
1395	Produkcja włókni i wyrobów wykonanych z włókni
1396	Produkcja pozostałych technicznych i przemysłowych wyrobów tekstylnych
1410	Produkcja odzieży dzianej
1424	Produkcja odzieży skórzanej i wyrobów futrzarskich
1511	Garbowanie, barwienie, wyprawa skór, w tym futerkowych
1520	Produkcja obuwia

1611	Produkcja wyrobów tartacznych
1612	Obróbka i wykończanie wyrobów tartacznych
1621	Produkcja arkuszy fornirowych i płyt wykonanych na bazie drewna
1622	Produkcja gotowych parkietów podłogowych
1626	Produkcja paliw stałych z biomasy roślinnej
1627	Wykończanie wyrobów drewnianych
1628	Produkcja pozostałych wyrobów z drewna oraz wyrobów z korka, słomy i materiałów używanych do wyplatania
1711	Produkcja masy włóknistej
1712	Produkcja papieru i tektury
1722	Produkcja artykułów gospodarstwa domowego, toaletowych i sanitarnych
1724	Produkcja tapet
1920	Wytwarzanie i przetwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej oraz produktów z paliw kopalnych
2011	Produkcja gazów technicznych
2012	Produkcja barwników i pigmentów
2013	Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów nieorganicznych
2014	Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych
2015	Produkcja nawozów i związków azotowych
2016	Produkcja tworzyw sztucznych w formach podstawowych
2017	Produkcja kauczuku syntetycznego w formach podstawowych
2051	Produkcja biopaliw płynnych
2059	Produkcja pozostałych wyrobów chemicznych, gdzie indziej niesklasyfikowana
2060	Produkcja włókien chemicznych
2110	Produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych
2211	Produkcja, bieżnikowanie i regenerowanie opon z gumy oraz produkcja dętek
2212	Produkcja pozostałych wyrobów z gumy
2221	Produkcja płyt, arkuszy, rur i kształtowników z tworzyw sztucznych
2222	Produkcja opakowań z tworzyw sztucznych
2225	Obróbka i wykończanie wyrobów z tworzyw sztucznych
2226	Produkcja pozostałych wyrobów z tworzyw sztucznych
2311	Produkcja szkła płaskiego
2312	Kształtowanie i obróbka szkła płaskiego
2313	Produkcja szkła gospodarczego
2314	Produkcja włókien szklanych
2315	Produkcja i obróbka pozostałego szkła, włączając szkło techniczne
2320	Produkcja wyrobów ogniotrwałych
2331	Produkcja ceramicznych kafli i płytek
2342	Produkcja ceramicznych wyrobów sanitarnych
2343	Produkcja ceramicznych izolatorów i osłon izolacyjnych
2344	Produkcja pozostałych technicznych wyrobów ceramicznych
2345	Produkcja pozostałych wyrobów ceramicznych
2351	Produkcja cementu
2391	Produkcja wyrobów ściernych

2399	Produkcja pozostałych wyrobów z mineralnych surowców niemetalicznych, gdzie indziej niesklasyfikowana
2410	Produkcja surówki żelazostopów, żeliwa i stali oraz wyrobów hutniczych
2420	Produkcja rur, przewodów, kształtowników zamkniętych i łączników, ze stali
2431	Produkcja prętów ciągnionych na zimno
2432	Produkcja wyrobów płaskich walcowanych na zimno
2434	Produkcja drutu
2442	Produkcja aluminium
2443	Produkcja ołowiu, cynku i cyny
2444	Produkcja miedzi
2445	Produkcja pozostałych metali nieżelaznych
2446	Wytwarzanie paliw jądrowych
2451	Odlewnictwo żeliwa
2540	Kucie i formowanie metali oraz metalurgia proszków
2551	Nakładanie powłok na metale
2552	Obróbka cieplna metali
2553	Obróbka mechaniczna elementów metalowych
2561	Produkcja wyrobów nożowniczych i sztućców
2593	Produkcja wyrobów z drutu, łańcuchów i sprężyn
2594	Produkcja złączy i śrub
2611	Produkcja elementów elektronicznych
2711	Produkcja elektrycznych silników, prądnic i transformatorów
2720	Produkcja baterii i akumulatorów
2731	Produkcja kabli światłowodowych
2732	Produkcja pozostałych elektronicznych i elektrycznych przewodów i kabli
2790	Produkcja pozostałego sprzętu elektrycznego
2815	Produkcja łożysk, kół zębatach, przekładni zębatach i elementów napędowych
2931	Produkcja wyposażenia elektrycznego i elektronicznego do pojazdów silnikowych
2932	Produkcja pozostałych części i akcesoriów do pojazdów silnikowych, z wyłączeniem motocykli
3091	Produkcja motocykli
3092	Produkcja rowerów i wózków inwalidzkich
3099	Produkcja pozostałego sprzętu transportowego, gdzie indziej niesklasyfikowana
3100	Produkcja mebli
3299	Produkcja pozostałych wyrobów, gdzie indziej niesklasyfikowana

UZASADNIENIE

Kontekst i cel wprowadzanego rozwiązania

Wysokie koszty energii elektrycznej stanowią jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla konkurencyjności polskiego sektora energochłonnego rywalizującego na rynkach globalnych. Koszty energii w Europie są nawet 2-3 krotnie wyższe od kosztów ponoszonych przez podmioty działające w krajach azjatyckich czy w USA.

Na forum Unii Europejskiej polskie przedsiębiorstwa znajdują się w bardzo trudnym położeniu, ponosząc jedne z najwyższych kosztów energii w regionie. Według najnowszych danych Eurostatu w 2. połowie 2025 r. najwyższe ceny energii w Euro/MWh dla wskazanej grupy największych przedsiębiorców odnotowano w Polsce (171,6), Irlandii (159,2) i na Węgrzech (158,5). Należy jednocześnie podkreślić, że utrzymujące się bardzo wysokie ceny energii w Polsce w 2025 r. nieznacznie spadły w stosunku do 2 połowy 2024 r., gdy wynosiły 185,6 Euro/MWh. Dane Eurostatu za I półrocze 2026 r. są niedostępne na dzień sporządzenia oceny skutków regulacji, prawdopodobnie będą dostępne w październiku 2026 r. Średnia roczna cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym podawana przez Urząd Regulacji Energetyki na rok 2025, zgodnie z Informacją Prezesa URE nr 14/2026 z dnia 26 marca 2026 r. wyniosła 458,24 zł/MWh, natomiast w I kwartale 2026 r. cena ta wyniosła 486,14 zł/MWh.

Sektory energochłonne, zwłaszcza te, które konkurują na rynkach globalnych, mierzą się obecnie z ogromnymi trudnościami. Rywalizacja z podmiotami z krajów trzecich, nieobciążonymi w takim stopniu kosztami polityki klimatycznej oraz korzystającymi z dostępu do tanich surowców energetycznych, a także z podmiotami z innych krajów UE, które w większym zakresie wspierają przemysł energochłonny w zakresie kosztów energii, staje się niemożliwa i prowadzi do postępującej redukcji działalności produkcyjnej w Polsce.

Sytuacja ta stanowi istotne zagrożenie dla krajowej gospodarki, rynku pracy, społeczeństwa, a nawet bezpieczeństwa narodowego. Odnotowane w latach 2022-2024 spadki produkcji przemysłowej były mniejsze od tych, które wystąpiły w czasie kulminacji epidemii COVID-19 w 2020 r. Jednakże zauważalne jest wyraźne spowolnienie produkcji przemysłowej.

Sytuacja ta stanowi wyzwanie zwłaszcza dla sektorów, które są szczególnie powiązane z handlem międzynarodowym i w których tworzenie wartości jest w dużym stopniu uzależnione od energii elektrycznej. Wysokie ceny energii elektrycznej zwiększają ryzyko przeniesienia tych sektorów poza Unię Europejską. Ponadto wysokie koszty energii elektrycznej mogą zniechęcać do elektryfikacji procesów produkcji, która ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnej dekarbonizacji gospodarki UE. Aby ograniczyć to ryzyko i negatywny wpływ na środowisko, państwa członkowskie mogą obniżyć ceny energii elektrycznej dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w określonych sektorach gospodarki.

Konieczne jest również podjęcie długoterminowych działań, mających na celu ograniczenie wyżej wskazanych ryzyk. Z tego względu, istotne jest pobudzenie ukierunkowanej aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw oraz stworzenie możliwości szerszej współpracy z podmiotami trzecimi dysponującymi doświadczeniem w realizacji przedsięwzięć związanych z transformacją energetyczną. Kluczowe jest stworzenie warunków sprzyjających nie tylko krótkoterminowemu utrzymaniu konkurencyjności przedsiębiorstw, ale zapewnienie trwałych efektów transformacji energetycznej, sprzyjających wzmacnianiu potencjału rozwojowego gospodarki, przy jednoczesnym zapewnieniu spójności realizowanych działań inwestycyjnych z faktycznymi potrzebami systemu elektroenergetycznego.

Problemy europejskiego sektora energochłonnego zostały dostrzeżone przez Komisję Europejską, co skutkowało przyjęciem 26 lutego 2025 r. komunikatu „Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji - Pakt dla czystego przemysłu (COM(2025) 85 final). Następnie 25 czerwca 2025 r. Komisja Europejska wydała komunikat „Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu)” (C/2025/7600) tzw. Clean Industrial Deal State Aid Framework (CISAF). Jest to dokument określający ramowe zasady udzielania przez państwa członkowskie UE pomocy publicznej przyspieszającej wdrażanie założeń Clean Industrial Deal.

Celem CISAF jest uzupełnienie Paktu dla czystego przemysłu poprzez określenie, w jaki sposób państwa członkowskie mogą opracować środki pomocy państwa, aby wspierać wyznaczone przez siebie cele związane z Paktem dla czystego przemysłu. W Pakcie dla czystego przemysłu określono działania służące poprawie dostępu do przystępnej cenowo energii, zwiększeniu popytu na produkty z zakresu czystych technologii i podaży takich produktów, odblokowaniu inwestycji publicznych i prywatnych, wzmocnieniu gospodarki o obiegu zamkniętym, rozwijaniu partnerstw międzynarodowych oraz zapewnieniu umiejętności i wysokiej jakości miejsc pracy na rzecz sprawiedliwości społecznej. Stanowi on kompleksową strategię rozwijania w Unii konkurencyjnego, odpornego i niskoemisyjnego przemysłu, stwarzając możliwości dla inwestorów i przyczyniając się do spójności społecznej i sprawiedliwości we wszystkich regionach. Pakt dla czystego przemysłu stanowi zobowiązanie do przyspieszenia dekarbonizacji, reindustrializacji i innowacji, by procesy te zachodziły równocześnie i obejmowały cały kontynent, a także do wzmocnienia odporności Europy. Zapewnia on europejskiemu przemysłowi silne argumenty przemawiające za dużymi, neutralnymi dla klimatu inwestycjami w energochłonne gałęzie przemysłu i czyste technologie. Podkreślono w nim potrzebę odblokowania inwestycji w celu zapewnienia wystarczających mocy produkcyjnych w Unii, stworzenia pionierskich rynków czystych technologii, zredukowania wysokich cen energii, zapewnienia przedsiębiorstwom odpowiednich warunków do rozwoju, konkurencyjności i zajmowania wiodącej pozycji na świecie, a także wyeliminowania zakłóceń spowodowanych przez subsydia zagraniczne.

Należy oczekiwać, że środki określone w Pakcie dla czystego przemysłu przekształcą gospodarkę Unii zgodnie z ambitnymi celami klimatycznymi UE. Dopóki dekarbonizacja unijnego systemu elektroenergetycznego nie przełoży się w pełni na niższe ceny energii elektrycznej, przemysł w Unii nadal będzie ponosił wyższe koszty w porównaniu z konkurentami w jurysdykcjach o mniej ambitnej polityce klimatycznej.

CISAF komunikuje warunki, na jakich państwa członkowskie UE mogą udzielać pomocy publicznej wspierając transformację energetyczną oraz rozwój czystego przemysłu. Projektowana ustawa przewiduje wdrożenie instrumentów, które zgodnie z CISAF będą jednocześnie:

- ograniczać koszty energii dla przemysłu energochłonnego,
- stymulować inwestycje w czyste technologie,
- wspierać wykorzystanie rozwiązań obniżających emisyjność przemysłu.

Rozwiązania proponowane w ustawie wspomogą przedsiębiorstwa i będą służyły przyspieszeniu transformacji energetycznej w celu przekształcania gospodarki. Pomoc publiczna udzielana w ramach CISAF ma m.in. stymulować dekarbonizację unijnego systemu elektroenergetycznego, tak by przełożyła się w pełni na niższe ceny energii elektrycznej, co wymaga rozwoju przedsięwzięć mających wpływ na dekarbonizację europejskiej gospodarki. Działania te powinny być realizowane m.in. poprzez tymczasowe obniżenie cen energii dla przemysłu energochłonnego określone w sekcja 4.5 CISAF, co będzie skutkowało tworzeniem nowych miejsc pracy i poprawą warunków dla rozwoju firm.

Co istotne, projektowany mechanizm poprzez realizację inwestycji będzie bezpośrednio wspierać bezpieczeństwo energetyczne Polski i Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Zapewnią to odpowiednie kryteria dla zgłaszanych projektów, które bezpośrednio wpłyną m.in. na poprawę obserwowalności, efektywności energetycznej, elastyczności czy jakości bilansowania.

Oprócz CISAF, zostały przyjęte przez Komisję Europejską 29 kwietnia 2026 roku Wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące METSAF (Middle East Crisis Temporary State Aid Framework), czyli Tymczasowych ram pomocy państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie. Jest to specjalny instrument kryzysowy, którego głównym celem jest łagodzenie negatywnych skutków gospodarczych – takich jak gwałtowne skoki cen energii, paliw i nawozów oraz zakłócenia łańcuchów dostaw – wywołanych działaniami wojennymi w regionie Bliskiego Wschodu (w tym blokadą Cieśniny Ormuz). Przepisy te mają charakter wybitnie tymczasowy i obowiązują z mocą wsteczną od 1 marca 2026 roku do 31 grudnia 2026 roku. METSAF modyfikuje działające równolegle reguły Paktu dla czystego przemysłu (Clean Industrial Deal State Aid Framework – CISAF). Podwyższono limit dopłat do cen energii elektrycznej z 50% do 70%. Projektowane przepisy umożliwiają również stosowanie wytycznych METSAF odpowiadają na znaczne pogorszenie się globalnego rynku paliw ze względu na toczące się konflikty na Bliskim Wschodzie, zablokowaną Cieśninę Ormuz oraz niszczenie krytycznej infrastruktury energetycznej w regionie. Ze względu na korelację cen gazu ziemnego z ceną energii elektrycznej, przemysł energochłonny może negatywnie odczuć rynkowe pogorszenie.

Projektowana ustawa określa zasady, formę, warunki i tryb udzielania wsparcia dla przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej, zwanego dalej „wsparciem” oraz sposób obliczania wysokości wsparcia. Wsparcie stanowi pomoc publiczną dla przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826).

Wsparcie będzie udzielane ze środków budżetu państwa przez ministra właściwego do spraw gospodarki, który w projekcie ustawy jest podmiotem udzielającym pomocy w rozumieniu art. 1 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500).

Projektowane rozwiązanie realizuje Strategię Produktywności 2030.

Cena RK (art. 2)

Do wyliczenia pomocy publicznej na podstawie projektowanej ustawy wybrano średnią arytmetyczną średnich cen sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w danym roku kalendarzowym, publikowaną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w ujęciu kwartalnym (wymaganym przepisami art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy Prawo energetyczne), dalej cena RK. Dobór ww. ceny jako referencyjnej ceny energii elektrycznej w mechanizmie przewidzianym ustawą wynika z najwłaściwszego odzwierciedlenia rzeczywistych kontraktacji energii elektrycznej przez przedsiębiorstwa energochłonne oraz wiarygodności jej źródła.

Wysokość wsparcia (art. 3)

W art. 3 projektowanej ustawy zaproponowano, aby wsparciem mogło być objęte zużycie energii elektrycznej w ilości nie wyższej niż 50 % rocznej ilości zużytej energii elektrycznej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym. Założenie to jest zgodne z Komunikatem CISAF. Wsparcie jest udzielane na okres nie dłuższy niż na 3 kolejne lata. Wsparcie może być udzielone do wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na udzielanie wsparcia, nie dłużej niż do 2030 r.

W celu weryfikacji projektowanych założeń ustawowych dla wsparcia podczas składania wniosku o udzielenie wsparcia przedsiębiorca będzie zobowiązany przedstawić informację na temat zużytej energii elektrycznej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok złożenia wniosku o udzielenie wsparcia oraz prognoz zużycia energii elektrycznej w każdym kolejnym roku objętym wsparciem (art. 13 ust. 2 pkt 8 projektu). Na podstawie tych informacji wyliczana będzie łączna wysokość wsparcia, na którą będzie podpisywana umowa z przedsiębiorcą. Jednocześnie łączna wysokość wypłacanego wsparcia nie będzie mogła przekroczyć trzykrotności wysokości wsparcia ustalonego na podstawie rzeczywistego zużycia energii elektrycznej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok złożenia wniosku o udzielenie wsparcia. W kolejnych latach przedsiębiorca będzie składał wniosek o wypłatę wsparcia na podstawie rzeczywistego zużycia energii elektrycznej w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku o wypłatę wsparcia. Szczegółowe kryteria i warunki udzielenia wsparcia a także wypłaty wsparcia zostaną określone w rządowym programie pomocy.

Wysokość wsparcia nie może skutkować przekroczeniem 50 % ceny RK, w okresie kwalifikowanym.

Wysokość wsparcia, zgodnie z Komunikatem CISAF, nie może skutkować uzyskaniem ceny energii elektrycznej poniżej 50 EUR/MWh. W celu dokonania porównania 50 % ceny RK w okresie kwalifikowanym wyrażonej w złotych a limitem 50 EUR/MWh, zostanie dokonane przeliczenie kursowe według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień okresu kwalifikowanego.

Warunki przyznania wsparcia (art. 3 ust. 7 i 8, art. 8, art. 21)

Środki w wysokości co najmniej 50 % wsparcia przedsiębiorca jest obowiązany do przeznaczenia na inwestycje w nowe lub zmodernizowane aktywa realizowane przez beneficjentów wsparcia lub poprzez podmioty trzecie. Inwestycja powinna zostać oddana do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia. Przedsiębiorca planując inwestycje na etapie składania wniosku powinien przewidzieć 48 miesięczny termin realizacji jednakże jeżeli w trakcie realizacji inwestycji zaistnieje okoliczność nieprzewidziana, w sytuacji gdy inwestycja jest z przyczyn technicznych o obiektywnym charakterze niemożliwa do oddania do użytkowania w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii, dopuszcza się aby inwestycja była oddana do użytkowania w innym terminie, ale nie później niż 60 miesięcy od dnia otrzymania wsparcia. Szczegółowy katalog inwestycji zostanie określony w rządowym programie pomocy. Powyżej opisane warunki dotyczące terminu oddania do użytku inwestycji są bezpośrednim odzwierciedleniem treści Komunikatu CISAF. Ograniczenie terminu do 60 miesięcy od dnia otrzymania wsparcia wynika z konieczności zaplanowania zakończenia trwania programu oraz zaangażowania Operatora pomocy w jego realizację. Brak zrealizowania inwestycji w terminie będzie skutkować koniecznością zwrotu pomocy publicznej.

(art. 8) W celu zwiększenia prawdopodobieństwa realizacji inwestycji i jednocześnie zmniejszenia prawdopodobieństwa obowiązkowego zwrotu udzielonej pomocy publicznej, postawiono warunek udzielenia wsparcia w postaci udziału środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania wynoszący co najmniej 20 % wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji wskazanej we wniosku.

(art. 21) W celu wsparcia procesu odzyskiwania należności Skarbu Państwa przedsiębiorca zobowiązany jest do złożenia oświadczenia o poddaniu się egzekucji wprost spełniającej warunki określone w art. 777 § 1 pkt 4-6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, 473 i 830), w wysokości 120 % łącznej kwoty udzielonego wsparcia.

Kumulacja pomocy (art. 4)

Projektowany art. 4 określa zasady łączenia wsparcia z rekompensatami pośrednich kosztów emisji przyznawanymi na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych oraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis. Celem regulacji jest umożliwienie kumulacji tych form wsparcia w granicach dopuszczalnych przepisami o pomocy publicznej, przy jednoczesnym zapewnieniu kontroli przestrzegania właściwych limitów kumulacji.

W odniesieniu do rekompensat przewidziano dwa sposoby postępowania. Pierwszy dotyczy wsparcia zużycia energii elektrycznej nieobjętego rekompensatą ani wnioskiem o jej przyznanie za ten sam okres kwalifikowany. Ilość energii objętej rekompensatą albo wnioskiem ustala się na podstawie danych i dokumentów dotyczących tego zużycia, w sposób określony w programie. Ustawa pozostawia zatem programowi określenie szczegółowej metody przypisywania zużycia do poszczególnych instrumentów.

Drugi sposób dotyczy sytuacji, w której wsparcie i rekompensata odnoszą się do tego samego kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej. W takim przypadku łączna kwota obu rodzajów pomocy nie może przekroczyć wyższej z maksymalnych kwot dopuszczalnych w ramach poszczególnych instrumentów. Porównanie obejmuje pomoc przypadającą na to samo zużycie. Ustalenie wysokości wsparcia wymaga zatem uwzględnienia zakresu nakładania się obu instrumentów oraz zachowania właściwego pułapu kumulacji.

Art. 4 ust. 4 uzupełnia te zasady o możliwość łączenia wsparcia z inną pomocą publiczną lub pomocą de minimis w odniesieniu do kosztów kwalifikowalnych pokrywających się częściowo albo w całości. Kumulacja podlega limitom intensywności lub kwoty pomocy wynikającym z przepisów regulujących poszczególne rodzaje pomocy.

Projektowany art. 4 ust. 5 i 6 wyłącza możliwość objęcia inną pomocą publiczną albo pomocą de minimis kosztów inwestycji zaliczanych do realizacji obowiązku inwestycyjnego. Jednocześnie dopuszcza objęcie inną pomocą wyodrębnionej części tej samej inwestycji, która nie jest zaliczana do realizacji tego obowiązku. Rozwiązanie to umożliwia rozdzielenie zakresu finansowania poszczególnych części inwestycji, przy jednoczesnym wykluczeniu podwójnego finansowania tych samych kosztów. Dopuszcza się także realizację odrębnego przedsięwzięcia w istniejącej infrastrukturze objętej wcześniej pomocą, pod warunkiem jednoznacznego określenia jego zakresu rzeczowego oraz wyodrębnienia jego kosztów od kosztów objętych wcześniejszą pomocą.

Przepis określa sposób ustalania łącznej wysokości wsparcia, obejmującej wsparcie za pierwszy okres kwalifikowany oraz prognozowane wsparcie za dwa kolejne okresy kwalifikowane. Rozwiązanie umożliwia ocenę przestrzegania limitów kumulacji w odniesieniu do całego okresu, na który udzielane jest wsparcie.

Program pomocy (art. 5)

W celu realizacji ustawy Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, rządowy program pomocy. Program ten określa m.in.

- szczegółowy wykaz inwestycji, objętych dopłatą;
- szczegółowe kryteria i warunki udzielenia wsparcia;
- wysokość środków przeznaczonych na finansowanie programu;
- częstotliwość naboru wniosków o udzielenie wsparcia;
- szczegółowe warunki przyznania dopłat;
- wymogi dotyczące raportu oceny technicznej inwestycji,
- szczegółowe warunki i terminy rozliczania otrzymanej dopłaty;
- wskaźniki rezultatu programu.

Program jest programem wieloletnim opracowanym na okres 9 lat. Jeżeli zajdzie potrzeba w okresie obowiązywania programu może nastąpić jego aktualizacja. Wsparcie może być udzielone do wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na udzielanie wsparcia, a także wypłacane do dnia 31 grudnia 2030 r.

Program zostanie opracowany i przyjęty przez Radę Ministrów, w drodze uchwały, w ciągu 90 dni od wejścia w życie ustawy.

Beneficjent pomocy (art. 7)

Beneficjentem programu może być przedsiębiorca, który ponad 50% przychodu z działalności gospodarczej, za rok w którym otrzymuje wsparcie, osiąga z działalności określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczonej kodami wymienionymi w załączniku nr 1 do ustawy. Załącznik nr 1 do ustawy zawiera sektory wymienione w załączniku 1 do (Wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz klimatu, ochrony środowiska i energii) CEEAG, które zostały wskazane w Komunikacie CISAF jako sektory wymagające wsparcia w postaci pomocy publicznej ze względu na znaczące ryzyko przeniesienia działalności poza Unię Europejską (tj. m.in. górnictwo, hutnictwo żelaza, stali, oraz metali nieżelaznych, przemysł chemiczny, produkcja szkła, ceramiki, cementu).

W związku z tym, że komunikat CISAF jest uzupełnieniem Paktu dla czystego przemysłu i dotyczy przemysłu, który wymaga opisanego wcześniej wsparcia, wsparcie może zostać udzielone przedsiębiorcy, który jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii. Przedsiębiorca, któremu zostanie udzielone wsparcie musi spełnić wszystkie warunki określone w art. 7 projektowanej ustawy, dotyczące przede wszystkim rodzaju prowadzonej działalności, wpisu do wykazu odbiorców przemysłowych, zużycia energii elektrycznej w okresie kwalifikowanych i sytuacji finansowej w tym nie znajdowania się w likwidacji, upadłości lub trudnej sytuacji.

Ze względu na konieczność pilnego i szybkiego wdrożenia instrumentu ustawa nie przewiduje możliwości rozszerzenia listy poprzez udowodnienie przez sektor z poza listy spełnienia przez niego warunków kwalifikacji określonych w CISAF. Ograniczenia budżetowe państwa wpływają również na brak możliwości objęcia wsparciem gałęzi gospodarki, w których pomoc publiczna byłaby dopuszczona przez Komisję Europejską w ramach pkt 117 CISAF tj. sektorów spełniających wymagania, ale nie wpisanych na listę w załączniku 1 do CEEAG.

Operator pomocy (art. 9, art. 10)

Operatorem pomocy wyznaczonym do realizacji programu pomocowego jest Bank Gospodarstwa Krajowego. Przy wyborze operatora spośród podmiotów o statusie publicznym kierowano się:

- wysokim poziomem doświadczenia podmiotu, w tym odpowiednio przygotowanych kadr, w zakresie redystrybucji środków publicznych;
- możliwie najwyższym poziomem samodzielności przy organizacji procesu naboru - zapewnienie minimalizacji kosztów obsługi administracyjnej programu poprzez ograniczenie wykorzystania potencjału podmiotów zewnętrznych do realizacji poszczególnych elementów niezbędnych do przeprowadzenia procedury naboru i rozliczenia programu;
- mitygacją ryzyka dostępu do informacji przez osoby nieuprawnione – dane przekazywane przez firmy mogą zostać objęte tajemnicą przedsiębiorstwa;
- odpowiednim podejściem do procedury z zakresu kontroli przyznania i wykorzystania udzielonej pomocy – z uwagi na złożoność i czasochłonność tego procesu;

- zasadą zaufania do władzy publicznej i kierowanie się utrwalonymi praktykami rozstrzygania spraw.

Na podstawie powyższych kryteriów Minister Finansów i Gospodarki dokonał wyboru Banku Gospodarstwa Krajowego, który jest polskim bankiem państwowym i podmiotem, którego stuprocentowym udziałowcem jest Skarb Państwa. BGK jest instytucją doświadczoną w realizacji programów, posiadającą odpowiednie zaplecze kadrowe i techniczne. BGK pełni w Krajowym Planie Odbudowy (KPO) rolę instytucji wdrażającej i finansującej wybrane inwestycje. BGK zarządza częścią środków KPO, organizuje nabory oraz udziela pożyczek, grantów i innych form wsparcia beneficjentom. Główne obszary KPO realizowane przez BGK to transformacja energetyczna, zielona transformacja miast, mieszkalnictwo i termomodernizacja, cyfryzacja, bezpieczeństwo i obronność.

Operator pomocy realizuje powierzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki zadania wynikające z ustawy i programu, w tym: przeprowadza nabór wniosków o udzielenie wsparcia; dokonuje oceny formalnej i finansowej wniosków; kontroli prawidłowości wykorzystania wsparcia. Szczegółowy zakres zadań operatora pomocy zostanie określony w umowie zawartej pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki a operatorem pomocy.

Operatorowi pomocy przysługuje pokrycie uzasadnionych kosztów związanych z wykonywaniem zadań. Szczegóły pokrycia uzasadnionych kosztów zostaną określone w umowie zawartej z operatorem pomocy. Podstawą do obliczenia kosztów operatora była liczba etatów niezbędna do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 3 projektu ustawy. Koszt jednego etatu w standardzie biurowym jest ustalany na podstawie grup kosztów niezbędnych do prowadzenia podstawowej działalności Banku. Kalkulacja uwzględnia zatem koszty związane z zapewnieniem pracownikowi warunków do wykonywania zadań, w tym odpowiednie koszty osobowe, stanowiskowe, administracyjne, informatyczne oraz koszty usług wewnętrznych i funkcji wsparcia.

Pracochłonność Operatora jest w każdym roku budżetowym inna z uwagi na specyfikę zadań i związane z tym różne obciążenie zadaniami w fazie przygotowywania, przeprowadzania, kontrolowania i rozliczania udzielonego wsparcia. Pracochłonność została oszacowana metodą ekspercką na podstawie dotychczasowych doświadczeń Operatora w zakresie obsługi innych programów rządowych, a także w zakresie standardowej obsługi produktów oferowanych przez Operatora.

Do kosztu etatu nie wlicza się kosztów, które nie są bezpośrednio związane ze standardowym funkcjonowaniem stanowiska pracy. Wyłączeniu podlegają w szczególności koszty reklamy, marketingu i reprezentacji, opłaty na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego, inne koszty o charakterze szczególnym, niezwiązane z zapewnieniem standardowego stanowiska pracy. W kalkulacji wynagrodzenia nie uwzględniono również ewentualnych kosztów zakupu systemu informatycznego do składania wniosków.

Komisja konkursowa (art. 11, art. 12)

Komisja konkursowa, zwana dalej „komisją”, przygotowuje listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia.

W skład komisji wchodzi przedstawiciele wskazani przez ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw klimatu, Pełnomocnika do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego i Prezesa Polskich Sieci Elektroenergetycznych. Przewodniczącym komisji będzie sekretarz lub podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki. Art. 11 ust. 5 zawiera katalog sytuacji, w których osoba nie może być członkiem komisji.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze zarządzenia, regulamin pracy komisji, który będzie szczegółowo określał sposób i tryb pracy komisji.

Komisja dokonuje weryfikacji wykazu wniosków i ustala listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia.

Tryb udzielania wsparcia (art. 13-19)

Wsparcie jest udzielane na wniosek przedsiębiorcy, składany w postaci elektronicznej.

Wniosek zawiera dane dotyczące wnioskodawcy, inwestycji, dodatkowe informacje istotne dla oceny wniosku oraz oświadczenia wnioskodawcy dot. otrzymanej wcześniej pomocy publicznej. Art. 13. ust. 2 zawiera katalog elementów, które zawiera wniosek. Wnioskodawca składa wniosek w terminie określonym w ogłoszeniu o naborze wniosków o udzielenie wsparcia, zwanym dalej „ogłoszeniem o naborze”, zgodnie ze wzorem określonym w tym ogłoszeniu, wraz z załącznikami.

Wraz z ogłoszeniem o naborze minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej regulamin naboru oraz wzór umowy o udzielenie wsparcia. Regulamin naboru jest udostępniany również na stronie internetowej operatora pomocy. Kryteria oceny wniosku oraz sposób ich spełniania będą podane przedsiębiorcy w ogłoszeniu o naborze wniosków. Będą to kryteria wynikające z ustawy jak i z programu.

Kryteriami oceny wniosku w zakresie zgodności z programem, są wpływ inwestycji wskazanej we wniosku na bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności wnioskodawcy, obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy, efektywność ekonomiczną wnioskodawcy oraz na zatrudnienie/rynek pracy.

Operator pomocy sporządza wykaz wniosków, które otrzymały pozytywną ocenę formalną, finansową i techniczną.

Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych do udzielenia wsparcia, komisja przeprowadza ocenę wniosku w zakresie zgodności z programem. Po dokonaniu oceny, Komisja dokonuje weryfikacji wykazu wniosków i ustala listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia w ramach dostępnego budżetu programu. Szczegółowe kryteria i warunki udzielenia wsparcia oraz wysokość środków przeznaczonych na finansowanie programu zostanie określona w rządowym programie pomocy. Kryterium oceny wniosku w zakresie zgodności z programem jest wpływ inwestycji wskazanej we wniosku na bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności wnioskodawcy, obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy, efektywność ekonomiczną wnioskodawcy oraz na zatrudnienie.

Minister właściwy do spraw gospodarki zatwierdza listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia.

Umowa o udzielenie wsparcia (art. 20)

Podstawą udzielenia wsparcia jest umowa o udzielenie wsparcia, zawarta przez operatora pomocy z przedsiębiorcą zakwalifikowanym do udzielenia wsparcia. Umowa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. Art. 20 ust. 2 zawiera katalog elementów, które zawiera umowa z przedsiębiorcą. Wzór umowy zostanie zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

Wypłata wsparcia (art. 22)

Wypłata wsparcia następuje pod warunkiem zawarcia umowy o udzielenie dopłaty na dany rok oraz wykonania przez przedsiębiorcę zobowiązań wynikających z umowy wymaganych na dzień złożenia wniosku o wypłatę. Umowę o udzielenie dopłaty na dany rok zawiera się na podstawie wniosku o wypłatę, który zawiera dane o rzeczywistym zużyciu ilości energii elektrycznej w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku.

Wypłata będzie dokonywana w trzech transzach, raz w roku. Wniosek o udzielenie wsparcia oraz wnioski o wypłatę wsparcia będą opierać się na rzeczywistym zużyciu energii elektrycznej w roku poprzedzającym złożenie odpowiednich wniosków.

Wsparcie może być wypłacane do dnia 31 grudnia 2030 r.

Kontrola (art. 23)

Kontrola nad realizacją umowy ma na celu sprawdzenie zgodności realizacji inwestycji z warunkami udzielenia wsparcia oraz umową o udzielenie wsparcia tj. w jaki sposób realizowana jest inwestycja określona w umowie z przedsiębiorcą. A także w trakcie kontroli weryfikowane będą informacje, dokumenty i oświadczenia złożone przez przedsiębiorcę w ramach ubiegania się o udzielenie lub wypłatę wsparcia.

Rozliczenie inwestycji (art. 24)

Przedsiębiorca, w terminie 3 miesięcy od dnia upływu terminu na realizację inwestycji wskazanej we wniosku, przekazuje operatorowi pomocy informację o wykonaniu inwestycji zgodnie z warunkami określonymi w umowie. Informacja ta zostanie zweryfikowana przez operatora pomocy. Operator pomocy może wezwać przedsiębiorcę do przedłożenia dodatkowych dokumentów lub wyjaśnień w celu przeprowadzenia weryfikacji wykonania inwestycji z warunkami udzielenia wsparcia. Operator pomocy może zlecić przeprowadzenie niezależnego audytu technicznego lub finansowego jeżeli powstaną uzasadnione wątpliwości co do prawidłowości oświadczeń przedsiębiorcy, przedstawionego rozliczenia albo zgodności zrealizowanej inwestycji z warunkami określonymi w umowie. Jeśli audyt potwierdzi nieprawidłowości będące podstawą jego zlecenia koszty tego audytu ponosi przedsiębiorca.

Sprawozdanie (art. 25)

W celu wykonania obowiązku sprawozdawczego z CISAF minister właściwy do spraw gospodarki będzie zobowiązany do publikowania raportu z realizacji inwestycji wskazanych we wnioskach o udzielenie wsparcia w terminie do 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy raport.

Zwrot pomocy (art. 26)

Przedsiębiorca dokonuje zwrotu wsparcia gdy wsparcie zostało pobrane nienależnie albo w wysokości wyższej niż należna lub nieprawidłowo wykorzystanej wraz z odsetkami lub gdy przedsiębiorca nie wykonał inwestycji wskazanej we wniosku w całości. Operator pomocy wzywa przedsiębiorcę do zwrotu w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, jeżeli przedsiębiorca sam nie dokona zwrotu.

Art. 27

Wdrażane omawianym projektem wsparcie przedsiębiorstw energochłonnych jest instrumentem prawnym *sui generis* („dopłata”). Jakkolwiek do dopłaty tej, zgodnie z projektowanym art. 3 ust. 3 stosuje się (co do zasady) przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, o dotacji celowej, pojawia się wątpliwość, czy dopłata taka jest „dotacją otrzymaną z budżetu państwa” w rozumieniu ustaw o podatkach dochodowych (zob. art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy o CIT). Z tej przyczyny zdecydowano o szczególnym uregulowaniu skutków podatkowych tego wsparcia (dopłaty) na gruncie

podatków dochodowych. Zgodnie z tym przepisem wsparcie to nie będzie stanowiło przychodów podatkowych a wydatek sfinansowany z niego nie będzie kosztem uzyskania przychodów. Dotyczy to również kosztów w postaci odpisów amortyzacyjnych.

Zwiększenie pomocy w ramach METSAF (art. 29)

Komisja Europejska, przyjmując komunikat „Tymczasowe ramy pomocy państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie” (Dz. Urz. UE C, C/2026/2593 z 5.5.2026), zwany dalej „METSAF”, wskazała na pogorszenie sytuacji w regionie od lutego 2026 r. oraz wzrost światowych cen ropy naftowej, gazu i nawozów w następstwie faktycznego zamknięcia cieśniny Ormuz. Ze względu na powiązanie cen gazu i energii elektrycznej skutki kryzysu dotyczą również kosztów ponoszonych przez przemysł energochłonny.

Projektowana ustawa umożliwia wykorzystanie szczególnych warunków wsparcia przewidzianych w METSAF w celu ograniczenia obciążenia przedsiębiorstw kosztami energii elektrycznej. W zakresie objętym sekcją 3 METSAF warunki te stanowią czasową modyfikację zasad pomocy określonych w sekcji 4.5 CISAF.

Projektowany art. 29 ma charakter epizodyczny i umożliwia zastosowanie, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej i zużytej od dnia 1 marca do dnia 31 grudnia 2026 r., czasowych odstępstw przewidzianych w pkt 74 METSAF od zasad określonych w pkt 120 i 125 CISAF. Odstępstwa te modyfikują warunki pomocy na podstawie sekcji 4.5 komunikatu Komisji CISAF. Dotyczą wysokości obniżenia ceny energii oraz kumulacji z rekompensatami ETS.

W odniesieniu do wyznaczonego okresu limit obniżenia średniej rocznej hurtowej ceny energii elektrycznej zostaje zwiększony z 50% do 70%, przy zachowaniu pozostałych warunków pkt 120 CISAF, w szczególności ograniczenia dotyczącego kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej oraz minimalnego poziomu ceny 50 EUR/MWh. Zmiana ta dotyczy wyłącznie parametru służącego ustaleniu maksymalnego poziomu obniżenia ceny i nie zmienia pozostałych warunków określania maksymalnej wysokości wsparcia.

W zakresie kumulacji z rekompensatami projektowany art. 29 ust. 3 zmienia sposób wyliczenia wysokości pomocy na podstawie projektowanej ustawy. Zachowane zostają zasady dotyczące możliwości łączenia wsparcia z rekompensatami, wsparcia zużycia niepokrywającego się z zużyciem objętym rekompensatą oraz ustalania ilości energii elektrycznej objętej rekompensatą. W odniesieniu do tego samego kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej łączna kwota wsparcia i rekompensaty może osiągnąć sumę maksymalnej kwoty pomocy dopuszczalnej na podstawie sekcji 3.1 wytycznych w sprawie ETS oraz 50% maksymalnej kwoty pomocy dopuszczalnej na podstawie pkt 120 CISAF, ustalonej z zastosowaniem szczególnych zasad określonych w art. 29, w tym podwyższonego do 70% limitu obniżenia ceny. Maksymalne kwoty pomocy oraz łączną kwotę wsparcia i rekompensaty ustala się w odniesieniu do tego samego kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej objętego szczególnymi zasadami.

Dodatkowa kwota wsparcia możliwa do udzielenia wskutek zastosowania tych odstępstw nie zwiększa zakresu obowiązku inwestycyjnego odpowiadającego pkt 121 CISAF. Obowiązek ten jest zatem ustalany w odniesieniu do kwoty wsparcia, która mogłaby zostać udzielona na zasadach CISAF bez zastosowania dodatkowej elastyczności przewidzianej w pkt 74 METSAF. Przy projektowaniu przepisów epizodycznych dot. METSAF, należy zwrócić uwagę, że METSAF nie tworzy odrębnego rodzaju pomocy. Czasowo modyfikuje dwa elementy CISAF, tj. parametr określony w pkt 120 CISAF (tj. z 50% na 70%) zasadę kumulacji z rekompensatami ETS wynikającą z pkt 125 CISAF. Jednocześnie

dotatkowa pomoc możliwa do udzielenia wskutek zastosowania tych odstępstw nie powoduje zwiększenia obowiązku inwestycyjnego wynikającego z pkt 121 CISAF.

Przewiduje się składanie wniosków i wypłatę wsparcia w 2027 r., na podstawie zamkniętych danych dotyczących 2026 r. Weryfikacja wniosków, wypłata oraz zwrot wsparcia pobranego nienależnie albo w wysokości wyższej niż należna następują na zasadach ogólnych określonych w ustawie. Szczególne zasady odnoszą się wyłącznie do zakupionej i zużytej energii elektrycznej w oznaczonym okresie od 1 marca do 31 grudnia 2026 r. i nie stanowią podstawy do stosowania podwyższonego limitu ani szczególnej zasady kumulacji w odniesieniu do zużycia energii elektrycznej w kolejnych latach.

Zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 28)

Kontekst wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm.), dalej „ustawa o CIT” i jej uzasadnienie aksjologiczno-społeczne.

Destabilizacja sytuacji politycznej na Wschodzie Europy wywołana agresją Rosji na Ukrainę, skutkuje bezprecedensową potrzebą systematycznego pozyskiwania dodatkowych środków na finansowanie zintensyfikowanego procesu modernizacji i rozbudowy polskiej armii. Krajowe wydatki na obronność w 2023 r. wyniosły 3,3% (były o 51% większe w stosunku do roku poprzedniego), w 2024 r. 3,8%, natomiast w 2025 r. na obronność wydano 4,3% PKB. Realizacja założeń na kolejny rok oznacza, że w 2026 r. Polska wyda na obronność co najmniej 5 % PKB, co nominalnie stanowi ponad 200 mld zł.

Wpływ na poczucie bezpieczeństwa, w tym w kontekście gospodarczym, mają również uwarunkowania geopolityczne osadzone na konflikcie zbrojnym między USA i Izraelem a Iranem (zapoczątkowanym w pierwszym kwartale 2026 r.), który spowodował w ostatnim czasie gwałtowny wzrost marż rafineryjnych, niebędący wynikiem poprawy efektywności operacyjnej firm, lecz skutkiem szoku podaży ropy naftowej. Eskalacja działań militarnych w regionie Zatoki Perskiej doprowadziła do faktycznej blokady Cieśniny Ormuz – strategicznego przesmyku, przez który przepływa blisko 20% światowej podaży ropy naftowej, co w konsekwencji ma wpływ na drastyczne ograniczenie podaży surowca i związaną z tym silną reakcję na rynkach towarowych (cena ropy gatunku Brent wzrosła z poziomu ok. 65 USD za baryłkę w styczniu 2026 r., do szczytowych 126 USD za baryłkę w marcu 2026 r.).

Powyższe uwarunkowania, w tym wciąż dynamiczna sytuacja w regionie, sprowokowały polityki wewnętrzne państw członkowskich, w tym Polskę, do podejmowania działań zaradczych i zabezpieczających interesy ekonomiczne obywateli. W odpowiedzi na wzrost cen paliw uruchomiono szereg doraźnych mechanizmów fiskalnych takich jak obniżenie stawki podatku VAT na benzynę i olej napędowy do poziomu 8% oraz redukcję akcyzy na paliwa silnikowe do najniższego poziomu dopuszczonego przez regulacje unijne. Ponadto, w celu ochrony konsumentów przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi i spekulacjami na etapie sprzedaży detalicznej, w ramach dostępnych instrumentów interwencji rynkowej wprowadzono maksymalne ceny detaliczne paliw, których stosowanie stało się obowiązkiem koncesjonowanych sprzedawców.

Koszt fiskalny tych działań w ciągu 3 miesięcy od wprowadzania pakietu osłonowego CPN („Ceny Paliwa Niżej”) spowodował ubytek dochodów budżetu państwa szacowany na ok. 4,8 mld zł. Instrumenty te, choć niezbędne dla doraźnej ochrony konsumentów i przedsiębiorców, w szczególności małych i średnich, nie rozwiązują podstawowej nierównowagi: ciężar wsparcia cenowego ponosi budżet państwa, a więc *de facto* ogół podatników, podczas gdy beneficjentem nadzwyczajnych marż pozostają przedsiębiorstwa paliwowe.

Przykładem regulacji rangi ustawowej, na gruncie przepisów krajowych, uwzględniającej okoliczności rynkowe i potrzebę zwiększenia wpływów budżetowych (w tym dla zapewnienia finansowania wydatków na obronność) jest *ustawa z dnia 6 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym*

od osób prawnych i ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. poz. 1658), podwyższając stawkę CIT w odniesieniu do podatników będących bankami, obowiązująca, co do zasady, od 1 stycznia 2026 r. Celem było przede wszystkim jednolite rozłożenie dodatkowego ciężaru podatkowego na podmioty zyskujące ponadmiarowo m.in. na wzroście inflacji i podwyższonych stopach procentowych.

Podobne zamierzenie, w kontekście w szczególności uwarunkowań geopolitycznych w rejonie Bliskiego Wschodu (choć w nieco innej formule), przyświecało *ustawie z dnia 3 lipca 2026 r. o podatku od nadzwyczajnych zysków osiągniętych w okresie od marca do grudnia 2026 r. ze zbycia paliw ciekłych*¹ ukierunkowanej na wprowadzenie w okresie 1 marca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.) daniny od nadzwyczajnych zysków (tzw. „podatek od nadzwyczajnych zysków”/„windfall tax”) osiągniętych ze zbycia paliw ciekłych przez przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie wytwarzania oraz obrotu paliwami na podstawie koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. Regulacja stanowiła reakcję na skokowy wzrost cen surowca na rynkach światowych, a jednocześnie nadzwyczajne zwiększenie marż handlowych na rynkach europejskich, w tym na rynku krajowym, wielokrotnie przekraczając historyczne średnie. W tym samym czasie polscy konsumenci i przedsiębiorcy zmagali się ze wzrostem cen paliw na stacjach. Wysokie ceny energii uderzyły także w sektor transportowy, przemysł oraz gospodarstwa domowe. Z drugiej strony część podmiotów branży paliwowej osiągnęła rekordowe wyniki finansowe, których skala znacząco przekroczyła średnie historyczne poziomy rentowności. Podatek od nadzwyczajnych zysków miał skorygować powstałą asymetrię, pozwalając odzyskać część środków, które w normalnych warunkach rynkowych nie trafiłyby do przedsiębiorstw sektora paliwowego. Chodziło zatem o przywrócenie równowagi pomiędzy interesem publicznym a interesem prywatnym w warunkach nadzwyczajnych zaburzeń rynkowych.

Projektowana zmiana ustawy o CIT ma na celu zapewnienie źródeł finansowania działań zmierzających do poprawy sytuacji polskiego sektora energochłonnego, w szczególności w kontekście proponowanych niniejszym projektem programów pomocowych.

Umożliwi ponadto m.in. utrzymanie podwyższonych wydatków na obronność, w okolicznościach destabilizacji sytuacji na Wchodzie Europy spowodowanej agresją Rosji na Ukrainę, skutkującej bezprecedensową potrzebą systematycznego pozyskiwania dodatkowych środków na finansowanie procesu modernizacji i rozbudowy polskiej armii (o czym wspomniano we wstępie).

Projektowana zmiana wpisuje się także w kontekst wspomnianych wyżej wyjątkowych uwarunkowań geopolitycznych, wobec eskalacji działań militarnych w regionie Zatoki Perskiej, jakie wystąpiły w określonych segmentach gospodarki (w szczególności sektora energetycznego i paliwowego) prowadząc do powstania ponadprzeciętnych wyników finansowych (nadzwyczajnych zysków). Zdarzenia te spowodowały skokowy wzrost cen surowca na rynkach światowych, a jednocześnie – co ma zasadnicze znaczenie z perspektywy projektowanej regulacji – nadzwyczajne zwiększenie marż handlowych na rynkach europejskich, w tym na rynku krajowym, wielokrotnie przekraczając historyczne średnie.

Wymaga także zwrócenia uwagi na korzystną, w perspektywie ostatnich lat, sytuację i wyniki finansowe spółek dystrybucji energii. Jest to rezultat głównie regulowanego systemu taryf zatwierdzanych przez Urząd Regulacji Energetyki, rosnących opłat dystrybucyjnych w rachunkach oraz stabilnego, monopolowego modelu biznesowego. System gwarantowanych marż w działalności dystrybucyjnej opiera się na taryfach regulowanych przez URE, co zapewnia spółkom zwrot z kapitału i stabilne przychody, niezależnie od wahań koniunkturalnych. Także wyższe stawki opłat za przesyłanie i dystrybucję energii bezpośrednio zwiększają przychody operacyjne. Podkreślić należy, że segment dystrybucji tradycyjnie stanowi najbardziej dochodowy filar podmiotów z branży energetycznej,

¹ Prezydent RP, w trybie kontroli prewencyjnej, skierował ustawę do Trybunału Konstytucyjnego.

podczas gdy w tym samym czasie przemysł energochłonny mierzy się z trudnościami spowodowanymi wysokimi cenami energii elektrycznej.

Czynnikami mającymi wpływ na dobre wyniki finansowe, w ostatnich latach, spółek prowadzących działalność koncesjonowaną w zakresie dystrybucji energii, są przede wszystkim:

- w ramach mechanizmów regulacyjnych i rynkowych:
 - regulowany system taryf zatwierdzanych przez Urząd Regulacji Energetyki (URE), zapewniający spółkom zwrot z kapitału i stabilne przychody niezależnie od wahań koniunkturalnych (tzw. marże gwarantowane),
 - rosnące stawki opłat dystrybucyjnych (sieciowych) w rachunkach/fakturach za prąd (opłat za przesył i dystrybucję energii) bezpośrednio zwiększające przychody operacyjne,
 - monopolowy model biznesowy w ramach którego segment dystrybucji stanowi najbardziej stabilny filar grup energetycznych (efekt bazy i stabilność);
- w ramach czynników operacyjnych i inwestycyjnych:
 - rozwój infrastruktury Odnawialnych Źródeł Energii (OZE) – poprzez masowe przyłączanie nowych instalacji odnawialnych (fotowoltaika, wiatraki), co generuje dla dystrybutorów dodatkowe przychody z usług przesyłowych i opłat przyłączeniowych,
 - intensywne inwestycje sieciowe w postaci Programów modernizacji infrastruktury sieciowej powiększających bazę aktywów regulacyjnych (WRA), od której liczony jest dopuszczalny zysk spółek.

Katalizatorem takiego stanu rzeczy są dwa wskaźniki, tj. WACC² (notujący skokowy wzrost kosztu kapitału dla OSD w ramach taryf) oraz WRA³ (notujący dynamiczny wzrost wartości regulacyjnej aktywów spółek dystrybucyjnych).

W dużym uproszczeniu, spółki o profilu dystrybucyjnym działają w modelu monopolu naturalnego co oznacza, że nie konkurują ceną na wolnym rynku. Ich zysk jest ściśle regulowany przez państwo (Prezesa URE). W przypadku zatem, gdy rosną stopy procentowe w gospodarce ustalone przez Radę Polityki Pieniężnej (RPP), wzrasta WACC⁴ (niższe stopy wpływają zaś na jego redukcję). W następstwie, przedsiębiorstwa są uprawnione do podniesienia opłat sieciowych co ma odzwierciedlenie w rachunkach/fakturach za prąd (wyższa marża). Przykładem obrazującym ww. mechanizm są warunki wysokiej inflacji i wysokich stóp procentowych z jakimi gospodarka krajowa borykała się w ostatnich latach. Wówczas to właśnie metodologia WACC automatycznego „przenoszenia” wyższego kosztu pieniądza na końcowych odbiorców w rachunkach za energię, stanowiła swego rodzaju parasol ochronny dla sektora dystrybucji, podczas, gdy tradycyjny biznes produkcyjny ponosił ogromne koszty.

² Wskaźnik WACC (*Weighted Average Cost of Capital*) stanowi średni ważony koszt kapitału, informujący (określający) o przeciętnym koszcie, jaki przedsiębiorstwo musi ponieść, aby pozyskać pieniądze na działalność i inwestycje z różnych źródeł. Składa się z dwóch elementów (źródeł finansowania):

- kosztu długu (kapitał obcy) - oprocentowanie kredytów bankowych, pożyczek, wyemitowanych obligacji.
- kosztu kapitału własnego (kapitał własny) - oczekiwany przez akcjonariuszy zwrot z zysku spółki (pieniądze) z tytułu poniesionego ryzyka

³ Wskaźnik WRA (*Wartość Regulacyjna Aktywów/planowana wartość regulacyjna środków trwałych netto*) jest natomiast kluczowym parametrem finansowym wykorzystywanym przez URE do ustalania taryf dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie przesyłu lub dystrybucji prądu, gazu, czy ciepła.

⁴ Historycznie URE aktualizował wskaźnik WACC niemal co roku, reagując na bieżące koszty pieniądza na rynku. Jednak w ramach najnowszych ram regulacyjnych na lata 2023–2028, Prezes URE przyjął stałą bazową wartość WACC na poziomie 7,478%. Została ona wyliczona jako średnia prognoz makroekonomicznych w okresie kolejnych sześciu lat, aby ustabilizować rynek i uniknąć gwałtownych skoków cen na rachunkach obywateli.

Podobnie korzystną koniunkturę odnotowują spółki z sektora wydobywczego i paliwowego. Przykładowo zgodnie z danymi publikowanymi przez:

1) grupę ORLEN:⁵

- Przychody w II kwartale 2026 r. wyniosły 76,5 mld zł, tj. o 25,8% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 60,8 mld zł)
- EBITDA LIFO w II kwartale 2026 r. wyniosła 13,9 mld zł, tj. o 54,4% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 9 mld zł)

Największy wzrost r/r zanotował segment *Downstream* (obejmujący m.in. rafinację ropy naftowej) – EBITDA LIFO tego segmentu w 2Q2026 wyniosła nieco ponad 5,9 mld zł wobec prawie 1,9 mld zł w 2Q2025⁶.

Również sektor *Upstream* (wydobycie) zanotował istotny wzrost zysku. EBITDA LIFO w 2Q2026 wyniosła 4,3 mld, co oznacza wzrost o 1,3 mld zł w porównaniu do 2Q2025.

2) UNIMOT S.A.⁷:

- Przychody w II kwartale 2026 r. wyniosły 4,36 mld zł, tj. o 17,2% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 3,72 mld zł)
- Skonsolidowana skorygowana EBIDA w II kwartale 2026 r. wyniosła 140 mln zł, tj. o 27,3% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 110 mln zł).

3) grupę ENERGA⁸:

- Przychody ze sprzedaży w II kwartale 2026 r. wyniosły 11,2 mld zł, tj. o 5,6% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 10,6 mld zł)
- EBITDA w II kwartale 2026 r. wyniosła 2,72 mld zł, tj. o 25% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 2,17 mld zł).

4) grupę PGE:

Zysk powtarzalny EBITDA Grupy w II kwartale 2026 roku wyniósł 3 963 mln złotych wobec 3 269 mln złotych rok wcześniej⁹.

O pozytywnym wpływie blokady cieśniny Ormuz na wyniki finansowe firm z sektora paliwowego świadczą również opublikowane już przez nie raporty finansowe. Wynika z nich, że osiem największych międzynarodowych koncernów paliwowych (w tym Saudi Aramco, ExxonMobil, Chevron, BP, Shell, TotalEnergies, Equinor i Eni) osiągnęło w samym drugim kwartale 2026 roku łączny skumulowany zysk netto na poziomie **niemal 93 miliardów dolarów**, co oznacza prawie dwukrotny wzrost w porównaniu do analogicznego okresu roku poprzedniego.¹⁰

⁵ <https://www.orklen.pl/pl/relacje-inwestorskie/raporty-i-publicacje/sprawozdania/2026>

⁶ Raport „Skonsolidowane wyniki finansowe Grupy Orlen. 2 kwartał 2026” opublikowane 6 sierpnia 2026 r. https://www.orklen.pl/content/dam/internet/orklen/pl/pl/relacje-inwestorskie/raporty-i-publicacje/sprawozdania/2026/2q2026/ORKLEN_2Q26_PL.pdf.coredownload.pdf

⁷ <https://www.unimot.pl/aktualnosci/unimot-s-a-opublikowal-szacunkowe-wyniki-za-ii-kwartał-2026-r>

⁸ <https://ir.energa.pl/pr/873611/skonsolidowane-wyniki-finansowe-za-i-polrocze-2026-roku>

⁹ <https://www.gkpge.pl/grupa-pge/dla-mediow/komunikaty-prasowe/korporacyjne/wyniki-finansowe-i-operacyjne-za-ii-kwartał-2026-roku>

¹⁰ <https://gulffnews.com/business/energy/oil-majors-reap-93-billion-q2-profits-as-iran-war-drives-energy-windfall-1.500643200>

Przedstawione okoliczności uzasadniają podjęcie przez ustawodawcę działań zaradczych i zabezpieczających, ukierunkowanych na zapewnienie źródeł finansowania (wpływów budżetowych), umożliwiających wsparcie polskiego sektora energochłonnego (w szczególności poprzez finansowanie programów pomocowych).

Działanie to, zmierzające w konsekwencji do zwiększenia dochodów budżetu państwa, powinno także zabezpieczyć wspomnianą wyżej potrzebę utrzymania podwyższonych wydatków na obronność, jak również pośrednio wpłynąć na realizację celów założonych ustawą o podatku od nadzwyczajnych zysków poprzez wprowadzanie ewentualnych kolejnych działań osłonowych.

Kluczowe w kontekście wprowadzanego rozwiązania jest zapobiegnięcie podstawowej nierównowadze, w ramach której ciężar wsparcia cenowego ponoszony przez budżet państwa, *de facto* obciąża ogół podatników, podczas gdy beneficjentami nadzwyczajnych marż są tzw. giganci w branżach energetycznej i paliwowej. Celem przedkładanej regulacji jest zatem zwiększenie udziału największych podmiotów gospodarczych w finansowaniu wydatków publicznych, przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowych zasad opodatkowania pozostałych podatników. Jest to możliwe przy uwzględnieniu większej zdolności płatniczej podmiotów o najwyższej skali działalności, co w następstwie stanowi o realizacji zasady sprawiedliwości podatkowej, funkcji ochronnej państwa względem ogółu podatników.

Proponowanym rozwiązaniem jest czasowe objęcie podwyższoną stawką CIT wyodrębnionej grupy podatników działających w sektorze energetycznym i paliwowym, spełniających określone w przepisie obiektywne parametry podmiotowo-przedmiotowe. Dedykowanym odbiorcą regulacji będzie zatem grupa podmiotów zaliczanych do sektora paliwowego, gazowego, energetycznego, spośród których każdy wykazuje te same, bądź podobne istotne cechy. Chodzi o:

- (1) dużą skalę prowadzonej działalności (największe podmioty, o istotnych przychodach, należące do grup międzynarodowych oraz podatkowych grup kapitałowych),
- (2) rodzaj prowadzonej działalności (w zakresie wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, obrotu paliwem gazowym lub obrotu gazem ziemnym z zagranicą, handlu ropą naftową, wytwarzania paliw ciekłych, obrotu paliwami ciekłymi, dystrybucji energii elektrycznej, czy przesyłania energii elektrycznej), a także
- (3) osiąganie z takich działalności, w stosunku do innych podatników, niestandardowo znaczących zysków – powstałych jednak nie w wyniku normalnej działalności (efektywności) operacyjnej, lecz w szczególności z uwagi na obecną sytuację geopolityczną oraz uwarunkowania rynkowe (nadzwyczajne zwiększenie marż handlowych na rynkach europejskich, w tym na rynku krajowym, wielokrotnie przekraczające historyczne średnie).

Uzasadnionym jest traktowanie podmiotów, wypełniających swego rodzaju „test podobieństwa”, w sposób tożsamy, z jednoczesnym pominięciem tych, którzy wymienionych cech (w tym przypadku skumulowanych warunków objęcia wyższą stawką CIT) nie posiadają. Proponowane obciążenie fiskalne można zatem uznać za równe wobec podmiotów o takich samych lub podobnych możliwościach do ponoszenia jego ciężaru. Kryterium w oparciu, o które dokonano wyodrębnienia grupy podmiotów jest obiektywne i merytorycznie usprawiedliwione. Pozostaje bowiem w związku z intencją projektowanych przepisów, której przyświeca głównie realizacja celu społeczno-gospodarczego w postaci zapewnienia źródeł finansowania działań zmierzających do poprawy sytuacji polskiego sektora energochłonnego oraz potrzeba zwiększania wydatków na obronność.

Ciężary publiczne powinny być rozkładane w sposób uwzględniający realne zdolności płatnicze podmiotów gospodarczych oraz charakter uzyskiwanych zysków. W sytuacji zatem, gdy przychody danego sektora rosną nie wskutek jego wyższej produktywności czy innowacyjności, lecz stanowią konsekwencje zewnętrznych zaburzeń o charakterze geopolitycznym, dochody te nabierają charakteru

renty ekonomicznej – korzyści majątkowej, która w normalnych warunkach rynkowych nie wystąpiłaby. W rezultacie oceniając wagę interesu, któremu wyodrębnienie podmiotów ma służyć, w odniesieniu do ewentualnych interesów jakie mogłyby zostać naruszone, należy uznać nadrzędność interesu ogólnego państwa i obywateli nad korzyścią jednostki gospodarczej.

Niezwyczajnie istotną okolicznością w tym przypadku jest również fakt, że proponowane w projekcie rozwiązanie ma charakter tymczasowy, dostosowany do potrzeb. Celem nadrzędnym jest natomiast realizacja zasady sprawiedliwości podatkowej, a także funkcji ochronnej państwa względem ogółu podatników, w ramach której ciężar (w tym przypadku) wsparcia cenowego ponoszony jest proporcjonalnie do realnych możliwości ekonomicznych podatnika.

Przedkładana ustawa wychodzi naprzeciw aktualnym uwarunkowaniom geopolitycznym mającym wpływ na funkcjonowanie podatników w przestrzeni społeczno-gospodarczej. Reguluje w minimalnym i czasowym lecz jednocześnie niezbędnym zakresie obszar opodatkowania podatkiem CIT, wprowadzając mechanizm okresowego podwyższenia stawki CIT. Określa w tym celu reguły postępowania oraz warunki wejścia w system. Konstruuje zakres podmiotowy i wskazuje jaki obszar (przedmiotowo) objęty zostaje regulacją. Wprowadza również przepisy szczególne dedykowane specyficznym okolicznościom i podmiotom, które tego wymagają (np. umiejscowienie w systemie podatkowej grupy kapitałowej, kwestia stosowania regulacji w przypadku wystąpienia różnych form restrukturyzacji, czy sposób obliczania zaliczek uproszczonych w okresie obowiązywania podwyższonych stawek CIT).

- **Omówienie poszczególnych regulacji art. 38ea ustawy o CIT**

Mechanizm czasowego podwyższenia stawki CIT (art. 38ae ust. 1 – 3 ustawy o CIT)

Projekt przewiduje wprowadzenie czasowego (trzyletniego) mechanizmu podwyższenia podstawowej stawki podatku dochodowego od osób prawnych (stawka CIT) dla wybranych podatników, w tym podatkowych grup kapitałowych, prowadzących działalność w sektorze paliwowym i energetycznym. Rozwiązanie ma charakter przejściowy i będzie stosowane, co do zasady, w latach 2027-2029.

Zgodnie z **art. 38ae ust. 1** podwyższona stawka podatku będzie ulegać stopniowemu obniżaniu w kolejnych latach obowiązywania opisywanej regulacji. I tak, co do zasady, w „pierwszym roku” objęcia podatnika nowymi zasadami stawka CIT dla tej grupy podatników wyniesie ma 30 %, w „drugim roku” 26 %, natomiast w „trzecim roku” 23 %. Takie rozwiązanie, zakładające stopniowe wygaszanie dodatkowego obciążenia podatkowego ma na celu łagodzić wpływ zwiększonego ciężaru danin publicznych na długofalową kondycję tych podatników, w tym na zdolność realizowania przez nich założonych przedsięwzięć inwestycyjnych, w szczególności tych o perspektywie średnio i długoterminowej.

Analogiczna wysokość podwyższonych stawek została zastosowana w odniesieniu do banków komercyjnych (art. 38aa ustawy o CIT).

Po zakończeniu trzyletniego okresu przejściowego podatnicy powrócą tym samym do opodatkowania według podstawowej stawki podatku CIT.

Ustalanie w stosunku do konkretnego podatnika lat, w których obowiązywać go będzie podwyższona stawka będzie dokonywane z uwzględnieniem regulacji ust. 2 i 3 (co odzwierciedla treść ust. 1) omawianego przepisu.

Projekt w sposób szczególny reguluje bowiem sytuację podatników, których rok podatkowy jest krótszy niż 12 miesięcy. W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich podatników oraz zachowania założonego mechanizmu stopniowego wygaszania podwyższonych stawek w **ust. 3 art. 38ae** przewidziano rozwiązanie wynikające z **art. 38ae ust. 1 pkt 1-3**, zgodnie z którym każda

z przejściowych stawek podatku będzie stosowana przez okres odpowiadający co najmniej dwunastu kolejnym miesiącom kalendarzowym.

W przypadku zatem gdy okres opodatkowania podwyższoną stawką określoną w ust. 1 w którymkolwiek roku podatkowym określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a albo pkt 3 lit. a trwał krócej niż dwanaście kolejnych miesięcy kalendarzowych, obowiązek stosowania tej podwyższonej stawki podatku dotyczyć będzie również roku podatkowego następującego bezpośrednio po tym roku, choćby w tym następnym roku podatnik nie spełniał warunków określonych w ust. 4 i 9. Co ważne, zasada ta będzie stosowana odpowiednio do kolejnych lat podatkowych, jeżeli na koniec roku poprzedniego łączny dotychczasowy okres opodatkowania tą podwyższoną stawką okaże się krótszy niż dwanaście kolejnych miesięcy kalendarzowych. Rozwiązanie to zapobiegnie, w przypadku podatników posiadających rok podatkowy niepokrywający się z rokiem kalendarzowym, różnicowaniu ich sytuacji wyłącznie ze względu na przyjęty rok podatkowy.

Podobny efekt korygujący zasadę ogólną wynikającą z ust. 1 (iż wyższa stawka jest powiązana co do zasady z poszczególnymi latami kalendarzowymi, w których podatnik rozpoczyna kolejny rok podatkowy) ujęty został w **ust. 2 art. 38ae**. Wyjątek ten ma związek ze skorzystaniem przez nowo utworzonego podatnika z możliwości jaką daje art. 8 ust. 2a ustawy o CIT (**ust. 2 pkt 2**), tj. możliwości połączenia w jeden rok podatkowy okresu, który normalnie przypadłby na dwa lata podatkowe, jak również z okolicznością przewidzianą w art. 8 ust. 3 ustawy o CIT (**ust. 2 pkt 1**), tj. możliwością wydłużenia pierwszego po zmianie roku podatkowego.

Warunki objęcia podatnika podwyższoną stawką CIT (art. 38ae ust. 4 i 5 ustawy o CIT)

Zastosowanie podwyższonej stawki CIT uzależnione będzie od łącznego spełnienia wskazanych w projekcie warunków odnoszących się do:

I. Skali prowadzonej działalności (art. 38ae ust. 4 pkt 2 i 3 ustawy o CIT) - regulacja obejmie największe podmioty, tj. podatników:

- (a) będących, w roku poprzedzającym bezpośrednio dany rok podatkowy, jednostkami składowymi grupy krajowej lub grupy międzynarodowej w rozumieniu ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych. Warunek ten odnosi się do podatników będących jednostkami składowymi grupy krajowej lub grupy międzynarodowej w roku podatkowym, w którym do tych jednostek stosuje się przepisy tej ustawy zgodnie z art. 4 tej ustawy.

W przypadku podatnika będącego PGK warunek ten należy odnieść do spółek wchodzących w jej skład (PGK jako taka nie jest identyfikowana na gruncie systemu GloBE).

- (b) u których wartość przychodów osiągnięta w roku podatkowym poprzedzającym bezpośrednio dany rok podatkowy przekroczyła równowartość 50 mln euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku podatkowego, w którym przychody te zostały osiągnięte.

W przypadku, gdy ten poprzedni rok podatkowy jest krótszy lub dłuższy niż 12 miesięcy próg „50 mln euro” podlegać będzie odpowiedniemu dostosowaniu, w oparciu o faktyczną liczbę pełnych miesięcy tego roku podatkowego. W omawianym przepisie wskazano również sposób przeliczania euro na polskie złote.

Tym samym oba te warunki (ocena „wielkości” podatnika odnosząca się do aspektu indywidualnego oraz „grupowego”) muszą być spełnione łącznie.

II. Rodzaju prowadzonej działalności (art. 38ae ust. 4 pkt 1 ustawy o CIT).

- (a) Regulacja dotyczyć będzie wyłącznie tych spośród ww. podmiotów, które prowadzą przynajmniej jeden z rodzajów działalności wskazanych w art. 38ae ust. 4 pkt 1 ustawy o CIT, tj. działalności w zakresie:
- wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej (lit. a),
 - produkcji paliw ciekłych prowadzonej w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w procesie przerobu ropy naftowej (lit. b),
 - obrotu paliwami gazowymi tj. gazem ziemnym wysokometanowym lub zaazotowanym, w tym skroplonym gazem ziemnym lub propan-butanem lub innym rodzajem gazu palnego (lit. c tiret pierwsze), paliwami ciekłymi (lit. c tiret drugie) lub obrotu ropą naftową (lit. c tiret trzecie),
 - przesyłania energii elektrycznej (lit. d),
 - dystrybucji energii elektrycznej, z wyłączeniem podatników będących przedsiębiorstwami zintegrowanymi pionowo, o których mowa w art. 9d ust. 7 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne (lit. e).

Przez działalność, o której mowa w **art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. a** należy, co do zasady, rozumieć wydobywanie gazu ziemnego lub ropy naftowej prowadzone na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów albo koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż, niezależnie od miejsca, w którym działalność ta jest prowadzona (o ile dochód z tego tytułu realizuje się w Polsce), jednakże brak takiej koncesji nie powoduje braku skutku podatkowego.

Dla celów projektowanych zmian, projekt (**art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. b**) posługuje się pojęciem produkcji paliw ciekłych w rozumieniu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. benzyn silnikowych i olejów napędowych. Projektowana regulacja doprecyzowuje zakres działalności objętej tym pojęciem na potrzeby stosowania przejściowo podwyższonych stawek podatku CIT. Przez działalność tę rozumie się produkcję paliw ciekłych prowadzoną w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w procesie przerobu ropy naftowej. Ponadto chodzi wyłącznie o producenta paliw, tj. podmiot o którym mowa w art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.¹¹

W celu wyeliminowania wątpliwości wprost w omawianym przepisie wyłączono podmioty zajmujące się usługową produkcją paliw na rzecz innych podmiotów (producentów). Nie jest bowiem zamiarem projektodawcy objęcie wyższą stawką podatku CIT podmiotów osiągających przychody z działalności usługowej w zakresie m.in. produkcji/wytwarzania paliw ciekłych, takich jak rafinerie processingowe. Specyfiką rafinerii processingowych jest działanie w oparciu o model usługowy, a więc produkcja paliw ciekłych z wykorzystaniem surowców należących do innego podmiotu i na zlecenie tego podmiotu (nie występuje w tym przypadku zakup surowca, a następnie odsprzedaż gotowego produktu).

Rozwiązanie to ma na celu skoncentrowanie regulacji na działalności rafineryjnej stanowiącej podstawowy segment krajowego sektora przetwórstwa ropy naftowej. Tym samym, zamiarem projektodawcy nie jest również objęcie regulacją podmiotów, które wytwarzają paliwa ciekłe w procesach innych niż przerób (rafinacja) ropy naftowej, w szczególności poprzez mieszanie komponentów paliwowych lub paliw ciekłych albo mieszanie komponentów z paliwami ciekłymi, o którym mowa w art. 3 pkt 45 lit. b ustawy – Prawo energetyczne.

¹¹ Dz. U. z 2026 r. poz. 599 [„ustawa o zapasach”],

W zakresie działalności, o której mowa w **art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. c** ustawa celowo nie referuje do konkretnego „miejsca” prowadzenia tej działalności.

Wskazane w tym przepisie (tiret pierwsze) rodzaje gazu ziemnego czerpią z definicji paliw gazowych określonej w art. 3 pkt 3a lit. a ustawy – Prawo energetyczne. Wymaga przy tym podkreślenia, że regulacja obejmuje propan-butan wyłącznie w fazie gazowej (nie w fazie ciekłej jako „gaz skroplony (LPG)” w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw). Intencję przepisu potwierdza jednoznaczne wskazanie w jego części końcowej „lub innym rodzajem gazu palnego”, co przesądza o objęciu regulacją wyłącznie gazów palnych.

W kontekście podwyższenia stawki CIT względem podmiotów z sektora energetycznego (**art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. d i e**) podkreślenia wymaga kryterium progu stu tysięcy przyłączonych odbiorców (przewidziane w Prawie energetycznym). Służy ono jako wyznacznik wielkości (skali działania) dla operatorów systemów dystrybucyjnych (OSD) i ich podziału na tzw. małe OSD (OSDn) oraz duże OSD (OSDp), a także determinuje zakres ich zaawansowanych obowiązków (o charakterze regulacyjnym, technologicznym, planistycznym, informacyjnym, czy unbundlingu¹²). Obowiązki te spoczywają bowiem na dużych podmiotach.

W świetle art. 7 Prawa energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem (lub/i) dystrybucją energii elektrycznej obsługujące co najmniej sto tysięcy odbiorców, w szczególności:

- prowadzi *powszechnie dostępny system informatyczny* zapewniający co najmniej: złożenie wniosku o określenie warunków przyłączenia, bieżącą informację o statusie rozpatrzenia, publikację (informacji z ust. 8l lub jednolitego zbioru zasad z ust. 8p) (art. 7 ust. 3a¹, ust. 3²),
- w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku o określenie warunków przyłączenia, przekazuje *informacje o statusie* w formie korespondencyjnej (art. 3a) lub za pośrednictwem systemu informatycznego (art. 7 ust. 3a²),
- publikuje *zagregowane informacje* (o których mowa w ust. 8l) w systemie informatycznym i aktualizuje je *co najmniej raz na miesiąc* w zakresie sieci przesyłowej i *co najmniej raz na 3 miesiące* w zakresie sieci dystrybucyjnej (art. 7 ust. 8n),
- opracowuje *wspólnie jednolity zbiór zasad* (con. procedury, przepisy, terminy oraz kryteria rozpatrywania wniosków) oraz *publikuje* na swoich stronach internetowych lub w systemie informatycznym (art. 7 ust. 8p),
- w przypadku umowy o przyłączenie dotyczącej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu zawiera ona określone wymagania co do treści w zakresie wysokości opłaty oraz sposobu i zwrotu różnicy uzgodnionych kosztów i wysokości opłaty za przyłączenie (art. 7 ust. 9b); w przypadku odmowy przyłączenia musi wypełnić warunki, o których mowa w art. 7 ust. 9c.

Podsumowując powyższy aspekt, w szczególności:

- w kontekście *obowiązków przyłączeniowych i systemów informacyjnych* – duże podmioty (operatorzy obsługujący co najmniej sto tysięcy odbiorców) podlegają bardziej rygorystycznym wytycznym Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, mają obowiązek tworzenia powszechnie dostępnych, zaawansowanych platform teleinformatycznych do obsługi procesów przyłączeniowych online, mają także obowiązek regularnego publikowania (i aktualizowania)

¹² Jest to proces rozdzielania od siebie różnych rodzajów działalności w obrębie jednego przedsiębiorstwa lub rynku. Najczęściej pojęcie to stosuje się w energetyce i telekomunikacji, gdzie oznacza ono oddzielenie przesyłu i dystrybucji (infrastruktury, np. sieci elektrycznych lub gazowych) od produkcji i sprzedaży usług klientom.

w systemach informatycznych (elektroniczne składanie i śledzenie statusu wniosków) szczegółowych informacji o możliwościach przyłączenia nowych źródeł oraz planach rozwoju sieci, czy prowadzenia powszechnie dostępnych systemów wniosków o warunki przyłączenia (w tym procedur dla OZE i biogazu);

- w kontekście *niezależności prawnej/rozdzielenia działalności (unbundling)* - mniejsze sieci dystrybucyjne (posiadające nie więcej niż sto tysięcy przyłączonych odbiorców) bywają wyłączone z niektórych rygorystycznych wymogów dotyczących pełnego prawnego oddzielenia strukturalnego operatora od części sprzedażowej przedsiębiorstwa zintegrowanego - przepisy o niezależności prawnej i organizacyjnej operatora systemu dystrybucyjnego (elektroenergetycznego lub gazowego). Korzystają ponadto z uproszczonych formularzy i procedur sprawozdawczo-rozwojowych wobec regulatora;
- w kontekście *Centralnego Systemu Informacji Rynku Energii (CSIRE)* - operatorzy sieci obsługujący poniżej stu tysięcy odbiorców (Punktów Poboru Energii (PPE)) posiadają m.in. ułatwienia i odstępstwa w relacjach z koordynatorami klastrów energii, gdzie więksi OSD podlegają surowszym zakazom łączenia funkcji (mogą w sposób dobrowolny wybrać tzw. okno wdrożeniowe przyłączenia do centralnego systemu rynku energii);
- w kontekście *wspólnych zasad i procedur przyłączeń* - operatorzy obsługujący co najmniej sto tysięcy odbiorców muszą wspólnie z operatorem przesyłowym (PSE) opracowywać i zatwierdzać u Prezesa URE jednolity zbiór zasad, procedur i terminów rozpatrywania wniosków o przyłączenie do sieci.

III. Udziału działalności objętej regulacją w przychodach podatnika (art. 38ae ust. 4 pkt 4 i ust. 5 ustawy o CIT)

Warunek określony w **art. 38ae ust. 4 pkt 4** przewiduje, że przychody osiągnięte przez podatnika, w tym PGK, w roku poprzedzającym bezpośrednio dany rok podatkowy, z działalności objętej zakresem regulacji, inne niż przychody z zysków kapitałowych, muszą stanowić co najmniej 75% przychodów podatnika za ten poprzedni rok podatkowy, także innych niż z zysków kapitałowych.

Poziom 75% przychodów nawiązuje do regulacji dotyczącej składki solidarnościowej (art. 29a i nast. ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2025¹³; zob. art. 29b ust. 2 pkt 2 i 3 tej ustawy).

Do przychodów danego rodzaju działalności dla celów stosowania art. 38ae ust. 4 pkt 4 (ale także ust. 10) należy zaliczyć wszystkie te przychody, które funkcjonalnie wiążą się z tą działalnością określoną w ust. 4 pkt 1 (np. działalnością koncesjonowaną w zakresie obrotu gazem). Nie chodzi zatem wyłącznie o przychody *stricto* z obrotu gazem (ze sprzedaży gazu nabytego w tym celu), lecz z działalności w zakresie obrotu gazem, co jest kategorią szerszą, gdyż obejmuje także m.in. przychody (i koszty) z bilansowania, usług magazynowania, instrumentów zabezpieczających ceny gazu, rozliczeń, różnic kursowych, kar, odszkodowań czy korekt cenowych. Innymi słowy chodzi o te przychody, które nie wiążą się z inną działalnością, niewymienioną w ww. przepisie, o ile nie mieszczą się one w wyjątkach, o których mowa poniżej.

Wyłączenie przychodów z zysków kapitałowych (zarówno w liczniku jak i mianowniku wzoru) ma na celu powiązanie stosowania podwyższonej stawki podatku z przedmiotem podstawowej działalności podatnika (w uproszczeniu – z zakresem jego działalności operacyjnej). Z tego względu omawiany

¹³ Dz. U. z 2024 r. poz. 1622, 1831, z 2025 r. poz. 290, 1302, z 2026 r. poz. 32.

przepis nakazuje pominąć przychody ze źródła zyski kapitałowe (o których mowa w art. 7b ustawy o CIT). Odzwierciedleniem tej intencji jest również treść **ust. 5 pkt 1** wskazująca wprost, że przy kalkulacji tej proporcji (udziału przychodów kwalifikowanych w przychodach ogółem) nie bierze się pod uwagę przychodów zaliczanych do pozostałych przychodów operacyjnych (art. 3 ust. 32 ustawy o rachunkowości) albo przychodów finansowych w rozumieniu ustawy o rachunkowości. Kalkulując wynik podatkowy na potrzeby obliczenia proporcji, o której mowa w art. 38ae ust. 4 pkt 4 projektu podatnik musi zatem dodatkowo skorygować wynik rachunkowy o te pozycje.

Przepis **ust. 5 pkt 2** precyzuje z kolei, na potrzeby wyliczenia progu przychodów, o którym mowa w ust. 4 pkt 4 omawianego artykułu sposób w jaki należy rozumieć przychody z niektórych kategorii działalności, o których mowa w ust. 4 pkt 1. Otóż, przy ustalaniu relacji przychodów z ust. 4 pkt 4, przychodami z wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej (o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a) będą w szczególności przychody ze sprzedaży wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej (ust. 5 pkt 2 lit. a). Natomiast w pojęciu produkcji paliw ciekłych z ust. 4 pkt 1 lit. b (podobnie jak wyżej) mieścić się będą w szczególności przychody z ich sprzedaży (ust. 5 pkt 2 lit. b). Doprecyzowanie to ma na celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości związanych z tym, że samo wydobycie węglowodorów, czy też wytworzenie paliw w sensie rachunkowych (jak i na gruncie podatków dochodowych) nie wiąże się z osiągnięciem przychodu. Przychód powstaje bowiem dopiero w związku ze zbyciem ww. rzeczy. Chodzi zatem o nadanie tej regulacji znaczenia zgodnego z systemowym ujęciem omawianych zdarzeń na gruncie przepisów bilansowych i podatkowych.

Ust. 5 w pkt 3 precyzuje dodatkowo, że w przypadku podatkowych grup kapitałowych, w których skład wchodzi co najmniej jedna spółka prowadząca działalność, o której mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub e, a zatem działalność w zakresie przesyłu lub dystrybucji energii elektrycznej (w praktyce tylko ten drugi przypadek) - przychody z tej działalności należy uwzględniać wyłącznie u tej spółki lub spółek.

Regulacja ta odpowiada na wątpliwość związaną z tym, że w praktyce grup energetycznych działalność dystrybucyjna często stanowi element szerszego świadczenia realizowanego przez kilka podmiotów. Typowym przykładem jest sytuacja, w której operator systemu dystrybucyjnego świadcząc usługę dystrybucji energii elektrycznej rozpoznaje przychody z usług dystrybucyjnych, natomiast odrębna spółka posiadająca koncesję na obrót energią elektryczną zawiera z odbiorcami końcowymi umowy na świadczenie usług kompleksowych, o których mowa w art. 3 pkt 30 ustawy - Prawo energetyczne i rozpoznaje przychody podatkowe obejmujące zarówno sprzedaż energii elektrycznej, jak i usługę dystrybucji. W rezultacie ta sama wartość dotycząca świadczenia usługi w zakresie dystrybucji energii elektrycznej wykazywana jest w przychodach podatkowych więcej niż jednej spółki wchodzącej w skład PGK. Biorąc pod uwagę powyższe, w przypadku PGK, na potrzeby wyliczenia wskaźników, o których mowa w art. 38ae ust. 4 pkt 4, ust. 9 pkt 1, ust. 10 pkt 1 lit b, przychody, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit d i e powinny być rozpoznawane jednokrotnie przez spółkę wchodzącą w skład PGK, prowadzącą działalność, o której mowa w art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit d i e. Nie powinno uwzględniać się przychodów z ww. tytułów spółek wchodzących w skład PGK, wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną. Uwzględnienie przychodów z tytułu dystrybucji energii elektrycznej zarówno dla spółki prowadzącej działalność, o której mowa w art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit d i e, jak i dla spółki obrotu, powodowałoby zawyżenie udziału przychodów z tytułu działalności, o której mowa w ust. 4 pkt 1, w całkowitych przychodach PGK.

Regulacje szczególne modyfikujące warunki stosowania art. 38ae ust. 1 (art. 38ae ust. 6 – 8 ustawy o CIT)

W pewnych przypadkach stosowanie wprost warunków określonych w art. 38ae ust. 4 prowadziłyby do rezultatów niezgodnych z celem projektowanej regulacji. Poniżej omówiono przepisy, których ujęcie było niezbędne w celu zachowania spójności projektowanych rozwiązań na gruncie systemu podatku dochodowego – przepisy te mają zatem zasadniczo charakter dostosowawczy oraz antyabuzystyczny (przeciwdziałanie unikaniu stosowania podwyższonych stawek).

I tak, **ust. 6**, dedykowany jest PGK utworzonym po dniu 31 grudnia 2026 r. Przepis ten wyjaśnia, że warunki, o których mowa w ust. 4 pkt 3 i 4, uważa się za spełnione, jeżeli spełniała je co najmniej jedna spółka wchodząca w skład tej grupy. W przypadku braku tego przepisu nowopowstała PGK nie miałaby adekwatnych danych pozwalających na ich ocenę pod kątem spełnienia warunków z ust. 4, co nie odpowiadałoby charakterowi tego podatnika (faktycznie kontynuuje działalność spółek go tworzących). Okoliczność ta sama w sobie nie powinna zatem wpływać na wyłączenie stosowania do takiej PGK podwyższonych stawek.

Podobny charakter i cel ma regulacja **ust. 7** odnosząca się do sytuacji łączenia podatników.

Z kolei regulacja **ust. 8** dotycząca podziałów i wnoszenia aportów ma zasadniczo charakter antyabuzystyczny. Jej kazuistyka wynika z tego, iż ma na celu precyzyjne uchwycenie przypadków, z którymi wiąże się materialne ryzyko nadużyć.

Szczególne zasady stosowania podwyższonej stawki CIT do podatników niespełniających kryterium 75% przychodów (art. 38ae ust. 9 - 11 ustawy o CIT)

Projektowany **art. 38ae ust. 9** stanowi uzupełnienie zasad określonych w art. 38ae ust. 4 i ma na celu objęcie regulacją również tych podatników, u których wskaźnik określony w art. 38ae ust. 4 pkt 4 i ust. 5 wynosi mniej niż 75%, lecz nie mniej niż 33% (próg istotności).

Rozwiązanie to ma zapobiegać sytuacjom, w których podatek prowadzący działalność objętą regulacją na znaczącą skalę pozostawałby poza zakresem jej stosowania wyłącznie z uwagi na równoczesne prowadzenie innych rodzajów działalności gospodarczej. Jest to o tyle uzasadnione, że - co do zasady - przepisy prawa odnoszące się do wykonywania określonych rodzajów działalności nie wymagają od przedsiębiorców ich wydzielenia organizacyjnego w ramach odrębnego podmiotu (spółki). Tym samym podatnicy mogą prowadzić szerokie spektrum działalności, wychodząc poza zakres ich podstawowej działalności.

W takich przypadkach podwyższona stawka podatku nie znajdzie zastosowania do całej podstawy opodatkowania, lecz wyłącznie do jej części odpowiadającej udziałowi działalności objętej regulacją w działalności podatnika. Celem regulacji jest po pierwsze dążenie do niewpływania negatywnie na warunki konkurencyjności między przedsiębiorcami. Ponadto, jest ona wyrazem dążenia do zachowania proporcjonalności proponowanych rozwiązań. W opisywanym przypadku, zgodnie z art. 38ae ust. 10 pkt 1, podatek (niespełniający progu 75%, o których mowa w ust. 9 pkt 1) może wybrać jeden z dwóch sposobów ustalenia tej części podstawy opodatkowania (określonych w lit. a lub b).

Pierwszy z nich (zgodnie z **ust. 10 pkt 1 lit. a**) opiera się na relacji (proporcji) dochodu osiągniętego w danym roku podatkowym z działalności objętej regulacją (zgodnie z ust. 4 pkt 4) do łącznego dochodu (z tego samego roku podatkowego) podatnika ze źródeł innych niż zyski kapitałowe. W przypadku wątpliwości odnośnie ustalenia wysokości takiego dochodu odpowiednie stosowanie znajdzie zasada określona w art. 15 ust. 2 ustawy o CIT. Jednocześnie w celu uniknięcia wątpliwości, jakie mogą powstać na gruncie rachunkowym (matematycznym) przepis **ust. 11** precyzuje, że proporcja, o której mowa w ust. 10 pkt 1 lit. a nie może być niższa niż 0% ani wyższa niż 100% (gdyby wynik działania matematycznego prowadził do innych rezultatów). Przepis ten wyraźnie referuje do „dochodu z działalności kwalifikowanej” oraz istnienia podstawy opodatkowania. Jeśli którakolwiek z tych kategorii nie istnieje, nie ma podstaw do obliczenia tej proporcji, a tym samym albo w ogóle nie stosuje

się żadnej stawki podatku (brak podstawy opodatkowania) albo do całej podstawy stosuje się stawkę wynikającą z zasad ogólnych (brak dochodu z działalności kwalifikowanej).

Alternatywnie, zgodnie z **ust. 10 pkt 1 lit. b**, podatnik może zastosować uproszczoną metodę opartą na strukturze historycznych przychodów. W takim przypadku proporcję tą ustala się (do dwóch miejsc po przecinku) na podstawie udziału przychodów z poprzedniego roku podatkowego z działalności objętej regulacją (zgodnie z ust. 4 pkt 4 i ust. 5) w przychodach podatnika (z tego poprzedniego roku podatkowego) ze źródeł innych niż zyski kapitałowe - przy czym wynik tej proporcji powiększa się o 33% (tj. należy go przemnożyć przez 1,33). Zabieg ten ma odzwierciedlić założenie o, co do zasady, wyższej rentowności działalności objętej projektowaną regulacją. Założenia tego nie oddawałaby proporcja bazująca wyłącznie na relacji odnoszącej się do przychodów podatnika.

Przyznanie podatnikom prawa wyboru pomiędzy metodą dochodową i metodą przychodową pozwala uwzględnić zróżnicowane modele prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności zakres koniecznych do wdrożenia obowiązków sprawozdawczych, przy jednoczesnym zachowaniu celu regulacji jakim jest objęcie podwyższoną stawką tej części wyniku podatkowego, która pozostaje związana z działalnością prowadzoną w segmencie paliwowo-energetycznym. Tym samym to sam podatnik decydowałby, czy stosować wskaźnik uproszczony, wymagający mniejszego zaangażowania pod kątem koniecznych do wdrożenia obowiązków sprawozdawczych, czy też dążyć do ustalenia rzeczywistego źródła pochodzenia jego dochodu kosztem większej szczegółowości prowadzonych ewidencji. Rozwiązanie to zmierza zatem do zapewnienia proporcjonalności proponowanej regulacji w zakresie nakładanych na podatnika obowiązków sprawozdawczych.

Niezależnie od powyższego, w omawianym przypadku, w celu uproszczenia rozliczeń przy ustalaniu wysokości zaliczek uproszczonych (zgodnie z ust. 10 pkt 2) podatnik jest obowiązany stosować proporcję określoną zgodnie z art. 38ae ust. 10 pkt 1 lit. b.

Szczególne zasady dla podatkowych grup kapitałowych tworzonych przez spółki z branży energetycznej (art. 38ae ust. 9 pkt 2 oraz ust. 12 i 13 ustawy o CIT).

Projekt przewiduje również szczególne zasady dla podatkowych grup kapitałowych w skład których wchodzi spółki prowadzące działalność w zakresie przesyłania energii elektrycznej lub dystrybucji energii elektrycznej, o której mowa odpowiednio w art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. d i e.

Zasadniczym warunkiem objęcia podatkowej grupy kapitałowej projektowaną regulacją jest spełnienie warunków określonych w art. 38ae ust. 4. Jednakże w przypadku spółek prowadzących działalność, o której mowa w art. 38ea ust. 4 pkt 1 lit. d i e, wchodzących w skład PGK projekt przewiduje unormowanie szczególne.

Mianowicie, w przypadku takich PGK spełnienie warunku dotyczącego udziału osiągniętych przychodów z działalności objętej projektem (w przychodach podatnika ogółem) należy badać na poziomie poszczególnych spółek, a nie PGK jako całości. Tym samym spełnienie przez choćby jedną ze spółek wchodzących w skład PGK warunku osiągnięcia co najmniej 75% przychodów z dystrybucji lub przesyłania energii elektrycznej skutkuje objęciem projektowaną regulacją również PGK jako całości, z tym zastrzeżeniem, że w takim przypadku podwyższona stawka podatku będzie dotyczyć tylko części podstawy opodatkowania PGK (ustalonej zgodnie z **ust. 12**, z zastrzeżeniem **ust. 13**). Sposób ustalenia tej proporcji będzie, zasadniczo, analogiczny jak w przypadku regulacji przewidzianej dla banków wchodzących w skład PGK (obowiązującej od 1 stycznia 2026 r.). Podwyższona stawka podatku będzie w takim przypadku stosowana wyłącznie do tej części podstawy opodatkowania podatkowej grupy kapitałowej, która odpowiada proporcji, w jakiej dochód spółki prowadzącej działalność przesyłową lub dystrybucyjną pozostaje do sumy dochodów spółek wchodzących w skład tej podatkowej grupy kapitałowej. Natomiast do pozostałej części podstawy opodatkowania stosowana jest stawka podatku obowiązująca w danym roku podatkowym. Z tego powodu **art. 38ae ust. 12 pkt 1** odwołuje się do proporcji ustalonej na podstawie relacji dochodu osiągniętego przez spółkę prowadzącą działalność

przesyłową lub dystrybucyjną do sumy dochodów spółek tworzących podatkową grupę kapitałową. Rozwiązanie to pozwala w bardziej adekwatny sposób powiązać zakres stosowania podwyższonej stawki podatku z faktycznym udziałem działalności objętej regulacją w kreowaniu podstawy opodatkowania podatkowej grupy kapitałowej.

Analogiczna proporcja znajdzie zastosowanie również przy ustalaniu zaliczek na podatek dochodowy (ust. 12 pkt 2).

W przypadku podatników wpłacających zaliczki w uproszczonej formie, przy obliczaniu tej proporcji uwzględniany będzie udział dochodów osiągniętych przez spółkę prowadzącą działalność przesyłową lub dystrybucyjną w łącznych dochodach spółek tworzących podatkową grupę kapitałową, ustalony na podstawie danych z roku podatkowego poprzedzającego dany rok podatkowy o dwa lata. Rozwiązanie to zapewnia spójność zasad ustalania zaliczek uproszczonych z mechanizmem właściwym dla tej formy wpłacania podatku, opartym na danych historycznych.

W praktyce tworzenie PGK jest popularną formą rozliczeń właśnie wśród przedsiębiorstw z branży energetycznej. Takie PGK składają się nie tylko ze spółki zajmującej się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej funkcjonującej w ramach danej grupy kapitałowej, lecz także np. z innych spółek generujących znaczne wolumeny jeśli chodzi o przychody. Tym samym propozycja ustalana w oparciu o przychody tych spółek tworzących PGK byłaby nieadekwatna do relacji osiąganych przez nie dochodów kreujących podstawę opodatkowania/obliczenia podatku na podatnika, czyli PGK.

Zaliczki uproszczone w okresie obowiązywania podwyższonych stawek CIT (art. 38ae ust. 14–16 ustawy o CIT)

Wprowadzenie czasowo podwyższonych stawek CIT wymaga również uregulowania kwestii wysokości płaconych przez podatników tzw. zaliczek uproszczonych w okresie obowiązywania stawki podatku innej niż brana pod uwagę przy kalkulacji tych zaliczek.

Zaliczki uproszczone, co do zasady, kalkulowane są w oparciu o stawkę podatku obowiązującą w roku poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata (jest to rok, którego dotyczy zeznanie „składane w roku poprzedzającym dany rok podatkowy” do którego referuje art. 25 ust. 6 ustawy o CIT). Wyjątkowo może to być również rok poprzedzający dany rok podatkowy o 3 lata. Zaliczki uproszczone (miesięczne) ustala się w wysokości 1/12 podatku wykazanego za te lata.

Zmiana stawki podatku powoduje, iż kalkulacja zaliczek uproszczonych dokonana zgodnie z art. 25 ust. 6 i nast. ustawy o CIT opiera się na nieaktualnym współczynniku, tj. nieadekwatnej wysokości stawki podatku. Jej utrzymanie w większości przypadków prowadziłoby do pogłębienia różnicy między wysokością podatku odprowadzonego w ciągu roku w formie zaliczek a finalną wysokością rocznego zobowiązania z tytułu podatku CIT. Z tego względu projekt zawiera przepisy wskazujące na sposób dokonania dostosowania wysokości zaliczek uproszczonych do nowej, wyższej stawki podatku.

I tak, projektowane w art. 38ae **ust. 14-16** określają szczególne zasady ustalania wysokości zaliczek uproszczonych w okresie obowiązywania czasowo podwyższonych stawek podatku przewidzianych w art. 38ae ust. 1. Jak wskazano, regulacja jest konsekwencją przyjętej konstrukcji zaliczek uproszczonych, których wysokość ustalana jest na podstawie podatku należnego wykazanego w zeznaniach podatkowych dotyczących lat ubiegłych, a więc według stawek podatku obowiązujących w tych latach. W przypadku braku szczególnych regulacji podatnicy objęci podwyższonymi stawkami podatku mogliby wpłacać w trakcie roku zaliczki w wysokości nieodzwierciedlającej rzeczywistego ciężaru podatkowego wynikającego z projektowanych zmian.

W celu ograniczenia tego zjawiska projekt przewiduje mechanizm odpowiedniego podwyższania albo obniżania kwoty zaliczek uproszczonych. Wysokość poszczególnych współczynników została określona w sposób zapewniający możliwie najwierniejsze odzwierciedlenie skutków stosowania stawek podatku obowiązujących w poszczególnych latach funkcjonowania mechanizmu przejściowego.

Zgodnie z **art. 38ae ust. 14** podatnicy są obowiązani do wpłacania zaliczek uproszczonych w wysokości podwyższonej o 57,9 % w przypadku stosowania stawki 30 %, podwyższonej o 36,8 % w przypadku stosowania stawki 26 % oraz obniżonej o 23,3 % w przypadku stosowania stawki 23 %. Jednocześnie przewidziano dodatkową korektę o 21,1 % w przypadku określonym w art. 38ae ust. 14 pkt 3.

Dla pozostałych konfiguracji wynikających z relacji pomiędzy stawką podatku obowiązującą w danym roku podatkowym a stawką uwzględnioną przy ustalaniu zaliczek uproszczonych minister właściwy do spraw finansów publicznych określi odpowiedni wskaźnik w drodze obwieszczenia, zgodnie z **art. 38ae ust. 15**.

Przewidziane w **art. 38ae ust. 16** obwieszczenie będzie miało charakter techniczny i informacyjny. Jego celem nie jest kształtowanie nowych obowiązków podatkowych, lecz podanie do publicznej wiadomości wskaźników wynikających z relacji między stawką podatku obowiązującą w danym roku podatkowym, a stawką podatku uwzględnioną przy ustalaniu wysokości zaliczki uproszczonej. Rozwiązanie to pozwala uniknąć zamieszczania w ustawie rozbudowanego katalogu współczynników odpowiadających wszystkim możliwym konfiguracjom wynikającym z nakładania się poszczególnych przejściowych stawek podatku oraz różnych lat podatkowych stosowanych przez podatników.

Przy ustalaniu wskaźników minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie związany kryteriami określonymi w art. 38ae ust. 16, tj. wysokością stawki podatku obowiązującej w danym roku podatkowym oraz wysokością stawki podatku zastosowanej do obliczenia podatku należnego stanowiącego podstawę do obliczenia zaliczek uproszczonych. Podkreśla to okoliczności, że obwieszczenie będzie miało wyłącznie charakter techniczny, tj. służący wskazaniu współczynników wynikających bezpośrednio z regulacji ustawowej.

Przewidziane rozwiązanie służy zapewnieniu większej równomierności wykonywania obowiązków podatkowych przez podatników w trakcie roku podatkowego oraz ograniczeniu ryzyka występowania znaczących niedopłat podatku ujawnianych dopiero po zakończeniu roku podatkowego. Jednocześnie mechanizm ten pozwala zachować uproszczony charakter zaliczek, bez konieczności rezygnacji przez podatników z tej formy rozliczeń.

Zgodnie z przepisem **art. 29** przepisy art. 27 ustawy zmienianej w art. 28 stosuje się do przychodów (dochodów) uzyskanych poczynając od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2026 r. Jest to wyraz uwzględnienia standardowej reguły odnoszącej się do podatników CIT, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy. Oznacza to, że podatnicy, który rozpoczęli swój rok podatkowy przed 1 stycznia 2027 r. będą stosowali do niego w całości stawkę podatku w dotychczas obowiązującej wysokości.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. (art. 36).

Jednocześnie wejście w życie regulacji dotyczących udzielania wsparcia przedsiębiorcom sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej zostało wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla przedsiębiorców zmian. Powyższe powoduje bezpośrednie powiązanie regulacji skutkujących ubytkiem dochodów sektora finansów publicznych z rozwiązaniami ten ubytek kompensującymi, co stanowi wyraz uwzględnienia przez projektodawcę konstytucyjnej zasady dbałości o stan finansów państwa. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał, że stabilność finansów publicznych oraz przeciwdziałanie nadmiernemu zadłużeniu to wartości o fundamentalnym znaczeniu. Zasada ta, wyprowadzana z konkretnych norm konstytucyjnych, w szczególności art. 216 ust. 5, nakazuje, aby zmiany skutkujące zmniejszeniem dochodów sektora jednostek finansów publicznych, a tym samym zwiększeniem poziomu długu sektora instytucji rządowych i samorządowych były wprowadzane w sposób odpowiedzialny. Przedmiotowy projekt realizuje ten wymóg traktując proponowane,

korzystne dla przedsiębiorców, rozwiązania jako nierozzerwalną całość pod względem skutków jakie generują po stronie dochodów i wydatków sektora finansów publicznych (art. 35).

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy podlega notyfikacji zgodnie z przepisami o pomocy publicznej, zgodnie z Artykułem 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Projekt ustawy nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Nazwa projektu Projekt ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej, Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Andrzej Domański, Minister Finansów i Gospodarki Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu 1. Krzysztof Zaręba, zastępca dyrektora Departamentu Polityki Przemysłowej i Przemysłu Obronnego, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, tel. 22 411 96 03, e-mail: sekretariatDPP@mrit.gov.pl 2. Jarosław Szatański, dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych, Ministerstwo Finansów, tel. 22 694 33 26, e-mail: sekretariatDD@mf.gov.pl	Data sporządzenia 24.09.2026 Źródło: inicjatywa własna Wytyczne/zalecenia KE Nr w wykazie prac UD 459
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wysokie koszty energii elektrycznej stanowią jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla konkurencyjności polskiego sektora energochłonnego rywalizującego na rynkach globalnych. Koszty energii w Europie są nawet 2-3 krotnie wyższe od kosztów ponoszonych przez podmioty działające w krajach azjatyckich czy USA.

Na forum Unii Europejskiej polskie przedsiębiorstwa znajdują się w bardzo trudnym położeniu, ponosząc jedne z najwyższych kosztów energii w regionie. Według najnowszych danych Eurostatu w 2. połowie 2025 r. najwyższe ceny energii w Euro/MWh dla wskazanej grupy największych przedsiębiorców odnotowano w Polsce (171,6), Irlandii (159,2) i na Węgrzech (158,5). Należy jednocześnie podkreślić, że utrzymujące się bardzo wysokie ceny energii w Polsce w 2025 r. nieznacznie spadły w stosunku do 2 połowy 2024 r., gdy wynosiły 185,6 Euro/MWh. Dane Eurostatu za I półrocze 2026 r. są niedostępne na dzień sporządzenia oceny skutków regulacji, prawdopodobnie będą dostępne w październiku 2026 r.

Tabela 1. Całkowity jednostkowy koszt energii elektrycznej dla największych odbiorców przemysłowych (zużycie co najmniej 150 GWh rocznie), nieuwzględniający podatku VAT oraz innych odzyskiwanych podatków i opłat, w Unii Europejskiej (ogółem i w wybranych krajach) w latach 2020-2025. [EUR/MWh]

LATA	2020-1 półrocze	2020-2 półrocze	2021-1 półrocze	2021-2 półrocze	2022-1 półrocze	2022-2 półrocze	2023-1 półrocze	2023-2 półrocze	2024-1 półrocze	2024-2 półrocze	2025-1 półrocze	2025-2 półrocze
Unia Europejska - 27 państw (od 2020)	58,8	62,5	71,9	113	164,4	193,3	144,7	132,1	106,7	118,7	113,0	109,6
Francja	53,5	51,4	55,4	76,7	91,0	88,8	80,6	93,0	82,9	74,6	69,3	61,4
Niemcy	64,3	73,3	88,2	131	173,4	207,0	158,9	152,7	121,2	139,0	133,8	130,7
Polska	75,3	79,6	83,1	95,4	144,3	177,0	216,6	199,7	161,2	185,6	170,7	171,6
Stosunek kosztu energii w Polsce do średniej w UE	128%	127%	116%	84%	88%	92%	150%	151%	151%	156%	151%	157%

Źródło:
https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/nrg_pc_205/default/table?lang=en&category=nrg.nrg_price.nrg_pc

Średnia roczna cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym podawana przez Urząd Regulacji Energetyki na rok 2025, zgodnie z Informacją Prezesa URE nr 14/2026 z dnia 26 marca 2026 r. wyniosła 458,24 zł/MWh, natomiast w I kwartale 2026 r. cena ta wyniosła 486,14 zł/MWh.

Tabela 2. Średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym (roczna i kwartalnie) ogłaszana przez Prezesa URE [w zł i EUR]

LATA	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026 (1 kw.)
zł	252,7	278,1	523,7	759,3	518,8	458,2	486,1
EUR	56,9	60,9	111,7	167,1	120,5	108,0	114,8

Źródło:

<https://www.ure.gov.pl/pl/energia-elektryczna/ceny-wskazniki/7852,Srednia-cena-sprzedazy-energii-elektrycznej-na-rynku-konkurencyjnym-roczna-i-kwa.html>;

<https://nbp.pl/statystyka-i-sprawozdawczosc/kursy/archiwum-tabela-a-csv-xls/>

Sektory energochłonne, zwłaszcza te które konkurują na rynkach globalnych, mierzą się obecnie z ogromnymi trudnościami. Rywalizacja z podmiotami z krajów trzecich, nieobciążonymi w takim stopniu kosztami polityki klimatycznej oraz korzystającymi z dostępu do tanich surowców energetycznych, a także z podmiotami z innych krajów Europy, które w większym zakresie wspierają przemysł energochłonny w zakresie kosztów energii, staje się niemożliwa i prowadzi do postępującej redukcji działalności produkcyjnej w Polsce.

Sytuacja ta stanowi istotne zagrożenie dla krajowej gospodarki, rynku pracy, społeczeństwa, a nawet bezpieczeństwa narodowego. Odnotowane w latach 2022-2024 spadki produkcji przemysłowej były mniejsze od tych, które wystąpiły w czasie kulminacji epidemii Covid-19 w 2020 r. Jednakże zauważalne jest wyraźne spowolnienie produkcji przemysłowej.

Tabela 3. Indeks zmian produkcji przemysłowej w Unii Europejskiej (ogółem i w wybranych krajach) w latach 2020-2025

Lata	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Unia Europejska - 27 państw członkowskich	-7,4	9,2	2,6	-1,5	-2,4	1,6
Niemcy	-9,6	4,5	-0,2	-1,9	-4,6	-0,4
Francja	-11,1	5,6	0,8	0,7	0,3	0,7
Polska	-1,9	14,8	10,6	-1,1	0,5	2,5

Źródło: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpr_a_custom_18583720/default/table

Sytuacja ta stanowi wyzwanie zwłaszcza dla sektorów, które są szczególnie powiązane z handlem międzynarodowym i w których tworzenie wartości jest w dużym stopniu uzależnione od energii elektrycznej. Wysokie ceny energii elektrycznej zwiększają ryzyko przeniesienia tych sektorów poza Unię Europejską (dalej: Unia, UE). Ponadto wysokie koszty energii elektrycznej mogą zniechęcać do elektryfikacji procesów produkcji, która ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnej dekarbonizacji gospodarki Unii. Aby ograniczyć to ryzyko i negatywny wpływ na środowisko, państwa członkowskie mogą obniżyć ceny energii elektrycznej dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w określonych sektorach gospodarki.

Potencjalne zamknięcie działalności zakładów może oznaczać likwidację miejsc pracy, utratę know-how i infrastruktury, których późniejsze odtworzenie jest kosztowne i czasochłonne. W kontekście sytuacji geopolitycznej utrzymanie zdolności produkcyjnych jest również kluczowe ze względu na suwerenność państwa. Warto podkreślić, że utrzymanie krajowych zdolności produkcyjnych może ograniczać podatność rynku na gwałtowne wzrosty cen importowanych dóbr. Utrzymanie krajowych zdolności produkcyjnych ogranicza również ryzyko przerw w dostawach kluczowych produktów. Należy też pamiętać, że duże przedsiębiorstwa przemysłowe korzystają z usług transportowych, remontowych, logistycznych, finansowych tworząc popyt w innych sektorach gospodarki. Upadek sektora przemysłowego będzie miał więc bezpośredni negatywny wpływ na kondycję sektora usług.

Konieczne jest podjęcie długoterminowych działań, mających na celu ograniczenie wyżej wskazanych ryzyk. Z tego względu, istotne jest pobudzenie ukierunkowanej aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw oraz stworzenie możliwości szerszej współpracy z podmiotami trzecimi dysponującymi doświadczeniem w realizacji przedsięwzięć związanych z transformacją energetyczną. Kluczowe jest stworzenie warunków sprzyjających nie tylko krótkoterminowemu utrzymaniu konkurencyjności przedsiębiorstw, ale zapewnienie trwałych efektów transformacji energetycznej, sprzyjających wzmacnianiu potencjału rozwojowego gospodarki, przy jednoczesnym zapewnieniu spójności realizowanych działań inwestycyjnych z faktycznymi potrzebami systemu elektroenergetycznego.

Problemy europejskiego sektora energochłonnego zostały dostrzeżone przez Komisję Europejską, co skutkowało przyjęciem 26 lutego 2025 r. komunikatu „Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji - Pakt dla czystego przemysłu (COM(2025) 85 final). Następnie 25 czerwca 2025 r. Komisja Europejska wydała komunikat „Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu)” (C/2025/7600) tzw. Clean Industrial

Deal State Aid Framework (CISAF). Jest to dokument określający ramowe zasady udzielania przez państwa członkowskie UE pomocy publicznej przyspieszającej wdrażanie założeń Clean Industrial Deal.

Oprócz CISAF, zostały przyjęte przez Komisję Europejską 29 kwietnia 2026 roku Wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące METSAF (Middle East Crisis Temporary State Aid Framework), czyli Tymczasowe ramy pomocy państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie. Jest to specjalny instrument kryzysowy, którego głównym celem jest łagodzenie negatywnych skutków gospodarczych – takich jak gwałtowne skoki cen energii, paliw i nawozów oraz zakłócenia łańcuchów dostaw – wywołanych działaniami wojennymi w regionie Bliskiego Wschodu (w tym blokadą Cieśniny Ormuz). Przepisy te mają charakter wybitnie tymczasowy i obowiązują z mocą wsteczną od 1 marca 2026 roku do 31 grudnia 2026 roku. METSAF modyfikuje działające równolegle reguły Paktu dla czystego przemysłu (Clean Industrial Deal State Aid Framework – CISAF). Podwyższono limit dopłat do cen energii elektrycznej z 50% do 70%. Projektowane przepisy umożliwiają również stosowanie wytycznych METSAF odpowiadają na znaczne pogorszenie się globalnego rynku paliw ze względu na toczące się konflikty na Bliskim Wschodzie, zablokowaną Cieśninę Ormuz oraz niszczenie krytycznej infrastruktury energetycznej w regionie. Ze względu na korelację cen gazu ziemnego z ceną energii elektrycznej, przemysł energochłonny może negatywnie odczuć rynkowe pogorszenie.

Należy oczekiwać, że środki określone w Pakcie dla czystego przemysłu przekształcą gospodarkę Unii zgodnie z ambitnymi celami klimatycznymi UE. Dopóki dekarbonizacja unijnego systemu elektroenergetycznego nie przełoży się w pełni na niższe ceny energii elektrycznej, przemysł w Unii nadal będzie ponosił wyższe koszty w porównaniu z konkurentami w jurysdykcjach o mniej ambitnej polityce klimatycznej.

CISAF komunikuje warunki, na jakich państwa członkowskie UE mogą udzielać pomocy publicznej wspierając transformację energetyczną oraz rozwój czystego przemysłu. Projektowana ustawa przewiduje wdrożenie instrumentów, które zgodnie z CISAF będą jednocześnie:

- ograniczać koszty energii dla przemysłu energochłonnego,
- stymulować inwestycje w czyste technologie,
- wspierać wykorzystanie rozwiązań obniżających emisyjność przemysłu.

Rozwiązania proponowane w ustawie wspomogą przedsiębiorstwa i będą służyły przyspieszeniu transformacji energetycznej w celu przekształcania gospodarki. Pomoc publiczna udzielana w ramach CISAF ma stymulować dekarbonizację unijnego systemu elektroenergetycznego, tak by przełożyła się w pełni na niższe ceny energii elektrycznej, co wymaga rozwoju przedsięwzięć mających wpływ na dekarbonizację europejskiej gospodarki. Działania te powinny być realizowane m.in. poprzez obniżenie cen energii dla przemysłu energochłonnego (sekcja 4.5 CISAF), co będzie skutkowało tworzeniem nowych miejsc pracy i poprawą warunków dla rozwoju firm.

Co istotne, projektowany mechanizm poprzez realizację inwestycji będzie bezpośrednio wspierać bezpieczeństwo energetyczne Polski i Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Zapewnią to odpowiednie kryteria dla zgłaszanych projektów, które bezpośrednio wpłyną m.in. na poprawę obserwowalności, efektywności energetycznej, elastyczności czy jakości bilansowania.

Odrębnym wątkiem wpisującym się w kontekst wprowadzanych rozwiązań (realizowanym poprzez **zmianę ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm., dalej: „ustawa CIT”)**) są wyjątkowe uwarunkowania jakie wystąpiły w określonych segmentach gospodarki (w szczególności sektora energetycznego i paliwowego) prowadząc do powstania ponadprzeciętnych wyników finansowych (nadzwyczajnych zysków). Eskalacja działań militarnych w regionie Zatoki Perskiej doprowadziła do faktycznej blokady Cieśniny Ormuz – strategicznego przesmyku, przez który przepływa blisko 20% światowej podaży ropy naftowej. Nagłe i drastyczne ograniczenie podaży surowca wywołało silną reakcję na rynkach towarowych: cena ropy gatunku Brent wzrosła z poziomu ok. 65 USD za baryłkę w styczniu 2026 r. do szczytowych 126 USD za baryłkę w marcu 2026 r. Zdarzenia te spowodowały skokowy wzrost cen surowca na rynkach światowych, a jednocześnie – co ma zasadnicze znaczenie z perspektywy projektowanej regulacji – nadzwyczajne zwiększenie marż handlowych na rynkach europejskich, w tym na rynku krajowym, wielokrotnie przekraczając historyczne średnie.

Również wyniki finansowe spółek dystrybucji energii w ostatnich latach wynikają głównie z regulowanego systemu taryf zatwierdzanych przez Urząd Regulacji Energetyki, rosnących opłat dystrybucyjnych w rachunkach oraz stabilnego, monopolowego modelu biznesowego. System gwarantowanych marż w działalności dystrybucyjnej opiera się na taryfach regulowanych przez URE, co zapewnia spółkom zwrot z kapitału i stabilne przychody, niezależnie od wahań koniunkturalnych. Także wyższe stawki opłat za przesyłanie i dystrybucję energii bezpośrednio zwiększają przychody operacyjne. Podkreślić należy, że segment dystrybucji tradycyjnie stanowi najbardziej dochodowy filar podmiotów z branży energetycznej, podczas gdy przemysł energochłonny jest w zapaści spowodowanej m.in. kosztami energii elektrycznej. Podobnie korzystną koniunkturę odnotowują spółki z sektora wydobywczego i paliwowego.

Przykładowo zgodnie z danymi publikowanymi przez:

1) grupę ORLEN:¹:

- Przychody w II kwartale 2026 r. wyniosły 76,5 mld zł, tj. o 25,8% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 60,8 mld zł)
- EBITDA LIFO w II kwartale 2026 r. wyniosła 13,9 mld zł, tj. o 54,4% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 9 mld zł)

Największy wzrost r/r zanotował segment Downstream (obejmujący m.in. rafinację ropy naftowej) – EBITDA LIFO tego segmentu w 2Q2026 wyniosła nieco ponad 5,9 mld zł wobec prawie 1,9 mld zł w 2Q2025².

2) UNIMOT S.A.³:

- Przychody w II kwartale 2026 r. wyniosły 4,36 mld zł, tj. o 17,2% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 3,72 mld zł)
- Skonsolidowana skorygowana EBITDA w II kwartale 2026 r. wyniosła 140 mln zł, tj. o 27,3% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 110 mln zł).

3) grupę ENERGA⁴:

- Przychody ze sprzedaży w II kwartale 2026 r. wyniosły 11,2 mld zł, tj. o 5,6% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 10,6 mld zł)
- EBITDA w II kwartale 2026 r. wyniosła 2,72 mld zł, tj. o 25% więcej niż w tym okresie 2025 r. (2Q2025 = 2,17 mld zł).

4) grupa PGE

Zysk powtarzalny EBITDA Grupy w II kwartale 2026 roku wyniósł 3 963 mln złotych wobec 3 269 mln złotych rok wcześniej⁵.

O pozytywnym wpływie blokady cieśniny Ormuz na wyniki finansowe firm z sektora paliwowego świadczą również opublikowane już przez nie raporty finansowe. Wynika z nich, że osiem największych międzynarodowych koncernów paliwowych (w tym Saudi Aramco, ExxonMobil, Chevron, BP, Shell, TotalEnergies, Equinor i Eni) osiągnęło w samym drugim kwartale 2026 roku łączny skumulowany zysk netto na poziomie **niemal 93 miliardów dolarów**, co oznacza prawie dwukrotny wzrost w porównaniu do analogicznego okresu roku poprzedniego.⁶

Przedstawione uwarunkowania uzasadniają podjęcie przez ustawodawcę działań zaradczych i zabezpieczających, ukierunkowanych na zapewnienie źródeł finansowania (wpływów budżetowych), umożliwiających wsparcie polskiego sektora energochłonnego (w szczególności poprzez finansowanie programów pomocowych). Działanie to powinno mieć na celu także dalsze utrzymanie podwyższonych wydatków na obronność, w okolicznościach destabilizacji sytuacji na wschodzie Europy spowodowanej agresją Rosji na Ukrainę⁷, jak również pośrednio realizację celów założonych ustawą o podatku od nadzwyczajnych zysków poprzez wprowadzanie ewentualnych kolejnych działań osłonowych.

Proponowane działanie realizuje funkcję nie tylko fiskalną, lecz przede wszystkim redystrybucyjną i stabilizacyjną państwa, stanowiąc tym samym o ochronie ogółu podatników.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Niezbędne jest wprowadzenie krajowej regulacji w oparciu o CISAF, która stworzy nową podstawę prawną do notyfikacji programów pomocowych, a po ich zaakceptowaniu przez Komisję, do udzielania pomocy publicznej przez państwo polskie.

¹ <https://www.orlen.pl/pl/relacje-inwestorskie/raporty-i-publikacje/sprawozdania/2026>

² Raport „Skonsolidowane wyniki finansowe Grupy Orlen. 2 kwartał 2026” opublikowane 6 sierpnia 2026 r.
https://www.orlen.pl/content/dam/internet/orlen/pl/pl/relacje-inwestorskie/raporty-i-publikacje/sprawozdania/2026/2q2026/ORLEN_2Q26_PL.pdf.coredownload.pdf

³ <https://www.unimot.pl/aktualnosci/unimot-s-a-opublikowal-szacunkowe-wyniki-za-ii-kwarta-2026-r>

⁴ <https://ir.energa.pl/pr/873611/skonsolidowane-wyniki-finansowe-za-i-polrocze-2026-roku>

⁵ <https://www.gkpge.pl/grupa-pge/dla-mediow/komunikaty-prasowe/korporacyjne/wyniki-finansowe-i-operacyjne-za-ii-kwarta-2026-roku>

⁶ <https://gulfnnews.com/business/energy/oil-majors-reap-93-billion-q2-profits-as-iran-war-drives-energy-windfall-1.500643200>

⁷ Krajowe wydatki na obronność w 2023 r. wyniosły 3% PKB, w 2024 r. niecałe 4% PKB, plan na 2025 r. zakładał 4,7% PKB, natomiast realizacja założeń na kolejny rok oznacza, że w 2026 r. Polska wyda na obronność co najmniej 5% PKB, co nominalnie stanowi ponad 200 mld zł.

Należy zauważyć, że wprowadzenie przez Komisję Europejską „Ram środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu” daje możliwość udzielania pomocy publicznej we wszystkich krajach członkowskich. W sytuacji, gdy Polska nie skorzysta z tej możliwości i nie wprowadzi programów umożliwiających skorzystanie z pomocy publicznej, polskie przedsiębiorstwa konkurujące na jednolitym rynku z przedsiębiorstwami, które otrzymały pomoc publiczną z CISAF, znajdą się w gorszej, mniej konkurencyjnej sytuacji.

Szczególny nacisk położono na energochłonne gałęzie przemysłu, które wymagają pilnego wsparcia przy dekarbonizacji i elektryfikacji, i które muszą stawić czoła wysokim kosztom energii oraz nieuczciwej konkurencji na świecie.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest określenie, w drodze projektowanej ustawy, zasad i warunków udzielania wsparcia dla działań służących poprawie dostępu do przystępnej cenowo energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych. Podejmowana interwencja legislacyjna powinna wpłynąć na utrzymanie konkurencyjności polskich przedsiębiorstw energochłonnych i liczby miejsc pracy. Jednocześnie element inwestycyjny powinien wpłynąć istotnie na podniesienie efektywności energetycznej przedsiębiorstw.

Celem projektowanej ustawy o udzielaniu wsparcia na obniżenie cen energii dla przemysłu energochłonnego jest określenie podstawy prawnej do udzielania wsparcia pozwalającego na tymczasowe obniżenie ceny energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych (Program oparty o sekcję 4.5 CISAF: Tymczasowe obniżenie cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych) do 2030 roku.

Dzięki CISAF Polska może:

- chronić konkurencyjność przemysłu energochłonnego,
- przyspieszyć transformację energetyczną,
- zwiększyć atrakcyjność inwestycyjną,
- zredukować ryzyko deindustrializacji,
- poprawić bezpieczeństwo energetyczne i klimatyczne.

Projektowana ustawa określi:

1. Zakres podmiotowy beneficjentów wsparcia: Przedsiębiorstwa energochłonne, których ponad 50% przychodu z działalności gospodarczej, za okres kwalifikowany, osiąga z działalności określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczonej kodami wymienionymi w załączniku nr 1 do ustawy. Wsparcie może zostać udzielone przedsiębiorcy, który jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii..
2. Zakres przedmiotowy udzielanego wsparcia: Zniżka od hurtowej ceny energii elektrycznej dla określonej części zużycia energii elektrycznej, niezależna od źródła dostaw energii elektrycznej, powiązana z obowiązkiem beneficjentów do dokonywania inwestycji, które przyczynią się do zielonej transformacji i obniżą koszty systemu energetycznego w perspektywie średnio- i długoterminowej.
3. Sposób przeprowadzania naborów i wypłaty środków oraz wskazanie operatora: Nabór będzie przeprowadzony elektronicznie przez Operatora Pomocy.
4. Sposób weryfikacji dokumentacji złożonej przez beneficjentów: Do wniosku o udzielenie pomocy dołączany będzie raport zawierający pozytywną ocenę techniczną inwestycji wskazanej we wniosku. Operator pomocy będzie dokonywał oceny formalnej i finansowej. Podczas kontroli realizacji umowy przeprowadzane będzie m.in. sprawdzenie zgodności informacji, dokumentów i oświadczeń ze stanem faktycznym i prawnym
5. Zakres kontroli beneficjentów: Beneficjenci będą kontrolowani przez Operatora Pomocy oraz beneficjenci będą zobowiązani do składania dokumentów poświadczonych przez biegłego rewidenta.
6. Jeden z warunków uzyskania wsparcia – realizacja inwestycji: Środki przedsiębiorcy w wysokości co najmniej 50% kwoty wsparcia środka muszą być przeznaczone na inwestycje w nowe lub zmodernizowane aktywa realizowane przez beneficjentów wsparcia lub poprzez podmioty trzecie. Szczegóły dotyczące wskazanego warunku zostaną określone w programie.
7. Przypadki i sposób zwrotu wsparcia: Beneficjenci będą zobowiązani do zwrotu wsparcia gdy nie zostaną zrealizowane wymagane inwestycje lub stwierdzone zostaną nieprawidłowości.

Przewidziane w projektowanej ustawie wsparcie jest zgodne kierunkowo z celami polityki klimatyczno-energetycznej Polski, określonymi w dokumentach strategicznych, takich jak Krajowy plan na rzecz energii i Klimatu⁸ (KPEiK) oraz Polityka Energetyczna Polski do 2040 r.⁹ (PEP2040).

Na podstawie ustawowych ram prawnych powstanie wieloletni program wsparcia skierowany do odbiorców energochłonnych.

Zgodnie z CISAF, możliwe jest wprowadzenie programu umożliwiającego pomoc w formie tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej na działalność w sektorach, w których ryzyko przeniesienia tych sektorów poza Unię do miejsc,

⁸ <https://www.gov.pl/web/klimat/projekt-krajowego-planu-w-dziedzinnie-energii-i-klimatu-do-2030-r-z-perspektywa-do-2040-r-wersja-przekazana-do-dalszego-procedowania-na-poziomie-rady-ministrow>

⁹ Obwieszczenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 2 marca 2021 r. w sprawie polityki energetycznej państwa do 2040 r. (M.P. poz. 264).

w których nie istnieją przepisy dotyczące ochrony środowiska lub są one mniej ambitne, jest szczególnie wysokie. Planowane jest przyjęcie programu wprowadzającego mechanizm pokrywania ujemnego salda, jednostronnego kontraktu różnicowego, przez dopłaty bezpośrednie. Aby uzyskać trwały wpływ, konieczna jest jednak realizacja inwestycji, które przyczynią się do zielonej transformacji i obniżą koszty systemu energetycznego w perspektywie średnio- i długoterminowej. Beneficjent powinien wystąpić o pomoc i powinna mu zostać ona wypłacona w roku, w którym poniesiono koszty lub w roku następnym.

Beneficjentami programu będą przedsiębiorcy z sektorów wymienionych w załączniku 1 do (Wytucznych dotyczących pomocy państwa na rzecz klimatu, ochrony środowiska i energii) CEEAG (tj. m.in. górnictwo, hutnictwo żelaza, stali, oraz metali nieżelaznych, przemysł chemiczny, produkcja szkła, ceramiki, cementu), W związku z tym, że komunikat CISAF jest uzupełnieniem Paktu dla czystego przemysłu i dotyczy przemysłu, który wymaga opisanego wcześniej wsparcia, wsparcie może zostać udzielone przedsiębiorcy, który jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii. Ze względu na konieczność pilnego i szybkiego wdrożenia instrumentu ustawa nie przewiduje możliwości rozszerzenia listy poprzez udowodnienie przez sektor z poza listy spełnienia przez niego warunków kwalifikacji określonych w CISAF Ograniczenia budżetowe państwa wpływają również na brak możliwości objęcia wsparciem gałęzi gospodarki, w których pomoc publiczna byłaby dopuszczona przez Komisję Europejską w ramach pkt 117 CISAF tj. sektorów spełniających wymagania, ale nie wpisanych na listę w załączniku 1 do CEEAG.

Pomoc dla beneficjentów będzie mogła objąć obniżenie średniej rocznej hurtowej ceny rynkowej na obszarze rynkowym, na którym beneficjent jest podłączony, dla nie więcej niż 50% jego rocznego zużycia energii elektrycznej. Całkowite roczne zużycie energii elektrycznej można mierzyć albo w roku, w którym powstaje koszt kwalifikowalny, albo w roku poprzednim. Wysokość dopłaty nie może przekroczyć 50% średniej ceny energii elektrycznej, a także zgodnie z komunikatem Komisji Europejskiej aby zachowana została zasada proporcjonalności udzielanej beneficjentom pomocy cena energii objęta pomocą, po uwzględnieniu dopłaty, nie może spaść poniżej 50 EUR/MWh. Ze względu na ograniczenia budżetowe nie przewidziano możliwości zwiększania wsparcia o 10%, mimo że pkt 123 CISAF daje taką możliwość. W programie zostaną określone rodzaje inwestycji, co do których można wymiennie wykazać, że wnoszą dodatkowy wkład w obniżenie kosztów systemu elektroenergetycznego – odzwierciedlając potrzeby rynku i systemu w danym państwie członkowskim. Co najmniej 50% kwoty pomocy w ramach tego środka powinno być przeznaczone na takie inwestycje w nowe lub zmodernizowane aktywa realizowane przez beneficjentów wsparcia lub poprzez podmioty trzecie. Kwalifikująca się działalność będąca przedmiotem inwestycji musi zostać uruchomiona w ciągu 48 miesięcy od przyznania pomocy na podstawie niniejszej sekcji, chyba że wykazane zostanie państwu członkowskiemu, że dłuższy termin jest odpowiedni ze względów technicznych. Pojedyncze inwestycje mogą obejmować pomoc otrzymywaną przez kilka lat.

Inwestycje mogą być realizowane na terenie beneficjenta lub zlecane osobom trzecim.

Zdefiniowanie katalogu inwestycji wynika z zaleceń ram CISAF. Katalog ten może obejmować w szczególności:

- zdolności wytwórcze energii odnawialnej,
- rozwiązania w zakresie magazynowania energii,
- środki mające na celu zwiększenie elastyczności strony popytowej,
- ulepszenia efektywności energetycznej mające wpływ na popyt na energię elektryczną,
- realizację inwestycji w zakresie elektrolizerów do produkcji wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego,
- inwestycje w elektryfikację.

Istotnym elementem rozważanego modelu jest przewidziana w CISAF możliwość angażowania podmiotów trzecich w realizację przedsięwzięć dekarbonizacyjnych. Szczególną wartością dodaną może nieść zaangażowanie podmiotów dysponujących odpowiednim doświadczeniem technicznym, organizacyjnym lub finansowym. Celem takiego podejścia jest stworzenie warunków umożliwiających efektywną realizację indywidualnych projektów, wykorzystując kompetencje podmiotów posiadających doświadczenie w prowadzeniu inwestycji związanych z transformacją energetyczną, przy jednoczesnym zapewnieniu systemowej spójności prowadzonych działań. Zapewnienie odpowiedniej koordynacji pozwoli na uniknięcie fragmentaryzacji i osiągnięcie spójności realizowanych inwestycji z potrzebami systemu, zapewniając realizację postulatów związanych z szeroko rozumianym bezpieczeństwem energetycznym.

Wyżej opisana pomoc może być udzielana beneficjentom na maksymalny okres trzech lat. Pomoc będzie wypłacana w transzach po złożeniu przez beneficjenta wskazanych dokumentów.

Program będzie zarządzany przez Operatora, który przeprowadzi nabór wniosków i udzieli aplikantom wsparcia oraz będzie wykonywał zadania z zakresu przyznania i wykorzystania udzielonej pomocy. Biorąc pod uwagę status Programu, preferowany jest Operator publiczny z uwagi na następujące kryteria: konieczność posiadania odpowiedniego doświadczenia z zakresu dystrybucji środków publicznych, wysoki poziom samodzielności przy organizacji naboru i rozliczenia Programu, odpowiednią mitygację ryzyka dostępu do informacji, doświadczenie z procedurami w zakresie kontroli przyznania i wykorzystania udzielonej pomocy, kierowanie się ustalonymi praktykami rozstrzygania spraw.

Budżet Programu oparty o sekcję CISAF 4.5 wynosi 4,8 mld PLN.

Finansowaniu powyższego celu – jakim jest poprawa sytuacji polskiego sektora energochłonnego, w szczególności w kontekście projektowanych programów pomocowych (przy uwzględnieniu także potrzeb związanych z podtrzymaniem podwyższonych wydatków na obronność oraz ewentualnymi kolejnymi działaniami osłonowymi z uwagi na uwarunkowania geopolityczne) dedykowane są **zmiany proponowane w ustawie CIT**. Zmierzają one do podwyższenia stawki CIT wobec wyodrębnionej grupy podatników uzyskujących, w szczególności na tle obecnej sytuacji geopolitycznej i uwarunkowań rynkowych, niestandardowo znaczące zyski.

1. Regulacja obejmie największe podmioty (z przychodami powyżej 50 mln euro) prowadzące określoną działalność koncesjonowaną w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, z późn. zm., dalej: „Prawo energetyczne”) oraz ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2026 r. poz. 69), a także działalność niekoncesjonowaną w zakresie handlu ropą naftową oraz sprzedaży gazu z własnych złóż - spełniające w szczególności warunek. wymaganego progu przychodów (wskaźnik) z takiej działalności w przychodach ogółem, z wyłączeniem przychodów z zysków kapitałowych.

Projektowana zmiana jest dedykowana podmiotom wykonującym działalność w zakresie ww. koncesji, w tym podatkowej grupie kapitałowej (PGK), jeżeli w jej skład wchodzi spółka prowadząca działalność objętą zakresem przedmiotowym regulacji.

2. Proponuje się, aby rozwiązania dotyczyły podmiotów prowadzących przynajmniej jeden z rodzajów działalności w zakresie:

- 1) wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej,
- 2) produkcji paliw ciekłych prowadzonej w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w procesie przerobu ropy naftowej,
- 3) obrotu paliwami gazowymi (tj. gazem ziemnym wysokometanowym lub zaazotowanym, w tym skroplonym gazem ziemnym lub propan-butanem lub innym rodzajem gazu palnego) obrotu paliwami ciekłymi lub obrotu ropą naftową,
- 4) przesyłania energii elektrycznej,
- 5) dystrybucji energii elektrycznej przez największe podmioty z wyłączeniem podatników będących przedsiębiorstwami zintegrowanymi pionowo, o których mowa w art. 9d ust. 7 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne.

W obszarze zainteresowań pozostaje zatem segment dystrybucji w branży energetycznej (DEE), stanowiący koło napędowe zysków (kosztem całej gospodarki, w szczególności przemysłu energochłonnego), segment przesyłania energii elektrycznej (PEE), a także segmenty wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej, obrotu paliwem gazowym (OPG) lub gazem ziemnym z zagranicą (OGZ), lub obrotu paliwami ciekłymi (OPC) lub ropą naftową, produkcji paliw ciekłych (WPC).

3. Zakłada się czasowe podwyższenie obowiązującej stawki CIT (przy jednoczesnej gradacji jej wysokości) do poziomu, odpowiednio:

- 30% podstawy opodatkowania w pierwszym roku podatkowym rozpoczynającym się po wejściu w życie projektowanych zmian (2027 r.),
- 26% podstawy opodatkowania w drugim roku podatkowym rozpoczynającym się po wejściu w życie projektowanych zmian (2028 r.),
- 23% podstawy opodatkowania w trzecim roku podatkowym rozpoczynającym się po wejściu w życie projektowanych zmian (2029 r.).

Zdolność do inwestowania spółek będących Operatorami Siedzi Dystrybucyjnych jest obecnie bardzo wysoka, w związku z tym podwyższenie stawki CIT nie wpłynie istotnie na liczbę realizowanych inwestycji.

W 2030 r. (począwszy od czwartego roku podatkowego rozpoczynającego się po wejściu w życie projektowanych zmian) nastąpi powrót do podstawowej stawki CIT.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ramy CISAF są dostępne i obowiązują jako narzędzie w państwach członkowskich. Przyjmując komunikat „Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji” (Pakt dla czystego przemysłu - CISAF) Komisja określiła kryteria, jakie będzie stosować przy ocenie środków pomocy państwa, które państwa członkowskie zamierzają wdrożyć, aby przyczynić się do realizacji tych celów. Zapewni to państwom członkowskim dłuższy okres planowania, a przedsiębiorstwom przewidywalność i bezpieczeństwo inwestycji, bez nadmiernego zakłócania konkurencji i handlu, przy jednoczesnym zachowaniu celów spójności.

Państwa UE, w tym najważniejsze dla polskiego rynku Niemcy, wykorzystują większy udział OZE, dzięki czemu ceny hurtowe są tam niższe o ok. 15 EUR/MWh. W przypadku Niemiec, odbiorcy energochłonni mogą dodatkowo korzystać z możliwości stosowania preferencyjnych stawek opłat przesyłowych i dystrybucyjnych. Ponadto w Niemczech trwają prace nad programem ograniczającym koszty energii dla odbiorców energochłonnych. Niemcy planują obniżyć cenę energii elektrycznej o 5 centów za kilowatogodzinę dla firm, obniżając podatek od energii elektrycznej do najniższego poziomu w UE i obniżając opłaty za korzystanie z sieci i opłat za sieć.

Niemcy, Bułgaria i Słowenia¹⁰

Bułgaria, Niemcy i Słowenia zgłosiły Komisji Europejskiej, w ramach CISAF, programy zapewniające tymczasową ulgę w cenach energii elektrycznej dla przedsiębiorstw działających w sektorach energochłonnych. Budżety programów wynoszą odpowiednio:

- 334 mln euro dla Bułgarii,
- 3,8 mld euro dla Niemiec,
- 90 mln euro dla Słowenii.

Celem programów jest wsparcie przedsiębiorstw energochłonnych poprzez rekompensatę części kosztów energii elektrycznej ponoszonych w ciągu najbliższych trzech lat. Środki będą dostępne dla przedsiębiorstw działających w sektorach, w których istnieje wysokie ryzyko przeniesienia działalności poza Unię Europejską do krajów, gdzie regulacje środowiskowe nie istnieją lub są mniej rygorystyczne. Ryzyko to zależy od energochłonności danego sektora oraz stopnia jego otwarcia na handel międzynarodowy. Sektory narażone na takie ryzyko zostały wskazane w Wytycznych dotyczących pomocy państwa na ochronę klimatu, środowiska i energii z 2022 r. Komisja stwierdziła, że programy są zgodne z warunkami określonymi w CISAF. W szczególności:

- wspierają rozwój działalności gospodarczej w kwalifikujących się sektorach oraz mają na celu zachowanie ich rentowności ekonomicznej;
- spełniają wymóg, zgodnie z którym obniżona cena energii elektrycznej nie może być niższa niż 50 euro/MWh;
- obejmują zużycie energii elektrycznej przez beneficjentów przez maksymalny okres trzech lat;
- zobowiązują beneficjentów do przeznaczenia co najmniej 50% otrzymanej pomocy na nowe lub zmodernizowane aktywa służące obniżaniu kosztów systemu elektroenergetycznego, zgodnie z potrzebami rynku i systemu, bez zwiększania wykorzystania paliw kopalnych.

Program bułgarski będzie realizowany od 1 lipca 2025 r. do 30 czerwca 2028 r. Pomoc będzie przekazywana za pośrednictwem dostawców energii elektrycznej w formie obniżenia miesięcznych rachunków za energię.

Program niemiecki będzie obowiązywał od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2028 r. Przedsiębiorstwa będą mogły ubiegać się o wypłatę pomocy po zakończeniu każdego roku, gdy znane będą rzeczywiste dane dotyczące zużycia energii oraz średniej hurtowej ceny energii elektrycznej.

Program słoweński będzie realizowany od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2028 r. Pomoc będzie wypłacana dwa razy w roku na podstawie prognozowanego zużycia energii elektrycznej.

Komisja uznała, że programy są niezbędne, odpowiednie i proporcjonalne do przyspieszenia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej klimatycznie oraz wspierania rozwoju określonych rodzajów działalności gospodarczej istotnych dla realizacji Paktu dla Czystego Przemysłu. Jest to zgodne z art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz warunkami określonymi w CISAF. Na tej podstawie Komisja zatwierdziła trzy środki pomocy zgodnie z unijnymi zasadami dotyczącymi pomocy państwa.

Włochy

We Włoszech opracowano program gwarantujący odbiorcom energochłonnym kontrakt różnicowy z ceną energii 65 EUR/MWh, w zamian za przyczynienie się do powstania nowych mocy OZE w systemie. Włochy uzyskały ponadto zgodę na wspieranie strategicznych inwestycji, zwiększających zdolności produkcyjne zgodnie z celami CISAF. Działania te powinny przyczynić się do przejścia na gospodarkę o zerowej wartości netto w regionie Emilia Romagna. Komisja Europejska zatwierdziła program pomocy państwa dla Włoch o wartości 1,5 mld euro, mający na celu zwiększenie „zdolności produkcyjnych w zakresie czystych technologii”¹¹.

Decyzja ta ma znaczenie nie tylko dla Włoch, ale stanowi również sygnał dla całego europejskiego ekosystemu przemysłowego i czystych technologii. Włoski program pomocy pokazuje, w jaki sposób państwa członkowskie zaczną w praktyce wdrażać narzędzia CISAF: publiczne wsparcie dla zdolności produkcyjnych w zakresie czystych technologii na dużą skalę. Pomoc może mieć formę dotacji lub pożyczek preferencyjnych, dostępnych do końca 2030 r.

Dla przedsiębiorstw zajmujących się technologiami czystymi i produkcją w łańcuchu dostaw oznacza to bardziej sprzyjające warunki: niższe bariery wejścia na rynek, dostęp do finansowania opartego na podziale ryzyka oraz silniejsze zachęty do zwiększania produkcji w Europie zamiast przenoszenia jej za granicę.

Francja

¹⁰ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/es/ip_26_815

¹¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_25_2961

W sierpniu 2025 r. Komisja Europejska zatwierdziła Francji program pomocy państwa, zgodny z CISAF (sekcje 3 i 4.1.2)¹². Francja zgłosiła Komisji program o wartości 11 mld euro mający na celu wspieranie rozwoju morskiej energii wiatrowej i stymulowanie tego sektora czystych technologii w UE, zgodnie z celami paktu na rzecz czystego przemysłu (CISAF). Komisja uznała, że francuski program spełnia warunki CISAF. W szczególności pomoc będzie udzielana w formie bezpośredniego wsparcia cenowego, w drodze dwukierunkowego kontraktu różnicowego, udzielanego w drodze przetargu konkurencyjnego. Obejmuje ona gwarancje mające na celu zapewnienie właściwego funkcjonowania rynków i uniknięcie kompensowania producentom ujemnych cen rynkowych.

Komisja stwierdziła, że francuski program jest konieczny, odpowiedni i proporcjonalny, aby przyspieszyć przejście na gospodarkę neutralną emisyjnie i ułatwić rozwój niektórych rodzajów działalności gospodarczej, które są ważne dla wdrożenia¹³.

Program będzie wspierał budowę i eksploatację trzech pływających morskich farm wiatrowych: jeden u wybrzeży południowej Bretanii i dwa inne na Morzu Śródziemnym. Każda farma wiatrowa powinna mieć moc około 500 MW i produkować około 2,2 TWh, co odpowiada rocznemu zużyciu 450 000 francuskich gospodarstw domowych.

Pomoc zostanie przyznana na podstawie przejrzystej i niedyskryminacyjnej procedury przetargowej, która zostanie zorganizowana w celu wyboru jednego beneficjenta na każdy obszar morski. Odporność uwzględniono jako kryterium kwalifikacji wstępnej i udzielenia zamówienia w celu dywersyfikacji łańcuchów dostaw turbin wiatrowych i kluczowych konkretnych komponentów, aby zmniejszyć zależność od przywozu z Chin.

W ramach tego programu pomoc będzie miała formę zmiennej miesięcznej premii w ramach kontraktu różnic kursowych, która zostanie obliczona poprzez porównanie ceny referencyjnej określonej w ofercie przetargowej beneficjenta („pay as bid”) z ceną rynkową energii elektrycznej.

W przypadku, gdy cena rynkowa jest niższa od ceny referencyjnej, beneficjenci będą uprawnieni do płatności równych różnicy między tymi dwiema cenami. W przypadku gdy cena rynkowa jest wyższa niż cena referencyjna, beneficjent będzie musiał zapłacić władzom francuskim różnicę między tymi dwiema cenami.

W zakresie podatków bezpośrednich, w tym podatku CIT, każde państwo członkowskie UE może realizować własną politykę podatkową. Obszar regulowany projektowaną zmianą, w zakresie dotyczącym podwyższenia stawki CIT, nie podlega zatem harmonizacji na szczeblu UE, czy umów międzynarodowych, a państwo członkowskie samodzielnie decyduje o wprowadzeniu danego rozwiązania, w tym ustaleniu zakresu opodatkowania.

W UE nie obowiązuje jedna, stała, podwyższona stawka CIT dla określonych sektorów. Niemniej jednak podobne instrumenty stosowane były przez państwa członkowskie w ostatnich latach (2022–2025), w odpowiedzi na nadzwyczajne zyski sektora energetycznego, osiągane w następstwie kryzysu wywołanego agresją Rosji na Ukrainę, a także kryzysu podażowego spowodowanego konfliktem na Bliskim Wschodzie i w konsekwencji wysokich deficytów fiskalnych oraz presji wynikających z uwarunkowań polityczno-ekonomicznych. Następowало to poprzez wprowadzenie nowych rodzajów podatków (skierowanych czasowo do danego sektora – tzw. windfall tax), czy podwyższanie obowiązującej w danym kraju stawki standardowej.

Realizując postanowienia i możliwości wynikające z rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz. Urz. UE L 2022.261I.1), państwa członkowskie podejmowały inicjatywy ustawodawcze, których przejawem była ustawa z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1785). Ocena funkcjonowania unijnego mechanizmu zysków nadzwyczajnych została przedstawiona w Raporcie: *Commission final report: Emergency measure on the fossil fuels sector in support of European consumers and businesses*.¹⁴

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy realizujący działalność w sektorach kwalifikowalnych według załącznika 1 do CEEAG, i jednocześnie odbiorca przemysłowy składający Prezesowi URE	ok. 300	Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 75/2025 w sprawie wykazu odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3 ustawy o	Zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorstw na rynku międzynarodowym oraz wsparcie utrzymania miejsc pracy

¹² <https://europeansting.com/2025/08/06/commission-approves-e11-billion-french-state-aid-scheme-to-support-offshore-wind-energy/>

¹³ https://france.representation.ec.europa.eu/informations/la-commission-approuve-un-regime-daides-detat-francais-de-11-milliards-deuros-destine-soutenir-2025-08-05_fr?prefLang=pl&etrans=pl

¹⁴ https://taxation-customs.ec.europa.eu/news/commission-final-report-emergency-measure-fossil-fuels-sector-support-european-consumers-and-2025-05-15_en

oświadczenie zgodnie z art. 52 ustawy o odnawialnych źródłach energii		odnawialnych źródłach energii.	
Podatnicy podatku CIT z przychodem powyżej 50 mln euro oraz podatkowe grupy kapitałowe, prowadzący działalność w zakresie: 1) wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, 2) produkcji paliw ciekłych prowadzonej w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w procesie przerobu ropy naftowej, 3) obrotu paliwami gazowymi (tj. gazem ziemnym wysokometanowym lub zaazotowanym, w tym skroplonym gazem ziemnym lub propan-butanem lub innym rodzajem gazu palnego), obrotu paliwami ciekłymi lub obrotu ropą naftową, 4) przesyłania energii elektrycznej, 5) dystrybucji energii elektrycznej przez największe podmioty (z wyłączeniem przedsiębiorstw zintegrowanych pionowo, o których mowa w art. 9d ust. 7 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne)	Kilkunastu podatników CIT, w tym podatkowe grupy kapitałowe (PGK)	Rejestr koncesji udzielanych przez Prezesa URE, link: https://rejestry.ure.gov.pl/	Zwiększenie obciążenia z tytułu podatku CIT w odniesieniu do przychodów uzyskanych przez przedsiębiorców z określonej działalności koncesyjnej od 2027 r. do 2029 r.
Minister właściwy do spraw gospodarki	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1275)	Minister właściwy ds. gospodarki odpowiada za proces przyznawania wsparcia, w tym podpisywanie umów i realizację przyznawania samego wsparcia finansowego oraz udział w pracach komisji konkursowej.
Minister właściwy ds. finansów publicznych	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1275)	Minister właściwy ds. finansów publicznych zapewni środki budżetowe, które zostaną wykorzystane w ramach przyznawanego wsparcia.
Operator Pomocy	1		Realizacja programu opartego na sekcji 4.5 CISAF, udział w pracach komisji konkursowej.
Minister właściwy do spraw energii	1		Udział w pracach komisji konkursowej.
Minister właściwy do spraw klimatu	1		Udział w pracach komisji konkursowej.

Pełnomocnik Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej	1		Udział w pracach komisji konkursowej.
Polskie Sieci Elektroenergetyczny Spółka Akcyjna z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie	1		Udział w pracach komisji konkursowej.
Sądy powszechne	377	Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334)	Zwiększenie wpływu spraw cywilnych i/lub gospodarczych z zakresu dochodzenia roszczeń wynikających z umów o udzielenia wsparcia finansowego.
Sąd Najwyższy	1	Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622)	Potencjalny wpływ nowych spraw na etapie nadzwyczajnych środków zaskarżenia (skarg kasacyjnych) w sprawach dotyczących udzielonego wsparcia, w których Ministra właściwego ds. gospodarki reprezentuje Prokuratura Generalna RP lub Bank Gospodarstwa Krajowego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W odniesieniu do projektu nie były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie - tzw. pre-konsultacje publiczne.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

W związku z tym, że pilność sprawy wymaga niezwłocznego wejścia w życie rozwiązania, a brak rozwiązania stanowiłby zagrożenie dla bezpieczeństwa poprzez zagrożenie konkurencyjności, a w konsekwencji zagrożenie upadkiem polskiego przemysłu energochłonnego, który jest kluczowy dla bezpieczeństwa państwa. Projektowana ustawa zawiera również rozwiązania podatkowe, z początkiem obowiązywania od 1 stycznia 2027 r. Niezbędne jest więc odpowiednio wczesne przygotowanie kompleksowego projektu. Termin zgłaszania uwag w ramach konsultacji publicznych i opiniowania projektu zostanie więc wyznaczony na 7 dni od dnia udostępnienia projektu.

W celu przeprowadzenia konsultacji publicznych, projekt zostanie przekazany do następujących podmiotów:

- 1) Federacja Przedsiębiorców Polskich,
- 2) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
- 3) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa.
- 4) Izba Pracodawców Polskich
- 5) Konfederacja Lewiatan,
- 6) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 7) Krajowa Rada Doradców Podatkowych
- 8) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
- 9) Polski Fundusz Rozwoju
- 10) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 11) Polska Rada Biznesu,
- 12) Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- 13) Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- 14) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
- 15) Polska Unia Ceramiczna;
- 16) Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny
- 17) Stowarzyszenia Papierników Polskich;
- 18) Stowarzyszenia Producentów Cementu;
- 19) Związek Pracodawców Business Centre Club,
- 20) Związku Pracodawców "Polskie Szkło";
- 21) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 22) Związek Rzemiosła Polskiego.

W ramach opiniowania projekt zostanie przekazany do opinii Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Planowany termin skierowania projektu do konsultacji publicznych i opiniowania: III kwartał 2026 r.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, najpóźniej z dniem przekazania projektu na kolejny etap prac legislacyjnych.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związków zawodowych.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę pożytku.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Natomiast ustawa zostanie skierowana do Komisji Europejskiej w procedurze notyfikacji. Pomoc będzie udzielana w okresie obowiązywania decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej określonej w projektowanej ustawie z rynkiem wewnętrznym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2026	1 2027	2 2028	3 2029	4 2030	5 2031	6 2032	7 2033	8 2034	9 2035	10 2036	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	2830,0	2547,0	1566,0	240,0	0	0	0	0	0	0	7183,0
budżet państwa	0	2830,0	2547,0	1566,0	240,0	0	0	0	0	0	0	7183,0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	811,1	1610,2	1609,7	809,2	9,2	9,6	10,0	10,9	11,4	0	4891,3
budżet państwa	0	811,1	1610,2	1609,7	809,2	9,2	9,6	10,0	10,9	11,4	0	4891,3
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	2018,6	936,8	-43,7	-569,2	-9,2	-9,6	-10,0	-10,9	-11,4	0	2291,7
budżet państwa	0	2018,6	936,8	-43,7	-569,2	-9,2	-9,6	-10,0	-10,9	-11,4	0	2291,7
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowane rozwiązania wpłyną na wzrost wydatków sektora finansów publicznych. Źródło finansowania - Budżet państwa, ze zwiększonego limitu wydatków dla cz. 20 – gospodarka Projektowane rozwiązania wpłyną także na wzrost dochodów budżetu państwa, pozostaną natomiast neutralne dla jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie bowiem z <i>ustawą z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1572, z późn. zm.)</i> podstawę do ustalania dochodów tych jednostek – począwszy od 1 stycznia 2025 r. – stanowią dochody podatników prowadzących działalność na terenie danej jednostki. Zmiany											

	wprowadzane projektowaną ustawą (podwyższenie stawki CIT) nie mają wpływu na wysokość dochodów podatników (podstawy ustalania dochód JST). Efektom projektowanej zmiany będzie poprawa wyniku sektora finansów publicznych, w tym również ograniczenie ryzyka przekroczenia w przyszłości przez państwowy dług publiczny określonych w ustawach poziomów.															
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Jako rok zero przyjęto 2026 r., zaś ostatnim rokiem oceny wpływu na sektor finansów publicznych jest rok 2036. Pomoc publiczna zostanie wypłacona do 31 grudnia 2030 r. w transzach na podstawie złożonych przez beneficjenta dokumentów. <u>Wprowadzenie regulacji w oparciu o CISAF</u> W oparciu o odpowiedzi 5 organizacji branżowych uzupełnione o dane z Eurostatu w zakresie szacunku dla 2 organizacji branżowych, szacowane jest zużycie energii elektrycznej (w ramach sekcji 4.5. CISAF przez odbiorców energochłonnych) w wysokości 18,36 TWh. Wsparcie może obniżyć koszty zużytej energii elektrycznej o 50 %, ale do poziomu nie mniej niż 50 EUR/MWh (tj. 212,05 zł/MWh). Średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, publikowana przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w ujęciu kwartalnym (wymaganym przepisami art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy Prawo energetyczne) oraz rocznym, wyniosła za 2025 r. 458,24 zł/MWh. Dobór ww. ceny jako referencyjnej ceny energii elektrycznej w mechanizmie przewidzianym ustawą wynika z najwłaściwszego odzwierciedlenia rzeczywistych kontraktacji energii elektrycznej przez przedsiębiorstwa energochłonne oraz wiarygodności jej źródła. Szacunkowy koszt wsparcia dla zużycia 1 MWh wynosi: 458,24 zł/MWh – 212,05 zł/MWh = 246,19 zł/MWh (53,7% ceny RK) 50% ceny RK= 229,12 zł/MWh Szacowane roczne koszty wsparcia w 2027 r. mogą wynieść do 2,26 mld zł (246,19, zł/MWh * 50 % * 18 360 000 MWh). Szacowane roczne koszty wsparcia w kolejnych latach mogą wynieść do 2,10 mld zł (229,12, zł/MWh * 50 % * 18 360 000 MWh). Biorąc pod uwagę, że udział w programie jest dobrowolny, uwarunkowany realizacją inwestycji, a także pamiętając, że część przedsiębiorstw (ok. 1/3) jest również uprawniona do skorzystania z systemu rekompensat (patrz art. 4 dot. kumulacji pomocy) uznano, że wykorzystanie programu będzie mniejsze niż 100 %. Na podstawie dotychczasowego doświadczenia projektodawcy oraz informacji o liczbie przedsiębiorstw korzystających z systemu rekompensat, przyjęto 75 % wyjściowego szacowania rocznych kotów wsparcia: 75%*2,260 mld zł = 1,70 mld zł.; 75%*2,10 mld = 1,58 mld zł Pomoc może być udzielana beneficjentom na maksymalny okres trzech lat. Płatności należy dokonać do dnia 31 grudnia 2030 r. Przewidziano dwa nabory dzięki czemu przedsiębiorcy, którzy nie będą gotowi z planem inwestycji w 2027 r. będą mogli zawnioskować o pomoc w 2028 r. W ustawie przewidziano, że przedsiębiorca nie będzie mógł otrzymać w kolejnych dwóch latach trwania programu wsparcia większego niż wsparcie otrzymane w pierwszym roku. Mechanizm ten pozwala zaplanować budżet programu w ramach każdego naboru. <table><tr><td></td><td>2027</td><td>2028</td><td>2029</td><td>2030</td></tr><tr><td>I nabór</td><td>800 mln</td><td>800 mln zł</td><td>800 mln zł</td><td>0</td></tr><tr><td>II nabór</td><td>0</td><td>800 mln zł</td><td>800 mln zł</td><td>800 mln zł.</td></tr></table>		2027	2028	2029	2030	I nabór	800 mln	800 mln zł	800 mln zł	0	II nabór	0	800 mln zł	800 mln zł	800 mln zł.
	2027	2028	2029	2030												
I nabór	800 mln	800 mln zł	800 mln zł	0												
II nabór	0	800 mln zł	800 mln zł	800 mln zł.												

W latach 2027-2035 niezbędne będzie zapewnienie finansowania Operatorowi Pomocy, który będzie miał za zadanie nadzorowanie wykonania działań inwestycyjnych przez beneficjentów programu oraz zamknięcie i przygotowanie sprawozdań z realizacji programu.

Operatorowi pomocy przysługuje pokrycie uzasadnionych kosztów związanych z wykonywaniem tych obowiązków. Podstawą do obliczenia kosztów operatora jest liczba etatów niezbędna do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 3 projektu ustawy. Koszt jednego etatu w standardzie biurowym jest ustalany na podstawie grup kosztów niezbędnych do prowadzenia podstawowej działalności Banku. Kalkulacja uwzględnia zatem koszty związane z zapewnieniem pracownikowi warunków do wykonywania zadań, w tym odpowiednie koszty osobowe, stanowiskowe, administracyjne, informatyczne oraz koszty usług wewnętrznych i funkcji wsparcia.

Pracochłonność Operatora jest w każdym roku budżetowym inna z uwagi na specyfikę zadań i związane z tym różne obciążenie zadaniami w fazie przygotowywania, przeprowadzania, kontrolowania i rozliczania udzielonego wsparcia. Pracochłonność została oszacowana metodą ekspercką na podstawie dotychczasowych doświadczeń Operatora w zakresie obsługi innych programów rządowych, a także w zakresie standardowej obsługi produktów oferowanych przez Operatora.

Do kosztu etatu nie wlicza się kosztów, które nie są bezpośrednio związane ze standardowym funkcjonowaniem stanowiska pracy. Wyłączeniu podlegają w szczególności koszty reklamy, marketingu i reprezentacji, opłaty na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego, inne koszty o charakterze szczególnym, niezwiązane z zapewnieniem standardowego stanowiska pracy. W kalkulacji wynagrodzenia nie uwzględniono również ewentualnych kosztów zakupu systemu informatycznego do składania wniosków.

Lata	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035
Przewidywane kwoty wsparcia w mln zł	-	800	1600	1600	800	-	-	-	-	-
Koszty obsługi programu w mln zł	-	11,1	10,2	9,7	9,2	9,2	9,6	10,0	10,9	11,4

Projektowany w ustawie program CISAF ma charakter instrumentu dobrowolnego - pomoc udzielana jest na wniosek przedsiębiorcy. Przyjęte założenia mają więc charakter symulacyjny – bardziej szczegółowe analizy będą możliwe do przeprowadzenia dopiero z perspektywy czasu, w formie ewaluacji programu CISAF.

Podwyższenie stawek CIT dla podatników prowadzących wskazaną w projekcie działalność

W celu oszacowania skutków finansowych projektowanych zmian przeanalizowane dane podatników, którzy zostaną objęci tym rozwiązaniem.

Podstawą do oszacowania skutków finansowych projektowanego rozwiązania stanowiły dane podatkowe wynikające z zeznań CIT-8 i CIT-8AB, złożonych za 2025 r. Zgodnie z rozliczeniem podatku dochodowego od osób prawnych za 2025 r. podatnicy, których dotyczy projektowane rozwiązanie wykazały podstawę opodatkowania w kwocie 28,1 mld zł.

W przypadku podatników będących podatkową grupą kapitałową, uwzględniono podwyższenie stawki w części dotyczącej podmiotu, posiadającego koncesję na dystrybucję energii elektrycznej.

Określając skutek dla poszczególnych lat budżetowych (począwszy od 2027 r.) uwzględniono zakładany w projekcie sposób ustalania zaliczek na podatek przez

podatników opłacających zaliczki w sposób uproszczony. Wielkości tych zaliczek będą uwzględniały podwyższone stawki podatku CIT już w trakcie roku podatkowego. Prezentowane wielkości zwaloryzowane zostały z wykorzystaniem wskaźników makroekonomicznych określonych w <i>Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą szacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (Aktualizacja – maj 2026 r.)</i>. Szacowane skutki w poszczególnych latach budżetowych <table border="1"> <tr> <th>Lata</th><th>2027</th><th>2028</th><th>2029</th><th>2030</th></tr> <tr> <td>Przewidywany skutek podwyższenia stawek CIT w mln zł</td><td>2 830</td><td>2 547</td><td>1 566</td><td>240</td></tr> </table>					Lata	2027	2028	2029	2030	Przewidywany skutek podwyższenia stawek CIT w mln zł	2 830	2 547	1 566	240
Lata	2027	2028	2029	2030										
Przewidywany skutek podwyższenia stawek CIT w mln zł	2 830	2 547	1 566	240										

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	-2030	-947	34	0	0	-2383
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowany program pomocy pomoże wpierać działania w zakresie ochrony konkurencyjności przedsiębiorstw energochłonnych. Inwestycje zrealizowane w związku z programem wesprą działania w dziedzinie klimatu i konkurencyjności przyspieszając dekarbonizację. Zwiększona zostanie możliwość rozwoju inwestycji, ich rozbudowywania, zwiększania zdolności produkcyjnych, a także zwiększenie konkurencyjności. Wsparcie sektora MŚP wesprze także łańcuchy dostaw dużych przedsiębiorstw. Projektowane, w ramach nowelizacji ustawy CIT, podwyższenie stawki CIT spowoduje zwiększenie obciążeń podatkowych u podmiotów objętych zmianą, tj. prowadzących działalność w zakresie wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej, produkcji paliw ciekłych prowadzonej w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w procesie przerobu ropy naftowej, obrotu paliwami gazowymi (tj. gazem ziemnym wysokometanowym lub zaazotowanym, w tym skroplonym gazem ziemnym lub propan-butanem lub innym rodzajem gazu palnego), obrotu paliwami ciekłymi lub obrotu ropą naftową, przesyłania energii elektrycznej, dystrybucji energii elektrycznej (z wyłączeniem przedsiębiorstw zintegrowanymi pionowo) - które uzyskują na tle obecnej sytuacji niestandardowo znaczące zyski z działalności koncesjonowanej. Z drugiej jednak strony pozyskane w ten sposób środki umożliwią realizację działań zmierzających do poprawy sytuacji polskiego sektora energochłonnego w szerokim rozumieniu, w szczególności poprzez finansowanie programów pomocowych. Pozwolą również na zapewnienie źródeł finansowania podwyższonych wydatków na obronność (zintensyfikowanego procesu modernizacji i rozbudowy polskiej armii) w okolicznościach destabilizacji sytuacji na Wchodzie Europy spowodowanej agresją Rosji na Ukrainę, a także pośrednio realizację celów założonych ustawą o podatku od nadzwyczajnych zysków poprzez wprowadzanie ewentualnych kolejnych działań osłonowych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowany program pomocy pomoże wpierać działania w zakresie ochrony konkurencyjności przedsiębiorstw energochłonnych. Inwestycje, które będą zobligowani zrealizować beneficjenci programu wesprą działania w dziedzinie klimatu i konkurencyjności przyspieszając dekarbonizację. Zwiększona						

		zostanie możliwość rozwoju inwestycji, ich rozbudowywania, zwiększania zdolności produkcyjnych, a także zwiększenie konkurencyjności.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	W związku z realizacją projektów inwestycyjnych opartych na technologiach neutralnych emisyjnie (m. in. odnawialne źródła energii (OZE), technologie redukujące emisje CO ₂) należy spodziewać się poprawy czystości środowiska naturalnego, co korzystnie będzie wpływać na jakość życia rodzin i poprawę zdrowia obywateli. Podobnie korzystanie przez gospodarstwa domowe z energii pochodzącej z odnawialnych źródeł będzie sprzyjało ochronie środowiska. Dla gospodarstw domowych korzyścią będą wynagrodzenia nowo zatrudnionych pracowników związanych z inwestycjami wynikającymi z realizacji CISA, jak również z utrzymania dotychczasowych miejsc pracy w przedsiębiorstwach przystępujących do programu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Metodologia wyliczenia kwot prezentowanych w tej części została opisana pod tabelą w części 6 OSR.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Pomoc jest udzielana na wniosek przedsiębiorcy (jest to więc instrument dobrowolny). Przedsiębiorca ubiegając się o tymczasowe obniżenie cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych zobowiązany jest do wypełnienia i złożenia stosownego wniosku elektronicznego. Przewidywane zwiększenie obciążeń administracyjnych wynika wprost z konieczności wprowadzenia systemu wnioskowania o pomoc publiczną oraz jej rozliczenia. Projektowane rozwiązania w ustawie CIT nie spowodują zmian w zakresie obowiązków informacyjnych. Projektowane rozwiązania dotyczą wyłącznie zmiany wysokości obecnie obowiązującej stawki podatku CIT dla określonej w projekcie ustawy grupy podatników.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie ustawy może mieć wpływ na rynek pracy. Przewiduje się, że tymczasowe obniżenie cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych pozytywnie wpłynie na utrzymanie miejsc pracy. Przewiduje się, że przyjęte rozwiązania będą miały pozytywny wpływ na przyspieszenie procesu inwestycyjnego w przypadku dużych projektów inwestycji w odnawialne źródła energii (OZE) i technologie redukujące emisje CO₂. Inwestycje wpływają pozytywnie na rynek pracy przez tworzenie nowych etatów na rynku lokalnym związanych z produkcją czy usługami. Duże firmy stymulują również ciągły rozwój pracowników przez przekazywanie im umiejętności i kompetencji miękkich, które przekładają się na rozwój potencjału i zwiększają szanse pracowników na rynku pracy. Projektowana ustawa może wpływać na rozwój inwestycji na terenie kraju, co w bezpośredni sposób będzie oddziaływało na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Dostęp do czystych źródeł produkcji energii elektrycznej ma kluczowe znaczenie dla transformacji energetycznej, a w konsekwencji ochrony środowiska naturalnego. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (w tym emisji CO₂) przełoży się na mniejsze obciążenie środowiska. Dodatkowo przewiduje się, iż projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny. Utrzymanie miejsc pracy przez beneficjentów, którym zostanie udzielona pomoc publiczna będzie wpływało na dochody sektora finansów publicznych (wpływy z tytułu podatku od dochodów osób fizycznych, składki ZUS odprowadzane przez zatrudnionych pracowników). W związku z tym, że istnieje ryzyko stwierdzenia, że przyznana na podstawie projektowanej ustawy pomoc publiczna zostanie przyznana nienależnie lub w wysokości wyższej niż należna np. poprzez stwierdzenia złożenia przez przedsiębiorcę fałszywego oświadczenia lub poprzez niezrealizowanie inwestycji, możliwym skutkiem społeczno-gospodarczym projektu ustawy będzie wpływ na obciążenie sądów powszechnych.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przewiduje się, że ustawa wejdzie z dniem 1 stycznia 2027 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Pomoc będzie mogła być przyznawana do dnia 31 grudnia 2030 r. W związku z tym ewaluacja programów nastąpi najwcześniej w 2031 r. Po zakończeniu wdrażania przepisów ustawy zostanie przeprowadzona ewaluacja ex-post. Ewaluacja będzie przygotowywana z uwzględnieniem co najmniej poniższych kryteriów: • liczba realizowanych inwestycji, • poziom udzielonej pomocy publicznej, • zwiększenie mocy produkcyjnych energii z OZE, • zwiększenie zdolności magazynowania energii z OZE.. Zgodnie z Sekcją 9 pkt 213 CISAF Polska będzie przedkładać Komisji sprawozdania roczne. Dodatkowo, zgodnie z Sekcją 9 pkt 212 CISAF Polska będzie zobligowana do publikowania istotnych informacji na temat każdej pomocy indywidualnej w wysokości powyżej 100 000 EUR przyznanej na podstawie niniejszego komunikatu na kompleksowej stronie internetowej dotyczącej pomocy państwa lub w narzędziu informatycznym Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty przyznania tej pomocy. Nie przewiduje się przeprowadzania ewaluacji efektów projektowanych rozwiązań w zakresie stawek CIT. Wpływy budżetowe podlegają bowiem bieżącej ocenie, są też przedmiotem szczegółowej analizy przy dokonywaniu corocznej oceny wykonania budżetu państwa oraz podsumowania akcji rozliczenia podatku za dany rok podatkowy. Ponadto Ministerstwo Finansów corocznie opracowuje i publikuje dane indywidualne największych podatników CIT (tj. podatników z przychodem powyżej 50 mln zł oraz PGK) w zakresie wykazanych przez nich m.in. przychodów i dochodów, tj. także dane podatników objętych proponowaną regulacją (link: https://www.gov.pl/web/finanse/indywidualne-dane-podatnikow-cit).	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

**Raport z konsultacji i opiniowania projektu Ustawy o wsparciu przedsiębiorców
sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej (nazwa
w wykazie: Ustawa o udzielaniu wsparcia na obniżenie cen energii dla przemysłu
energochłonnego) (UD459)**

Wykaz podmiotów zgłaszających uwagi w konsultacjach do projektu ustawy:

1. ArcelorMittal Poland S.A.;
2. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
3. Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
4. Fundacja Instrat;
5. Greenbrier Poland Sp. z o.o.;
6. GreenYellow Polska;
7. Grupa Kapitałowa Grupa Azoty;
8. Holcim Polska S.A.;
9. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
10. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
11. Konfederacja Lewiatan;
12. Odlewnicza Izba Gospodarcza;
13. Orlen S.A.;
14. Polska Federacja Producentów Żywności – Związek Pracodawców;
15. Polska Fundacja Gazów Technicznych;
16. Polska Izba Gazu Płynnego;
17. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
18. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPiHN); Stanowisko zostało
wydane w imieniu firm członkowskich POPiHN: Amic Polska, Anwim, Aramco Fuels
Poland, BP Europa SE, CircleK Polska, Fuchs Oil Corporation (PL), MOL Polska, Shell
Polska, Sunoco Polska, TotalEnergies Marketing Polska, Unimot, Eurowag.
19. Polska Unia Ceramiczna;
20. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci
Leków;
21. Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii;
22. Pracodawcy Rzeczypospolitej;
23. RE-Source Poland Hub;
24. Schönherr Halwa Okoń Chyb sp.k.;

25. Stowarzyszenie Producentów Cementu;
26. Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
27. Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP);
28. Towarzystwo Obrotu Energią;
29. WAWEL S.A.;
30. Związek Pracodawców Polska Miedź;
31. Związek Pracodawców Polskie Szkło;
32. Związek Polskie Mięso;
33. Związek Pracodawców RP;
34. Krajowa Izba Biopaliw;
35. Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
36. Agencja Rozwoju Przemysłu SA;
37. Velvet Care SA.

Wykaz podmiotów zgłaszających uwagi w ramach opiniowania projektu ustawy:

1. Główny Urząd Statystyczny;
2. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Bank Gospodarstwa Krajowego.

Konsultacje publiczne oraz opiniowanie zostały przeprowadzone w dniach 2-9 września 2026 r. przez opublikowanie projektu ustawy, oceny skutków regulacji oraz uzasadnienia na portalu Rządowego Centrum Legislacji oraz przesłanie bezpośrednio do wskazanych w ocenie skutków regulacji podmiotów. Na konsultację odpowiedziało ponad 30 podmiotów, w tym firmy z obszaru przemysłu energochłonnego, energetyki i energii odnawialnych, liczne stowarzyszenia przemysłowe z obszaru przemysłu energochłonnego i przemysłu energetycznego, związki pracodawców, a także fundacje oraz kancelaria prawna. Czynności konsultacyjne były uzupełnione opiniowaniem przez instytucje mające związek bądź kompetentne w ocenie planowanego programu wsparcia oraz wstępnymi uzgodnieniami z ministerstwami prowadzącymi sprawy dotyczące różnych aspektów polityki przemysłowej, energetycznej, klimatycznej i budżetowej. Główne oraz powtarzające się uwagi są przedstawione w niniejszym raporcie.

Odpowiedzi respondentów koncentrowały się na dwóch filarach ustawy: 1) wsparciu przedsiębiorstw energochłonnych w zamian za modernizację systemów produkcji i sposobów

korzystania z energii oraz 2) części wskazującej źródło finansowania wydatków związanych z Ustawą z budżetu Skarbu Państwa. Respondenci doceniają ogólny kierunek projektu Ustawy w zakresie wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych.

W części opiniowania swoje uwagi przedstawiły Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK), Główny Urząd Statystyczny (GUS) oraz Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK).

UOKiK przedstawia przekrojowe uwagi mające na celu **dostosowanie projektu Ustawy do wymogów notyfikacji w Komisji Europejskiej**, w szczególności zdefiniowanie podmiotu udzielającego pomocy, potrzebę publikacji raportu z realizacji inwestycji, wyjaśnienia w zakresie kumulacji wsparcia oraz potrzebę ustanowienia obiektywnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych kryteriów. Aspekty te zostały doprecyzowane w tekście projektu Ustawy.

GUS zauważa, że należałoby określić, według której klasyfikacji są wskazane **kody Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)** w załączniku do projektu Ustawy w związku z nowym rozporządzeniem rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności z dnia 18 grudnia 2024 r. (Dz. U. poz. 1936). Aspekt ten został doprecyzowany.

BGK proponuje **zmiany o charakterze operacyjnym i doprecyzowującym**, w szczególności na temat okresu kwalifikowalnego, definicji, jednoznacznego określenia terminów i kryteriów, doprecyzowania wzorów dokumentów, zasad zwrotu wsparcia czy określenia roli operatora programu. Aspekty te zostały przeanalizowane i ulepszone w kolejnej wersji projektu Ustawy.

W części konsultacyjnej dotyczącej wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych przez dopłaty do kosztów energii niektórzy respondenci postulują **rozszerzenie zakresu działania Ustawy na dodatkowe kody PKD** (np. produkcja czekolady, kakao i wyrobów cukierniczych, odlewnictwo staliwa, metali lekkich, pozostałych metali nieżelaznych, produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych, leków i podstawowych wyrobów farmaceutycznych, wapno palone, wapno gaszone, wapno hydrauliczne, dolomit kalcynowany lub spiekany, produkcja biopaliw płynnych, produkcja lokomotyw kolejowych oraz taboru szynowego, przetwarzanie i konserwowanie mięsa z wyłączeniem mięsa z drobiu, produkcja margaryny i podobnych tłuszczów jadalnych, przetwórstwo mleka i wyrób serów, wytwarzanie produktów przemiału zbóż, produkcja makaronów, klusek i kuskusu i podobnych wyrobów mącznych, wytwarzanie gotowych posiłków i dań, produkcja pozostałych artykułów spożywczych gdzie indziej niesklasyfikowana, produkcja gotowej paszy dla zwierząt gospodarskich, produkcja gotowej karmy dla zwierząt domowych, produkcja napojów bezalkoholowych, wód mineralnych i pozostałych wód butelkowanych).

Decyzja o kodach PKD jest uwarunkowana unijnymi ramami CISAF¹ jako punktem wyjścia. Ramy CISAF wskazują, że „ryzyko na poziomie sektorowym dotyczące przeniesienia działalności poza Unię do miejsc, w których nie istnieją przepisy środowiskowe lub w których są one mniej ambitne, zależy w dużej mierze od intensywności zużycia energii elektrycznej w danym sektorze i jego otwartości na handel międzynarodowy. W związku z tym pomoc można przyznawać wyłącznie przedsiębiorstwom z sektorów, w których takie ryzyko jest znaczące. Dotyczy to sektorów wymienionych w załączniku 1 do CEEAG”.² Wersja projektu Ustawy poprawiona po konsultacji publicznej zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG.

Firmy i stowarzyszenia biznesowe postulują ogólnie **niewprowadzanie dodatkowych ograniczeń krajowych, które nie są konieczne dla zapewnienia zgodności programu z unijnymi ramami CISAF**. Respondenci wnoszą o zwiększenie budżetu programu, zapewnienie optymalnego i płynnego wdrażania programu po stronie beneficjenta, a niekiedy o zmianę sposobu alokacji środków w kolejnych latach trwania programu.

Niektórzy respondenci wskazują, że część rozwiązań przyjętych w projekcie powoduje, że instrument mający służyć przede wszystkim czasowemu obniżeniu kosztów energii elektrycznej dla przedsiębiorstw energochłonnych zostaje przekształcony w instrument o charakterze konkursowo-inwestycyjnym (np. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii).

Wprowadzenie dodatkowych ograniczeń krajowych jest niezbędne ze względu na budżetowe ograniczenia Programu związane z sytuacją makroekonomiczną. Tryb konkursowy będzie wykorzystywany tylko w sytuacji, gdy zapotrzebowanie ze strony wnioskodawców przekroczy zaplanowany budżet Programu.

Zdaniem respondentów wprowadzenie **ograniczenia górnego pułapu wsparcia przy pierwszym wniosku o dopłatę jest niezrozumiałe** i sprzeczne z celem projektowanej Ustawy (np. Związek Pracodawców Polska Miedź, Azoty, Polska Unia Ceramiczna, ArcelorMittal Poland, Polska Fundacja Gazów Technicznych, Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Fundacja InStrat, Konfederacja Lewiatan, Polska Izba Przemysłu Chemicznego, Federacja Przedsiębiorców Polskich). Respondenci postulują zniesienie takiego zapisu.

¹ Zobacz Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu C/2025/7600

² Zobacz ramy CISAF, punkt 116: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202503602

Ograniczenie górnego pułapu wsparcia przy pierwszym wniosku o dopłatę pomoże w planowaniu inwestycji przez wnioskodawcę na etapie składania wniosków, a także umożliwi jednoznaczne zaplanowanie budżetu całego Programu.

Przedsiębiorcy zauważają, że Projekt przewiduje pełne odliczenie pomocy otrzymanej na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, **przesądzając zasadę kumulacji zbyt restrykcyjnie**. W konsekwencji postulują wypracowanie nowego sposobu kumulowania wysokości wsparcia na podstawie ram unijnych CISAF z wysokością rekompensat przyznawanych na podstawie ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (np. GreenYellow Polska, Związek Pracodawców Polskie Szkło, Azoty, ArcelorMittal Poland, Odlewnicza Izba Gospodarcza, Stowarzyszenie Odlewników Polskich, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Konfederacja Lewiatan, Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców, Polska Izba Przemysłu Chemicznego).

Po konsultacji publicznej zostały wprowadzone modyfikacje do projektu Ustawy, uszczegółowiające możliwość kumulacji wsparcia na podstawie ram unijnych CISAF oraz METSAF z innym wsparciem publicznym.

Niektórzy respondenci podkreślają, że **dodatkowa pomoc w odniesieniu do inwestycji powinna zostać wykluczona** (np. Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu) albo że projekt Ustawy pozwala finansować część inwestycji nieobjętą inną pomocą publiczną lub pomocą *de minimis*, podczas gdy ramy CISAF wymagają, aby inwestycja nie korzystała z innego środka pomocy. (Re-source Poland Hub).

Koszty inwestycji zaliczane do realizacji obowiązku inwestycyjnego nie mogą być objęte inną pomocą publiczną ani pomocą *de minimis*. Dopuszcza się objęcie taką pomocą wyodrębnionej części tej samej inwestycji niezaliczanej do realizacji tego obowiązku. Inwestycja może być również realizowana w istniejącej infrastrukturze objętej wcześniej taką pomocą, jeżeli stanowi odrębne przedsięwzięcie o wyraźnie określonym zakresie rzeczowym, a jej koszty są wyodrębnione od kosztów objętych wcześniej taką pomocą.

Respondenci zwracają uwagę, że **zabezpieczenie na poziomie 120 % oraz jednoczesny wymóg 20 % finansowania własnego lub zewnętrznego może okazać się barierą dostępu** dla przedsiębiorców i istotnie obciąża zdolność kredytową firmy (np. GreenYellow Polska, Związek Pracodawców Polskie Szkło, Azoty, Polska Unia Ceramiczna, Odlewnicza Izba

Gospodarcza, Polska Fundacja Gazów Technicznych, Stowarzyszenie Producentów Cementu, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii, Fundacja Instrat, Polska Izba Przemysłu Chemicznego, Federacja Przedsiębiorców Polskich). Niektórzy postulują obniżenie poziomu zabezpieczenia z poziomu 120% udzielonego wsparcia do niższej kwoty (np. ArcelorMittal Poland, Stowarzyszenie Producentów Cementu, Stowarzyszenie Odlewników Polskich).

Warunek udziału środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania wynoszący co najmniej 20 % wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji wskazanej we wniosku służy rzetelnemu i gospodarnemu realizowaniu budżetu państwa, a także zwiększa prawdopodobieństwo skutecznej realizacji inwestycji po stronie beneficjenta, a w konsekwencji zmniejszają konieczność planowania działań zmierzających do odzyskiwania nienależnej pomocy publicznej po stronie administracji publicznej. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.

Respondenci zauważają, że **cena RCE odnosi się do rynku na którym firmy branży energochłonnej nie nabywają energii**, a przyjęcie ceny RCE jako odnośnika istotnie obniża potencjalną wysokość wsparcia. Niektórzy wskazują też na rozbieżność między metodami wyliczenia kosztów energii zaproponowanymi w Ustawie i ocenie skutków regulacji lub podnoszą inne kwestie związane z zaproponowaną metodą wyliczania ceny energii (np. Związek Pracodawców Polskie Szkło, Azoty, Polska Fundacja Gazów Technicznych, Stowarzyszenie Producentów Cementu, Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Konfederacja Lewiatan).

Po konsultacji wprowadzono do projektu Ustawy modyfikację zamieniającą cenę RCE na cenę RK. Przez cenę RK należy rozumieć średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w danym roku kalendarzowym ustalaną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne.

Wysuwany jest postulat **usunięcia wymogu posiadania statusu odbiorcy przemysłowego** przez wnioskodawcę (np. Związek Pracodawców Polskie Szkło, Polska Unia Ceramiczna, Odlewnicza Izba Gospodarcza, Orlen S.A., Konfederacja Lewiatan). Inni respondenci postulują **obniżenie lub odstąpienie od progu 50% działalności w sektorach energochłonnych** do

poziomu umożliwiającego udział w programie przedsiębiorstw prowadzących działalność zintegrowaną albo wprowadzenie alternatywnego kryterium opartego na udziale zużycia energii przypadającego na działalność kwalifikowaną (np. Odlewnicza Izba Gospodarcza, Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii). Dodatkowo **kryteria wyboru według niektórych respondentów nie powinny ograniczać udziału w programie średnim i małym przedsiębiorstwom** (np. Odlewnicza Izba Gospodarcza).

Te wymogi zostały zaprojektowane w celu wsparcia przedsiębiorstw najbardziej narażonych na ryzyka wymienione w unijnych ramach CISAF: „Ryzyko na poziomie sektorowym dotyczące przeniesienia działalności poza Unię do miejsc, w których nie istnieją przepisy środowiskowe lub w których są one mniej ambitne, zależy w dużej mierze od intensywności zużycia energii elektrycznej w danym sektorze i jego otwartości na handel międzynarodowy”.³

Respondenci kwestionują **zasadność komisji konkursowej i mają uwagi co do sposobu przeprowadzenia oceny wniosków, braku możliwości odwołania od wyniku oceny i decyzji komisji konkursowej** (np. Azoty, Polska Unia Ceramiczna, Forum Obiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Polska Izba Przemysłu Chemicznego, Federacja Przedsiębiorców Polskich).

Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Powołanie komisji konkursowej, która w przypadku przekroczenia budżetu naboru dokona oceny projektów zgodnie z ustalonymi jasnymi kryteriami jest uzasadnione i konieczne. Komisja dokona uszeregowania zgłoszonych inicjatyw oraz wskaże listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia, ocenionych pod kątem zgodności z kryteriami określonymi w ustawie, co gwarantuje transparentność oraz optymalne wykorzystanie środków publicznych. Brak procedury odwoławczej wynika z konieczności szybkiego udzielenia pomocy publicznej, bez obowiązku oczekiwania na rozstrzygnięcie instancji odwoławczej.

W kryteriach oceny należy uwzględnić znaczenie zakładu dla krajowych i europejskich łańcuchów dostaw, utrzymanie miejsc pracy oraz ryzyko przeniesienia produkcji poza Polskę lub Unię Europejską (np. Odlewnicza Izba Gospodarcza). Respondent z sektora magazynowania energii postuluje ograniczenie kryteriów związanych z zatrudnieniem albo efektywnością energetyczną przedsiębiorstwa, z kolei inny respondent proponuje

³ Zobacz ramy CISAF, punkt 116: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202503602

uwzględnienie mierzalnego wkładu inwestycji w obniżanie kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, zwiększenie wykorzystania OZE i ograniczenie emisyjności.

Jako rozwiązania dla średnich przedsiębiorstw wskazywane są: wprowadzenie jednolitego wzoru raportu technicznego, proporcjonalnego zakresu dokumentacji zależnego od wartości inwestycji oraz możliwości uznawania istniejących audytów energetycznych i analiz technicznych przedsiębiorstwa (np. Odlewnicza Izba Gospodarcza). Znaczna większość respondentów sugeruje **ustanowienie szerokiego i elastycznego katalogu kwalifikowanych inwestycji**.

Katalog kwalifikowanych inwestycji zostanie dookreślony w programie rządowym.

Ponadto niektórzy respondenci zgłaszają uwagi co do **obecności przedstawiciela Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. (PSE)** w komisji konkursowej jako podmiotu o specyficznej charakterystyce, którego profil może skutkować preferencją dla pewnego rodzaju projektów (np. Azoty, Konfederacja Lewiatan).

Polskie Sieci Energetyczne S.A. są koordynatorem Krajowego Systemu Elektroenergetycznego dbającym o bezpieczeństwo energetyczne kraju, z tego względu obecność przedstawiciela PSE S.A. w komisji konkursowej jest pożądana w celu weryfikacji kryterium związanego z bezpieczeństwem energetycznym.

Przedsiębiorcy proponują usunięcie z treści projektu Ustawy **wymogu wskazania projektów inwestycyjnych na etapie składania wniosku** (np. Azoty, Polska Fundacja Gazów Technicznych, Stowarzyszenie Producentów Cementu, Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Orlen S.A., Polska Izba Przemysłu Chemicznego, Federacja Przedsiębiorców Polskich).

Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, pożądane zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem wyznaczonym przez Program.

Respondenci wskazują na różne **rozwiązania w zakresie początku biegu okresu trwania inwestycji i elastyczności terminu jej zakończenia** (np. Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego, Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Holcim Polska S.A., Orlen S.A., Re-source Poland Hub, Polska Izba Przemysłu Chemicznego). Niektórzy

podkreślają dodatkowo, że z ram CISAF nie wynika obowiązek wykazania „istotnego znaczenia” inwestycji dla bezpieczeństwa energetycznego (np. Polska Unia Ceramiczna).

Niektórzy respondenci postulują zastąpienie charakteru konkursowego procesu składania wniosków **zmniejszeniem *pro rata* przyznanej kwoty dopłaty w przypadku zapotrzebowania przekraczającego budżet programu**. Inni proponują jednoznaczne określenie zasad podziału środków w przypadku, gdy łączna wartość wsparcia wynikająca z wniosków przekroczy limit środków dostępnych w danym roku (np. Polska Unia Ceramiczna, ArcelorMittal Poland, Polska Fundacja Gazów Technicznych, Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego, Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii).

Respondenci postulują **rozdzielenie na osobne ustawy wdrożenia unijnych ram CISAF w postaci wsparcia dla sektorów energochłonnych i zwiększenia podatku dochodowego od osób prawnych CIT** (np. Azoty, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Polska Izba Przemysłu Chemicznego). Niektórzy postulują **uwzględnienie ram METSAF⁴** w zapisach Ustawy (np. Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Polska Izba Przemysłu Chemicznego, Federacja Przedsiębiorców Polskich).

Rozdzielenie na osobne ustawy wdrożenia unijnych ram CISAF 4.5. w postaci wsparcia dla sektorów energochłonnych i zwiększenia podatku dochodowego od osób prawnych CIT nie jest możliwe ze względu na konieczność wskazania źródła finansowania na wdrożenie unijnych ram CISAF 4.5 w postaci wsparcia dla sektorów energochłonnych. Po konsultacji ramy METSAF zostały uwzględnione w zapisach Ustawy.

Respondenci wskazują na potrzebę **zrewidowania kosztów obsługi programu** i podkreślają nieproporcjonalność tych kosztów w stosunku do całkowitego proponowanego budżetu programu (np. Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii, Konfederacja Lewiatan).

W zaktualizowanej wersji projektu ustawy Operatorowi pomocy przysługuje pokrycie uzasadnionych kosztów związanych z wykonywaniem obowiązków wynikających z ustawy.
Rozkład kosztów

⁴ Zobacz Tymczasowe ramy pomocy państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie C/2026/2947

Respondenci mówią o **jednoznacznym dopuszczeniu do realizacji inwestycji przez podmioty trzecie** i wykorzystanie umów typu PPA, cPPA w katalogu inwestycji (np. Re-source Poland Hub).

Realizacja inwestycji przez podmioty trzecie jest domyślnie dopuszczona na podstawie projektu Ustawy, ponieważ projekt Ustawy nie zakłada ograniczenia realizacji inwestycji do inwestycji realizowanych wyłącznie przez firmy energochłonne. Szczegóły dotyczące realizacji inwestycji zostaną doprecyzowane w Programie.

Do projektu Ustawy zgłaszano także **uwagi, które wykraczają poza ramy CISAF**, takie jak objęcie wsparciem podmioty prowadzące badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie biotechnologii, przeznaczanie poniżej 50 % kwoty dopłat na inwestycje albo złagodzenie zakazu zwiększania zużycia paliw kopalnych. Ze względu na niezgodność części propozycji z ramami CISAF propozycje te nie zostały uwzględnione.

Do projektu Ustawy i oceny skutków regulacji zgłoszono liczne uwagi merytoryczne i legislacyjne mające na celu zachowanie spójności obu dokumentów., do których odniesiono się bezpośrednio w tabeli uwag.

Uwagi Agencji Rozwoju Przemysłu SA oraz Velvet Care SA nie zostały uwzględnione w tabeli uwag, ponieważ zostały zgłoszone po terminie, jednakże ich treść jest zbieżna z pozostałymi uwagami zgłoszonymi w toku konsultacji i opiniowania.

Część najdalej idących uwagi do **zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych (ustawa CIT)** ma charakter ogólny i sprowadza się zasadniczo do postulatu odstąpienia od wprowadzania proponowanej regulacji. W szczególności w tym kierunku idą uwagi zgłoszone przez POPiHN) kwestionując zgodność projektowanych przepisów z Konstytucją RP z uwagi m.in. na ryzyko naruszenia konstytucyjnych zasad stanowienia prawa, brak adekwatności proponowanych rozwiązań, ryzyko naruszenia zobowiązań międzynarodowych, ryzyko skumulowania obciążeń podatkowych po stronie podmiotów objętych regulacją, czy przeniesienia ich na konsumenta.

Niemniej jednak w przeważającej mierze uwagi mają charakter merytoryczny koncentrujący się wprost na konkretnych przepisach projektu, w tym przede wszystkim na warunkach „wejścia” w system czasowego opodatkowania wyższą stawką CIT i tym samym wyznaczeniu zakresu przedmiotowego i podmiotowego regulacji (art. 38ae ust. 2 i 3 ustawy CIT). Wątpliwości dotyczą w szczególności metodologii określenia wskaźnika przychodowego (przy

progu 75%), a także właściwego odkodowania warunków objęcia systemem przy progu niższym (w przedziale co najmniej 33% lecz mniej niż 75%) (art. 38ae ust. 2 pkt 4 w związku z ust. 3 ustawy CIT).

Uwagi odnoszą się także do stosowania przesłanek objęcia wyższą stawką CIT przez podatkowe grupy kapitałowe, w tym w kontekście powiązania ze statusem jednostki objętej globalnym podatkiem minimalnym (GLOBE). Poruszają również kwestię wystąpienia różnych form restrukturyzacji, a także możliwy wpływ projektowanych zmian na przepisy o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (CFC).

Uwagi dotyczą ponadto zastosowanych definicji/pojęć w kontekście potrzeby np. ich ujednolicenia, czy doprecyzowania (art. 38ae ust. 2 pkt 1 ustawy CIT). Zaadresowano również szereg uwag o charakterze legislacyjnym, wśród których część uznana została za uzasadnioną.

Do wszystkich zgłoszonych uwag odniesiono się w tabeli (w tym poprzez wprowadzenie zmian/modyfikacji bezpośrednio w treści projektu, uzasadnienia i OSR).

Nie wpłynęły zgłoszenia lobbingowe w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (tj. Dz. U. z 2026 r. poz. 936).

TABELA uwag do projektu ustawy o udzielaniu wsparcia na obniżenie cen energii dla przemysłu energochłonnego (UD459 – część wydatkowa

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
1.	WAWEL S.A.		Wnosimy o uzupełnienie załącznika do projektu ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej o następujący kod PKD: „PKD 10.82.Z – Produkcja kakao, czekolady i wyrobów cukierniczych” lub alternatywnie: dopuszczenie do programu wszystkich podmiotów posiadających aktualny status odbiorcy przemysłowego na podstawie ustawy OZE, niezależnie od kodu PKD.		Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie Komisji: Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu) (C/2025/3602) dalej: CISAF.
2.	Związek Pracodawców Polska Miedź	Art. 3 ust. 5	Zaproponowany przepis wprowadza górny pułap dla wnioskowanego wsparcia, wyznaczany przez wartość wskazaną w pierwszym wniosku. Jest to niezrozumiałe ograniczenie. Nie wynika ono z CISAF. Cel takiej regulacji nie został też wyjaśniony w uzasadnieniu. Należy zaś zwrócić uwagę, że dla wielu podmiotów przedmiotowe wsparcie będzie kumulowane ze wsparciem udzielanym na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. Należy przy tym nadmienić, że wysokość przyszłych rekompensat na podstawie ww. ustawy nie jest znana (zależy bowiem nie tylko od wykonywania działalności objętej uprawnionym kodem, które to kody się zmieniają, ale także od produkcji danego zakładu w danym roku). Stąd nie można wykluczyć, że wysokość wnioskowanego wsparcia w pierwszym roku (ze względu na zasady kumulacji) dla danego przedsiębiorstwa będzie niższa w pierwszym roku, niż te, o które podmiot ten mógłby wnioskować w kolejnych 2 okresach. Ponadto może się okazać, że wyższe (niż w 1 roku) wsparcie w kolejnych 2 latach będzie uzasadnione wyższymi cenami rynkowymi energii elektrycznej (ceny rynkowe mogą jednak wzrosnąć w kolejnych 2 latach). W tej sytuacji nie jest zrozumiałe wprowadzania ograniczenia, mogącego istotnie zmniejszyć środki dla przemysłu	Usunięcie art. 3 ust. 5 5. Wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w pierwszym roku.	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			energochłonnego niezbędne dla utrzymania jego globalnej konkurencyjności. Ograniczenie to istotnie osłabia skalę realnego wsparcia. Z uwagi na powyższe postulujemy usunięcie pułapu przewidzianego w projektowanym art. 3 ust. 5.		
3.	Związek Pracodawców Polska Miedź	Art. 3 ust. 7 pkt 2 ¹	Podstawą udzielenia projektowanego wsparcia ma być umowa. Projekt przewiduje jednocześnie dwojakiego rodzaju sankcje za jej naruszenie. Z jednej strony przewidziano obowiązek zwrotu nienależnego wsparcia wraz z odsetkami (art. 25 ust. 1). Dodatkowo umowa ma jednak przewidywać także kary umowne za jej naruszenie. Taka sytuacja w naszej ocenie może prowadzić do nadmiernego sankcjonowania przedsięwzięć wnioskujących o wsparcie. Sam obowiązek zwrotu wsparcia z odsetkami – zważywszy na potencjalną wysokość takiego wsparcia – będzie wystarczająco dotkliwą karą za naruszenie umowy. Należy mieć na uwadze, że wsparcie jest dedykowane do podmiotów zmagających się z bardzo dużą presją kosztową, determinującą w najbliższych latach ich globalną konkurencyjność. Zwiększanie potencjalnych sankcji może powodować, że nawet w przypadku nieintencjonalnych naruszeń umowy potencjalni beneficjenci nie tylko nie uzyskają wsparcia, ale ich sytuacja finansowa może ulec jeszcze dodatkowemu pogorszeniu. Postulujemy zatem rezygnację z kar umownych jako dodatkowych sankcji, lub wyraźne ograniczenie możliwości ich zastrzegania tylko do naruszeń innych, niż ty, które będą wiązać się z obowiązkiem zwrotu wsparcia, a także wnosimy w takim wypadku o ustawowe ograniczenia maksymalnej wysokości kar (np. maksymalnie do 10% wartości uzyskanego wsparcia).	2. Umowa określa w szczególności: 1) szczegółowe przeznaczenie wsparcia; 2) wysokość przyznanego wsparcia oraz sposób i szczegółowe warunki jego wypłaty; 3) zakres i warunki realizacji inwestycji wskazanej we wniosku; 4) sposób i termin rozliczenia wsparcia, w tym zobowiązanie przedsiębiorcy do zwrotu wsparcia, jeżeli wsparcie zostało nienależnie pobrane lub w wysokości wyższej niż należna lub nieprawidłowo wykorzystane; 5) sposób i tryb kontroli realizacji umowy; 6) kary umowne w przypadku nienależytego wykonania umowy; 7) warunki rozwiązania umowy.	Usunięcie art. 20 ust. 2 pkt 6 – uwaga przyjęta.
4.	GreenYellow Polska	Art. 2 – dodanie pkt 5 i 6	Projekt posługuje się pojęciem „inwestycji” (art. 3 ust. 7) oraz „kosztów kwalifikowanych inwestycji” (art. 8 ust. 1 pkt 1), nie definiując żadnego z nich. W konsekwencji o kwalifikowalności całych modeli realizacji i finansowania inwestycji przesądzi dopiero program pomocy i regulamin naboru, a więc akty wydane po wejściu ustawy w życie. Zasada określoności przepisów prawa. Przedsiębiorca musi znać zakres kosztów kwalifikowanych przed złożeniem wniosku, ponieważ art. 8 ust. 1 pkt 1 wiąże z nimi obowiązek zapewnienia co	Proponuje się dodanie w art. 2 pkt 5 i 6 w brzmieniu: „5) inwestycji – należy przez to rozumieć nabycie, wytworzenie lub modernizację rzeczowych aktywów trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 3 ust. 7, oddanych do użytkowania na	Uwaga odrzucona. Szczegóły dotyczące inwestycji oraz kosztów kwalifikowanych inwestycji zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			najmniej 20 % finansowania, a art. 8 ust. 1 pkt 2 – obowiązek ustanowienia zabezpieczenia. Odesłanie tej materii do programu pomocy uniemożliwia zaplanowanie struktury finansowania na etapie przygotowania wniosku.	terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 6) kosztach kwalifikowanych inwestycji – należy przez to rozumieć nakłady poniesione na realizację inwestycji, w tym ponoszone w formie opłat z tytułu leasingu, najmu, dzierżawy albo umowy o poprawę efektywności energetycznej."	
5.	GreenYellow Polska	Art. 3 ust. 7 – zdanie końcowe	Uzasadnienie projektu oraz OSR stwierdzają, że inwestycje mogą być realizowane przez beneficjentów wsparcia lub przez podmioty trzecie, a OSR przytacza wprost regułę CISAF: „Inwestycje mogą być realizowane na terenie beneficjenta lub zlecane osobom trzecim”. Tekst ustawy nie zawiera odpowiednika tej reguły. Uzasadnienie nie jest źródłem prawa, a art. 24 ust. 2 pkt 3, wymagający dokumentów potwierdzających poniesienie nakładów, będzie stosowany literalnie. Transpozycja wyraźnego elementu sekcji 4.5 CISAF. Pominięcie tej reguły w tekście ustawy ogranicza pewność prawną i może utrudniać korzystanie z dopuszczonych przez CISAF modeli realizacji inwestycji przez podmioty trzecie. Wielu przedsiębiorców energochłonnych nie dysponuje wewnętrznymi kompetencjami do samodzielnej realizacji inwestycji w elastyczność popytu, efektywność energetyczną czy OZE; przepis ma zapewnić im dostęp do wykonawców i finansowania zewnętrznego	Proponuje się uzupełnienie art. 3 ust. 7 o zdanie w brzmieniu: „Inwestycja może być zrealizowana przez przedsiębiorcę albo przez podmiot trzeci, w tym z wykorzystaniem aktywów pozostających własnością tego podmiotu trzeciego. W przypadku realizacji inwestycji przez podmiot trzeci przedsiębiorca pozostaje odpowiedzialny za spełnienie warunków związanych z udzielonym wsparciem oraz jego rozliczenie."	Uwaga odrzucona. Projektodawca nie wyklucza w ustawie realizacji inwestycji przez podmioty trzecie.
6.	GreenYellow Polska	Art. 3 – dodanie ust. 7a	Uzasadnienie oraz OSR powtarzają za CISAF zasadę, zgodnie z którą pojedyncze inwestycje mogą obejmować pomoc otrzymywaną przez kilka lat. Tekst ustawy tej zasady nie wyraża. Wsparcie jest wypłacane w transzach rocznych, a inwestycje o istotnym znaczeniu dla energochłonności mają wartość przekraczającą kwotę jednej transzy. Brak przepisu wymusiłby rozdrobnienie inwestycji na trzy odrębne projekty rocznie, co jest sprzeczne z celem regulacji i podnosi koszt jednostkowy efektu.	Proponuje się dodanie art. 3 ust. 7a w brzmieniu: „7a. Środki pochodzące ze wsparcia udzielonego lub wypłaconego w więcej niż jednym roku mogą zostać przeznaczone na sfinansowanie tej samej inwestycji."	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
7.	GreenYellow Polska	Art. 3 ust. 7 i ust. 8	Przepisy posługują się dwoma różnymi punktami odniesienia dla tego samego terminu: ust. 7 – „od dnia udzielenia wsparcia”, ust. 8 – „od dnia otrzymania wsparcia”. Uwaga legislacyjna. Rozbieżność przekłada się bezpośrednio na termin oddania inwestycji do użytkowania, a jego niedochowanie skutkuje zwrotem wsparcia na podstawie art. 25.	Proponuje się nadanie art. 3 ust. 8 brzmienia: „8. Inwestycja może być oddana do użytkowania nie później niż 60 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej oddanie do użytkowania w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii.”	Uwaga przyjęta.
8.	GreenYellow Polska	Art. 4 ust. 1 i 2	Projekt przewiduje pełne odliczenie pomocy otrzymanej na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, przesądzając zasadę kumulacji na sztywno w tekście ustawy. Ramy unijne w tym zakresie ulegały zmianom – tymczasowe ramy przyjęte przez Komisję w 2026 r. dopuściły kumulację pomocy z sekcji 4.5 CISAF z pomocą z wytycznych ETS do połowy kwoty pomocy z sekcji 4.5, przy czym derogacja ta ma charakter czasowy i nie obejmuje okresu realizacji projektowanego programu. Oba instrumenty adresują różne przyczyny wysokich kosztów energii: rekompensaty – koszty pośrednie ETS, projektowane wsparcie – poziom hurtowej ceny energii. Sztywne przesądzenie zasady kumulacji w ustawie oznacza, że każde późniejsze uelastycznienie ram unijnych będzie wymagało nowelizacji. Odesłanie dynamiczne zachowuje pełną zgodność z prawem Unii, a jednocześnie pozwala wykorzystać ewentualne rozszerzenie dopuszczalnej kumulacji bez zmiany ustawy. Pełne odliczenie obniża efektywną wysokość pomocy, a przez to również wysokość obowiązku inwestycyjnego, czyli realny efekt dekarbonizacyjny programu.	Proponuje się nadanie art. 4 ust. 2 brzmienia: „2. Wsparcie pomniejsza się o kwotę pomocy publicznej otrzymanej przez przedsiębiorcę na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) w zakresie, w jakim kumulacja obu form pomocy nie jest dopuszczalna na podstawie właściwych przepisów oraz warunków decyzji Komisji Europejskiej zatwierdzającej program wsparcia.”	Uwaga przyjęta częściowo. Dokonano aktualizacji art. 4.
9.	GreenYellow Polska	Art. 5 ust. 2 pkt 1	Program pomocy określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem. Projekt nie przewiduje, aby projekt programu podlegał	Proponuje się dodanie art. 5 ust. 2a i 2b w brzmieniu:	Uwaga odrzucona. Przewidywane jest

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			konsultacjom publicznym, ani nie wiąże katalogu programowego z katalogiem wynikającym z CISAF. Program przesądzi o rzeczywistym zakresie mechanizmu w stopniu większym niż sama ustawa. Przedsiębiorcy planujący inwestycje potrzebują możliwości odniesienia się do katalogu przed jego przyjęciem, a nie po nim.	„2a. Program zachowuje kategorie inwestycji wymienione w art. 3 ust. 7. Ograniczenie zakresu którejkolwiek z tych kategorii wymaga uzasadnienia odwołującego się do potrzeb systemu elektroenergetycznego oraz zasady proporcjonalności. 2b. Projekt programu oraz projekt jego aktualizacji podlegają konsultacjom publicznym.”	przeprowadzenie konsultacji Programu.
10.	GreenYellow Polska	Art. 5 – uwaga do OSR	OSR wskazuje, że „rozważa się stworzenie dedykowanego mechanizmu, który zapewniłby koordynację realizacji inwestycji dekarbonizacyjnych”. Ani projekt, ani OSR nie określają charakteru prawnego, kompetencji ani trybu powołania takiego mechanizmu. Mechanizm o charakterze wyłącznym oznaczałby skierowanie do jednego podmiotu popytu inwestycyjnego sięgającego – przy pełnym wykorzystaniu limitu wydatków z art. 31 – około 2,4 mld zł, generowanego obowiązkiem z art. 3 ust. 7. Byłoby to trudne do pogodzenia z zasadą swobody wyboru wykonawcy przez beneficjenta oraz z regułami pomocy państwa.	Wnosimy o wyjaśnienie planowanego kształtu mechanizmu koordynacji oraz o dodanie art. 5 ust. 5 w brzmieniu: „5. Udzielenie wsparcia ani rozliczenie inwestycji nie może być uzależnione od skorzystania przez przedsiębiorcę z usług określonego podmiotu. Przedsiębiorca samodzielnie wybiera wykonawcę inwestycji oraz źródło jej finansowania.”	Wskazane zdanie usunięto z OSR.
11.	GreenYellow Polska	Art. 7 ust. 1 pkt 1	Przepis odnosi próg ponad 50 % przychodu do okresu kwalifikowanego, czyli roku poprzedzającego rok złożenia wniosku. OSR opisuje ten sam warunek jako odnoszący się do roku, w którym przedsiębiorca otrzymuje wsparcie. Uwaga legislacyjna o charakterze podmiotowym – od tego warunku zależy dostęp do mechanizmu.	Wnosimy o pozostawienie brzmienia art. 7 ust. 1 pkt 1 odnoszącego próg przychodu do okresu kwalifikowanego oraz o odpowiednią korektę opisu tego warunku w ocenie skutków regulacji. Alternatywnie – o jednoznaczne wskazanie w art. 7 pkt 1 roku obrotowego, za który ustala się strukturę przychodu.	Uwaga przyjęta. Zaktualizowano OSR.
13.	GreenYellow Polska	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Przepis wymaga udziału środków własnych przedsiębiorcy „lub zewnętrznych źródeł finansowania” na poziomie co najmniej 20 % kosztów kwalifikowanych. Nie wskazano, czy finansowanie zapewnione przez podmiot trzeci realizujący inwestycję na rzecz	Proponuje się nadanie art. 8 ust. 1 pkt 1 brzmienia: „1) udział środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania wynoszący co najmniej 20 % wysokości kosztów	Uwaga odrzucona.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			przedsiębiorcy stanowi zewnętrzne źródło finansowania w rozumieniu tego przepisu. Warunek 20 % jest jednym z dwóch warunków udzielenia wsparcia. Wątpliwość interpretacyjna na tym poziomie przekłada się bezpośrednio na ryzyko odmowy udzielenia wsparcia i musi zostać usunięta w ustawie.	kwalifikowanych inwestycji wskazanej we wniosku; za zewnętrzne źródło finansowania uznaje się również finansowanie inwestycji zapewnione przez podmiot trzeci, w tym właściciela instalacji, finansującego lub podmiot realizujący inwestycję, w szczególności w formie leasingu, najmu, dzierżawy albo umowy o poprawę efektywności energetycznej;"	
14.	GreenYellow Polska	Art. 8 ust. 1 pkt 2	Wymóg ustanowienia zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości 120 % kwoty udzielonego wsparcia, utrzymywanego przez cały okres do rozliczenia, obciąża zdolność kredytową beneficjenta w okresie, w którym ma on równolegle finansować inwestycję. Wysokość zabezpieczenia nie została powiązana ani z rzeczywistym ryzykiem zwrotu, ani z postępem realizacji inwestycji. Zabezpieczenie na poziomie 120 % w połączeniu z wymogiem 20 % finansowania własnego lub zewnętrznego może okazać się barierą dostępu dla przedsiębiorców znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji kosztowej, a więc dla adresatów mechanizmu.		Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.
15.	GreenYellow Polska	Art. 13 ust. 3 pkt 3	Przepis wymaga załączenia raportu zawierającego pozytywną ocenę techniczną inwestycji, nie określając ani podmiotu uprawnionego do jego sporządzenia, ani standardu raportu, ani wymogów niezależności. Bez określenia standardu w ustawie ryzyko odrzucenia wniosku z przyczyn formalnych obciąża wnioskodawcę na etapie, na którym poniosł już koszty przygotowania dokumentacji. Wykluczenie danych wykonawcy uniemożliwiłoby sporządzenie oceny technicznej dla inwestycji projektowanych indywidualnie.	Proponuje się nadanie art. 13 ust. 3 pkt 3 brzmienia: „3) raport zawierający pozytywną ocenę techniczną inwestycji wskazanej we wniosku, sporządzony przez podmiot posiadający udokumentowane kompetencje w zakresie audytu energetycznego, niebędący wnioskodawcą; przy sporządzaniu raportu wykorzystuje się dokumentację techniczną i projektową inwestycji, w tym	Uwaga odrzucona. Szczegóły techniczne zostaną określone w Programie rządowym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				pochodzącą od podmiotu, który ma zrealizować inwestycję;"	
16.	GreenYellow Polska	Art. 15	Kryteria oceny wniosku obejmują bezpieczeństwo energetyczne, energochłonność, jednostkową cenę energii, efektywność ekonomiczną i zatrudnienie. Nie uwzględniono wpływu inwestycji na elastyczność systemu elektroenergetycznego, mimo że art. 3 ust. 7 pkt 1 i 4 wskazuje ten cel jako podstawowy. Zapewnienie spójności kryteriów oceny z celami określonymi w art. 3 ust. 7. Inwestycje w elastyczność popytu i magazynowanie energii mogą istotnie ograniczać koszty funkcjonowania systemu, w szczególności w okresach szczytowego zapotrzebowania, a w obecnym brzmieniu przepisu nie są punktowane.	Proponuje się nadanie art. 15 brzmienia: „Art. 15. Kryteriami oceny wniosku w zakresie zgodności z programem, o którym mowa w art. 5, są wpływ inwestycji wskazanej we wniosku na: bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności wnioskodawcy, obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy, elastyczność systemu elektroenergetycznego i redukcję zapotrzebowania wnioskodawcy na moc w okresach szczytowych, efektywność ekonomiczną wnioskodawcy oraz na zatrudnienie.”	Uwaga odrzucona. Brak możliwości przyjęcia wskaźników kwantyfikujących wpływ inwestycji na elastyczność systemu elektroenergetycznego.
17.	GreenYellow Polska	Art. 23	W przepisie brakuje ust. 3 – numeracja przechodzi bezpośrednio z ust. 2 do ust. 4. Uwaga legislacyjna.	Wnosimy o skorygowanie numeracji przez oznaczenie dotychczasowych ust. 4 i 5 jako ust. 3 i 4 albo o uzupełnienie brakującej jednostki redakcyjnej.	Uwaga przyjęta.
18.	GreenYellow Polska	Uwaga ogólna – tryb konsultacji	Termin zgłaszania uwag wyznaczono na 7 dni od udostępnienia projektu. Wśród podmiotów, którym projekt przekazano do konsultacji, nie wskazano żadnej organizacji reprezentującej sektor usług energetycznych, efektywności energetycznej ani odnawialnych źródeł energii, mimo że projekt nakłada na beneficjentów obowiązek inwestycyjny realizowany w tych obszarach. Obowiązek inwestycyjny z art. 3 ust. 7 będzie wykonywany w znacznej części przy udziale wykonawców i podmiotów finansujących. Ich udział w konsultacjach programu pozwoli ograniczyć ryzyko przyjęcia rozwiązań niewykonalnych operacyjnie.	Wnosimy o uwzględnienie niniejszych uwag w raporcie z konsultacji oraz o przekazanie projektu rządowego programu pomocy, o którym mowa w art. 5, do konsultacji publicznych z udziałem podmiotów realizujących inwestycje objęte art. 3 ust. 7.	Projekt został opublikowany na portalu RPL, zatem każdy zainteresowany podmiot mógł zgłosić uwagi.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
19.	Związek Pracodawców Polskie Szkło	Art. 2 pkt. 1	Cena RCE odnosi się do rynku na którym firmy branży nie nabywają energii. Przyjęcie projektowanego brzmienia istotnie obniża potencjalną wysokość wsparcia. Odniesienie do stawki/indeksu po jakim firmy nie kupują faktycznie energii może stanowić wyzwanie dla księgowania kontraktu i oceny przez biegłych rewidentów. Postulujemy więc odniesienie się do ceny energii i indeksu - ceny SPOT (TGE24 – jako średnia arytmetyczna z danego miesiąca lub FIXING I). Przy obecnych zapisach projektu zastosowanie tzw. „rachunkowości zabezpieczeń” może także zdyskwalifikować część dużych firm lub nawet spowodować, że w jednej branży jedna firma będzie mogła skorzystać z programu CISAF, a druga nie, bo mają inne zasady prowadzenia rachunkowości. Ryzyko znacząco maleje, gdyby program odniesiony był do TGE24/Fixing I. Celowe byłoby także umieszczenie w ustawie wzoru pozwalającego jednoznacznie określić wysokość potencjalnej pomocy.		Uwaga przyjęta częściowo. Zaktualizowano art. 2 i zdefiniowano na nowo cenę.
20.	Związek Pracodawców Polskie Szkło	Art. 4 ust. 1	Postulujemy zmianę zapisów dotyczących łączenia programu z wsparciem w ramach systemu rekompensat jako zbyt restrykcyjnych. W naszej ocenie możliwe jest zastosowanie bardziej liberalnego rozwiązania i np. umożliwienie realizacji programu dla całego wolumenu energii nie objętej w danej firmie rekompensatami kosztów pośrednich. Z rozwiązania takiego mogą korzystać n.in. niemieckie huty szkła będące jednymi z głównych konkurentów Członków Związku, a rozwiązanie niemieckie zostało zaakceptowane przez KE.	<i>Postulowane rozwiązanie zostanie przedstawione w imieniu przemysłu energochłonnego przez FOEEIG</i>	Uwaga przyjęta. Dokonano aktualizacji art. 4.
21.	Związek Pracodawców Polskie Szkło	Art. 7.1.2	Proponujemy usunąć wymóg dot. uwzględnienia jedynie przedsiębiorców, którzy mają aktualnie status odbiorców przemysłowych. Warunek dot. przychodu jest w tym wypadku całkowicie wystarczający. Zauważamy także, że program jest 3-letni a udział w nim oznacza „twarde” zobowiązanie do inwestycji, a brak pozytywnej decyzji URE	Rozdział 2 Warunki przyznania wsparcia Art. 7. 1. Wsparcie może być udzielone przedsiębiorcy, który: 1) ponad 50 % przychodu z działalności gospodarczej uzyskanego w okresie kwalifikowanym osiąga z	Uwaga odrzucona. Konieczność figurowania w wykazie odbiorców przemysłowych wynika z potrzeby wskazania grupy przedsiębiorców najbardziej narażonych na

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			na dany rok może tu oznaczać istotne utrudnienie tego procesu. Niektóre firmy energochłonne mogą nie uzyskiwać statusu odbiorcy przemysłowego w danym roku niezależnie od spełniania kryteriów, co może być chociażby związane ze zmianami struktury grup kapitałowych, koncernów itp..	działalności określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczonej kodami wymienionymi w załączniku do ustawy; ~~2) jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii;~~	ryzyka, o których mowa w CISAF.
22.	Związek Pracodawców Polskie Szkło	Art. 20 ust. 2 pkt 6	Zapisy projektu zostały uznane przez zarządy firm branży za mocno restrykcyjne. Mając to na uwadze uznajemy za celowe złagodzenie zapisów ustawy w tym także dotyczących kar umownych. Przykładowo beneficjent musi ustanowić zabezpieczenie zwrotu odpowiadające 120% wartości wsparcia. Zabezpieczeniem ma być notarialne oświadczenie o poddaniu się egzekucji w trybie art. 777 Kodeksu postępowania cywilnego. Konsekwencje: • obciążenie zdolności kredytowej, • możliwy wpływ na kowenanty bankowe, • konieczność uzgodnienia z bankami finansującymi, • ryzyko szybkiej egzekucji bez pełnego procesu rozpoznawczego, • dodatkowe koszty notarialne i prawne, • potencjalne ograniczenie możliwości ustanawiania innych zabezpieczeń.	Art. 20 ust. 2 pkt 6: "2. Umowa określa w szczególności: 1) szczegółowe przeznaczenie wsparcia; 2) wysokość przyznanego wsparcia oraz sposób i szczegółowe warunki jego wypłaty; 3) zakres i warunki realizacji inwestycji wskazanej we wniosku; 4) sposób i termin rozliczenia wsparcia, w tym zobowiązanie przedsiębiorcy do zwrotu wsparcia, jeżeli wsparcie zostało nienależnie pobrane lub w wysokości wyższej niż należna lub nieprawidłowo wykorzystane; 5) sposób i tryb kontroli realizacji umowy; 6) ~~kary umowne w przypadku nienależytego wykonania umowy;~~ 5) warunki rozwiązania umowy."	Uwaga przyjęta.
23.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Uwaga ogólna – potrzeba pilnego wdrożenia rozszerzonych rekompensat kosztów pośrednich	W ramach unijnych instrumentów prawnych mających ograniczyć negatywny wpływ wzrostu kosztów wytwarzania energii elektrycznej na przedsiębiorstwa z sektorów energochłonnych można wyróżnić dwa podstawowe instrumenty: (1) Instrument tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych określony w		Uwaga odrzucona. Wskazane instrumenty należą do różnych grup.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			pkt. 4.5. Komunikatu Komisji Europejskiej „Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu” (C/2025/3602; zwane dalej: CISAF) oraz (2) Instrument rekompensaty kosztów pośrednich emisji wynikający z Dyrektywy 2003/87/WE i uzupełniony przez Komunikat Komisji Europejskiej „Wytoczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r.” (2020/C/317/04 i C/2026/196). Pomimo iż oba instrumenty odnoszą się do wykorzystania energii elektrycznej, to jednak nie są one wzajemnie zastępowalne, co zresztą dostrzeżone zostało przez Komisję Europejską i projektodawców wyznaczając zasady kumulacji i dopuszczając możliwość wykorzystania względniejszego dla przedsiębiorcy mechanizmu, co wyraźnie wskazuje, że oba instrumenty mogą – i naszym zdaniem powinny – występować obok siebie w systemie prawnym. Tym samym wprowadzenie instrumentu stabilizacji cen energii elektrycznej CISAF musi zostać pilnie uzupełnione poprzez rozszerzenie listy sektorów uprawnionych do rekompensat kosztów pośrednich emisji zgodnie z Wytocznymi Komisji Europejskiej C/2026/196. Brak takiego rozszerzenia będzie skutkować obniżeniem realnego poziomu ochrony przed ryzykiem ucieczki emisji i pogarszaniem konkurencyjności polskiego przemysłu względem państw członkowskich rozszerzających rekompensaty kosztów pośrednich. Oba mechanizmy mają odmiennie ukształtowany przedmiot kompensacji. CISAF odnosi się do kosztów energii elektrycznej abstrahując od struktury kosztowej i przyczyn systemowych wzrostu kosztów wytwarzania. Rekompensaty kosztów pośrednich odnoszą się do kosztu regulacyjnego wykreowanego w związku z funkcjonowaniem systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Ze względu na odmienną architekturę systemu wsparcia, inny krąg podmiotów uprawnionych, inne zasady rozliczania wsparcia oraz inną strukturę kosztową przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość wyboru pomiędzy CISAF a rekompensatami kosztów pośrednich rozszerzonymi o nowe sektory.		
24.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Uwaga ogólna – rozdzielenie instrumentu CISAF	Proponujemy rozdzielić na osobne ustawy materii wdrożenia instrumentu wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych w ramach CISAF oraz podatku dochodowego od osób prawnych (CIT).		Uwaga odrzucona. Przyjęte rozwiązanie wynika z potrzeby

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
		od zmian w podatku CIT	Zagadnienia te, pomimo wzajemnego powiązania przez projektodawcę w ramach uzasadnienia, są dwoma zasadniczo odrębnymi wątkami. Instrument CISAF może być finansowany z różnych strumieni dochodowych budżetu państwa, nie musi i wręcz nie powinien być powiązany z tzw. <i>windfall tax</i> dla pewnej kategorii sektorów. Warto zauważyć, iż tylko w 2025 r. dochody ze sprzedaży przez Polskę uprawnień do emisji w obrębie EU ETS wyniosły 17,1 mld PLN, czyli ponad trzykrotnie więcej niż całość wydatków na CISAF zaplanowanych na okres 2027-2036, a zatem istnieją alternatywne źródła wsparcia, które dają dochody pobierane także bezpośrednio od przemysłu energochłonnego, w tym konkretnym przypadku w związku z zakupem uprawnień do emisji. W kontekście zarówno argumentów merytorycznych, jak i uwarunkowań politycznych, połączenie obu mechanizmów stwarza wysokie ryzyko braku wdrożenia instrumentu CISAF nie ze względu na nieistotność tego mechanizmu, ale potencjalne wątpliwości, co do konstrukcji przepisów odnoszących się do podwyższenia podatku CIT, co jak wyrażnie sami projektodawcy wskazują „stanowiłby zagrożenie dla bezpieczeństwa poprzez zagrożenie konkurencyjności, a w konsekwencji zagrożenie upadkiem polskiego przemysłu energochłonnego”.		wskazania źródła finansowania wydatków Budżetu Państwa.
25.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Uwaga ogólna – wysokość środków alokowanych na wsparcie	Projektodawca w OSR zakłada, bazując na cenach energii dla kontraktu na dostawy energii elektrycznej w indeksie na Towarowej Giełdzie Energii BASE_Y-26, iż punktem odniesienia dla projektowanego budżetu jest cena energii elektrycznej na poziomie 418,95 PLN/MWh, natomiast obecnie (04 września 2026 r.) indeks BASE_Y-27 kurs ten wynosił 533 PLN/MWh, czyli różnica wynosi ponad 25%. Nawet uwzględniając, iż pomiędzy BASE_Y-27 oraz ceną RCE, stanowiącą nad postawie art. 2 pkt 1 Projektu punkt odniesienia, mogą zachodzić różnice można mieć uzasadnione wątpliwości, czy założenie kształtowania się ścieżki cenowej energii elektrycznej nie zaniżają potencjalnego budżetu w kontekście potrzeb beneficjentów.		Wysokość została określona na podstawie analizy oraz dostępności środków w ramach budżetu państwa.
26.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Uwaga ogólna – brak uwzględnienia postanowień METSAF	Należy także zwrócić uwagę, iż Komisja Europejska dopuściła zastosowanie modyfikacji CISAF w roku 2026 w ramach Komunikatu Komisji Europejskiej „Tymczasowe ramy pomocy państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie” (C/2026/2593; tzw. METSAF). Pkt 73 i 74 METSAF dają do końca 2026 roku możliwość elastyczniejszego podejścia do reguł CISAF w kontekście kumulacji pomocy z rekompensatami kosztów		Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			pośrednich, a także podniesienia wsparcia z 50% do 70% ceny energii elektrycznej wyznaczanym przez rynek konkurencyjny. Niestety brak wdrożenia CISAF funkcjonalnie działającego w 2026 r. na ten moment wyklucza możliwość wykorzystania elastyczniejszych warunków z METSAF, jednakże na wypadek tymczasowego wydłużenia METSAF na okres po 2026 r. wskazujemy na potrzebę uwzględniania tych elastyczniejszych ram również w krajowych przepisach wdrażających CISAF.		
27.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 2 pkt 2	Zaproponowane brzmienie definicji legalnej „energochłonności” stoi w sprzeczności z dalszym brzmieniem projektowanej regulacji. Projektodawcy proponują, aby energochłonność była rozumiana tylko i wyłącznie przez pryzmat kosztów energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej. Ignorując jednocześnie, że jest to jedna z form energii wykorzystywana w przemyśle i stanowiącą część wartości produkcji sprzedanej. Z punktu widzenia zakładów przemysłowych, zwłaszcza energochłonnych wykorzystujących ciepło średnio- i wysokotemperaturowe, wpływ kosztów energii powinien być rozpatrywany z szerokiej perspektywy, a nie tylko wyłącznie z punktu widzenia energii elektrycznej. Wszystkie działania zwiększające rezylencję na koszty energetyczne, w szczególności poprzez poprawę efektywności energetycznej, powinny być traktowane jako rozwiązania wpisujące się w poprawę sytuacji przemysłu energochłonnego. Negatywne konsekwencje zawężenia przez projektodawców energochłonności do energii elektrycznej widać chociażby przy wykładni art. 5 ust. 2 określającego szczegółowy zakres programu wsparcia, jaki ma zostać przyjęty przez Radę Ministrów. Zgodnie z pkt 9 Rada Ministrów w programie określi: „sposób mierzenia wpływu realizacji programu na bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie <u>energochłonności lub jednostkowej ceny energii elektrycznej</u>, efektywność ekonomiczną oraz zatrudnienie” (podkreślenie własne). Taki zakres delegacji ustawowej może wyłączać możliwość realizacji inwestycji obniżających poziom emisyjności poprzez zwiększenie wykorzystania energii elektrycznej w miejsce innych form / nośników energii. Przykładowo zastąpienie technologii pozyskiwania wodoru w oparciu o reforming parowy gazu ziemnego i zelektryfikowanie procesu pozyskiwania wodoru w procesie elektrolizy, skutkować	„2) energochłonności – należy przez to rozumieć udział kosztów wykorzystywanej energii elektrycznej – w wartości produkcji sprzedanej w danym roku;”	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			będzie obniżeniem emisji gazów cieplarnianych, ale jednocześnie podwyższeniem energochłonności. Dodatkowo w przypadku wąskiego rozumienia tego kryterium dojdzie także do wzrostu udziału energii elektrycznej w kosztach, ponieważ pojawi się nowy zelektryfikowany proces technologiczny, zwiększając tym samym zapotrzebowanie na energię elektryczną i koszt jej pozyskania. Wydaje się, że osiągnięcie powyższej przedstawionego efektu nie jest też celem samych projektodawców, bowiem w katalogu rodzajów inwestycji kwalifikujących się do sfinansowania w ramach inwestycji mandatowych, w art. 3 ust. 7 pkt 2 Projektu wprost wskazano, iż inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną mieszczą się w zakresie inwestycji realizujących cele CISAF. Albo zatem projektodawcy popełnili błąd w definicji legalnej „energochłonność” poprzez zbyt wąski jej zakres, albo też projektodawcy popełnili błąd w katalogu przykładowych inwestycji realizujących cele CISAF. Ta druga możliwość wydaje się o tyle mniej prawdopodobna, w kontekście strategicznych kierunków transformacyjnych wskazywanych przez Komisję Europejską w <i>Electrification Action Plan</i> (in passim), a także w ramach tegorocznej aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu (s. 64).		
28.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 3 ust. 5 Projektu	Projektodawcy zaproponowali, aby pierwszy rok otrzymywania wsparcia stał się rokiem wyznaczającym maksymalny poziom wsparcia dla pozostałych dwóch lat. Takiego rozwiązania nie można uznać za właściwe. Celem projektu, wskazywanym przez samych projektodawców zarówno w Uzasadnieniu, jak i OSR, jest ograniczenie kosztów dla przemysłu oraz zwiększenie stabilności prowadzenia działalności gospodarczej w kontekście przewidywanych kosztów wynikających z zakupu energii elektrycznej. Tym samym wprowadzenie faktycznego maksymalnego poziomu wsparcia wynikającego z uwarunkowań cenowych na rynku energii elektrycznej w jednym (pierwszym roku) ignoruje potencjalne – niekorzystne dla odbiorców przemysłowych – zmiany cenowe na tym rynku. Jeżeli bowiem dojdzie do wzrostu cen wytwarzania energii elektrycznej, niezależnych od odbiorców przemysłowych, w drugim lub trzecim roku funkcjonowania mechanizmu faktyczny poziom wsparcia zostanie ograniczony. Biorąc pod uwagę szereg nieprzewidzianych sytuacji na światowych rynkach wynikających z pandemii COVID-19, agresji Rosji na Ukrainę, konflikt na Bliskim Wschodzie i zablokowanie cieśniny Ormuz, wyraźnie widać, że przemysł jest	~~5. Wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w pierwszym roku.~~	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			narażony na nadzwyczajne zmiany w cenach energii elektrycznej, które są dodatkowo potęgowane wzrostem obciążeń, zarówno kosztów produkcji energii elektrycznej, jak i kosztów jej odbioru w związku z procesem zaostrażania się regulacji wyznaczających główne kierunki i tempo wdrażania unijnej polityki klimatyczno-energetycznej.		
29.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 3 ust. 7 Projektu	Ad 1. Termin realizacji mandatowych inwestycji Proponujemy, aby początek biegu terminu na realizację inwestycji biegł od momentu zakończenia wypłat w ramach całego, maksymalnie trzyletniego okresu wsparcia. W przypadku dużych inwestycji dekarbonizacyjnych kwoty uzyskane w ramach mechanizmu wsparcia w jednym roku mogą być niewystarczające do sfinansowania realizacji inwestycji. Obecna konstrukcja mechanizmu może zachęcać do realizacji mniej efektywnych i mniejszych inwestycji niż realizowania większych zamierzeń inwestycyjnych, wymagających uruchomienia większego strumienia finansowania. Dodatkowo zaletą zaproponowanego rozwiązania jest fakt, że inwestor po zakończeniu całości wsparcia będzie miał pełną wiedzę na temat całkowitej wielkości środków jakie zobowiązany jest przekazać na cele dekarbonizacyjne w związku z partycypacją w mechanizmie CISAF. Ad 2. Zakres dopuszczonych inwestycji Zakres kierunkowy rodzaju inwestycji kwalifikujących się do rozliczenia w ramach mechanizmu CISAF zaproponowany przez projektodawców stanowi odzwierciedlenie pkt. 121 CISAF. Jednak pkt ten musi być rozumiany w szerszym kontekście pozostałych działań realizowanych przez Komisję Europejską. Stąd też proponujemy szerszą kategorię, która wpisuje się w całokształt trendów regulacyjnych na poziomie unijnym dotyczących polityki klimatyczno-energetycznej w odniesieniu do sektora przetwórstwa przemysłowego, a jednocześnie nie powoduje błędnego zawężenia działań proefektywnościowych do odniesienia w ramach wyłącznie jednego sektora tj. elektroenergetycznego.	7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia zakończenia wypłaty udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia wpływu kosztów energetycznych na działalność przedsiębiorcy funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego; 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i	Ad 1. Uwaga odrzucona. Wskazany termin wynika z Wytycznych CISAF. Zakres inwestycji zostanie uszczegółowiony w programie. Ad 2. Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy.	
30.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 4 ust. 1 i 2 Projektu	Zaproponowane rozwiązania związane z kumulacją mechanizmu CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich jest znacząco bardziej restrykcyjne niż wymogi wynikające z samego komunikatu CISAF. Zgodnie z pkt. 125 CISAF pomoc: „można kumulować z każdą inną pomocą państwa lub z pomocą de minimis bądź łączyć z centralnie zarządzanymi funduszami UE w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo lub w całości – kosztów kwalifikowalnych (...), pod warunkiem że taka kumulacja nie prowadzi do przekroczenia najwyższego poziomu intensywności wsparcia lub kwoty mającej zastosowanie na podstawie któregośkolwiek z odpowiednich warunków.”. Jak wskazuje pkt 125 CISAF zasada ta odnosi się także do kumulacji CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich. Jednakże zasadniczą kwestią jest sformułowanie zawarte w CISAF „w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo lub w całości – kosztów kwalifikowanych”. Należy zwrócić uwagę, że zarówno w ramach rekompensat kosztów pośrednich, jak i CISAF nie całość energii elektrycznej kwalifikuje się do wsparcia, co wynika m.in. z ograniczeń poziomu intensywności pomocy w ramach rekompensat wynoszącego 75%. Podobnie jest w przypadku projektowanego CISAF, jak wskazuje art. 2 pkt 3 Projektu kwalifikowane zużycie obejmuje tylko 50% ilości energii elektrycznej zużytej w danym okresie kwalifikowanym. Oznacza to, że pomimo obu mechanizmów odnoszących się do zużycia energii elektrycznej część wolumenu całkowitego zużycia przedsiębiorstwa przemysłowego nie jest objęta wsparciem w obu tych mechanizmach, a tym samym jest możliwe w większym stopniu połączenie obu tych instrumentów niżby to wynikało z obecnie projektowanych ram. Postulujemy zatem wypracowanie wzoru na wyliczenie wsparcia uwzględniającego ten rodzaj pozornej (dopuszczonej) „kumulacji” w ramach obu mechanizmów.		Uwaga przyjęta. Art. 4 zaktualizowano i doprecyzowano.
31.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 Projektu	Projektodawca proponuje, aby co najmniej 20% kosztów kwalifikowanych na realizację inwestycji mandatowych pochodziło ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania. Jest to jednak dodatkowy wymóg w stosunku do wymogów określonych w CISAF. CISAF przewiduje obowiązek minimalnego udziału środków własnych jedynie w przypadku pomocy na zapewnienie wystarczających zdolności produkcyjnych w zakresie czystych	Proponujemy wykreślenie art. 8 w całości	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			technologii. Natomiast wprowadzenie takiego wymogu w odniesieniu do tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych nie jest wymagane w ramach przepisów unijnych. Analogicznie wprowadzenie wymogu ustanowienia zabezpieczenia na poziomie 120% wysokości udzielonego wsparcia na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki jest całkowicie nieuzasadnione. Sam CISAF nie przewiduje takiego wymogu. Jest to tym bardziej nieuzasadnione, jeżeli spojrzeć się na mechanizm rekompensat kosztów pośrednich z ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. Pomimo operowania większym poziomem nominalnym wsparcia, a także zawieraniem mechanizmów wymagających podjęcie działań mandatowych związanych z szerokorozumianymi działaniami proklimatycznymi, nie przewidziano dodatkowych zabezpieczeń o charakterze cywilnoprawnym na rzecz operatorów pomocy. Warto zauważyć, że instrumenty wsparcia oparte o CISAF w innych państwach członkowskich, które już wdrożyły swoje wsparcie tj. Niemcy, Słowenia i Bułgaria nie wprowadzają wymogu przedstawienia zabezpieczenia. Sami projektodawcy trafnie w treści do uzasadnienia projektu zauważają, iż „Sektory energochłonne, zwłaszcza te, które konkurują na rynkach globalnych, mierzą się obecnie z ogromnymi trudnościami (...) Sytuacja ta stanowi istotne zagrożenie dla krajowej gospodarki, rynku pracy, społeczeństwa, a nawet bezpieczeństwa narodowego.”, a dodatkowo projektodawca w piśmie kierującym do konsultacji publicznych wskazuje, że "pilność sprawy wymaga niezwłocznego wejścia w życie rozwiązania, a brak rozwiązania stanowiłby zagrożenie dla bezpieczeństwa poprzez zagrożenie konkurencyjności, a w konsekwencji zagrożenie upadkiem polskiego przemysłu energochłonnego". Biorąc pod uwagę dobrze zdiagnozowaną bardzo trudną sytuację i „zagrożenie upadkiem polskiego przemysłu energochłonnego” całkowicie nieuzasadnione jest wprowadzenie dodatkowych wymogów dotyczących udzielenia wsparcia. Trudna sytuacja ogranicza zdolności alokacji własnych środków na działania dekarbonizacyjne, a w szczególności może uniemożliwiać ustanowienie wysokiego poziomu zabezpieczenia na poczet udzielonego wsparcia, które w przypadku dużych przedsiębiorstw energochłonnych może być liczone w setkach milionów złotych. Oba te rozwiązania mogą spowodować, iż		należności Skarbu Państwa.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			podmioty potrzebujące wsparcia nie zdecydują się na partycypację w systemie, ze względu na brak zdolności finansowych do spełnienia minimalnych wymogów udziału we wsparciu, co byłoby całkowicie paradoksalną sytuacją i w naszej ocenie także niezamierzoną przez samych projektodawców.		
32.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 11, in toto	Zaproponowanie włączenia komisji konkursowej mającej dokonywać weryfikacji wniosku, ustalać listę przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia, a także dokonywać merytorycznych rozstrzygnięć poprzez ocenę wniosku, w przypadku gdy zapotrzebowanie na wsparcie przekracza zaplanowany budżet, należy uznać za rozwiązanie skutkujące szeregiem dodatkowych problemów na kilku płaszczyznach. Po pierwsze wprowadzenie komisji konkursowej jest w znacznej mierze podyktowane potrzebą merytoryczną oceny projektów inwestycyjnych, które powinny być sprecyzowane i przejść pozytywną ocenę techniczną już na etapie ubiegania się o wsparcie, co wynika z wymogu określonego w art. 13 ust. 3 pkt 3 projektu (zob. szerzej uwaga z pkt 11). Po drugie mechanizm ten rodzi znaczące obawy o obiektywność kryteriów oceny wniosków, z perspektywy celu projektowanych rozwiązań. Jak wskazują sami projektodawcy w OSR projektu: „Sektory energochłonne, zwłaszcza te które konkurują na rynkach globalnych, mierzą się obecnie z ogromnymi trudnościami. Rywalizacja z podmiotami z krajów trzecich, nieobciążonymi w takim stopniu kosztami polityki klimatycznej oraz korzystającymi z dostępu do tanich surowców energetycznych, a także z podmiotami z innych krajów Europy, które w większym zakresie wspierają przemysł energochłonny w zakresie kosztów energii, staje się niemożliwa i prowadzi do postępującej redukcji działalności produkcyjnej w Polsce.”. W tym kontekście należy postawić zasadnicze pytanie, czy komisja konkursowa, która będzie weryfikować wnioski i decydować o znaczącej pomocy dla przedsiębiorstw z poszczególnych sektorów będzie posiadać wiedzę merytoryczną w kryteriach oceny wniosku i czy będzie posiadać kompetencje do oceny kryteriów, wykraczających poza sam projekt inwestycyjny przedstawiony we wniosku? Jeżeli bowiem decyzja o przyznaniu wsparcia będzie miała rozstrzygnąć o nim w stosunku do przedsiębiorstw z różnych sektorów to – biorąc pod uwagę przytoczone z OSR trafne sformułowania o czynnikach powodujących trudności w sektorach energochłonnych – należałoby wziąć pod uwagę szereg faktorów	Proponujemy wykreślenie w całości przepisów konstytuujących komisję konkursową i rezygnację z tego mechanizmu wyboru beneficjentów pomocy. W przypadku zapotrzebowania na wsparcie przekraczającego budżet poziom środków powinien ulec podwyższeniu (preferowane rozwiązanie) albo wsparcie powinno zostać proporcjonalnie ograniczone dla pozostałych beneficjentów. Wprowadzenie zmiany wymaga dostosowania pozostałych jednostek redakcyjnych odnoszących się do komisji konkursowej, w szczególności: art. 15, art. 18 ust. 1 i 2.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie. Ad.5. Uwaga odrzucona - Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, pożądane zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem wyznaczonym przez Program.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			m.in.: ekspozycję na konkurencję międzynarodową obu sektorów, istotność w łańcuchu wartości obu sektorów, znaczenie dla potencjału gospodarczego oraz sektora obronnego obu sektorów. Albowiem alokacja tej samej kwoty pieniężnej będzie miała odmienny wpływ na bezpośrednio dekarbonizację i konkurencyjność w zależności od sektora objętego wsparciem. Po trzecie wątpliwości może budzić skład komisji konkursowej i obecność przedstawiciela Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. (PSE). PSE jako jednoosobowa spółka Skarbu Państwa, wykonująca obowiązki operatora sieci elektroenergetycznych, jest podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej a nie organem administracji publicznej sensu stricto. Ma zatem on swoją specyficzną charakterystykę i zadania wynikające bezpośrednio z prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności z Prawa energetycznego, jednak z istotną konkretyzacją tj. zarządzaniem krajowym systemem elektroenergetycznym. Charakterystyka tego szczegółowego zadania może skutkować preferencją w stosunku do pewnego rodzaju projektów u potencjalnych beneficjentów wsparcia, które np. zwiększają zdolności elastycznego zarządzania Krajowym Systemem Elektroenergetycznym. Po czwarte takie oceny komisji konkursowej powinny mieć charakter transparentny, aby uniknąć sytuacji poddawania pod wątpliwość wyboru konkretnego beneficjenta a pominięcia innego. Stanowi to fundamentalny element zapewnienia zaufania podmiotów prywatnych do państwa. Jednakże jednocześnie udostępnienie informacji dotyczących inwestycji wskazanych we wniosku mogłoby naruszać wymogi ochrony informacji w postaci np. tajemniczy przedsiębiorstwa czy know-how związanego z konkretnym projektem. Po piąte porównując projektowane rozwiązanie wdrażające CISAF do rozwiązania przyjętego w Niemczech widać bardziej rygorystyczne podejście polskiego projektodawcy. W Niemczech bowiem wniosek nie wymaga posiadania skonkretyzowanego projektu inwestycyjnego ani ostatecznie zdefiniowanej inwestycji przy składaniu wniosku. Wymaga natomiast jedynie zobowiązania do inwestycji należącej do jednej z kwalifikowanych kategorii oraz późniejszego udokumentowania jej rzeczywistej realizacji. W naszej		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			ocenie podejście niemieckie jest właściwsze niż to zaprezentowane w projekcie. Biorąc pod uwagę powyższe należy dojść do wniosku, że propozycja komisji konkursowej rodzi znaczące trudności we wdrożeniu, nie wspiera głównego celu projektu jakim jest zmniejszenie wpływu wysokich cen energii elektrycznej na przedsiębiorstwa energochłonne, a jednocześnie komplikuje dodatkowo mechanizm wyboru beneficjentów wsparcia.		
33.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 13 ust. 2 pkt 5 i ust. 3 pkt 3	Wymóg przeznaczenia co najmniej 50% równowartości środków otrzymanych w ramach CISAF na projekty mające ograniczyć wpływ kosztowy sektora energetycznego na przedsiębiorstwa energochłonne został wprost wpisany w CISAF i jest spójny z proponowaną konstrukcją i celem projektu. Jednakże rozwiązanie zaproponowane przez projektodawców polegające na wskazaniu, już na moment składania wniosku konkretnych inwestycji jest rozwiązaniem niekorzystnym, nie tylko z punktu widzenia przedsiębiorców, ale także na gruncie projektowanego mechanizmu, ponieważ zamiast tworzyć system zachęty do alokacji środków przez beneficjentów w najbardziej efektywne instalacje ograniczające energochłonność lub poprawiające parametry kosztowe instalacji, może skutkować zjawiskiem wyboru projektów potencjalnie mniej efektywnych pod kątem celów CISAF, ale najłatwiej dostępnych do konceptualizacji w krótkim czasie przed naborem w ramach CISAF. Tak restrykcyjny wymóg jest szczególnie zaskakujący w kontekście podobnych wymogów wynikających z prawa unijnego i stosowanych w przepisach krajowych w odniesieniu do odbiorcy przemysłowego z ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68, 516, 900 i 912) czy na gruncie podmiotu uprawnionego do rekompensat kosztów pośrednich na podstawie ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. W obu przypadkach beneficjenci wsparcia zobligowani są do przeznaczenia części otrzymanego wsparcia na realizację działań dekarbonizacyjnych, jednak skonkretyzowanie tych działań dekarbonizacyjnych nie jest wymogiem złożenia samego wniosku i ma charakter następczy. Z tego względu proponujemy usunięcie z treści projektu wymogu, aby wnioskodawcy wskazywali projekty dekarbonizacyjne już na etapie składania wniosku i zastąpienia tego wymogu obowiązkiem	Proponujemy usunięcie jednostki redakcyjnej.	Uwaga odrzucona - Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, pożądanym zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem wyznaczonym przez Program.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			następczym realizowanym, sprawozdawanym i weryfikowanym po okresie uzyskania przedmiotowego wsparcia.		
34.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 14 ust. 1	Proponujemy wyraźne wskazanie terminu, co najmniej trzymiesięcznego, który należy zachować pomiędzy publikacją ogłoszenia o naborze a terminem rozpoczęcia naboru. Przedsiębiorstwa zainteresowane uczestnictwem w systemie wsparcia powinny mieć wystarczająco długi termin na przygotowanie wniosków.	„1. Minister właściwy do spraw gospodarki publikuje ogłoszenie o naborze na stronie podmiotowej, i w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie jest publikowane również na stronie internetowej operatora pomocy. Ogłoszenie publikowane jest nie później niż na trzy miesiące przed ogłoszeniem naboru. ”	Uwaga odrzucona. Termin naboru zostanie określony w Programie rządowym.
35.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 20 ust. 2 pkt 1	Uzasadnienie propozycji zob. pkt 33.	Proponujemy usunięcie jednostki redakcyjnej.	Uwaga odrzucona.
36.	Grupa Kapitałowa Grupa Azoty	Art. 21	Uzasadnienie propozycji zob. pkt 31.	Proponujemy usunięcie jednostki redakcyjnej.	Uwaga odrzucona. Warunki w art. 21 służą usprawnieniu procesu odzyskiwania należności Skarbu Państwa.
37.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 3 ust. 5	Nie znajdujemy wystarczającego uzasadnienia dla przyjęcia rozwiązania, zgodnie z którym maksymalna wysokość wsparcia w drugim i trzecim roku obowiązywania programu miałyby być ograniczona kwotą wsparcia ustaloną dla pierwszego roku. Takie rozwiązanie nie uwzględnia możliwości wystąpienia istotnych zmian w sytuacji faktycznej przedsiębiorcy w kolejnych latach, w szczególności zwiększenia skali produkcji, wzrostu zużycia energii elektrycznej, jak również zmian cen energii. Okoliczności te mogą prowadzić do zwiększenia rzeczywistego poziomu kosztów kwalifikowalnych oraz ekonomicznego ciężaru ponoszonego przez przedsiębiorcę, a tym samym uzasadniać odpowiednio wyższy poziom wsparcia w danym roku. Projektowane rozwiązanie prowadzi przy tym do wewnętrznej niespójności mechanizmu ustalania wysokości pomocy. Z jednej strony wysokość wsparcia należnego za poszczególne lata ma być określana z uwzględnieniem zużycia energii elektrycznej właściwego dla danego okresu kwalifikowanego, z drugiej zaś rezultat tego obliczenia zostaje ograniczony kwotą historyczną, ustaloną na podstawie danych odnoszących się do pierwszego roku. W konsekwencji aktualne dane dotyczące rzeczywistego poziomu	Proponujemy skreślenie art. 3 ust. 5	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu. .

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			zużycia energii oraz ponoszonych kosztów mogą pozostawać bez wpływu na ostateczną wysokość wsparcia. Należy przy tym zauważyć, że ograniczenie tego rodzaju nie wynika z sekcji 4.5 CISAF. Punkt 120 CISAF odnosi maksymalny poziom pomocy do rocznego zużycia energii elektrycznej i dopuszcza ustalenie całkowitego rocznego zużycia na podstawie roku, w którym ponoszony jest koszt kwalifikowalny, albo roku poprzedzającego. Regulacja ta nie ustanawia natomiast zasady, zgodnie z którą wysokość pomocy należnej w kolejnych latach miałyby być limitowana wysokością pomocy ustaloną lub wypłaconą w pierwszym roku korzystania ze wsparcia. Również pkt 122 CISAF potwierdza możliwość powiązania jednej inwestycji z pomocą otrzymywaną przez okres kilku lat. Z postanowienia tego nie wynika mechanizm utrzymania maksymalnego poziomu pomocy w kolejnych latach na poziomie odpowiadającym kwocie ustalonej dla pierwszego roku. Wprowadzenie dodatkowego, niewynikającego z CISAF krajowego ograniczenia może zatem prowadzić do ograniczenia efektywności programu i do niepełnego odzwierciedlenia rzeczywistych kosztów ponoszonych przez beneficjentów. Może również skutkować nieuzasadnionym zróżnicowaniem sytuacji przedsiębiorców znajdujących się w porównywalnej sytuacji, wyłącznie ze względu na moment wystąpienia wzrostu produkcji, zużycia energii lub cen energii elektrycznej. W związku z powyższym zasadne jest odstąpienie od powiązania maksymalnej wysokości wsparcia w kolejnych latach z kwotą wsparcia ustaloną dla pierwszego roku oraz ustalanie limitu wsparcia odrębnie dla każdego roku, na podstawie przesłanek i danych właściwych dla danego okresu kwalifikowanego.		
38.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 3 ust. 7	Projektowane rozwiązanie, zgodnie z którym co najmniej 50% kwoty wsparcia uzyskanej przez przedsiębiorcę powinno zostać przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, budzi istotne wątpliwości z punktu widzenia możliwości prawidłowego określenia zakresu obowiązku ciążącego na beneficjencie. W szczególności, z uwagi na mechanizm przewidziany w ust. 5, przedsiębiorca na etapie planowania i realizacji inwestycji może nie znać ostatecznej wysokości przysługującego mu wsparcia. W	5). inwestycje w infrastrukturę podnoszące efektywność energetyczną procesów technologicznych 7). Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest	Wyjaśnienie. Przedsiębiorca w chwili składania wniosku, zgodnie z art. 3 ust. 5, wie, że wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku, w którym nastąpiła pierwsza

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			konsekwencji nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie minimalnej wartości inwestycji, której poniesienie będzie konieczne dla spełnienia wymogu przeznaczenia na ten cel co najmniej 50% kwoty faktycznie uzyskanej pomocy. Taka konstrukcja może prowadzić do sytuacji, w której zakres obowiązku beneficjenta będzie możliwy do określenia dopiero po ustaleniu ostatecznej wysokości wsparcia, a więc już po podjęciu przez niego określonych zobowiązań inwestycyjnych. Dodatkowo projekt może prowadzić do konieczności czasowego finansowania inwestycji ze środków własnych przedsiębiorcy. W szczególności może wystąpić sytuacja, w której beneficjent będzie zobowiązany do poniesienia wydatków inwestycyjnych przed otrzymaniem wsparcia należnego na podstawie drugiego i trzeciego wniosku. W praktyce oznaczałoby to konieczność prefinansowania przez przedsiębiorcę części inwestycji przez okres obejmujący kolejne lata realizacji programu, co może powodować istotne obciążenia płynnościowe i ograniczać dostępność wsparcia dla podmiotów dysponujących mniejszymi zasobami finansowymi. Wątpliwości budzi również sposób określenia rodzaju inwestycji, na którą może zostać przeznaczone wsparcie. Projektowane brzmienie w tym zakresie jest nieprecyzyjne i nie pozostaje w pełni spójne z regulacją zawartą w art. 15. Nie jest w szczególności jasne, jakie konkretnie kategorie przedsięwzięć należy uznać za inwestycje spełniające warunki programu, jakie elementy lub wydatki mogą być kwalifikowane na potrzeby realizacji obowiązku inwestycyjnego oraz w jaki sposób należy rozumieć poszczególne pojęcia użyte w tym przepisie. Brak dostatecznej precyzji regulacji może prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych zarówno po stronie beneficjentów, jak i organu udzielającego wsparcia, a także rodzić ryzyko zakwestionowania ex post prawidłowości realizacji obowiązku inwestycyjnego. Zasadne jest zatem doprecyzowanie sposobu ustalania minimalnej wartości inwestycji, momentu, na który obowiązek ten powinien być weryfikowany, zasad uwzględniania wsparcia wypłacanego w kolejnych latach oraz jednoznacznego określenia zakresu inwestycji objętych regulacją, z zapewnieniem jej spójności z art. 15. Proponujemy dopisanie, iż w ramach limitu dopuszczalne są inwestycje podnoszące efektywność energetyczną	przeznaczone na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 60 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego,	wypłata wsparcia nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w pierwszym roku. Dodano również ustęp o treści: łączna wysokość udzielanego wsparcia stanowi sumę wysokości wsparcia za pierwszy okres kwalifikowany oraz wsparcia prognozowanego na dwa kolejne okresy kwalifikowane. Propozycja zmian odrzucona. Szczegóły dotyczące inwestycji zostaną określone w programie rządowym. Termin 48 miesięcy wynika z Wytycznych KE CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Ze względu na wydłużające się procedury dotyczące uzyskiwania pozwoleń i warunków przyłączenia proponuje się wydłużenie okresu na realizację inwestycji do 60 mcy		
39.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 3 ust. 7, art. 3 ust. 8	Projektowane brzmienie przepisu budzi wątpliwości interpretacyjne w zakresie określenia początku biegu 48-miesięcznego terminu na realizację inwestycji. Nie jest bowiem jasne, jak należy rozumieć sformułowanie „od dnia udzielenia wsparcia”, w szczególności czy termin ten powinien być liczony od dnia udzielenia wsparcia na podstawie pierwszego wniosku, czy też od dnia udzielenia wsparcia na podstawie każdego kolejnego wniosku. W przypadku programu przewidującego możliwość uzyskiwania wsparcia w kilku kolejnych latach brak jednoznacznego określenia momentu rozpoczęcia biegu terminu może prowadzić do istotnych rozbieżności interpretacyjnych oraz utrudniać beneficjentom prawidłowe zaplanowanie harmonogramu realizacji inwestycji. Niezależnie od powyższego, 48-miesięczny termin na realizację inwestycji może okazać się niewystarczający w odniesieniu do dużych i złożonych przedsięwzięć przemysłowych. Realizacja tego rodzaju inwestycji może wymagać w szczególności opracowania wielobranżowej dokumentacji technicznej, przeprowadzenia procedur środowiskowych, uzyskania wymaganych decyzji administracyjnych, w tym pozwoleń budowlanych, dokonania uzgodnień z operatorami systemów, uzyskania warunków przyłączenia, przeprowadzenia postępowań zakupowych, a także uwzględnienia terminów produkcji i dostaw specjalistycznych urządzeń oraz infrastruktury. Projekt przewiduje wprawdzie możliwość wydłużenia terminu realizacji inwestycji do 60 miesięcy, jednak uzależnia zastosowanie tego rozwiązania nie tylko od wystąpienia obiektywnych przyczyn o charakterze technicznym, lecz również od wykazania, że dana inwestycja ma „istotne znaczenie” dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii. Wprowadzenie tego rodzaju dodatkowych przesłanek prowadzi do istotnego zawężenia możliwości skorzystania z przedłużonego terminu. Należy przy tym zauważyć, że pkt 122 CISAF przewiduje co do zasady 48-miesięczny termin uruchomienia inwestycji, dopuszczając jednocześnie możliwość zastosowania terminu dłuższego, jeżeli beneficjent wykaże, że jest to uzasadnione względami technicznymi.	Ust. 7: nie później niż w terminie 60 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, Ust. 8: Termin, o którym mowa w ust. 7, może zostać odpowiednio przedłużony, jeżeli z przyczyn technicznych, administracyjnych lub innych obiektywnych okoliczności związanych z realizacją inwestycji jej oddanie do użytkowania w tym terminie nie jest możliwe. 8. Inwestycja może być oddana do użytkowania nie później niż 72 miesięcy od dnia otrzymania wsparcia, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej oddanie do użytkowania w terminie 60 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii.	Uwaga odrzucona. Termin 48 miesięcy wynika z Wytycznych KE CISAF. Natomiast termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Z regulacji tej nie wynika natomiast ani maksymalny 60-miesięczny termin realizacji inwestycji, ani obowiązek wykazania „istotnego znaczenia” inwestycji dla bezpieczeństwa energetycznego, ani też konieczność spełnienia dodatkowego kryterium odnoszącego się do skali wpływu inwestycji na energochłonność lub jednostkową cenę energii. W konsekwencji projektowany art. 3 ust. 8 ustanawia warunki bardziej restrykcyjne niż wynikające z pkt 122 CISAF, ograniczając możliwość wydłużenia terminu realizacji inwestycji również w przypadkach, w których dłuższy okres byłby obiektywnie uzasadniony względami technicznymi. Zasadne byłoby zatem rozważenie wydłużenia podstawowego terminu realizacji inwestycji do 60 miesięcy, co w większym stopniu odpowiadałoby specyfice oraz harmonogramom realizacji dużych przedsięwzięć przemysłowych. Jeżeli natomiast z punktu widzenia konstrukcji programu projektodawca uzna za konieczne zachowanie 48 miesięcy jako terminu podstawowego, postulowane jest co najmniej odstępnie od dodatkowej przesłanki „istotnego znaczenia” inwestycji oraz umożliwienie przedłużenia terminu w przypadku wykazania przez beneficjenta obiektywnych przyczyn technicznych uzasadniających dłuższy okres realizacji. Jednocześnie przepis powinien zostać doprecyzowany przez jednoznaczne wskazanie zdarzenia, od którego rozpoczyna się bieg terminu realizacji inwestycji, w szczególności w przypadku, gdy wsparcie jest udzielane beneficjentowi na podstawie więcej niż jednego wniosku. Ze względu na wydłużające się procedury dotyczące uzyskiwania pozwoleń i warunków przyłączenia proponuje się wydłużenie okresu na realizację inwestycji do 72 mcy		
40.	POLSKA UNIA CERAMICZNA	Art. 5 pkt 3 ppkt 6) Art. 13 pkt 3 ppkt 3)	Zapis nakłada obowiązek złożenia wraz z wnioskiem raportu zawierającego pozytywną ocenę techniczną inwestycji, bez wskazania czym ten raport w istocie jest oraz bez wskazania kto i w jakich wytycznych raport taki sporządza. Jednocześnie istnieje wysokie ryzyko, że przygotowanie takiego raportu będzie stanowiło istotną barierę organizacyjną czy czasową, ponieważ pojawienie konkretnych wytycznych zawierających np. wymóg potwierdzenia przez uprawnioną osobę (audytora, weryfikatora, itp.) może uniemożliwić złożenie wniosku w krótkim czasie. Proponujemy	Propozycja wykreślenia podpunktu	Uwaga odrzucona. Wymogi dotyczące raportu oceny technicznej inwestycji określi program rządowy.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wyłącznie przedstawienie planowanej inwestycji w formie opisu we wniosku, bez konieczności załączania odrębnych opinii i raportów.		
41.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 7 ust. 1 pkt 2	Projektowane brzmienie art. 7 ust. 1 pkt 2 uzależnia możliwość ubiegania się o wsparcie od formalnego wpisu do wykazu odbiorców przemysłowych. Tymczasem wpis ma charakter ewidencyjny i nie przesądza o faktycznym spełnieniu przesłanek materialnoprawnych uznania przedsiębiorcy za odbiorcę przemysłowego. W konsekwencji przedsiębiorcy spełniający warunki określone w ustawie o OZE mogliby zostać pozbawieni dostępu do wsparcia wyłącznie z przyczyn formalnych. Zasadne jest zatem odwołanie się do statusu odbiorcy przemysłowego wynikającego z przepisów ustawy o OZE, a nie do faktu wpisu do wykazu jako warunku sine qua non uzyskania wsparcia.	jest odbiorcą przemysłowym w rozumieniu art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, przy czym wpis do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 tej ustawy, stanowi domniemanie spełnienia tego warunku;	Uwaga odrzucona. Konieczność figurowania w wykazie odbiorców przemysłowych wynika z celowościowego uproszczenia oraz przyspieszenia procedury wnioskowania o pomoc
42.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Projektowany obowiązek zapewnienia przez beneficjenta dodatkowego finansowania w wysokości co najmniej 20% kosztów kwalifikowanych inwestycji budzi istotne zastrzeżenia z punktu widzenia proporcjonalności oraz dostępności instrumentu wsparcia, w szczególności w odniesieniu do dużych, kapitałochłonnych przedsięwzięć przemysłowych. W praktyce wymóg ten może stanowić istotną barierę w dostępie do programu, zwłaszcza dla przedsiębiorców realizujących inwestycje o znacznej wartości. Należy przy tym zauważyć, że projekt już przewiduje po stronie beneficjenta zasadnicze zobowiązanie inwestycyjne, polegające na przeznaczaniu co najmniej 50% otrzymanego wsparcia na nowe lub zmodernizowane aktywa. Rozwiązanie to odpowiada warunkowi określonemu w pkt 121 CISAF, zgodnie z którym beneficjent powinien przeznaczyć co najmniej 50% kwoty pomocy na inwestycje zapewniające wymierny dodatkowy wkład w obniżenie kosztów systemu elektroenergetycznego i nieprowadzące do zwiększenia zużycia paliw kopalnych. Jednocześnie pkt 119–124 CISAF, regulujące pomoc służącą obniżeniu kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez odbiorców energochłonnych, nie przewidują dodatkowego obowiązku zapewnienia przez beneficjenta finansowania odpowiadającego określonej części kosztów kwalifikowanych inwestycji.	Proponujemy skreślenie Art. 8 ust. 1 pkt 1	Uwaga odrzucona. Wskazany warunek służy zwiększeniu prawdopodobieństwa realizacji inwestycji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Brak takiego wymogu jest tym bardziej istotny w świetle systemowej analizy CISAF. W tych przypadkach, w których Komisja Europejska zamierzała uzależnić dopuszczalność pomocy od zapewnienia przez beneficjenta określonego poziomu finansowania ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł wolnych od pomocy publicznej, warunek taki został sformułowany wprost. Przykładowo pkt 169 CISAF, odnoszący się do odrębnego rodzaju pomocy inwestycyjnej, przewiduje obowiązek wniesienia przez beneficjenta wkładu odpowiadającego co najmniej 25% kosztów kwalifikowalnych. Analogicznego wymogu nie ustanowiono natomiast w sekcji 4.5 CISAF. W konsekwencji wymóg przewidziany w art. 8 ust. 1 pkt 1 projektu nie stanowi odzwierciedlenia warunku wynikającego z CISAF, lecz dodatkową, ustanowioną na poziomie krajowym przesłankę dostępu do wsparcia. Potwierdza to również uzasadnienie projektu, z którego wynika, że celem wprowadzenia tego rozwiązania jest zwiększenie prawdopodobieństwa realizacji inwestycji, a nie zapewnienie zgodności programu z wymogami prawa Unii Europejskiej. W naszej ocenie cel polegający na zapewnieniu rzeczywistej realizacji inwestycji może zostać osiągnięty za pomocą środków mniej restrykcyjnych dla beneficjentów. Ryzyko niewykonania zobowiązania inwestycyjnego powinno być ograniczane przede wszystkim poprzez odpowiednio skonstruowany mechanizm rozliczenia wsparcia, obowiązki sprawozdawcze i kontrolne oraz obowiązek zwrotu całości lub części pomocy w przypadku niewykonania inwestycji albo niespełnienia warunków programu. Ustanowienie dodatkowego wymogu finansowania na poziomie co najmniej 20% kosztów kwalifikowanych już na etapie ubiegania się o wsparcie może natomiast prowadzić do nadmiernego ograniczenia kręgu potencjalnych beneficjentów, nie pozostając przy tym w bezpośrednim związku z warunkami wynikającymi z sekcji 4.5 CISAF. Z tego względu zasadne jest odstąpienie od tego wymogu albo co najmniej jego istotne złagodzenie.		
43.	POLSKA UNIA CERAMICZNA	Art. 8 ust. 1 pkt 2, art. 21	Projekt uzależnia otrzymanie wsparcia od ustanowienia zabezpieczenia jego zwrotu w wysokości odpowiadającej aż 120% udzielonego wsparcia. Art. 21 przewiduje natomiast, że zabezpieczeniem ma być oświadczenie o poddaniu się egzekucji	Proponujemy skreślenie Art. 8 ust. 1 oraz art. 21.	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			spełniające warunki określone w art. 777 § 1 pkt 4–6 Kodeksu postępowania cywilnego. Takiego wymogu nie przewiduje sekcja 4.5 CISAF. Pkt 119–124 CISAF określają warunki dotyczące m.in. efektu zachęty, maksymalnego poziomu wsparcia, kwalifikującego się zużycia energii, obowiązku inwestycyjnego oraz terminu realizacji inwestycji. Nie przewidują one: • zabezpieczenia zwrotu pomocy, • zabezpieczenia na poziomie 120% pomocy, • obowiązku poddania się egzekucji przez beneficjenta jako warunku uzyskania pomocy. CISAF w pkt 124 wymaga od państwa członkowskiego weryfikacji spełnienia warunków przez każdego beneficjenta i publikowania rocznych sprawozdań dotyczących realizowanych inwestycji. Nie nakazuje natomiast ustanawiania zabezpieczenia majątkowego ani egzekucyjnego po stronie beneficjenta. Wymóg przewidziany w projekcie ma zatem charakter dodatkowego krajowego zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa, a nie warunku zgodności pomocy z CISAF. Jego stosowanie może istotnie ograniczać dostępność programu, zwłaszcza przy dużych kwotach wsparcia. Może także wpływać na możliwość uzyskania finansowania bankowego oraz zwiększać obciążenia związane z realizacją inwestycji. Jednocześnie projekt zawiera już inne mechanizmy zabezpieczające prawidłowe wykorzystanie środków, w tym obowiązek zwrotu nienależnie pobranego lub nieprawidłowo wykorzystanego wsparcia, kontrolę realizacji umowy, możliwość stosowania kar umownych oraz określenia warunków rozwiązania umowy. W naszej ocenie dodawanie do tych mechanizmów obligatoryjnego zabezpieczenia w wysokości 120% wsparcia jest nieproporcjonalne i może prowadzić do ograniczenia praktycznej dostępności programu.		procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.
44.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 13 ust. 2 pkt 8	Projektowany katalog informacji ma charakter niedookreślony i pozostawia organowi lub komisji znaczną swobodę w zakresie	Proponujemy skreślenie art. 13 ust. 2 pkt 8	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			oceny, jakie informacje należy uznać za wymagane, wystarczające lub istotne z punktu widzenia rozpatrzenia wniosku. Brak jednoznacznego i zamkniętego określenia zakresu wymaganych informacji może prowadzić do rozbieżności w praktyce stosowania przepisów, w tym do formułowania wobec poszczególnych wnioskodawców odmiennych oczekiwań co do zakresu przedstawianych danych lub dokumentów. Taka konstrukcja zwiększa ryzyko nierównego traktowania podmiotów znajdujących się w porównywalnej sytuacji oraz ogranicza przewidywalność procesu oceny wniosków. W szczególności nieprecyzyjne określenie obowiązków informacyjnych może prowadzić do odrzucenia wniosku z przyczyn, których wnioskodawca nie był w stanie racjonalnie przewidzieć na podstawie treści przepisów. Budzi to wątpliwości z punktu widzenia zasady pewności prawa, przejrzystości postępowania oraz równego traktowania wnioskodawców. Zasadne jest zatem doprecyzowanie katalogu wymaganych informacji poprzez jednoznaczne wskazanie ich zakresu, a w przypadku pozostawienia katalogu otwartego – określenie obiektywnych przesłanek, na podstawie których możliwe będzie żądanie dodatkowych informacji, oraz zapewnienie wnioskodawcy możliwości ich uzupełnienia przed ewentualnym odrzuceniem wniosku.		inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji. .
45.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 13 ust. 3 pkt 3, art. 13 ust. 2 pkt 5, art. 5 ust. 2 pkt 6	Projektowany obowiązek przedłożenia już na etapie składania wniosku raportu zawierającego pozytywną ocenę techniczną inwestycji budzi istotne zastrzeżenia zarówno z punktu widzenia proporcjonalności tego wymogu, jak i jego dostatecznej określoności. W pierwszej kolejności należy wskazać, że projekt nie precyzuje, jaki podmiot jest uprawniony do sporządzenia takiego raportu, jakie kwalifikacje powinien posiadać jego autor ani czy wymagane jest posiadanie określonych uprawnień zawodowych, certyfikatów lub akredytacji. Brak jednoznacznego określenia tych wymogów może prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych oraz niepewności po stronie wnioskodawców co do tego, czy przedłożony przez nich dokument zostanie uznany za spełniający wymagania programu. W	Proponujemy skreślenie art. 13 ust. 3 pkt 3, jednocześnie proponujemy nadanie art. 13 ust. 2 pkt 5 następującego brzmienia: „5) opis planowanej inwestycji, obejmujący w szczególności jej cel, zakres, przewidywany harmonogram realizacji, szacunkową wartość oraz opis przewidywanego sposobu spełnienia przez inwestycję warunków, o których mowa w art. 3 ust. 7;”. Konsekwentnie proponujemy nadać art. 5 ust. 2 pkt 6 następujące brzmienie:	Uwaga odrzucona. Wymogi dotyczące raportu oceny technicznej inwestycji określi program.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			konsekwencji powstaje również ryzyko nierównego traktowania podmiotów znajdujących się w porównywalnej sytuacji. Niezależnie od powyższego, obowiązek uzyskania pozytywnej oceny technicznej już na etapie składania wniosku może stanowić istotną barierę dla przedsiębiorców planujących duże i złożone przedsięwzięcia inwestycyjne. Na tym etapie inwestycja może pozostawać jeszcze w fazie koncepcyjnej lub wstępnego projektowania. Sporządzenie raportu umożliwiającego wydanie pozytywnej oceny technicznej może natomiast wymagać uprzedniego przygotowania szczegółowej dokumentacji projektowej, przeprowadzenia specjalistycznych analiz technicznych oraz zaangażowania zewnętrznych ekspertów. Oznacza to konieczność poniesienia przez przedsiębiorcę istotnych kosztów jeszcze przed uzyskaniem informacji o przyznaniu wsparcia. Należy przy tym podkreślić, że obowiązek przedstawienia takiego raportu nie wynika wprost z CISAF. Pkt 121 CISAF określa materialne warunki, jakie powinna spełniać inwestycja, w szczególności wymóg wniesienia wymiernego dodatkowego wkładu w obniżenie kosztów systemu elektroenergetycznego, uwzględnienia potrzeb rynku i systemu oraz niedopuszczenia do zwiększenia zużycia paliw kopalnych. Z kolei pkt 124 CISAF nakłada na państwo członkowskie obowiązek zapewnienia odpowiedniego mechanizmu weryfikacji spełnienia tych warunków przez beneficjentów. Z regulacji tej nie wynika jednak obowiązek, aby weryfikacja następowała wyłącznie na podstawie zewnętrznego raportu technicznego zawierającego pozytywną ocenę inwestycji, przedkładanego już wraz z wnioskiem o udzielenie wsparcia. Projektowana regulacja wprowadza zatem dodatkowy, niewynikający bezpośrednio z sekcji 4.5 CISAF, wymóg formalny dotyczący sposobu wykazania spełnienia warunków programu. Wymóg ten może wiązać się z istotnymi kosztami po stronie przedsiębiorców, a przy braku szczegółowego określenia standardu raportu i kwalifikacji jego autora również z istotnym ryzykiem prawnym po stronie wnioskodawców. W naszej ocenie na etapie składania wniosku wystarczające powinno być przedstawienie dokumentacji pozwalającej na ocenę podstawowych parametrów planowanego przedsięwzięcia, w szczególności jego celu, zakresu, przewidywanych kosztów,	„6) szczegółowy zakres informacji dotyczących inwestycji przedstawianych przez przedsiębiorcę we wniosku;”. Należałoby również dokonać odpowiednich zmian konsekwencyjnych w przepisach odnoszących się do przekazywania raportu oceny technicznej komisji.	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			harmonogramu realizacji oraz zakładanego wpływu na system elektroenergetyczny. Informacje te powinny umożliwiać organowi dokonanie wstępnej oceny zgodności inwestycji z warunkami programu. Bardziej szczegółowa dokumentacja techniczna, w tym – jeżeli jest to rzeczywiście konieczne – raport techniczny sporządzony przez podmiot posiadający odpowiednie kwalifikacje, mogłaby być wymagana na późniejszym etapie postępowania albo realizacji inwestycji, adekwatnie do stopnia jej zaawansowania. Takie rozwiązanie pozwalałoby zachować możliwość pełnej weryfikacji warunków określonych w pkt 124 CISAF, a jednocześnie ograniczałoby ryzyko ustanowienia nadmiernej bariery wejścia do programu. Zasadne jest zatem albo odstąpienie od obowiązku przedkładania pozytywnej oceny technicznej już wraz z wnioskiem, albo co najmniej jednoznaczne określenie wymogów dotyczących treści raportu, kwalifikacji podmiotu uprawnionego do jego sporządzenia oraz etapu postępowania, na którym dokument ten powinien zostać przedłożony. W szerszej perspektywie zasadne jest, aby krajowy mechanizm wsparcia nie wprowadzał, ponad wymogi wynikające z sekcji 4.5 CISAF, dodatkowych obowiązków formalnych lub finansowych, które nie są niezbędne dla prawidłowej realizacji programu. CISAF przewiduje już szczegółowe warunki dotyczące wysokości pomocy, kwalifikującego się zużycia energii, zobowiązań inwestycyjnych, charakteru inwestycji oraz mechanizmów ich weryfikacji. Ewentualne dodatkowe wymogi krajowe powinny zatem pozostawać niezbędne, proporcjonalne do zamierzonego celu oraz sformułowane w sposób zapewniający ich jednoznaczne i przewidywalne stosowanie.		
46.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 15.	Ze względu na fakt, iż inwestycje w efektywność energetyczną nie ma związku z inwestycjami w nowe miejsca pracy proponujemy z kryteriów oceny usunąć wskazanie na zatrudnienie.	Kryteriami oceny wniosku w zakresie zgodności z programem, o którym mowa w art. 5, są wpływ inwestycji wskazanej we wniosku na: bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności wnioskodawcy, obniżenie jednostkowej ceny energii	Uwaga odrzucona. Wpływ na zatrudnienie jest kryterium makroekonomicznym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				elektrycznej dla wnioskodawcy oraz efektywność ekonomiczną wnioskodawcy.	
47.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 18 ust. 2	Projektowane brzmienie przepisu budzi zastrzeżenia z punktu widzenia zasady pewności prawa oraz przejrzystości postępowania. Przyznanie komisji kompetencji do dokonywania oceny wniosków bez jednoczesnego dostatecznie precyzyjnego określenia kryteriów, zasad punktacji oraz sposobu ustalania końcowego wyniku oceny może prowadzić do nadmiernej uznaniowości, a w konsekwencji stwarzać ryzyko nierównego traktowania wnioskodawców oraz nadużyć w procesie oceny. Brak jednoznacznych i weryfikowalnych kryteriów oceny utrudnia również wnioskodawcom przewidzenie, jakie przesłanki będą miały decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, co może naruszać zasadę zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa. Dodatkowe wątpliwości budzi brak regulacji dotyczącej środków zaskarżenia przysługujących od wyniku oceny albo rozstrzygnięcia komisji. Projektowany przepis nie wskazuje, czy i w jakim trybie wnioskodawca może zakwestionować dokonaną ocenę, jaki organ byłby właściwy do rozpoznania środka zaskarżenia, ani jakie przepisy proceduralne znajdują w takim przypadku zastosowanie. Brak takiej regulacji może prowadzić do istotnych wątpliwości interpretacyjnych dotyczących charakteru prawnego rozstrzygnięcia komisji oraz zakresu ochrony prawnej przysługującej wnioskodawcy. Zasadne jest zatem doprecyzowanie zarówno kryteriów i sposobu dokonywania oceny, jak również trybu weryfikacji rozstrzygnięcia, w tym wskazanie właściwych środków zaskarżenia oraz przepisów proceduralnych mających zastosowanie.	Proponujemy zmianę tego ustępu poprzez: 2. Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych na udzielenie wsparcia, wysokość wsparcia przysługującego każdemu wnioskodawcy ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu w taki sposób, aby łączna wysokość udzielonego wsparcia nie przekroczyła wysokości środków finansowych przeznaczonych na ten cel. Proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2, dokonuje się przez zastosowanie do kwoty wsparcia wynikającej z każdego wniosku jednakowego współczynnika redukcji, stanowiącego iloraz wysokości środków finansowych przeznaczonych na udzielenie wsparcia oraz łącznej wysokości wsparcia wynikającej z wniosków objętych wykazem. Kwotę wsparcia ustaloną zgodnie z ust. 3 zaokrągla się do pełnych złotych w dół.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.
48.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	Art. 18	Ustawa nie przewiduje żadnej instytucji odwoławczej od negatywnej oceny wniosku. Wobec zapisów o rankingowej ocenie oraz realnym scenariuszu negatywnej oceny wniosku proponujemy dodanie do ustawy zapisu dającego prawo Wnioskodawcy do odwołania do instancji wyższej	Art.18 pkt 4 W przypadku negatywnej lub oceny wniosku Wnioskodawcy przysługuje odwołanie do Ministra właściwego do spraw gospodarki. Odwołanie może dotyczyć wyłącznie tych aspektów wniosku, które zostały ocenione negatywnie lub dla	Uwaga odrzucona. Brak procedury odwoławczej wynika z konieczności szybkiego udzielenia pomocy publicznej, bez obowiązku oczekiwania

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				których punktacja rankingująca wnioski została zaniżona. Minister właściwy ds. gospodarki rozpatruje odwołanie w terminie 14 dni.	na rozstrzygnięcie instancji odwoławczej.
49.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	art. 7 ust. 1 Dodać po pkt 2 nowy pkt 2a:	Projekt ustawy odnosi się do kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez przedsiębiorcę, co może budzić wątpliwości interpretacyjne w przypadku przedsiębiorstw energochłonnych produkujących energię elektryczną we własnych źródłach i zużywających ją na potrzeby własne. Przedsiębiorstwa takie ponoszą rzeczywiste koszty energii obejmujące m.in. koszty paliw, koszty uprawnień do emisji CO ₂ , koszty eksploatacji i utrzymania instalacji oraz koszty kapitałowe związane z wytwarzaniem energii elektrycznej.	2a) w przypadku przedsiębiorcy wytwarzającego energię elektryczną na własne potrzeby, warunek ponoszenia kosztów energii elektrycznej uznaje się za spełniony również w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej i zużytej na potrzeby własne przedsiębiorcy;	Uwaga odrzucona. Celem projektodawcy jest wsparcie przedsiębiorców kupujących energię elektryczną po wysokich cenach.
50.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	art. 2 (słowniczek) Dodać nowy punkt:	Wykluczenie energii wytwarzanej i zużywanej na potrzeby własne prowadziłoby do nierównego traktowania przedsiębiorstw energochłonnych, których modele zaopatrzenia w energię opierają się odpowiednio na zakupie energii z rynku albo na własnych źródłach wytwórczych. W obu przypadkach przedsiębiorca ponosi ekonomiczny koszt energii elektrycznej wykorzystywanej w działalności produkcyjnej.	5) koszty energii elektrycznej – należy przez to rozumieć koszt zakupu energii elektrycznej lub koszt wytworzenia energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne przedsiębiorcy;	Uwaga odrzucona. Ustawa nie posługuje się wyrażeniem koszt energii elektrycznej.
51.	POLSKA CERAMICZNA UNIA	art. 5 ust. 2 Dodać nowy pkt 10:	Takie podejście znajduje również bezpośrednie uzasadnienie w sekcji 4.5 pkt 115 Clean Industrial Deal State Aid Framework (CISAF), zgodnie z którą: „Państwa członkowskie mogą przyznawać zniżki od hurtowej ceny energii elektrycznej dla określonej części zużycia energii elektrycznej, niezależnie od źródła dostaw energii elektrycznej (wytwarzanie na własne potrzeby, umowy na dostawy energii elektrycznej lub dostawy za pośrednictwem sieci). ” Z powyższego wynika jednoznacznie, że dopuszczony przez Komisję Europejską mechanizm wsparcia może obejmować energię elektryczną zużywaną przez przedsiębiorstwo niezależnie od sposobu jej pozyskania, w tym również energię wytwarzaną i konsumowaną na potrzeby własne. Ograniczenie wsparcia wyłącznie do energii nabywanej od podmiotów trzecich stanowiłoby zatem zawężenie zakresu dopuszczalnej pomocy względem rozwiązań przewidzianych w CISAF oraz mogłoby prowadzić do	10) sposób ustalania kosztu wytworzenia energii elektrycznej zużywanej na potrzeby własne przedsiębiorcy oraz sposób uwzględniania tej energii przy obliczaniu wysokości wsparcia.	Uwaga odrzucona. Celem projektodawcy jest wsparcie przedsiębiorców kupujących energię elektryczną po wysokich cenach.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			nieuzasadnionej dyskryminacji przedsiębiorców inwestujących we własne źródła wytwórcze. W związku z powyższym zasadne jest jednoznaczne wskazanie w ustawie, że wsparciem może zostać objęta również energia elektryczna wytwarzana i zużywana na potrzeby własne przedsiębiorcy, przy czym szczegółowa metodologia ustalania kosztu wytworzenia tej energii oraz sposób uwzględniania jej przy obliczaniu wysokości wsparcia powinny zostać określone w programie przyjmowanym przez Radę Ministrów na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy. Takie rozwiązanie zapewni zgodność z założeniami CISAF, neutralność technologiczną mechanizmu wsparcia oraz równe traktowanie wszystkich uprawnionych przedsiębiorstw energochłonnych.		
52.	ArcelorMittal Poland SA	Uwaga ogólna	W ocenie ArcelorMittal Poland S.A. projektowana ustawa powinna w możliwie pełnym zakresie wykorzystywać przestrzeń dla udzielania wsparcia przewidzianą w sekcji 4.5 CISAF oraz unikać wprowadzania dodatkowych warunków i ograniczeń, które nie wynikają bezpośrednio z ram unijnych, a mogą ograniczać rzeczywistą dostępność i efektywność wsparcia dla przedsiębiorstw energochłonnych. Mając na uwadze cel mechanizmu, jakim jest ograniczenie wpływu wysokich cen energii elektrycznej na konkurencyjność przemysłu energochłonnego, zasadne jest przyjęcie rozwiązań krajowych pozwalających na możliwie pełne wykorzystanie instrumentu wsparcia dopuszczonego na poziomie Unii Europejskiej w szczególności poprzez niewprowadzanie dodatkowych ograniczeń krajowych, które nie są konieczne dla zapewnienia zgodności programu CISAF		Wyjaśnienie. Warunki określone w projektowanej ustawie mają na celu wsparcie przedsiębiorstw energochłonnych w ramach dostępnego budżetu, a także zwiększenie prawdopodobieństwa realizacji inwestycji.
53.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 2 pkt 3 oraz art.3 ust.1 i 6	Proponujemy doprecyzowanie pojęcia „energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę”, stanowiącego podstawę ustalenia kwalifikującego się zużycia oraz wysokości wsparcia. Obecne brzmienie projektu nie wskazuje jednoznacznie, czy pojęcie to obejmuje całkowitą ilość energii elektrycznej faktycznie zużytej przez przedsiębiorcę, niezależnie od źródła jej pochodzenia, w tym energię zakupioną z sieci, energię nabywaną w ramach umów PPA oraz energię wytworzoną we własnych źródłach i użytą na potrzeby własne. Jednoznaczne określenie zakresu tego pojęcia jest niezbędne dla prawidłowego ustalenia kwalifikującego się zużycia, a w konsekwencji wysokości przysługującego przedsiębiorcy wsparcia. Takie ujęcie byłoby również zgodne z pkt 115 sekcji 4.5	kwalifikujące się zużycie – energia, którą przedsiębiorstwo zużyło jako odbiorca końcowy. (Definicja odbiorcy końcowego - Art. 3 ust. 13a UPE)	Uwaga częściowo przyjęta. Zmieniono definicję w projekcie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			CISAF, która przewiduje możliwość udzielania wsparcia w odniesieniu do zużycia energii elektrycznej niezależnie od źródła jej dostawy, autogeneracji, umów dostaw energii elektrycznej oraz dostaw z sieci.		
54.	ArcelorMittal Poland SA	art. 3 ust. 5	Proponujemy rezygnację z ograniczenia, zgodnie z którym wysokość wsparcia w każdym z kolejnych dwóch lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonego za pierwszy rok. Wysokość wsparcia w kolejnych latach powinna być ustalana na podstawie danych właściwych dla danego okresu kwalifikowanego, z zachowaniem maksymalnych poziomów pomocy wynikających z CISAF. W szczególności zmiana kwalifikowanego zużycia energii elektrycznej, cen energii lub innych parametrów uwzględnianych przy kalkulacji wsparcia może uzasadniać wyższą kwotę wsparcia w kolejnym roku. Utrzymywanie limitu wynikającego z wysokości wsparcia za pierwszy rok może prowadzić do sytuacji, w której przedsiębiorca nie będzie mógł wykorzystać poziomu pomocy dopuszczalnego zgodnie z CISAF, mimo wzrostu kosztów lub skali działalności. Ograniczenie wysokości wsparcia w kolejnych latach poziomem wsparcia udzielonego za pierwszy rok nie wynika z sekcji 4.5 CISAF i stanowi dodatkowe ograniczenie krajowe, które może prowadzić do niewykorzystania maksymalnego poziomu pomocy dopuszczalnego na gruncie ram unijnych.	Proponuje się wykreślenie ograniczenia, zgodnie z którym wysokość wsparcia udzielanego za każdy z kolejnych dwóch lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonego za pierwszy rok. Wysokość wsparcia za każdy okres powinna być ustalana odrębnie, na podstawie parametrów właściwych dla danego okresu kwalifikowanego, z zachowaniem maksymalnych poziomów pomocy dopuszczonych zgodnie z CISAF.	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.
55.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 3 ust. 7-8	Do doprecyzowania zasady realizacji obowiązku inwestycyjnego, w szczególności: sposób określenia wartości inwestycji przy wsparciu udzielanym przez okres do 3 lat, gdy wysokość wsparcia w kolejnych latach nie jest jeszcze znana i może ulec zmianie; czy wymagany poziom nakładów inwestycyjnych (min. 50%) odnosi się do łącznej kwoty faktycznie uzyskanego wsparcia w całym okresie jego udzielenia, a nie do wysokości poszczególnych rocznych transz wsparcia; czy możliwe jest uwzględnienie inwestycji rozpoczętych przed dniem udzielenia wsparcia, lecz niezakończonych i oddanych do użytkowania w wymaganym terminie. Proponujemy doprecyzowanie zakresu wydatków, które mogą zostać uznane za realizację obowiązku przeznaczenia co najmniej 50% uzyskanego wsparcia na sfinansowanie inwestycji. W szczególności zasadne jest jednoznaczne określenie, jakie koszty związane z realizacją inwestycji są uwzględniane przy weryfikacji wykonania obowiązku inwestycyjnego oraz czy mogą być w tym zakresie uwzględniane przedsięwzięcia realizowane w formule PPA. Doprecyzowania wymaga również sposób ustalenia „dnia udzielenia wsparcia”, od		Uwaga odrzucona. Przepisy doprecyzowujące te zagadnienia zostaną określone w Programie rządowym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			którego liczony jest termin 48 miesięcy, a w przypadku określonym w ust. 8 – 60 miesięcy. Zasadne jest również jednoznaczne określenie możliwie szerokiego katalogu inwestycji kwalifikowanych, obejmującego przedsięwzięcia, które w perspektywie średni- i długoterminowej prowadzą do obniżenia kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez przedsiębiorcę, w zakresie dopuszczonym przez CISAF. Z uwagi na wieloletni charakter inwestycji oraz możliwość zmiany uwarunkowań technicznych, ekonomicznych lub regulacyjnych zasadne jest również dopuszczenie na uzasadniony wniosek beneficjenta, zmiany inwestycji spełniającej warunki programu i zapewniająca realizację obowiązku inwestycyjnego. Katalog inwestycji kwalifikowanych powinien obejmować w szczególności inwestycje służące obniżeniu kosztów energii elektrycznej, poprawie efektywności energetycznej oraz ograniczeniu oddziaływania przedsiębiorstwa na środowisko, w tym poprzez zmniejszenie zużycia energii, redukcję emisji, rozwój odnawialnych źródeł energii, magazynowanie energii, elektryfikację procesów oraz inne działania wspierające dekarbonizację działalności przemysłowej.		
56.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 4 ust. 1-2	Proponujemy doprecyzowanie sposobu porównywania wysokości wsparcia z wysokością rekompensat przyznawanych na podstawie ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. W szczególności zasadne jest jednoznaczne wskazanie, że porównaniu podlegają kwoty pomocy dotyczące tego samego okresu, za który kalkulowane jest wsparcie lub rekompensata, niezależnie od roku, w którym nastąpiło przyznanie lub faktyczna wypłata środków. Ustawa o systemie rekompensat posługuje się pojęciem roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty, natomiast projektowana ustawa odwołuje się do okresu kwalifikowanego. Mechanizm ten powinien zapewniać, aby ta sama pomoc lub te same koszty nie były uwzględniane podwójnie, a jednocześnie, aby samo przesunięcie w czasie procedury przyznania lub wypłaty rekompensaty nie doprowadziło do ograniczenia należnego przedsiębiorcy wsparcia. Brak jednoznacznego powiązania obu okresów może powodować wątpliwości przy ustalaniu prawa do wsparcia oraz jego wysokości. Proponujemy również doprecyzowanie zasad ustalania wysokości wsparcia w sytuacji, gdy na dzień rozpatrywania wniosku o udzielenie lub wypłatę wsparcia wysokość rekompensaty za odpowiadający okres nie została jeszcze ostatecznie ustalona. Z uwagi na odmienne terminy składania wniosków, przyznawania i	Proponuje się doprecyzowanie art. 4 ust. 1-2 poprzez wskazanie, że przy stosowaniu ograniczeń dotyczących kumulacji uwzględnia się wsparcia wynikającego z tejże ustawy i wartość rekompensaty podstawowej dotyczące tego samego okresu, niezależnie od daty ich przyznania lub wypłaty, oraz określenie zasad późniejszego rozliczenia w przypadku, gdy wysokość rekompensaty nie jest jeszcze znana w dniu ustalania wysokości wsparcia.	Uwaga odrzucona. Wysokość rekompensaty będzie znana w dniu udzielenia wsparcia.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wypłaty pomocy w obu systemach może wystąpić sytuacja, w której w momencie ustalania wysokości wsparcia na podstawie projektowanej ustawy przedsiębiorca nie posiada jeszcze decyzji określającej wysokość należnej rekompensaty. Projekt powinien jednoznacznie określać sposób postępowania w przypadku, gdy na dzień rozpatrywania wniosku o udzielenie lub wypłatę wsparcia a wysokość rekompensaty dotyczącej odpowiadającego okresu nie została jeszcze ostatecznie ustalona. W takim przypadku zasadne byłoby umożliwienie ustalenia i wypłaty wsparcia na podstawie danych dostępnych na dzień rozpatrywania wniosku, z możliwością późniejszego odpowiedniego rozliczenia kwoty wsparcia po ostatecznym ustaleniu wysokości rekompensaty.		
57.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 5	Proponujemy zapewnienie konsultacji projektu programu oraz jego istotnych zmian z przedstawicielami sektorów energochłonnych przed ich przyjęciem przez Radę Ministrów. Program będzie określał kluczowe zasady funkcjonowania mechanizmu wsparcia, w tym w szczególności katalog kwalifikujących się inwestycji, zasady i terminy naborów oraz warunki wypłaty i rozliczenia wsparcia. Udział przedstawicieli przemysłu energochłonnego w konsultacjach pozwoli na uwzględnienie specyfiki dużych, wieloletnich i kapitałochłonnych inwestycji przemysłowych oraz zapewnienie praktycznej możliwości wykorzystania instrumentu wsparcia. Jest to szczególnie istotne z uwagi na fakt, że warunki określone w programie będą miały bezpośredni wpływ na możliwość skorzystania ze wsparcia oraz planowanie i realizację wieloletnich inwestycji przez przedsiębiorstwa energochłonne.	„Projekt programu oraz projekt zmian programu dotyczących warunków udzielania, wypłaty lub rozliczania wsparcia oraz realizacji obowiązku inwestycyjnego podlegają konsultacjom z przedstawicielami sektorów energochłonnych przed przedłożeniem Radzie Ministrów.”	Uwaga odrzucona. Program będzie konsultowany.
58.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 5	Proponujemy zapewnienie stabilności warunków wsparcia w przypadku późniejszych zmian programu. Z uwagi na wieloletni charakter mechanizmu oraz długoterminowy i kapitałochłonny charakter inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwa energochłonne, zmiany programu nie powinny pogarszać warunków udzielonego już wsparcia ani zasad realizacji związanych z nim obowiązków inwestycyjnych. Przedsiębiorca podejmujący decyzję inwestycyjną powinien mieć możliwość oparcia jej na warunkach obowiązujących w momencie udzielenia wsparcia. Zmiana programu nie powinna zatem wpływać na prawa i obowiązki wynikające ze wsparcia już udzielonego, chyba, że zmiana taka jest konieczna w celu zapewnienia zgodności programu z przepisami prawa UE.	Zmiana programu nie może prowadzić do pogorszenia warunków wcześniej udzielonego wsparcia ani warunków realizacji związanych z nim obowiązków inwestycyjnych, chyba że konieczność zmiany wynika z przepisów prawa Unii Europejskiej	Wyjaśnienie, ewentualna aktualizacja pr
59.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 6 i art. 31 ust. 1	Proponujemy doprecyzowanie zasad postępowania w przypadku, gdy łączna wartość wsparcia wynikająca z wniosków spełniających warunki jego udzielenia przekroczy wysokość środków dostępnych	Proponuje się uzupełnienie przepisu o jednoznaczne określenie zasad podziału środków w przypadku, gdy	Uwaga odrzucona. Ustawa przewiduje

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			na realizację programu w danym roku. Projekt określa roczne limity wydatków, nie wskazuje jednak jednoznacznie mechanizmu podziału dostępnych środków pomiędzy uprawnionych przedsiębiorców w przypadku przekroczenia tych limitów. W szczególności należy określić, czy o przyznaniu wsparcia będzie decydowała kolejność składania wniosków, proporcjonalne obniżenie wysokości wsparcia, tryb konkursowy czy inne kryterium. Jednoznaczne określenie tych zasad jest istotne dla zapewnienia przedsiębiorcom przewidywalności mechanizmu oraz możliwości planowania inwestycji związanych z uzyskanym wsparciem. Jednocześnie zasady podziału środków w przypadku przekroczenia rocznego limitu wydatków powinny zapewniać równe i przejrzyste traktowanie przedsiębiorców spełniających warunki uzyskania wsparcia oraz nie prowadzić do przypadkowego ograniczenia dostępu do instrumentu, w szczególności wyłącznie ze względu na kolejność złożenia wniosków. Zasadne jest również rozważenie mechanizmu umożliwiającego zwiększenie środków dostępnych na realizację programu w przypadku, gdy łączna wartość wsparcia wynikająca z prawidłowo złożonych wniosków przedsiębiorców spełniających warunki udzielenia wsparcia przekroczy roczny limit wydatków.	łączna wartość wsparcia wynikająca z wniosków spełniających warunki jego udzielenia przekroczy limit środków dostępnych w danym roku	zgłoszoną sytuację – art. 18 ust. 2
60.	ArcelorMittal Poland SA	art. 3 ust. 7 w zw. z art. 8 i art. 13	Proponujemy jednoznaczne określenie, na jakim etapie może znajdować się inwestycja wskazana we wniosku o udzielenie wsparcia. W przypadku dużych przedsiębiorstw energochłonnych przygotowanie i realizacja inwestycji obejmują często wieloletni proces projektowy, administracyjny i zakupowy. Brak jednoznacznego wskazania, czy przed złożeniem wniosku dopuszczalne jest rozpoczęcie określonych działań przygotowawczych lub realizacyjnych, może prowadzić do istotnej niepewności po stronie przedsiębiorców. Zasadne jest jednoznaczne określenie dopuszczalnego stopnia zaawansowania inwestycji z uwzględnieniem wymogów dotyczących efektu zachęty wynikających z prawa Unii Europejskiej.		Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w Programie rządowym.
61.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Proponujemy doprecyzowanie sposobu weryfikacji wymogu co najmniej 20% udziału środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania w kosztach kwalifikowanych inwestycji, w szczególności w przypadku inwestycji wieloletnich. Należy jednoznacznie określić, czy spełnienie tego warunku jest weryfikowane na etapie udzielania wsparcia poprzez wykazanie zapewnienia odpowiedniego modelu finansowania całej inwestycji, czy też beneficjent jest zobowiązany do wykazywania, przy	Proponuje się wykreślenie wymogu zapewnienia przez przedsiębiorcę co najmniej 20% udziału środków własnych w kosztach kwalifikowanych inwestycji. W przypadku pozostawienia tego wymogu proponuje się jednoznaczne określenie sposobu	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w Programie rządowym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			kolejnych wypłatach lub rozliczaniu wsparcia, faktycznego poniesienia odpowiedniej części kosztów inwestycji ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania. Niezależnie od powyższego proponujemy rezygnację z wymogu zapewnienia co najmniej 20% udziału środków własnych przedsiębiorcy w kosztach kwalifikowanych inwestycji, o ile wymóg taki nie jest niezbędny dla zapewnienia zgodności programu z CISAF lub innymi mającymi zastosowanie zasadami pomocy publicznej. Wymóg ten stanowi dodatkowe obciążenie finansowe dla przedsiębiorstw realizujących duże i kapitałochłonne inwestycje oraz może ograniczać możliwość wykorzystania instrumentu wsparcia zgodnie z jego celem	oraz momentu weryfikacji jego spełnienia, w tym dopuszczalnych źródeł finansowania udziału przedsiębiorcy.	
62.	ArcelorMittal Poland SA	art. 8 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 21	Obowiązek ustanowienia zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości 120% udzielonego wsparcia może stanowić istotne obciążenie finansowe dla przedsiębiorstw energochłonnych, szczególnie w przypadku wsparcia o znacznej wartości i inwestycji realizowanych przez kilka lat. Ustanowienie zabezpieczenia może powodować dodatkowe koszty oraz ograniczać dostępne limity finansowania przedsiębiorcy, a tym samym zmniejszać efekt ekonomiczny instrumentu. Proponujemy rozważenie ograniczenia wysokości zabezpieczenia do 100% kwoty wsparcia oraz umożliwienie jego stopniowego zmniejszania wraz z realizacją i rozliczaniem obowiązków przedsiębiorcy. Wysokość zabezpieczenia powinna odpowiadać rzeczywistemu poziomowi potencjalnego zobowiązania przedsiębiorcy do zwrotu wsparcia i ulegać odpowiedniemu zmniejszeniu wraz z wykonaniem i rozliczeniem poszczególnych obowiązków związanych z udzielonym wsparciem. W szczególności zasadne jest ponowne przeanalizowanie konieczności ustalenia zabezpieczenia na poziomie 120% kwoty udzielonego wsparcia jako poziomu wyższego niż maksymalna kwota wsparcia podlegająca potencjalnemu zwrotowi.	Proponuje się obniżenie wymaganej wielkości zabezpieczenia zwrotu wsparcia ze 120% do 100% kwoty udzielonego wsparcia oraz wprowadzenie możliwego proporcjonalnego zmniejszania wysokości zabezpieczenia wraz z realizacją i rozliczeniem obowiązków związanych z udzielonym wsparciem.	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwania należności Skarbu Państwa.
63.	ArcelorMittal Poland SA	art. 14 ust. 2 pkt 3–4, art. 15 oraz art. 18 ust. 2	Proponujemy w pierwszej kolejności rozważenie rezygnacji z konkursowego charakteru naboru i zastąpienie go mechanizmem, w którym wsparcie przysługuje przedsiębiorcom spełniającym określone warunki jego udzielenia. Wymogi CISAF dotyczące stosowania obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriów nie przesadzają o konieczności zastosowania konkursowego rankingu przedsiębiorców. Tryb konkursowy może ograniczać przewidywalność uzyskania wsparcia przez przedsiębiorcę spełniającego warunki jego udzielenia, co ma szczególne znaczenie w przypadku planowania wieloletnich i	Komentarz: CISAF wymaga obiektywnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasad wyboru, ale nie nakazuje konkursowego rankingu przedsiębiorstw.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			kapitałowych inwestycji. Rezygnacja z konkursowego rankingu zwiększałaby również elastyczność przedsiębiorców w zakresie planowania inwestycji związanych ze wsparciem, bez konieczności ich dostosowywania do kryteriów punktowych obowiązujących w danym naborze. Konkurs może eliminować firmy, które w przeszłości dokonały dużych inwestycji i modernizacji. W przypadku pozostawienia trybu konkursowego proponujemy doprecyzowanie zasad punktacji i wagi poszczególnych kryteriów, a także zasad ustalania kolejności w przypadku uzyskania jednakowej liczby punktów. Doprecyzowania wymaga również sposób postępowania w sytuacji, gdy kwota pozostała do wykorzystania w ramach danego naboru jest niższa od kwoty wsparcia przysługującej kolejnemu przedsiębiorcy zgodnie z wynikami oceny.		
64.	ArcelorMittal Poland SA	art. 23 w zw. z art. 13 i art. 20	Proponujemy doprecyzowanie zasad oceny zgodności realizowanej inwestycji z inwestycją wskazaną we wniosku i umowie o udzielenie wsparcia. W przypadku wieloletnich i złożonych inwestycji przemysłowych w toku ich realizacji mogą wystąpić uzasadnione zmiany techniczne, technologiczne, harmonogramowe lub wykonawcze, które nie wpływają na zasadniczy cel inwestycji ani na spełnienie warunków udzielenia wsparcia. Zmiany takie nie powinny automatycznie prowadzić do uznania inwestycji za realizowaną niezgodnie z warunkami wsparcia. Zasadne jest określenie procedury dokonywania i zatwierdzania zmian inwestycji w okresie jej realizacji. Zasadne jest również określenie zakresu zmian, które nie wymagają uprzedniej zgody operatora, oraz zmian istotnych, których dokonanie wymagałoby uprzedniej akceptacji. Pozwoli to przedsiębiorcy na bieżące dostosowywanie sposobu realizacji inwestycji bez ryzyka utraty wsparcia, o ile nie ulega zmianie zasadniczy cel inwestycji oraz spełnione pozostają warunki udzielenia wsparcia.	Proponuje się uzupełnienie przepisów o możliwość dokonania w okresie realizacji inwestycji uzasadnionych zmian technicznych, technologicznych, harmonogramowych, które nie wpływają na zasadniczy cel inwestycji ani na spełnienie warunków udzielenia wsparcia, oraz określenie zasad zatwierdzania zmian o charakterze istotnym	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w Programie rządowym.
65.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 31 ust. 4 w zw. z art. 6	Proponujemy doprecyzowanie sposobu stosowania mechanizmu korygującego, o którym mowa w art. 31 ust. 4. Projekt przewiduje, że w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem rocznego limitu wydatków następuje ograniczenie wydatków przeznaczonych na realizację programu, nie określa jednak zasad, według których ograniczenie to będzie wpływało na wysokość wsparcia przysługującego poszczególnym przedsiębiorcom. W szczególności nie jest jasne, czy ograniczenie będzie następowało proporcjonalnie wobec wszystkich beneficjentów, według kolejności składania wniosków czy na		Uwaga odrzucona. Przepis ma charakter systemowy.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			podstawie innych kryteriów. Doprecyzowania wymaga również sposób postępowania z częścią wsparcia niewypłaconą wskutek zastosowania mechanizmu korygującego. Jednoznaczne określenie tych zasad jest istotne dla zapewnienia przewidywalności mechanizmu wsparcia oraz możliwości planowania wieloletnich inwestycji przez przedsiębiorców. Mechanizm korygujący powinien w pierwszej kolejności zapewniać ochronę wysokości wsparcia już przyznanego przedsiębiorcy na podstawie zawartej umowy, a jeżeli ograniczenie wypłat okaże się konieczne – powinno następować według z góry określonych, przejrzystych i proporcjonalnych zasad. W przypadku konieczności zastosowania mechanizmu korygującego proponujemy przyjęcie rozwiązania analogicznego dostosowanego w systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, polegającego na proporcjonalnym obniżeniu wypłat wobec uprawnionych przedsiębiorców. Rozwiązanie takie zapewniłoby przejrzysty i równy sposób rozłożenia skutków przekroczenia limitu wydatków oraz eliminowałoby ryzyko uzależnienia wysokości wypłaty od kolejności składania wniosków. Jeżeli wysokość wsparcia po korekcie zagrazi finansowaniu inwestycji przedsiębiorstwo powinno mieć możliwość dokonania zmian w inwestycji albo odstąpienia od niej.		
66.	ArcelorMittal Poland SA	Art. 31 ust. 4 w zw. z art. 6	Wysokość środków przewidzianych na realizację programu może być niewystarczająca w stosunku do potencjalnego zapotrzebowania przedsiębiorstw energochłonnych na wsparcie. Biorąc pod uwagę skalę zużycia energii elektrycznej przez sektory objęte mechanizmem, liczbę potencjalnych beneficjentów oraz poziom kosztów energii wpływający na konkurencyjność przemysłu energochłonnego w Polsce, istnieje ryzyko, że przyjęte roczne limity wydatków istotnie ograniczą rzeczywistą dostępność i efektywność instrumentu. Proponujemy zatem zwiększenie środków przeznaczonych na realizację programu oraz zapewnienie możliwości odpowiedniego zwiększenia rocznych limitów w przypadku, gdy zainteresowanie przedsiębiorców przekroczy pierwotne założenia. Przyjęty poziom finansowania powinien odpowiadać skali potencjalnego kwalifikującego się zużycia energii przez sektory objęte programem oraz maksymalnym poziomom pomocy dopuszczanej przez CISAF, tak aby ograniczenie budżetowe nie prowadziło do istotnego obniżenia efektywnego poziomu wsparcia przedsiębiorstw.	Proponuje się zwiększenie środków przeznaczonych na realizację programu oraz wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego odpowiednie zwiększenie rocznych limitów wydatków w przypadku, gdy zapotrzebowanie przedsiębiorców spełniających warunki uzyskania wsparcia przekroczy poziom przyjęty przy ustalaniu budżetu programu	Uwaga odrzucona. Limit wydatków został przewidziany zgodnie z możliwościami Budżetu Państwa uwzględniającymi analizy i szacunki.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Dodatkowym problemem jest brak wystarczającej przewidywalności ostatecznej wysokości wsparcia na etapie podejmowania decyzji inwestycyjnej. Przedsiębiorca zobowiązujący się do realizacji wieloletniej i kapitałochłonnej inwestycji powinien mieć możliwie dużą pewność co do wysokości wsparcia, na podstawie którego podejmuje decyzję o jej realizacji. Późniejsze ograniczenie wysokości wsparcia, w szczególności wskutek niewystarczającego budżetu programu, może istotnie wpływać na ekonomikę i możliwość realizacji zaplanowanej inwestycji. Z tego względu zasadne byłoby takie ukształtowanie mechanizmu, aby po udzieleniu wsparcia przedsiębiorca znał minimalną kwotę wsparcia, na której może opierać decyzję inwestycyjną, a następnie dysponował przewidzianym w programie terminem na realizację związanych z tym wsparciem inwestycji.		
67.	Odlewnicza Izba Gospodarcza	Załącznik do ustawy – wykaz kodów PKD	Odlewnicza Izba Gospodarcza (OIG) wnosi o rozszerzenie wykazu kodów PKD uprawniających do skorzystania ze wsparcia o wszystkie podstawowe rodzaje działalności odlewniczej. W aktualnej wersji załącznika wskazano jedynie PKD 24.51 – Odlewnictwo żeliwa. Pominięcie odlewnictwa staliwa, metali lekkich oraz pozostałych metali nieżelaznych prowadzi do nieuzasadnionego różnicowania przedsiębiorstw prowadzących analogicznie energochłonne procesy technologiczne. Proces topienia metali stanowi jeden z najbardziej energochłonnych etapów produkcji przemysłowej bez względu na rodzaj stosowanego stopu. Wyłączenie części branży odlewniczej pozostawiałoby również w sprzeczności z celem projektu, którym jest ochrona konkurencyjności polskiego przemysłu energochłonnego.	Uzupełnienie załącznika o: 24.52 – Odlewnictwo staliwa, 24.53 – Odlewnictwo metali lekkich, 24.54 – Odlewnictwo pozostałych metali nieżelaznych.	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.
68.	Odlewnicza Izba Gospodarcza	Art. 7 ust. 1 pkt 1	OIG wnosi o złagodzenie wymogu uzyskiwania ponad 50% przychodów z działalności objętej kodami PKD wskazanymi w załączniku. Wiele nowoczesnych odlewni prowadzi działalność zintegrowaną obejmującą nie tylko proces odlewania, ale również obróbkę mechaniczną, obróbkę cieplną, wykańczanie, montaż, kontrolę jakości oraz inne usługi związane z dostarczeniem gotowego komponentu. W rezultacie przedsiębiorstwo, którego podstawowym i najbardziej energochłonnym procesem pozostaje odlewnictwo, może nie spełnić formalnego progu 50% przychodów. Powinien decydować rzeczywisty charakter procesu produkcyjnego i jego energochłonność, a nie wyłącznie struktura przychodów.	Obniżenie progu z 50% do poziomu umożliwiającego udział przedsiębiorstw prowadzących działalność zintegrowaną albo wprowadzenie alternatywnego kryterium opartego na udziale zużycia energii przypadającym na działalność kwalifikowaną.	Uwaga odrzucona. Pomoc można przyznawać wyłącznie przedsiębiorstwom z sektorów, w których wysokie jest ryzyko przeniesienia działalności poza Unię do miejsc, w których nie istnieją przepisy środowiskowe lub w których są one mniej ambitne. Ryzyko to zależy

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
					w dużej mierze od intensywności zużycia energii elektrycznej w danym sektorze i jego otwartości na handel międzynarodowy. Projektodawca uznał, że próg 50% jest progiem granicznym dla uznania tego kryterium.
69.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 7 ust. 1 pkt 2	OIG wnosi o złagodzenie wymogu posiadania przez przedsiębiorcę statusu odbiorcy przemysłowego wpisanego do wykazu prowadzonego na podstawie ustawy o OZE. Kryterium to może wykluczyć przedsiębiorstwa faktycznie energochłonne, które z przyczyn formalnych nie zostały wcześniej wpisane do odpowiedniego wykazu. W szczególności dotyczyć to może średnich odlewni, które ponoszą wysokie koszty energii elektrycznej, lecz dotychczas nie korzystały ze wszystkich instrumentów przewidzianych dla odbiorców przemysłowych.	Dopuszczenie możliwości uzyskania statusu odbiorcy przemysłowego do dnia zawarcia umowy o udzielenie wsparcia albo zastąpienie tego wymogu kryterium rzeczywistej energochłonności przedsiębiorstwa.	Uwaga odrzucona. Z przyczyn formalnych i procesowych, w celu przyspieszenia procesu wypłaty pomocy publicznej niezbędne jest aby przedsiębiorca przemysłowy był zweryfikowany i wpisany na listę odbiorców przemysłowych.
70.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 2 pkt 3 i art. 3 ust. 1	Projekt ogranicza kwalifikujące się zużycie energii elektrycznej do 50% zużycia przedsiębiorcy w okresie kwalifikowanym. Dla branży odlewniczej, w której energia stanowi jeden z podstawowych kosztów technologicznych, ograniczenie to znacząco zmniejsza skuteczność instrumentu. OIG postuluje wykorzystanie maksymalnego poziomu wsparcia dopuszczalnego przez regulacje Unii Europejskiej	Zwiększenie poziomu kwalifikującego się zużycia ponad 50%, w maksymalnym zakresie dopuszczalnym przez ramy CISAF i przepisy dotyczące pomocy publicznej.	Uwaga odrzucona. CISAF dopuszcza dopłatę dla nie więcej niż 50 % zużycia energii elektrycznej przez przedsiębiorcę (akapit 120 CISAF).
71.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 3 ust. 7	OIG postuluje złagodzenie wymogu przeznaczenia co najmniej 50% otrzymanej kwoty wsparcia na inwestycje. Podstawowym celem mechanizmu powinno pozostawać obniżenie bieżących kosztów energii i poprawa konkurencyjności przemysłu. Obowiązek przeznaczenia połowy otrzymanej pomocy na inwestycje może ograniczyć zdolność przedsiębiorstw do finansowania bieżącej działalności, zwłaszcza w okresie pogorszenia koniunktury i presji kosztowej.	Obniżenie obowiązkowego udziału wsparcia przeznaczanego na inwestycje albo umożliwienie różnicowania tego poziomu w zależności od sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa i skali energochłonności produkcji.	Uwaga odrzucona. CISAF określa, że: Beneficjenci pomocy muszą być zobowiązani do przeznaczenia na takie inwestycje w nowe lub zmodernizowane aktywa co najmniej 50 % kwoty pomocy w ramach tego środka. (akapit 121 CISAF).
72.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 3 ust. 7 oraz art. 5 ust. 2 pkt 1	OIG wnosi o wyraźne wskazanie w katalogu inwestycji kwalifikowanych przedsięwzięć typowych dla sektora odlewniczego.	W programie należy wprost uwzględnić m.in.: modernizację i	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Ogólne określenia zawarte w projekcie mogą powodować wątpliwości interpretacyjne przy ocenie inwestycji technologicznych realizowanych przez odlewnie. Modernizacja procesów topienia i przygotowania metalu może prowadzić do istotnych oszczędności energii, ograniczenia zapotrzebowania szczytowego i zwiększenia elastyczności poboru.	wymianę pieców indukcyjnych i elektrycznych, systemy odzysku ciepła, modernizację transformatorów i infrastruktury elektroenergetycznej, systemy zarządzania energią, magazyny energii, instalacje OZE, modernizację sprężarki, wentylacji, odpylania, układów chłodzenia oraz systemy sterowania procesami topienia pozwalające ograniczać zużycie energii.	określone w Programie rządowym.
73.	Odlewnicza Izba Gospodarcza	Art. 8 ust. 1 pkt 2	Wymóg ustanowienia zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości 120% jego wartości jest nadmiernie restrykcyjny i może istotnie ograniczyć możliwość udziału w programie, w szczególności średnich przedsiębiorstw. Zabezpieczenie tak wysokiej wartości może pogorszyć zdolność kredytową przedsiębiorstwa i ograniczyć możliwość pozyskania finansowania na wymagane inwestycje.	Obniżenie wysokości zabezpieczenia do maksymalnie 100% kwoty wsparcia oraz umożliwienie stosowania różnych, proporcjonalnych form zabezpieczenia.	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwania należności Skarbu Państwa..
74.	Odlewnicza Izba Gospodarcza	Art. 8 ust. 1 pkt 1	OIG postuluje zapewnienie elastyczności w zakresie wymaganego finansowania inwestycji ze środków własnych lub zewnętrznych. Obowiązek zapewnienia co najmniej 20% kosztów kwalifikowanych, w połączeniu z zabezpieczeniem zwrotu pomocy, może stanowić barierę dla przedsiębiorstw znajdujących się pod silną presją kosztów energii.	Dopuszczenie obniżenia udziału własnego w szczególnie energochłonnych projektach albo uwzględnianie jako wkładu własnego również innych nakładów poniesionych przez przedsiębiorcę bezpośrednio w związku z realizacją inwestycji.	Uwaga odrzucona. Wskazany warunek służy zwiększeniu prawdopodobieństwa realizacji inwestycji.
75.	Odlewnicza Izba Gospodarcza	Art. 15	OIG postuluje doprecyzowanie zasad oceny inwestycji i ustanowienie transparentnych, mierzalnych kryteriów punktowych. Obecnie projekt wskazuje m.in. bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności, obniżenie jednostkowej ceny energii, efektywność ekonomiczną oraz zatrudnienie, lecz szczegółowe zasady oceny mają zostać określone później. Dla przedsiębiorców istotna jest możliwość wcześniejszego oszacowania szans na uzyskanie wsparcia.	Szczegółowe kryteria, sposób ich punktowania i wagi powinny być publikowane wraz z programem i nie powinny ulegać zmianie w trakcie naboru.	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w Programie rządowym.
76.	Odlewnicza Izba Gospodarcza	Art. 15 i art. 18	Kryteria wyboru nie powinny prowadzić do systemowego preferowania największych przedsiębiorstw kosztem średnich i mniejszych odlewni. W przypadku wyczerpania środków o przyznaniu pomocy będzie decydowała ocena punktowa. Należy	Uwzględnienie kryteriów relatywnych, takich jak procentowa redukcja energochłonności, udział kosztów energii w kosztach	Uwaga odrzucona. Ustawa jest kierowana do odbiorców przemysłowych.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			zagwarantować, że skala przedsiębiorstwa lub bezwzględna wartość inwestycji nie będzie automatycznie zwiększała szans na uzyskanie wsparcia.	działalności, redukcja jednostkowego zużycia energii oraz wpływ inwestycji na utrzymanie miejsc pracy.	
77.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 15	OIG postuluje nadanie większej wagi kryterium utrzymania produkcji przemysłowej i zatrudnienia w Polsce. Odlewnie są częścią strategicznych łańcuchów dostaw dla przemysłu motoryzacyjnego, maszynowego, kolejowego, energetycznego, górniczego, rolniczego oraz obronnego. Utrata krajowych zdolności odlewniczych zwiększa zależność gospodarki od importu spoza UE.	W kryteriach oceny należy uwzględnić znaczenie zakładu dla krajowych i europejskich łańcuchów dostaw, utrzymanie miejsc pracy oraz ryzyko przeniesienia produkcji poza Polskę lub Unię Europejską	Uwaga odrzucona. Kryteria są zgodne z wytycznymi wynikającymi z CISAF.
78.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 3 ust. 8	OIG pozytywnie ocenia możliwość wydłużenia terminu realizacji inwestycji do 60 miesięcy, ale postuluje szersze stosowanie tej możliwości. Duże inwestycje technologiczne w odlewniach, obejmujące wymianę pieców, linii technologicznych, transformatorów i infrastruktury energetycznej, wymagają długiego okresu projektowania, dostaw i uruchomienia.	Umożliwienie stosowania terminu 60 miesięcy dla dużych inwestycji przemysłowych bez konieczności wykazywania wyjątkowych okoliczności, jeżeli zakres inwestycji obiektywnie wymaga dłuższego okresu realizacji.	Uwaga odrzucona. Termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.
79.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 4	OIG postuluje zapewnienie możliwie szerokiej możliwości łączenia pomocy udzielanej w ramach projektowanej ustawy z innymi instrumentami wsparcia, w szczególności rekompensatami dla sektorów energochłonnych, pomocą inwestycyjną, środkami na efektywność energetyczną i transformację energetyczną. Wyłączenie możliwości kumulacji może osłabić zdolność polskich przedsiębiorstw do konkutowania z firmami z innych państw UE.	Dopuszczenie kumulacji pomocy do maksymalnych poziomów dozwolonych przez prawo UE, przy zachowaniu zakazu podwójnego finansowania tych samych kosztów kwalifikowanych.	Uwaga odrzucona. Zasady kumulacji wynikają z wytycznych CISAF. Może : Uwaga przyjęta. Dokonano aktualizacji art. 4.
80.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 31	OIG postuluje zapewnienie pełnego wykorzystania środków przeznaczonych na program. W przypadku niewykorzystania części budżetu w danym roku środki powinny być możliwe do wykorzystania w kolejnych naborach, a nie wygasać. Szczególnie istotne jest to w przypadku inwestycji przemysłowych wymagających dłuższego przygotowania	Wprowadzenie mechanizmu przenoszenia niewykorzystanych środków pomiędzy latami obowiązywania programu oraz możliwości zwiększenia budżetu w przypadku wysokiego zainteresowania przedsiębiorstw.	Uwaga odrzucona. Ustawa przewiduje limity wydatków w kolejnych latach budżetowych.
81.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 14–18	Procedura przyznawania wsparcia powinna być możliwie szybka i przewidywalna. W przypadku energochłonnego przemysłu opóźnienie pomocy może spowodować utratę płynności lub kontraktów jeszcze przed jej wypłatą.	Określenie maksymalnych terminów oceny formalnej, finansowej, technicznej i zawarcia umowy oraz publikowanie harmonogramu naboru z odpowiednim wyprzedzeniem.	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w Programie rządowym.
82.	Odlewnicza Gospodarcza Izba	Art. 13 ust. 3	OIG postuluje ograniczenie kosztów przygotowania raportu pozytywnej oceny technicznej inwestycji. Wymóg sporządzania	Wprowadzenie jednolitego wzoru raportu technicznego,	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			rozbudowanych analiz przez zewnętrznych ekspertów może być istotnym obciążeniem dla średnich przedsiębiorstw jeszcze przed uzyskaniem pewności otrzymania wsparcia.	proporcjonalnego zakresu dokumentacji zależnego od wartości inwestycji oraz możliwości uznawania istniejących audytów energetycznych i analiz technicznych przedsiębiorstwa	określone w Programie rządowym.
83.	Odlewnicza Izba Gospodarcza	Art. 5 ust. 2	OIG postuluje przeprowadzenie konsultacji z organizacjami reprezentującymi przemysł energochłonny przed przyjęciem i każdą istotną zmianą rządowego programu wykonawczego. Znaczna część kluczowych warunków pomocy ma być określona dopiero w programie, a nie bezpośrednio w ustawie.	Wprowadzenie obowiązku konsultowania projektu programu oraz jego istotnych zmian z reprezentatywnymi organizacjami przemysłu energochłonnego.	Uwaga odrzucona. Program będzie konsultowany.
84.	Odlewnicza Izba Gospodarcza	Uwagi ogólne	OIG zwraca uwagę na konieczność traktowania polskiego odlewnictwa jako sektora strategicznego dla bezpieczeństwa gospodarczego państwa. Odlewnie są integralnym elementem krajowych i europejskich łańcuchów dostaw. Wysokie ceny energii w Polsce bezpośrednio wpływają na konkurencyjność krajowej produkcji wobec importu spoza UE oraz produkcji w państwach europejskich oferujących przemysłowi korzystniejsze warunki energetyczne. Instrument powinien więc nie tylko formalnie obejmować odlewnictwo, ale zapewniać realną możliwość skorzystania z niego przez przedsiębiorstwa tej branży.	Postulat uwzględnienia specyfiki sektora odlewniczego przy konstruowaniu programu wykonawczego, kryteriów naborów i katalogu inwestycji kwalifikowanych.	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.
85.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 2 pkt. 1)	Cena RCE odnosi się zupełnie do innego rynku niż odbiorcy przemysłowi nabywają energię elektryczną, tj. rynku dnia następnego. Zarówno programy oparte o komunikat CISAF w Niemczech oraz Irlandii odnoszą się do rynków dnia następnego wyłącznie. Pkt 120 CISAF odwołuje się do rocznej średniej hurtowej ceny rynkowej energii elektrycznej w danej strefie cenowej, pozostawiając państwom członkowskim pewną swobodę co do metodologii jej ustalania. Z punktu widzenia krajowego programu podstawowe znaczenie powinny mieć zatem: reprezentatywność wskaźnika dla polskiego rynku, transparentność metodologii, możliwość obiektywnej weryfikacji danych oraz brak elementów uznaniowych mogących prowadzić do arbitralnego zmniejszenia wartości pomocy. W tym kontekście zasadne jest oparcie polskiego mechanizmu na cenach ustalanych na płynnym i transparentnym rynku hurtowym właściwym dla polskiej strefy cenowej, w szczególności na danych z rynku dnia następnego. Metodologia powinna być możliwie prosta,	Należy przez to rozumieć cenę hurtową, która jest określona jako ważona wolumenem obrotu średnia z cen energii elektrycznej określonych dla polskiego obszaru rynkowego dla wszystkich sesji notowań danej doby w systemie kursu jednolitego na rynku dnia następnego, prowadzonym przez giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. z 2024 r. poz. 910), w danym okresie kwalifikowanym	Uwaga przyjęta częściowo. Zaktualizowano art. 2 i zdefiniowano na nowo cenę.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			jednoznaczna i powinna odzwierciedlać cenę energii występującą na polskim obszarze rynkowym, bez wprowadzania dodatkowych elementów obniżających wartość wskaźnika i tym samym faktyczną intensywność pomocy. Dodatkowo biorąc pod uwagę komunikat CISAF, który wskazuje na hurtowe rynki dla danego obszaru powstają wątpliwości czy pierwotne brzmienie RCE jest zgodne z tymi wymaganiami CISAF. Jednocześnie przyjęcie pierwotnego brzmienia istotnie obniża potencjalną wysokość wsparcia.		
86.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 3 ust. 5	Wysokość wsparcia powinna być ustalana odrębnie dla każdego okresu kwalifikowanego na podstawie danych tego okresu, z zachowaniem limitów CISAF. Instrument ma kompensować rzeczywistą ekspozycję na wysokie ceny energii w poszczególnych latach. Stan faktyczny z pierwszego roku nie powinien determinować całego trzyletniego okresu. Odbiorca przemysłowy może akurat w I roku kwalifikowanym przechodzić duży remont i za tym idzie zużyć dużo mniej energii elektrycznej. Jednak to nie powinno determinować kolejnych okresów. Utrwalenie danych z pierwszego roku może powodować przypadkowe i ekonomicznie nieuzasadnione zróżnicowanie sytuacji przedsiębiorców. Zużycie energii elektrycznej w przedsiębiorstwie przemysłowym podlega naturalnym wahaniom wynikającym m.in. z remontów kapitałnych, przestojów technologicznych, awarii, zmian poziomu produkcji, uruchamiania nowych linii produkcyjnych czy okresowego ograniczenia działalności. Przedsiębiorca, którego pierwszy rok przypadnie na okres dużego postoju remontowego, mógłby zostać pozbawiony części należnego wsparcia również w kolejnych latach, mimo powrotu zakładu do normalnego poziomu produkcji. Rozwiązanie takie prowadziłoby do oderwania wysokości pomocy od rzeczywistej ekspozycji przedsiębiorstwa na koszty energii w konkretnym okresie kwalifikowanym i mogłoby powodować nieuzasadnione różnicowanie przedsiębiorców znajdujących się w porównywalnej sytuacji konkurencyjnej.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
87.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 3 ust. 7	Proponowany wykaz należy uzupełnić wprost o magazyny energii elektrycznej oraz magazyny produktowe. Dodatkowo, należy uwzględnić również długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej z instalacji OZE, tak jak to zostało wskazane w programie niemieckim wprowadzonym i zatwierdzonym przez Komisję Europejską na podstawie komunikatu CISAF.	Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego w tym magazyny energii elektrycznej i magazyny produktowe; 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy; 5) długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				1762 oraz z 2024 r. poz. 834), które po raz pierwszy wprowadziły energię elektryczną do sieci po dniu podpisania umowy.	
88.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 3 ust. 8	Bezwzględna górna granica 60 miesięcy może uniemożliwić realizację dużych projektów przemysłowych wymagających długich procedur przyłączeniowych, pozwoleń lub wieloletnich dostaw urządzeń. Należy usunąć bezwzględny limit 60 miesięcy i pozostawić możliwość dłuższego terminu w przypadkach obiektywnie uzasadnionych względami technicznymi. Pkt 122 CISAF przewiduje 48 miesięcy, ale dopuszcza dłuższy termin, jeśli jest on właściwy ze względów technicznych. CISAF nie ustanawia limitu 60 miesięcy.	Inwestycja może być oddana do użytkowania nie później niż 48 miesięcy od dnia otrzymania wsparcia, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej oddanie do użytkowania w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii.	Uwaga odrzucona. Termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.
89.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 7 ust. 1 pkt. 11)	Kumulowanie dodatkowych warunków może wyłączać zakłady faktycznie energochłonne należące do sektorów objętych CISAF, w szczególności jeśli podmiot otrzymał karę, o której mowa w komentowanym przepisie, który zawiera bardzo szeroki katalog kar. Pkt 118 CISAF dopuszcza sektorowe ograniczenie programu, ale wskazuje jednocześnie, że ograniczenia powinny być zaprojektowane szeroko i nie mogą prowadzić do sztucznego zawężenia kręgu potencjalnych beneficjentów. Sekcja 4.5 CISAF ma chronić konkurencyjność przedsiębiorstw szczególnie narażonych na wysokie ceny energii elektrycznej. Przesłanki dostępu do programu powinny pozostawać w racjonalnym związku z tym celem oraz ze zdolnością beneficjenta do prawidłowego wykorzystania pomocy i realizacji obowiązków inwestycyjnych. Bardzo szeroko skonstruowany katalog kar może natomiast powodować automatyczne wyłączenie przedsiębiorstwa z programu także wtedy, gdy naruszenie nie ma żadnego związku z wykorzystaniem pomocy publicznej, działalnością energetyczną,	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Zredagowany w przepisie wymóg jest standardowym warunkiem, który ubiega się o udzielenie pomocy publicznej.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			obowiązkiem inwestycyjnym ani zdolnością przedsiębiorcy do wykonania zobowiązań wynikających z ustawy.		
90.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 7 ust. 1 pkt. 12)	Kumulowanie dodatkowych warunków może wyłączać zakłady faktycznie energochłonne należące do sektorów objętych CISAF, w szczególności poprzez bliżej nieokreślone wymagania. Pkt 118 CISAF dopuszcza sektorowe ograniczenie programu, ale wskazuje jednocześnie, że ograniczenia powinny być zaprojektowane szeroko i nie mogą prowadzić do sztucznego zawężenia kręgu potencjalnych beneficjentów	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Kryteria kwalifikacji określone w ustawie, programie i ogłoszeniu o naborze będą zgodne z CISAF.
91.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 8 ust. 1 pkt. 1)	Projektowany przepis jest nieprecyzyjny, ponieważ nie wskazuje w jaki sposób Wnioskodawca ma wykazać przedmiotowe 20 % środków własnych lub z zewnętrznych źródeł finansowania. Wymóg ten stanowi dodatkowy warunek krajowy, który nie wynika z pkt 121-124 CISAF. Może ograniczać dostęp do pomocy przedsiębiorstw posiadającym inne modele finansowania inwestycji. Celem programu powinno być osiągnięcie wymaganego efektu inwestycyjnego, a nie narzucenie określonej struktury finansowej. Projekt przewiduje obecnie minimum 20% finansowania własnego lub zewnętrznego.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Wskazany warunek służy zwiększeniu prawdopodobieństwa realizacji inwestycji. Szczegóły zostaną określone w programie rządowym.
92.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 8 ust. 1 pkt. 2)	Obowiązek ustanawiania zabezpieczenia przekraczającego wartość otrzymanej pomocy może pochłaniać limity kredytowe i gwarancyjne przedsiębiorstw oraz generować znaczne koszty finansowe. Przy wielomilionowych kwotach pomocy może istotnie obniżyć ekonomiczną wartość instrumentu. CISAF nie ustanawia obowiązku zabezpieczenia pomocy na poziomie 120%.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwania należności Skarbu Państwa.
93.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 11	Jest to kluczowa uwaga. System prowadzi do sytuacji, w której dwóch konkurentów z tej samej branży, ponoszących analogiczne koszty energii i spełniających identyczne kryteria kwalifikacyjne, może zostać potraktowanych całkowicie odmiennie – jeden otrzyma pełne wsparcie, drugi nie otrzyma go wcale. Przeciwnie, pkt 118 CISAF wskazuje na zasadę obiektywnego, niedyskryminacyjnego i transparentnego wyboru beneficjentów oraz zasadniczo jednakowego sposobu udzielania pomocy konkurentom znajdującym się w podobnej sytuacji faktycznej.	Zastąpić ranking punktowy mechanizmem proporcjonalnego obniżenia pomocy dla wszystkich kwalifikujących się beneficjentów. Jeżeli suma należnej pomocy przekracza budżet, należy zastosować jednolity współczynnik redukcyjny. Takie rozwiązanie jest bardziej spójne z pkt 118 CISAF wymagającym obiektywnego i	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				niedyskryminacyjnego traktowania przedsiębiorców znajdujących się w podobnej sytuacji. Pomoc z sekcji 4.5 rekompensuje ekspozycję na wysokie ceny energii – jakość inwestycji nie powinna decydować o samym prawie do pomocy. Jednocześnie istotnym jest, żeby na etapie podpisywania umowy o przyznaniu pomocy Wnioskodawca mógł odstąpić od umowy przez 3 dni od jej zawarcia bez ponoszenia negatywnych konsekwencji, jeśli poziom wsparcia będzie na zbyt niskim poziomie.	
94.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 13 ust. 2 pkt 5)	Rozwiązanie jest nadmiernie restrykcyjne i nieproporcjonalne do charakteru instrumentu. Przedsiębiorca musi przygotować szczegółowo określoną inwestycję oraz uzyskać pozytywną ocenę techniczną jeszcze zanim wie, czy otrzyma wsparcie i w jakiej ostatecznie wysokości. Na etapie wniosku przedsiębiorca powinien wskazywać rodzaj lub rodzaje planowanych inwestycji, orientacyjną wartość, przewidywane efekty oraz harmonogram. Ostateczny plan inwestycyjny wraz z raportem technicznym powinien być przedstawiany na późniejszym etapie lub na etapie rozliczenia przedmiotowego obowiązku. CISAF wymaga, aby państwo określiło rodzaje inwestycji i aby beneficjent przeznaczył na nie co najmniej 50% pomocy. Nie wymaga jednak, aby konkretna inwestycja została definitywnie wybrana i technicznie zatwierdzona przed przyznaniem pomocy. Pkt 121–124 CISAF pozwalają na weryfikację wykonania obowiązku inwestycyjnego w okresie realizacji programu. Co więcej program Niemiec również nie wymaga określenia inwestycji na etapie wnioskowania, beneficjent może na etapie uczestnictwa w programie wsparcia skonsultować i przedstawić do wstępnej weryfikacji swoje zamierzenie.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Wymogi dotyczące raportu oceny technicznej inwestycji określi program.
95.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 13 ust. 3 pkt 3)	W związku z uwagą nr 10 dokument ten jest niezasadny.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. jw.
96.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 15	W związku z uwagą nr 10 dokument ten jest niezasadny.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. jw.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
97.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	art. 18	Jest to kluczowa uwaga. System prowadzi do sytuacji, w której dwóch konkurentów z tej samej branży, ponoszących analogiczne koszty energii i spełniających identyczne kryteria kwalifikacyjne, może zostać potraktowanych całkowicie odmiennie – jeden otrzyma pełne wsparcie, drugi nie otrzyma go wcale. Przeciwnie, pkt 118 CISAF wskazuje na zasadę obiektywnego, niedyskryminacyjnego i transparentnego wyboru beneficjentów oraz zasadniczo jednakowego sposobu udzielania pomocy konkurentom znajdującym się w podobnej sytuacji faktycznej.	Zastąpić ranking punktowy mechanizmem proporcjonalnego obniżenia pomocy dla wszystkich kwalifikujących się beneficjentów. Jeżeli suma należnej pomocy przekracza budżet, należy zastosować jednolity współczynnik redukcji. Takie rozwiązanie jest bardziej spójne z pkt 118 CISAF wymagającym obiektywnego i niedyskryminacyjnego traktowania przedsiębiorców znajdujących się w podobnej sytuacji. Pomoc z sekcji 4.5 rekompensuje ekspozycję na wysokie ceny energii – jakość inwestycji nie powinna decydować o samym prawie do pomocy.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.
98.	Polska Fundacja Gazów Technicznych	Art. 31 ust. 1	Przewidziany w art. 31 maksymalny limit wydatków przeznaczonych na realizację programu należy uznać za niewystarczający w stosunku do skali problemu, który projektowana ustawa ma rozwiązać, liczby potencjalnych beneficjentów oraz poziomu kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez polski przemysł energochłonny. Projekt zakłada łączny budżet operacyjny instrumentu w wysokości 4,8 mld zł, w tym: – 800 mln zł w 2027 r., – 1,6 mld zł w 2028 r., – 1,6 mld zł w 2029 r., – 800 mln zł w 2030 r. Kwoty te należy zestawić przede wszystkim z diagnozą przedstawioną przez samego projektodawcę. W dokumentacji projektu wskazano, że koszty energii elektrycznej w Europie pozostają znacznie wyższe niż koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa w części państw trzecich, natomiast w drugiej połowie 2025 r. najwyższe ceny energii elektrycznej dla wskazanej grupy największych przedsiębiorców w UE odnotowano właśnie w Polsce – 171,6 EUR/MWh, wobec 159,2 EUR/MWh w Irlandii i	Art. 31. 1. Limit wydatków przeznaczonych na realizację programu wynosi w: 1) 2027 r. – 3,0 mld zł; 2) 2028 r. – 3,0 mld zł; 3) 2029 r. – 3,0 mld zł; 4) 2030 r. – 3,0 mld zł.	Uwaga odrzucona. Limit wydatków został przewidziany zgodnie z możliwościami Budżetu Państwa uwzględniającymi analizy i szacunki.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			158,5 EUR/MWh na Węgrzech. Projektodawca sam stwierdza ponadto, że konkurencja polskich przedsiębiorstw zarówno z podmiotami z państw trzecich, jak i z przedsiębiorstwami z innych państw członkowskich intensywnie wspierającymi własny przemysł energochłonny staje się coraz trudniejsza i prowadzi do ograniczania działalności produkcyjnej w Polsce.		
99.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Załącznik do ustawy w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 1	Postulat: objęcie wsparciem wytwórców produktów leczniczych gotowych. Załącznik obejmuje klasę PKD 2025 21.10 – „Produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych”, ale pomija klasę 21.20 – „Produkcja leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych”. Oznacza to objęcie wsparciem jednego etapu łańcucha farmaceutycznego – wytwarzania substancji czynnych – przy równoczesnym wyłączeniu bezpośrednio powiązanego etapu wytwarzania leków gotowych. Różnicowanie to nie odpowiada celowi Projektu, którym jest wsparcie energochłonnej działalności przemysłowej narażonej na wysokie koszty energii elektrycznej i ryzyko utraty konkurencyjności. Procesy wytwarzania produktów leczniczych wymagają utrzymania parametrów kontrolowanego środowiska, działania instalacji HVAC, chłodzenia, uzdatniania wody, sprężonego powietrza, automatyki i laboratoriów kontroli jakości. Koszt energii jest zatem trwałym kosztem zgodności procesu z wymaganiami jakościowymi, a jego redukcja bez inwestycji może naruszać ciągłość i bezpieczeństwo produkcji. Dodanie klasy 21.20 nie zmienia limitów wsparcia ani warunków pomocy wynikających z Projektu, a usuwa jedynie lukę w zakresie podmiotowym instrumentu.	<i>W załączniku do ustawy, po pozycji 48 dodaje się pozycję 48a w brzmieniu:</i> „48a. 21.20 – Produkcja leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych.”	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie Komisji: CISAF.
100.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Załącznik do ustawy w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 1	Postulat: objęcie wsparciem podmioty prowadzące badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie biotechnologii. Rozszerzenie grona beneficjentów o podmioty prowadzące badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie biotechnologii pozwoli uwzględnić w programie specyfikę innowacyjnych branż, których podmioty powinny być także uprawnione do otrzymania pomocy.	<i>W załączniku do ustawy, po pozycji 91 dodaje się pozycję 92 w brzmieniu:</i> „42. 72.10.Z – Badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk przyrodniczych i technicznych.”	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
101.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Art. 3 ust. 7 pkt 4 oraz art. 5 ust. 2 pkt 1	Postulat: jednoznaczne objęcie kwalifikowalnością inwestycji właściwych dla energochłonnych, regulowanych procesów farmaceutycznych. Projekt prawidłowo wiąże co najmniej 50% otrzymanego wsparcia z inwestycjami poprawiającymi funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego oraz z efektywnością, elektryfikacją, OZE i elastycznością. Wymaga jednak doprecyzowania, że do takich inwestycji mogą należeć elementy infrastruktury technicznej umożliwiające bezpieczną pracę instalacji wytwórczej. W farmacji szczególne znaczenie mają m.in. systemy zarządzania energią, automatyka i monitoring, chłodzenie, HVAC, odzysk energii, magazyny energii, systemy uzdatniania wody, sprężonego powietrza i zasilania rezerwowego. Powinny być kwalifikowane, jeżeli wykazano ich wpływ na efektywność energetyczną, elastyczność poboru, integrację OZE albo bezpieczną pracę instalacji – a nie wyłącznie dlatego, że pełnią funkcję wymaganą przez GMP.	W art. 5 ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) minimalne warunki kwalifikowania inwestycji w infrastrukturę zapewniającą bezpieczną i elastyczną pracę instalacji przemysłowych, w tym w systemy zarządzania energią, automatyki, magazynowania energii, chłodzenia, odzysku energii, uzdatniania mediów technologicznych oraz zasilania rezerwowego, jeżeli inwestycje te spełniają warunki, o których mowa w art. 3 ust. 7;”.	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w Programie.
102.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Art. 15	Postulat: uwzględnienie odporności gospodarczej i bezpieczeństwa dostaw produktów krytycznych w kryteriach oceny. W razie przekroczenia budżetu Projekt przewiduje konkursowy wybór beneficjentów. Aktualne kryteria obejmują bezpieczeństwo energetyczne, energochłonność, jednostkową cenę energii, efektywność ekonomiczną oraz zatrudnienie. Nie pozwalają jednak wyrażnie uwzględnić wpływu inwestycji na bezpieczeństwo lekowego, w tym odporność łańcuchów dostaw produktów leczniczych o krytycznym znaczeniu dla państwa. Proponowana zmiana ma charakter horyzontalny i neutralny sektorowo: nie tworzy automatycznego preferowania branży farmaceutycznej, lecz umożliwia ocenę dodatkowego interesu publicznego, gdy inwestycja ogranicza ryzyko przerwania dostaw produktów krytycznych.	W art. 15 po wyrazach „na bezpieczeństwo energetyczne” dodaje się wyrazy: „bezpieczeństwo lekowe.”.	Uwaga odrzucona. CISAF nie przewiduje takiego kryterium.
103.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Art. 14 oraz art. 16 ust. 1 i 2	Postulat: zagwarantowanie realnych terminów naboru i uzupełnienia dokumentacji. Wniosek wymaga przedstawienia informacji o inwestycji, raportu zawierającego pozytywną ocenę techniczną, opisu spełnienia	W art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Termin składania wniosków o udzielenie wsparcia nie może być krótszy niż 21 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o naborze.”	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			warunków inwestycyjnych oraz danych finansowych i energetycznych.		
104.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lutego 2021 r. w sprawie sposobu i trybu wprowadzania ograniczeń w poborze gazu ziemnego – § 4 ust. 1	Postulat: objęcie ochroną przed ograniczeniami w poborze gazu ziemnego podmiotów prowadzących działalność w zakresie wytwarzania produktów leczniczych lub substancji czynnych oraz obrotu hurtowego produktami leczniczymi. Obecnie ochrona wytwórców leków może zależeć od limitu poboru lub innych przesłanek formalnych, podczas gdy niektóre podmioty wykonujące zadania o znaczeniu publicznym są objęte ochroną bezwarunkowo. Gaz może być niezbędny dla wytwarzania pary technologicznej, ogrzewania procesowego, utrzymania kontrolowanych parametrów środowiskowych i bezpiecznego zatrzymania procesu. Ograniczenie bez minimalnego zasilania może prowadzić do zniszczenia materiałów i produktów leczniczych w toku, przestoju oraz zagrożenia dla dostępności leków.	W § 4 ust. 1 dodaje się pkt 14 w brzmieniu: „14) podmiotów prowadzących działalność w zakresie wytwarzania produktów leczniczych lub substancji czynnych lub obrotu hurtowego produktami leczniczymi, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej gazowej.”	Uwaga nie dotyczy projektu ustawy.
105.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła – § 6 ust. 1 pkt 3	Postulat: objęcie ochroną przed ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obiektów wykorzystywanych do wytwarzania produktów leczniczych lub substancji czynnych oraz obrotu hurtowego produktami leczniczymi. Wytwarzanie leków wymaga ciągłego działania infrastruktury krytycznej dla jakości: pomieszczeń czystych i systemów HVAC, urządzeń chłodniczych, systemów uzdatniania wody, aparatury analitycznej, systemów automatyki, systemów bezpieczeństwa oraz systemów teleinformatycznych zapewniających identyfikowalność i kontrolę warunków. Ochrona uzależniona wyłącznie od kwalifikacji obiektu jako infrastruktury krytycznej lub od niskiej mocy umownej nie obejmuje istotnej części krajowych zakładów wytwórczych.	W § 6 ust. 1 pkt 3 po lit. f dodaje się lit. g w brzmieniu: „g) wytwarzania produktów leczniczych lub substancji czynnych lub obrotu hurtowego produktami leczniczymi;”.	Uwaga nie dotyczy projektu ustawy.
106.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w	Postulat: objęcie ochroną przed ograniczeniami w dostarczaniu ciepła obiektów wykorzystywanych do działalności farmaceutycznej. Stałe parametry temperatury i wilgotności są konieczne dla zachowania warunków wytwarzania, kontroli jakości i	W § 13 ust. 1 pkt 4 po lit. g dodaje się lit. h w brzmieniu: „h) wytwarzania produktów leczniczych lub substancji czynnych lub obrotu hurtowego produktami leczniczymi.”	Uwaga nie dotyczy projektu ustawy.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
		sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła – § 13 ust. 1 pkt 4	przechowywania produktów leczniczych, materiałów wyjściowych oraz odczynników. Przerwanie dostaw ciepła może prowadzić do naruszenia wymagań procesowych i jakościowych, blokady lub utylizacji serii oraz długiego okresu przywracania kwalifikacji instalacji. Obecna ochrona obiektów przeznaczonych bezpośrednio do wykonywania zadań dotyczących opieki zdrowotnej nie obejmuje co do zasady etapu produkcji i dystrybucji leków, mimo jego znaczenia dla bezpieczeństwa lekowego.		
107.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego – Krajowi Producenci Leków	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2022 r. w sprawie wyłączenia od obowiązku pełnienia czynnej służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny – § 6 ust. 2	Postulat: umożliwienie wyłączenia na wniosek osób kluczowych dla ciągłości wytwarzania i dystrybucji leków. Wyłączenie powinno mieć charakter indywidualny, dokonywany na uzasadniony wniosek, a nie w sposób automatyczny. Celem nie jest wyłączenie całego zatrudnienia w sektorze, lecz zabezpieczenie osób, których powołanie faktycznie groziłoby zaprzestaniem lub poważnym zakłóceniem działalności niezbędnej dla obrony lub bezpieczeństwa państwa. Dotyczy to w szczególności osób odpowiedzialnych za wytwarzanie, kontrolę jakości, zwalnianie serii, utrzymanie krytycznej infrastruktury, zapewnienie jakości, magazynowanie i dystrybucję produktów leczniczych. Personel ten posiada specjalistyczne kwalifikacje oraz doświadczenie, których zastąpienie będzie niezwykle trudne. Ochrona jest zgodna z przesłanką ustawową pozwalającą wyłączyć na wniosek osoby, których powołanie poważnie zakłóciłoby działalność przedsiębiorcy niezbędną dla obrony lub bezpieczeństwa państwa.	W § 6 ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 3–5 w brzmieniu: 3) osób zatrudnionych, niezależnie od formy zatrudnienia, w podmiotach, które prowadzą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność polegającą na wytwarzaniu produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 42 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne; 4) osób zatrudnionych, niezależnie od formy zatrudnienia, w podmiotach, które prowadzą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obrót hurtowy produktami leczniczymi; 5) osób zatrudnionych, niezależnie od formy zatrudnienia, w podmiotach odpowiedzialnych w rozumieniu art. 2 pkt 24 ustawy, o której mowa w pkt 3 powyżej lub u przedstawicieli podmiotów odpowiedzialnych w rozumieniu art. 2 pkt 35a tej ustawy;	Uwaga nie dotyczy projektu ustawy.
108.	Stowarzyszenie Producentów Cementu	art. 2 pkt. 1)	Przyjęcie ceny RCE jako podstawy wyliczania wsparcia nie odzwierciedla rzeczywistych kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez przedsiębiorstwa energochłonne w Polsce. Cena RCE została opracowana na potrzeby rozliczeń prosumenckich i pozostaje istotnie niższa od cen energii elektrycznej kształtujących się na hurtowym rynku energii, na którym przedsiębiorstwa energochłonne dokonują zakupu energii.	Art. 2 Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) cenie RCE - należy przez to rozumieć cenę hurtową, która jest określona jako ważona wolumenem obrotu średnia z cen energii elektrycznej określonych dla polskiego obszaru rynkowego dla wszystkich sesji notowań danej	Uwaga przyjęta częściowo. Zaktualizowano art. 2 i zdefiniowano na nowo cenę.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Z naszych szacunków wynika, że w 2025 r. średnia cena RCE była niższa od średniej ceny na Rynku Dnia Następnego TGE o około 35%, osiągając poziom około 300 zł/MWh przy średniej cenie RDN wynoszącej około 456 zł/MWh. W konsekwencji zastosowanie ceny RCE prowadziłoby do istotnego ograniczenia realnej wartości wsparcia. Jednocześnie rozwiązania przyjęte w analogicznych programach notyfikowanych przez inne państwa członkowskie opierają się na hurtowych cenach energii elektrycznej. Proponowany mechanizm prowadziłby zatem do mniej korzystnego traktowania polskich przedsiębiorstw energochłonnych względem ich konkurentów z innych państw UE.	do w systemie kursu jednolitego na rynku dnia następnego, prowadzonym przez giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. z 2024 r. poz. 910), w danym okresie kwalifikowanym;	
109.	Stowarzyszenie Producentów Cementu	art. 3 ust. 5	Projektowany przepis ogranicza wysokość wsparcia w kolejnych latach do poziomu pomocy uzyskanej w pierwszym roku programu. Rozwiązanie to nie wynika z wymogów CISAF i może prowadzić do nieuzasadnionego ograniczenia wsparcia wskutek wystąpienia zdarzeń pozostających poza kontrolą przedsiębiorcy, takich jak awarie, nieplanowane remonty czy czasowe ograniczenie produkcji, jak również w rezultacie zaplanowanych wcześniej realizacji inwestycji skutkujących przejściową zmianą profilu zużycia energii. W efekcie jednorazowe zdarzenie występujące w pierwszym roku mogłoby trwale ograniczyć poziom wsparcia uzyskiwanego przez beneficjenta również w kolejnych latach programu.	Proponujemy usunięcie komentowanego przepisu.	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.
110.	Stowarzyszenie Producentów Cementu	art. 7	Projektowany katalog inwestycji ma charakter zbyt ogólny i nie zapewnia przedsiębiorcom wystarczającej pewności regulacyjnej co do kwalifikowalności poszczególnych przedsięwzięć. Jednocześnie w Ocenie Skutków Regulacji oraz wykazie prac legislacyjnych wskazano znacznie szerszy katalog inwestycji odpowiadający rozwiązaniom przewidzianym w CISAF. W szczególności nie jest jasne, czy kwalifikowane będą inwestycje w magazyny energii, które stanowią jeden z kluczowych kierunków inwestycyjnych przedsiębiorstw energochłonnych. W naszej ocenie zasadnym jest przeniesienie podstawowego katalogu inwestycji bezpośrednio do ustawy, zgodnie z zakresem wskazanym w CISAF. Rozwiązanie to zwiększy przejrzystość programu, ograniczy niepewność regulacyjną oraz zapewni beneficjentom większą przewidywalność procesu inwestycyjnego.	7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Ponadto wnioskujemy o rozszerzenie katalogu kwalifikowanych przedsięwzięć o długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej z nowych instalacji OZE – takie zapisy zostały uwzględnione w programie niemieckim zatwierdzonym przez Komisję Europejską w oparciu o ramy CISAF. Równie istotnym kierunkiem inwestycyjnym dla przemysłu cementowego są instalacje umożliwiające wykorzystanie ciepła odpadowego, które przyczyniają się do ograniczenia zapotrzebowania na energię elektryczną i energię ciepłą. W związku z tym wnioskujemy również o wpisanie takiej inwestycji wprost w katalogu, co zwiększy pewność regulacyjną dla potencjalnych beneficjentów z sektora.	prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) zdolności wytwórcze energii odnawialnej; 2) rozwiązania w zakresie magazynowania energii; 3) środki mające na celu zwiększenie elastyczności strony popytowej; 4) ulepszenia efektywności energetycznej mające wpływ na popyt na energię elektryczną; 5) realizację inwestycji w zakresie elektrolizerów do produkcji wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego; 6) inwestycje w elektryfikację, 7) długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762 oraz z 2024 r. poz. 834), które po raz pierwszy wprowadziły energię elektryczną do sieci po dniu podpisania umowy. 8) instalacje umożliwiające odzysk i wykorzystanie ciepła odpadowego na potrzeby ogrzewania, chłodzenia, produkcji energii elektrycznej i zasilania zewnętrznych systemów ciepłowniczych.	
111.	Stowarzyszenie Producentów Cementu	art. 8 ust. 1 pkt. 2)	Wymóg ustanowienia zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości 120% otrzymanej pomocy stanowi istotne obciążenie finansowe dla przedsiębiorstw objętych programem. Należy podkreślić, że beneficjentami programu mają być przedsiębiorstwa funkcjonujące w sektorach szczególnie narażonych na ryzyko utraty konkurencyjności oraz przenoszenia działalności poza Unię Europejską. Dodatkowe wymogi finansowe ograniczające dostęp do	Art. 8. ust. 1. 2) ustanowienie przez przedsiębiorcę na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki zabezpieczenia zwrotu tego wsparcia, którego wysokość jest	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wsparcia mogą wpływać negatywnie na efektywność całego mechanizmu. W związku z powyższym wnioskujemy o obniżenie poziomu wymaganego zabezpieczenia do wysokości połowy wysokości wypłacanego wsparcia. W naszej ocenie ustalenie wyższej wartości zabezpieczenia jest nieproporcjonalne i prowadzi do nadmiernego obciążenia finansowego beneficjentów. Należy przy tym podkreślić, że przedsiębiorca jest zobowiązany przeznaczyć co najmniej 50% otrzymanego wsparcia na realizację inwestycji wskazanych w art. 7, a prawidłowość wykorzystania środków podlega weryfikacji i kontroli w ramach programu. W związku z tym zabezpieczenie na poziomie 50% wartości wsparcia należy uznać za wystarczające dla ochrony środków publicznych. Niezależnie od powyższego, w naszej ocenie istnieją argumenty przemawiające za rezygnacją z dodatkowego zabezpieczenia, ponieważ projekt ustawy przewiduje już szereg instrumentów służących ochronie środków publicznych, w tym obowiązek realizacji inwestycji, mechanizmy kontroli oraz obowiązek zwrotu wsparcia w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.	równa 50% wysokości udzielonego wsparcia. <i>lub</i> Proponujemy usunięcie komentowanego przepisu.	należności Skarbu Państwa.
112.	Stowarzyszenie Producentów Cementu	art. 13 ust. 2, Uwaga ogólna	Projekt wymaga wskazania inwestycji już we wniosku o uzyskanie wsparcia, a nie przewiduje mechanizmu pozwalającego na jej zmianę lub uzupełnienie. W praktyce wieloletnie projekty inwestycyjne są narażone na zmiany uwarunkowań technicznych, ekonomicznych i rynkowych. Może to powodować konieczność modyfikacji zakresu inwestycji lub zastąpienia jej innym przedsięwzięciem realizującym te same cele programu. W związku z tym wnioskujemy o wprowadzenie możliwości zmiany lub dodania inwestycji pod warunkiem wykazania, że nowa inwestycja zapewni co najmniej taki sam efekt w zakresie realizacji celów programu jak przedsięwzięcie wskazane pierwotnie.	Wnioskujemy o uzupełnienie projektu ustawy o zapisy umożliwiające dokonanie zmiany lub uzupełnienie inwestycji wskazanej we wniosku, jeżeli beneficjent wykaże, że taka zmiana zapewni realizację celów programu w stopniu nie mniejszym niż inwestycja pierwotnie zgłoszona.	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie.
113.	Stowarzyszenie Producentów Cementu	art. 18 ust. 2	W przypadku przekroczenia budżetu programu przez łączną wartość poprawnie złożonych wniosków proponujemy zastosowanie proporcjonalnego pomniejszenia wysokości wsparcia dla wszystkich kwalifikujących się beneficjentów zamiast odrzucania części wniosków. Proporcjonalne ograniczenie wysokości wsparcia pozwoliłoby zachować równe traktowanie przedsiębiorców, ograniczyć zaburzenia konkurencyjności wewnątrz sektorów objętych wsparciem oraz zapewnić realizację podstawowego celu	art. 18 ust. 2. Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych do udzielenia wsparcia, wysokość wsparcia dla wszystkich przedsiębiorców zakwalifikowanych do programu	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			programu, jakim jest wsparcie konkurencyjności sektorów energochłonnych.	ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu.	kryteriów zostaną określone w programie.
114.	Stowarzyszenie Producentów Cementu	art. 31 ust. 1	Wnioskujemy o zmianę rozkładu środków pomiędzy poszczególnymi latami funkcjonowania programu. Projekt przewiduje przeznaczenie na pierwszy rok programu budżetu o połowę niższego niż w dwóch kolejnych latach. Jednocześnie pierwszy rok funkcjonowania programu będzie prawdopodobnie okresem największego zainteresowania przedsiębiorców możliwością uzyskania wsparcia. Należy też zauważyć, że przy utrzymaniu art. 3 ust. 5 oraz zmianie art. 18 ust. 2 (na proporcjonalne zmniejszenie wsparcia przy przekroczeniu budżetu programu), w przypadku przekroczenia dostępnego budżetu już w pierwszym naborze może dojść do trwałego ograniczenia wysokości wsparcia dostępnego dla części przedsiębiorców przez cały okres funkcjonowania programu.	Art. 31 ust. 1 Limit wydatków przeznaczonych na realizację programu wynosi w: 1) 2027 r. – 1 300 mln zł; 2) 2028 r. – 1 600 mln zł; 3) 2029 r. – 1 600 mln zł; 4) 2030 r. – 300 mln zł.	Uwaga odrzucona. Limit wydatków został przewidziany zgodnie z możliwościami Budżetu Państwa uwzględniającymi analizy i szacunki.
115.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 2 pkt. 1)	Cena RCE odnosi się zupełnie do innego rynku niż odbiorcy przemysłowi nabywają energię elektryczną, tj. rynku dnia następnego. Zarówno programy oparte o komunikat CISAF w Niemczech oraz Irlandii odnoszą się do rynków dnia następnego wyłącznie. Dodatkowo biorąc pod uwagę komunikat CISAF, który wskazuje na hurtowe rynki dla danego obszaru powstają wątpliwości czy pierwotne brzmienie RCE jest zgodne z tymi wymaganiami CISAF. Jednocześnie przyjęcie pierwotnego brzmienia istotnie obniża potencjalną wysokość wsparcia.	Należy przez to rozumieć cenę hurtową, która jest określona jako ważona wolumenem obrotu średnia z cen energii elektrycznej określonych dla polskiego obszaru rynkowego dla wszystkich sesji notowań danej doby w systemie kursu jednolitego na rynku dnia następnego, prowadzonym przez giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. z 2024 r. poz. 910), w danym okresie kwalifikowanym	Uwaga przyjęta częściowo. Zaktualizowano art. 2 i zdefiniowano na nowo cenę.
116.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 3 ust. 5	Wysokość wsparcia powinna być ustalana odrębnie dla każdego okresu kwalifikowanego na podstawie danych tego okresu, z zachowaniem limitów CISAF. Instrument ma kompensować rzeczywistą ekspozycję na wysokie ceny energii w poszczególnych latach. Stan faktyczny z pierwszego roku nie powinien determinować całego trzyletniego okresu. Odbiorca przemysłowy może akurat w I roku kwalifikowanym przechodzić duży remont i za tym idzie zużyć dużo mniej energii elektrycznej. Jednak to nie powinno determinować kolejnych okresów.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
117.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 3 ust. 7	Proponowany wykaz należy uzupełnić wprost o magazyny energii elektrycznej oraz magazyny produktowe. Dodatkowo, należy uwzględnić również długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej z instalacji OZE, tak jak to zostało wskazane w programie niemieckim wprowadzonym i zatwierdzonym przez Komisję Europejską na podstawie komunikatu CISAF.	Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego w tym magazyny energii elektrycznej i magazyny produktowe; 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy; 5) długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki ich realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762 oraz z 2024 r. poz. 834), które po raz pierwszy wprowadziły energię elektryczną do sieci po dniu podpisania umowy.	
118.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 3 ust. 8	Bezwzględna górna granica 60 miesięcy może uniemożliwić realizację dużych projektów przemysłowych wymagających długich procedur przyłączeniowych, pozwoleń lub wieloletnich dostaw urządzeń. Należy usunąć bezwzględny limit 60 miesięcy i pozostawić możliwość dłuższego terminu w przypadkach obiektywnie uzasadnionych względami technicznymi. Pkt 122 CISAF przewiduje 48 miesięcy, ale dopuszcza dłuższy termin, jeśli jest on właściwy ze względów technicznych. CISAF nie ustanawia limitu 60 miesięcy.	Inwestycja może być oddana do użytkowania nie później niż 48 miesięcy od dnia otrzymania wsparcia, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej oddanie do użytkowania w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii.	Uwaga odrzucona. Termin 48 miesięcy wynika z Wytycznych KE CISAF. Natomiast termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.
119.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 7 ust. 1 pkt. 11)	Kumulowanie dodatkowych warunków może wyłączać zakłady faktycznie energochłonne należące do sektorów objętych CISAF, w szczególności jeśli podmiot otrzymał karę, o której mowa w komentowanym przepisie, który zawiera bardzo szeroki katalog kar. Pkt 118 CISAF dopuszcza sektorowe ograniczenie programu, ale wskazuje jednocześnie, że ograniczenia powinny być zaprojektowane szeroko i nie mogą prowadzić do sztucznego zawężenia kręgu potencjalnych beneficjentów.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Zredagowany w przepisie wymóg jest standardowym warunkiem, który ubiega się o udzielenie pomocy publicznej.
120.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 7 ust. 1 pkt. 12)	Kumulowanie dodatkowych warunków może wyłączać zakłady faktycznie energochłonne należące do sektorów objętych CISAF, w szczególności poprzez bliżej nieokreślone wymagania. Pkt 118 CISAF dopuszcza sektorowe ograniczenie programu, ale wskazuje jednocześnie, że ograniczenia powinny być zaprojektowane szeroko i nie mogą prowadzić do sztucznego zawężenia kręgu potencjalnych beneficjentów	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Kryteria kwalifikacji określone w ustawie, programie i ogłoszeniu o naborze będą zgodne z CISAF.
121.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 8 ust. 1 pkt. 1)	Projektowany przepis jest nieprecyzyjny, ponieważ nie wskazuje w jaki sposób Wnioskodawca ma wykazać przedmiotowe 20 % środków własnych lub z zewnętrznych źródeł finansowania. Wymóg ten stanowi dodatkowy warunek krajowy, który nie wynika z pkt 121-124 CISAF. Może ograniczać dostęp do pomocy	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Wskazany warunek służy zwiększeniu prawdopodobieństwa realizacji inwestycji. Szczegóły zostaną

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			przedsiębiorstwom posiadającym inne modele finansowania inwestycji. Celem programu powinno być osiągnięcie wymaganego efektu inwestycyjnego, a nie narzucenie określonej struktury finansowej. Projekt przewiduje obecnie minimum 20% finansowania własnego lub zewnętrznego.		doprecyzowane w programie rządowym.
122.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 11	Jest to kluczowa uwaga. System prowadzi do sytuacji, w której dwóch konkurentów z tej samej branży, ponoszących analogiczne koszty energii i spełniających identyczne kryteria kwalifikacyjne, może zostać potraktowanych całkowicie odmiennie – jeden otrzyma pełne wsparcie, drugi nie otrzyma go wcale. Przeciwnie, pkt 118 CISAF wskazuje na zasadę obiektywnego, niedyskryminacyjnego i transparentnego wyboru beneficjentów oraz zasadniczo jednakowego sposobu udzielania pomocy konkurentom znajdującym się w podobnej sytuacji faktycznej.	Zastąpić ranking punktowy mechanizmem proporcjonalnego obniżenia pomocy dla wszystkich kwalifikujących się beneficjentów. Jeżeli suma należnej pomocy przekracza budżet, należy zastosować jednolity współczynnik redukcji. Takie rozwiązanie jest bardziej spójne z pkt 118 CISAF wymagającym obiektywnego i niedyskryminacyjnego traktowania przedsiębiorców znajdujących się w podobnej sytuacji. Pomoc z sekcji 4.5 rekompensuje ekspozycję na wysokie ceny energii – jakość inwestycji nie powinna decydować o samym prawie do pomocy.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.
123.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 13 ust. 2 pkt 5)	Rozwiązanie jest nadmiernie restrykcyjne i nieproporcjonalne do charakteru instrumentu. Przedsiębiorca musi przygotować szczegółowo określoną inwestycję oraz uzyskać pozytywną ocenę techniczną jeszcze zanim wie, czy otrzyma wsparcie i w jakiej ostatecznie wysokości. Na etapie wniosku przedsiębiorca powinien wskazywać rodzaj lub rodzaje planowanych inwestycji, orientacyjną wartość, przewidywane efekty oraz harmonogram. Ostateczny plan inwestycyjny wraz z raportem technicznym powinien być przedstawiany na późniejszym etapie lub na etapie rozliczenia przedmiotowego obowiązku. CISAF wymaga, aby państwo określiło rodzaje inwestycji i aby beneficjent przeznaczył na nie co najmniej 50% pomocy. Nie wymaga jednak, aby konkretna inwestycja została definitywnie wybrana i technicznie zatwierdzona przed przyznaniem pomocy. Pkt 121–124 CISAF pozwalają na weryfikację wykonania obowiązku inwestycyjnego w okresie realizacji programu. Co więcej program Niemiec również nie wymaga określenia inwestycji na etapie wnioskowania, beneficjent może na etapie uczestnictwa w	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona - Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, pożądanym zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			programie wsparcia skonsultować i przedstawić do wstępnej weryfikacji swoje zamierzenie.		wyznaczonym przez Program.
124.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 13 ust. 3 pkt 3)	W związku z uwagą nr 9 dokument ten jest niezasadny.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Jw.
125.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Art. 15	W związku z uwagą nr 9 dokument ten jest niezasadny.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. jw.
126.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	art. 18	Jest to kluczowa uwaga. System prowadzi do sytuacji, w której dwóch konkurentów z tej samej branży, ponoszących analogiczne koszty energii i spełniających identyczne kryteria kwalifikacyjne, może zostać potraktowanych całkowicie odmiennie – jeden otrzyma pełne wsparcie, drugi nie otrzyma go wcale. Przeciwnie, pkt 118 CISAF wskazuje na zasadę obiektywnego, niedyskryminacyjnego i transparentnego wyboru beneficjentów oraz zasadniczo jednakowego sposobu udzielania pomocy konkurentom znajdującym się w podobnej sytuacji faktycznej. Uwaga pozostaje bezpośrednio związana z propozycją dotyczącą art. 11 i ma fundamentalne znaczenie dla konstrukcji całego systemu. W przypadku gdy łączna kwota pomocy obliczonej dla wszystkich prawidłowo zakwalifikowanych przedsiębiorców przekracza dostępny budżet programu, właściwym rozwiązaniem nie powinno być odrzucenie części beneficjentów według rankingu, lecz proporcjonalne zmniejszenie kwoty pomocy należnej każdemu z nich. Ranking prowadzi do efektu progowego. Minimalna różnica w liczbie punktów może skutkować różnicą pomiędzy otrzymaniem pełnego wsparcia a brakiem jakiegokolwiek pomocy. Z perspektywy konkurencji pomiędzy przedsiębiorstwami z tego samego sektora rezultat taki może być znacznie bardziej zaskakujący niż proporcjonalne zmniejszenie pomocy wszystkim przedsiębiorcom.	Zastąpić ranking punktowy mechanizmem proporcjonalnego obniżenia pomocy dla wszystkich kwalifikujących się beneficjentów. Jeżeli suma należnej pomocy przekracza budżet, należy zastosować jednolity współczynnik redukcji. Takie rozwiązanie jest bardziej spójne z pkt 118 CISAF wymagającym obiektywnego i niedyskryminacyjnego traktowania przedsiębiorców znajdujących się w podobnej sytuacji. Pomoc z sekcji 4.5 rekompensuje ekspozycję na wysokie ceny energii – jakość inwestycji nie powinna decydować o samym prawie do pomocy.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Proporcjonalne obniżenie wsparcia znacznie zwiększy ryzyko niezrealizowania zaplanowanej inwestycji. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			W modelu proporcjonalnym każde przedsiębiorstwo ponosi ten sam względny ciężar ograniczonego budżetu państwa. Jeżeli przykładowo środki pozwalają na wypłatę 80% łącznej wartości prawidłowo obliczonej pomocy, każdy przedsiębiorca otrzymuje 80% swojej indywidualnie ustalonej kwoty. Nie dochodzi natomiast do sytuacji, w której część podmiotów otrzymuje 100%, a ich bezpośredni konkurenci – 0%. Model taki lepiej odpowiada wymaganiu pkt 118 CISAF dotyczącemu zasadniczo jednakowego traktowania przedsiębiorstw konkurujących ze sobą i znajdujących się w podobnej sytuacji. Nie jest to przy tym rozwiązanie wyłącznie teoretyczne. Dokładnie taki mechanizm zastosowano w zatwierdzonym przez Komisję Europejską niemieckim programie pomocy na podstawie sekcji 4.5 CISAF – w przypadku niedoboru budżetu pomoc wszystkich beneficjentów podlega proporcjonalnej redukcji według jednego współczynnika.		
127.	Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego	Dodanie nowej jednostki redakcyjnej	Wprowadzenie mechanizmu możliwości dołączenia sektorów, które spełnią warunki wymienione w pkt 116 CISAF.	Proponujemy dodać podsektory objęte kodami PRODCOM/PKWiu 23.52.10 oraz 23.52.30 jako uprawnione z dodaniem klauzuli typu stand still, iż do czasu wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej nie może zostać zawarta umowa dotycząca wsparcia.	Uwaga odrzucona. Z uwagi na konieczność pilnego udzielenia i rozliczenia pomocy nie ma możliwości zgłaszania innych sektorów co do których nie ma pewności, że KE zezwoli na udzielenie im wsparcia.
128.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz załącznik do ustawy – kody PKD 24.5	STOP wnosi o objęcie wsparciem całej branży odlewniczej, a nie wyłącznie odlewnictwa żeliwa. Załącznik obejmuje PKD 24.51 – Odlewnictwo żeliwa, lecz pomija PKD 24.52 – Odlewnictwo staliwa, PKD 24.53 – Odlewnictwo metali lekkich oraz PKD 24.54 – Odlewnictwo pozostałych metali nieżelaznych. Jednocześnie szeroko objęto hutnictwo i produkcję metali podstawowych, m.in. PKD 24.10 oraz 24.42–24.45. Powoduje to nierówne traktowanie kolejnego ogniwa tego samego łańcucha wartości: producent stali lub aluminium może korzystać z instrumentu, podczas gdy odlewnia ponownie topiąca i przetwarzająca ten metal w procesie wysokotemperaturowym może zostać wyłączone.	Po pozycji „24.51 Odlewnictwo żeliwa” dodać – po wykazaniu spełnienia przesłanek CISAF i w ramach notyfikacji programu: • 24.52 – Odlewnictwo staliwa; • 24.53 – Odlewnictwo metali lekkich; • 24.54 – Odlewnictwo pozostałych metali nieżelaznych.	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Uzasadnienie projektu samo wskazuje, że wysokie ceny energii są jednym z najpoważniejszych zagrożeń dla konkurencyjności sektorów energochłonnych, a ryzyko jest szczególne dla działalności powiązanych z handlem międzynarodowym i silnie zależnych od energii elektrycznej. Dokładnie te cechy występują w odlewnictwie. W odlewniach staliwa temperatury procesu sięgają ok. 1550–1650°C, zużycie energii może wynosić ok. 2,4 MWh/t, a udział kosztów energii 15–20%. W odlewniach aluminium zużycie energii elektrycznej wynosi ok. 600–800 kWh/t i może odpowiadać za ok. 10% kosztów ogółem. Istotne jest również, że pkt 117 sekcji 4.5 CISAF przewiduje możliwość uznania za kwalifikujący się także sektora lub podsektora niewymienionego na liście, jeżeli państwo członkowskie wykaże spełnienie kryteriów na podstawie reprezentatywnych danych na poziomie UE, zweryfikowanych przez niezależnego eksperta i obejmujących co najmniej trzy ostatnie dostępne lata. Projekt krajowy nie powinien więc zamykać drogi do objęcia wsparciem pozostałych segmentów odlewnictwa bez przeprowadzenia takiej analizy.	Alternatywnie, jeżeli objęcie któregoś z ww. kodów w ramach sekcji 4.5 CISAF okaże się niemożliwe, wprowadzić komplementarny instrument pomocy dla tych segmentów na właściwej podstawie prawa pomocy publicznej. Jednocześnie rozpocząć przygotowanie danych wymaganych przez pkt 117 CISAF dla sektora odlewniczego.	
129.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Uzasadnienie – „Kontekst i cel wprowadzanego rozwiązania”	STOP wnosi o wyraźne wskazanie odlewnictwa w diagnozie problemu. Uzasadnienie stwierdza, że ceny energii w Europie są nawet 2–3 razy wyższe niż w Azji lub USA, a wysokie ceny energii w Polsce prowadzą do redukcji działalności produkcyjnej i zwiększają ryzyko przenoszenia sektorów poza UE. Następnie wskazuje potrzebę ochrony konkurencyjności, reindustrializacji i inwestycji w energochłonne gałęzie przemysłu. Pomimo tego odlewnictwo nie zostało w tej części uzasadnienia wymienione ani omówione. Jest to istotne pominięcie. Odlewnictwo jest klasycznym przykładem działalności, do której odnosi się przedstawiona w projekcie diagnoza: proces topienia metalu jest nieuniknionym, wysokoenergetycznym etapem produkcji, a wyroby odlewnicze konkurują bezpośrednio z importem spoza UE. Pominięcie branży w uzasadnieniu osłabia spójność projektu i utrwala postrzeganie odlewnictwa jako działalności pomocniczej wobec hutnictwa, podczas gdy jest ono samodzielnym i strategicznym segmentem przemysłu przetwórczego.	W części „Kontekst i cel wprowadzanego rozwiązania” dodać odrębny akapit wskazujący, że branża odlewnicza – obejmująca odlewnictwo żeliwa, staliwa i metali nieżelaznych – należy do energochłonnych ogniw łańcucha wartości metali, jest silnie eksponowana na handel międzynarodowy i wysokie ceny energii oraz ma strategiczne znaczenie dla motoryzacji, kolejnictwa, energetyki, przemysłu maszynowego, infrastruktury, przemysłu obronnego oraz przemysłu stalowniczego, hutniczego i recyklingu.	Uwaga odrzucona. Uzasadnienie do projektu ustawy ma charakter przekrojowy i nie odnosi się do szczegółowych aspektów działania konkretnych branż energochłonnych.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
130.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Uzasadnienie – „Beneficjent pomocy (art. 7)”	Uzasadnienie wskazuje, że załącznik do ustawy zawiera sektory z załącznika 1 CEEAG wskazane w CISAF jako wymagające wsparcia ze względu na znaczące ryzyko relokacji, podając jako przykłady m.in. hutnictwo żelaza, stali i metali nieżelaznych. Taki opis jest niepełny, ponieważ nie wyjaśnia sytuacji odlewnictwa: projekt obejmuje PKD 24.51, ale nie obejmuje 24.52–24.54. Co ważniejsze, CISAF nie ogranicza możliwości kwalifikacji wyłącznie do kodów już wymienionych na liście. Pkt 117 pozwala objąć sektory lub podsektory niewymienione, o ile zostanie wykazane spełnienie odpowiednich kryteriów na podstawie reprezentatywnych danych na poziomie UE. Wcześniejsze stanowiska STOP dotyczące rekompensat, CBAM i IAA konsekwentnie wskazywały na konieczność traktowania odlewnictwa żeliwa, staliwa i metali nieżelaznych jako branży energochłonnej. Z tego względu uzasadnienie powinno wyjaśniać, czy dla kodów 24.52–24.54 przeprowadzono analizę w trybie pkt 117 CISAF, a jeżeli nie – dlaczego z niej zrezygnowano.	Uzupełnić część „Beneficjent pomocy (art. 7)” o informację o możliwości rozszerzenia katalogu na podstawie pkt 117 sekcji 4.5 CISAF oraz o zobowiązanie do przeprowadzenia analizy kwalifikowalności PKD 24.52, 24.53 i 24.54. W uzasadnieniu wyraźnie wskazać, że brak danego kodu w podstawowej liście nie przesądza automatycznie o braku możliwości objęcia go pomocą.	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie: CISAF. Z uwagi na konieczność pilnego udzielenia i rozliczenia pomocy nie ma możliwości zgłaszania innych sektorów co do których nie ma pewności, że KE zezwoli na udzielenie im wsparcia.
131.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	OSR – pkt 1 „Jaki problem jest rozwiązywany?”	OSR i uzasadnienie przedstawiają tę samą diagnozę: bardzo wysokie ceny energii zagrażają konkurencyjności przemysłu energochłonnego, a w II półroczu 2025 r. koszt energii dla największych odbiorców przemysłowych w Polsce wynosił 171,6 EUR/MWh wobec 109,6 EUR/MWh średnio w UE, czyli ok. 57% więcej. Jednocześnie ani OSR, ani część diagnostyczna uzasadnienia nie pokazują skali oddziaływania tych kosztów na odlewnictwo. Dla odlewni energia nie jest kosztem łatwo redukowalnym bez ograniczenia produkcji – topienie, utrzymywanie ciekłego metalu, odpylanie, chłodzenie, sprężone powietrze, piece do obróbki cieplnej i urządzenia transportowe są integralną częścią procesu. Wysokie ceny energii bezpośrednio zwiększają więc ryzyko utraty kontraktów i przenoszenia zamówień na gotowe odlewy do państw trzecich.	Uzupełnić pkt 1 OSR o odlewnictwo jako sektor szczególnie narażony na wysokie ceny energii, import i relokację produkcji oraz wskazać jego miejsce w strategicznych łańcuchach dostaw. W analizie uwzględnić odrębnie odlewnictwo żeliwa, staliwa i metali nieżelaznych.	Uwaga odrzucona. Uzasadnienie do projektu ustawy ma charakter przekrojowy i nie odnosi się do szczegółowych aspektów działania konkretnych branż energochłonnych.
132.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	OSR – pkt 4 „Podmioty, na które oddziałuje projekt” oraz skutki finansowe	OSR szacuje liczbę beneficjentów na ok. 300 przedsiębiorców na podstawie obecnego katalogu sektorów. Jeżeli zgodnie z postulatem STOP zostanie przeprowadzona procedura kwalifikacji pozostałych segmentów odlewnictwa, konieczne będzie ponowne oszacowanie liczby beneficjentów i budżetu programu. Nie można jednak traktować obecnego szacunku jako argumentu przeciw rozszerzeniu zakresu wsparcia.	Uzupełnić OSR o scenariusz rozszerzony obejmujący PKD 24.52, 24.53 i 24.54, w tym liczbę przedsiębiorstw, zużycie energii, możliwą wartość wsparcia oraz wpływ na budżet programu. W razie wzrostu liczby beneficjentów	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie Komisji: Ramy środków

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			W poprzednich konsultacjach dotyczących rekompensat STOP wskazywało, że rozszerzenie katalogu beneficjentów powinno być powiązane ze zwiększeniem puli środków, tak aby realna intensywność pomocy nie uległa obniżeniu. OSR powinno również uwzględnić koszt braku wsparcia: utratę produkcji i eksportu, zmniejszenie zatrudnienia oraz wzrost zależności łańcuchów dostaw od importu odlewów spoza UE.	odpowiednio zwiększyć pulę finansowania zamiast redukować poziom wsparcia.	pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu) (C/2025/3602) dalej: CISAF.
133.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Art. 3 ust. 7 i 8; art. 5 – inwestycje finansowane ze wsparcia oraz odpowiednie fragmenty uzasadnienia	STOP pozytywnie ocenia warunek przeznaczenia co najmniej 50% kwoty pomocy na inwestycje w nowe lub zmodernizowane aktywa. Jest to zgodne z wcześniejszym postulatem Stowarzyszenia, aby instrumenty osłonowe łączyć z transformacją energetyczną. Uzasadnienie wskazuje jednak, że szczegółowy katalog inwestycji zostanie dopiero określony w programie. Dlatego już na etapie ustawy i uzasadnienia należy przesądzić, że katalog ten będzie uwzględniał specyfikę technologii odlewniczych. W odlewniach największy potencjał ograniczenia zużycia energii dotyczy m.in. modernizacji pieców indukcyjnych i urządzeń topialnych, układów podtrzymywania temperatury, odzysku ciepła, sprężonego powietrza, odpylania, napędów, automatyki, magazynowania energii oraz integracji OZE z profilem pracy zakładu.	W uzasadnieniu oraz następnie w programie pomocowym wskazać wprost, że za inwestycje kwalifikowane mogą zostać uznane modernizacje urządzeń do topienia i podtrzymywania ciekłego metalu, odzysk ciepła procesowego, modernizacja instalacji sprężonego powietrza i odpylania, efektywne napędy i automatyka, magazyny energii, OZE oraz systemy elastyczności poboru energii.	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.
134.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Art. 3 ust. 7 oraz art. 5 ust. 2 – warunki realizacji obowiązku inwestycyjnego	STOP wnosi o umożliwienie zaliczenia na poczet obowiązku inwestycyjnego również inwestycji kwalifikujących się co do rodzaju i celu do programu, które zostały zakończone w okresie bezpośrednio poprzedzającym przyznanie wsparcia, np. w ciągu ostatnich 24 miesięcy. Obecna konstrukcja programu może prowadzić do nierównego traktowania przedsiębiorstw, które – mimo bardzo wysokich kosztów energii – już podjęły i sfinansowały inwestycje w efektywność energetyczną, elektryfikację, OZE, magazyny energii czy modernizację instalacji. Przedsiębiorstwa, które odpowiedzialnie rozpoczęły transformację wcześniej, nie powinny znajdować się w gorszej sytuacji od podmiotów, które rozpoczną analogiczne inwestycje dopiero po przyznaniu pomocy. Rozwiązanie takie zachęcałoby również do ciągłości procesów modernizacyjnych zamiast odkładania inwestycji w oczekiwaniu na uruchomienie programu. Projekt przewiduje przeznaczenie co najmniej 50% pomocy na nowe lub zmodernizowane aktywa.	Dodać możliwość zaliczenia do obowiązku inwestycyjnego inwestycji spełniających kryteria programu, oddanych do użytkowania nie wcześniej niż 24 miesiące przed dniem złożenia wniosku o udzielenie wsparcia , pod warunkiem że nie zostały sfinansowane z innej pomocy publicznej w zakresie powodującym podwójne finansowanie oraz spełniają cele programu w zakresie efektywności energetycznej, obniżenia kosztów energii lub transformacji energetycznej.	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
135.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Art. 3 ust. 7 – warunek dotyczący paliw kopalnych	STOP wnosi o złagodzenie bezwzględnego zakazu zwiększenia zużycia paliw kopalnych poprzez wprowadzenie wyjątku dla czasowego, przejściowego wzrostu zużycia gazu ziemnego wynikającego bezpośrednio z realizacji inwestycji modernizacyjnej lub transformacyjnej. Obecne brzmienie wymaga, aby inwestycje „nie prowadziły do zwiększenia zużycia paliw kopalnych”. W praktyce przemysłowej, szczególnie w odlewnictwie, kompleksowa modernizacja procesu może w okresie przejściowym powodować czasowy wzrost zużycia gazu, mimo że docelowym efektem inwestycji jest poprawa efektywności energetycznej, ograniczenie emisyjności lub zmniejszenie całkowitego zapotrzebowania na energię. Bezwzględny zakaz może więc wykluczyć racjonalne technologicznie projekty transformacyjne i hamować modernizację zakładów. Kluczowa powinna być ocena docelowego efektu inwestycji , a nie wyłącznie chwilowej zmiany zużycia jednego nośnika energii w okresie wdrożeniowym.	Uzupełnić przepis o zastrzeżenie, że czasowy wzrost zużycia gazu ziemnego w okresie realizacji lub uruchamiania inwestycji nie stanowi zwiększenia zużycia paliw kopalnych wykluczającego inwestycję z programu , jeżeli jest technologicznie uzasadniony, ma charakter przejściowy, a inwestycja w ujęciu docelowym prowadzi do poprawy efektywności energetycznej, obniżenia emisyjności lub zmniejszenia jednostkowego zużycia energii. Szczegółowe warunki i dopuszczalny okres przejściowy mogą zostać określone w programie pomocy.	Uwaga odrzucona. Proponowana zmiana jest nie zgodna z wytycznymi CISAF (akapit 121)
136.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Art. 3 ust. 7–8 – termin realizacji inwestycji	STOP wnosi o wydłużenie podstawowego terminu realizacji inwestycji z 48 do co najmniej 60 miesięcy. Obecnie 48 miesięcy jest terminem podstawowym, natomiast możliwość realizacji inwestycji w terminie do 60 miesięcy ma charakter wyjątkowy i wymaga wykazania obiektywnych przyczyn technicznych. W przypadku branży odlewniczej duże inwestycje energetyczne i technologiczne – m.in. wymiana lub modernizacja pieców, przebudowa infrastruktury energetycznej, instalacja OZE i magazynów energii, systemów odzysku ciepła czy kompleksowa elektryfikacja procesów – wymagają wieloetapowego projektowania, uzyskania pozwoleń, zamówienia urządzeń o długich terminach dostaw, wykonania prac bez zatrzymywania produkcji oraz przeprowadzenia rozruchu technologicznego. Termin 48 miesięcy może być zatem zbyt krótki dla projektów o największym potencjale transformacyjnym i może skłaniać przedsiębiorców do wyboru inwestycji prostszych, ale mniej efektywnych.	W art. 3 ust. 7 zastąpić termin 48 miesięcy terminem co najmniej 60 miesięcy jako podstawowym terminem oddania inwestycji do użytkowania. Jednocześnie należy zachować możliwość dalszego wydłużenia terminu w przypadkach obiektywnie uzasadnionych względami technicznymi, administracyjnymi lub harmonogramem dostaw kluczowych urządzeń.	- Uwaga odrzucona. Termin 48 miesięcy wynika z Wytycznych KE CISAF. Natomiast termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.
137.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Art. 4 oraz uzasadnienie – „Kumulacja pomocy”	STOP popiera zasadę eliminowania podwójnego finansowania, jednak mechanizm CISAF powinien pozostać komplementarny wobec rekompensat kosztów pośrednich emisji CO ₂ . Samo uzasadnienie projektu przewiduje kumulację z systemem rekompensat do najwyższej kwoty mającej zastosowanie na podstawie jednego z instrumentów. W praktyce trzeba unikać	Doprecyzować w uzasadnieniu, że art. 4 służy wyłącznie uniknięciu nadkompensacji tych samych kosztów i nie może być interpretowany jako podstawa do sektorowego wyłączenia. Utrzymać	Uwaga przyjęta. Zaktualizowano art. 4

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			sytuacji, w której część odlewni jest wykluczana kolejno z obu systemów wyłącznie z powodu zakresu kodów PKD. STOP postulowano utrzymanie rekompensat co najmniej do czasu trwałej stabilizacji rynku energii oraz objęcie nimi całej branży odlewniczej. Nowy instrument powinien wzmacniać ten system, a nie tworzyć kolejną nierówność pomiędzy odlewniami żeliwa, staliwa i metali nieżelaznych.	możliwość wypłaty różnicy pomiędzy kwotą wsparcia należną w CISAF a otrzymaną rekompensatą.	
138.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Art. 8 ust. 1 pkt 2 oraz uzasadnienie – zabezpieczenie zwrotu wsparcia	Projekt ustawy wymaga zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości 120% udzielonej pomocy. Uzasadnienie wskazuje ogólnie na potrzebę zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa, ale nie przedstawia ekonomicznego uzasadnienia dla poziomu 120%. W połączeniu z obowiązkiem zapewnienia co najmniej 20% finansowania kosztów inwestycji oraz przeznaczenia co najmniej 50% pomocy na inwestycje wymóg ten może istotnie ograniczyć dostęp do programu, zwłaszcza średnim przedsiębiorstwom odlewniczym. Branża jest kapitałochłonna, a majątek produkcyjny jest często już obciążony finansowaniem inwestycji. Zbyt wysokie zabezpieczenie może zatem paradoksalnie ograniczyć realizację inwestycji, które projekt ma stymulować.	Obniżyć wymagany poziom zabezpieczenia do maksymalnie 100% udzielonego wsparcia albo wprowadzić możliwość jego indywidualnego ustalenia zależnie od oceny ryzyka, kondycji finansowej beneficjenta i charakteru inwestycji. Uzupełnić uzasadnienie o analizę proporcjonalności przyjętego poziomu zabezpieczenia.	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwania należności Skarbu Państwa.
139.	Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich (STOP)	Uzasadnienie i OSR – spójność z celami reindustrializacji, bezpieczeństwa i odporności łańcuchów dostaw	Uzasadnienie podkreśla, że Pakt dla czystego przemysłu ma jednocześnie przyspieszać dekarbonizację, reindustrializację i innowacje, zapewniać wystarczające moce produkcyjne w UE oraz poprawiać warunki konkurencyjności przemysłu. Z punktu widzenia tych celów pominięcie części odlewnictwa jest szczególnie niekorzystne. Odlewy są komponentami krytycznymi dla energetyki, kolei, maszyn, motoryzacji, infrastruktury i przemysłu obronnego. Utrata krajowych zdolności odlewniczych zwiększa zależność od dostaw spoza UE i osłabia odporność przemysłową. Stanowisko STOP w konsultacjach IAA wskazywało na konieczność jednoznacznego traktowania całego odlewnictwa jako sektora energochłonnego, a w konsultacjach CBAM – na potrzebę przeciwdziałania przenoszeniu emisji i produkcji poprzez import bardziej przetworzonych wyrobów. Projekt CISAF powinien być spójny z tym kierunkiem polityki przemysłowej.	Uzupełnić uzasadnienie i OSR o wpływ programu na odporność krajowych i europejskich łańcuchów dostaw oraz wskazać odlewnictwo jako strategiczny sektor dostarczający komponenty dla przemysłu obronnego, energetyki, transportu i przemysłu maszynowego. W ocenie skutków regulacji uwzględnić ryzyko zastępowania produkcji krajowej importem odlewów.	Uwaga odrzucona. Uzasadnienie i OSR nie wskazują nie odnoszą się do konkretnych sektorów, opisują sytuację z szerokiej perspektywy.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
140.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Generalna uwaga	Przedstawiony projekt ustawy należy ocenić pozytywnie co do samego kierunku regulacji. Uruchomienie w Polsce instrumentu przewidzianego w sekcji 4.5 CISAF jest niezbędne dla ograniczenia pogarszającej się konkurencyjności krajowego przemysłu energochłonnego, który ponosi jedne z najwyższych kosztów energii elektrycznej w Unii Europejskiej. Jednocześnie część rozwiązań przyjętych w projekcie powoduje, że instrument mający służyć przede wszystkim czasowemu obniżeniu kosztów energii elektrycznej dla przedsiębiorstw energochłonnych zostaje w praktyce przekształcony w instrument o charakterze konkursowo-inwestycyjnym. Takie podejście nie wynika bezpośrednio z sekcji 4.5 CISAF. CISAF wymaga powiązania pomocy z obowiązkiem inwestycyjnym, jednak nie wymaga prowadzenia konkursu pomiędzy beneficjentami ani dokonywania wyboru pomiędzy nimi na podstawie jakości planowanych inwestycji. Przeciwnie, pkt 118 CISAF wskazuje na zasadę obiektywnego, niedyskryminacyjnego i transparentnego wyboru beneficjentów oraz zasadniczo jednakowego sposobu udzielania pomocy konkurentom znajdującym się w podobnej sytuacji faktycznej.		Uwaga wyjaśniona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.
141.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Uwaga ogólna – potrzeba pilnego wdrożenia rozszerzonych rekompensat kosztów pośrednich	W ramach unijnych instrumentów prawnych mających ograniczyć negatywny wpływ wzrostu kosztów wytwarzania energii elektrycznej na przedsiębiorstwa z sektorów energochłonnych można wyróżnić dwa podstawowe instrumenty: (1) Instrument tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych określony w pkt. 4.5. Komunikatu Komisji Europejskiej „Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu” (C/2025/3602; zwane dalej: CISAF) oraz (2) Instrument rekompensaty kosztów pośrednich emisji wynikający z Dyrektywy 2003/87/WE i uzupełniony przez Komunikat Komisji Europejskiej „Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r.” (2020/C/317/04 i C/2026/196). Pomimo iż oba instrumenty odnoszą się do wykorzystania energii elektrycznej, to jednak nie są one wzajemnie zastępowalne, co zresztą dostrzeżone zostało przez Komisję Europejską i projektodawców wyznaczając zasady kumulacji i dopuszczając		Uwaga odrzucona. Wskazane instrumenty należą do różnych grup.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			możliwość wykorzystania względniejszego dla przedsiębiorcy mechanizmu, co wyraźnie wskazuje, że oba instrumenty mogą – i naszym zdaniem powinny – występować obok siebie w systemie prawnym. Tym samym wprowadzenie instrumentu stabilizacji cen energii elektrycznej CISAF musi zostać pilnie uzupełnione poprzez rozszerzenie listy sektorów uprawnionych do rekompensat kosztów pośrednich emisji zgodnie z Wytocznymi Komisji Europejskiej C/2026/196. Brak takiego rozszerzenia będzie skutkować obniżeniem realnego poziomu ochrony przed ryzykiem ucieczki emisji i pogarszaniem konkurencyjności polskiego przemysłu względem państw członkowskich rozszerzających rekompensaty kosztów pośrednich. Oba mechanizmy mają odmiennie ukształtowany przedmiot kompensacji. CISAF odnosi się do kosztów energii elektrycznej abstrahując od struktury kosztowej i przyczyn systemowych wzrostu kosztów wytwarzania. Rekompensaty kosztów pośrednich odnoszą się do kosztu regulacyjnego wykreowanego w związku z funkcjonowaniem systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Ze względu na odmienną architekturę systemu wsparcia, inny krąg podmiotów uprawnionych, inne zasady rozliczania wsparcia oraz inną strukturę kosztową przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość wyboru pomiędzy CISAF a rekompensatami kosztów pośrednich rozszerzonymi o nowe sektory.		
142.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Uwaga ogólna – rozdzielenie instrumentu CISAF od zmian w podatku CIT	Proponujemy rozdzielić na osobne ustawy materię wdrożenia instrumentu wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych w ramach CISAF oraz podatku dochodowego od osób prawnych (CIT). Zagadnienia te, pomimo wzajemnego powiązania przez projektodawcę w ramach uzasadnienia, są dwoma zasadniczo odrębnymi wątkami. Instrument CISAF może być finansowany z różnych strumieni dochodowych budżetu państwa, nie musi i wręcz nie powinien być powiązany z tzw. <i>windfall tax</i> dla pewnej kategorii sektorów. Warto zauważyć, iż tylko w 2025 r. dochody ze sprzedaży przez Polskę uprawnień do emisji w obrębie EU ETS wyniosły 17,1 mld PLN, czyli ponad trzykrotnie więcej niż całość wydatków na CISAF zaplanowanych na okres 2027-2036, a zatem istnieją alternatywne źródła wsparcia, które dają dochody pobierane także bezpośrednio od przemysłu energochłonnego, w tym konkretnym przypadku w związku z zakupem uprawnień do emisji.		.Uwaga odrzucona. Niezbędne jest wskazanie źródła finansowania przewidzianych w ustawie wydatków.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			W kontekście zarówno argumentów merytorycznych, jak i uwarunkowań politycznych, połączenie obu mechanizmów stwarza wysokie ryzyko braku wdrożenia instrumentu CISAF nie ze względu na nieistotność tego mechanizmu, ale potencjalne wątpliwości, co do konstrukcji przepisów odnoszących się do podwyższenia podatku CIT, co jak wyraźnie sami projektodawcy wskazują „stanowiłby zagrożenie dla bezpieczeństwa poprzez zagrożenie konkurencyjności, a w konsekwencji zagrożenie upadkiem polskiego przemysłu energochłonnego”.		
143.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 2 pkt. 1)	Cena RCE odnosi się zupełnie do innego rynku niż rynku, na którym odbiorcy przemysłowi nabywają energię elektryczną, tj. rynku dnia następnego. Programy pomocowe oparte o komunikat CISAF w innych państwach członkowskich odnoszą się wyłącznie do rynków dnia następnego - por. np. decyzje Komisji Europejskiej w sprawie niemieckiego (SA.120495, pkt 9) i irlandzkiego systemu (SA.120348, pkt 10) . Dodatkowo biorąc pod uwagę komunikat CISAF, który wskazuje na hurtowe rynki dla danego obszaru, powstają wątpliwości, czy projektowane brzmienie RCE jest zgodne z tymi wymaganiami CISAF. Jednocześnie przyjęcie projektowanego brzmienia istotnie obniża potencjalną wysokość wsparcia.	Art. 2 pkt 1: “cenie RCE - należy przez to rozumieć cenę hurtową, która jest określona jako ważona wolumenem obrotu średnia z cen energii elektrycznej określonych dla polskiego obszaru rynkowego dla wszystkich sesji notowań danej doby w systemie kursu jednolitego na rynku dnia następnego, prowadzonym przez giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. z 2024 r. poz. 910), w danym okresie kwalifikowanym;”	Uwaga przyjęta częściowo. Zaktualizowano art. 2 i zdefiniowano na nowo cenę.
144.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 2 pkt 2	Zaproponowane brzmienie definicji legalnej „energochłonności” stoi w sprzeczności z dalszym brzmieniem projektowanej regulacji. Projektodawcy proponują, aby energochłonność była rozumiana tylko i wyłącznie przez pryzmat kosztów energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej. Ignorując jednocześnie, że jest to jedna z form energii wykorzystywana w przemyśle i stanowiącą część wartości produkcji sprzedanej. Z punktu widzenia zakładów przemysłowych, zwłaszcza energochłonnych wykorzystujących ciepło średnio- i wysokotemperaturowe, wpływ kosztów energii powinien być rozpatrywany z szerokiej perspektywy, a nie tylko wyłącznie z punktu widzenia energii elektrycznej. Wszystkie działania zwiększające rezyliencję na koszty energetyczne, w szczególności poprzez poprawę efektywności energetycznej, powinny być traktowane jako rozwiązania wpisujące się w poprawę sytuacji przemysłu energochłonnego.	„2) energochłonności – należy przez to rozumieć udział kosztów wykorzystywanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej w danym roku;”	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Negatywne konsekwencje zawężenia przez projektodawców energochłonności do energii elektrycznej widać chociażby przy wykładni art. 5 ust. 2 określającego szczegółowy zakres programu wsparcia, jaki ma zostać przyjęty przez Radę Ministrów. Zgodnie z pkt 9 Rada Ministrów w programie określi: „sposób mierzenia wpływu realizacji programu na bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności lub jednostkowej ceny energii elektrycznej, efektywność ekonomiczną oraz zatrudnienie” (podkreślenie własne). Taki zakres delegacji ustawowej może wyłączać możliwość realizacji inwestycji obniżających poziom emisyjności poprzez zwiększenie wykorzystania energii elektrycznej w miejsce innych form / nośników energii. Przykładowo zastąpienie technologii pozyskiwania wodoru w oparciu o reforming parowy gazu ziemnego i zelektryfikowanie procesu pozyskiwania wodoru w procesie elektrolizy, skutkować będzie obniżeniem emisji gazów cieplarnianych, ale jednocześnie podwyższeniem energochłonności. Dodatkowo w przypadku wąskiego rozumienia tego kryterium dojdzie także do wzrostu udziału energii elektrycznej w kosztach, ponieważ pojawi się nowy zelektryfikowany proces technologiczny, zwiększając tym samym zapotrzebowanie na energię elektryczną i koszt jej pozyskania. Wydaje się, że osiągnięcie powyższej przedstawionego efektu nie jest też celem samych projektodawców, bowiem w katalogu rodzajów inwestycji kwalifikujących się do sfinansowania w ramach inwestycji mandatowych, w art. 3 ust. 7 pkt 2 Projektu wprost wskazano, iż inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną mieszczą się w zakresie inwestycji realizujących cele CISAF. Albo zatem projektodawcy popełnili błąd w definicji legalnej „energochłonność” poprzez zbyt wąski jej zakres, albo też projektodawcy popełnili błąd w katalogu przykładowych inwestycji realizujących cele CISAF. Ta druga możliwość wydaje się o tyle mniej prawdopodobna, w kontekście strategicznych kierunków transformacyjnych wskazywanych przez Komisję Europejską w <i>Electrification Action Plan</i> (in passim), a także w ramach tegorocznej aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu (s. 64).		
145.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;	Art. 3 ust. 3	W dniu 29 kwietnia 2026 r. został przyjęty komunikat Komisji – Tymczasowe ramy pomocy państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie – METSAF (Dz. Urz. UE C/2026/2593), który w pkt 74 wprowadził zmiany do CISAF. Zgodnie z pkt 74 lit. a METSAF <i>“w drodze tymczasowego odstępstwa od pkt 120) CISAF Komisja uzna za proporcjonalną pomoc obejmującą obniżenie o co najwyżej 70 %</i>	Art. 3 ust. 3 pkt 1: “przekroczyć 70% średniej arytmetycznej ceny RCE w okresie kwalifikowanym obejmującym rok 2026 i 50% w pozostałych okresach kwalifikowanych”	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
	Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii		<i>średniej rocznej hurtowej ceny rynkowej na obszarze rynkowym, na którym beneficjent jest podłączony, pod warunkiem spełnienia wszystkich pozostałych warunków określonych w pkt 120) CISAF". W związku z tym proponowane jest, aby wsparcie dotyczące roku 2026 (wypłacane w roku 2027) było udzielane na tych korzystniejszych zasadach, w pełni dopuszczanych przez Komisję Europejską.</i>		
146.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 3 ust. 5	Wysokość wsparcia powinna być ustalana odrębnie dla każdego okresu kwalifikowanego na podstawie danych tego okresu, z zachowaniem limitów CISAF. Instrument ma kompensować rzeczywistą ekspozycję na wysokie ceny energii w poszczególnych latach. Stan faktyczny z pierwszego roku nie powinien determinować całego trzyletniego okresu. Odbiorca przemysłowy może akurat w I roku kwalifikowanym przechodzić duży remont i za tym idzie zużyć dużo mniej energii elektrycznej. Jednak to nie powinno determinować kolejnych okresów. Biorąc pod uwagę, że dla pierwszego roku obowiązywania programu wsparcia przewidziano dwukrotnie niższy limit wydatków niż dla dwóch kolejnych lat, przedmiotowe rozwiązanie budzi tym większe wątpliwości.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.
147.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 3 ust. 7	Proponowany wykaz należy uzupełnić wprost o magazyny energii elektrycznej oraz magazyny produktowe. Dodatkowo, należy uwzględnić również długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej z instalacji OZE, tak jak to zostało wskazane w programie niemieckim wprowadzonym i zatwierdzonym przez Komisję Europejską na podstawie komunikatu CISAF.	Art. 3 ust. 7: "Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów	Uwaga odrzucona. Szczegóły inwestycji zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego, w tym magazyny energii elektrycznej i magazyny produktowe; 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy; 5) długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762 oraz z 2024 r. poz. 834), które po raz pierwszy wprowadziły energię elektryczną do sieci po dniu podpisania umowy."	
148.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 3 ust. 8	Bezwzględna górna granica 60 miesięcy może uniemożliwić realizację dużych projektów przemysłowych wymagających długich procedur przyłączeniowych, pozwoleń lub wieloletnich dostaw urządzeń. Należy usunąć bezwzględny limit 60 miesięcy i pozostawić możliwość dłuższego terminu w przypadkach obiektywnie uzasadnionych względami technicznymi. Pkt 122 CISAF przewiduje 48 miesięcy, ale dopuszcza dłuższy termin, jeśli jest on właściwy ze względów technicznych. CISAF nie ustanawia limitu 60 miesięcy.	Art. 3 ust. 8: "Inwestycja może być oddana do użytkowania po upływie 48 miesięcy od dnia otrzymania wsparcia, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej oddanie do użytkowania w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii."	Uwaga odrzucona. Termin 48 miesięcy wynika z Wytycznych KE CISAF. Natomiast termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
149.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 4 ust. 1	Biorąc pod uwagę decyzję w przedmiocie zatwierdzenia programu niemieckiego należy wskazać, że zasady kumulacji odnoszą się do wolumenu, który uzyskał wsparcie w ramach systemu rekompensat. Tym samym, kumulację należy badać wyłącznie w zakresie tej samej kwalifikowanej konsumpcji energii elektrycznej. Pozwoli to na uniknięcie sytuacji, gdy ten sam wolumen energii elektrycznej będzie korzystał z obu systemów wsparcia. Jeżeli zatem dany wnioskodawca uzyskał wsparcie w ramach systemu rekompensat w odniesieniu do 60% wolumenu zużywanej energii, powinien mieć możliwość wnioskowania o wsparcie w ramach przedmiotowego programu (oczywiście pod warunkiem spełnienia wszystkich pozostałych warunków). Komisja Europejska w decyzji dotyczącej zatwierdzenia programu niemieckiego w motywie 74 swojej oceny stwierdza: “combined aid amount may not exceed the highest amount applicable for the same eligible consumption”. Dodatkowo jako szczególne rozwiązanie odnoszące się do energii zużytej w 2026 r., proponowane jest uwzględnienie pkt 74 b METSAF, w którym Komisja Europejska dopuściła korzystniejsze rozwiązanie w zakresie kumulacji: "w drodze tymczasowego odstępstwa od pkt 125) CISAF pomoc przyznaną zgodnie z sekcją 4.5 CISAF można kumulować z pomocą przyznaną na podstawie sekcji 3.1 wytycznych w sprawie ETS, pod warunkiem że całkowita kwota pomocy dotyczącej tego samego kwalifikującego się zużycia nie przekracza sumy maksymalnej kwoty pomocy dozwolonej na podstawie sekcji 3.1 wytycznych w sprawie ETS i 50 % maksymalnej kwoty pomocy dozwolonej na podstawie pkt 120) CISAF, przy uwzględnieniu wszelkich odstępstw na podstawie lit. a) powyżej"	Art. 4 ust. 1: “Wsparcie nie jest udzielane jeżeli przedsiębiorca otrzymał pomoc publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) dla wolumenu energii elektrycznej, na którą przedsiębiorca otrzymał pomoc publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych z zastosowaniem wskaźnika maksymalnej intensywności pomocy wyrażonej jako ułamek, wskaźnika emisji dwutlenku węgla (CO2) oraz wskaźnika efektywności zużycia energii elektrycznej lub wskaźnika efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej (w zależności, który wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej ma zastosowanie) zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych.”	Uwaga przyjęta. Dokonano aktualizacji art. 4.
150.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 4 ust. 2	W związku z uwagą nr 5 niezasadny jest ust. 2 opiniowanego projektu.	Ust. 2 projektowanego przepisu zostaje usunięty, a obecny ust. 3 staje się ust. 2.	jw.
151.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;	Art. 4 ust. 3, art. 8 ust, 1 pkt 1	Zgodnie z pkt 122 zd. pierwsze CISAF, inwestycje przyczyniające się do dekarbonizacji realizowane w ramach przedmiotowego programu, nie mogą korzystać z innych środków wsparcia. Warunek ten odnosi się zatem do inwestycji jako takich, bez różnicowania	Usunięcie ust. 3 w art. 4, usunięcie pkt 1 w ust. 1 w art. 8.	Uwaga odrzucona. Doprecyzowano przepis.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
	Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii		źródeł finansowania ich kosztów. W konsekwencji wszelka kumulacja pomocy w odniesieniu do inwestycji powinna zostać wykluczona.		
152.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 7 ust. 1 pkt. 11)	Kumulowanie dodatkowych warunków może wyłączać zakłady faktycznie energochłonne należące do sektorów objętych CISAF, w szczególności, jeśli podmiot otrzymał karę, o której mowa w komentowanym przepisie zawierającym bardzo szeroki katalog kar. Pkt 118 CISAF dopuszcza sektorowe ograniczenie programu, ale wskazuje jednocześnie, że ograniczenia powinny być zaprojektowane szeroko i nie mogą prowadzić do sztucznego zawężenia kręgu potencjalnych beneficjentów.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Zredagowany w przepisie wymóg jest standardowym warunkiem, który ubiega się o udzielenie pomocy publicznej.
153.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 7 ust. 1 pkt. 12)	Kumulowanie dodatkowych warunków może wyłączać zakłady faktycznie energochłonne należące do sektorów objętych CISAF, w szczególności poprzez bliżej nieokreślone wymagania. Pkt 118 CISAF dopuszcza sektorowe ograniczenie programu, ale wskazuje jednocześnie, że ograniczenia powinny być zaprojektowane szeroko i nie mogą prowadzić do sztucznego zawężenia kręgu potencjalnych beneficjentów.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Kryteria kwalifikacji określone w ustawie, programie i ogłoszeniu o naborze będą zgodne z CISAF.
154.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 8 ust. 1 pkt. 2)	Obowiązek ustanawiania zabezpieczenia przekraczającego wartość otrzymanej pomocy może pochtaniać limity kredytowe i gwarancyjne przedsiębiorstw oraz generować znaczne koszty finansowe. Przy wielomilionowych kwotach pomocy może istotnie obniżyć ekonomiczną wartość instrumentu. CISAF nie ustanawia obowiązku zabezpieczenia pomocy na poziomie 120%.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.
155.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 11	W związku z uwagą do art. 18 (uwaga nr. 2) powołanie komisji nie jest uzasadnione. W związku z tym wniosek o usunięcie komentowanego artykułu. Ewentualnie o zmianę zakresu kompetencji komisji do wyłącznie weryfikacji formalnej wniosku.	Komentowany przepis do usunięcia. Lub zmiana zgodnie z uwagą.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.
156.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;	Art. 13 ust. 2 pkt 5)	Inaczej niż pomoc inwestycyjna udzielana w ramach wielu konkursów w Polsce (np. ze środków FENIKS czy Funduszu Modernizacyjnego), pomoc udzielana na warunkach sekcji 4.5 CISAF nie stanowi pomocy inwestycyjnej przeznaczonej na realizację	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. Wymogi dotyczące raportu oceny

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
	Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii		konkretnego przedsięwzięcia. Nie jest to zatem dotacja na pokrycie kosztów zidentyfikowanej inwestycji. Przeciwnie, założeniem sekcji 4.5 CISAF jest doraźne przyznanie tymczasowej ulgi związanej z nadmiernymi kosztami energii, natomiast wysiłek inwestycyjny zostaje odroczony w czasie. W związku z tym projektowane rozwiązanie jest nadmiernie restrykcyjne i nieproporcjonalne do charakteru instrumentu. Przedsiębiorca musi przygotować szczegółowo określoną inwestycję oraz uzyskać pozytywną ocenę techniczną jeszcze zanim wie, czy otrzyma wsparcie i w jakiej ostatecznie wysokości. Na etapie wniosku przedsiębiorca powinien wskazywać rodzaj lub rodzaje planowanych inwestycji, orientacyjną wartość, przewidywane efekty oraz harmonogram. Ostateczny plan inwestycyjny wraz z raportem technicznym powinien być przedstawiany na późniejszym etapie lub na etapie rozliczenia przedmiotowego obowiązku. CISAF wymaga, aby państwo określiło rodzaje inwestycji i aby beneficjent przeznaczył na nie równowartość co najmniej 50% otrzymanej pomocy. Nie wymaga jednak, aby konkretna inwestycja została definitywnie wybrana i technicznie zatwierdzona przed przyznaniem pomocy. Pkt 121-124 CISAF pozwalają na weryfikację wykonania obowiązku inwestycyjnego w okresie realizacji programu. Co więcej, program Niemiec również nie wymaga określenia inwestycji na etapie wnioskowania, beneficjent może na etapie uczestnictwa w programie wsparcia skonsultować i przedstawić do wstępnej weryfikacji swoje zamierzenie.		technicznej inwestycji określi program.
157.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 13 ust. 3 pkt 3)	W związku z uwagą nr 16 wymóg przedstawienia tego dokumentu jest niezasadny.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. jw.
158.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 14 ust. 1	Proponujemy wyraźne wskazanie terminu, co najmniej trzymiesięcznego, który należy zachować pomiędzy publikacją ogłoszenia o naborze a terminem rozpoczęcia naboru. Przedsiębiorstwa zainteresowane uczestnictwem w systemie wsparcia powinny mieć wystarczająco długi termin na przygotowanie wniosków.	„1. Minister właściwy do spraw gospodarki publikuje ogłoszenie o naborze na stronie podmiotowej, i w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie jest publikowane również na stronie internetowej operatora pomocy. Ogłoszenie publikowane jest nie później niż na	Uwaga odrzucona. Ogłoszenie o naborze zostanie opublikowane w najszybszym możliwym terminie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				trzy miesiące przed ogłoszeniem naboru.”	
159.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 15	W związku z uwagą nr 16 kryteria wskazane w projektowanym przepisie są niezasadne.	Komentowany przepis do usunięcia	Uwaga odrzucona. jw.
160.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	art. 18	Jest to kluczowa uwaga. System prowadzi do sytuacji, w której dwóch konkurentów z tej samej branży, ponoszących analogiczne koszty energii i spełniających identyczne kryteria kwalifikacyjne, może zostać potraktowanych całkowicie odmiennie – jeden otrzyma pełne wsparcie, drugi nie otrzyma go wcale. Przeciwnie, pkt 118 CISAF wskazuje na zasadę obiektywnego, niedyskryminacyjnego i transparentnego wyboru beneficjentów oraz zasadniczo jednakowego sposobu udzielania pomocy konkurentom znajdującym się w podobnej sytuacji faktycznej.	Zastąpić ranking punktowy mechanizmem proporcjonalnego obniżenia pomocy dla wszystkich kwalifikujących się beneficjentów, tak jak ma to już miejsce np. w ramach systemu rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. Jeżeli suma należytej pomocy przekracza budżet, należy zastosować jednolity współczynnik redukcyjny. Takie rozwiązanie jest bardziej spójne z pkt 118 CISAF wymagającym obiektywnego i niedyskryminacyjnego traktowania przedsiębiorców znajdujących się w podobnej sytuacji. Pomoc z sekcji 4.5 rekompensuje ekspozycję na wysokie ceny energii – jakość inwestycji nie powinna decydować o samym prawie do pomocy.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Proporcjonalne obniżenie wsparcia znacznie zwiększy ryzyko niezrealizowania zaplanowanej inwestycji. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.
161.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Art. 20 ust. 2 pkt 6	Podstawą udzielenia projektowanego wsparcia ma być umowa. Projekt przewiduje jednocześnie dwojakiego rodzaju sankcje za jej naruszenie. Z jednej strony przewidziano obowiązek zwrotu nienależnego wsparcia wraz z odsetkami (art. 25 ust. 1). Dodatkowo umowa ma jednak przewidywać także kary umowne za jej naruszenie. Taka sytuacja w naszej ocenie może prowadzić do nadmiernego sankcjonowania przedsiębiorstw wnioskujących o wsparcie. Sam obowiązek zwrotu wsparcia z odsetkami – zważywszy na potencjalną wysokość takiego wsparcia – będzie wystarczająco dotkliwą karą za naruszenie umowy. Należy mieć na uwadze, że wsparcie jest dedykowane do podmiotów zmagających się z bardzo	Art. 20 ust. 2 pkt 6: “2. Umowa określa w szczególności: 1) szczegółowe przeznaczenie wsparcia; 2) wysokość przyznanego wsparcia oraz sposób i szczegółowe warunki jego wypłaty; 3) zakres i warunki realizacji inwestycji wskazanej we wniosku; 4) sposób i termin rozliczenia wsparcia, w tym zobowiązanie	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			dużą presją kosztową, determinującą w najbliższych latach ich globalną konkurencyjność. Zwiększanie potencjalnych sankcji może powodować, że nawet w przypadku nieintencjonalnych naruszeń umowy potencjalni beneficjenci nie tylko nie uzyskają wsparcia, ale ich sytuacja finansowa może ulec jeszcze dodatkowemu pogorszeniu. Postulujemy zatem rezygnację z kar umownych jako dodatkowych sankcji, lub wyraźne ograniczenie możliwości ich zastrzegania tylko do naruszeń innych, niż ty, które będą wiązać się z obowiązkiem zwrotu wsparcia, a także wnosimy w takim wypadku o ustawowe ograniczenia maksymalnej wysokości kar (np. maksymalnie do 10% wartości uzyskanego wsparcia).	przedsiębiorcy do zwrotu wsparcia, jeżeli wsparcie zostało nienależnie pobrane lub w wysokości wyższej niż należna lub nieprawidłowo wykorzystane; 5) sposób i tryb kontroli realizacji umowy; 6) ~~kary umowne w przypadku nienależytego wykonania umowy;~~ 6) warunki rozwiązania umowy."	
162.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii	Rozdział 5	Postanowienia Rozdziału 5 projektu ustawy, w szczególności art. 25 ust. 1 pkt 2, zdają się sugerować, że pomoc w ramach programu powinna być traktowana analogicznie jak pomoc inwestycyjna (np. w formie dotacji lub kredytów preferencyjnych) na realizację przedsięwzięć dekarbonizacyjnych. Nie odpowiada to jednak założeniom sekcji 4.5 CISAF. Założeniem sekcji 4.5 CISAF jest bowiem doraźne przyznanie tymczasowej ulgi związanej z nadmiernymi kosztami energii, natomiast wysiłek inwestycyjny zostaje odroczony w czasie. Beneficjent powinien mieć zatem w szczególności możliwość realizacji więcej niż jednej inwestycji, jak również zmiany charakteru pierwotnie zadeklarowanej (zadeklarowanych) inwestycji. Brak realizacji inwestycji, jej niepełna realizacja lub nieprzeznaczenie pełnej wymaganej kwoty na kwalifikowalne inwestycje (tj. 50% przyznanej pomocy) powinno powodować jedynie proporcjonalne obniżenie poziomu wsparcia,	Rozdział 5	Pomoc udzielana na podstawie projektowanej ustawy nie jest pomocą inwestycyjną. Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 8, objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.
163.	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu	Art. 31 ust. 1	Przewidziany w art. 31 maksymalny limit wydatków przeznaczonych na realizację programu należy uznać za niewystarczający w stosunku do skali problemu, który projektowana ustawa ma rozwiązać, liczby potencjalnych beneficjentów oraz poziomu kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez polski przemysł energochłonny. Projekt zakłada łączny budżet operacyjny instrumentu w wysokości 4,8 mld zł, w tym: – 800 mln zł w 2027 r.,	Art. 31. 1. Limit wydatków przeznaczonych na realizację programu wynosi w: 1) 2027 r. – 3,0 mld zł; 2) 2028 r. – 3,0 mld zł; 3) 2029 r. – 3,0 mld zł; 4) 2030 r. – 3,0 mld zł.	Uwaga odrzucona. Limit wydatków został przewidziany zgodnie z możliwościami Budżetu Państwa uwzględniającymi analizy i szacunki.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			– 1,6 mld zł w 2028 r., – 1,6 mld zł w 2029 r., – 800 mln zł w 2030 r. Kwoty te należy zestawić przede wszystkim z diagnozą przedstawioną przez samego projektodawcę. W dokumentacji projektu wskazano, że koszty energii elektrycznej w Europie pozostają znacznie wyższe niż koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa w części państw trzecich, natomiast w drugiej połowie 2025 r. najwyższe ceny energii elektrycznej dla wskazanej grupy największych przedsiębiorców w UE odnotowano właśnie w Polsce – 171,6 EUR/MWh, wobec 159,2 EUR/MWh w Irlandii i 158,5 EUR/MWh na Węgrzech. Projektodawca sam stwierdza ponadto, że konkurencja polskich przedsiębiorstw zarówno z podmiotami z państw trzecich, jak i z przedsiębiorstwami z innych państw członkowskich intensywnie wspierającymi własny przemysł energochłonny staje się coraz trudniejsza i prowadzi do ograniczania działalności produkcyjnej w Polsce.		
164.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 3 ust. 5.	Wykreślenie art. 3 ust. 5 o treści: „Wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w pierwszym roku”. Uzasadnienie: Proponowane ograniczenie, zgodnie z którym wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonego w pierwszym roku, powinno zostać usunięte jako nieuzasadnione w świetle konstrukcji i celu sekcji 4.5 CISAF. CISAF nie ustanawia bowiem zasady, zgodnie z którą kwota pomocy ustalona dla beneficjenta w pierwszym roku stanowi maksymalny limit pomocy w latach kolejnych. Przeciwnie, pkt 120 CISAF wiąże wysokość pomocy z rocznym zużyciem energii elektrycznej oraz średnią roczną hurtową ceną rynkową energii, a pkt 126 określa jedynie maksymalny trzyletni okres korzystania z pomocy. Oznacza to, że wysokość wsparcia powinna być ustalana w odniesieniu do rzeczywistych parametrów kwalifikujących występujących w danym roku. Wprowadzenie dodatkowego limitu opartego na wysokości wsparcia z pierwszego roku prowadzi natomiast do sytuacji, w której przedsiębiorstwo, które w kolejnych latach zwiększa produkcję, realizuje inwestycje i w konsekwencji		Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			zwiększa kwalifikowane zużycie energii, nie może otrzymać wsparcia odpowiadającego parametrom określonym przez CISAF. Powstaje zatem mechanizm, w którym rozwój przedsiębiorstwa prowadzi do faktycznego ograniczenia wykorzystania pomocy dopuszczanej przez CISAF. Takie rozwiązanie pozostaje również w sprzeczności z celem projektowanej ustawy. Rząd wskazuje bowiem, że instrument ma być oparty na sekcji 4.5 CISAF i służyć poprawie konkurencyjności polskiego przemysłu energochłonnego, przy czym wysokie koszty energii są wskazywane jako istotne zagrożenie dla konkurencyjności polskich przedsiębiorstw. Ograniczenie pomocy w latach kolejnych do poziomu z pierwszego roku nie uwzględnia natomiast faktu, że przedsiębiorstwo może w tym czasie zwiększyć skalę działalności i związane z nią koszty energii. W konsekwencji limit „rok 2 i 3 nie więcej niż rok 1” nie stanowi realizacji ograniczenia wynikającego z CISAF, lecz dodatkowe ograniczenie krajowe, które może pozbawić rozwijające się przedsiębiorstwa części wsparcia, jakie mogłoby zostać przyznane na podstawie parametrów określonych w CISAF. Sam fakt, że CISAF ogranicza okres pomocy do trzech lat, nie uzasadnia wprowadzania dodatkowego ograniczenia kwotowego między poszczególnymi latami. Trzyletni limit jest limitem czasowym, a nie limitem dynamiki wysokości pomocy. Zasadne jest zatem pozostawienie wysokości wsparcia w każdym roku w zależności od parametrów kwalifikujących określonych w CISAF, z zachowaniem przewidzianych w tych ramach limitów intensywności i okresu udzielania pomocy. Pozwoli to przedsiębiorstwom rozwijającym działalność, zwiększającym produkcję i zużycie energii oraz realizującym inwestycje korzystać ze wsparcia w pełnym zakresie wynikającym z CISAF, bez tworzenia sztucznego mechanizmu premiującego przedsiębiorstwa utrzymujące niezmienny poziom działalności i ograniczającego przedsiębiorstwa podejmujące działania rozwojowe.		
165.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 3 ust. 7.	Modyfikacja art. 3 ust. 7 o treści: <i>„Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii</i>		Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 8, objętych wsparciem oraz warunki ich realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			<i>elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym:</i> <i>1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego;</i> <i>2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną;</i> <i>3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy;</i> <i>4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy.”.</i> Uzasadnienie: Bateryjne systemy magazynowania energii elektrycznej (BESS) mają istotne znaczenie dla zapewnienia stabilnej, bezpiecznej i efektywnej kosztowo pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE), w szczególności w warunkach postępującej transformacji energetycznej i dynamicznego wzrostu udziału odnawialnych źródeł energii w krajowym miksie energetycznym. Rosnący udział źródeł odnawialnych, których produkcja jest zależna od warunków pogodowych, powoduje zwiększenie zmienności i nieprzewidywalności poziomu generacji w systemie. Jednocześnie elektryfikacja gospodarki, w tym rozwój elektromobilności, elektryfikacja ciepłownictwa oraz powstawanie nowych energochłonnych odbiorców, prowadzi do wzrostu zapotrzebowania na moc i energię elektryczną. Polskie Sieci Elektroenergetyczne wskazują, że postępująca elektryfikacja gospodarki będzie istotnie wpływać na wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną i moc w systemie. Jednocześnie PSE wskazują na potrzebę wykorzystania OZE i magazynów energii do stabilizowania pracy KSE oraz zwracają uwagę, że wraz z zastępowaniem tradycyjnych jednostek synchronicznych przez OZE i magazyny system staje się bardziej podatny m.in. na spadek inercji i mocy zwarciowej oraz na wzrost dynamiki stanów przejściowych. W tych warunkach BESS stanowi jeden z podstawowych zasobów zwiększających elastyczność systemu elektroenergetycznego. W przeciwieństwie do tradycyjnych aktywów wytwórczych magazyn baterijny może w bardzo krótkim czasie zmieniać kierunek		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			przepływu energii – pobierać energię z sieci lub ją do niej oddawać. Pozwala to reagować na zmiany zapotrzebowania, generacji z OZE oraz warunków rynkowych, a tym samym ograniczać różnice pomiędzy chwilową podażą i popytem na energię elektryczną. Szczególne znaczenie ma możliwość przesuwania w czasie poboru i oddawania energii elektrycznej. BESS może magazynować energię w okresach nadwyżki generacji, w szczególności w okresach wysokiej produkcji energii z fotowoltaiki lub energetyki wiatrowej, a następnie wykorzystywać ją w okresach zwiększonego zapotrzebowania. Mechanizm ten ogranicza konieczność redukcji generacji z OZE w sytuacjach nadpodaży oraz zmniejsza zapotrzebowanie na dodatkową generację w okresach wysokiego obciążenia systemu. BESS zwiększa również możliwość dostosowania profilu poboru przedsiębiorstwa do warunków funkcjonowania KSE. Odpowiednio sterowany magazyn może ograniczać pobór energii w okresach największego obciążenia systemu, a zwiększać pobór w okresach występowania nadwyżek energii. Tym samym magazyn energii może pełnić funkcję zasobu elastyczności po stronie popytowej, co jest szczególnie istotne dla ograniczania szczytowego zapotrzebowania na moc oraz efektywnego wykorzystania istniejącej infrastruktury sieciowej. Istotną cechą BESS jest także możliwość szybkiej automatycznej reakcji na zmiany parametrów pracy systemu. Odpowiednio wyposażone i sterowane bateryjne magazyny energii mogą wspierać regulację częstotliwości i napięcia oraz realizować funkcje związane z utrzymaniem stabilnych parametrów pracy sieci. Rozwój BESS ma również znaczenie dla integracji odnawialnych źródeł energii z KSE. Możliwość magazynowania nadwyżek produkcji i ich wykorzystania w późniejszym okresie pozwala lepiej dopasować profil generacji ze źródeł zależnych od warunków pogodowych do profilu zapotrzebowania odbiorców. W efekcie magazyny mogą redukować potrzebę ograniczania generacji OZE oraz zmniejszać obciążenie sieci w okresach występowania lokalnych lub systemowych nadwyżek energii. BESS może ponadto ograniczać potrzebę kosztownej rozbudowy infrastruktury sieciowej w sytuacjach, w których występują krótkotrwałe lub okresowe ograniczenia zdolności przesyłowych. Wykorzystanie magazynów do przesuwania poboru lub oddawania		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			energii może zmniejszać obciążenie wybranych elementów sieci w okresach szczytowych i tym samym zwiększać efektywne wykorzystanie istniejącej infrastruktury elektroenergetycznej. Ma to szczególne znaczenie w warunkach szybko rosnącego zapotrzebowania na moc oraz konieczności prowadzenia kosztownych inwestycji sieciowych. PSE wskazuje jednocześnie na bardzo szeroki zakres planowanych inwestycji w sieć przesyłową, związanych m.in. z transformacją energetyczną, elektryfikacją gospodarki oraz wzrostem zapotrzebowania na moc. Z punktu widzenia bezpieczeństwa funkcjonowania KSE istotna jest również decentralizacja zasobów elastyczności. Rozmieszczenie magazynów energii w różnych lokalizacjach systemu pozwala wykorzystywać je nie tylko do bilansowania energii w skali całego systemu, lecz także do reagowania na lokalne ograniczenia sieciowe i potrzeby poszczególnych obszarów. W tym sensie rozwój magazynów energii przy odbiorcach może stanowić uzupełnienie inwestycji w infrastrukturę sieciową oraz zwiększać odporność systemu na zmienne warunki pracy. Z powyższych względów BESS należy traktować nie wyłącznie jako urządzenie służące przedsiębiorcy do optymalizacji kosztów zakupu energii elektrycznej, lecz jako aktywo zwiększające elastyczność całego systemu elektroenergetycznego. Warunkiem osiągnięcia tego efektu jest jednak odpowiednie sterowanie magazynem i wykorzystanie jego zdolności do reagowania na sygnały rynkowe oraz systemowe. Ustanowienie obowiązku uwzględnienia BESS w inwestycjach objętych wsparciem jest zatem uzasadnione potrzebą stworzenia rozproszonego zasobu elastyczności, który będzie wspierał integrację OZE, ograniczał obciążenia szczytowe, umożliwiał przesuwanie poboru i oddawania energii w czasie oraz zwiększał zdolność przedsiębiorstw do reagowania na potrzeby KSE. Rozwiązanie to pozostaje również spójne z pkt 4.5.4 (121) CISAF, który wprost wskazuje rozwiązania w zakresie magazynowania energii jako przykład inwestycji mogących wносить dodatkowy, wymierny wkład w obniżenie kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego. Jednocześnie obowiązek wyposażenia inwestycji w BESS powinien być powiązany z wymogiem wykazania jego rzeczywistego wykorzystania dla zwiększenia elastyczności i efektywności		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			funkcjonowania systemu. Pozwoli to zapewnić, że wsparcie nie będzie finansowało magazynów energii wyłącznie w celu indywidualnej optymalizacji kosztów przedsiębiorcy, lecz będzie kierowane do aktywów, które dzięki swojej funkcjonalności mogą przynosić mierzalne korzyści dla KSE, w tym poprzez ograniczenie zapotrzebowania szczytowego, zwiększenie możliwości integracji OZE, poprawę wykorzystania infrastruktury sieciowej oraz ograniczenie kosztów związanych z bilansowaniem i zarządzaniem ograniczeniami systemowymi. W konsekwencji obowiązkowy komponent BESS stanowi uzasadniony instrument realizacji celu polegającego na zwiększeniu elastyczności, bezpieczeństwa i efektywności kosztowej KSE w warunkach transformacji energetycznej, przy jednoczesnym ograniczeniu ryzyka wzrostu zużycia paliw kopalnych.		
166.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 3 nowy ust. 7a	Dodać nowy ust. 7a, zgodnie z którym przy realizacji inwestycji, o których mowa w ust. 7, preferować urządzenia, instalacje oraz ich główne komponenty produkowane na terenie UE. Uzasadnienie: Zmiana jest zgodna z kierunkiem rozwoju legislacji UE, ukierunkowanym na wzmacnianie europejskich zdolności produkcyjnych, odporności łańcuchów dostaw oraz bezpieczeństwa energetycznego i gospodarczego. Wykorzystanie rozwiązań pochodzących z UE ogranicza zależność od państw trzecich i wzmacnia bezpieczeństwo inwestycji realizowanych przy wykorzystaniu środków publicznych.	7a. Przy realizacji inwestycji, o których mowa w ust. 7, urządzenia i instalacje, w tym ich główne komponenty, stanowiące zasadniczy przedmiot inwestycji powinny mieć pochodzenie unijne, ustalone zgodnie z właściwymi przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi pochodzenia towarów.	Uwaga odrzucona. Przedmiotowe kwestie zostaną uregulowane w innych przepisach dyskutowanych na forum Unii Europejskiej.
167.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 5 ust. 2 pkt 2; art. 7 ust. 1 pkt 12; art. 9 ust. 3 pkt 3; art. 14	Zamknięcie katalogu warunków kwalifikacji przedsiębiorstw uprawnionych do wnioskowania o pomoc publiczną na udzielenie wsparcia dla przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej tylko w ustawie. Uzasadnienie: „ustawa + program + ogłoszenie + regulamin” tworzy otwartą delegację. Dokumenty wykonawcze mogą regulować procedurę, nie nowe warunki dostępu. Kryteria kwalifikowalności powinny zostać określone na poziomie ustawy, ponieważ stanowią one materialne przesłanki dostępu do instrumentu wsparcia i w praktyce przesądzają o tym, jakie podmioty mogą skorzystać z uprawnienia przewidzianego w ustawie. Nie są	-	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe kryteria i warunki udzielenia wsparcia.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			zatem wyłącznie kwestią organizacyjną lub techniczną, lecz elementem określającym zakres praw adresatów regulacji. Pozostawienie podstawowych kryteriów kwalifikowalności wyłącznie programowi mogłoby prowadzić do sytuacji, w której akt niższego rzędu w sposób faktyczny ograniczałby krąg podmiotów uprawnionych do skorzystania z rozwiązania ustawowego. Oznaczałoby to ryzyko przekroczenia funkcji wykonawczej programu lub aktu wykonawczego i nadania mu charakteru regulacji, która nie tylko wykonuje ustawę, ale również samodzielnie kształtuje jej materialny zakres. Proponuje się także odstąpienie od wprowadzenia dodatkowego kryterium, zgodnie z którym nastąpiłoby ograniczenie uprawnionych do uzyskania wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych, np. na podstawie osiągnięcia progu poniesionych w okresie kwalifikowanym kosztów zakupu energii elektrycznej w stosunku do wartości produkcji sprzedanej przedsiębiorstwa. Kryterium to było stosowane w programach wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych realizowanych na podstawie Komunikatu Komisji - Tymczasowe kryzysowe i przejściowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy, ustawy z dnia 29 września 2022 r. o zasadach realizacji programów wsparcia przedsiębiorców w związku z sytuacją na rynku energii w latach 2022-2024 oraz wydanych na ich podstawie Uchwał Rady Ministrów. Należy przy tym zaznaczyć, że uprawnienie do otrzymania pomocy w brzmieniu: „<i>poniósł łączne koszty zakupu energii elektrycznej i gazu ziemnego w 2021 r. stanowiące nie mniej niż 3% jego wartości produkcji sprzedanej</i>” było elementem mechanizmu pomocy przygotowanego w warunkach nadzwyczajnego kryzysu energetycznego i na podstawie ówczesnych tymczasowych ram pomocy państwa. Co więcej, kryterium to nie wynikało z tymczasowych ram środków pomocy państwa, stanowiąc jedynie nieuzasadniony element ograniczenia beneficjentów. Dodatkowe kryteria nie powinny być zatem automatycznie przenoszone do nowego instrumentu, którego podstawę stanowi sekcja 4.5 Clean Industrial Deal State Aid Framework (CISAF). CISAF nie nakłada obowiązku stosowania progu kosztów energii w relacji do wartości produkcji sprzedanej. Przeciwnie, przewiduje możliwość kierowania wsparcia do określonych sektorów i		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			podsektorów, przy zastosowaniu obiektywnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych kryteriów, przy czym ograniczenie programu nie powinno prowadzić do sztucznego zawężenia kręgu potencjalnych beneficjentów. Wprowadzenie dodatkowego, sztywnego progu kosztów energii w stosunku do wartości produkcji sprzedanej wymagałoby zatem szczególnego uzasadnienia, w szczególności wykazania, że kryterium to pozostaje w bezpośrednim związku z celem nowego instrumentu oraz nie prowadzi do nieuzasadnionego wykluczenia przedsiębiorstw znajdujących się w porównywalnej sytuacji. Należy również wskazać, że relacja kosztów energii do wartości produkcji sprzedanej nie stanowi bezpośredniej miary faktycznej ekspozycji przedsiębiorstwa na wysokie ceny energii elektrycznej. Na spełnienie tego kryterium wpływa bowiem nie tylko poziom zużycia i cena energii, lecz również wartość wytwarzanych produktów, struktura kosztów, poziom cen produktów oraz specyfika prowadzonej działalności. W konsekwencji przedsiębiorstwa działające w tym samym sektorze, ponoszące porównywalne koszty energii i konkurujące na tych samych rynkach mogą zostać zakwalifikowane do programu w odmienny sposób wyłącznie z uwagi na różnice w wartości produkcji sprzedanej. Może to prowadzić do wykluczenia przedsiębiorstw, które są istotnie narażone na wysokie ceny energii, ale nie osiągają arbitralnie ustalonego progu. Argument ten ma szczególne znaczenie w przypadku nowego programu, który ma obowiązywać w latach 2027–2030 i którego celem jest nie tylko łagodzenie skutków kryzysu cenowego, lecz przede wszystkim utrzymanie konkurencyjności przemysłu energochłonnego oraz wsparcie jego transformacji energetycznej. Brak jest zatem podstaw do automatycznego powielania kryterium stworzonego dla programów kryzysowych z lat 2022–2024, w szczególności poprzez odnoszenie kwalifikowalności przedsiębiorstwa do historycznej relacji kosztów energii i wartości produkcji. Zasadne jest natomiast określenie kręgu beneficjentów w oparciu o kwalifikujące się sektory i podsektory wskazane w CISAF oraz obiektywne, niedyskryminacyjne i przejrzyste kryteria pozostające w bezpośrednim związku z przedmiotem projektowanego wsparcia, w szczególności z faktycznym zużyciem energii elektrycznej i ekspozycją przedsiębiorstwa na jej koszty. W związku z powyższym		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			rekomenduje się rezygnację z pomysłu ograniczenia podmiotów uprawnionych do uzyskania wsparcia, poprzez wprowadzenie kryterium osiągnięcia progu kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej, na etapie określania szczegółowych zasad programu w uchwale Rady Ministrów. Jeżeli jednak ze względu na ograniczoną wysokość dostępnego budżetu konieczne będzie zastosowanie dodatkowego kryterium selekcyjnego, powinno ono odnosić się do wielkości zużycia energii elektrycznej danego przedsiębiorcy w całym okresie kwalifikowanym, na przykład na poziomie nie niższym niż 100 GWh.		
168.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Wykreślenie art. 8 ust. 1 pkt 1 o treści: Art. 8. 1. Warunkami udzielenia wsparcia są: 1) udział środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania wynoszący co najmniej 20 % wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji wskazanej we wniosku; Uzasadnienie: Proponuje się usunięcie warunku określonego w pkt 1, zgodnie z którym udział środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania musi wynosić co najmniej 20% wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji. Warunek ten nie wynika z CISAF i stanowi dodatkowe, krajowe ograniczenie dostępu do instrumentu wsparcia. CISAF nie ustanawia w ramach sekcji 4.5 generalnego wymogu zapewnienia przez beneficjenta finansowania odpowiadającego określonemu procentowi kosztów kwalifikowanych inwestycji. Wprowadzanie takiego wymogu na poziomie krajowym powinno zatem zostać szczegółowo uzasadnione, w szczególności w świetle celu projektowanego instrumentu oraz potrzeby zapewnienia przedsiębiorstwom energochłonnym realnego dostępu do wsparcia. Wymóg zapewnienia co najmniej 20% finansowania może w praktyce stanowić istotną barierę dla realizacji inwestycji, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw, których zdolność do finansowania inwestycji została ograniczona przez wysokie koszty energii. Oznacza to, że podmioty znajdujące się w trudniejszej sytuacji finansowej, a jednocześnie potencjalnie najbardziej potrzebujące wsparcia, mogą zostać wykluczone z możliwości realizacji inwestycji spełniających cele programu wyłącznie z	-	Uwaga odrzucona. Wskazany warunek służy zwiększeniu prawdopodobieństwa realizacji inwestycji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			powodu braku możliwości zapewnienia wymaganego poziomu finansowania.		
169.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 10; art. 31 ust. 2	Ograniczyć koszty operatora Uzasadnienie: 11,4 mln zł rocznie do 2035 r. jest nieproporcjonalne dla 9-letniego programu pomocowego – stanowi to ponad 2% budżetu całego programu pomocowego.	-	Uwaga częściowo przyjęta. Zmodyfikowano art. 10. Pokrywane będą jedynie uzasadnione koszty poniesione przez Operatora pomocy.
170.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 13 ust. 3; art. 17, 23, 24	Ograniczyć dokumentację i kontrole do minimum wymaganego przez CISAF. Uzasadnienie: Jedna karta inwestycji przy wejściu + dowód oddania do użytkowania ex post są wystarczające. Podwójne oceny techniczne i wielokrotne żądanie tych samych danych nie wynikają z CISAF.		Uwaga odrzucona. Warunki określone w ustawie i programie wynikają z konieczności rzetelnego i gospodarnego zarządzania środkami publicznymi.
171.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 15.	Modyfikacja art. 15 o treści: <i>„Kryteriami oceny wniosku w zakresie zgodności z programem, o którym mowa w art. 5, są wpływ inwestycji wskazanej we wniosku na: bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności wnioskodawcy, obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy, efektywność ekonomiczną wnioskodawcy oraz na zatrudnienie.”</i> Uzasadnienie: Proponuje się usunięcie z art. 15 kryteriów dotyczących wpływu inwestycji na efektywność ekonomiczną wnioskodawcy oraz na zatrudnienie. Projektowane kryteria powinny pozostawać w bezpośrednim związku z celami programu oraz z przesłankami wynikającymi z CISAF. CISAF koncentruje się na wspieraniu czystej energii, dekarbonizacji przemysłu, poprawie efektywności energetycznej oraz ograniczaniu kosztów energii i ryzyka utraty konkurencyjności przemysłu energochłonnego. W odniesieniu do inwestycji CISAF posługuje się przede wszystkim mierzalnymi efektami energetycznymi i środowiskowymi, w szczególności redukcją zużycia energii lub emisji.	Kryteriami oceny wniosku w zakresie zgodności z programem, o którym mowa w art. 5, są wpływ inwestycji wskazanej we wniosku na: bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności wnioskodawcy, obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy.	Uwaga odrzucona. Projektowane kryteria służą także makroekonomicznej ocenie realizacji programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Ocena ogólnej „efektywności ekonomicznej wnioskodawcy” wykracza natomiast poza ten zakres. Kondycja ekonomiczna przedsiębiorstwa jest determinowana przez szereg czynników niezależnych od inwestycji będącej przedmiotem wniosku, w tym sytuację rynkową, ceny surowców, kursy walut czy koniunkturę w danym sektorze. W konsekwencji kryterium to może prowadzić do preferowania przedsiębiorstw znajdujących się w lepszej sytuacji finansowej, niezależnie od rzeczywistego efektu energetycznego inwestycji. Jest to szczególnie nieuzasadnione w przypadku instrumentu, którego celem jest ograniczenie skutków wysokich kosztów energii i zachowanie konkurencyjności przemysłu energochłonnego. Również kryterium wpływu inwestycji na zatrudnienie nie pozostaje w bezpośrednim związku z efektem energetycznym inwestycji. Inwestycje zwiększające efektywność energetyczną często wiążą się z automatyzacją, modernizacją procesów i wzrostem wydajności, a tym samym mogą prowadzić do zmniejszenia zapotrzebowania na pracę. Uzależnienie oceny inwestycji od jej wpływu na zatrudnienie mogłoby zatem tworzyć bodźce sprzeczne z celem wspierania efektywności energetycznej i modernizacji przemysłu. Utrzymanie miejsc pracy i konkurencyjności przemysłu może być istotnym, pośrednim rezultatem skutecznej polityki energetycznej, jednak nie powinno stanowić samodzielnego kryterium oceny zgodności konkretnej inwestycji z programem. Właściwsze jest premiowanie mierzalnych efektów inwestycji w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, ograniczenia energochłonności, obniżenia kosztów energii oraz transformacji energetycznej, które następnie przyczyniają się do utrzymania produkcji i zatrudnienia. Usunięcie obu kryteriów zwiększy również przejrzystość i obiektywność procesu oceny wniosków. Kryteria oparte na mierzalnych efektach energetycznych pozwalają na bardziej jednoznaczne porównanie projektów oraz ograniczają ryzyko uznaniowej oceny czynników pozostających poza bezpośrednią kontrolą wnioskodawcy. W konsekwencji rekomenduje się ograniczenie katalogu kryteriów w art. 15 do tych elementów, które pozostają w bezpośrednim związku z celami programu i logiką CISAF, tj. w szczególności bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności oraz obniżenia jednostkowej ceny energii elektrycznej.		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
172.	Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii	Art. 18 ust. 2	Modyfikacja art. 18 ust. 2 o treści: <i>„2. Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych do udzielenia wsparcia, komisja przeprowadza ocenę wniosku w zakresie zgodności z kryteriami oceny wniosków oraz poziomem ich spełnienia w następujący sposób:</i> <i>1) członkowie komisji dokonują oceny wniosku i przyznają punkty odpowiadające zakresowi spełniania przez wniosek każdego odrębnie punktowanego kryterium oceny wniosków;</i> <i>2) komisja dokonuje wyliczenia średniej arytmetycznej z ocen punktowych przyznanych przez poszczególnych członków komisji w każdym odrębnie punktowanym kryterium oceny wniosków.”</i> Poprzez rezygnację z wprowadzonej regulacji dotyczącej przyznawania przez komisję konkursową punktacji i rankingu oraz zastosowanie mechanizmu proporcjonalnego obniżenia pomocy w przypadku, gdy w danym okresie rozliczeniowym łączna wysokość wsparcia ustalona na podstawie pozytywnie rozpatrzonych wniosków przekracza kwotę budżetu przeznaczonego na wsparcie w danym roku. Uzasadnienie: Proponuje się usunięcie regulacji przewidującej, że w przypadku gdy łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość dostępnych środków finansowych, Komisja dokonuje dodatkowej, punktowej oceny wniosków. W przypadku ograniczonej puli środków finansowych właściwszym i bardziej przejrzystym rozwiązaniem jest proporcjonalne obniżenie kwoty wsparcia przypadającej na poszczególne wnioski, których spełnienie warunków udzielenia wsparcia zostało już pozytywnie zweryfikowane. Wprowadzenie dodatkowej oceny punktowej powoduje bowiem, że ograniczenie dostępności środków finansowych prowadzi do ustanowienia dodatkowego, uznaniowego mechanizmu selekcji wniosków. W konsekwencji wysokość przyznanego wsparcia zależeć będzie nie tylko od spełnienia ustawowych warunków oraz	W przypadku, gdy w danym okresie rozliczeniowym łączna wysokość wsparcia ustalona na podstawie pozytywnie rozpatrzonych wniosków przekracza kwotę budżetu przeznaczonego na wsparcie w danym roku, wysokość wsparcia podlega proporcjonalnemu obniżeniu tak, aby łączna wysokość wypłacanego wsparcia w tym roku była równa maksymalnemu limitowi środków finansowych przeznaczonych na pomoc publiczną w danym roku.	Uwaga odrzucona. Proporcjonalne obniżenie wsparcia znacznie zwiększy ryzyko niezrealizowania zaplanowanej inwestycji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			obiektywnych kryteriów oceny, ale również od indywidualnych ocen członków Komisji oraz ich uśrednienia. Takie rozwiązanie nie jest konieczne dla zapewnienia efektywnego wykorzystania dostępnej puli środków. Ten sam cel można osiągnąć poprzez proporcjonalne obniżenie wysokości wsparcia dla wszystkich wniosków spełniających warunki jego udzielenia. Mechanizm proporcjonalnego obniżenia kwoty wsparcia jest rozwiązaniem prostszym, bardziej przewidywalnym i zapewniającym równe traktowanie wnioskodawców. Rozwiązanie takie znajduje również uzasadnienie w konstrukcji systemu rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, w którym wysokość należnego wsparcia jest ustalana na podstawie obiektywnych, ustawowo określonych parametrów, a nie poprzez uznaniową ocenę punktową przedsiębiorstw. Takie podejście jest szczególnie zasadne w przypadku instrumentu skierowanego do przemysłu energochłonnego, gdzie kluczowe znaczenie powinny mieć obiektywne i mierzalne parametry związane z kosztami energii oraz efektem inwestycji. Dodatkowym argumentem przemawiającym za rezygnacją z punktowej oceny jest brak przewidzianej w projekcie odrębnej procedury odwoławczej od oceny dokonanej przez Komisję. Przyznanie członkom Komisji kompetencji do indywidualnego, uznaniowego określania liczby punktów, a następnie wykorzystanie średniej arytmetycznej tych ocen do różnicowania sytuacji wnioskodawców, przy jednoczesnym braku skutecznego mechanizmu zakwestionowania takiej oceny, stwarza ryzyko arbitralności oraz utrudnia wnioskodawcom ochronę ich interesów. W szczególności średnia arytmetyczna ocen poszczególnych członków Komisji nie eliminuje elementu uznaniowości. Przeciwnie, może powodować, że różnice w indywidualnym sposobie interpretacji kryteriów będą bezpośrednio wpływały na wysokość przyznanego wsparcia. W sytuacji, w której decyzja o przyznaniu określonej liczby punktów nie podlega odrębnej kontroli odwoławczej, takie rozwiązanie powinno być uznane za nieproporcjonalne. Proporcjonalne obniżenie kwoty wsparcia pozwala natomiast osiągnąć cel związany z ograniczoną pulą środków bez ingerowania w wynik merytorycznej oceny projektów. Wszystkie projekty		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			spełniające warunki programu pozostają wówczas uprawnione do wsparcia, a ograniczenie budżetowe jest rozłożone w sposób jednolity i przewidywalny na wszystkich beneficjentów. Rozwiązanie takie jest również zgodne z zasadą proporcjonalności pomocy. W ramach CISAF proporcjonalność poziomu pomocy może być zapewniana za pomocą odpowiednio określonej intensywności pomocy oraz innych mechanizmów ograniczających wysokość wsparcia do poziomu uzasadnionego potrzebą realizacji inwestycji. Wprowadzanie dodatkowego, uznaniowego mechanizmu punktowego nie jest zatem konieczne dla zapewnienia proporcjonalności wsparcia. W konsekwencji proponuje się zastąpienie mechanizmu dodatkowej oceny punktowej mechanizmem proporcjonalnego obniżenia wysokości wsparcia w przypadku, gdy łączna wysokość wsparcia wynikająca z pozytywnie ocenionych wniosków przekracza wysokość dostępnych środków finansowych.		
173.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 4	Zaproponowane brzmienie przepisów w zakresie łączenia pomocy z CISAF i rekompensat kosztów pośrednich jest niewłaściwe lub co najmniej niepełne. Zapisano bowiem, że jeżeli podmiot otrzymał rekompensaty (w wysokości równej lub wyższej niż wynikającej z programu CISAF), wsparcie z programu CISAF nie jest udzielane. Według Uzasadnienia zapisy te dotyczą kumulacji pomocy z obu systemów. Jednak w tym zakresie kluczowe jest rozróżnienie kumulacji pomocy od łączenia pomocy z obu mechanizmów. Mianowicie kumulacja dotyczy tylko i wyłącznie tych samych kosztów kwalifikowanych. Aby określić te same koszty kwalifikowane konieczne jest wyodrębnienie zużycia energii elektrycznej podmiotu, które objęte jest rekompensatami kosztów pośrednich. Takie zużycie rzeczywiście podlega zasadom kumulacji na zasadach określonych w projekcie ustawy. Natomiast pozostałe zużycie energii elektrycznej podmiotu (tj. zużycie nieobjęte rekompensatami) może podlegać dopłatom w oparciu o CISAF. Potwierdzenie tego faktu znajduje się w: - Wytocznych CISAF – które wskazują na ograniczenia wysokości pomocy z obu środków w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych. - Wytocznych METSAF – które zwiększają możliwość kumulacji pomocy z obu środków dotyczącej tego samego kwalifikującego się zużycia.	„Art. 4. 1. W przypadku przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) za dany okres kwalifikowany lub złożył wniosek, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) za dany okres kwalifikowany, kwalifikujące się zużycie za dany okres kwalifikowany nie może być wyższe niż mniejsza z wartości: 50 % ilości energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym, i - ilość energii elektrycznej zużyta przez przedsiębiorcę w okresie	Uwaga przyjęta. Dokonano aktualizacji art. 4.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			programach dopłat na bazie CISAF w innych krajach – które wydzielają część zużycia podmiotu objętą rekompensatami i pozostałą część zużycia dopuszczają do wsparcia na bazie CISAF. Należy więc zmienić brzmienie przepisów, tak aby jednoznacznie wynikało z nich, że korzystanie przez podmiot z rekompensat kosztów pośrednich nie zamyka mu drogi do korzystania z CISAF. Korzystanie przez podmiot z CISAF powinno być możliwe w odniesieniu do tej energii, która nie jest objęta rekompensatami. Do energii objętej rekompensatami, rzeczywiście zastosowanie ma warunek, że pomoc nie może być wyższa niż najwyższa kwota mająca zastosowanie na podstawie którychkolwiek z tych dwóch wytycznych – ETS (rekompensaty) i CISAF. Wolumen objęty rekompensatami powinien być kwalifikowany w pierwszej kolejności do 50% zużycia energii elektrycznej, które nie może być objęte pomocą w ramach dopłat CISAF (z racji faktu, że CISAF dopuszcza dopłaty jedynie dla 50% zużycia). Określenie zużycia energii objętego rekompensatami powinno wynikać ze wzorów na wysokość rekompensat. Ważną kwestią jest także jednoznaczne określenie, że należy zestawiać ze sobą wsparcie w ramach rekompensat i CISAF w zakresie, w którym dotyczą tego samego roku. Mianowicie rekompensaty otrzymane w okresie kwalifikowanym (w rozumieniu programu CISAF) są de facto rekompensatami za rok wcześniejszy. Tak więc ich wysokość nie powinna mieć związku ze wsparciem z CISAF za dany okres kwalifikowany. Zarówno wsparcie z rekompensat jak i z CISAF za rok n, jest wypłacane w roku n+1. W przypadku rekompensat, podmiot składa wnioski o pomoc do 31 marca, a faktycznie otrzymuje pomoc w czwartym kwartale. Nie jest natomiast znany szczegółowy harmonogram naborów i wypłat środków w ramach CISAF. Ustawa powinna jednoznacznie wskazywać, że łączenie i kumulacja obu środków pomocowych dotyczy wsparcia za ten sam rok.	kwalifikowanym pomniejszona o ilość energii elektrycznej objętą pomocą publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) 2. Jako ilość energii elektrycznej objętą pomocą publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) rozumie się sumę ilości energii elektrycznej dla wszystkich produktów wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) za dany okres kwalifikowany, gdzie ilości energii elektrycznej dla poszczególnych produktów liczone są: a) dla produktów dla których zastosowanie ma wzór z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), według wzoru: $Z_R = A_{it} \times E_t \times AO_t$	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				w którym poszczególne symbole oznaczają: Z_R – ilość energii elektrycznej na produkt, objętą pomocą publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) A_{it} – intensywność pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), E_t - wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), AO_t - wielkość produkcji produktu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), b) dla produktów, dla których zastosowanie ma wzór z art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), według wzoru:	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				$Z_R = A_{it} \times E \times AO_t$ w którym poszczególne symbole oznaczają: Z_R – ilość energii elektrycznej na produkt, objętą pomocą publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) A_{it} – intensywność pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), E- wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), AO_t - wielkość produkcji produktu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) c) dla produktów, dla których zastosowanie ma wzór z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				2026 r. poz. 807), według wzoru: $Z_R = A_{it} \times EF_t \times BEC_t$ w którym poszczególne symbole oznaczają: Z_R – ilość energii elektrycznej na produkt, objętą pomocą publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) A_{it} – intensywność pomocy, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), EF_t - wskaźnik efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807), BEC_t - zużycie energii elektrycznej do wytworzenia produktu, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) 3. W przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz.	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				807) obliczona ilość energii elektrycznej objęta pomocą publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) podlega proporcjonalnemu zmniejszeniu.” Zapisy pierwotnego Art. 4. w projekcie ustawy należy przenieść do innego artykułu np. 4¹ i przeredagować w taki sposób aby odnosiły się jedynie do zużycia energii objętego rekompensatami kosztów pośrednich. Z zastrzeżeniem aby zapisy odnosiły się do pomocy z CISAF i rekompensat za ten sam rok.	
174.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Uwaga ogólna	Komisja Europejska wydała wytyczne METSAF, które wprowadzają możliwość czasowych zmian w programach dopłat do cen energii dla przemysłu bazujących na CISAF. Zmiany te prowadzą do zwiększenia pomocy poprzez: • Zwiększenie intensywności pomocy z max. 50% do max. 70% (w zakresie redukcji ceny rynkowej energii elektrycznej), bez jednoczesnego zwiększania obowiązku wydatkowania środków na cele dekarbonizacyjne. • Modyfikacja zasad kumulacji wsparcia z CISAF oraz z systemu rekompensat kosztów pośrednich CO2, która pozwala na kumulację pomocy w odniesieniu do tego samego zużycia energii do wysokości równej sumie maksymalnej kwoty pomocy wynikającej z wytycznych ETS i 50% maksymalnej kwoty pomocy z CISAF. W praktyce oznacza to, że energia objęta rekompensatami może zostać objęta także CISAF jednak z ograniczeniem do 50% wartości pomocy.	Dostosowanie zapisów ustawy do rozwiązań zawartych w wytycznych METSAF	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Polski program dla odbiorców energochłonnych powinien wykorzystywać pełnie możliwości jakie dopuszcza prawo unijne oraz zaimplementować rozwiązania oparte o METSAF. Jest to niezbędne w celu niedopuszczenia, aby różnica między polskim przemysłem, a konkurentami z innych krajów stawała się jeszcze większa. Rozwiązania oparte o METSAF są szczególnie istotne dla podmiotów korzystających jednocześnie z rekompensat kosztów pośrednich takich jak hutnictwo, czyli dla podmiotów które zgodnie z Uzasadnieniem i OSR powinny być w największym stopniu beneficjentami rozwiązań – jako podmioty konkurujące na rynkach międzynarodowych i w których tworzenie wartości jest w dużym stopniu uzależnione od energii elektrycznej.		
175.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa	Art. 31. ust. 1	Istnieje ryzyko niewystarczającego budżetu prowadzącego do nieefektywnej pomocy. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że limit wydatków w roku 2027, w którym będzie wypłacone wsparcie za 2026 r. wynosi 800 mln PLN, co przy średniej cenie RCE w roku 2026 wynoszącej ok. 486 PLN/MWh, przekłada się na możliwość dopłat do ok. 3,3 TWh (czyli dla podmiotów o łącznym zużyciu ok. 6,6 TWh). Natomiast całkowite zużycie wszystkich podmiotów wpisanych na listę odbiorców przemysłowych można szacować na około 30 TWh/rok. Istnieje więc poważne ryzyko, że budżet okaże się niewystarczający i co za tym idzie podmioty z sektora hutniczego otrzymają tylko część należnego wsparcia. Osłabi to znacząco efektywność pomocy i grozi niewypełnieniem zakładanych celów ustawy. W pierwszej kolejności należy więc zwiększyć budżet programu, tak aby ograniczyć ryzyko redukcji pomocy dla hutnictwa. W kolejnych krokach, jeżeli wystarczalność budżetu programu nadal będzie zagrożona, należy wprowadzić rozwiązania, które ograniczą szeroką pulę podmiotów uprawnionych do pomocy. Zawężenie powinno prowadzić do tego, aby pomoc trafiła przede wszystkim do tych sektorów, dla których konkurencja na rynku międzynarodowym i elektrochłonność stanowią największe wyzwanie oraz które posiadają szczególne znaczenie dla gospodarki i bezpieczeństwa – takich jak hutnictwo.	Art. 31. 1. Limit wydatków przeznaczonych na realizację programu wynosi w: 1) 2027 r. – ~~800~~ 5 000 mln zł; 2) 2028 r. – ~~1 600~~ 5 000 mln zł; 3) 2029 r. – ~~1 600~~ 5 000 mln zł; 4) 2030 r. – ~~800~~ 5 000 mln zł.	Uwaga odrzucona. Limit wydatków został przewidziany zgodnie z możliwościami Budżetu Państwa uwzględniającymi analizy i szacunki.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
176.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 7. ust 1 pkt 2	Z racji ryzyka niewystarczającego budżetu prowadzącego do nieefektywnej pomocy należy ograniczyć pulę beneficjentów programu do podmiotów posiadających odpowiednio wysoki współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej	Art. 7. 1. Wsparcie może być udzielone przedsiębiorcy, który: (...) 2) jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii, dla którego współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 15%.	Uwaga odrzucona. Zaproponowane warunki uczestnictwa, według projektodawców, optymalnie wskazują grupę przedsiębiorców najbardziej dotkniętych wysokimi cenami energii.
177.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 2 pkt 3	Z racji ryzyka niewystarczającego budżetu prowadzącego do nieefektywnej pomocy należy wykluczyć z dopłat zużycie energii elektrycznej pochodzącej z autoprodukcji. Co do zasady energia pochodząca z własnych źródeł wytwórczych nie jest w aż takim stopniu dotknięta wyższymi kosztami jak energia pobrana z sieci.	3) kwalifikujące się zużycie – należy przez to rozumieć 50 % ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez przedsiębiorcę na własne potrzeby w okresie kwalifikowanym;	Uwaga częściowo przyjęta. Zmieniono definicję w projekcie.
178.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Uwaga ogólna	Jeżeli w dalszym ciągu istnieć będzie ryzyko niewystarczającego budżetu prowadzącego do nieefektywnej pomocy, należy wprowadzić priorytetyzację dla sektorów, które posiadają szczególne znaczenie dla gospodarki i bezpieczeństwa – takich jak hutnictwo. Pomoc w pierwszej kolejności przydzielana jest w pełnej wysokości sektorom priorytetowym, w tym hutnictwu, natomiast jeżeli po tym kroku budżet nie zostanie wyczerpany, pomoc udzielana jest pozostałym sektorom. Potencjalna redukcja pomocy obejmuje jedynie podmioty z sektorów nieuznanych za priorytetowe.		Uwaga wyjaśniona. Beneficjenci będą wybierani w oparciu o obiektywne, niedyskryminacyjne i przejrzyste kryteria, które zostaną szczegółowo opisane w programie rządowym.
179.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Uwaga ogólna	Projekt ustawy przewiduje, że to już na etapie wnioskowania o pomoc podmiot musi wskazywać jaką konkretną inwestycję zamierza wykonać wraz ze szczegółową dokumentacją i oceną techniczną projektu. Co więcej, to ocena tejże inwestycji ma stanowić o tym, czy podmiot w ogóle zakwalifikuje się do programu czy nie, w sytuacji gdy budżet będzie niewystarczający dla wszystkich chętnych. Jest to podejście nad wyraz niekorzystne i		Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			stanowiące zbędne obciążenie dla przemysłu oraz najprawdopodobniej niezgodne z wytycznymi CISAF. Do wad tego rozwiązania należy zaliczyć: • Wytyczne CISAF nie wymagają wskazywania inwestycji już na etapie składania wniosku – jest to więc niepotrzebne obciążenie i utrudnienie nakładane na polskich odbiorców. • Opracowanie konkretnej inwestycji wraz z oceną techniczną wymagać będzie poniesienia znacznych nakładów finansowych i to bez gwarancji zwrotu. Jak wskazano we wcześniej części materiału, proponowany budżet programu w pierwszym roku wystarczy na dopłaty dla podmiotów o łącznym zużyciu ok. 6,6 TWh rocznie, podczas gdy do złożenia wniosku będą uprawnione podmioty o zużyciu ok. 30 TWh rocznie. Może to oznaczać, że do programu zostanie zakwalifikowane dosłownie kilka - kilkanaście podmiotów, a koszty opracowania inwestycji poniesie kilkaset firm. • Wytyczne CISAF mówią, że „W ramach kwalifikującego się sektora państwa członkowskie muszą zagwarantować, aby beneficjenci byli wybierani w oparciu o obiektywne, niedyskryminacyjne i przejrzyste kryteria, a pomoc była przyznawana zasadniczo w ten sam sposób wszystkim konkurentom w tym samym sektorze, jeśli są w podobnej sytuacji faktycznej.” Wybór beneficjentów programu przez komisję konkursową rodzi wątpliwości co do transparentności procesu oraz otwiera drogę do systemowych nadużyć. Kwalifikacja podmiotu przez przyzmat niejasnej oceny jego inwestycji narusza zasadę, że w podmioty w ramach tego samego sektora, znajdujące się w podobnej sytuacji powinny być traktowane tak samo. • Na etapie składania wniosku nie jest znana wysokość wsparcia jaką podmiot uzyska na przestrzeni trzech lat. W wersji zaproponowanej do konsultacji, nieznana jest wysokość pomocy w drugim i trzecim roku, która zależeć będzie od nieznanymi przyszłych cen rynkowych energii oraz przyszłego kursu euro. Możliwa jest więc sytuacja, że podmiot w drugim i trzecim roku nie uzyska nawet żadnej pomocy, natomiast był zmuszony do opracowania inwestycji w oparciu o pewne założenia co do tych kwot. W przypadku przyjęcia postulatu HIPH dotyczącego		programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			odejścia od formuły konkursowej i kwalifikacji do programu wszystkich podmiotów spełniających określone warunki, a następnie stosowania proporcjonalnej redukcji pomocy dla podmiotów – to poziom tej redukcji tworzy dodatkową niepewność co do kwoty otrzymanej pomocy. W związku z powyższym należy odejść od pomysłu wskazywania konkretnej inwestycji na etapie wniosku o pomoc. Podmiot powinien mieć możliwość określania konkretnej inwestycji w momencie, w którym będzie znał pełną wysokość pomocy jaką uzyska z programu w okresie trzech lat. Należy doprecyzować także, że termin na realizację inwestycji (48-60 miesięcy) liczony jest od momentu otrzymania przez podmiot pomocy za trzeci rok. Należy odejść od nietransparentnej procedury konkursowej. Wszystkie podmioty spełniające warunki kwalifikacji powinny otrzymać pomoc, natomiast w sytuacji, w której budżet programu jest niewystarczający, należy zastosować proporcjonalną redukcję pomocy. Można rozważyć także wprowadzenie limitów kwotowych wsparcia na pojedynczy podmiot oraz na grupę kapitałową.		
180.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 18 ust. 2	Należy odejść od nietransparentnej procedury konkursowej. Wszystkie podmioty spełniające warunki kwalifikacji powinny otrzymać pomoc, natomiast w sytuacji, w której budżet programu jest niewystarczający, należy zastosować proporcjonalną redukcję pomocy	2. Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych do udzielenia wsparcia, komisja przeprowadza ocenę wniosku w zakresie zgodności z kryteriami oceny wniosków oraz poziomem ich spełnienia w następujący sposób: 1) członkowie komisji dokonują oceny wniosku i przyznają punkty odpowiadające zakresowi spełnienia przez wniosek każdego odrębnie punktowanego kryterium oceny wniosków; 2) komisja dokonuje wyliczenia średniej arytmetycznej z ocen punktowych przyznanych przez poszczególnych członków komisji w każdym	Uwaga odrzucona. Proporcjonalne obniżenie wsparcia znacznie zwiększy ryzyko niezrealizowania zaplanowanej inwestycji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				odrębnie — punktowanym kryterium oceny wniosków. pomoc za dany okres wsparcia zostaje proporcjonalnie pomniejszona.	
181.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa	Izba	Art., 13 Należy odejść od nadmiernego obciążenia jakim jest konieczność wskazywania konkretnej inwestycji już na etapie składania wniosku o pomoc. Określanie i realizacji inwestycji powinna następować dopiero po otrzymaniu pomocy za trzeci rok tj. w momencie, w którym znana jest pełna wysokość otrzymanej pomocy.	Art. 13. 1. Wsparcie jest udzielane na wniosek przedsiębiorcy, zwanego dalej „wnioskodawcą”. 2. Wniosek zawiera: 1) nazwę wnioskodawcy i adres jego siedziby; 2) imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentacji wnioskodawcy; 3) numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP) oraz numer wpisu do Krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej REGON; 4) określenie wykonywanej działalności gospodarczej i działalności operacyjnej przez wskazanie odpowiednich kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), wymienionych w załączniku do ustawy; 5) informacje — dotyczące inwestycji — wskazanej — we wniosku; 6) określenie wysokości wnioskowanego wsparcia; 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata wsparcia; 8) dodatkowe informacje istotne dla oceny wniosku.	Uwaga odrzucona - Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, pożądane zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem wyznaczonym przez Program.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				3. Do wniosku wnioskodawca załącza dokumenty lub oświadczenia potwierdzające okoliczności, na które powołuje się we wniosku, w tym: 1) oświadczenie wnioskodawcy o wyrażeniu zgody na poddanie się kontroli w zakresie spełniania przez niego warunków do otrzymania wsparcia oraz prawidłowości rozliczenia się z udzielonego mu wsparcia; 2) oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu przez wnioskodawcę warunków uprawniających do przyznania wsparcia, o treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 902 i 988) oświadczam, że: a) dane zawarte we wniosku i załącznikach są zgodne z prawdą; b) znane mi są i spełniam warunki uprawniające do przyznania wsparcia wynikające z ustawy z dnia ... 2026 r. o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				kosztów energii elektrycznej”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń; 3) raport zawierający pozytywną ocenę techniczną inwestycji wskazanej we wniosku; 4) opis sposobu spełniania warunków, o których mowa w art. 3 ust. 7, przez inwestycję wskazaną we wniosku (...)	
182.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 3 ust 7	Należy doprecyzować, że termin 48-60 miesięcy na realizację inwestycji liczony jest od wypłaty wsparcia za trzeci rok. Dopiero w tym momencie podmiot zna pełną wysokość otrzymanej pomocy i może przejść do możliwie efektywnej realizacji obowiązku.	7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wypłaty wsparcia za trzeci rok pomocy , w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (...),	Uwaga odrzucona. Propozycja niezgodna z CISAF.
183.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 3 ust 7 pkt 3	Należy określić możliwie szeroki katalog działań, którymi można realizować obowiązek inwestycji. W innych krajach pojawiła się np. możliwość realizacji warunku poprzez umowy PPA. Im więcej możliwości realizacji obowiązku tym lepiej, gdyż pozwoli to na efektywniejsze przeznaczenie środków oraz pozwoli na ograniczenie ryzyka, że znaczna część przemysłu będzie zmuszona realizować duże przedsięwzięcia tego samego typu, w tym samym bardzo ograniczonym czasie. Należy za wszelką cenę uniknąć sytuacji, w której wykonawcy takich projektów będą mogli	3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy w tym poprzez umowy PPA;	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 8, objętych wsparciem oraz warunki ich realizacji

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wykorzystać kumulację popytu do nieuzasadnionego podwyższania cen		
184.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 3	Należy dookreślić jak rozumiane są nowe i modernizowane aktywa. Proponuje się aby były to aktywa uruchomione po raz pierwszy lub zmodernizowane po 31 grudnia 2025 r.	Art. 3 ust 9. Jako nowe lub zmodernizowane aktywa rozumie się aktywa uruchomione po raz pierwszy lub zmodernizowane po 31 grudnia 2025 r.	Uwaga odrzucona. Zgodnie z celem ustawy i CISAF inwestycje powinny zostać uruchomione po przyznaniu pomocy.
185.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Uwaga ogólna	Należy określić możliwie szeroki katalog działań, którymi można realizować obowiązek inwestycji. W innych krajach pojawiła się np. możliwość realizacji warunku poprzez umowy PPA. Jest to ciekawy kierunek i polski rząd w rozmowach z Komisją Europejską powinien proponować możliwie elastyczne podejście np. proponując implementację warunkowości znaną z innych programów wsparcia tj. systemu rekompensat i z odbiorcy przemysłowego (opartą na wytycznych CEEAG). Im więcej możliwości realizacji obowiązku tym lepiej, gdyż pozwoli to na efektywniejsze przeznaczenie środków oraz pozwoli na ograniczenie ryzyka, że znaczna część przemysłu będzie zmuszona realizować duże przedsięwzięcia tego samego typu, w tym samym bardzo ograniczonym czasie. Należy za wszelką cenę uniknąć sytuacji, w której wykonawcy takich projektów będą mogli wykorzystać kumulację popytu do nieuzasadnionego podwyższania cen.	Dodanie możliwości realizacji obowiązku poprzez warunkowość znaną z innych programów wsparcia tj. systemu rekompensat i z odbiorcy przemysłowego (opartą na wytycznych CEEAG).	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 8, objętych wsparciem oraz warunki ich realizacji.
186.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 3 ust. 5	Ograniczanie wysokości pomocy w drugim i trzecim roku nie wynika z wytycznych CISAF – jest to więc nieuzasadnione ograniczanie pomocy i pogarszanie sytuacji względem konkurentów z innych państw także korzystających z CISAF. Polski program dla odbiorców energochłonnych powinien wykorzystywać pełnie możliwości jakie dopuszcza prawo unijne, a nie narzucać dodatkowe ograniczenia.	~~5. Wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w pierwszym roku.~~	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.
187.	Hutnicza Przemysłowo-Handlowa Izba	Art. 8 ust. 2	Zabezpieczenie w wysokości 120% udzielonej pomocy stanowi nieadekwatnie wysokie obciążenie. Należy ograniczyć jego wysokość maksymalnie do 100% oraz zapewnić możliwie szerokie opcje realizacji zabezpieczenia.	2) ustanowienie przez przedsiębiorcę na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki zabezpieczenia zwrotu tego wsparcia, którego wysokość jest	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				równa ~~120~~ 100% wysokości udzielonego wsparcia.	służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.
188.	Fundacja Instraat	art. 3 ust. 1, 5 i 6	Sposób ustalania kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej – wyłącznie na podstawie zużycia historycznego z okresu kwalifikowanego (roku poprzedzającego złożenie wniosku) – w praktyce może prowadzić do niedoszacowania wsparcia dla przedsiębiorców, którzy w toku realizacji inwestycji elektryfikacyjnych (np. zastąpienia pieców gazowych lub węglowych pompami ciepła) jednocześnie zwiększają wolumen produkcji. W takich przypadkach faktyczne zapotrzebowanie na energię elektryczną po zakończeniu inwestycji istotnie przewyższa zużycie z okresu referencyjnego, przez co przyznane wsparcie nie odzwierciedla rzeczywistych kosztów energii ponoszonych przez przedsiębiorcę. Rozwiązanie to stoi w pewnej sprzeczności z celami programu, który – zgodnie z art. 3 ust. 7 pkt 2 – ma m.in. wspierać inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną, a w praktyce nie premiuje (a wręcz może zniechęcać) przedsiębiorców podejmujących taką transformację.	Wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego ustalenie kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej, w przypadku przedsiębiorców realizujących inwestycje, o których mowa w art. 3 ust. 7 pkt 2, w oparciu o prognozowane zużycie energii elektrycznej po zrealizowaniu inwestycji, względnie wprowadzenie korekty wysokości wsparcia w kolejnych latach jego wypłaty na podstawie zweryfikowanego, faktycznego zużycia energii elektrycznej wynikającego z zakończonej inwestycji elektryfikacyjnej.	Uwaga częściowo przyjęta. Przedsiębiorca na etapie składania wniosku i planowania inwestycji będzie przedstawiał prognozę zużycia.
189.	Fundacja Instraat	art. 3 ust. 5	Konstrukcja przepisu prowadzi do wewnętrznej sprzeczności z celami programu w zakresie inwestycji elektryfikacyjnych. Zgodnie z art. 3 ust. 6 wysokość wypłacanego wsparcia w danym roku jest ustalana na podstawie zużycia energii elektrycznej w okresie kwalifikowanym właściwym dla tego roku, co sugerowałoby, że wsparcie powinno podążać za bieżącym, faktycznym zużyciem przedsiębiorcy. Jednakże art. 3 ust. 5 wprowadza sztywny pułap, zgodnie z którym wysokość wsparcia wypłacanego w drugim i trzecim roku nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w roku pierwszym – niezależnie od tego, jak wysokie byłoby kwalifikujące się zużycie energii w kolejnych latach. Rozwiązanie to działa asymetrycznie: pozwala na obniżenie wsparcia, ale nie na jego podwyższenie, nawet jeżeli wzrost zużycia wynika z realizacji inwestycji elektryfikacyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 7 pkt 2 (a więc inwestycji, które program sam premiuje i których realizacja jest częściowo obowiązkowym warunkiem prawidłowego wykorzystania wsparcia). Przedsiębiorca, który w toku programu zastąpi źródła gazowe lub węglowe np. pompami ciepła, zwiększając tym samym zużycie energii elektrycznej i ponoszone koszty, nie	Wprowadzenie wyłączenia lub złagodzenia pułapu, o którym mowa w art. 3 ust. 5, w przypadku przedsiębiorców realizujących inwestycje elektryfikacyjne, o których mowa w art. 3 ust. 7 pkt 2, np. poprzez umożliwienie podwyższenia wysokości wsparcia wypłacanego w drugim lub trzecim roku ponad poziom z roku pierwszego – do wysokości wynikającej z art. 3 ust. 3 – w zakresie, w jakim wzrost kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej wynika ze zweryfikowanego zakończenia takiej inwestycji.	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			uzyska z tego tytułu wyższego wsparcia w kolejnych latach, co osłabia zachętę do podejmowania takich inwestycji w trakcie trwania programu. Wprowadzenie wyłączenia lub złagodzenia pułapu, o którym mowa w art. 3 ust. 5, w przypadku przedsiębiorców realizujących inwestycje elektryfikacyjne, o których mowa w art. 3 ust. 7 pkt 2, np. poprzez umożliwienie podwyższenia wysokości wsparcia wypłacanego w drugim lub trzecim roku ponad poziom z roku pierwszego – do wysokości wynikającej z art. 3 ust. 3 – w zakresie, w jakim wzrost kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej wynika ze zweryfikowanego zakończenia takiej inwestycji.		
190.	Fundacja Infracore	art. 4 ust. 3	Nie jest jasne, czy w przypadku kumulacji środków przyznanych w ramach programu będącego przedmiotem projektu ustawy z innym programem pomocowym otrzymane środki muszą czy tylko mogą (fakultatywnie) być przeznaczane na inwestycje określone w art. 3 ust. 7.	Usunięcie jednostki, której dotyczy uwaga (art. 3 ust. 7 formułuje zasadę ogólną, która nie wymaga doprecyzowania; obecne doprecyzowanie wprowadza wręcz niejasność) lub sformułowanie jej w następujący sposób: <i>Wsparcie jest przeznaczone na sfinansowanie inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 7, w odpowiedniej części nieobjętej finansowaniem uzyskanym z innej pomocy publicznej lub pomocy de minimis.</i>	Uwaga przyjęta.
191.	Fundacja Infracore	art. 8 ust. 1 pkt 2	Wysokość zabezpieczenia wydaje się zbyt wygórowana i nieuzasadniona, zwłaszcza że ustawa przewiduje rygorystyczny system kontroli realizacji wymaganych inwestycji. Uzasadnienie projektu nie precyzuje przyczyn wprowadzenia wymogu ustanowienia takiego zabezpieczenia, nie wspominają o nim też unijne wytyczne CISAF. Tak wysokie zabezpieczenie mija się również z celem programu. Jest on skonstruowany w sposób, który ma przejściowo pomóc przedsiębiorstwom energochłonnym w okresie globalnie niekonkurencyjnych cen energii elektrycznej dla przemysłu. Ustanowienie tak wysokiego zabezpieczenia może tymczasem negatywnie wpłynąć na płynność przedsiębiorstw energochłonnych w zakresie regulowania opłat za energię elektryczną. <i>De facto</i> bowiem będą one w ostateczności dysponować mniejszą kwotą na regulowanie tych rachunków, niż gdyby nie były objęte programem, zwłaszcza jeżeli zabezpieczenie miało być ustanowione w formie depozytu pieniężnego.	Usunięcie jednostki, której dotyczy uwaga lub zmniejszenie poziomu zabezpieczenia, lub doprecyzowanie w jakiej formie powinno być ono ustanawiane - z wykluczeniem formy pieniężnej.	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwania należności Skarbu Państwa.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
192.	Fundacja Instrat	art. 15	Katalog kryteriów oceny wniosku określony w art. 15 nie uwzględnia intensywności handlu z państwami trzecimi ani stopnia narażenia sektora, w którym działa wnioskodawca, na konkurencję międzynarodową. Tymczasem są to istotne czynniki uwzględniane w unijnych ramach dotyczących ryzyka „ucieczki emisji”, w szczególności w systemie EU ETS oraz przy ocenie zasadności rekompensat pośrednich kosztów emisji. Uwzględnienie takiego kryterium pozwoliłoby lepiej kierować środki programu do przedsiębiorstw szczególnie narażonych na presję konkurencyjną ze strony podmiotów spoza UE, a tym samym na ryzyko utraty konkurencyjności i przenoszenia produkcji poza Unię Europejską. Zasadne jest zatem uzupełnienie katalogu kryteriów o intensywność handlu z państwami trzecimi lub stopień narażenia sektora na konkurencję międzynarodową.	Dodanie do katalogu kryteriów oceny wniosku w art. 15 kryterium ekspozycji sektora wnioskodawcy na handel międzynarodowy, np. poprzez nadanie art. 15 następującego brzmienia: Kryteriami oceny wniosku w zakresie zgodności z programem, o którym mowa w art. 5, są wpływ inwestycji wskazanej we wniosku na: bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności wnioskodawcy, obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy, efektywność ekonomiczną wnioskodawcy, zatrudnienie oraz stopień narażenia sektora wnioskodawcy na konkurencję międzynarodową.	Uwaga odrzucona. CISAF nie uwzględnia zaproponowanego kryterium.
193.	Fundacja Instrat	art. 31 ust. 1	Rekomendujemy rekalkulację budżetu programu. Obecne wyliczenia zaprezentowane w OSR-ze nie uwzględniają, że: 1) punktem odniesienia dla ceny RCE decydującej o wysokości wsparcia nie będzie cena kontraktu BASE_Y-26 (418,95 zł/MWh), ale średnia ważona cena na Rynku Dnia Następnego. W 2025 roku wyniosła ona 446,36 zł/MWh, a więc o prawie 30 zł/MWh więcej. W roku 2026 natomiast, który będzie rokiem odniesienia dla pierwszego roku funkcjonowania programu, cena ta waha się od 663,47 zł/MWh w styczniu do 337,29 zł/MWh w kwietniu; 2) lista odbiorców przemysłowych prowadzona przez URE może się poszerzyć wskutek zapowiedzi wprowadzenia programu; obecnie prawdopodobnie nie wszyscy uprawnieni wpisali się na tę listę i jest bardzo prawdopodobne, że po 15 listopada 2026 r. (kiedy mija termin złożenia odpowiednich oświadczeń) nowa lista będzie zawierać więcej podmiotów; zainteresowanie programem ze strony najbardziej energochłonnych odbiorców może być mniejsze, gdyż według naszych obliczeń		Uwaga przyjęta. Dokonano aktualizacji wyliczeń w OSR.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			bardziej opłaca im się uczestnictwo w programie rekompensat kosztów pośrednich.		
194.	Fundacja Instrat		Wprowadzenie przewidzianej przez wytyczne CISAF możliwości przyznania dodatkowego wsparcia w wysokości do 10% kwoty przyznanej na podstawie art. 3 ust. 3 pod warunkiem przeznaczenia co najmniej 75 % tego dodatkowego wsparcia na inwestycje określone w art. 3 ust. 7.		Uwaga odrzucona. Ze względu na ograniczenia budżetu nie przewidziano proponowanej możliwości.
195.	Fundacja Instrat	Art. 8 pkt. 1	Wymóg wkładu własnego w wysokości co najmniej 20 % kosztów inwestycji nie ma podstawy w sekcji 4.5 komunikatu Komisji 2025/3602, która nie przewiduje udziału własnego beneficjenta. Wymóg odnosi się do kosztów inwestycji, a nie do kwoty wsparcia, wobec czego jego bezwzględna wysokość rośnie wraz ze skalą projektu i wymaga wykazania środków na etapie wnioskowania. Rozwiązanie różnicuje dostęp do wsparcia w zależności od zdolności kredytowej wnioskodawcy, co pozostaje w sprzeczności z pkt 118 komunikatu, wymagającym przyznawania pomocy zasadniczo w ten sam sposób wszystkim konkurentom w tym samym sektorze znajdującym się w podobnej sytuacji. Wymóg oddziałuje najbardziej dotkliwie na przedsiębiorców najbardziej dotkniętych kosztami energii, czyli grupy docelowej ustawy.		Uwaga odrzucona. Wskazany warunek służy zwiększeniu prawdopodobieństwa realizacji inwestycji.
196.	Holcim Polska S.A.	art. 15 w związku z art. 2 pkt 2 oraz art. 3 ust. 7 pkt 2	Proponuje się doprecyzowanie sposobu stosowania kryterium wpływu inwestycji na obniżenie energochłonności wnioskodawcy w odniesieniu do inwestycji w elektryfikację. Zgodnie z art. 2 pkt 2 energochłonność oznacza udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej. W przypadku elektryfikacji procesów produkcyjnych zwiększenie wykorzystania energii elektrycznej może powodować, że wskaźnik ten nie ulegnie obniżeniu, mimo spełnienia przez inwestycję wymagań art. 3 ust. 7, w tym wymogu przyczyniania się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego oraz braku zwiększenia zużycia paliw kopalnych. Jednocześnie art. 3 ust. 7 pkt 2 projektu oraz pkt 121 Komunikatu CISAF wprost wskazują inwestycje w elektryfikację jako kwalifikowane. Również uzasadnienie projektu wskazuje, że wysokie koszty energii elektrycznej mogą zniechęcać do elektryfikacji procesów produkcji, która ma zasadnicze znaczenie dla dekarbonizacji. Brak doprecyzowania może prowadzić do niespójności pomiędzy kwalifikowalnością tej kategorii inwestycji a kryteriami oceny	W art. 15 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Brak obniżenia energochłonności wnioskodawcy w rozumieniu art. 2 pkt 2 nie może stanowić wyłącznej podstawy negatywnej oceny wniosku dotyczącego inwestycji w elektryfikację, o której mowa w art. 3 ust. 7 pkt 2, jeżeli inwestycja ta spełnia warunki określone w art. 3 ust. 7.”	Uwaga odrzucona. Szczegóły oceny wniosków będzie zawierał program. Obniżenie energochłonności wnioskodawcy jest jednym z kilku wskazanych kryteriów wynikających z CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wniosku. Postulowane rozwiązanie nie zwalnia inwestycji z pozostałych warunków określonych w art. 3 ust. 7.		
197.	Holcim Polska S.A.	art. 3 ust. 8	Proponuje się odstąpienie od sztywnego, 60-miesięcznego maksymalnego terminu oddania inwestycji do użytkowania i umożliwienie określenia terminu indywidualnego, jeżeli przedsiębiorca wykaże obiektywne przyczyny techniczne. Pkt 122 Komunikatu CISAF przewiduje termin 48 miesięcy, a w przypadku wykazania przez beneficjenta, że dłuższy termin jest odpowiedni ze względów technicznych, dopuszcza jego wydłużenie bez ustanawiania maksymalnego limitu. Limit 60 miesięcy jest zatem dodatkowym ograniczeniem krajowym. Potwierdza to uzasadnienie projektu, zgodnie z którym limit ten wynika z potrzeby zaplanowania zakończenia programu oraz zaangażowania operatora pomocy, a nie z treści CISAF. Indywidualne określenie terminu w umowie, po zweryfikowaniu przyczyn technicznych, zachowa możliwość kontroli realizacji inwestycji, a jednocześnie nie zmieni trzyletniego maksymalnego okresu udzielania wsparcia ani terminu końcowego dokonywania płatności wynikających z CISAF.	Art. 3 ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. W przypadku gdy przedsiębiorca wykaże, że z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe oddanie inwestycji do użytkowania w terminie, o którym mowa w ust. 7, w umowie o udzielenie wsparcia, o której mowa w art. 20 ust. 1, może zostać określony późniejszy termin oddania inwestycji do użytkowania, odpowiedni ze względu na te przyczyny, jeżeli inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii.”	Uwaga odrzucona. Termin 48 miesięcy wynika z Wytycznych KE CISAF. Natomiast termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.
198.	Holcim Polska S.A.	art. 3 ust. 5	Proponuje się zastąpienie ograniczenia wysokości każdej wypłaty w drugim i trzecim roku do wysokości wsparcia udzielonego w pierwszym roku ograniczeniem odnoszącym się do łącznej kwoty wsparcia. Pkt 119 i 120 Komunikatu CISAF wiążą pomoc z kosztami właściwego roku oraz ustanawiają roczne limity: wsparcie może obejmować nie więcej niż 50% rocznego zużycia energii elektrycznej, obniżenie nie może przekraczać 50% średniej rocznej ceny hurtowej, a cena po udzieleniu pomocy nie może być niższa niż 50 EUR/MWh. Pkt 126 ogranicza okres wsparcia do trzech lat i wymaga dokonania płatności do 31 grudnia 2030 r. CISAF nie przewiduje natomiast limitu odnoszącego wypłaty w kolejnych latach do kwoty z pierwszego roku. Art. 3 ust. 6 projektu już nakazuje ustalać wypłacane wsparcie na podstawie rzeczywistego zużycia energii elektrycznej w okresie kwalifikowanym. Obecny art. 3 ust. 5 może zatem ograniczyć wypłatę kwoty wyliczonej dla kolejnego okresu mimo zachowania wszystkich rocznych limitów CISAF. Zastąpienie go limitem łącznym pozwoli dostosować profil wypłat do rzeczywistych danych, bez zwiększenia maksymalnej łącznej kwoty wsparcia.	Art. 3 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Łączna wysokość wsparcia wypłaconego przedsiębiorcy w okresie, o którym mowa w ust. 2, nie może przekroczyć wysokości przyznanego wsparcia określonej w umowie o udzielenie wsparcia, o której mowa w art. 20 ust. 1, ani trzykrotności wysokości wsparcia udzielonego w pierwszym roku.”	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
199.	Orlen S.A.	Art. 2	W projekcie ustawy nie zdefiniowano jednoznacznie, czy pojęcie „ilości energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę”, stanowiące podstawę do określenia „kwalifikującego się zużycia”, obejmuje energię elektryczną kupioną z sieci czy również energię elektryczną wytworzoną i zużytą na potrzeby własne w źródłach należących do przedsiębiorcy. Projekt ustawy wskazuje jedynie, że „kwalifikujące się zużycie” oznacza 50% ilości energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym, nie precyzując zakresu tej definicji. W celu uniknięcia wątpliwości proponuje się dodanie definicji zgodnie z którą przez ilość energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę należy rozumieć całkowitą ilość energii elektrycznej zużytą przez przedsiębiorcę na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej w okresie kwalifikowanym, obejmującą zarówno energię elektryczną zakupioną oraz energię elektryczną wytworzoną we własnych źródłach i zużytą na potrzeby własne.	Doprecyzowanie art. 2 pkt 3 projektu ustawy poprzez wyjaśnienie jak należy rozumieć ilość energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym bądź potwierdzenie w uzasadnieniu do ustawy intencji ustawodawcy w tym zakresie.	Uwaga odrzucona. Zmieniono definicję w projekcie i wyrażono intencję projektodawcy poprzez doprecyzowanie, że poprzez kwalifikujące się zużycie należy przez to rozumieć 50 % ilości energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym.
200.	Orlen S.A.	Art. 3 ust. 5	Postulujemy o usunięcie art. 3 ust 5 projektowanych przepisów. Mając na uwadze, że projektowane przepisy określają budżet programu wsparcia większy w drugim i trzecim roku w porównaniu do pierwszego roku jego funkcjonowania, błędne wydaje się określenie, że wsparcie w drugim i trzecim roku, które może otrzymać beneficjent, nie może przekroczyć wysokości wsparcia w pierwszym roku. Przyjęcie takiego rozwiązania skutkować będzie brakiem wykorzystania środków na ten cel przeznaczonych, określonych w art. 31 projektowanej ustawy.	Usunięcie art. 3 ust. 5.	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.
201.	Orlen S.A.	Art. 3 ust. 7 pkt 3	Wprowadzenie wymogu, aby inwestycje w odnawialne źródła energii były bezwzględnie zintegrowane z profilem zużycia przedsiębiorcy ogranicza możliwość realizacji inwestycji, które mogłyby zostać zrealizowane przy wykorzystaniu środków pochodzących ze wsparcia wdrażanego projektowaną ustawą. Celem mechanizmu powinno być, co do zasady, zwiększenie skali inwestycji służących transformacji energetycznej oraz dekarbonizacji przemysłu. Przedsiębiorstwa energochłonne funkcjonują w zróżnicowanych warunkach technologicznych i organizacyjnych, dlatego nie zawsze istnieje możliwość realizacji inwestycji zintegrowanej z instalacjami tego przedsiębiorcy, jak i również technicznego lub ekonomicznego dostosowania profilu generacji źródła odnawialnego do profilu zużycia energii. W szczególności dotyczy to podmiotów	Zmiana brzmienia art. 3 ust. 7 <i>Art. 3 ust. 7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz</i>	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie rządowym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			prowadzących procesy ciągłe, których zapotrzebowanie na energię jest względnie stabilne, podczas gdy produkcja energii z niektórych źródeł OZE ma charakter zmienny i pogodozależny. Wdrożenie przepisów w projektowanej formie może prowadzić do ograniczenia liczby podmiotów, które mogłyby skorzystać ze wsparcia. Osiągnięcie celu projektowanych przepisów jakim jest wykorzystanie środków przeznaczonych na wsparcie przedsiębiorstw energochłonnych w zakresie ograniczenia dla nich wysokich cen energii, na inwestycje w transformację energetyczną będzie zapewnione już przez sam wymóg przeznaczenia określonej części wsparcia na inwestycje w odnawialne źródła energii lub magazyny energii pracujące na rzecz KSE. Nakładanie dodatkowego warunku dotyczącego integracji z profilem zużycia zwiększa ryzyko ograniczenia liczby kwalifikujących się przedsięwzięć oraz zmniejszenia efektywności wykorzystania środków pomocowych. Warto również nadmienić, że wytyczne CISAF nie wprowadzają sztywnych ograniczeń w zakresie katalogu inwestycji, jakie mają być realizowane w związku z otrzymanym wsparciem określając jedynie, że Państwa Członkowskie z tego katalogu nie mogą wyłączyć inwestycji związanych ze zwiększeniem elastyczności strony popytowej. W związku z powyższym postulujemy o pozostawienie możliwości finansowania inwestycji w OZE bez dodatkowego wymogu ich integracji z profilem zużycia przedsiębiorstwa oraz o uzupełnienie wskazanego przepisu o magazyny energii elektrycznej jako możliwego kierunku wydatkowania otrzymanego wsparcia. Takie rozwiązanie zwiększy elastyczność przedsiębiorców w wyborze najbardziej efektywnych projektów inwestycyjnych, przy jednoczesnym zachowaniu celu ich realizacji jakim jest zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego kraju.	nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego; 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i magazyny energii elektrycznej i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy.	
202.	Orlen S.A.	Art. 3 ust. 7 i 8	Postulujemy o rozszerzenie katalogu inwestycji kwalifikujących się do realizacji obowiązku reinwestycji środków otrzymanych w związku z projektowanymi rozwiązaniami o inwestycje związane z przygotowaniem, rozwojem oraz wdrażaniem w Polsce projektów jądrowych, w tym opartych na technologii małych reaktorów modułowych (SMR). Obecny katalog inwestycji, obejmujący m.in. OZE, poprawę efektywności energetycznej, wsparcie elastyczności systemu elektroenergetycznego oraz elektryfikację procesów	Proponujemy zmianę brzmienia art. 3 ust. 7 i 8 oraz dodanie ust. 9 i 10 7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki ich realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			przemysłowych, prowadzić ma do reinwestycji środków ze wsparcia w dekarbonizację i zwiększenie konkurencyjności polskiego przemysłu. Mając na uwadze potrzeby transformacyjne polskiej energetyki i polskiego przemysłu zarówno w zakresie dekarbonizacji jak i zapewnienia stabilnych dostaw energii elektrycznej do odbiorców, w tym odbiorców przemysłowych, cele te mogą być również wsparte poprzez wdrożenie do polskiego miksu energetycznego energetyki jądrowej. W przypadku przedsiębiorstw energochłonnych inwestycje w energetykę jądrową, w szczególności projekty SMR, mogą w perspektywie długoterminowej przyczynić się do ograniczenia kosztów energii, zwiększenia bezpieczeństwa dostaw oraz zmniejszenia narażenia na zmienność cen energii elektrycznej i paliw kopalnych. Jednocześnie realizacja takich projektów wymaga ponoszenia znaczących nakładów już na etapie rozwoju tych inwestycji, obejmującym m.in. prace przygotowawcze, wstępne roboty budowlane badania lokalizacyjne czy również badania środowiskowe. Powyższa propozycja uzupełnienia katalogu inwestycji o inwestycje związane z przygotowaniem i rozwojem budowy obiektów energetyki jądrowej, w tym SMR, pozwoli na szersze zaangażowanie w projekty jądrowe polskiego przemysłu energochłonnego przyspieszając transformację energetyczną poprzez uruchomienie dodatkowych środków na rozwój sektora jądrowego w naszym kraju. Proponowana zmiana pozostaje spójna z zasadą neutralności technologicznej oraz kierunkiem polityki Unii Europejskiej, w ramach której energia jądrowa została uznana za technologię mogącą wspierać realizację celów klimatycznych, co znajduje odzwierciedlenie m.in. w Taksonomii UE. Mając na uwadze również czas trwania procesu inwestycyjnego związanego z realizacją projektów jądrowych postulujemy o możliwość dłuższego, niż zaproponowane w projekcie wydłużenia czasu na realizację inwestycji dla inwestycji w rozwój energetyki jądrowej jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwa ich realizacja w terminie 48 miesięcy. Rozwiązanie to jest zgodne z zapisami CISAF, które wskazują, że w takim przypadku możliwe jest wydłużenie, niemniej nie precyzują czasu jego trwania. W naszej opinii realizacja inwestycji związanych z rozwojem energetyki jądrowej, z uwagi na swój skomplikowany charakter, powinna mieć możliwość, w przypadku obiektywnego	zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego; 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy; 5) inwestycje w prace przygotowawcze do budowy obiektu energetyki jądrowej, o których mowa w art. 17 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2025 r. poz. 1156 oraz z 2026 r. poz. 1097), we wstępne roboty budowlane, o których mowa w art. 17a tej ustawy oraz przygotowanie dokumentacji na potrzeby uzyskania decyzji o wskazaniu lokalizacji inwestycji, o której mowa art. 4 tej ustawy, a także przygotowanie dokumentacji na potrzeby uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 2 ustawy z	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			uargumentowania przez inwestora, wydłużenia tego termin o okres dłuższy niż zaproponowane w projekcie 12 miesięcy. Proponujemy możliwość wydłużenia tego terminu o 36 miesięcy. Ponadto w ramach ww. uzupełnienia o możliwość realizacji inwestycji dotyczących energetyki jądrowej proponujemy również o umożliwienie realizacji i finansowania inwestycji w ramach rozliczenia uzyskanego wsparcia również przez spółki z grupy kapitałowej, do której należy przedsiębiorca który wnioskuję o wsparcie, które szerzej uzasadnione zostało w uwadze nr 5. Jednocześnie mając na uwadze kapitałochłonność inwestycji w energetykę jądrową oraz stan zaawansowania rozwoju tego sektora w naszym kraju proponujemy również możliwość uwzględnienia realizacji takich inwestycji, w których potencjalni beneficjenci wsparcia mają udział mniejszościowy w wysokości co najmniej 20 %. Takie rozwiązanie umożliwi większe zaangażowanie odbiorców przemysłowych w realizację w naszym kraju projektów związanych z energetyką jądrową, w tym rozwojem projektów SMR. Dodatkowo jako alternatywne rozwiązanie proponujemy wskazanie, z uwagi na długość procesu inwestycyjnego, inwestycji w SMR oraz elektrownie szczytowo-pompowe jako odrębnego elementu katalogu inwestycji z dłuższym czasem na ich realizację.	<i>dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670, 875 i 1097) w zakresie realizacji inwestycji budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących.</i> <i>8. Jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwa realizacja inwestycji w terminie wskazanym w ust. 7, dla inwestycji, o którym mowa w ust. 7 pkt 1-4 termin oddania do użytkowania inwestycji może zostać wydłużony na wniosek o nie więcej niż 12 miesięcy, a dla zadań inwestycyjnych wskazanych w ust. 7 pkt 5 o nie więcej niż 36 miesięcy, gdy inwestycja lub zadanie inwestycyjne ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii.</i> <i>9. Inwestycje, o których mowa w ust. 7 pkt 1-4 mogą być sfinansowane również przez spółki z grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, do której należy przedsiębiorca wnioskujący o wsparcie.</i> <i>10. Inwestycje, o których mowa w ust. 7 pkt 5 mogą być sfinansowane również przez spółki, w których spółka z grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, do której należy przedsiębiorca, który otrzymał wsparcie posiada co najmniej 20 %</i>	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				udziałów w kapitale zakładowym tej spółki. Alternatywnie proponujemy: 7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych: 1) oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia: a) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego; b) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; c) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; d) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy; 2) oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 10 lat od dnia udzielenia wsparcia: a) małe reaktory jądrowe; b) elektrownie szczytowo-pompowe. 8. Inwestycja, o której mowa w ust. 7 pkt 1 może być oddana do użytkowania nie później niż 60	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				miesiący od dnia otrzymania wsparcia, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej oddanie do użytkowania w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii. 9. Inwestycje, o których mowa w ust. 7 pkt 1 mogą być sfinansowane również przez spółki z grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, do której należy przedsiębiorca wnioskujący o wsparcie. 10. Inwestycje, o których mowa w ust. 7 pkt 2 mogą być sfinansowane również przez spółki, w których spółka z grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, do której należy przedsiębiorca, który otrzymał wsparcie posiada co najmniej 20 % udziałów w kapitale zakładowym tej spółki.	
203.	Orlen S.A.	Art. 3 ust. 8	Projekt wskazuje górną granicę 60 miesięcy na realizację projektu, co może uniemożliwić realizację dużych projektów przemysłowych, wymagających długich procedur przyłączeniowych, pozwoleń czy wieloletnich dostaw urządzeń. Motyw 122 CISAF przewiduje oddanie inwestycji w 48 miesięcy, dopuszczając jednak dłuższy termin, jeśli jest on właściwy ze względów technicznych, bez górnego limitu czasowego, dlatego też postulujemy o przedłużenie terminu do co najmniej 72 miesięcy.	Zmianę brzmienia art. 3 ust. 8: 8. Inwestycja może być oddana do użytkowania nie później niż 60 72 miesiące od dnia otrzymania wsparcia, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej oddanie do użytkowania w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia oraz inwestycja ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego,	Uwaga odrzucona. Termin 48 miesięcy wynika z Wytocznych KE CISAF. Natomiast termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				<i>obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii.</i>	
204.	Orlen S.A.	Art. 3 ust. 9 Art. 8. ust. 1. pkt 1	Ograniczenie możliwości realizacji oraz sfinansowania inwestycji będącej warunkiem rozliczenia otrzymanego wsparcia wyłącznie do przedsiębiorcy będącego bezpośrednim beneficjentem wsparcia nie uwzględnia funkcjonowania przedsiębiorstw w ramach większych grup kapitałowych, w których poszczególne rodzaje działalności są często skoncentrowane w odrębnych podmiotach. W praktyce działalność produkcyjna jest często prowadzona przez inną spółkę niż działalność inwestycyjna lub energetyczna realizująca projekty w zakresie OZE, magazynów energii czy infrastruktury energetycznej. Wymóg realizacji inwestycji wyłącznie przez przedsiębiorcę otrzymującego wsparcie w przypadku większych grup kapitałowych z podziałem na podmioty specjalizujące się w poszczególnych elementach działalności takiej grupy może prowadzić do zmniejszenia efektywności realizacji inwestycji i wykorzystania środków pomocowych. Należy również podkreślić, że wytyczne CISAF nie ograniczają możliwości realizacji inwestycji tylko przez beneficjentów wsparcia, ale również dopuszczają jej realizację przez podmioty trzecie. Dopuszczenie realizacji inwestycji przez przedsiębiorcę należącego do tej samej grupy kapitałowej pozwoliłoby na wykorzystanie istniejących kompetencji i modeli biznesowych funkcjonujących w ramach grup. Jest to szczególnie istotne w przypadku dużych grup przemysłowych, które w ramach specjalizacji w danej organizacji wyodrębiają określone profile działalności do dedykowanych spółek odpowiadających za ich prowadzenie. Jednocześnie realizacja inwestycji przez podmiot z tej samej grupy kapitałowej nie narusza celu ustawy. Kluczowe znaczenie ma bowiem faktyczne przeznaczenie środków na rozwój niskoemisyjnych źródeł energii i poprawę efektywności energetycznej, a proponowana zmiana zwiększy elastyczność realizacji inwestycji bez uszczerbku dla realizacji celów ustawy i możliwości kontroli prawidłowego wykorzystania pomocy publicznej.	Proponujemy uzupełnienie przepisów o nowy art. 3 ust. 9 <i>9. Inwestycje, o których mowa w ust. 7 pkt 1-4, mogą być sfinansowane przez spółki z grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, do której należy przedsiębiorca wnioskujący o wsparcie.</i> Zmiana brzmienia art. 8 ust. 1 pkt 1 Art. 8. ust. 1. <i>Warunkami udzielenia wsparcia są:</i> 1) <i>udział środków własnych przedsiębiorcy bądź innych spółek realizujących inwestycje na zasadach określonych w ustawie lub zewnętrznych źródeł finansowania wynoszący co najmniej 20 % wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji wskazanej we wniosku;</i>	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie rządowym.
205.	Orlen S.A.	Art. 7 ust. 1 pkt 2	Postulujemy o usunięcie art. 7 ust. 1 pkt 2, który stawia wymóg przed potencjalnymi beneficjentami wpisu do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii.	Art. 7. 1. Wsparcie może być udzielone przedsiębiorcy, który: 1) <i>ponad 50 % przychodu z działalności gospodarczej uzyskanego w okresie</i>	Uwaga odrzucona. Konieczność figurowania w wykazie odbiorców przemysłowych wynika z potrzeby wskazania grupy

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			W naszej ocenie wymóg wskazany w art. 7 ust. 1 pkt 2 jest nadmiarowy w stosunku do zasad stosowania pomocy określonych w wytycznych CISAF. Projekt w art. 7 ust. 1 pkt 1 przewiduje już obowiązek prowadzenia działalności gospodarczej w sektorach określonych odpowiednimi kodami PKD. Jednocześnie zgodnie z motywem 116 sekcji 4.5.2 CISAF dotyczącym zakresu i kwalifikowalności pomocy publicznej w ramach <i>Tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych</i> beneficjentami wsparcia mogą być przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorach wymienionych w załączniku 1 do CEEAG. Identyfikacja uprawnionych podmiotów powinna następować w naszej opinii zgodnie z CISAF, a ustawa nie powinna wprowadzać nadregulacji w zakresie dodatkowych wymogów stawianych przed polskim przemysłem.	kwalifikowanym osiąga z działalności określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczonej kodami wymienionymi w załączniku do ustawy; 2) ~~jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii;~~	przedsiębiorców najbardziej narażonych na ryzyka, o których mowa w CISAF.
206.	Orlen S.A.	Art. 13. ust. 2.-3. Art. 20 ust. 4 Art. 24	Obowiązek przedłożenia wraz z wnioskiem o wsparcie raportu zawierającego pozytywną ocenę techniczną inwestycji stanowi w naszej opinii nadmiarowe, względem etapu procedury, obciążenie dla przedsiębiorcy wnioskującego o wsparcie. W momencie składania wniosku przedsiębiorca nie posiada jeszcze pewności co do uzyskania wsparcia, a inwestycje mające być wymogiem pozytywnego rozliczenia pozyskanego wsparcia na etapie aplikowania przedsiębiorcy mogą być jeszcze na stosunkowo wczesnym etapie rozwoju, bądź ich realizacja może być dopiero analizowana przez przedsiębiorcę. Wraz z rozwojem projektu podlega on dalszym analizom, optymalizacji parametrów technicznych oraz weryfikacji ekonomicznej. Wymaganie przedstawienia pozytywnej oceny technicznej już na tym etapie ogranicza możliwość dostosowania projektu do zmieniających się uwarunkowań rynkowych, technologicznych i regulacyjnych, a tym samym może prowadzić do realizacji rozwiązań mniej efektywnych niż te wypracowane w toku dalszych prac przygotowawczych. W naszej opinii wystarczającym na etapie wnioskowania o wsparcie jest wskazanie przez wnioskodawcę, zgodnie z art. 13 ust. 3 pkt 4, opisu sposobu spełnienia warunków, o których mowa w art. 3 ust. 7, przez inwestycję wskazaną we wniosku. W związku z powyższym wnioskujemy o wykreślenie obowiązku przedstawienia raportu, o którym mowa w art. 13 ust 3 pkt 3 projektowanych rozwiązań. Ponadto w celu zwiększenia elastyczności po stronie beneficjentów wsparcia wnioskujemy o możliwość przedstawienia we wniosku o	Zmiana brzmienia art. 13. ust. 2.-3. Art. 13. 2. Wniosek zawiera: 1) <i>nazwę wnioskodawcy i adres jego siedziby;</i> 2) <i>imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentacji wnioskodawcy;</i> 3) <i>numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP) oraz numer wpisu do Krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej REGON;</i> 4) <i>określenie wykonywanej działalności gospodarczej i działalności operacyjnej przez wskazanie odpowiednich kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), wymienionych w załączniku do ustawy;</i> 5) <i>informacje dotyczące inwestycji wskazanej lub wskazanych we wniosku;</i> 6) <i>określenie wysokości wnioskowanego wsparcia;</i>	Uwaga odrzucona. Forma pojedyncza jest zgodna z zasadami legislacji. Ocena techniczna jest niezbędna

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wsparcie szerszej listy inwestycji, które będą mogły realizować obowiązki reinwestowania przyznanego wsparcia. Pozwoli to przedsiębiorcom, którzy wnioskują o wsparcie, wybór najlepszych z ich punktu widzenia inwestycji i najbardziej opłacalnych w momencie podejmowania ostatecznej decyzji inwestycyjnej. Ograniczenie się do jednej inwestycji i sztywny wymóg jej realizacji może doprowadzić do podejmowania nieoptymalnych decyzji inwestycyjnych, zarówno z punktu widzenia inwestora jak i celów jakie te inwestycje mają spełniać, czyli podniesienia bezpieczeństwa energetycznego w zakresie funkcjonowania KSE. W związku z powyższym postulujemy o wprowadzenie odpowiednich zmian w zakresie możliwości przedstawiania szerszego katalogu potencjalnych inwestycji w art. 13, 20 i 24.	7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata wsparcia; 8) dodatkowe informacje istotne dla oceny wniosku. ust. 3. Do wniosku wnioskodawca załącza dokumenty lub oświadczenia potwierdzające okoliczności, na które powołuje się we wniosku, w tym: 1) oświadczenie wnioskodawcy o wyrażeniu zgody na poddanie się kontroli w zakresie spełniania przez niego warunków do otrzymania wsparcia oraz prawidłowości rozliczenia się z udzielonego mu wsparcia; 2) oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu przez wnioskodawcę warunków uprawniających do przyznania wsparcia, o treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 902 i 988) oświadczam, że: a) dane zawarte we wniosku i załącznikach są zgodne z prawdą; b) znane mi są i spełniam warunki uprawniające do przyznania wsparcia wynikające z ustawy z dnia ... 2026 r. o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				3) ~~raport~~ zawierający ~~pozytywną ocenę techniczną~~ inwestycji wskazanej we wniosku; 4) opis sposobu spełniania warunków, o których mowa w art. 3 ust. 7, przez inwestycje wskazane we wniosku. Dodanie art. 20 ust. 4 4. Obowiązek, o którym mowa w art. 3 ust. 7, uznaje się za wykonany, jeżeli zgodnie z zasadami określonymi w ustawie, kwota przeznaczona przez przedsiębiorcę, który otrzymał wsparcie, na inwestycje wskazane we wniosku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i zrealizowane w terminie wskazanym w art. 3, wyniosła co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia . Zmiana brzmienia Art. 24 Art. 24. 1. Przedsiębiorca, w terminie 3 miesięcy od dnia upływu terminu na realizację inwestycji wskazanych we wniosku przekazuje operatorowi pomocy rozliczenie wykonania inwestycji zgodnie z warunkami określonymi w umowie. 2. Rozliczenie zawiera co najmniej: 1) informację o zrealizowanych inwestycjach; 2) opis zakresu rzeczowego oraz parametrów technicznych inwestycji; 3) wysokość poniesionych nakładów inwestycyjnych wraz z dokumentami potwierdzającymi ich poniesienie;	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				4) datę zakończenia realizacji inwestycji i datę ich oddania do użytkowania; 5) potwierdzenie, że inwestycje zostały zrealizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 6) ocenę techniczną zrealizowanych inwestycji. 3. Operator pomocy weryfikuje rozliczenie, w szczególności w zakresie zgodności zrealizowanych inwestycji, z warunkami udzielenia wsparcia. 4. Operator pomocy może żądać od przedsiębiorcy dodatkowych dokumentów lub wyjaśnień niezbędnych do potwierdzenia prawidłowego wykorzystania wsparcia, w tym prawidłowej realizacji inwestycji. 5. W przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do prawdziwości oświadczeń przedsiębiorcy, prawidłowości przedstawionego rozliczenia albo zgodności zrealizowanej inwestycji z warunkami określonymi w umowie, operator pomocy może zlecić przeprowadzenie niezależnego audytu technicznego lub finansowego.	
207.	Orlen S.A.	Art. 13 ust. 3 pkt 3.	Uwaga aktualna w przypadku nieuwzględnienia uwagi nr 9 w zakresie usunięcia art. 13 ust. 3 pkt 3. Projekt ustawy nie określa kto jest uprawniony do sporządzania raportu zawierającego pozytywną ocenę techniczną inwestycji. Zasadnym wydaje się wskazanie podmiotów uprawnionych do sporządzania raportu zawierającego pozytywną ocenę techniczną inwestycji oraz określenie wymagań kwalifikacyjnych dla jego autorów.	Doprecyzowanie art. 13 ust. 3 pkt 3 poprzez wskazanie ew. wymagań związanych ze sporządzeniem raportu.	Uwaga odrzucona. Przepisy doprecyzowujące te zagadnienia zostaną określone w Programie rządowym.
208.	Orlen S.A.	Art. 25 ust. 1 pkt 1	Projekt ustawy nie określa jakie działania lub zaniechania będą uznawane za „nieprawidłowe wykorzystanie wsparcia”, stanowiącego podstawę do jego zwrotu. Przepisy nie precyzują	Proponuje się doprecyzowanie pojęcia „nieprawidłowego wykorzystania wsparcia” poprzez	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			zakresu dopuszczalnych zmian w realizowanym przedsięwzięciu, w szczególności w odniesieniu do modyfikacji zakresu rzeczowego inwestycji, harmonogramu realizacji oraz struktury i wysokości poszczególnych pozycji budżetowych. Projekt nie wskazuje również poziomu dopuszczalnych odchyłeń od założeń przedstawionych we wniosku o wsparcie ani zasad oceny wpływu takich zmian na kwalifikowalność projektu. Dodatkowo projekt ustawy nie reguluje skutków wystąpienia okoliczności niezależnych od beneficjenta, takich jak awarie, zakłócenia w łańcuchach dostaw, opóźnienia administracyjne, zdarzenia o charakterze siły wyższej lub inne obiektywne przeszkody wpływające na realizację inwestycji.	jednoznaczne wskazanie katalogu okoliczności, które mogą skutkować obowiązkiem zwrotu środków. Konieczne jest również określenie zasad wprowadzania zmian w realizowanych inwestycjach, w tym dopuszczalnego zakresu modyfikacji zakresu rzeczowego, harmonogramu oraz budżetu projektu, wraz ze wskazaniem poziomu akceptowalnych odchyłeń niewymagających zwrotu wsparcia.	określone w umowie z przedsiębiorcą.
209.	Orlen S.A.	Dodanie nowej jednostki redakcyjnej	Projekt nie przewiduje: odwołania od negatywnej oceny projektu, od liczby przyznanych punktów, od odmowy wypłaty wsparcia oraz od wyników kontroli.	W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie procedury odwoławczej obejmującej wszystkie kluczowe rozstrzygnięcia podejmowane w ramach systemu wsparcia. Obecnie proponowane przepisy nie określają zasad kwestionowania wyników oceny projektów, decyzji dotyczących przyznania lub wypłaty wsparcia, a także ustaleń wynikających z kontroli i audytów prowadzonych przez operatora pomocy.	Uwaga odrzucona. Brak procedury odwoławczej wynika z konieczności szybkiego udzielenia pomocy publicznej, bez obowiązku oczekiwania na rozstrzygnięcie instancji odwoławczej.
210.	Orlen S.A.	załącznik do ustawy	Postulujemy o dodanie kodu PKD 2051Z – produkcja biopaliw płynnych - do załącznika do ustawy. Projekt ustawy pomija ważną obecnie gałąź produkcji jaką jest produkcja biopaliw płynnych zastępujących paliwa kopalne przy produkcji których również wykorzystuje się energię elektryczną.	Dodanie do załącznika „PKD 2051Z – produkcja biopaliw płynnych”.	Uwaga przyjęta.
211.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	Proponowane w projekcie rozwiązania prowadzą do istotnego zwiększenia obciążeń sektora energetycznego. Skutkiem może być znaczące ograniczenie inwestycji przedsiębiorstw energetycznych, a w dalszej kolejności innych użytkowników systemu (w tym przedsiębiorstw ciepłowniczych, wytwórców, magazynów) w transformację energetyczną Polski. Projekt budzi wątpliwości w zakresie proponowanego źródła finansowania wsparcia dla przemysłu energochłonnego. Nie kwestionując zasadności pilnego wdrożenia mechanizmu	Postulujemy wykreślenie art. 26	Uwaga odrzucona. Zdolność do inwestowania spółek będących Operatorami Siedzi Dystrybucyjnych jest obecnie bardzo wysoka, w związku z tym podwyższenie stawki CIT nie wpłynie istotnie na

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			przewidzianego w wytycznych CISAF, należy zauważyć, że finansowanie tego wsparcia poprzez zwiększenie obciążeń nakładanych na przedsiębiorstwa energetyczne osłabi zdolność sektora do realizacji kluczowych inwestycji w infrastrukturę sieciową, nowe moce wytwórcze, OZE oraz magazyny energii. Proponowane rozwiązanie oznacza w praktyce transfer środków z sektora odpowiedzialnego za długoterminowe zwiększanie podaży energii i obniżanie jej kosztów do instrumentu o charakterze czasowym. Tym samym pozostaje ono w sprzeczności z deklarowanymi celami państwa dotyczącymi przyspieszenia transformacji energetycznej, wzrostu konkurencyjności gospodarki oraz trwałego obniżania cen energii, które ma w ostatecznym rachunku wpłynąć na koszty zaopatrzenia w energię. Dodatkowe obciążenia mogą ograniczyć potencjał inwestycyjny przedsiębiorstw energetycznych, zwiększyć koszty pozyskania finansowania oraz spowolnić realizację projektów niezbędnych dla bezpieczeństwa energetycznego i transformacji energetycznej. W konsekwencji krótkoterminowe korzyści dla wybranych sektorów gospodarki mogą zostać osiągnięte kosztem długoterminowej stabilności i konkurencyjności całej gospodarki. W związku z powyższym zasadne jest zaprojektowanie wsparcia przemysłu energochłonnego o alternatywnym źródle finansowania, które nie będzie ograniczać możliwości inwestycyjnych sektora energetycznego, odgrywającego kluczową rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego oraz konkurencyjnych cen energii w długim okresie. Podnosimy również zarzut nierównego traktowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie operatora systemu dystrybucyjnego: jedynie 5 podmiotów OSD zostało objętych tymi regulacjami, w Polsce działa ponad 200 takich podmiotów. Pozbawienie części zysków obejmie tylko 5 OSD i ich klientów, poprzez potencjalne obniżenie inwestycji i podwyższenie kosztów finansowania działalności inwestycyjnej w pozostałym zakresie.		liczbę realizowanych inwestycji. ,
212.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 3	Art. 3 ust. 3 projektu uzależnia maksymalną wysokość wsparcia w przeliczeniu na jedną megawatogodzinę kwalifikującego się zużycia	3. Wysokość wsparcia w przeliczeniu na jedną megawatogodzinę kwalifikującego się zużycia nie może:	Uwaga przyjęta częściowo. Zaktualizowano art. 2 i

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			poprzez odniesienie do 50% średniej arytmetycznej ceny RCE w okresie kwalifikowanym. Proponujemy zmianę art. 3 ust. 3 projektu poprzez zastąpienie odwołania do średniej arytmetycznej rynkowej ceny energii elektrycznej (RCE), ustalonej zgodnie z art. 4b ust. 4–5 ustawy o odnawialnych źródłach energii, prostą średnią arytmetyczną cen rozliczeniowych wyznaczonych w procesie jednolitego łączenia rynków dnia następnego dla polskiego obszaru rynkowego w okresie kwalifikowanym. Proponowane rozwiązanie pozostaje zgodne z pkt 120 CISAF, zgodnie z którym maksymalna wysokość pomocy jest odnoszona do rocznej średniej hurtowej ceny rynkowej w strefie cenowej, do której przyłączony jest beneficjent („yearly average wholesale market price in the bidding zone”). CISAF nie wskazuje jednego obowiązkowego indeksu ani jednej metodologii ustalania tej ceny. Dotychczasowa praktyka wdrażania sekcji 4.5 CISAF pokazuje natomiast, że państwa członkowskie stosują różne reprezentatywne benchmarki hurtowe właściwe dla danej strefy cenowej. W Niemczech roczna średnia hurtowa cena referencyjna jest ustalana jako prosta średnia arytmetyczna dziennych cen zamknięcia produktu German Power Base Year Future notowanego na European Energy Exchange (EEX) w odpowiednim roku. W Słowenii cena referencyjna jest ustalana jako prosta średnia arytmetyczna cen zamknięcia wszystkich dni handlowych w poprzednim roku kalendarzowym dla produktu EEX-PXE Slovenian Power Base Year Future. Irlandia zastosowała natomiast rozwiązanie oparte bezpośrednio na rynku dnia następnego. Roczna średnia hurtowa cena jest ustalana jako prosta średnia cen Day-Ahead market coupling dla wszystkich okresów rozliczeniowych rynku w Republice Irlandii i Irlandii Północnej. Bułgaria również wykorzystuje do kalkulacji bezpośrednio rynek dnia następnego – cena referencyjna jest tam ustalana jako prosta średnia arytmetyczna cen baseload ze wszystkich 15-minutowych okresów rynku dnia następnego na Independent Bulgarian Electricity Exchange (IBEX) w odpowiednim okresie. Analiza tych rozwiązań pokazuje, że państwa członkowskie stosują różne rodzaje benchmarków – oparte zarówno na rynku terminowym, jak i rynku dnia następnego. Ich wspólną cechą jest	1) przekroczyć 50% ~~średniej arytmetycznej ceny RCE~~ prostej ~~średniej arytmetycznej cen~~ rozliczeniowych wyznaczonych w procesie jednolitego łączenia rynków dnia następnego dla polskiego obszaru rynkowego w okresie kwalifikowanym; 2) skutkować uzyskaniem ceny poniżej 50 euro za megawatogodzinę na kwalifikujące się zużycie.	zdefiniowano na nowo cenę.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			jednak bezpośrednie oparcie ceny referencyjnej na cenach hurtowego rynku energii właściwych dla danego obszaru. Szczególnie istotne z perspektywy proponowanej zmiany są rozwiązania przyjęte w Irlandii i Bułgarii, w których zastosowano prostą średnią cen rynku dnia następnego, bez wzięcia poszczególnych cen wolumenem obrotu. Na tym tle projekt UD459 przewiduje odmienną metodologię. Art. 3 ust. 3 pkt 1 odwołuje się do RCE ustalonej zgodnie z art. 4b ust. 4–5 ustawy o odnawialnych źródłach energii. RCE jest wprawdzie wyznaczana na podstawie cen energii elektrycznej określonych dla polskiego obszaru rynkowego na rynku dnia następnego, jednak przy jej ustalaniu poszczególne ceny są ważone odpowiadającymi im wolumenami obrotu. W rezultacie na wysokość benchmarku wpływa nie tylko poziom cen energii elektrycznej, lecz również struktura wolumenów obrotu na poszczególnych sesjach. W naszej ocenie brak jest dostatecznego uzasadnienia dla wprowadzania tej dodatkowej specyfiki metodologicznej na potrzeby programu wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych. RCE jest wskaźnikiem funkcjonującym na gruncie ustawy o odnawialnych źródłach energii i został skonstruowany dla innego celu regulacyjnego. Jednocześnie rozwiązania przyjęte w Irlandii i Bułgarii pokazują, że na potrzeby wdrożenia sekcji 4.5 CISAF możliwe jest bezpośrednie zastosowanie prostej średniej cen rynku dnia następnego. Proponowane odwołanie do cen rozliczeniowych wyznaczonych w procesie jednolitego łączenia rynków dnia następnego dla polskiego obszaru rynkowego pozwala przy tym jednoznacznie określić zarówno źródło danych cenowych, jak i obszar, dla którego cena jest wyznaczana. Nie prowadzi zatem do odejścia od wynikającego z pkt 120 CISAF wymogu odnoszenia wysokości wsparcia do hurtowej ceny rynkowej właściwej dla strefy cenowej, do której przyłączony jest beneficjent. Zastosowanie RCE ma znaczenie dla rzeczywistej wartości pomocy otrzymywanej przez przedsiębiorstwa energochłonne. Wzięcie cen wolumenem wprowadza dodatkowy czynnik wpływający na wysokość benchmarku, co może ograniczać przejrzystość i przewidywalność wartości wsparcia. Ma to szczególne znaczenie w przypadku projektu UD459, ponieważ otrzymanie pomocy jest powiązane z obowiązkiem przeznaczenia części wsparcia na		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			inwestycje. Przedsiębiorstwa podejmujące decyzje inwestycyjne powinny mieć możliwość możliwie przejrzystego oszacowania skali pomocy, z której będą mogły skorzystać. Odmienna metodologia może ponadto wpływać na rzeczywistą intensywność wsparcia przedsiębiorstw konkurujących na jednolitym rynku UE. Nominalnie programy poszczególnych państw mogą przewidywać ten sam maksymalny poziom wsparcia wynikający z CISAF, jednak jego ekonomiczna wartość zależy również od sposobu wyznaczenia ceny stanowiącej podstawę kalkulacji. W konsekwencji różnice w metodologii ustalania benchmarku mogą przekładać się na różnice w faktycznej wartości pomocy dostępnej dla przedsiębiorstw energochłonnych w poszczególnych państwach członkowskich. W konsekwencji proponujemy zastąpienie RCE prostą średnią arytmetyczną cen rozliczeniowych wyznaczonych w procesie jednolitego łączenia rynków dnia następnego dla polskiego obszaru rynkowego w okresie kwalifikowanym. Rozwiązanie to jest bardziej przejrzyste, eliminuje wpływ struktury wolumenów obrotu na wysokość benchmarku oraz znajduje oparcie w metodologii rynku dnia następnego zaakceptowanej przez Komisję Europejską w ramach wdrażania sekcji 4.5 CISAF w innych państwach członkowskich.		
213.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 5	Ograniczenie wysokości wsparcia w kolejnych latach do poziomu wsparcia przyznanego w pierwszym roku nie odzwierciedla sytuacji rynkowej. Wsparcie powinno zależeć od aktualnych cen energii elektrycznej oraz rzeczywistych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo.	Wysokość wsparcia w kolejnych latach powinna być ustalana na podstawie aktualnych parametrów rynkowych, bez limitu wynikającego z pierwszego roku.	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.
214.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 7	Art. 3 ust. 7 projektu określa rodzaje inwestycji, na które beneficjent może przeznaczyć środki w ramach obowiązku inwestycyjnego związanego z uzyskaniem wsparcia. Katalog ten ma charakter otwarty. Proponujemy uzupełnienie katalogu określonego w art. 3 ust. 7 o inwestycje w rozwiązania w zakresie magazynowania energii oraz	7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			inwestycje w elektrolizery służące do produkcji wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego. Proponowana zmiana odpowiada bezpośrednio pkt 121 CISAF, zgodnie z którym beneficjenci pomocy udzielanej na podstawie sekcji 4.5 powinni przeznaczyć co najmniej 50% kwoty pomocy na inwestycje w nowe lub zmodernizowane aktywa, które w sposób mierzalny przyczyniają się do ograniczenia kosztów systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku i systemu danego państwa członkowskiego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych. Wśród przykładowych inwestycji kwalifikowanych Komisja Europejska wymienia wprost m.in. rozwiązania w zakresie magazynowania energii oraz rozwój elektrolizerów do produkcji wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego. Projektowany art. 3 ust. 7 odzwierciedla znaczną część katalogu inwestycji wskazanego w pkt 121 CISAF, nie wymienia jednak wprost rozwiązań w zakresie magazynowania energii ani elektrolizerów służących do produkcji wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego. Wyraźne wskazanie w ustawie tych inwestycji zwiększyłoby pewność regulacyjną po stronie potencjalnych beneficjentów, ograniczyłoby ryzyko rozbieżności interpretacyjnych i stanowiłoby pełniejsze odzwierciedlenie w przepisach krajowych katalogu inwestycji wskazanego przez Komisję Europejską. Ma to szczególne znaczenie ze względu na konstrukcję projektowanego mechanizmu wsparcia i fakt, że przedsiębiorca ubiegający się o pomoc powinien mieć możliwość odpowiednio wczesnego zaplanowania inwestycji służącej realizacji obowiązku inwestycyjnego. Rozwiązania w zakresie magazynowania energii mają szczególne znaczenie dla realizacji celów określonych w pkt 121 CISAF i w art. 3 ust. 7 projektu poprzez zwiększanie elastyczności zużycia energii przez przedsiębiorstwa, umożliwianie przesuwania poboru energii pomiędzy okresami o różnej sytuacji rynkowej i różnym obciążeniu systemu oraz zwiększanie możliwości wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. Ich wyraźne wskazanie pozwoli również wyeliminować ewentualne wątpliwości co do możliwości uznania za	wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego; 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy; 5) inwestycje w rozwiązania w zakresie magazynowania energii; 6) inwestycje w elektrolizery służące do produkcji wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego.	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			inwestycję kwalifikowaną samodzielnego rozwiązania w zakresie magazynowania energii, niezależnie od jego realizacji łącznie z inwestycją w OZE. Samodzielne rozwiązania w zakresie magazynowania energii mogą bowiem zwiększać elastyczność przedsiębiorcy i jego zdolność do reagowania na sygnały rynkowe oraz potrzeby systemu elektroenergetycznego. Zasadność wyraźnego wskazania magazynów energii znajduje potwierdzenie również w dotychczasowej praktyce wdrażania sekcji 4.5 CISAF. W zatwierdzonym przez Komisję Europejską programie niemieckim systemy magazynowania energii zostały wprost wskazane jako inwestycje kwalifikowane w ramach działań zwiększających elastyczność popytu, a infrastruktura służąca integracji magazynów została objęta kategorią inwestycji w elektryfikację. Elektrolizery do produkcji wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego mogą natomiast odgrywać istotną rolę w dekarbonizacji procesów przemysłowych, w szczególności w sektorach i procesach, w których możliwości bezpośredniej elektryfikacji są ograniczone ze względów technicznych lub technologicznych. W takich przypadkach wodór odnawialny lub niskoemisyjny może stanowić jedno z rozwiązań umożliwiających ograniczenie wykorzystania paliw kopalnych w procesach produkcyjnych.		
215.	Konfederacja Lewiatan	Art. 4 ust. 1-2	Mechanizm pomniejszania wsparcia o wartość otrzymanych rekompensat sektorowych znacząco ogranicza realną wartość nowego instrumentu pomocowego dla przedsiębiorstw energochłonnych. Oba mechanizmy wsparcia realizują odmienne cele i nie powinny wzajemnie ograniczać swojej skuteczności.	Proponuje się rezygnację z pomniejszania wsparcia o wartość otrzymanych rekompensat sektorowych.	Uwaga częściowo przyjęta. Zaktualizowano art. 4. Zasady kumulacji wynikają bezpośrednio z Komunikatu CISAF.
216.	Konfederacja Lewiatan	Art. 8 ust. 1 pkt 2	Wymóg ustanowienia zabezpieczenia zwrotu wsparcia na poziomie 120% wartości pomocy może istotnie obciążyć zdolność finansową przedsiębiorstw oraz zwiększyć koszt udziału w programie.	Proponujemy obniżenie zabezpieczenia do 100% wartości udzielonego wsparcia.	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
217.	Konfederacja Lewiatan	Art. 5 ust. 2; art. 9 ust. 3 pkt 3 i ust. 5	Projekt pozostawia szczegółowe rodzaje inwestycji, kryteria i warunki udzielenia wsparcia oraz część zasad naboru do późniejszego programu rządowego i regulaminu przygotowywanego przez operatora. Utrudnia to przedsiębiorcom pełną ocenę warunków i opłacalności udziału na etapie konsultacji ustawy.	Postulujemy określenie podstawowych kryteriów kwalifikacji, katalogu inwestycji i zasad oceny bezpośrednio w ustawie.	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie rządowym.
218.	Konfederacja Lewiatan	Art. 6; art. 11 ust. 1	Wsparcie jest udzielane tylko do wyczerpania środków, a lista beneficjentów jest przygotowywana w trybie konkursowym. Oznacza to, że samo spełnienie warunków nie gwarantuje otrzymania pomocy, mimo kosztów przygotowania wniosku i dokumentacji inwestycyjnej.	Konieczne jest zapewnienie wsparcia projektom spełniającym kryteria albo przejrzystej alokacji środków i listy rezerwowej.	Uwaga wyjaśniona. Szczegółowe kryteria zostaną określone w programie rządowym.
219.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 7; art. 9 ust. 3 pkt 6-7; art. 13 ust. 3	Obowiązek przeznaczenia co najmniej 50% pomocy na inwestycje, wraz z raportem oceny technicznej, dokumentacją, kontrolami i ryzykiem zwrotu, zwiększa koszty oraz ryzyko udziału w programie. Warunki te wymagają wcześniejszej oceny ekonomicznej i mogą ograniczać dostępność wsparcia.	Konieczne jest uproszczenie dokumentacji i rozliczeń oraz proporcjonalne zasady kontroli i zwrotu wsparcia.	Uwaga odrzucona. Warunki określone w ustawie są niezbędne w celu zapewnienia rzetelnego i gospodarnego wydatkowania środków publicznych.
220.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 7-8; art. 4 ust. 3	Projekt nie określa wystarczająco jasno zasad kwalifikowania inwestycji rozpoczętych lub przygotowywanych przed przyznaniem pomocy. Nie doprecyzowuje również zasad realizacji inwestycji przez podmioty trzecie, mimo że uzasadnienie projektu przewiduje taką możliwość. Powoduje to niepewność inwestycyjną po stronie przedsiębiorców.	Postulujemy doprecyzowanie kwalifikowalności inwestycji rozpoczętych wcześniej oraz zasad realizacji projektów inwestycyjnych przez podmioty trzecie.	Uwaga odrzucona. Wskazane kwestie zostaną określone w programie rządowym.
221.	Konfederacja Lewiatan	Art. 7 ust 1 pkt 2	Postulujemy usunięcie art. 7 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy, który stawia wymóg przed potencjalnymi beneficjentami wpisu do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii. W naszej ocenie wymóg wskazany w art. 7 ust. 1 pkt 2 jest nadmiarowy w stosunku do zasad stosowania pomocy określonych w wytycznych CISAF. Projekt w art. 7 ust. 1 pkt 1 przewiduje już obowiązek prowadzenia działalności gospodarczej w sektorach określonych odpowiednimi kodami PKD. Jednocześnie zgodnie z motywem 116 sekcji 4.5.2 CISAF dotyczącym zakresu i kwalifikowalności pomocy publicznej w ramach Tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych	Art. 7. 1. Wsparcie może być udzielone przedsiębiorcy, który: 1) ponad 50 % przychodu z działalności gospodarczej uzyskanego w okresie kwalifikowanym osiąga z działalności określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczonej kodami wymienionymi w załączniku do ustawy; 2) ~~jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w~~	Uwaga odrzucona. Konieczność figurowania w wykazie odbiorców przemysłowych wynika z potrzeby wskazania grupy przedsiębiorców najbardziej narażonych na ryzyka, o których mowa w CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			beneficjentami wsparcia mogą być przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorach wymienionych w załączniku nr 1 do CEEAG. Identyfikacja uprawnionych podmiotów powinna następować w naszej opinii zgodnie z CISAF i nie wprowadzać jednocześnie nadregulacji w zakresie dodatkowych wymogów stawianych przed polskim przemysłem.	art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii;	
222.	Konfederacja Lewiatan	Art. 11	Wskazane wydaje się ponowne rozważenie składu komisji konkursowej, w szczególności udziału w niej przedstawiciela Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. albo odpowiednie uzasadnienie jego udziału. PSE jest podmiotem objętym projektowaną podwyższoną stawką CIT i jednocześnie wskazanym członkiem komisji oceniającej projekty finansowane ze środków pozyskanych m.in. od podmiotów objętych nowym opodatkowaniem. Żaden przedstawiciel pozostałych grup przedsiębiorców objętych podwyższonym CIT nie został przewidziany w składzie komisji. Może to budzić wątpliwości co do zachowania równowagi interesów oraz przejrzystości procesu wyboru projektów. Jednocześnie obecny model uprzywilejowuje jedną kategorię podmiotów objętych dodatkowym opodatkowaniem pomimo tego, że wpływy z podwyższonego CIT od tego podmiotu wcale nie stanowią najwyższego udziału we wpływach spośród pozostałych przedsiębiorstw objętych tym obowiązkiem. Należy poszerzyć skład komisji o przedstawicieli innych grup podmiotów finansujących program albo ograniczyć skład do podmiotów administracji publicznej i operatora programu, co ograniczyłoby ryzyko zarzutów dotyczących potencjalnego konfliktu interesów.	3. W skład komisji wchodzi: 1) przewodniczący komisji – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki; 2) zastępcę przewodniczącego komisji; 3) sekretarz komisji; 4) pozostali członkowie komisji – po jednym przedstawicielu wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw gospodarki, Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, i Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego. i Prezesa Polskich Sieci Elektroenergetycznych – Spółka Akcyjna z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie. Alternatywnie: 3. W skład komisji wchodzi: 1) przewodniczący komisji – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki; 2) zastępcę przewodniczącego komisji; 3) sekretarz komisji; 4) pozostali członkowie komisji – po jednym przedstawicielu wskazanym przez ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do	Uwaga odrzucona. PSE jest koordynatorem Krajowego Systemu Elektroenergetycznego dbającym o bezpieczeństwo energetyczne kraju.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				spraw gospodarki, Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej, Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego i Prezesa Polskich Sieci Elektroenergetycznych – Spółka Akcyjna z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie i podmioty wymienione w art. 26 niniejszej ustawy.	
223.	Konfederacja Lewiatan	Art. 31	Nie jest zrozumiałe tak znaczące zróżnicowanie limitów kwotowych pomocy pomiędzy poszczególnymi latami obowiązywania Programu. Jeżeli program spotka się z dużym zainteresowaniem już w 2027r. to limit roczny 800 mln bezpośrednio, sztucznie zaniży niezbędne wsparcie w roku 2027 i pośrednio zaniży takie wsparcie w latach następnych w tym poprzez mechanizm z Art. 3 ust. 5.		Uwaga wyjaśniona. Uzupełniono OSR.
224.	Konfederacja Lewiatan	Art. 31 ust. 2 w związku z OSR	Zasadne wydaje się przedstawienie szczegółowej kalkulacji kosztów funkcjonowania operatora programu (BGK). Projekt przewiduje finansowanie operatora na poziomie ok. 11,4 mln zł rocznie przez dziewięć lat co daje łączną kwotę 102,4 mln zł, niezależnie od malejącej aktywności programu po 2030 r. Uzasadnienie ogranicza się do wskazania, że kwota opiera się na kalkulacji przedstawionej przez BGK, bez ujawnienia struktury kosztów. Uniemożliwia to rzetelną ocenę proporcjonalności wynagrodzenia operatora. Przedstawienie takiej kalkulacji jest szczególnie istotne z uwagi na fakt, że w ostatnich latach podmioty publiczne, w tym przede wszystkim Prezes URE, realizują coraz większą liczbę obowiązków związanych z polityką energetyczną, transformacją energetyczną i raportowaniem przy ograniczonych zasobach finansowych lub zasobach podwyższanych nieznacznie i istotnie niższych niż to jest proponowane w niniejszej ustawie. Tymczasem projekt przewiduje istotne finansowanie operatora programu bez porównania kosztów alternatywnych modeli realizacji zadań związanych z realizacją ustawy.		Uwaga przyjęta.
225.	Konfederacja Lewiatan	Załącznik do ustawy w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 1	Postulat: objęcie wsparciem wytwórców produktów leczniczych gotowych. Załącznik obejmuje klasę PKD 2025 21.10 – „Produkcja podstawowych substancji farmaceutycznych”, ale pomija klasę 21.20 – „Produkcja leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych”.	W załączniku do ustawy, po pozycji 48 dodaje się pozycję 48a w brzmieniu:	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Oznacza to objęcie wsparciem jednego etapu łańcucha farmaceutycznego – wytwarzania substancji czynnych – przy równoczesnym wyłączeniu bezpośrednio powiązanego etapu wytwarzania leków gotowych. Różnicowanie to nie odpowiada celowi Projektu, którym jest wsparcie energochłonnej działalności przemysłowej narażonej na wysokie koszty energii elektrycznej i ryzyko utraty konkurencyjności. Procesy wytwarzania produktów leczniczych wymagają utrzymania parametrów kontrolowanego środowiska, działania instalacji HVAC, chłodzenia, uzdatniania wody, sprężonego powietrza, automatyki i laboratoriów kontroli jakości. Koszt energii jest zatem trwałym kosztem zgodności procesu z wymaganiami jakościowymi, a jego redukcja bez inwestycji może naruszać ciągłość i bezpieczeństwo produkcji. Dodanie klasy 21.20 nie zmienia limitów wsparcia ani warunków pomocy wynikających z Projektu, a usuwa jedynie lukę w zakresie podmiotowym instrumentu.	„48a. 21.20 – Produkcja leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych.”	mowa w Komunikacie Komisji: Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu) (C/2025/3602) dalej: CISAF.
226.	Konfederacja Lewiatan	Załącznik do ustawy w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 1	Postulat: objęcie wsparciem podmioty prowadzące badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie biotechnologii. Rozszerzenie grona beneficjentów o podmioty prowadzące badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie biotechnologii pozwoli uwzględnić w programie specyfikę innowacyjnych branż, których podmioty powinny być także uprawnione do otrzymania pomocy.	W załączniku do ustawy, po pozycji 91 dodaje się pozycję 92 w brzmieniu: „42. 72.10.Z – Badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk przyrodniczych i technicznych.”	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.
227.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 7 pkt 4 oraz art. 5 ust. 2 pkt 1	Postulat: jednoznaczne objęcie kwalifikowalnością inwestycji właściwych dla energochłonnych, regulowanych procesów farmaceutycznych. Projekt prawidłowo wiąże co najmniej 50% otrzymanego wsparcia z inwestycjami poprawiającymi funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego oraz z efektywnością, elektryfikacją, OZE i elastycznością. Wymaga jednak doprecyzowania, że do takich inwestycji mogą należeć elementy infrastruktury technicznej umożliwiające bezpieczną pracę instalacji wytwórczej. W farmacji szczególne znaczenie mają m.in. systemy zarządzania energią, automatyka i monitoring, chłodzenie, HVAC, odzysk energii, magazyny energii, systemy uzdatniania wody, sprężonego powietrza	W art. 5 ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) minimalne warunki kwalifikowania inwestycji w infrastrukturę zapewniającą bezpieczną i elastyczną pracę instalacji przemysłowych, w tym w systemy zarządzania energią, automatyki, magazynowania energii, chłodzenia, odzysku energii, uzdatniania mediów technologicznych oraz zasilania rezerwowego, jeżeli	Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			i zasilania rezerwowego. Powinny być kwalifikowane, jeżeli wykazano ich wpływ na efektywność energetyczną, elastyczność poboru, integrację OZE albo bezpieczną pracę instalacji – a nie wyłącznie dlatego, że pełnią funkcję wymaganą przez GMP.	<i>inwestycje te spełniają warunki, o których mowa w art. 3 ust. 7;”.</i>	
228.	RE-Source Poland Hub	Art. 3 ust. 7 pkt 3; nowe ust. 7a i 7b; art. 5 ust. 2 – nowy pkt 10; art. 8 ust. 1 pkt 1; art. 23 i art. 24 ust. 2 pkt 3	Realizacja inwestycji przez podmioty trzecie i wykorzystanie PPA/cPPA RE-Source Poland Hub proponuje jednoznaczne dopuszczenie realizacji inwestycji przez podmioty trzecie, również poza terenem zakładu, oraz wykonywania obowiązku inwestycyjnego poprzez wydatki z tytułu długoterminowych umów PPA/cPPA służących finansowaniu nowych lub modernizowanych instalacji OZE. Podstawowe zasady powinny wynikać z art. 3, natomiast program z art. 5 powinien określać sposób ich stosowania i dokumentowania. Punkt 122 CISAF dopuszcza powierzenie realizacji inwestycji podmiotom trzecim, przy zachowaniu odpowiedzialności beneficjenta za ich skuteczną realizację. Praktyka decyzyjna Komisji Europejskiej potwierdza również możliwość uwzględnienia PPA dla nowych lub modernizowanych instalacji OZE w modelu wykonania obowiązku inwestycyjnego. Rozwiązanie takie jest zarazem spójne z unijną zasadą promowania PPA i usuwania nieuzasadnionych barier dla ich rozwoju.¹ Nie należy uzależniać kwalifikacji tego modelu od nabycia przez odbiorcę własności instalacji ani od ujęcia jej w jego środkach trwałych. Jednocześnie samo zawarcie cPPA lub zakontraktowanie energii z istniejącej instalacji bez powiązanej modernizacji nie powinno zastępować obowiązku inwestycyjnego. Konieczne są: identyfikacja inwestycji, wykazanie związku umowy z jej finansowaniem, przyporządkowanie wydatków beneficjentowi i potwierdzenie realizacji inwestycji oraz jej mierzalnego dodatkowego wkładu w obniżanie kosztów systemu. Nie proponuje się automatycznego zaliczania nominalnej wartości całego wieloletniego kontraktu. Należy określić zasady zaliczania finansowania zapewnianego przez podmiot trzeci do wymaganego w art. 8 udziału 20%, bez zastępowania nim obowiązku przeznaczenia przez beneficjenta co najmniej 50% wsparcia na inwestycje. Dokumentacja i dostęp do kontroli powinny obejmować również podmiot realizujący inwestycję. Sformułowanie „w tym ich integrację” w art. 3 ust. 7 pkt	1. Art. 3 ust. 7 pkt 3: „3) inwestycje w odnawialne źródła energii, w tym ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy;”. 2. Po art. 3 ust. 7 dodać ust. 7a i 7b: „7a. Inwestycje, o których mowa w ust. 7, mogą być realizowane przez przedsiębiorcę albo przez podmiot trzeci na podstawie umowy zawartej z przedsiębiorcą, również poza terenem jego zakładu. Przedsiębiorca pozostaje odpowiedzialny za skuteczną realizację inwestycji oraz spełnienie warunków udzielenia i rozliczenia wsparcia. Umowa z podmiotem trzecim zapewnia przedsiębiorcy i operatorowi pomocy dostęp do dokumentów, danych i miejsc realizacji inwestycji w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 23. 7b. Wykonanie obowiązku określonego w ust. 7 może następować również przez ponoszenie wydatków z tytułu długoterminowej umowy zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii służącej finansowaniu powstania lub modernizacji oznaczonej instalacji odnawialnego źródła	Uwaga odrzucona. Program określi szczegóły dot. inwestycji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			3 zapobiegnie uzależnianiu kwalifikacji OZE wyłącznie od bezpośredniego dopasowania do profilu zakładu; nie znosi ono wymagań systemowych art. 3 ust. 7.	energii. Na poczet wykonania tego obowiązku zalicza się udokumentowane wydatki w zakresie służącym finansowaniu tej inwestycji, określonym zgodnie z programem. Zawarcie umowy nie zwalnia przedsiębiorcy z wykazania realizacji inwestycji oraz spełnienia warunków określonych w ust. 7, z uwzględnieniem ust. 8.”. 3. W art. 5 ust. 2 po pkt 9 dodać pkt 10: „10) szczegółowe warunki realizacji i rozliczania inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 7a i 7b, w tym zasady dokumentowania związku umowy zakupu energii elektrycznej z powstaniem lub modernizacją oznaczonej instalacji, ustalania wysokości i okresu poniesienia wydatków zaliczanych na poczet wykonania obowiązku określonego w art. 3 ust. 7 oraz zapobiegania wielokrotnemu rozliczeniu tych samych wydatków.”. 4. Art. 8 ust. 1 pkt 1: „1) udział środków własnych przedsiębiorcy lub podmiotu trzeciego, o którym mowa w art. 3 ust. 7a, lub zewnętrznych źródeł finansowania, nie pochodzących ze wsparcia, wynoszący co najmniej 20% wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji wskazanej we wniosku;”. 5. Art. 24 ust. 2 pkt 3:	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				„3) wysokość poniesionych nakładów inwestycyjnych lub wydatków, o których mowa w art. 3 ust. 7b, wraz z dokumentami potwierdzającymi ich poniesienie, sposób finansowania i przyporządkowania przedsiębiorcy;”.	
229.	RE-Source Poland Hub	Art. 3 ust. 7 – nowy pkt 5	Jednoznaczne wskazanie magazynowania energii RE-Source Poland Hub proponuje dodanie magazynowania energii jako odrębnej kategorii inwestycji. Obecny katalog jest otwarty, lecz nie wymienia magazynów wprost, co może powodować niepewność przy opracowywaniu programu, ocenie wniosków i rozliczaniu inwestycji. Punkt 121 CISAF wymienia magazynowanie energii jako dopuszczalną kategorię. Dopuszcza również zawężenie katalogu przez państwo członkowskie, pod warunkiem zachowania inwestycji zwiększających elastyczność popytu. Wyraźne wskazanie magazynów pozwoli wykorzystać zakres inwestycji dopuszczony w CISAF i ograniczyć ryzyko rozbieżnych interpretacji programu. Magazyny należy oceniać z uwzględnieniem ich sposobu pracy i mierzalnego efektu systemowego, w szczególności zdolności do zwiększania wykorzystania energii z OZE oraz dostosowania poboru do sygnałów cenowych i potrzeb systemu. Kwalifikacja nie powinna wymagać bezpośredniego połączenia magazynu z instalacją OZE lub lokalizacji wyłącznie na terenie zakładu. Pozostają w mocy wspólne warunki art. 3 ust. 7, w tym zakaz zwiększania zużycia paliw kopalnych.	W art. 3 ust. 7 po pkt 4 dodać pkt 5: „5) inwestycje w magazynowanie energii, w szczególności w magazyny energii elektrycznej służące integracji odnawialnych źródeł energii, zwiększeniu elastyczności poboru lub ograniczeniu kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego.”. W pkt 4 kropkę zastąpić średnikiem.	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.
230.	RE-Source Poland Hub	Art. 3 ust. 8; art. 5 ust. 4; oraz w konsekwencji art. 31 ust. 2	Terminy realizacji uzasadnione obiektywnymi przyczynami technicznymi RE-Source Poland Hub proponuje zastąpienie sztywnego limitu 60 miesięcy indywidualnym, udokumentowanym terminem uzgadnianym z operatorem pomocy. Punkt 122 CISAF dopuszcza przekroczenie 48 miesięcy od udzielenia pomocy z przyczyn technicznych, nie ustanawiając ogólnego pułapu 60 miesięcy. Ograniczenie krajowe do 60 miesięcy nie jest zatem wymogiem CISAF.	Art. 3 ust. 8: „8. Na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy operator pomocy może określić w umowie o udzielenie wsparcia termin dłuższy niż wskazany w ust. 7 albo przedłużyć termin już określony w tej umowie, jeżeli przedsiębiorca wykaze, że taki termin jest uzasadniony obiektywnymi	Uwaga odrzucona. Termin 48 miesięcy wynika z Wytycznych KE CISAF. Natomiast termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			W inwestycjach wiatrowych uzasadnienie może wynikać np. z niezbędnej rozbudowy infrastruktury przyłączeniowej, technicznej sekwencji robót lub udokumentowanych uwarunkowań dostaw kluczowych urządzeń. Niemniej samo opóźnienie administracyjne, trudność finansowa albo pogorszenie warunków rynkowych nie powinny automatycznie stanowić wystarczającej podstawy przedłużenia. Proponuje się rezygnację z dodatkowego testu „istotnego znaczenia” inwestycji, bez uchylania warunków jej kwalifikacji z art. 3 ust. 7. Nowy termin powinien wynikać z zatwierdzonego harmonogramu, a przedłużenie nie może następować jednostronnie przez beneficjenta. Należy zachować liczenie terminu od udzielenia, nie od wypłaty wsparcia. Praktyka decyzyjna Komisji Europejskiej potwierdza możliwość zaakceptowania, przy odpowiednim uzasadnieniu technicznym, terminów realizacji dłuższych niż 60 miesięcy.² Dostosowanie okresu realizacji i rozliczenia programu nie może jednak wydłużać dopuszczalnego okresu wypłat pomocy: zgodnie z pkt 126 CISAF wypłaty kończą się najpóźniej 31 grudnia 2030 r.	przyczynami technicznymi. Wniosek o przedłużenie terminu określonego w umowie składa się przed jego upływem. Termin ustala się na podstawie udokumentowanego harmonogramu, na okres nie dłuższy niż niezbędny do oddania inwestycji do użytkowania.”. Art. 5 ust. 4: „4. Program opracowuje się na okres 9 lat. W okresie obowiązywania programu może nastąpić jego aktualizacja, w tym przedłużenie okresu jego obowiązywania w zakresie niezbędnym do monitorowania, kontroli i rozliczenia inwestycji, dla których określono dłuższy termin na podstawie art. 3 ust. 8. Przedłużenie to nie zmienia terminów udzielania ani wypłaty wsparcia.”. W konsekwencji w/w zapisu należy dostosować okres finansowania czynności operatora pomocy w art. 31 ust. 2 do okresu monitorowania, kontroli i rozliczenia tych inwestycji.	
231.	RE-Source Poland Hub	Art. 15; art. 5 ust. 2 pkt 9	Mierzalny efekt systemowy i porównywalne kryteria oceny RE-Source Poland Hub proponuje powiązanie kryteriów oceny wniosków z dodatkowym, mierzalnym wkładem inwestycji w obniżanie kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, zwiększeniem wykorzystania OZE i ograniczeniem emisyjności. Art. 15 powinien pozostawać spójny z warunkami art. 3 ust. 7 oraz pkt 121 CISAF. Dodatkowy efekt nie powinien być utożsamiany wyłącznie z formalnym zawarciem cPPA, wzrostem mocy zainstalowanej albo oznaczeniem zużywanej energii jako odnawialnej. Należy oceniać rezultat konkretnej inwestycji, z uwzględnieniem potrzeb rynku i systemu, względem sytuacji bez jej realizacji. Kryterium	1. Art. 15: „Art. 15. Ocena wniosku w zakresie zgodności z programem, o którym mowa w art. 5, obejmuje mierzalny dodatkowy wkład inwestycji w obniżanie kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego oraz jej wpływ na bezpieczeństwo energetyczne, zwiększenie wykorzystania energii z odnawialnych źródeł energii,	Uwag odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie rządowym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			dodatkowego efektu powinno mieć jednoznaczną treść i opierać się na możliwych do zweryfikowania przesłankach. Zgodnie z pkt 118 CISAF dobór beneficjentów w obrębie kwalifikującego się sektora powinien opierać się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach. Wskaźniki i ich wagi należy dostosować do charakteru inwestycji, tak aby porównywalnie oceniać źródła OZE, magazyny, efektywność energetyczną i elastyczność popytu. Nie każda inwestycja musi realizować wszystkie cele w jednakowym stopniu. Metodyka powinna być proporcjonalna do skali i rodzaju projektu, bez nakładania na pojedynczego odbiorcę obowiązku samodzielnego modelowania całego krajowego systemu.	ograniczenie emisyjności zużycia energii przez wnioskodawcę, obniżenie energochłonności i jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy, jego efektywność ekonomiczną oraz zatrudnienie. Kryteria oceny stosuje się z uwzględnieniem rodzaju i skali inwestycji, według obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasad określonych w programie.”. 2. Art. 5 ust. 2 pkt 9: „9) sposób mierzenia wpływu realizacji programu na bezpieczeństwo energetyczne, koszty funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, wykorzystanie energii z odnawialnych źródeł energii, emisyjność zużycia energii, energochłonność, jednostkową cenę energii elektrycznej, efektywność ekonomiczną oraz zatrudnienie, z określeniem wskaźników i sposobu oceny dodatkowych efektów inwestycji względem sytuacji bez jej realizacji;”.	
232.	RE-Source Poland Hub	Art. 4 ust. 3; art. 5 ust. 2 pkt 8	Rozgraniczenie kumulacji pomocy na energię i finansowania inwestycji RE-Source Poland Hub proponuje dostosowanie art. 4 ust. 3 do pkt 122 CISAF. Przepis projektu pozwala finansować część inwestycji nieobjętą inną pomocą publiczną lub pomocą de minimis, podczas gdy CISAF wymaga, aby inwestycja nie korzystała z innego środka pomocy. Sam brak finansowania tych samych pozycji kosztowych nie przesądza spełnienia tego warunku. Odrębną kwestią jest kumulacja pomocy na koszty energii elektrycznej, dopuszczona w pkt 125 CISAF w określonych limitach. Zakazu dotyczącego inwestycji nie należy rozszerzać na inne przedsięwzięcia beneficjenta. Ma to znaczenie również dla	1. Art. 4 ust. 3: „3. Inwestycje, o których mowa w art. 3 ust. 7, służące wykonaniu określonego w tym przepisie obowiązku inwestycyjnego, nie mogą korzystać z innych środków pomocy. Warunek ten podlega weryfikacji również w przypadku realizacji inwestycji przez podmiot trzeci.”. 2. Art. 5 ust. 2 pkt 8:	Uwaga uwzględniona. Zmodyfikowano treść art. 4.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			instalacji OZE i magazynów realizowanych przez podmioty trzecie. W toku notyfikacji należy potwierdzić sposób stosowania warunku z pkt 122 do pomocy de minimis oraz inwestycji stanowiących część większego projektu. Program powinien zapewniać identyfikację inwestycji i źródeł jej finansowania, bez możliwości obchodzenia warunku przez sztuczny podział kosztów.	„8) szczegółowe zasady i terminy rozliczania otrzymanego wsparcia, w tym sposób identyfikacji inwestycji i źródeł ich finansowania oraz weryfikacji spełnienia warunku określonego w art. 4 ust. 3;”.	
233.	Schönherr Halwa Okoń Chyb sp.k.	przepis art. 3 ust. 2 ustawy pkt 7 Ustawy	„Art. 3. 1. Wsparciem może być objęte zużycie energii elektrycznej w ilości nie wyższej niż 50 % ilości energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym. [...] 7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego; 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy.”, Wyliczenie z przepisu art. 3 ust. 7 Ustawy ma charakter przykładowy. Wraz ze zdaniem wstępnym tego przepisu tworzą one dość ogólną definicję "inwestycji" objętej wsparciem w ramach Ustawy. Definicja ta nie odsyła natomiast do terminów i pojęć z przepisów odrębnych, co może prowadzić w przyszłości do sporów interpretacyjnych. W naszej ocenie warto ten przepis doprecyzować. Na gruncie prawa Unii Europejskiej, w szczególności wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu, środowiska i	proponujemy zmienić brzmienie art. 3 ust. 7 Ustawy w następujący sposób: „Art. 3. 1. Wsparciem może być objęte zużycie energii elektrycznej w ilości nie wyższej niż 50 % ilości energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym. [...] 7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego;	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie rządowym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			energetyki z 2022 r. (Dz. Urz. UE C 80 z 18.02.2022 r., s. 1), definicje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia formułowane są w sposób precyzyjny, z odwołaniem do konkretnych aktów prawnych i norm technicznych. Brak ana-logicznej precyzji w Projekcie stwarza ryzyko, że poszczególne organy administracji publicznej będą w odmienny sposób kwalifikowały te same rodzaje inwestycji, co podważy cel Ustawy, jakim jest stworzenie jednolitych i przejrzystych warunków wsparcia dla przedsiębiorców energochłonnych. Mając na uwadze rozwój sektora OZE w Polsce, wskazane byłoby również uzupełnienie pkt 1–4 z art. 3 ust. 7 Ustawy wprost o magazyny energii elektrycznej, o których mowa w art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 68 z późn. zm.; "Ustawa OZE"). Magazyny energii mogą stanowić element instalacji fotowoltaicznej oraz są niezbędnym składnikiem transformacji energetycznej w Polsce. Według doniesień prasowych szacuje się, że w 2027 r. będzie funkcjonować 200 tys. przydomowych magazynów energii¹. Warto zatem wykorzystać Ustawę do promowania magazynowania energii również przez podmioty gospodarcze. Należy podkreślić, że magazynowanie energii stanowi kluczowy element transformacji energetycznej nie tylko na poziomie krajowym, ale również w kontekście celów wyznaczonych przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej. Pominięcie magazynów energii w katalogu inwestycji z art. 3 ust. 7 Ustawy może zostać odebrane jako brak zachęty dla przedsiębiorców do angażowania kapitału w tę technologię, co stoi w sprzeczności z deklarowanymi przez Rząd priorytetami polityki energetycznej Polski do 2040 r.	2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 3) inwestycje w aktywa składające się na odnawialne źródła energii, w szczególności wskazane w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 68 z późn. zm.), i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 4) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy; 5) inwestycje w magazyny energii, o których mowa w art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 68 z późn. zm.)"	
234.	Schönherr Halwa Okoń Chyb sp.k.	przepis art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 i art. 2 pkt 4 Ustawy	"Art. 7. 1. Wsparcie może być udzielone przedsiębiorcy, który 1) ponad 50 % przychodu z działalności gospodarczej uzyskanego w okresie kwalifikowanym osiąga z działalności określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczonej kodami wymienionymi w załączniku do ustawy; 2) jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii;" "Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:	proponujemy zatem uwzględnić w załączniku wszystkie kody PKD z art. 52 ust. 6 pkt 1 lit. a) i b) Ustawy OZE oraz dodatkowe kody wskazane w pkt 1–4 powyżej. Przepis art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy proponujemy zmienić w następujący sposób:	Uwaga odrzucona. Lista PKD jest zgodna z załącznikiem 1 do CEEAG wskazanym w CISAF jako sektory bezpośrednio narażone na największe ryzyka wymienione w Komunikacie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			[...] 4) okresie kwalifikowanym – należy przez to rozumieć rok kalendarzowy poprzedzający odpowiednio rok złożenia wniosku o udzielenie wsparcia albo rok złożenia wniosku o wypłatę wsparcia."	"Art. 7. 1. Wsparcie może być udzielone przedsiębiorcy, który: - ponad 50 % przychodów z działalności gospodarczej uzyskanych w okresie kwalifikowanym osiąga z działalności określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczonej kodami wymienionymi w załączniku do ustawy; - jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii;" "Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o: [...] 4) okresie kwalifikowanym – należy przez to rozumieć rok podatkowy w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub rok podatkowy w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo rok obrotowy w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, poprzedzający odpowiednio rok złożenia wniosku o udzielenie wsparcia albo rok złożenia wniosku o wypłatę wsparcia."	
235.	Greenbrier Poland Sp. z o.o.		rozszerzenie załącznika do projektu ustawy o kod PKD 30.20 „Produkcja lokomotyw kolejowych oraz taboru szynowego”;		Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
236.	Greenbrier Poland Sp. z o.o.		alternatywnie, przeprowadzenie oceny sektora lub odpowiednio zdefiniowanego podsektora produkcji taboru kolejowego zgodnie z pkt 116-117 CISAF;		Uwaga odrzucona. Ze względu na konieczność pilnego i szybkiego wdrożenia instrumentu ustawa nie przewiduje możliwości rozszerzenia listy poprzez udowodnienie przez sektor z poza listy spełnienia przez niego warunków kwalifikacji określonych w CISAF Ograniczenia budżetowe państwa wpływają również na brak możliwości objęcia. O wsparciem gałęzi gospodarki, w których pomoc publiczna byłaby dopuszczona przez Komisję Europejską w ramach pkt 117 CISAF tj. sektorów spełniających wymagania, ale nie wpisanych na listę w załączniku 1 do CEEAG.
237.	Greenbrier Poland Sp. z o.o.		umożliwienie przedstawicielom sektora przekazania danych dotyczących zużycia energii, elektrointensywności, ekspozycji handlowej, kosztów materiałowych i struktury procesów produkcyjnych;		Uwaga odrzucona. Wyjaśnienie jw.
238.	Greenbrier Poland Sp. z o.o.		uwzględnienie możliwości objęcia sektora produkcji taboru kolejowego w notyfikacji programu przekazywanej Komisji Europejskiej		Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.
239.	POLSKA FEDERACJA PRODUCENTÓW ŻYWNOŚCI		I. Postulat rozszerzenia zakresu zastosowania mechanizmu obniżenia cen energii elektrycznej		Uwaga częściowo przyjęta. Załącznik

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
	ZWIĄZEK PRACODAWCÓW		PPFŻ w imieniu swoich członków zgłasza postulat rozszerzenia zakresu zastosowania mechanizmu obniżenia cen energii elektrycznej w sposób zgodny z Komunikatem w zakresie pomocy publicznej – Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (Clean Industrial Deal State Aid Framework (C/2025/3602; dalej: „CISAF”). Mianowicie, zgodnie z pkt 116 CISAF mechanizm czasowego obniżenia cen energii elektrycznej może zostać zastosowany do wszystkich sektorów wymienionych w załączniku nr 1 do Komunikatu Komisji – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu i środowiska oraz cele związane z energią z 2022 r. (2022/C 80/01) – dalej: „CEEAG”: 116. Ryzyko na poziomie sektorowym dotyczące przeniesienia działalności poza Unię do miejsc, w których nie istnieją przepisy środowiskowe lub w których są one mniej ambitne, zależy w dużej mierze od intensywności zużycia energii elektrycznej w danym sektorze i jego otwartości na handel międzynarodowy. W związku z tym pomoc można przyznawać wyłącznie przedsiębiorstwom z sektorów, w których takie ryzyko jest znaczące. Dotyczy to sektorów wymienionych w załączniku 1 do CEEAG, w przypadku których iloczyn ich intensywności handlu i elektrochłonności na poziomie Unii wynosi co najmniej 2 % i których intensywność handlu i elektrochłonność na poziomie Unii wynosi co najmniej 5 % dla każdego wskaźnika. Załącznik nr 1 do CEEAG zawiera dwie tabele z sektorami energochłonnymi: 1) pierwszą obejmującą 91 sektorów; 2) drugą obejmującą 25 sektorów. W aktualnym brzmieniu załącznik do Projektu uwzględnia tylko 91 sektorów wymienionych w tabeli 1 załącznika nr 1 do CEEAG. W tym zakresie należy podkreślić, że zaakceptowany przez Komisję Europejską decyzja z 16 kwietnia br. niemiecki program czasowego obniżenia cen energii elektrycznej obejmuje swoim zakresem sektory wymienione w obu tabelach załącznika nr 1 do CEEAG, co potwierdza pkt 18 decyzji KE (nr SA.120495) wydanej w tej sprawie:		zaktualizowano zgodnie z klasyfikacją PKD 2025.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			"Beneficiaries will be EIUs engaged in economic activities listed in Annex 1 to the Commission Guidelines on State aid for climate, environmental protection and energy 2022 (6) ('Annex 1 CEEAG')." Co więcej decyzja KE wydana dla Niemiec zawiera zapis zgodnie, z którym rząd niemiecki zastrzega sobie prawo do dodatkowego rozszerzenia listy sektorów, które będą mogły korzystać z mechanizmu czasowego obniżenia cen energii elektrycznej: "Germany intends to notify further sectors to the Commission in accordance with point 117 CISAF." Analogicznie wszystkie sektory wymienione w obu tabelach załącznika nr 1 do CEEAG zostały objęte mechanizmem czasowego obniżenia cen energii elektrycznej w zaakceptowanych przez KE programach przyjętych przez Irlandię (decyzja KE nr SA.120348). Efektom takiego sposobu określenia katalogu branż objętych mechanizmem obniżenia cen energii elektrycznej jest brak uwzględnienia w tym katalogu następujących branż przemysłu spożywczego, które istotnie wpływają na kondycję polskiej gospodarki: •10.11 Przetwarzanie i konserwowanie mięsa, z wyłączeniem mięsa z drobiu; •10.12 Przetwarzanie i konserwowanie mięsa z drobiu; •10.42 Produkcja margaryny i podobnych tłuszczów jadalnych; •10.51 Przetwórstwo mleka i wyrobów serów; •10.61 Wytwarzanie produktów przemiału zbóż; •10.73 Produkcja makaronów, klusek, kuskusu i podobnych wyrobów mącznych; •10.82 Produkcja kakao, czekolady i wyrobów cukierniczych; •10.85 Wytwarzanie gotowych posiłków i dań •10.89 Produkcja pozostałych artykułów spożywczych, gdzie indziej niesklasyfikowana •10.91 Produkcja gotowej paszy dla zwierząt gospodarskich •10.92 Produkcja gotowej karmy dla zwierząt domowych		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			11.07 Produkcja napojów bezalkoholowych; produkcja wód mineralnych i pozostałych wód butelkowanych.		
240.	POLSKA FEDERACJA PRODUCENTÓW ŻYWNOŚCI ZWIĄZEK PRACODAWCÓW		II. Postulat doprecyzowania zasad kumulacji pomocy publicznej uzyskanej tytułem skorzystania z mechanizmu obniżenia cen energii elektrycznej Zgodnie z art. 4 ust.1 Projektu CISAF: „Wsparcie nie jest udzielane jeżeli przedsiębiorca otrzymał pomoc publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) w wysokości równej albo przekraczającej wysokość wsparcia, jakie przedsiębiorca może otrzymać na podstawie niniejszej ustawy w okresie kwalifikowanym.”. Powyższy zapis sugeruje, że łączna kwota wsparcia udzielona tak w oparciu o mechanizm zamrożenia cen energii elektrycznej, jak również w oparciu o system rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych zostanie ograniczona kwotą wsparcia możliwą do uzyskania przez przedsiębiorcę na podstawie ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. Natomiast zgodnie z pkt 4.5.5 Wytycznych ws. CISAF: „W przypadku kumulacji z pomocą rekompensującą koszty emisji pośrednich zgodnie z wytycznymi Komisji w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r.67 łączna kwota pomocy nie może przekroczyć najwyższej kwoty mającej zastosowanie na podstawie którychkolwiek z tych dwóch wytycznych.” Powyższe oznacza, że maksymalny poziom wsparcia przysługujący danemu przedsiębiorcy korzystającemu zarówno z mechanizmu obniżenia cen energii elektrycznej oraz systemu rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych powinien wynikać z wyższej kwoty wsparcia możliwej do uzyskania przez danego przedsiębiorcę z obu tych rozwiązań. W przedmiotowym zakresie zdaniem PFPŻ ZP brzmienie art. 4 ust. 1 Projektu CISAF wymaga doprecyzowania.		Uwaga przyjęta. Dokonano aktualizacji art. 4.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
241.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Uwaga ogólna – zasady kumulacji CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich art. 4 ust. 1 i 2	Kwestia zasad kumulacji wsparcia udzielanego w ramach mechanizmu CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich ma kluczowe znaczenie dla określenia rzeczywistego poziomu wsparcia dostępnego dla przedsiębiorstw energochłonnych. W naszej ocenie projektowane rozwiązania w tym zakresie wymagają ponownej analizy, tak aby krajowy mechanizm w pełni wykorzystywał możliwości przewidziane w ramach CISAF. Zaproponowane rozwiązania dotyczące kumulacji mechanizmu CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich są znacząco bardziej restrykcyjne niż wymogi wynikające z samego komunikatu CISAF. Zgodnie z pkt 125 CISAF pomoc „można kumulować z każdą inną pomocą państwa lub z pomocą de minimis bądź łączyć z centralnie zarządzanymi funduszami UE w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo lub w całości – kosztów kwalifikowalnych (...), pod warunkiem że taka kumulacja nie prowadzi do przekroczenia najwyższego poziomu intensywności wsparcia lub kwoty mającej zastosowanie na podstawie któregośkolwiek z odpowiednich warunków”. Jak wskazuje pkt 125 CISAF, zasada ta odnosi się także do kumulacji CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich. Zasadnicze znaczenie ma przy tym sformułowanie zawarte w CISAF: „w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo lub w całości – kosztów kwalifikowanych”. Należy zwrócić uwagę, że zarówno w ramach rekompensat kosztów pośrednich, jak i CISAF nie całość energii elektrycznej kwalifikuje się do wsparcia, co wynika m.in. z ograniczenia poziomu intensywności pomocy w ramach rekompensat wynoszącego 75%. Podobnie jest w przypadku projektowanego mechanizmu CISAF zgodnie z art. 2 pkt 3 projektu kwalifikujące się zużycie obejmuje jedynie 50% ilości energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę w danym okresie kwalifikowanym. Oznacza to, że pomimo odnoszenia się obu mechanizmów do zużycia energii elektrycznej, część wolumenu całkowitego zużycia przedsiębiorstwa przemysłowego nie jest objęta wsparciem w obu		Uwaga przyjęta. Dokonano aktualizacji art. 4.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			tych mechanizmach jednocześnie. Tym samym możliwe jest połączenie obu instrumentów w szerszym zakresie, niż wynikałoby to z obecnie projektowanych zasad kumulacji. Postulujemy zatem wypracowanie szczegółowego sposobu obliczania wysokości wsparcia w przypadku kumulacji obu mechanizmów, uwzględniającego rzeczywisty zakres pokrywania się kosztów kwalifikowanych oraz możliwość kumulacji w zakresie, w jakim koszty te się nie pokrywają. Szczegółowa metodologia, w tym odpowiedni wzór obliczeniowy, mogłaby zostać określona w programie przyjmowanym przez Radę Ministrów na podstawie art. 5 projektu.		
242.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Uwaga ogólna – wysokość środków alokowanych na wsparcie	Projektodawca w OSR zakłada, bazując na cenach energii dla kontraktu na dostawy energii elektrycznej w indeksie BASE_Y-26 na Towarowej Giełdzie Energii, że punktem odniesienia dla projektowanego budżetu jest cena energii elektrycznej na poziomie 418,95 PLN/MWh. Tymczasem na dzień 4 września 2026 r. wartość indeksu BASE_Y-27 wynosiła 533 PLN/MWh, a więc była wyższa o ponad 25%. Nawet uwzględniając, że pomiędzy indeksem BASE_Y-27 a ceną RCE, stanowiącą zgodnie z art. 2 pkt 1 Projektu punkt odniesienia dla obliczania wsparcia, mogą występować różnice, powstają uzasadnione wątpliwości, czy przyjęte w OSR założenia dotyczące ścieżki cenowej energii elektrycznej nie prowadzą do niedoszacowania budżetu programu względem rzeczywistych potrzeb potencjalnych beneficjentów. Jednocześnie, mając na uwadze bezpośredni wpływ przyjętego wskaźnika cenowego na maksymalną wysokość wsparcia, zasadne jest zweryfikowanie, czy sposób ustalania ceny RCE w pełni odpowiada wymogowi reprezentatywnej rocznej średniej hurtowej ceny energii elektrycznej dla polskiego obszaru rynkowego, o której mowa w pkt 120 CISAF.		Uwaga przyjęta. Zmieniono definicję ceny.
243.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Uwaga ogólna – potrzeba równoległego rozszerzenia	Choć kwestia rozszerzenia systemu rekompensat kosztów pośrednich pozostaje formalnie poza bezpośrednim zakresem projektowanej ustawy, jest ona ściśle powiązana z projektowanym mechanizmem CISAF, w szczególności z punktu widzenia zasad		Uwaga odrzucona. Wskazane instrumenty należą do różnych grup.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
		systemu rekompensat kosztów pośrednich	kumulacji obu instrumentów oraz rzeczywistego poziomu ochrony przedsiębiorstw energochłonnych przed wysokimi kosztami energii elektrycznej. W ramach unijnych instrumentów prawnych mających ograniczyć negatywny wpływ wzrostu kosztów energii elektrycznej na przedsiębiorstwa z sektorów energochłonnych można wyróżnić dwa podstawowe instrumenty: instrument tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych, określony w pkt 4.5 Komunikatu Komisji Europejskiej „Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu” (C/2025/3602; dalej: CISAF), oraz instrument rekompensaty kosztów pośrednich emisji wynikający z dyrektywy 2003/87/WE i uzupełniony przez Komunikat Komisji Europejskiej „Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r.” (2020/C 317/04 oraz C/2026/196). Pomimo że oba instrumenty odnoszą się do kosztów związanych z wykorzystaniem energii elektrycznej, nie są one wzajemnie zastępowalne. Dostrzegła to również Komisja Europejska, określając zasady kumulacji obu mechanizmów. Także projektowane przepisy przewidują ich wzajemną relację, co potwierdza, że oba instrumenty mogą i – w ocenie PIPC – powinny funkcjonować równolegle w systemie prawnym. Tym samym wprowadzeniu instrumentu stabilizacji cen energii elektrycznej w ramach CISAF powinno towarzyszyć pilne rozszerzenie listy sektorów uprawnionych do rekompensat kosztów pośrednich zgodnie z Wytycznymi Komisji Europejskiej C/2026/196. Brak takiego rozszerzenia może skutkować obniżeniem realnego poziomu ochrony przed ryzykiem ucieczki emisji oraz dalszym pogarszaniem konkurencyjności polskiego przemysłu względem przedsiębiorstw funkcjonujących w państwach członkowskich, które rozszerzają zakres rekompensat kosztów pośrednich. Oba mechanizmy mają bowiem odmiennie ukształtowany przedmiot kompensacji. CISAF odnosi się do kosztów energii elektrycznej, niezależnie od ich struktury oraz systemowych przyczyn ich wzrostu. Rekompensaty kosztów pośrednich odnoszą się natomiast do kosztu		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			regulacyjnego wynikającego z funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Ze względu na odmienną konstrukcję obu systemów wsparcia, różny krąg podmiotów uprawnionych, odmienne zasady rozliczania pomocy oraz różną strukturę kosztową przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość korzystania zarówno z mechanizmu CISAF, jak i z systemu rekompensat kosztów pośrednich rozszerzonego o nowe sektory, z uwzględnieniem właściwych zasad kumulacji.		
244.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Uwaga ogólna – rozdzielenie regulacji dotyczących instrumentu CISAF i zmian w podatku CIT	Proponujemy rozważenie rozdzielenia regulacji dotyczących wdrożenia instrumentu wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych w ramach CISAF oraz projektowanych zmian w podatku dochodowym od osób prawnych (CIT). Pomimo powiązania obu zagadnień przez projektodawcę w kontekście finansowania projektowanego mechanizmu wsparcia, dotyczą one odrębnych materii regulacyjnych i realizują różne cele. W naszej ocenie zasadne byłoby uregulowanie tych kwestii w odrębnych aktach prawnych lub przeprowadzenie ich w ramach odrębnych procesów legislacyjnych. Pozwoliłoby to zwiększyć przejrzystość projektowanych rozwiązań, a jednocześnie ograniczyć ryzyko, że ewentualne wątpliwości lub przedłużające się prace dotyczące zmian w podatku CIT wpłyną na termin wdrożenia instrumentu CISAF. Ma to szczególne znaczenie w świetle wskazywanej przez samych projektodawców potrzeby pilnego uruchomienia wsparcia dla przedsiębiorstw energochłonnych oraz znaczenia tego instrumentu dla ich konkurencyjności.		Uwaga odrzucona. Niezbędne jest wskazanie w ustawie źródła finansowania projektowanych wydatków publicznych.
245.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Uwaga ogólna – możliwe uwzględnienie METSAF	Należy również zwrócić uwagę, że Komisja Europejska dopuściła możliwość czasowej modyfikacji warunków CISAF w 2026 r. w ramach Komunikatu Komisji Europejskiej „Tymczasowe ramy pomocy państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie” (C/2026/2593; tzw. METSAF). Pkt 73 i 74 METSAF przewidują do końca 2026 r. możliwość bardziej elastycznego podejścia do zasad CISAF, w szczególności w zakresie kumulacji pomocy z rekompensatami kosztów pośrednich, a także możliwość podniesienia poziomu wsparcia z 50% do 70% ceny energii elektrycznej wyznaczonej na rynku konkurencyjnym.		Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Obecny brak wdrożenia mechanizmu CISAF funkcjonującego w 2026 r. wyklucza możliwość wykorzystania bardziej elastycznych warunków przewidzianych w METSAF. Jednocześnie, w przypadku ewentualnego przedłużenia przez Komisję Europejską obowiązywania METSAF na okres po 2026 r., wskazujemy na potrzebę uwzględnienia tych bardziej elastycznych ram również w krajowych przepisach wdrażających CISAF.		
246.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 2 pkt 2	Zaproponowane brzmienie definicji legalnej „energochłonności” stoi w sprzeczności z dalszym brzmieniem projektowanej regulacji. Projektodawcy proponują, aby energochłonność była rozumiana tylko i wyłącznie przez pryzmat kosztów energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej, ignorując jednocześnie, że energia elektryczna jest jedną z form energii wykorzystywanych w przemyśle i stanowiących część wartości produkcji sprzedanej. Z punktu widzenia zakładów przemysłowych, zwłaszcza energochłonnych, wykorzystujących ciepło średnio- i wysokotemperaturowe, wpływ kosztów energii powinien być rozpatrywany z szerokiej perspektywy, a nie wyłącznie z punktu widzenia energii elektrycznej. Wszystkie działania zwiększające rezylencję na koszty energetyczne, w szczególności poprzez poprawę efektywności energetycznej, powinny być traktowane jako rozwiązania wpisujące się w poprawę sytuacji przemysłu energochłonnego. Negatywne konsekwencje zawężenia przez projektodawców energochłonności do energii elektrycznej widać chociażby przy wykładni art. 5 ust. 2, określającego szczegółowy zakres programu wsparcia, jaki ma zostać przyjęty przez Radę Ministrów. Zgodnie z pkt 9 Rada Ministrów w programie określi: „sposób mierzenia wpływu realizacji programu na bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności lub jednostkowej ceny energii elektrycznej, efektywność ekonomiczną oraz zatrudnienie”. Taki zakres delegacji ustawowej może wyłączać możliwość realizacji inwestycji obniżających poziom emisyjności poprzez zwiększenie wykorzystania energii elektrycznej w miejsce innych form lub nośników energii. Przykładowo zastąpienie technologii pozyskiwania wodoru opartej na reformingu parowym gazu ziemnego i zelektryfikowanie procesu pozyskiwania wodoru poprzez elektrolizę skutkować będzie obniżeniem emisji gazów cieplarnianych, ale jednocześnie	Art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: 2) <i>energochłonności – należy przez to rozumieć udział kosztów wykorzystywanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej w danym roku;</i>	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			zwiększeniem zużycia energii elektrycznej. Dodatkowo, w przypadku wąskiego rozumienia tego kryterium, dojdzie również do wzrostu udziału energii elektrycznej w kosztach, ponieważ pojawi się nowy zelektryfikowany proces technologiczny, zwiększający tym samym zapotrzebowanie na energię elektryczną i koszt jej pozyskania. Wydaje się, że osiągnięcie powyżej przedstawionego efektu nie jest też celem samych projektodawców, bowiem w katalogu rodzajów inwestycji kwalifikujących się do sfinansowania w ramach inwestycji mandatowych, w art. 3 ust. 7 pkt 2 Projektu, wprost wskazano, iż inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną mieszczą się w zakresie inwestycji realizujących cele CISAF. Może to wskazywać na niespójność pomiędzy definicją legalną „energochłonności” a katalogiem przykładowych inwestycji realizujących cele CISAF. Taki wniosek jest również istotny w kontekście strategicznych kierunków transformacyjnych wskazywanych przez Komisję Europejską w różnych częściach Electrification Action Plan, a także w ramach tegorocznej aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu (s. 64).		
247.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 3 ust. 5	Projektowany art. 3 ust. 5 wprowadza górny pułap wsparcia w kolejnych dwóch latach, wyznaczany przez wysokość wsparcia udzielonego w pierwszym roku. Ograniczenie nie wynika z warunków udzielania pomocy określonych w CISAF, a jego wprowadzenie nie zostało szerzej wyjaśnione w dokumentacji projektu. Wysokość wsparcia w poszczególnych latach powinna odpowiadać aktualnym uwarunkowaniom mającym wpływ na poziom należnej pomocy, w tym rzeczywistemu zużyciu energii elektrycznej oraz poziomowi cen energii w danym okresie kwalifikowanym. Przyjęcie wysokości wsparcia z pierwszego roku jako górnego limitu dla kolejnych lat może prowadzić do sytuacji, w której wzrost kosztów energii elektrycznej nie znajdzie odpowiedniego odzwierciedlenia w wysokości udzielanej pomocy. Dodatkowo poziom zużycia energii elektrycznej w przedsiębiorstwie przemysłowym może podlegać istotnym wahaniom pomiędzy poszczególnymi okresami kwalifikowanymi, m.in. w związku z remontami, przestojami technologicznymi, awariami, zmianami poziomu produkcji czy uruchamianiem nowych instalacji. Jeżeli pierwszy rok funkcjonowania mechanizmu przypadnie na okres	W art. 3 skreśla się ust. 5: ~~5. Wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w pierwszym roku.~~	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			obniżonego zużycia energii, przyjęcie wysokości wsparcia z tego roku jako górnego limitu dla kolejnych lat może prowadzić do nieuzasadnionego ograniczenia pomocy również po powrocie przedsiębiorstwa do normalnego poziomu działalności. Doświadczenia ostatnich lat pokazują przy tym, że rynek energii pozostaje szczególnie wrażliwy na nagłe i trudne do przewidzenia czynniki zewnętrzne, w tym zaburzenia łańcuchów dostaw, konflikty geopolityczne czy gwałtowne zmiany cen surowców energetycznych. Pandemia COVID-19, agresja Rosji na Ukrainę oraz napięcia na Bliskim Wschodzie potwierdziły, że warunki cenowe na rynku energii mogą istotnie zmieniać się w relatywnie krótkim okresie. W takich warunkach mechanizm wsparcia powinien zachowywać odpowiednią elastyczność i umożliwiać uwzględnienie zmian kosztów ponoszonych przez odbiorców energochłonnych w kolejnych okresach kwalifikowanych. Ograniczenie przewidziane w art. 3 ust. 5 może mieć znaczenie również w przypadku przedsiębiorców korzystających równolegle z rekompensat przyznawanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. Zgodnie z art. 4 projektu wysokość wsparcia udzielanego na podstawie projektowanej ustawy jest powiązana z wysokością pomocy uzyskanej w ramach systemu rekompensat. Wysokość rekompensat może różnić się w poszczególnych latach, m.in. w zależności od poziomu produkcji oraz innych parametrów stanowiących podstawę ich obliczenia. W konsekwencji kwota wsparcia należna przedsiębiorcy w pierwszym roku może być niższa niż kwota, do której byłby on uprawniony w kolejnych okresach kwalifikowanych. Mając powyższe na uwadze, zasadne jest ustalanie wysokości wsparcia odrębnie dla każdego okresu kwalifikowanego, zgodnie z warunkami występującymi w danym roku, bez odnoszenia jej do kwoty wsparcia udzielonej w pierwszym roku. W związku z powyższym postulujemy usunięcie pułapu przewidzianego w projektowanym art. 3 ust. 5.		
248.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 3 ust. 7	1. Proponujemy, aby początek biegu terminu na realizację inwestycji biegł od momentu zakończenia wypłat w ramach całego, maksymalnie trzyletniego okresu wsparcia.	W art. 3 ust. 7 po pkt 1 dodaje się pkt 2 w brzmieniu: „2) inwestycje w rozwiązania w zakresie magazynowania energii;”	Uwaga odrzucona. Wskazany termin jest określony na podstawie Komunikatu CISAF. Szczegóły dotyczące

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			W przypadku dużych inwestycji dekarbonizacyjnych kwoty uzyskane w ramach mechanizmu wsparcia w jednym roku mogą być niewystarczające do sfinansowania pełnego zakresu planowanego przedsięwzięcia. Obecna konstrukcja mechanizmu może w konsekwencji skłaniać przedsiębiorców do realizacji mniejszych, mniej kompleksowych inwestycji zamiast większych przedsięwzięć wymagających uruchomienia odpowiednio większego strumienia finansowania. Zaproponowane rozwiązanie pozwoliłoby również przedsiębiorcy, po zakończeniu całego okresu wsparcia, dysponować pełną informacją o łącznej wysokości środków, które – w związku z uczestnictwem w mechanizmie CISAF – powinny zostać przeznaczone na realizację inwestycji dekarbonizacyjnych. Ułatwiłoby to odpowiednie zaplanowanie zakresu, harmonogramu oraz finansowania inwestycji. Postulujemy zatem, aby termin 48 miesięcy na oddanie inwestycji do użytkowania był liczony od dnia zakończenia wypłaty wsparcia. 2. Kierunkowy zakres inwestycji kwalifikujących się do rozliczenia w ramach mechanizmu CISAF, zaproponowany przez projektodawcę, odzwierciedla rozwiązania wskazane w pkt 121 CISAF. Jednocześnie regulacja ta powinna być odczytywana w szerszym kontekście działań podejmowanych na poziomie Unii Europejskiej w zakresie polityki klimatyczno-energetycznej oraz transformacji sektora przemysłowego. W związku z tym proponujemy szersze określenie celu inwestycji kwalifikowanych, tak aby obejmował on przedsięwzięcia zmierzające do ograniczenia wpływu kosztów energetycznych na działalność przedsiębiorcy. Pozwoliłoby to uniknąć nadmiernego zawężenia działań proefektywnościowych wyłącznie do ich oddziaływania na system elektroenergetyczny, a jednocześnie lepiej odzwierciedlałoby specyfikę inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe. 3. Projektowane przepisy w katalogu przedsięwzięć, które beneficjent wsparcia będzie mógł realizować w wykonaniu obowiązku przeznaczenia wsparcia na własne inwestycje, nie wymieniają wprost rozwiązań w zakresie magazynowania energii. Jest to o tyle niezrozumiałe, że CISAF (pkt 121) wprost takie inwestycje wskazuje. Fakt, iż magazyny energii nie zostały	dotychczasowe pkt 2–4 oznaczyć odpowiednio jako pkt 3–5: 7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia zakończenia wypłaty udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia wpływu kosztów energetycznych na działalność przedsiębiorcy funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają ~~potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego~~ oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym: 1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego; 2) inwestycje w rozwiązanie w zakresie magazynowania energii; 3) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną; 4) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy; 5) inwestycje w infrastrukturę umożliwiającą elastyczną i bezpieczną pracę instalacji przedsiębiorcy; 6) długoterminowe umowy zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o	inwestycji zostaną określone w programie rządowym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wymienione w uzasadnieniu projektu przedmiotowej ustawy, budzi wątpliwości co do tego, czy ich pominięcie jest celowe. Zwracamy uwagę, że magazyny energii mogą pełnić istotną rolę w stabilizacji pracy systemu elektroenergetycznego, a także wzmacniać bezpieczeństwo pracy zakładów energochłonnych. Stąd postulujemy, aby w katalogu inwestycji, które mogą być finansowane w związku z otrzymaniem wsparcia na podstawie projektowanych przepisów, rozwiązania w zakresie magazynowania energii zostały wymienione wprost. Postulujemy uzupełnienie art. 3 ust. 7 o wyraźne wskazanie inwestycji w rozwiązania w zakresie magazynowania energii, poprzez dodanie ich jako odrębnej kategorii inwestycji oraz odpowiednie przenieś numerowanie kolejnych punktów. 4. Zasadne jest również uwzględnienie w katalogu określonym w art. 3 ust. 7 długoterminowych umów zakupu energii elektrycznej z OZE (PPA). Umowy takie mogą ograniczać ekspozycję przedsiębiorstw energochłonnych na zmienność cen energii elektrycznej, zwiększać przewidywalność kosztów jej zakupu, a jednocześnie wspierać rozwój nowych mocy wytwórczych ze źródeł odnawialnych. Rozwiązanie takie zostało przyjęte również w niemieckim mechanizmie wsparcia wdrażającym pkt 4.5 CISAF, zatwierdzonym przez Komisję Europejską, w którym wśród kwalifikowanych inwestycji w moce wytwórcze OZE wskazano również możliwość ich realizacji poprzez PPA dotyczące nowych lub zmodernizowanych instalacji OZE.	<i>odnawialnych źródeł energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762 oraz z 2024 r. poz. 834), które po raz pierwszy wprowadziły energię elektryczną do sieci po dniu podpisania umowy.</i>	
249.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 3 ust. 8	Projektowany art. 3 ust. 8 przewiduje możliwość wydłużenia terminu na oddanie inwestycji do użytkowania do 60 miesięcy, jeżeli z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe jej zrealizowanie w terminie 48 miesięcy. W przypadku dużych i złożonych projektów przemysłowych również taki termin może jednak okazać się niewystarczający, w szczególności z uwagi na czasochłonne procedury administracyjne i przyłączeniowe, długie terminy dostaw urządzeń lub skalę i stopień złożoności przedsięwzięcia. Zwracamy uwagę, że pkt 122 CISAF dopuszcza zastosowanie dłuższego terminu realizacji inwestycji, jeżeli jest to właściwe ze	<i>8. W przypadku gdy z przyczyn technicznych o charakterze obiektywnym nie jest możliwe oddanie inwestycji do użytkowania w terminie, o którym mowa w ust. 7, inwestycja może zostać oddana do użytkowania w terminie dłuższym, odpowiednim ze względów technicznych, pod warunkiem że ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności lub jednostkowej ceny energii elektrycznej.</i>	Uwaga odrzucona. Termin 48 miesięcy wynika z Wytycznych KE CISAF. Natomiast termin 60 miesięcy wynika z konieczności określenia terminu zakończenia programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			względów technicznych, nie ustanawiając przy tym sztywnego maksymalnego limitu 60 miesięcy. Z tego względu zasadne jest pozostawienie możliwości indywidualnego wydłużenia terminu realizacji inwestycji w przypadkach, w których jest to obiektywnie uzasadnione jej charakterem technicznym. Pozwoliłoby to uniknąć sytuacji, w której największe i najbardziej kompleksowe przedsięwzięcia przemysłowe nie mogłyby zostać zrealizowane w ramach mechanizmu wyłącznie z uwagi na sztywny limit czasowy.		
250.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 7 ust. 1 pkt 12	Projektowany art. 7 ust. 1 pkt 12 przewiduje, że jednym z warunków uzyskania wsparcia jest spełnienie przez przedsiębiorcę kryteriów kwalifikacji określonych w ustawie, programie oraz ogłoszeniu o naborze. Wątpliwości budzi w szczególności możliwość określania dodatkowych kryteriów kwalifikacji na poziomie ogłoszenia o naborze. Warunki przesądzające o możliwości ubiegania się przedsiębiorcy o wsparcie powinny być określone w sposób odpowiednio przejrzysty i przewidywalny oraz znane potencjalnym beneficjentom z odpowiednim wyprzedzeniem. Ogłoszenie o naborze powinno służyć przede wszystkim uszczegółowieniu zasad organizacyjnych naboru oraz wskazaniu sposobu wykazania spełnienia wcześniej określonych warunków, a nie stanowić podstawę do wprowadzania nowych przesłanek dostępu do wsparcia. Ma to szczególne znaczenie dla przedsiębiorstw przemysłowych, które przed złożeniem wniosku muszą odpowiednio wcześniej zaplanować udział w mechanizmie oraz przygotować wymaganą dokumentację. Z tego względu proponujemy, aby kryteria kwalifikacji przedsiębiorców wynikały z ustawy oraz programu przyjmowanego przez Radę Ministrów, natomiast ogłoszenie o naborze określało sposób ich stosowania.	Art. 7 ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie: „12) spełnia kryteria kwalifikacji określone w ustawie i programie.”	Uwaga przyjęta.
251.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 8	Projektodawca proponuje, aby co najmniej 20% kosztów kwalifikowanych realizacji inwestycji pochodziło ze środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania. Stanowi to jednak dodatkowy wymóg w stosunku do warunków określonych w CISAF. CISAF przewiduje obowiązek minimalnego udziału środków własnych w przypadku pomocy na zapewnienie	Proponuje się skreślenie art. 8 w całości.	Uwaga odrzucona. Wskazany warunek 20% wkładu własnego realizacji inwestycji służy zwiększeniu

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wystarczających zdolności produkcyjnych w zakresie czystych technologii, natomiast wprowadzenie analogicznego wymogu w odniesieniu do mechanizmu tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych nie wynika z ram unijnych. Projekt nie określa przy tym jednoznacznie sposobu wykazania przez przedsiębiorcę spełnienia wymogu dotyczącego udziału środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania, co może rodzić dodatkowe wątpliwości na etapie ubiegania się o wsparcie. Podobne wątpliwości budzi wymóg ustanowienia na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości 120% udzielonego wsparcia. CISAF nie przewiduje takiego wymogu. Warto w tym kontekście odwołać się również do mechanizmu rekompensat kosztów pośrednich funkcjonującego na podstawie ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. Pomimo znacznej nominalnej wartości udzielanego wsparcia oraz funkcjonowania obowiązków związanych z podejmowaniem działań o charakterze proklimatycznym, mechanizm ten nie przewiduje dodatkowych zabezpieczeń o charakterze cywilnoprawnym na rzecz operatora pomocy. Zwracamy również uwagę, że instrumenty wsparcia oparte na CISAF wdrożone w innych państwach członkowskich, w tym w Niemczech, Słowenii i Bułgarii, nie przewidują analogicznego wymogu ustanowienia zabezpieczenia. Sami projektodawcy trafnie wskazują w uzasadnieniu projektu, że „Sektory energochłonne, zwłaszcza te, które konkurują na rynkach globalnych, mierzą się obecnie z ogromnymi trudnościami (...) Sytuacja ta stanowi istotne zagrożenie dla krajowej gospodarki, rynku pracy, społeczeństwa, a nawet bezpieczeństwa narodowego”. Jednocześnie w dokumentacji projektu podkreślono pilność wprowadzenia rozwiązania ze względu na zagrożenie dla konkurencyjności i kondycji polskiego przemysłu energochłonnego. W kontekście tak zdiagnozowanej sytuacji wprowadzenie dodatkowych warunków dostępu do wsparcia wymaga, w naszej ocenie, szczególnego uzasadnienia. Trudna sytuacja przedsiębiorstw energochłonnych ogranicza ich zdolność do angażowania dodatkowych środków własnych w działania dekarbonizacyjne, a w szczególności może utrudniać ustanowienie zabezpieczenia na poziomie 120% udzielonego wsparcia.		prawdopodobieństwa realizacji inwestycji. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Ustanowienie zabezpieczenia przekraczającego wartość otrzymanego wsparcia może ponadto angażować dostępne limity kredytowe i gwarancyjne przedsiębiorstw oraz generować dodatkowe koszty finansowe, co przy znacznych kwotach pomocy może istotnie ograniczać ekonomiczną wartość projektowanego instrumentu. Oba projektowane wymogi mogą w konsekwencji ograniczać dostępność mechanizmu dla podmiotów, do których wsparcie jest kierowane, a w niektórych przypadkach prowadzić do rezygnacji z udziału w programie z uwagi na brak możliwości spełnienia dodatkowych warunków finansowych. Taki efekt byłby trudny do pogodzenia z podstawowym celem projektowanego mechanizmu, jakim jest wsparcie konkurencyjności przedsiębiorstw energochłonnych.		
252.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 11	Proponowane wprowadzenie komisji konkursowej, której zadaniem byłaby weryfikacja wniosków, ustalanie listy przedsiębiorców zakwalifikowanych do udzielenia wsparcia, a w przypadku gdy łączna wartość wnioskowanego wsparcia przekracza dostępny budżet – również dokonywanie merytorycznej oceny wniosków, może wiązać się z szeregiem wątpliwości dotyczących funkcjonowania projektowanego mechanizmu. Po pierwsze, wprowadzenie komisji konkursowej jest w znacznej mierze związane z potrzebą merytorycznej oceny projektów inwestycyjnych, które – zgodnie z art. 13 ust. 3 pkt 3 projektu – powinny zostać sprecyzowane i uzyskać pozytywną ocenę techniczną już na etapie ubiegania się o wsparcie (zob. szerzej uwaga z pkt 11). W przypadku uwzględnienia postulatu dotyczącego odejścia od obowiązku konkretyzowania inwestycji już na etapie składania wniosku zasadne byłoby zatem odpowiednie przeanalizowanie również zakresu zadań komisji konkursowej. Po drugie, wątpliwości może budzić sposób zapewnienia obiektywności i porównywalności kryteriów oceny wniosków, w szczególności w sytuacji, gdy o dostępne środki będą ubiegać się przedsiębiorstwa reprezentujące różne sektory energochłonne. Jak wskazują sami projektodawcy w OSR: „Sektory energochłonne, zwłaszcza te które konkurują na rynkach globalnych, mierzą się obecnie z ogromnymi trudnościami. Rywalizacja z podmiotami z krajów trzecich, nieobciążonymi w takim stopniu kosztami polityki klimatycznej oraz korzystającymi z dostępu do tanich surowców	Proponuje się wykreślenie w całości przepisów ustanawiających komisję konkursową oraz rezygnację z tego mechanizmu wyboru beneficjentów pomocy. W przypadku gdy łączne zapotrzebowanie na wsparcie przekroczy dostępny budżet, preferowanym rozwiązaniem powinno być zwiększenie puli środków przeznaczonych na program, a w przypadku braku takiej możliwości – proporcjonalne ograniczenie wysokości wsparcia dla pozostałych beneficjentów. Wprowadzenie powyższej zmiany wymaga odpowiedniego dostosowania pozostałych przepisów odnoszących się do komisji konkursowej, w szczególności art. 15 oraz art. 18 ust. 1 i 2.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			energetycznych, a także z podmiotami z innych krajów Europy, które w większym zakresie wspierają przemysł energochłonny w zakresie kosztów energii, staje się niemożliwa i prowadzi do postępującej redukcji działalności produkcyjnej w Polsce”. W tym kontekście zasadne jest pytanie, czy przy ocenie wniosków możliwe będzie odpowiednie uwzględnienie specyfiki poszczególnych sektorów oraz uwarunkowań wykraczających poza sam projekt inwestycyjny przedstawiony we wniosku. W przypadku porównywania przedsiębiorstw funkcjonujących w różnych sektorach znaczenie mogą mieć m.in. poziom ekspozycji na konkurencję międzynarodową, miejsce danego sektora w łańcuchach wartości, jego znaczenie dla potencjału gospodarczego kraju czy sektora obronnego. Ta sama kwota wsparcia może bowiem przynosić odmienne efekty w zakresie dekarbonizacji i konkurencyjności w zależności od sektora, do którego zostanie skierowana. Dodatkową wątpliwość budzi możliwość istotnie odmiennego potraktowania przedsiębiorców znajdujących się w porównywalnej sytuacji. W przypadku ograniczonego budżetu dwóch przedsiębiorców z tego samego sektora, ponoszących porównywalne koszty energii i spełniających warunki kwalifikacji do programu, może uzyskać zasadniczo różny poziom wsparcia w zależności od miejsca zajęcia w rankingu. W skrajnym przypadku jeden z nich może otrzymać wsparcie, podczas gdy drugi zostanie go pozbawiony. Z punktu widzenia celu mechanizmu, którym jest ograniczenie ekspozycji przedsiębiorstw energochłonnych na wysokie ceny energii elektrycznej, bardziej adekwatnym rozwiązaniem byłoby proporcjonalne ograniczenie wysokości pomocy dla kwalifikujących się beneficjentów w przypadku niewystarczającego budżetu. Po trzecie, wątpliwości może budzić również skład komisji konkursowej, w szczególności udział przedstawiciela Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. PSE, jako operator systemu przesyłowego, realizuje zadania o szczególnym charakterze związane przede wszystkim z zarządzaniem Krajowym Systemem Elektroenergetycznym. Perspektywa ta jest niewątpliwie istotna z punktu widzenia funkcjonowania projektowanego mechanizmu, jednocześnie może jednak w naturalny sposób akcentować znaczenie projektów przynoszących korzyści z punktu widzenia pracy systemu elektroenergetycznego, np. zwiększających jego		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			elastyczność. Zasadne byłoby zatem zapewnienie, aby w procesie oceny w odpowiednim stopniu uwzględniana była również perspektywa przemysłowa, w tym potrzeby inwestycyjne i konkurencyjnościowe poszczególnych sektorów. Po czwarte, ocena dokonywana przez komisję konkursową powinna odbywać się w sposób zapewniający odpowiedni poziom transparentności, tak aby ograniczyć ryzyko powstawania wątpliwości co do wyboru poszczególnych beneficjentów. Jednocześnie pełna przejrzystość procesu może pozostawiać w napięciu z koniecznością ochrony informacji dotyczących inwestycji wskazanych we wnioskach, w szczególności informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa lub know-how związane z konkretnym projektem. Z tego względu istotne będzie odpowiednie wyważenie obu tych wartości. Po piąte, porównanie projektowanego rozwiązania z modelem przyjętym w Niemczech wskazuje na bardziej rygorystyczne podejście polskiego projektodawcy w zakresie konkretyzacji inwestycji już na etapie składania wniosku. W modelu niemieckim złożenie wniosku nie wymaga przedstawienia ostatecznie skonkretyzowanego projektu inwestycyjnego. Wymagane jest natomiast zobowiązanie do realizacji inwestycji należącej do jednej z kwalifikowanych kategorii oraz późniejsze udokumentowanie jej faktycznej realizacji. Rozwiązanie to zapewnia większą elastyczność w zakresie planowania przedsięwzięć inwestycyjnych i może stanowić użyteczny punkt odniesienia przy dalszych pracach nad krajowym mechanizmem. Biorąc pod uwagę powyższe należy dojść do wniosku, że propozycja komisji konkursowej rodzi znaczące trudności we wdrożeniu, nie wspiera głównego celu projektu jakim jest zmniejszenie wpływu wysokich cen energii elektrycznej na przedsiębiorstwa energochłonne, a jednocześnie komplikuje dodatkowo mechanizm wyboru beneficjentów wsparcia.		
253.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 13 ust. 2 pkt 5 i ust. 3 pkt 3	Wymóg przeznaczenia co najmniej 50% kwoty wsparcia otrzymanego w ramach CISAF na projekty mające ograniczać wpływ kosztów energii na przedsiębiorstwa energochłonne został wprost wpisany w CISAF i jest spójny z konstrukcją oraz celem projektowanego mechanizmu.	Proponuje się usunięcie z art. 13 ust. 2 pkt 5 oraz ust. 3 pkt 3 obowiązku wskazania konkretnej inwestycji już na etapie składania wniosku oraz zastąpienie go obowiązkiem następczym, obejmującym wskazanie, realizację, sprawozdanie	Raport - Uwaga odrzucona. Wymogi dotyczące raportu oceny technicznej inwestycji określi program.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Jednakże zaproponowane przez projektodawców rozwiązanie polegające na obowiązku wskazania już na etapie składania wniosku konkretnych inwestycji jest rozwiązaniem niekorzystnym zarówno z perspektywy przedsiębiorców, jak i konstrukcji projektowanego mechanizmu. Zamiast tworzyć system zachęt do alokacji środków przez beneficjentów w najbardziej efektywne instalacje ograniczające energochłonność lub poprawiające parametry kosztowe instalacji, rozwiązanie takie może skutkować realizacją inwestycji mniej efektywnych z punktu widzenia celów CISAF, lecz najłatwiejszych do skonkretyzowania w krótkim czasie przed naborem. Tak daleko idący wymóg należy ocenić także w kontekście podobnych obowiązków wynikających z prawa unijnego i stosowanych w przepisach krajowych w odniesieniu do odbiorcy przemysłowego z ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68, 516, 900 i 912) czy na gruncie podmiotu uprawnionego do rekompensat kosztów pośrednich na podstawie ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. W obu przypadkach beneficjenci wsparcia zobligowani są do przeznaczenia części otrzymanego wsparcia na realizację działań dekarbonizacyjnych, jednak skonkretyzowanie tych działań dekarbonizacyjnych nie jest wymogiem złożenia samego wniosku i ma charakter następczy. Z tego względu proponujemy usunięcie z treści projektu wymogu, aby wnioskodawcy wskazywali projekty dekarbonizacyjne już na etapie składania wniosku i zastąpienia tego wymogu obowiązkiem następczym realizowanym, sprawozdawanym i weryfikowanym po okresie uzyskania przedmiotowego wsparcia.	i weryfikację inwestycji po uzyskaniu wsparcia.	Inwestycja - Uwaga odrzucona. Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, pożądanym zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem wyznaczonym przez Program.
254.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 14 ust. 1	Proponujemy wyraźne wskazanie co najmniej trzymiesięcznego terminu pomiędzy publikacją ogłoszenia o naborze a rozpoczęciem naboru. Przedsiębiorstwa zainteresowane uczestnictwem w systemie wsparcia powinny mieć zapewniony odpowiedni czas na przygotowanie wniosków.	Art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie: <i>1. Minister właściwy do spraw gospodarki publikuje ogłoszenie o naborze na stronie podmiotowej, w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie jest publikowane również na stronie internetowej operatora pomocy. Ogłoszenie o naborze publikuje się nie później niż na 3 miesiące przed dniem rozpoczęcia naboru.</i>	Uwaga odrzucona. Ogłoszenie o naborze zostanie opublikowane najszybciej jak to będzie możliwe.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
255.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 20 ust. 2	1. Postulat skreślenia pkt 1 pozostaje związany z postulowaną w uwadze do art. 13 ust. 2 pkt 5 i ust. 3 pkt 3 rezygnacją z obowiązku konkretyzowania inwestycji już na etapie składania wniosku. W przypadku uwzględnienia tego postulatu odpowiedniego przeanalizowania i dostosowania wymaga również art. 20 ust. 2 pkt 3, który odwołuje się do „inwestycji wskazanej we wniosku”. 2. Podstawą udzielenia projektowanego wsparcia ma być umowa. Projekt przewiduje jednocześnie dwa rodzaje konsekwencji związanych z jej naruszeniem. Z jednej strony przewidziano obowiązek zwrotu wsparcia wraz z odsetkami w przypadkach określonych w art. 25 ust. 1. Z drugiej strony umowa ma przewidywać również kary umowne za jej nienależyte wykonanie. Takie rozwiązanie może prowadzić do nadmiernego kumulowania sankcji wobec przedsiębiorców korzystających ze wsparcia. Sam obowiązek zwrotu wsparcia wraz z odsetkami, biorąc pod uwagę potencjalną wysokość udzielonej pomocy, może stanowić istotne obciążenie finansowe dla beneficjenta. Należy przy tym mieć na uwadze, że instrument wsparcia jest kierowany do podmiotów funkcjonujących w warunkach wysokiej presji kosztowej, która w istotny sposób wpływa na ich konkurencyjność. Dodatkowe sankcje mogą zwiększać ryzyko związane z udziałem w mechanizmie, w szczególności w przypadku naruszeń o charakterze nieumyślnym lub formalnym. Postulujemy zatem rezygnację z kar umownych jako dodatkowej sankcji albo, alternatywnie, wyraźne ograniczenie możliwości ich zastrzegania wyłącznie do naruszeń innych niż te, które skutkują obowiązkiem zwrotu wsparcia. W takim przypadku zasadne byłoby również ustawowe określenie maksymalnej łącznej wysokości kar umownych, np. na poziomie nieprzekraczającym 10% wartości uzyskanego wsparcia.	W art. 20 ust. 2 skreśla się pkt 1 oraz pkt 6: 2. Umowa określa w szczególności: 1) ~~szczegółowe przeznaczenie wsparcia;~~ 2) wysokość przyznanego wsparcia oraz sposób i szczegółowe warunki jego wypłaty; 3) zakres i warunki realizacji inwestycji wskazanej we wniosku; 4) sposób i termin rozliczenia wsparcia, w tym zobowiązanie przedsiębiorcy do zwrotu wsparcia, jeżeli wsparcie zostało nienależnie pobrane lub w wysokości wyższej niż należna lub nieprawidłowo wykorzystane; 5) sposób i tryb kontroli realizacji umowy; 6) ~~kary umowne w przypadku nienależytego wykonania umowy;~~ 7) warunki rozwiązania umowy.	Art. 20 ust. 2 pkt 1 – uwaga odrzucona Usunięcie art. 20 ust. 2 pkt 6 – uwaga przyjęta.
256.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	art. 21	Postulat skreślenia art. 21 stanowi konsekwencję postulowanej w uwadze do art. 8 rezygnacji z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości 120% udzielonego wsparcia.	Skreśla się art. 21.	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
					procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.
257.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	Załącznik do projektu ustawy	Zwracamy uwagę na potrzebę weryfikacji kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności wskazanych w załączniku do projektu ustawy. Kolumna obejmująca kody działalności została oznaczona jako „PKD 2025”, jednak część wskazanych w niej kodów oraz odpowiadających im nazw działalności wydaje się odwoływać do klasyfikacji PKD 2007. Rozbieżności widoczne są m.in. w odniesieniu do działu 22. W załączniku wskazano kod 22.19 „Produkcja pozostałych wyrobów z gumy” oraz kod 22.29 „Produkcja pozostałych wyrobów z tworzyw sztucznych”, podczas gdy w PKD 2025 działalności te zostały sklasyfikowane odpowiednio pod kodami 22.12 oraz 22.26. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że wprowadzenie PKD 2025 wiązało się nie tylko ze zmianami oznaczeń poszczególnych działalności, ale w niektórych przypadkach także z podziałem lub zmianą zakresu dotychczasowych grupowań. Kwestia ta ma szczególne znaczenie z uwagi na to, że kody wskazane w załączniku bezpośrednio determinują zakres podmiotów uprawnionych do ubiegania się o wsparcie na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 projektu. Ewentualne rozbieżności pomiędzy oznaczeniem kodu a właściwą klasyfikacją mogą zatem prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych dotyczących kwalifikowalności przedsiębiorców do programu. Należy również zauważyć, że zgodnie z przepisami przejściowymi PKD 2007 może być stosowana do 31 grudnia 2026 r., podczas gdy projektowana ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2027 r. Tym bardziej zasadne jest zapewnienie, aby załącznik od momentu wejścia w życie ustawy w sposób jednoznaczny i spójny odwoływał się do klasyfikacji PKD 2025. Z tego względu proponuje się kompleksową weryfikację kodów i nazw działalności wskazanych w załączniku do projektu oraz ich dostosowanie do PKD 2025, z zachowaniem zamierzonego zakresu sektorów uprawnionych do skorzystania ze wsparcia.	Proponuje się odpowiednie dostosowanie załącznika do ustawy poprzez kompleksową weryfikację i aktualizację wskazanych w nim kodów oraz nazw działalności zgodnie z PKD 2025, z zachowaniem zakresu działalności objętych projektowanym mechanizmem wsparcia.	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
258.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 4	Projekt przewiduje brak możliwości skorzystania ze wsparcia z programu CISAF jeżeli podmiot otrzymał rekompensaty (w wysokości równej lub wyższej niż wynikającej z programu CISAF). Takie podejście jest niewłaściwe i nie jest zgodne z wytycznymi pomocowymi CISAF. Według uzasadnienia projektu przepisy te dotyczą kumulacji pomocy z obu systemów. Jednak w tym zakresie kluczowe jest rozróżnienie kumulacji pomocy od łączenia pomocy z obu mechanizmów. Kumulacja dotyczy tylko i wyłącznie tych samych kosztów kwalifikowanych. Aby określić te same koszty kwalifikowane konieczne jest wyodrębnienie zużycia energii elektrycznej podmiotu, które objęte jest rekompensatami kosztów pośrednich. Takie zużycie rzeczywiście podlega zasadom kumulacji na zasadach określonych w projekcie ustawy. Natomiast pozostałe zużycie energii elektrycznej podmiotu (tj. zużycie nieobjęte rekompensatami) może podlegać dopłatom w oparciu o CISAF. Potwierdzenie tego faktu znajduje się w: - Wytycznych CISAF – które wskazują na ograniczenia wysokości pomocy z obu środków w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych. - Wytycznych METSAF – które zwiększają możliwość kumulacji pomocy z obu środków dotyczącej tego samego kwalifikującego się zużycia. - programach dopłat na bazie CISAF w innych krajach – które wydzielają część zużycia podmiotu objętą rekompensatami i pozostałą część zużycia dopuszczając do wsparcia na bazie CISAF. Należy więc zmienić brzmienie przepisów, tak aby jednoznacznie wynikało z nich, że korzystanie przez podmiot z rekompensat kosztów pośrednich nie zamyka mu drogi do korzystania z CISAF. Korzystanie przez podmiot z CISAF powinno być możliwe w odniesieniu do tej energii, która nie jest objęta rekompensatami. Do energii objętej rekompensatami, rzeczywiście zastosowanie ma	<i>podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807),</i> BEC_t - zużycie energii elektrycznej do wytworzenia produktu, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) 3. W przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) obliczona ilość energii elektrycznej objęta pomocą publiczną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) podlega proporcjonalnemu zmniejszeniu.” Przepis pierwotnego Art. 4. w projekcie ustawy należy przenieść do innego artykułu np. 4¹ i preredagować w taki sposób aby odnosiły się jedynie do zużycia energii objętego rekompensatami kosztów pośrednich. Z zastrzeżeniem aby przepisy odnosiły się do pomocy z CISAF i rekompensat za ten sam rok.	Uwaga przyjęta częściowo. Dokonano aktualizacji art. 4.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			warunek, że pomoc nie może być wyższa niż najwyższa kwota mająca zastosowanie na podstawie którychkolwiek z tych dwóch wytycznych – ETS (rekompensaty) i CISAF. Wolumen objęty rekompensatami powinien być kwalifikowany w pierwszej kolejności do 50% zużycia energii elektrycznej, które nie może być objęte pomocą w ramach dopłat CISAF (z racji faktu, że CISAF dopuszcza dopłaty jedynie dla 50% zużycia). Określenie zużycia energii objętego rekompensatami powinno wynikać ze wzorów na wysokość rekompensat. Ważną kwestią jest także jednoznaczne określenie, że należy zestawiać ze sobą wsparcie w ramach rekompensat i CISAF w zakresie, w którym dotyczą tego samego roku. Mianowicie rekompensaty otrzymane w okresie kwalifikowanym (w rozumieniu programu CISAF) są de facto rekompensatami za rok wcześniejszy. Tak więc ich wysokość nie powinna mieć związku ze wsparciem z CISAF za dany okres kwalifikowany. Zarówno wsparcie z rekompensat jak i z CISAF za rok n, jest wypłacane w roku n+1. W przypadku rekompensat, podmiot składa wniosek o pomoc do 31 marca, a faktycznie otrzymuje pomoc w czwartym kwartale. Nie jest natomiast znany szczegółowy harmonogram naborów i wypłat środków w ramach CISAF. Ustawa powinna jednoznacznie wskazywać, że łączenie i kumulacja obu środków pomocowych dotyczy wsparcia za ten sam rok.		
259.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Uwaga ogólna	Komisja Europejska wydała wytyczne METSAF, które wprowadzają możliwość czasowych zmian w programach dopłat do cen energii dla przemysłu bazujących na CISAF. Zmiany te prowadzą do zwiększenia pomocy poprzez: • Zwiększenie intensywności pomocy z max. 50% do max. 70% (w zakresie redukcji ceny rynkowej energii elektrycznej),	Dostosowanie przepisów ustawy do rozwiązań zawartych w wytycznych METSAF	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			bez jednoczesnego zwiększania obowiązku wydatkowania środków na cele dekarbonizacyjne. Modyfikacja zasad kumulacji wsparcia z CISAF oraz z systemu rekompensat kosztów pośrednich CO₂, która pozwala na kumulację pomocy w odniesieniu do tego samego zużycia energii do wysokości równej sumie maksymalnej kwoty pomocy wynikającej z wytycznych ETS i 50% maksymalnej kwoty pomocy z CISAF. W praktyce oznacza to, że energia objęta rekompensatami może zostać objęta także CISAF jednak z ograniczeniem do 50% wartości pomocy. Polski program dla odbiorców energochłonnych powinien wykorzystywać pełnie możliwości jakie dopuszcza prawo unijne oraz zaimplementować rozwiązania oparte o METSAF. Jest to niezbędne w celu niedopuszczenia, aby różnica między polskim przemysłem, a konkurentami z innych krajów stawała się jeszcze większa. Rozwiązania oparte o METSAF są szczególnie istotne dla podmiotów korzystających jednocześnie z rekompensat kosztów pośrednich takich jak hutnictwo, czyli dla podmiotów które zgodnie z Uzasadnieniem i OSR powinny być w największym stopniu beneficjentami rozwiązań – jako podmioty konkurujące na rynkach międzynarodowych i w których tworzenie wartości jest w dużym stopniu uzależnione od energii elektrycznej.		
260.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Uwaga ogólna	Jeżeli w dalszym ciągu istnieć będzie ryzyko niewystarczającego budżetu prowadzącego do nieefektywnej pomocy, należy wprowadzić priorytet dla sektorów, które posiadają szczególne znaczenie dla gospodarki i bezpieczeństwa – takich jak hutnictwo. Pomoc w pierwszej kolejności przydzielana jest w pełnej wysokości sektorom priorytetowym, w tym hutnictwu, natomiast jeżeli po tym kroku budżet nie zostanie wyczerpany, pomoc udzielana jest pozostałym sektorom. Potencjalna redukcja pomocy obejmuje jedynie podmioty z sektorów nieuznanych za priorytetowe.		Uwaga odrzucona. Załącznik do ustawy zawiera kody PKD wymienione w załączniku 1 do CEEAG, o którym mowa w Komunikacie CISAF.
261.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Uwaga ogólna	Projekt ustawy przewiduje, że to już na etapie wnioskowania o pomoc podmiot musi wskazywać jaką konkretną inwestycję zamierza wykonać wraz ze szczegółową dokumentacją i oceną techniczną projektu. Co więcej, to ocena tejże inwestycji ma stanowić o tym, czy podmiot w ogóle zakwalifikuje się do programu		Uwaga odrzucona - Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			czy nie, w sytuacji gdy budżet będzie niewystarczający dla wszystkich chętnych. Jest to podejście nad wyraz niekorzystne i stanowiące zbędne obciążenie dla przemysłu oraz najprawdopodobniej niezgodne z wytycznymi CISAF. Do wad tego rozwiązania należy zaliczyć: - Wytyczne CISAF nie wymagają wskazywania inwestycji już na etapie składania wniosku – jest to więc niepotrzebne obciążenie i utrudnienie nakładane na polskich odbiorców. - Opracowanie konkretnej inwestycji wraz z oceną techniczną wymagać będzie poniesienia znacznych nakładów finansowych i to bez gwarancji zwrotu. Jak wskazano we wcześniej części materiału, proponowany budżet programu w pierwszym roku wystarczy na dopłaty dla podmiotów o łącznym zużyciu ok. 6,6 TWh rocznie, podczas gdy do złożenia wniosku będą uprawnione podmioty o zużyciu ok. 30 TWh rocznie. Może to oznaczać, że do programu zostanie zakwalifikowane dosłownie kilka - kilkanaście podmiotów, a koszty opracowania inwestycji poniesie kilkaset firm. - Wytyczne CISAF mówią, że „W ramach kwalifikującego się sektora państwa członkowskie muszą zagwarantować, aby beneficjenci byli wybierani w oparciu o obiektywne, niedyskryminacyjne i przejrzyste kryteria, a pomoc była przyznawana zasadniczo w ten sam sposób wszystkim konkurentom w tym samym sektorze, jeśli są w podobnej sytuacji faktycznej.” Wybór beneficjentów programu przez komisję konkursową rodzi wątpliwości co do transparentności procesu oraz otwiera drogę do systemowych nadużyć. Kwalifikacja podmiotu przez pryzmat niejasnej oceny jego inwestycji narusza zasadę, że w podmioty w ramach tego samego sektora, znajdujące się w podobnej sytuacji powinny być traktowane tak samo. Na etapie składania wniosku nie jest znana wysokość wsparcia jaką podmiot uzyska na przestrzeni trzech lat. W wersji zaproponowanej do konsultacji, nieznana jest wysokość pomocy w drugim i trzecim roku, która zależeć będzie od nieznanymi przyszłych cen rynkowych energii oraz przyszłego kursu euro.		weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, požądane zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem wyznaczonym przez Program. Uwaga odrzucona i wyjaśniona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie. Na etapie wniosku znany jest poziom wsparcia, jaki przedsiębiorca uzyska w ciągu trzech lat. Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Możliwa jest więc sytuacja, że podmiot w drugim i trzecim roku nie uzyska nawet żadnej pomocy, natomiast był zmuszony do opracowania inwestycji w oparciu o pewne założenia co do tych kwot. W przypadku przyjęcia postulatu HIPH dotyczącego odejścia od formuły konkursowej i kwalifikacji do programu wszystkich podmiotów spełniających określone warunki, a następnie stosowania proporcjonalnej redukcji pomocy dla podmiotów – to poziom tej redukcji tworzy dodatkową niepewność co do kwoty otrzymanej pomocy. W związku z powyższym należy odejść od pomysłu wskazywania konkretnej inwestycji na etapie wniosku o pomoc. Podmiot powinien mieć możliwość określania konkretnej inwestycji w momencie, w którym będzie znał pełną wysokość pomocy jaką uzyska z programu w okresie trzech lat. Należy doprecyzować także, że termin na realizację inwestycji (48-60 miesięcy) liczony jest od momentu otrzymania przez podmiot pomocy za trzeci rok. Należy odejść od nietransparentnej procedury konkursowej. Wszystkie podmioty spełniające warunki kwalifikacji powinny otrzymać pomoc, natomiast w sytuacji, w której budżet programu jest niewystarczający, należy zastosować proporcjonalną redukcję pomocy. Można rozważyć także wprowadzenie limitów kwotowych wsparcia na pojedynczy podmiot oraz na grupę kapitałową.		ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, požądane zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem wyznaczonym przez Program.
262.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Uwaga ogólna	Należy określić możliwie szeroki katalog działań, którymi można realizować obowiązek inwestycji. W innych krajach pojawiła się np. możliwość realizacji warunku poprzez umowy PPA. Jest to ciekawy kierunek i polski rząd w rozmowach z Komisją Europejską powinien proponować możliwie elastyczne podejście np. proponując implementację warunkowości znaną z innych programów wsparcia tj. systemu rekompensat i z odbiorcy przemysłowego (opartą na wytycznych CEEAG). Im więcej możliwości realizacji obowiązku tym lepiej, gdyż pozwoli to na efektywniejsze przeznaczenie środków oraz pozwoli na ograniczenie ryzyka, że znaczna część przemysłu będzie zmuszona realizować duże przedsięwzięcia tego samego typu, w tym samym	Dodanie możliwości realizacji obowiązku poprzez warunkowość znaną z innych programów wsparcia tj. systemu rekompensat i z odbiorcy przemysłowego (opartą na wytycznych CEEAG).	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki ich realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			bardzo ograniczonym czasie. Należy za wszelką cenę uniknąć sytuacji, w której wykonawcy takich projektów będą mogli wykorzystać kumulację popytu do nieuzasadnionego podwyższania cen.		
263.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 2 pkt 3	Z racji ryzyka niewystarczającego budżetu prowadzącego do nieefektywnej pomocy należy wykluczyć z dopłat zużycie energii elektrycznej pochodzącej z autoprodukcji. Co do zasady energia pochodząca z własnych źródeł wytwórczych nie jest w aż takim stopniu dotknięta wyższymi kosztami jak energia pobrana z sieci.	3) kwalifikujące się zużycie – należy przez to rozumieć 50 % ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez przedsiębiorcę na własne potrzeby w okresie kwalifikowanym;	Uwaga częściowo przyjęta. Zmieniono definicję w projekcie.
264.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 3	Należy dookreślić jak rozumiane są nowe i modernizowane aktywa. Proponuje się aby były to aktywa uruchomione po raz pierwszy lub zmodernizowane po 31 grudnia 2025 r.	Art. 3 ust 9. Jako nowe lub zmodernizowane aktywa rozumie się aktywa uruchomione po raz pierwszy lub zmodernizowane po 31 grudnia 2025 r.	Uwaga odrzucona. Szczegóły dotyczące inwestycji zostaną określone w programie.
265.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 3 ust. 5	Zaproponowany przepis wprowadza górny pułap dla wnioskowanego wsparcia, wyznaczany przez wartość wskazaną w pierwszym wniosku. Jest to niezrozumiałe ograniczenie. Nie wynika ono z CISAF. Cel takiej regulacji nie został też wyjaśniony w uzasadnieniu. Należy zaś zwrócić uwagę, że dla wielu podmiotów przedmiotowe wsparcie będzie kumulowane ze wsparciem udzielanym na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych. Należy przy tym nadmienić, że wysokość przyszłych rekompensat na podstawie ww. ustawy nie jest znana (zależy bowiem nie tylko od wykonywania działalności objętej uprawnionym kodem, które to kody się zmieniają, ale także od produkcji danego zakładu w danym roku). Stąd nie można wykluczyć, że wysokość wnioskowanego wsparcia w pierwszym roku (ze względu na zasady kumulacji) dla danego przedsiębiorstwa będzie niższa w pierwszym roku, niż te, o które podmiot ten mógłby wnioskować w kolejnych 2 okresach. Ponadto może się okazać, że wyższe (niż w 1 roku) wsparcie w kolejnych 2 latach będzie uzasadnione wyższymi cenami rynkowymi energii elektrycznej (ceny rynkowe mogą wszak wzrosnąć w	~~5. Wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w pierwszym roku.~~	Uwaga odrzucona. Warunek ten jest niezbędny w celu umożliwienia zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji na etapie składania wniosku, a także w celu zaplanowania budżetu całego programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			kolejnych 2 latach). W tej sytuacji nie jest zrozumiałe wprowadzania ograniczenia, mogącego istotnie zmniejszyć środki dla przemysłu energochłonnego niezbędne dla utrzymania jego globalnej konkurencyjności. Ograniczenie to istotnie osłabia skalę realnego wsparcia. Z uwagi na powyższe postulujemy usunięcie pułapu przewidzianego w projektowanym art. 3 ust. 5.		
266.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 3 ust 7	Należy doprecyzować, że termin 48-60 miesięcy na realizację inwestycji liczony jest od wypłaty wsparcia za trzeci rok. Dopiero w tym momencie podmiot zna pełną wysokość otrzymanej pomocy i może przejść do możliwie efektywnej realizacji obowiązku.	7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wypłaty wsparcia za trzeci rok pomocy , w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (...),	Uwaga odrzucona. Wskazany warunek wynika bezpośrednio z CISAF.
267.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 3 ust. 7 pkt 2 ¹	Projektowane przepisy w katalogu przedsięwzięć, które beneficjent wsparcia będzie mógł zrealizować w wykonaniu obowiązku przeznaczenia wsparcia na własne inwestycje, nie wymieniają wprost rozwiązań w zakresie magazynowania energii. Jest to o tyle niezrozumiałe, że CISAF (pkt 121) wprost takie inwestycje wskazuje. Fakt, iż także w uzasadnieniu projektu przedmiotowej ustawy magazyny energii nie zostały wymienione – budzi wątpliwości co do tego czy to pominięcie jest celowe. Zwracamy uwagę, że magazyny energii mogą pełnić istotną rolę w stabilizacji pracy systemu elektroenergetycznego, a także wzmacniać bezpieczeństwo pracy zakładów energochłonnych. Stąd postulujemy, aby w katalogu inwestycji, które mogą być finansowane w związku z otrzymaniem wsparcia na podstawie projektowanych przepisów rozwiązania w zakresie magazynowania energii wprost zostały wymienione.	7. Wsparcie w wysokości co najmniej 50 % uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na sfinansowanie inwestycji, oddanej do użytkowania nie później niż w terminie 48 miesięcy od dnia udzielenia wsparcia, w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, odpowiadają potrzebom rynku energii elektrycznej i systemu elektroenergetycznego oraz nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych, w tym:	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				1) inwestycje zwiększające elastyczność po stronie popytu, umożliwiające dostosowanie poboru energii elektrycznej do sygnałów rynkowych lub sygnałów operatorów systemu elektroenergetycznego; 2 ¹) rozwiązania w zakresie magazynowania energii 2) inwestycje w elektryfikację i efektywność energetyczną;	
268.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 3 ust 7 pkt 3	Należy określić możliwie szeroki katalog działań, którymi można realizować obowiązek inwestycji. W innych krajach pojawiła się np. możliwość realizacji warunku poprzez umowy PPA. Im więcej możliwości realizacji obowiązku tym lepiej, gdyż pozwoli to na efektywniejsze przeznaczenie środków oraz pozwoli na ograniczenie ryzyka, że znaczna część przemysłu będzie zmuszona realizować duże przedsięwzięcia tego samego typu, w tym samym bardzo ograniczonym czasie. Należy za wszelką cenę uniknąć sytuacji, w której wykonawcy takich projektów będą mogli wykorzystać kumulację popytu do nieuzasadnionego podwyższania cen	3) inwestycje w odnawialne źródła energii i ich integrację z profilem zużycia przedsiębiorcy w tym poprzez umowy PPA;	Uwaga odrzucona. Program określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.
269.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 7. ust 1 pkt 2	Z racji ryzyka niewystarczającego budżetu prowadzącego do nieefektywnej pomocy należy ograniczyć pulę beneficjentów programu do podmiotów posiadających odpowiednio wysoki współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej	Art. 7. 1. Wsparcie może być udzielone przedsiębiorcy, który: (...) 2) jest odbiorcą przemysłowym wpisanym do wykazu odbiorców przemysłowych, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii, dla którego współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 15%.	Uwaga odrzucona. Zaproponowane warunki uczestnictwa, według projektodawców, optymalnie wskazują grupę przedsiębiorców najbardziej dotkniętych wysokimi cenami energii.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
270.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 8 ust. 2	Zabezpieczenie w wysokości 120% udzielonej pomocy stanowi nieadekwatnie wysokie obciążenie. Należy ograniczyć jego wysokość maksymalnie do 100% oraz zapewnić możliwie szerokie opcje realizacji zabezpieczenia.	2) ustanowienie przez przedsiębiorcę na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki zabezpieczenia zwrotu tego wsparcia, którego wysokość jest równa ~~120~~ 100% wysokości udzielonego wsparcia.	Uwaga częściowo przyjęta. Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwaniu należności Skarbu Państwa.
271.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 13	Należy odejść od nadmiernego obciążenia jakim jest konieczność wskazywania konkretnej inwestycji już na etapie składania wniosku o pomoc. Określanie i realizacji inwestycji powinna następować dopiero po otrzymaniu pomocy za trzeci rok tj. w momencie, w którym znana jest pełna wysokość otrzymanej pomocy.	Art. 13. 1. Wsparcie jest udzielane na wniosek przedsiębiorcy, zwanego dalej „wnioskodawcą”. 2. Wniosek zawiera: 1) nazwę wnioskodawcy i adres jego siedziby; 2) imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentacji wnioskodawcy; numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP) oraz numer wpisu do Krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej REGON; 4) określenie wykonywanej działalności gospodarczej i działalności operacyjnej przez wskazanie odpowiednich kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), wymienionych w załączniku do ustawy;	Uwaga odrzucona - Według unijnych ram CISAF państwa członkowskie są zobowiązane do weryfikacji spełnienia wymogów z sekcji 4.5.4 ram CISAF przez każdego beneficjenta. Dodatkowo przedsiębiorca zobowiązuje się do wykonania inwestycji w ramach podstawowego terminu 48 miesięcy, pożądanym zatem jest, aby na etapie składania wniosku posiadał koncepcję inwestycji zgodną z katalogiem wyznaczonym przez Program.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				5) informacje dotyczące inwestycji wskazanej we wniosku; 6) określenie wysokości wnioskowanego wsparcia; 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata wsparcia; 8) dodatkowe informacje istotne dla oceny wniosku. 3. Do wniosku wnioskodawca załącza dokumenty lub oświadczenia potwierdzające okoliczności, na które powołuje się we wniosku, w tym: 1) oświadczenie wnioskodawcy o wyrażeniu zgody na poddanie się kontroli w zakresie spełniania przez niego warunków do otrzymania wsparcia oraz prawidłowości rozliczenia się z udzielonego mu wsparcia; 2) oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu przez wnioskodawcę warunków uprawniających do przyznania wsparcia, o treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 902 i 988) oświadczam, że: a) dane zawarte we wniosku i załącznikach są zgodne z prawdą; b) znane mi są i spełniam warunki uprawniające do przyznania wsparcia wynikające z ustawy z dnia ... 2026 r. o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń; 3) raport ——— zawierający pozytywną ocenę techniczną inwestycji — wskazanej — we wniosku; 4) opis — sposobu — spełniania warunków, o których mowa w art. 3 ust. 7, przez inwestycję — wskazaną — we wniosku. (...)	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
272.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 18 ust. 2	Należy odejść od nietransparentnej procedury konkursowej. Wszystkie podmioty spełniające warunki kwalifikacji powinny otrzymać pomoc, natomiast w sytuacji, w której budżet programu jest niewystarczający, należy zastosować proporcjonalną redukcję pomocy	2. Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych do udzielenia wsparcia, komisja przeprowadza ocenę wniosku w zakresie zgodności z kryteriami oceny wniosków oraz poziomem ich spełnienia w następujący sposób: 1) członkowie komisji dokonują oceny wniosku i przyznają punkty odpowiadające zakresowi spełniania przez wniosek każdego odrębnie punktowanego kryterium oceny wniosków; 2) komisja dokonuje wyliczenia średniej arytmetycznej z ocen punktowych przyznanych przez poszczególnych członków komisji w każdym odrębnie punktowanym kryterium oceny wniosków: pomoc za dany okres wsparcia zostaje proporcjonalnie pomniejszona.	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.
273.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 20 ust. 2 pkt 6	Podstawą udzielenia projektowanego wsparcia ma być umowa. Projekt przewiduje jednocześnie dwojakiego rodzaju sankcje za jej naruszenie. Z jednej strony przewidziano obowiązek zwrotu nienależnego wsparcia wraz z odsetkami (art. 25 ust. 1). Dodatkowo umowa ma jednak przewidywać także kary umowne za jej naruszenie. Taka sytuacja w naszej ocenie może prowadzić do nadmiernego sankcjonowania przedsiębiorstw wnioskujących o	2. Umowa określa w szczególności: 1) szczegółowe przeznaczenie wsparcia; 2) wysokość przyznanego wsparcia oraz sposób i szczegółowe warunki jego wypłaty; 3) zakres i warunki realizacji inwestycji	Uwaga przyjęta.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wsparcie. Sam obowiązek zwrotu wsparcia z odsetkami – zważywszy na potencjalną wysokość takiego wsparcia – będzie wystarczająco dotkliwą karą za naruszenie umowy. Należy mieć na uwadze, że wsparcie jest dedykowane do podmiotów zmagających się z bardzo dużą presją kosztową, determinującą w najbliższych latach ich globalną konkurencyjność. Zwiększanie potencjalnych sankcji może powodować, że nawet w przypadku nieintencjonalnych naruszeń umowy potencjalni beneficjenci nie tylko nie uzyskają wsparcia, ale ich sytuacja finansowa może ulec jeszcze dodatkowemu pogorszeniu. Postulujemy zatem rezygnację z kar umownych jako dodatkowych sankcji, lub wyraźne ograniczenie możliwości ich zastrzegania tylko do naruszeń innych, niż ty, które będą wiązać się z obowiązkiem zwrotu wsparcia, a także wnosimy w takim wypadku o ustawowe ograniczenia maksymalnej wysokości kar (np. maksymalnie do 10% wartości uzyskanego wsparcia).	wskazanej we wniosku; 4) sposób i termin rozliczenia wsparcia, w tym zobowiązanie przedsiębiorcy do zwrotu wsparcia, jeżeli wsparcie zostało nienależnie pobrane lub w wysokości wyższej niż należna lub nieprawidłowo wykorzystane; 5) sposób i tryb kontroli realizacji umowy; ~~6) kary umowne w przypadku nienależytego wykonania umowy;~~ 7) warunki rozwiązania umowy.	
274.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 31. ust. 1	Istnieje ryzyko niewystarczającego budżetu prowadzącego do nieefektywnej pomocy. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że limit wydatków w roku 2027, w którym będzie wypłacone wsparcie za 2026 r. wynosi 800 mln PLN, co przy średniej cenie RCE w roku 2026 wynoszącej ok. 486 PLN/MWh, przekłada się na możliwość dopłat do ok. 3,3 TWh (czyli dla podmiotów o łącznym zużyciu ok. 6,6 TWh). Natomiast całkowite zużycie wszystkich podmiotów wpisanych na listę odbiorców przemysłowych można szacować na około 30 TWh/rok. Istnieje więc poważne ryzyko, że budżet okaże się niewystarczający i co za tym idzie podmioty z sektora hutniczego otrzymają tylko część należnego wsparcia. Osłabi to znacząco efektywność pomocy i grozi niewypełnieniem zakładanych celów ustawy. W pierwszej kolejności należy więc zwiększyć budżet programu, tak aby ograniczyć ryzyko redukcji pomocy dla hutnictwa. W kolejnych krokach, jeżeli wystarczalność budżetu programu nadal będzie zagrożona, należy wprowadzić rozwiązania, które ograniczą	Art. 31. 1. Limit wydatków przeznaczonych na realizację programu wynosi w: 1) 2027 r. – ~~800~~ 5 000 mln zł; 2) 2028 r. – ~~1 600~~ 5 000 mln zł; 3) 2029 r. – ~~1 600~~ 5 000 mln zł; 4) 2030 r. – ~~800~~ 5 000 mln zł.	Uwaga odrzucona. Limit wydatków został przewidziany zgodnie z możliwościami Budżetu Państwa uwzględniającymi analizy i szacunki.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			szeroką pulę podmiotów uprawnionych do pomocy. Zawężenie powinno prowadzić do tego, aby pomoc trafiła przede wszystkim do tych sektorów, dla których konkurencja na rynku międzynarodowym i energochłonność stanowią największe wyzwanie oraz które posiadają szczególne znaczenie dla gospodarki i bezpieczeństwa – takich jak hutnictwo.		
275.	Porozumienie Zielonogórskie Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia		Projekt wyłącza z możliwości uzyskania wsparcia podmioty wykonujące działalność leczniczą, w tym podmioty podstawowej opieki zdrowotnej realizujące świadczenia finansowane przez NFZ. Warunkiem uzyskania wsparcia jest bowiem zarówno osiąganie ponad 50% przychodów z działalności określonej kodami PKD wskazanymi w załączniku, jak i posiadanie statusu odbiorcy przemysłowego.	Postulujemy rozszerzenie mechanizmu na podmioty lecznicze realizujące świadczenia finansowane ze środków publicznych. Podmioty te ponoszą koszty energii niezbędnej do udzielania świadczeń, a jednocześnie nie mogą swobodnie przenosić wzrostu tych kosztów na cenę świadczeń finansowanych przez NFZ. Wzrost kosztów energii oznacza zatem ograniczenie środków przeznaczonych na udzielanie świadczeń i może bezpośrednio pogarszać ich dostępność dla pacjentów.	Uwaga odrzucona. Lista kwalifikujących się kodów PKD jest zgodna z załącznikiem 1 do CEEAG, zgodnie z Komunikatem CISAF.
276.	Związek Polskie Mięso		rozszerzenie załącznika do projektu ustawy o wszystkie sektory kwalifikujące się do wsparcia na podstawie załącznika nr 1 do CEEAG;		Uwaga wyjaśniona. Lista kwalifikujących się kodów PKD jest zgodna z załącznikiem 1 do CEEAG, zgodnie z Komunikatem CISAF i została zaktualizowana zgodnie z klasyfikacją kodów PKD 2025.
277.	Związek Polskie Mięso		objęcie mechanizmem czasowego obniżenia cen energii elektrycznej w szczególności sektorów: 10.11 – Przetwarzanie i konserwowanie mięsa, z wyłączeniem mięsa z drobiu,		Uwaga odrzucona. Lista kwalifikujących się kodów PKD jest zgodna z załącznikiem 1 do CEEAG, zgodnie z Komunikatem CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			10.12 – Przetwarzanie i konserwowanie mięsa z drobiu, 10.85 - Wytwarzanie gotowych posiłków i dań, 10.89 - Produkcja pozostałych artykułów spożywczych, gdzie indziej niesklasyfikowana, 10.91 - Produkcja gotowej paszy dla zwierząt gospodarskich, 10.92 - Produkcja gotowej karmy dla zwierząt domowych		
278	Związek Polskie Mięso		doprecyzowanie art. 4 ust. 1 projektu w zakresie zasad kumulacji pomocy, tak aby sposób ustalania maksymalnej kwoty wsparcia był jednoznaczny i zgodny z zasadami wynikającymi z CISAF;		Uwaga przyjęta.
279.	Związek Polskie Mięso		przeprowadzenie ponownej analizy wpływu projektowanych przepisów na konkurencyjność polskiego przemysłu spożywczego, ze szczególnym uwzględnieniem branż eksportowych.		Uwaga odrzucona. Sektory objęte pomocą zostały wskazane Komunikatem CISAF.
280.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego		załącznik nr 1 do ustawy określający listę przedsiębiorstw, zgodnie z klasyfikacją PKD, nie uwzględnia przedsiębiorstw zajmujących się przetwórstwem mięsa. Projekt uwzględnia natomiast producentów soków oraz przetwórstwo ryb. Sytuacja wydaje się kuriozalna z uwagi na istotną wartość jaką wnosi przetwórstwo mięsa do narodowej gospodarki. Chcę przypomnieć Panu Ministrowi, że w 2025 roku sama wartość eksportu polskiej branży mięsnej wyniosła blisko 13 mld euro, a w ciągu pierwszych 6 miesięcy bieżącego roku wartość wynosi już 6,3 mld euro. W dużej mierze sukces eksportowy, ale także cena produktów na rynku krajowym, zależy od kosztów energii elektrycznej, która jest wykorzystywana na każdym etapie produkcji. Dodatkowo reprezentowana przez naszą organizację branża, w znacznym stopniu przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego kraju.		Uwaga odrzucona. Lista kwalifikujących się kodów PKD jest zgodna z załącznikiem 1 do CEEAG, zgodnie z Komunikatem CISAF.
281.	Krajowa Izba Biopaliw		KIB postuluje uwzględnienie w katalogu działalności polegającej na produkcji biopaliw płynnych poprzez wprowadzenie zastrzeżenia, że w przypadku kodu 20.14 - Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych zastosowanie znajduje wersja NACE Rev. 2 z 2007 r., która była podstawą dla spełniania kryterium znaczącego ryzyka ucieczki emisji.		Uwaga uwzględniona. Zaktualizowano załącznik zgodnie z klasyfikacją PKD 2025.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Technicznie w załączniku do Projektu należałoby dokonać zmiany brzmienia pkt 42 załącznika w następujący sposób: 20.14 (według klasyfikacji NACE 2007 (NACE Rev. 2) Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych. Powyższe rozwiązanie pozwoli Projektodawcy na stosowanie nowej klasyfikacji NACE Rev. 2.1 z 2025 r. w odniesieniu do wszystkich sektorów energochłonnych, z zastrzeżeniem sektora, który uległ istotnej zmianie w wyniku zmiany klasyfikacji statystycznej NACE z 2025 r., a która to zmiana nie może powodować zmian w traktowaniu danego sektora jako energochłonnego, co zostało wykazane w dalszej części niniejszego pisma. Przyjęcie w Projekcie proponowanego rozwiązania będzie w pełni zgodne z Komunikatem Komisji pn. „Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu” (dalej: „Komunikat KE”), który jest implementowany na grunt prawa polskiego właśnie przez Projekt.		
282.	Pracodawcy RP	Art. 3 ust. 5	Treść uwagi: Wykreślenie art. 3 ust. 5 o treści: „Wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonej w pierwszym roku”. Uzasadnienie: Proponowane ograniczenie, zgodnie z którym wysokość wsparcia wypłacanego w każdym z dwóch kolejnych lat nie może przekroczyć wysokości wsparcia udzielonego w pierwszym roku, powinno zostać usunięte jako nieuzasadnione w świetle konstrukcji i celu sekcji 4.5 CISAF. CISAF nie ustanawia bowiem zasady, zgodnie z którą kwota pomocy ustalona dla beneficjenta w pierwszym roku stanowi maksymalny limit pomocy w latach kolejnych. Przeciwnie, pkt 120 CISAF wiąże wysokość pomocy z rocznym zużyciem energii elektrycznej oraz średnią roczną hurtową ceną rynkową energii, a pkt 126 określa jedynie maksymalny trzyletni okres korzystania z pomocy. Oznacza to, że wysokość wsparcia powinna być ustalana w odniesieniu do rzeczywistych parametrów kwalifikujących		Uwaga odrzucona. Przepis niezbędny ze względu na ograniczenia budżetowe programu w kolejnych latach oraz konieczność zaplanowania przez przedsiębiorcę inwestycji..

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			występujących w danym roku. Wprowadzenie dodatkowego limitu opartego na wysokości wsparcia z pierwszego roku prowadzi natomiast do sytuacji, w której przedsiębiorstwo, które w kolejnych latach zwiększa produkcję, realizuje inwestycje i w konsekwencji zwiększa kwalifikowane zużycie energii, nie może otrzymać wsparcia odpowiadającego parametrom określonym przez CISAF. Powstaje zatem mechanizm, w którym rozwój przedsiębiorstwa prowadzi do faktycznego ograniczenia wykorzystania pomocy dopuszczonej przez CISAF. Takie rozwiązanie pozostaje również w sprzeczności z celem projektowanej ustawy. Rząd wskazuje bowiem, że instrument ma być oparty na sekcji 4.5 CISAF i służyć poprawie konkurencyjności polskiego przemysłu energochłonnego, przy czym wysokie koszty energii są wskazywane jako istotne zagrożenie dla konkurencyjności polskich przedsiębiorstw. Ograniczenie pomocy w latach kolejnych do poziomu z pierwszego roku nie uwzględnia natomiast faktu, że przedsiębiorstwo może w tym czasie zwiększyć skalę działalności i związane z nią koszty energii. W konsekwencji limit „rok 2 i 3 nie więcej niż rok 1” nie stanowi realizacji ograniczenia wynikającego z CISAF, lecz dodatkowe ograniczenie krajowe, które może pozbawić rozwijające się przedsiębiorstwa części wsparcia, jakie mogłoby zostać przyznane na podstawie parametrów określonych w CISAF. Sam fakt, że CISAF ogranicza okres pomocy do trzech lat, nie uzasadnia wprowadzania dodatkowego ograniczenia kwotowego między poszczególnymi latami. Trzyletni limit jest limitem czasowym, a nie limitem dynamiki wysokości pomocy. Zasadne jest zatem pozostawienie wysokości wsparcia w każdym roku w zależności od parametrów kwalifikujących określonych w CISAF, z zachowaniem przewidzianych w tych ramach limitów intensywności i okresu udzielania pomocy. Pozwoli to przedsiębiorstwom rozwijającym działalność, zwiększającym produkcję i zużycie energii oraz realizującym inwestycje korzystać ze wsparcia w pełnym zakresie wynikającym z CISAF, bez tworzenia sztucznego mechanizmu premiującego przedsiębiorstwa utrzymujące niezmienny poziom działalności i ograniczającego przedsiębiorstwa podejmujące działania rozwojowe.		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
283.	Pracodawcy RP	Art. 3 ust. 7	W opisie jakie aktywa mogą być objęte programem, użyto określenia „...nie prowadzą do zwiększenia zużycia paliw kopalnych”. Tak sformułowane zdanie może wykluczyć inwestycje w budowę układów kogeneracyjnych wykorzystujących metan z odmetanowania kopalń. W przypadku kopalń węgla kamiennego metan stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego i musi być ujmowany niezależnie od sposobu jego zagospodarowania. Budowa nowych silników metanowych nie zwiększa wydobywania ani zużycia paliw kopalnych w rozumieniu energetycznym, lecz umożliwia efektywne wykorzystanie gazu, który w przeciwnym razie byłby spalany w pochodniach lub emitowany do atmosfery. Ponadto inwestycje te: - zwiększają bezpieczeństwo energetyczne, - odciążają krajowy system elektroenergetyczny, - ograniczają emisję metanu do atmosfery, - poprawiają elastyczność pracy odbiorcy przemysłowego, - zmniejszają koszty energii elektrycznej przedsiębiorstw energochłonnych.	Wsparcie w wysokości co najmniej 50% uzyskanej przez przedsiębiorcę kwoty wsparcia jest przeznaczane na inwestycje przyczyniające się do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, poprawy bezpieczeństwa energetycznego lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, w tym inwestycje pozyskujące i wykorzystujące metan ujmowany w procesach odmetanowania kopalń.	Uwaga odrzucona. Propozycja niezgodna z wytycznymi CISAF.
284.	Pracodawcy RP	Po art. 4 ust. 1-2	Proponuje się uzupełnienie art. 4 o regulację umożliwiającą zastosowanie, w przypadku kumulacji wsparcia z pomocą publiczną udzielaną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, maksymalnych poziomów pomocy dopuszczalnych na podstawie właściwych ram pomocy państwa Komisji Europejskiej. Obecne brzmienie art. 4 ust. 1 i 2 ogranicza możliwość udzielenia wsparcia zasadniczo do różnicy pomiędzy wysokością wsparcia możliwego do uzyskania na podstawie projektowanej ustawy a wysokością otrzymanych rekompensat. Rozwiązanie takie może okazać się bardziej restrykcyjne niż aktualnie obowiązujące lub przyszłe zasady pomocy państwa ustanawiane przez Komisję Europejską. Proponuje się dodanie po ust. 2 nowego ust. 2a w brzmieniu zaproponowanym obok. Postulujemy również wypracowanie szczegółowego sposobu obliczania wysokości wsparcia w przypadku kumulacji obu mechanizmów, uwzględniającego rzeczywisty zakres pokrywania się kosztów kwalifikowanych oraz możliwość kumulacji w zakresie, w jakim koszty te się nie pokrywają. Szczegółowa metodologia, w tym odpowiedni wzór obliczeniowy, mogłaby zostać określona w	Proponuje się dodanie po art. 4 ust. 2 ust. 2a w następującym brzmieniu: „2a. Jeżeli mające zastosowanie ramy pomocy państwa Komisji Europejskiej dopuszczają kumulację wsparcia z pomocą publiczną, o której mowa w ust. 1, na zasadach korzystniejszych niż określone w ust. 1 i 2, wsparcie może być udzielone w wysokości, która wraz z pomocą publiczną, o której mowa w ust. 1, nie przekracza maksymalnej łącznej kwoty pomocy dopuszczalnej dla tego samego kwalifikującego się zużycia energii elektrycznej zgodnie z CISAF, z uwzględnieniem mających zastosowanie odstępstw, zmian lub czasowych modyfikacji	Uwaga przyjęta. Zaktualizowano art. 4

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			programie przyjmowanym przez Radę Ministrów na podstawie art. 5 projektu ustawy. Uzasadnienie: Przyjęcie proponowanego rozwiązania pozwoliłoby zachować zgodność mechanizmu z maksymalnymi poziomami pomocy dopuszczanymi przez Komisję Europejską, bez jednoczesnego ustanawiania w prawie krajowym dodatkowego, bardziej restrykcyjnego ograniczenia. Potrzeba takiego rozwiązania znajduje potwierdzenie w pkt 74 Tymczasowych ram pomocy państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie (METSAF). W ramach czasowego odstępstwa od zasad CISAF Komisja Europejska dopuściła zarówno zwiększenie maksymalnego poziomu obniżenia średniej rocznej hurtowej ceny energii elektrycznej, jak również korzystniejsze zasady kumulacji pomocy udzielanej na podstawie sekcji 4.5 CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich ETS. METSAF ma obecnie charakter czasowy, jednak okoliczności, które uzasadniały jego przyjęcie, w szczególności utrzymująca się niestabilność geopolityczna na Bliskim Wschodzie oraz związane z nią ryzyko dalszych zaburzeń i wzrostów cen na rynkach energii, pozostają aktualne. Nie można zatem wykluczyć przedłużenia obowiązywania obecnych rozwiązań, ich modyfikacji albo przyjęcia przez Komisję Europejską kolejnych czasowych odstępstw od zasad CISAF. Z tego względu zasadne jest, aby ustawa nie określała zasad kumulacji pomocy w sposób sztywniejszy niż wymagają tego obowiązujące w danym czasie ramy unijne. Przyjęcie proponowanej regulacji umożliwiłoby wykorzystanie korzystniejszych limitów pomocy, jeżeli zostaną one dopuszczone przez Komisję Europejską, bez konieczności każdorazowej nowelizacji ustawy. Proponowane rozwiązanie nie prowadziłoby przy tym do automatycznego zwiększenia pomocy ponad poziomy dopuszczalny na gruncie prawa pomocy państwa, lecz pozwalałoby jedynie na wykorzystanie maksymalnego poziomu kumulacji pomocy, który w danym okresie został uznany przez Komisję Europejską za zgodny z rynkiem wewnętrznym.	tych zasad wynikających z innych ram pomocy państwa Komisji Europejskiej."	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Ponadto, zaproponowane rozwiązania dotyczące kumulacji mechanizmu CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich są znacząco bardziej restrykcyjne niż wymogi wynikające z samego komunikatu CISAF. Zgodnie z pkt 125 CISAF pomoc „można kumulować z każdą inną pomocą państwa lub z pomocą de minimis bądź łączyć z centralnie zarządzanymi funduszami UE w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo lub w całości – kosztów kwalifikowalnych (...), pod warunkiem, że taka kumulacja nie prowadzi do przekroczenia najwyższego poziomu intensywności wsparcia lub kwoty mającej zastosowanie na podstawie któregośkolwiek z odpowiednich warunków.”. Jak wskazuje pkt 125 CISAF, zasada ta odnosi się także do kumulacji CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich. Zasadnicze znaczenie ma przy tym sformułowanie zawarte w CISAF: „w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo lub w całości – kosztów kwalifikowanych”. Należy zwrócić uwagę, że zarówno w ramach rekompensat kosztów pośrednich, jak i CISAF nie całość energii elektrycznej kwalifikuje się do wsparcia, co wynika m.in. z ograniczenia poziomu intensywności pomocy w ramach rekompensat wynoszącego 75%. Podobnie jest w przypadku projektowanego mechanizmu CISAF zgodnie z art. 2 pkt 3 projektu ustawy, zgodnie z którym „kwalifikujące się zużycie” obejmuje jedynie 50% ilości energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę w danym okresie kwalifikowanym. Oznacza to, że pomimo odnoszenia się obu mechanizmów do zużycia energii elektrycznej, część wolumenu całkowitego zużycia przedsiębiorstwa przemysłowego nie jest objęta wsparciem w obu tych mechanizmach jednocześnie. Tym samym możliwe jest połączenie obu instrumentów w szerszym zakresie, niż wynikałoby to z obecnie projektowanych zasad kumulacji. Postulujemy zatem wypracowanie szczegółowego sposobu obliczania wysokości wsparcia w przypadku kumulacji obu mechanizmów, uwzględniającego rzeczywisty zakres pokrywania się kosztów kwalifikowanych oraz możliwość kumulacji w zakresie, w jakim koszty te się nie pokrywają. Szczegółowa metodologia, w tym odpowiedni wzór obliczeniowy, mogłaby Naszym zdaniem zostać określona w programie przyjmowanym przez Radę Ministrów na podstawie art. 5 projektu ustawy.		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
285.	Pracodawcy RP	Art. 5 ust. 2 pkt 2; art. 7 ust. 1 pkt 12; art. 9 ust. 3 pkt 3; art. 14	Zamknięcie katalogu warunków kwalifikacji przedsiębiorstw uprawnionych do wnioskowania o pomoc publiczną na udzielenie wsparcia dla przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej tylko w ustawie. Uzasadnienie: „ustawa + program + ogłoszenie + regulamin” tworzy otwartą delegację. Dokumenty wykonawcze mogą regulować procedurę, nie nowe warunki dostępu. Kryteria kwalifikowalności powinny zostać określone na poziomie ustawy, ponieważ stanowią one materialne przesłanki dostępu do instrumentu wsparcia i w praktyce przesądzają o tym, jakie podmioty mogą skorzystać z uprawnienia przewidzianego w ustawie. Nie są zatem wyłącznie kwestią organizacyjną lub techniczną, lecz elementem określającym zakres praw adresatów regulacji. Pozostawienie podstawowych kryteriów kwalifikowalności wyłącznie programowi mogłoby prowadzić do sytuacji, w której akt niższego rzędu w sposób faktyczny ograniczałby krąg podmiotów uprawnionych do skorzystania z rozwiązania ustawowego. Oznaczałoby to ryzyko przekroczenia funkcji wykonawczej programu lub aktu wykonawczego i nadania mu charakteru regulacji, która nie tylko wykonuje ustawę, ale również samodzielnie kształtuje jej materialny zakres. Proponuje się także odstąpienie od wprowadzenia dodatkowego kryterium, zgodnie z którym nastąpiłoby ograniczenie uprawnionych do uzyskania wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych, np. na podstawie osiągnięcia progu poniesionych w okresie kwalifikowanym kosztów zakupu energii elektrycznej w stosunku do wartości produkcji sprzedanej przedsiębiorstwa. Kryterium to było stosowane w programach wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych realizowanych na podstawie Komunikatu Komisji - Tymczasowe kryzysowe i przejściowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy, ustawy z dnia 29 września 2022 r. o zasadach realizacji programów wsparcia przedsiębiorców w związku z sytuacją na rynku energii w latach 2022-2024 oraz wydanych na ich podstawie Uchwał Rady Ministrów. Należy przy tym zaznaczyć, że uprawnienie do otrzymania pomocy w brzmieniu: „<i>poniósł łączne koszty zakupu energii elektrycznej i gazu ziemnego w 2021 r. stanowiące nie mniej niż 3% jego wartości produkcji sprzedanej</i>” było elementem mechanizmu pomocy przygotowanego w warunkach nadzwyczajnego kryzysu		Uwaga odrzucona. Ustawa wskazuje elementy programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			energetycznego i na podstawie ówczesnych tymczasowych ram pomocy państwa. Co więcej, kryterium to nie wynikało z tymczasowych ram środków pomocy państwa, stanowiąc jedynie nieuzasadniony element ograniczenia beneficjentów. Dodatkowe kryteria nie powinny być zatem automatycznie przenoszone do nowego instrumentu, którego podstawę stanowi sekcja 4.5 Clean Industrial Deal State Aid Framework (CISAF). CISAF nie nakłada obowiązku stosowania progu kosztów energii w relacji do wartości produkcji sprzedanej. Przeciwnie, przewiduje możliwość kierowania wsparcia do określonych sektorów i podsektorów, przy zastosowaniu obiektywnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych kryteriów, przy czym ograniczenie programu nie powinno prowadzić do sztucznego zawężenia kręgu potencjalnych beneficjentów. Wprowadzenie dodatkowego, sztywnego progu kosztów energii w stosunku do wartości produkcji sprzedanej wymagałoby zatem szczególnego uzasadnienia, w szczególności wykazania, że kryterium to pozostaje w bezpośrednim związku z celem nowego instrumentu oraz nie prowadzi do nieuzasadnionego wykluczenia przedsiębiorstw znajdujących się w porównywalnej sytuacji. Należy również wskazać, że relacja kosztów energii do wartości produkcji sprzedanej nie stanowi bezpośredniej miary faktycznej ekspozycji przedsiębiorstwa na wysokie ceny energii elektrycznej. Na spełnienie tego kryterium wpływa bowiem nie tylko poziom zużycia i cena energii, lecz również wartość wytwarzanych produktów, struktura kosztów, poziom cen produktów oraz specyfika prowadzonej działalności. W konsekwencji przedsiębiorstwa działające w tym samym sektorze, ponoszące porównywalne koszty energii i konkurujące na tych samych rynkach mogą zostać zakwalifikowane do programu w odmienny sposób wyłącznie z uwagi na różnice w wartości produkcji sprzedanej. Może to prowadzić do wykluczenia przedsiębiorstw, które są istotnie narażone na wysokie ceny energii, ale nie osiągają arbitralnie ustalonego progu. Argument ten ma szczególne znaczenie w przypadku nowego programu, który ma obowiązywać w latach 2027–2030 i którego celem jest nie tylko łagodzenie skutków kryzysu cenowego, lecz przede wszystkim utrzymanie konkurencyjności przemysłu		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			energochłonnego oraz wsparcie jego transformacji energetycznej. Brak jest zatem podstaw do automatycznego powielania kryterium stworzonego dla programów kryzysowych z lat 2022–2024, w szczególności poprzez odnoszenie kwalifikowalności przedsiębiorstwa do historycznej relacji kosztów energii i wartości produkcji. Zasadne jest natomiast określenie kręgu beneficjentów w oparciu o kwalifikujące się sektory i podsektory wskazane w CISAF oraz obiektywne, niedyskryminacyjne i przejrzyste kryteria pozostające w bezpośrednim związku z przedmiotem projektowanego wsparcia, w szczególności z faktycznym zużyciem energii elektrycznej i ekspozycją przedsiębiorstwa na jej koszty. W związku z powyższym rekomenduje się rezygnację z pomysłu ograniczenia podmiotów uprawnionych do uzyskania wsparcia, poprzez wprowadzenie kryterium osiągnięcia progu kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej, na etapie określania szczegółowych zasad programu w uchwale Rady Ministrów. Jeżeli jednak ze względu na ograniczoną wysokość dostępnego budżetu konieczne będzie zastosowanie dodatkowego kryterium selekcyjnego, powinno ono odnosić się do wielkości zużycia energii elektrycznej danego przedsiębiorcy w całym okresie kwalifikowanym.		
286.	Pracodawcy RP	Art. 8 ust. 1 pkt 1	Wykreślenie art. 8 ust. 1 pkt 1 o treści: Art. 8. 1. Warunkami udzielenia wsparcia są: <i>udział środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania wynoszący co najmniej 20 % wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji wskazanej we wniosku;</i> Uzasadnienie: Proponuje się usunięcie warunku określonego w pkt 1, zgodnie z którym udział środków własnych przedsiębiorcy lub zewnętrznych źródeł finansowania musi wynosić co najmniej 20% wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji. Warunek ten nie wynika z CISAF i stanowi dodatkowe, krajowe ograniczenie dostępu do instrumentu wsparcia. CISAF nie ustanawia w ramach sekcji 4.5 generalnego wymogu zapewnienia przez beneficjenta finansowania odpowiadającego określonemu procentowi kosztów kwalifikowanych inwestycji. Wprowadzanie		Uwaga odrzucona. Wskazany warunek jest niezbędny w celu zwiększenia prawdopodobieństwa realizacji zaplanowanej inwestycji.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			takiego wymogu na poziomie krajowym powinno zatem zostać szczegółowo uzasadnione, w szczególności w świetle celu projektowanego instrumentu oraz potrzeby zapewnienia przedsiębiorstwom energochłonnym realnego dostępu do wsparcia. Wymóg zapewnienia co najmniej 20% finansowania może w praktyce stanowić istotną barierę dla realizacji inwestycji, w szczególności w przypadku przedsiębiorstw, których zdolność do finansowania inwestycji została ograniczona przez wysokie koszty energii. Oznacza to, że podmioty znajdujące się w trudniejszej sytuacji finansowej, a jednocześnie potencjalnie najbardziej potrzebujące wsparcia, mogą zostać wykluczone z możliwości realizacji inwestycji spełniających cele programu wyłącznie z powodu braku możliwości zapewnienia wymaganego poziomu finansowania.		
287.	Pracodawcy RP	Art. 8 ust. 1 pkt 2	Proponuje się skreślenie art. 8 ust. 1 pkt 2, przewidującego jako warunek udzielenia wsparcia ustanowienie przez przedsiębiorcę na rzecz ministra właściwego do spraw gospodarki zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości równej 120% wysokości udzielonego wsparcia. Konsekwencją przyjęcia uwagi powinno być również skreślenie albo odpowiednie dostosowanie art. 21 projektu, określającego formę zabezpieczenia zwrotu wsparcia. Uzasadnienie: Wymóg ustanowienia zabezpieczenia zwrotu wsparcia w wysokości 120% kwoty udzielonej pomocy stanowi dodatkowe obciążenie nakładane na przedsiębiorców, które nie wynika z warunków udzielania pomocy określonych w sekcji 4.5 CISAF. CISAF przewiduje obowiązek przeznaczenia przez beneficjenta co najmniej 50% otrzymanej pomocy na kwalifikujące się inwestycje w nowe lub zmodernizowane aktywa oraz obowiązek uruchomienia kwalifikującej się działalności będącej przedmiotem inwestycji zasadniczo w terminie 48 miesięcy od przyznania pomocy. CISAF nakłada również na państwo członkowskie obowiązek weryfikacji spełnienia przez beneficjentów wymogów inwestycyjnych. Nie przewiduje natomiast obowiązku ustanowienia przez beneficjenta zabezpieczenia zwrotu pomocy w wysokości 120% udzielonego wsparcia.		Usunięto art. 8 ust. 1 pkt 2 dotyczący zabezpieczenia. Art. 21 został doprecyzowany i służy on usprawnieniu procesu odzyskiwania należności Skarbu Państwa.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Także z uzasadnienia projektu wynika, że proponowane zabezpieczenie nie stanowi implementacji wymogu wynikającego z CISAF, lecz zostało wprowadzone dodatkowo w celu zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa. Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że projekt przewiduje już szereg innych instrumentów służących ochronie prawidłowego wykorzystania środków publicznych. Umowa o udzielenie wsparcia ma określać szczegółowe przeznaczenie wsparcia, zakres i warunki realizacji inwestycji, zasady kontroli, obowiązek zwrotu wsparcia oraz kary umowne. Projekt przewiduje również obowiązek zwrotu wsparcia pobranego nienależnie, w wysokości wyższej niż należna albo wykorzystanego nieprawidłowo, wraz z odsetkami, a w przypadku niewykonania inwestycji – zwrot wsparcia w wysokości odpowiadającej stopniowi jej niewykonania. W tych warunkach obligatoryjne ustanawianie dodatkowego zabezpieczenia w wysokości aż 120% udzielonego wsparcia należy uznać za rozwiązanie nadmiernie restrykcyjne w stosunku do celu regulacji. Wymóg ten może być szczególnie dotkliwy w przypadku przedsiębiorstw energochłonnych ubiegających się o wsparcie o znacznej wartości. Ustanowienie zabezpieczenia wiąże się z dodatkowymi obowiązkami formalnymi, kosztami jego ustanowienia oraz zwiększeniem ekspozycji prawnej przedsiębiorcy przez okres, w którym mogą powstać roszczenia o zwrot pomocy. Jednocześnie projekt nie określa wprost zasad i momentu zwolnienia zabezpieczenia, mimo że realizacja inwestycji może trwać zasadniczo do 48 miesięcy, a w określonych przypadkach dłużej. Należy również rozważyć, czy tak daleko idące zabezpieczenie jest proporcjonalne w sytuacji, w której podstawowym celem instrumentu jest zapewnienie przedsiębiorstwom energochłonnym szybkiego wsparcia w związku z wysokimi kosztami energii elektrycznej. Nakładanie na przedsiębiorcę dodatkowych wymogów zabezpieczających może ograniczyć praktyczną dostępność pomocy, zwiększyć koszty korzystania z instrumentu i w konsekwencji osłabić jego efekt ekonomiczny. Dodatkowo CISAF nie ustanawia wymogu, aby już na etapie ubiegania się o wsparcie beneficjent wskazywał w pełni skonkretyzowaną inwestycję, która następnie ma zostać zrealizowana w okresie 48 miesięcy. Z CISAF wynika przede		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wszystkim obowiązek przeznaczenia określonej części pomocy na kwalifikujące się rodzaje inwestycji oraz ich realizacji w przewidzianym terminie. Zasadne jest zatem pozostawienie przedsiębiorcy odpowiedniej elastyczności w wyborze i przygotowaniu konkretnej inwestycji w okresie realizacji zobowiązania inwestycyjnego, przy zachowaniu skutecznego mechanizmu kontroli wykorzystania pomocy. W konsekwencji zasadne jest odstąpienie od obligatoryjnego zabezpieczenia w wysokości 120% udzielonego wsparcia i oparcie mechanizmu ochrony środków publicznych na obowiązku rozliczenia inwestycji, kontroli jej realizacji oraz obowiązku zwrotu pomocy w przypadkach przewidzianych ustawą.		
288.	Pracodawcy RP	Art. 10; art. 31 ust. 2	Ograniczyć koszty operatora Uzasadnienie: 11,4 mln zł rocznie do 2035 r. jest nieproporcjonalne dla 9-letniego programu pomocowego – stanowi to ponad 2% budżetu całego programu pomocowego.		Uwaga wyjaśniona. Zmodyfikowano treść art. 10. Zostaną pokryte uzasadnione koszty poniesione przez operatora.
289.	Pracodawcy RP	Art. 13 ust. 2 pkt 5 oraz art. 13 ust. 3 pkt 3 i 4	Proponuje się uelastycznienie wymogów dotyczących wskazania inwestycji już na etapie składania wniosku o udzielenie wsparcia. W art. 13 ust. 2 pkt 5 proponuje się umożliwienie przedsiębiorcy wskazania rodzaju albo kilku rodzajów planowanych inwestycji, jeżeli na dzień złożenia wniosku nie dokonał jeszcze ostatecznego wyboru konkretnego przedsięwzięcia. Analogicznej zmiany wymaga art. 13 ust. 3 pkt 4, tak aby szczegółowy opis sposobu spełnienia przez inwestycję warunków określonych w art. 3 ust. 7 był wymagany po wyborze konkretnego przedsięwzięcia, a nie obligatoryjnie już na etapie składania wniosku. Uzasadnienie: Obecne brzmienie art. 13 ust. 2 pkt 5 w związku z art. 13 ust. 3 pkt 3 i 4 prowadzi do sytuacji, w której przedsiębiorca ubiegający się o wsparcie musi już na etapie składania wniosku wskazać konkretną inwestycję, posiadać jej pozytywną ocenę techniczną oraz szczegółowo wykazać sposób spełnienia przez tę inwestycję wymogów określonych w art. 3 ust. 7. Tak ukształtowane wymagania mogą nadmiernie ograniczać dostęp do instrumentu, szczególnie w przypadku dużych przedsiębiorstw energochłonnych, w których przygotowanie przedsięwzięć	Proponowane brzmienie art. 13 ust. 2 pkt 5: „5) wskazanie inwestycji albo rodzaju lub rodzajów planowanych inwestycji spośród inwestycji kwalifikujących się zgodnie z art. 3 ust. 7, przy czym w przypadku gdy na dzień złożenia wniosku wnioskodawca nie dokonał ostatecznego wyboru konkretnej inwestycji, wskazuje rodzaj lub rodzaje inwestycji, których realizację planuje lub rozważa;”. Jednocześnie konieczna jest odpowiednia zmiana art. 13 ust. 3 pkt 3, który w obecnym brzmieniu wymaga dołączenia już do wniosku raportu zawierającego pozytywną ocenę techniczną konkretnej inwestycji wskazanej we wniosku.	Uwaga odrzucona. Wskazanie inwestycji na etapie składania wniosku jest niezbędne w celu zrealizowania realizacji inwestycji w terminie, a także w celu oceny wniosku zgodnie z kryteriami programu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			inwestycyjnych wymaga przeprowadzenia analiz technicznych, ekonomicznych, technologicznych i organizacyjnych, a wybór optymalnego wariantu inwestycji może następować dopiero po uzyskaniu informacji o wysokości i warunkach przyznanego wsparcia. CISAF nie ustanawia wprost wymogu, aby już na etapie składania wniosku o pomoc beneficjent posiadał ostatecznie wybraną, w pełni skonkretyzowaną inwestycję oraz raport zawierający jej pozytywną ocenę techniczną. Pkt 121 CISAF zobowiązuje państwo członkowskie do określenia rodzajów kwalifikujących się inwestycji, natomiast beneficjenta do przeznaczenia na takie inwestycje co najmniej 50% otrzymanej pomocy. Zasadne jest zatem, aby na etapie składania wniosku przedsiębiorca mógł wskazać konkretną inwestycję, jeżeli jest ona już przygotowana, natomiast w przypadku gdy proces inwestycyjny znajduje się na wcześniejszym etapie – wskazać jeden lub kilka rodzajów inwestycji, których realizację rozważa. Po dokonaniu wyboru konkretnego przedsięwzięcia powinien być zobowiązany do przedłożenia raportu oceny technicznej oraz szczegółowego wykazania zgodności inwestycji z art. 3 ust. 7. Rozwiązanie takie pozostaje zgodne z konstrukcją CISAF. Pkt 122 CISAF przewiduje jako zasadę uruchomienie kwalifikującej się działalności będącej przedmiotem inwestycji w ciągu 48 miesięcy od przyznania pomocy, dopuszczając jednocześnie termin dłuższy, jeżeli beneficjent wykaże, że jest to odpowiednie ze względów technicznych. Projekt ustawy przyjmuje termin 48 miesięcy jako zasadę, natomiast w art. 3 ust. 8 dopuszcza wydłużenie terminu do 60 miesięcy, jeżeli z obiektywnych przyczyn technicznych realizacja inwestycji w terminie 48 miesięcy nie jest możliwa oraz spełnione są dodatkowe przesłanki wskazane w tym przepisie. Skoro więc zarówno CISAF, jak i projekt ustawy przewidują kilkuletni okres na realizację obowiązku inwestycyjnego, zasadne jest pozostawienie przedsiębiorcy odpowiedniej elastyczności również	Proponuje się nadanie art. 13 ust. 3 pkt 3 brzmienia: „3) raport zawierający pozytywną ocenę techniczną inwestycji – w przypadku gdy na dzień złożenia wniosku wnioskodawca dokonał wyboru konkretnej inwestycji; w przypadku gdy we wniosku wskazano wyłącznie rodzaj lub rodzaje planowanych inwestycji, raport jest przedkładany po dokonaniu wyboru konkretnej inwestycji, w terminie określonym w umowie o udzielenie wsparcia;”.	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			na etapie przygotowania i ostatecznego wyboru konkretnego przedsięwzięcia, przy jednoczesnym zachowaniu pełnej kontroli jego zgodności z warunkami programu przed rozliczeniem obowiązku inwestycyjnego. Proponowane rozwiązanie nie osłabia mechanizmów kontroli wykorzystania pomocy. Państwo członkowskie pozostaje zobowiązane do weryfikacji realizacji wymogów inwestycyjnych, a projekt ustawy przewiduje dodatkowo kontrolę realizacji umowy, obowiązek rozliczenia inwestycji oraz obowiązek zwrotu wsparcia w przypadku niewykonania lub nieprawidłowego wykonania obowiązku inwestycyjnego.		
290.	Pracodawcy RP	Art. 13 ust. 3; art. 17, 23, 24	Ograniczyć dokumentację i kontrole do minimum wymaganego przez CISAF. Uzasadnienie: Jedna karta inwestycji przy wejściu + dowód oddania do użytkowania ex post są wystarczające. Podwójne oceny techniczne i wielokrotne żądanie tych samych danych nie wynikają z CISAF.		Uwaga wyjaśniona. Określone warunki są niezbędne w celu rzetelnego i gospodarnego wydatkowania środków publicznych.
291.	Pracodawcy RP	Art.15	Proponuje się zmianę art. 15 w celu uproszczenia i uelastycznienia kryteriów oceny wniosków oraz zapewnienia ich zgodności z zasadami wynikającymi z CISAF. W szczególności proponuje się odstąpienie od kryteriów dotyczących efektywności ekonomicznej wnioskodawcy oraz wpływu inwestycji na zatrudnienie, a pozostałe kryteria sformułować jako alternatywne cele inwestycji, a nie wymagania, które każda inwestycja powinna spełniać łącznie. Uzasadnienie: Celem projektowanego instrumentu jest zapewnienie wsparcia przedsiębiorstwom energochłonnym ponoszącym wysokie koszty energii elektrycznej, przy jednoczesnym zobowiązaniu beneficjentów do przeznaczenia części otrzymanej pomocy na inwestycje realizujące cele określone w CISAF. Pkt 121 CISAF wymaga, aby inwestycje wносиły dodatkowy, możliwy do wykazania wkład w obniżenie kosztów systemu elektroenergetycznego, odpowiadały potrzebom rynku i systemu		Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			elektroenergetycznego i nie prowadziły do zwiększenia zużycia paliw kopalnych. CISAF wskazuje przy tym szeroki katalog przykładowych działań, obejmujący m.in. odnawialne źródła energii, magazynowanie energii, elastyczność po stronie popytu, efektywność energetyczną oraz elektryfikację. Jednocześnie zgodnie z pkt 118 CISAF wybór beneficjentów powinien następować na podstawie obiektywnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych kryteriów, a pomoc powinna być udzielana na równych zasadach podmiotom znajdującym się w podobnej sytuacji. W tym kontekście kryteria dotyczące „efektywności ekonomicznej wnioskodawcy” oraz wpływu inwestycji na zatrudnienie nie powinny stanowić samodzielnych kryteriów rankingowych. Nie wynikają one z warunków określonych w sekcji 4.5 CISAF, a ich zastosowanie może prowadzić do nieuzasadnionego różnicowania przedsiębiorstw energochłonnych. W szczególności kryterium zatrudnienia może premiować inwestycje lub sektory bardziej pracochłonne kosztem inwestycji wysoko zautomatyzowanych, nawet jeżeli te ostatnie skuteczniej prowadzą do obniżenia kosztów energii lub energochłonności. Podobnie kryterium efektywności ekonomicznej wnioskodawcy może prowadzić do preferowania przedsiębiorstw znajdujących się już w relatywnie korzystnej sytuacji ekonomicznej, podczas gdy zasadniczą funkcją instrumentu jest ograniczenie wpływu wysokich cen energii na konkurencyjność przedsiębiorstw energochłonnych. Zasadne jest zatem skoncentrowanie oceny na zgodności planowanej inwestycji z katalogiem inwestycji dopuszczalnych oraz na jej przewidywanym wpływie na jeden lub kilka podstawowych celów energetycznych instrumentu. Jednocześnie, w związku z proponowanym uelastycznieniem art. 13, na etapie składania wniosku przedsiębiorca powinien mieć możliwość wskazania rodzaju albo kilku rodzajów planowanej inwestycji, bez obowiązku dokonania już na tym etapie jej ostatecznego wyboru. Szczegółowa weryfikacja konkretnego przedsięwzięcia może następować po jego wyborze, przed rozpoczęciem jego rozliczania w ramach obowiązku inwestycyjnego.		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Reasumując, proponuje się usunięcie z art. 15 w szczególności kryteriów dotyczących wpływu inwestycji na efektywność ekonomiczną wnioskodawcy oraz na zatrudnienie. Projektowane kryteria powinny pozostawać w bezpośrednim związku z celami programu oraz z przesłankami wynikającymi z CISAF. CISAF koncentruje się na wspieraniu czystej energii, dekarbonizacji przemysłu, poprawie efektywności energetycznej oraz ograniczaniu kosztów energii i ryzyka utraty konkurencyjności przemysłu energochłonnego. W odniesieniu do inwestycji CISAF posługuje się przede wszystkim mierzalnymi efektami energetycznymi i środowiskowymi, w szczególności redukcją zużycia energii lub emisji. Ocena ogólnej „efektywności ekonomicznej wnioskodawcy” wykracza natomiast poza ten zakres. Kondycja ekonomiczna przedsiębiorstwa jest determinowana przez szereg czynników niezależnych od inwestycji będącej przedmiotem wniosku, w tym sytuację rynkową, ceny surowców, kursy walut czy koniunkturę w danym sektorze. W konsekwencji kryterium to może prowadzić do preferowania przedsiębiorstw znajdujących się w lepszej sytuacji finansowej, niezależnie od rzeczywistego efektu energetycznego inwestycji. Jest to szczególnie nieuzasadnione w przypadku instrumentu, którego celem jest ograniczenie skutków wysokich kosztów energii i zachowanie konkurencyjności przemysłu energochłonnego. Również kryterium wpływu inwestycji na zatrudnienie nie pozostaje w bezpośrednim związku z efektem energetycznym inwestycji. Inwestycje zwiększające efektywność energetyczną często wiążą się z automatyzacją, modernizacją procesów i wzrostem wydajności, a tym samym mogą prowadzić do zmniejszenia zapotrzebowania na pracę. Uzależnienie oceny inwestycji od jej wpływu na zatrudnienie mogłoby zatem tworzyć bodźce sprzeczne z celem wspierania efektywności energetycznej i modernizacji przemysłu. Utrzymanie miejsc pracy i konkurencyjności przemysłu może być istotnym, pośrednim rezultatem skutecznej polityki energetycznej, jednak nie powinno stanowić samodzielnego kryterium oceny zgodności konkretnej inwestycji z programem. Właściwsze jest premiowanie mierzalnych efektów inwestycji w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, ograniczenia energochłonności,		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			obniżenia kosztów energii oraz transformacji energetycznej, które następnie przyczyniają się do utrzymania produkcji i zatrudnienia. Usunięcie ww. kryteriów zwiększy również przejrzystość i obiektywność procesu oceny wniosków. Kryteria oparte na mierzalnych efektach energetycznych pozwalają na bardziej jednoznaczne porównanie projektów oraz ograniczają ryzyko uznaniowej oceny czynników pozostających poza bezpośrednią kontrolą wnioskodawcy. W konsekwencji rekomenduje się ograniczenie katalogu kryteriów w art. 15 do tych elementów, które pozostają w bezpośrednim związku z celami programu i logiką CISAF, tj. w szczególności bezpieczeństwa energetycznego, obniżenia energochłonności oraz obniżenia jednostkowej ceny energii elektrycznej.		
292.	Pracodawcy RP	Art. 18 ust. 2	Modyfikacja art. 18 ust. 2 o treści: „2. Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych do udzielenia wsparcia, komisja przeprowadza ocenę wniosku w zakresie zgodności z kryteriami oceny wniosków oraz poziomem ich spełnienia w następujący sposób: 3) członkowie komisji dokonują oceny wniosku i przyznają punkty odpowiadające zakresowi spełniania przez wniosek każdego odrębnie punktowanego kryterium oceny wniosków; 4) komisja dokonuje wyliczenia średniej arytmetycznej z ocen punktowych przyznanych przez poszczególnych członków komisji w każdym odrębnie punktowanym kryterium oceny wniosków.” Poprzez rezygnację z wprowadzonej regulacji dotyczącej przyznawania przez komisję konkursową punktacji i rankingu oraz zastosowanie mechanizmu proporcjonalnego obniżenia pomocy w przypadku, gdy w danym okresie rozliczeniowym łączna wysokość wsparcia ustalona na podstawie pozytywnie rozpatrzonych wniosków przekracza kwotę budżetu przeznaczanego na wsparcie w danym roku. Uzasadnienie:	Art. 18 ust. 2. W przypadku, gdy w danym okresie rozliczeniowym łączna wysokość wsparcia ustalona na podstawie pozytywnie rozpatrzonych wniosków przekracza kwotę budżetu przeznaczanego na wsparcie w danym roku, wysokość wsparcia podlega proporcjonalnemu obniżeniu tak, aby łączna wysokość wypłacanego wsparcia w tym roku była równa maksymalnemu limitowi środków finansowych przeznaczonych na pomoc publiczną w danym roku.”	Uwaga odrzucona. Przy ograniczonych środkach i ryzyku przekroczenia alokacji niezbędny jest mechanizm wyboru projektów najlepiej realizujących cele programu. Szczegóły kryteriów zostaną określone w programie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Proponuje się usunięcie regulacji przewidującej, że w przypadku gdy łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość dostępnych środków finansowych, Komisja dokonuje dodatkowej, punktowej oceny wniosków. W przypadku ograniczonej puli środków finansowych właściwszym i bardziej przejrzystym rozwiązaniem jest proporcjonalne obniżenie kwoty wsparcia przypadającej na poszczególne wnioski, których spełnienie warunków udzielenia wsparcia zostało już pozytywnie zweryfikowane. Wprowadzenie dodatkowej oceny punktowej powoduje bowiem, że ograniczenie dostępności środków finansowych prowadzi do ustanowienia dodatkowego, uznaniowego mechanizmu selekcji wniosków. W konsekwencji wysokość przyznanego wsparcia zależeć będzie nie tylko od spełnienia ustawowych warunków oraz obiektywnych kryteriów oceny, ale również od indywidualnych ocen członków Komisji oraz ich uśrednienia. Takie rozwiązanie nie jest konieczne dla zapewnienia efektywnego wykorzystania dostępnej puli środków. Ten sam cel można osiągnąć poprzez proporcjonalne obniżenie wysokości wsparcia dla wszystkich wniosków spełniających warunki jego udzielenia. Mechanizm proporcjonalnego obniżenia kwoty wsparcia jest rozwiązaniem prostszym, bardziej przewidywalnym i zapewniającym równe traktowanie wnioskodawców. Rozwiązanie takie znajduje również uzasadnienie w konstrukcji systemu rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, w którym wysokość należnego wsparcia jest ustalana na podstawie obiektywnych, ustawowo określonych parametrów, a nie poprzez uznaniową ocenę punktową przedsiębiorstw. Takie podejście jest szczególnie zasadne w przypadku instrumentu skierowanego do przemysłu energochłonnego, gdzie kluczowe znaczenie powinny mieć obiektywne i mierzalne parametry związane z kosztami energii oraz efektem inwestycji. Dodatkowym argumentem przemawiającym za rezygnacją z punktowej oceny jest brak przewidzianej w projekcie odrębnej procedury odwoławczej od oceny dokonanej przez Komisję. Przyznanie członkom Komisji kompetencji do indywidualnego, uznaniowego określania liczby punktów, a następnie wykorzystanie średniej arytmetycznej tych ocen do różnicowania sytuacji		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wnioskodawców, przy jednoczesnym braku skutecznego mechanizmu zakwestionowania takiej oceny, stwarza ryzyko arbitralności oraz utrudnia wnioskodawcom ochronę ich interesów. W szczególności średnia arytmetyczna ocen poszczególnych członków Komisji nie eliminuje elementu uznaniowości. Przeciwnie, może powodować, że różnice w indywidualnym sposobie interpretacji kryteriów będą bezpośrednio wpływały na wysokość przyznanego wsparcia. W sytuacji, w której decyzja o przyznaniu określonej liczby punktów nie podlega odrębnej kontroli odwoławczej, takie rozwiązanie powinno być uznane za nieproporcjonalne. Proporcjonalne obniżenie kwoty wsparcia pozwala natomiast osiągnąć cel związany z ograniczoną pulą środków bez ingerowania w wynik merytorycznej oceny projektów. Wszystkie projekty spełniające warunki programu pozostają wówczas uprawnione do wsparcia, a ograniczenie budżetowe jest rozłożone w sposób jednolity i przewidywalny na wszystkich beneficjentów. Rozwiązanie takie jest również zgodne z zasadą proporcjonalności pomocy. W ramach CISAF proporcjonalność poziomu pomocy może być zapewniana za pomocą odpowiednio określonej intensywności pomocy oraz innych mechanizmów ograniczających wysokość wsparcia do poziomu uzasadnionego potrzebą realizacji inwestycji. Wprowadzanie dodatkowego, uznaniowego mechanizmu punktowego nie jest zatem konieczne dla zapewnienia proporcjonalności wsparcia. W konsekwencji proponuje się zastąpienie mechanizmu dodatkowej oceny punktowej mechanizmem proporcjonalnego obniżenia wysokości wsparcia w przypadku, gdy łączna wysokość wsparcia wynikająca z pozytywnie ocenionych wniosków przekracza wysokość dostępnych środków finansowych.		
293.	Pracodawcy RP		Pod rozprawę proponujemy również dodanie nowego przepisu (np. art. 3 ust. 7a), zgodnie z którym przy realizacji inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 7, preferować urządzenia, instalacje oraz ich główne komponenty produkowane na terenie UE. Uzasadnienie:	W art. 3 dodać ust. 7a: „Przy realizacji inwestycji, o których mowa w ust. 7, urządzenia i instalacje, w tym ich główne komponenty, stanowiące zasadniczy przedmiot inwestycji powinny mieć pochodzenie	Uwaga odrzucona. Szczegóły zostaną określone w programie rządowym.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Proponowana zmiana jest zgodna z kierunkiem rozwoju legislacji UE, ukierunkowanym na wzmacnianie europejskich zdolności produkcyjnych, odporności łańcuchów dostaw oraz bezpieczeństwa energetycznego i gospodarczego. Wykorzystanie rozwiązań pochodzących z UE ogranicza zależność od państw trzecich i wzmacnia bezpieczeństwo inwestycji realizowanych przy wykorzystaniu środków publicznych.	unijne, ustalone zgodnie z właściwymi przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi pochodzenia towarów.”.	
294.	Pracodawcy RP		Jakkolwiek obecny projekt, w sposób bezpośredni, nie dotyczy kolei, o tyle istnieje problem również w branży kolejowej, który chcemy poddać pod rozagę proponując ustanowienie stałego zobowiązania do stworzenia takiego mechanizmu wsparcia dla branży kolejowej. Kolej jest sektorem energochłonnym, w którym koszty energii (lub paliwa) stanowią nawet 30% kosztów całkowitych. W poprzednich latach kolej często doświadczała trudności związanych z fluktuacjami cen energii elektrycznej oraz diesla, nie mając zapewnionego żadnego mechanizmu wsparcia. W tym kontekście, wnosi się o dodanie do przedmiotowego projektu ustawy przepisu nakładającego na Radę Ministrów obowiązek przyjęcia, w terminie 90 dni od wejścia w życie ustawy, stałego programu wsparcia cen energii elektrycznej zużywanej na cele trakcyjne w regionalnym pasażerskim transporcie kolejowym. Program uwzględni możliwość spełnienia wymogów inwestycyjnych poprzez budowę rozproszonej infrastruktury OZE i magazynów energii przy bazach utrzymaniowo-naprawczych przewoźników, wpisując się tym samym w szerszy kontekst obniżania emisji (również „nietrakcyjnych”) w sektorze transportu. Nie bez znaczenia jest również zapobieganie w ten sposób podwyżkom cen biletów oraz ewentualnym odwoływaniom kursów, co realizuje ważny cel społeczny i klimatyczny – zwiększania atrakcyjności (niepogarszania konkurencyjności) zero- i niskoemisyjnego transportu kolejowego.	Propozycja nowych przepisów: „Art. X. 1. Rada Ministrów, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przyjmie program rządowy ustanawiający mechanizm osłony z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej zużywanej na cele trakcyjne przez operatorów wykonujących kolejowe pasażerskie przewozy regionalne na podstawie umów o świadczenie usług w interesie ogólnym, w celu zapobiegania wzrostowi cen biletów oraz ograniczeniu oferty przewozowej, które mogłyby prowadzić do powstania lub pogłębienia wykluczenia transportowego. 2. Obowiązek przeznaczenia części uzyskanego wsparcia na inwestycje prośrodowiskowe uważa się za spełniony również w przypadku przeznaczenia tych środków na: 1) budowę lub modernizację rozproszonej infrastruktury odnawialnych źródeł energii oraz magazynów energii przy bazach utrzymaniowo-naprawczych operatora, 2) zakup lub modernizację zeroemisyjnego taboru kolejowego, służącego bezpośredniej redukcji	Uwaga odrzucona. Propozycja niezgodna z Komunikatem CISAF.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				emisji CO2 w regionach poprzez zwiększanie udziału kolei w przewozach pasażerskich. 3. Program, o którym mowa w ust. 1, finansowany jest z części przychodów budżetu państwa pochodzących ze sprzedaży na aukcjach uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (EU ETS)."	

TABELA uwag
do projektu ustawy o udzielaniu wsparcia na obniżenie cen energii dla przemysłu energochłonnego (UD459)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
1.	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 26 zmieniający ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych poprzez dodanie art. 38ae ust. 1 Uwaga: wszystkie dalsze uwagi odnoszą się wyłącznie do zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych wprowadzanych art. 26 opiniowanego projektu ustawy	Brak powiązania podwyższonej stawki z faktycznym wystąpieniem nadzwyczajnych zysków. Projekt przewiduje stawki CIT w wysokości 30%, 26% i 23%, w zależności od roku podatkowego, jednak ich zastosowanie nie jest uzależnione od osiągnięcia przez konkretnego podatnika ponadprzeciętnej rentowności ani od wzrostu dochodu w porównaniu z reprezentatywnym okresem referencyjnym. W rezultacie podwyższona stawka będzie miała zastosowanie również do zwykłych zysków osiąganych w toku normalnej działalności gospodarczej. Jeżeli uzasadnieniem szczególnego reżimu jest osiąganie przez określone podmioty nadzwyczajnych zysków, mechanizm powinien umożliwiać identyfikację i pomiar takich zysków, a nie opierać podwyższone opodatkowanie wyłącznie na przynależności podatnika do określonej kategorii. Ponadto przedsiębiorstwa działające w tym samym sektorze mogą osiągać istotnie różne poziomy rentowności ze względu na odmienne modele biznesowe, warunki kontraktowe, struktury finansowania, strategię zabezpieczające, kapitałochłonność, ekspozycję rynkową czy efektywność operacyjną. Zastosowanie tej samej podwyższonej stawki do wszystkich podmiotów spełniających kryteria formalne może prowadzić do jednakowego traktowania podatników znajdujących się w istotnie różnych sytuacjach ekonomicznych, przy jednoczesnym braku rozróżnienia pomiędzy zwykłym zyskiem a rzeczywiście nadzwyczajnym zyskiem. W konsekwencji proponowany mechanizm może nie realizować deklarowanego celu objęcia zwiększonym ciężarem podatkowym podmiotów uzyskujących niestandardowo znaczące zyski.	Rekomenduje się odstąpienie od sektorowej podwyżki CIT.	Uwaga nieuwzględniona. Nie istnieje jeden uniwersalny model opodatkowania „nadzwyczajnych zysków”. Konstrukcja takiego podatku zależy od decyzji konkretnego państwa, specyfiki branży oraz nadzwyczajnych okoliczności które wywołały nagły skok dochodów przedsiębiorstw. Ogólna idea tego podatku sprowadza się do przejścia przez państwo części zysków wynikających z czynników niezależnych od działań firmy. Uzasadnienie projektu ustawy wskazuje te czynniki. Należy zaznaczyć, iż – proponowana konstrukcja (zbliżona do koncepcji tzw. <i>surplus tax</i>) nie jest czymś wyjątkowym - powieli ona, co do zasady, rozwiązanie funkcjonujące już na gruncie podatku dochodowego w odniesieniu do banków. Z uwagi to, że w aspekcie formalnym nie wydziela ona części zysku/dochodu stanowiącego nadwyżkę ponad „zwykły” ich poziom (a więc nie jest „klasycznym” podatkiem od nadzwyczajnych zysków) ma to swoje przełożenie na pozostałe parametry tego rozwiązania – czego wyrazem jest jego relatywnie niska (11%, 7%, 4%) stawka. Jest to przede wszystkim rozwiązanie proste, niewymagające dokonywania porównań między poszczególnymi latami (co samo w sobie też jest pewnym

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
					uproszczeniem, jeśli chodzi o metrologiczną poprawność identyfikacji „nadzwyczajnego zysku”). Z powyższych względów zdecydowano się na rozwiązanie zaproponowane w projekcie. Dodatkowo w kontekście tego, iż mamy do czynienia z opodatkowaniem dochodu, a więc kategorii pomniejszonej o koszty działalności (a tym samym w zasadniczo odzwierciedlającej faktyczny wynik ekonomiczny przedsiębiorstwa) nie są zrozumiałe zarzuty odnoszące się do osiągania przez przedsiębiorstwa różnej rentowności ze względu na odmienne modele biznesowe, warunki kontraktowe itp. Niższa rentowność podatnika będzie przekładać się na niższy dochód i niższą „uciążliwość” wyższej stawki CIT. Brak dochodu będzie z kolei oznaczał zupełny brak dodatkowego ciężaru podatkowego.
2.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 2 pkt 1	Zasada równości i uzasadnienie sektorowego zakresu regulacji. Projekt różnicuje wysokość stawki CIT w zależności od rodzaju prowadzonej działalności, obejmując podwyższonym opodatkowaniem m.in. podmioty prowadzące działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub ciekłymi, przesyłania energii elektrycznej oraz dystrybucji energii elektrycznej. Jednocześnie regulacja nie zawiera mechanizmu pozwalającego ustalić, czy podatnik wykonujący daną działalność rzeczywiście osiągnął nadzwyczajny zysk. Konieczne jest zatem przedstawienie obiektywnego uzasadnienia, dlaczego sam fakt prowadzenia określonego rodzaju działalności ma stanowić adekwatne kryterium identyfikacji podmiotów osiągających	Zakres regulacji powinien zostać ograniczony do rzeczywistych nadzwyczajnych zysków, zamiast stosowania kryterium sektorowego jako samodzielnej przesłanki podwyższonego opodatkowania.	Zob. wyjaśnienia do uwagi nr 1 (powyżej).

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			nadzwyczajne zyski. Podmioty działające w sektorach objętych regulacją mogą osiągać bardzo różne poziomy rentowności, podczas gdy przedsiębiorstwa działające w innych sektorach mogą uzyskiwać porównywalne lub wyższe stopy zwrotu, pozostając przy podstawowej stawce CIT. Projekt może zatem prowadzić zarówno do odmiennego traktowania podatników znajdujących się w porównywalnej sytuacji ekonomicznej, jak i do jednakowego traktowania podmiotów z tego samego sektora, których rzeczywista sytuacja ekonomiczna istotnie się różni.		
3.	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 38ae ust. 2, w szczególności art. 38ae ust. 2 pkt 1	Projekt wymaga doprecyzowania zasad stosowania przesłanek określonych w art. 38ae ust. 2 do podatkowych grup kapitałowych. Z uzasadnienia projektu jednoznacznie wynika, że intencją projektodawcy było objęcie projektowaną regulacją również podatkowych grup kapitałowych. Projektodawca wskazał bowiem wprost, że „zasadniczym warunkiem objęcia podatkowej grupy kapitałowej projektowaną regulacją jest spełnienie warunków określonych w art. 38ae ust. 2”, a następnie odniósł się do szczególnych zasad dotyczących spółek prowadzących działalność, o której mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit. d i e, wchodzących w skład PGK. Nie ulega zatem wątpliwości, że założeniem projektu jest możliwość stosowania tych regulacji także przez podatkowe grupy kapitałowe. Jednocześnie literalne brzmienie projektowanych przepisów nie pozwala na pełną realizację tego założenia. Przesłanka określona w art. 38ae ust. 2 pkt 1 odnosi się bowiem do prowadzenia przez podatnika określonego rodzaju działalności gospodarczej. Podatkowa grupa kapitałowa, mimo że posiada status podatnika CIT, nie prowadzi samodzielnie działalności gospodarczej. Działalność taka prowadzona jest przez poszczególne spółki wchodzące w skład grupy. W konsekwencji warunek wskazany w art. 38ae ust. 2 pkt 1 nie może być oceniany na poziomie samej PGK w taki sam sposób jak w przypadku pozostałych podatników.	Dodanie ust. 2a do art. 38ae o treści: „W przypadku podatkowej grupy kapitałowej warunki, o których mowa w ust. 2, bada się z uwzględnieniem działalności prowadzonej przez spółki wchodzące w skład tej grupy.”	Uwaga uwzględniona celem wyeliminowania potencjalnych wątpliwości, jednak należy zaznaczyć, że przyjęcie tego rodzaju wykładni, opartej wyłącznie na ścisłej wykładni literalnej nie jest uzasadnione w świetle dotychczasowej praktyki wykładni całości przepisów ustawy o CIT w odniesieniu do PGK. Kompleksowa wykładnia tych przepisów, uzupełniająca wykładnię literalną, wykładnię funkcjonalną oraz systemową wewnętrzną powinna te wątpliwości wyeliminować. Tym samym wskazane w art. 38ae ust. 2 pkt 1 rodzaje działalności należy – w przypadku PGK – odnieść do działalności prowadzonej przez spółki tworzące PGK, co wynikało również wprost z wersji projektu przekazanej do konsultacji. Oczywistym jest bowiem, że sama PGK jest tylko konstruktem prawnym funkcjonującym wyłącznie na gruncie podatkowym w konkretnie określonym celu. Sama w sobie - nie będąc osobą prawną, ani inną jednostką gospodarczą - nie prowadzi

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Prowadzi to do powstania niespójności pomiędzy celem regulacji wyrażonym w uzasadnieniu projektu a treścią projektowanych przepisów. Z jednej strony projektodawca zakłada objęcie regulacją podatkowych grup kapitałowych, z drugiej zaś brak jest przepisu, który jednoznacznie wskazywałby, że przesłanki określone w art. 38ae ust. 2 należy badać z uwzględnieniem działalności prowadzonej przez spółki tworzące PGK. Brak takiego doprecyzowania może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych, a nawet do wniosku, że warunek określony w art. 38ae ust. 2 pkt 1 nie może zostać spełniony przez PGK, pomimo że z uzasadnienia projektu wynika zamiar objęcia tych podmiotów zakresem regulacji.		żadnej działalności (w tym także np. badawczo-rozwojowej, co nie przeszkadza w praktyce rozliczać ulgi z tytułu prowadzenia takiej działalności).
4.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit. e oraz ust. 2 pkt 4	Brakuje jednoznacznych zasad kwalifikacji opłat dystrybucyjnych przenoszonych przez sprzedawców energii na odbiorców. Spółki prowadzące działalność w zakresie obrotu energią elektryczną, w szczególności w ramach umów kompleksowych, mogą pobierać od klientów należności odpowiadające kosztom usług dystrybucyjnych świadczonych faktycznie przez właściwego OSD. Sam fakt wykazania takich należności w rozliczeniu z klientem nie oznacza, że sprzedawca prowadzi działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 5 lit. a Prawa energetycznego. Brak jednoznacznego uregulowania może prowadzić do sztucznego zwiększenia udziału przychodów kwalifikowanych i objęcia podwyższoną stawką spółek obrotu, które same nie prowadzą działalności dystrybucyjnej. Jest to szczególnie istotne, ponieważ koszty dystrybucji mogą stanowić znaczącą część wartości faktury wystawianej odbiorcy, mimo że sprzedawca nie uzyskuje na nich marży.	Należy jednoznacznie wskazać, że przychodów odpowiadających kosztom usług przesłania lub dystrybucji świadczonych przez operatora systemu i przenoszonych przez sprzedawcę energii na odbiorcę nie uznaje się za przychody z działalności, o której mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit. d lub e.	Uwaga częściowo uwzględniona poprzez uzupełnienie uzasadnienia projektu. Jak wskazano w uwadze „sam fakt wykazania takich należności [opłat dystrybucyjnych] w rozliczeniu z klientem nie oznacza, że sprzedawca prowadzi działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 5 lit. a Prawa energetycznego”. Tym samym zgłaszający uwagę sam przyznaje, że treść art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit. e nie daje uzasadnienia do rozciągnięcia go na spółki obrotu. Niemniej, w celu wyeliminowania potencjalnych wątpliwości, stosowne wyjaśnienie zostanie zawarte w uzasadnieniu projektu.
5.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 2 pkt 2	Powiązanie podwyższonej stawki ze statusem jednostki składowej grupy objętej przepisami o globalnym podatku minimalnym wymaga dodatkowego uzasadnienia. Jednym z warunków zastosowania podwyższonej stawki CIT jest	Rekomenduje się rezygnację z kryterium GloBE jako samodzielnego warunku	Uwaga nieuwzględniona. Warunek ten ma tożsamy charakter z warunkiem odnoszącym się do progu przychodów pojedynczego podatnika

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			posiadanie przez podatnika statusu jednostki składowej grupy krajowej lub międzynarodowej objętej przepisami o opodatkowaniu wyrównawczym. Kryterium to nie pozostaje jednak w oczywistym związku z osiąganiem nadzwyczajnych zysków. Status GloBE służy zasadniczo identyfikacji dużych grup objętych systemem globalnego minimalnego opodatkowania, a nie identyfikacji przedsiębiorstw uzyskujących ponadprzeciętną rentowność. W rezultacie dwa przedsiębiorstwa prowadzące identyczną działalność, działające na tym samym rynku i osiągające porównywalny poziom dochodu oraz rentowności mogą zostać opodatkowane odmiennie wyłącznie z tego względu, że jedno z nich należy do grupy spełniającej kryteria GloBE, a drugie nie. Sam status jednostki składowej dużej grupy nie dowodzi, że dany podatnik osiągnął ponadprzeciętną rentowność lub odniósł szczególne korzyści z wyjątkowych warunków rynkowych.	różnicującego wysokość opodatkowania albo przedstawienie szczegółowego uzasadnienia jego bezpośredniego związku z celem regulacji.	(50 mln euro) i jego celem jest ukierunkowanie regulacji na największych podatników, co jest zgodne z praktyką międzynarodową (por. np. francuskie <i>contribution exceptionnelle</i> skierowane do podatników, których obroty przekraczają 1,5 miliarda euro).
6.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 2 pkt 4 oraz ust. 4 pkt 1 lit. b	Niespójność mianowników stosowanych przy kalkulacji wskaźnika. W ust. 2 pkt 4 licznik stanowią przychody inne niż z zysków kapitałowych z działalności kwalifikowanej, natomiast mianownikiem są „przychody tego podatnika za ten rok”, co literalnie może obejmować także zyski kapitałowe. Natomiast w ust. 4 pkt 1 lit. b mianownikiem są wyłącznie przychody ze źródeł innych niż zyski kapitałowe. Powoduje to, że dwa podobnie brzmiące wskaźniki oparte są na odmiennych bazach. Nie wiadomo, czy jest to zabieg celowy, czy błąd legislacyjny.	Ujednolicić mianownik. Jeżeli zamiarem jest badanie udziału działalności operacyjnej, proponowane byłoby użycie w obu przypadkach łącznej wysokości przychodów podatkowych ze źródeł innych niż zyski kapitałowe.	Uwaga uwzględniona. W mianowniku wzoru doprecyzowano, że chodzi również o przychody inne niż z zysków kapitałowych. Chodziło bowiem o porównywanie tych samych kategorii (bez uwzględniania przychodów z zysków kapitałowych). Doprecyzowano również odniesienia do poprzedniego roku podatkowego.
7.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 2 pkt 2–3	Wątpliwość z punktu widzenia zasady równości dotyczy powiązania podwyższonej stawki z przynależnością do grupy objętej Pillar 2. Dwie spółki prowadzące identyczny obrót gazem, osiągające taki sam przychód i dochód mogą zostać opodatkowane inaczej wyłącznie dlatego, że jedna należy do grupy przekraczającej próg GloBE, a druga nie. Kryterium wielkości grupy nie musi odpowiadać zdolności płatniczej konkretnego podatnika ani wysokości jego „nadzwyczajnego zysku”. Powstaje więc pytanie o racjonalny związek kryterium	Uzasadnić w OSR/uzasadnieniu, dlaczego próg Pillar 2 jest właściwym kryterium zdolności do ponoszenia zwiększonego CIT, albo zastąpić go kryterium odnoszącym się bezpośrednio do skali	Zob. stanowisko do uwagi nr 5.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			różnicującego z celem regulacji. Art. 32 Konstytucji dopuszcza różnicowanie podatników, lecz kryterium musi być relewantne i uzasadnione.	działalności lub dochodu konkretnego podatnika.	
8.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 2 pkt 3 w zw. z ust. 1 pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a	Możliwa niespójność dotycząca nowych podatników. Ust. 1 wprost reguluje stawki dla podatników „utworzonych po” 31 grudnia 2027 r. lub 31 grudnia 2028 r. Jednocześnie ust. 2 pkt 3 wymaga, aby przychody podatnika w roku podatkowym poprzedzającym bezpośrednio dany rok przekroczyły 50 mln EUR. Podmiot nowo utworzony w 2028 r. nie ma wcześniejszego roku podatkowego, więc literalnie nie jest w stanie spełnić warunku ust. 2 pkt 3 w swoim pierwszym roku, mimo że ust. 1 przewiduje dla niego specjalną stawkę.	Wprowadzić odrębne zasady dla podatników rozpoczynających działalność, np. próg ustalany na podstawie przychodów osiągniętych w pierwszym roku po odpowiednim przeliczeniu do 12 miesięcy lub szczególną regułę dotyczącą reorganizacji/sukcesji.	Uwaga częściowo uwzględniona. Wprowadzono szczególną regulację dotyczącą reorganizacji (przeciwdziałającą unikaniu w ten sposób wyższej stawki poprzez kreowanie „nowego” podatnika) oraz zmodyfikowano przepisy art. 38ae ust. 1. Natomiast nowopowstały podatnik faktycznie rozpoczynający działalność siłą rzeczy (z uwagi na brak spełnienia warunków) w swoim pierwszym roku podatkowym nie będzie objęty projektowaną regulacją (o ile nie znajdą zastosowania ww. przepisy antyabuzyjne).
9.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 2–4 – zasada ogólna	Konstrukcja podatku nie odpowiada w pełni deklarowanemu celowi opodatkowania „nadzwyczajnych zysków”. Z uzasadnienia projektu wynika, że podwyżka jest odpowiedzią na ponadprzeciętne wyniki i niestandardowo znaczące zyski sektora paliwowego i energetycznego. Projekt nie zawiera jednak żadnego testu nadzwyczajnej rentowności. Podwyższonej stawce może podlegać przedsiębiorstwo o bardzo niskiej marży, jeżeli przekracza progi przychodowe, natomiast podmiot osiągający rzeczywiście nadzwyczajne zyski, lecz niespełniający kryterium sektorowego lub grupowego, pozostanie przy 19% CIT. Dla porównania, unijna składka solidarnościowa z rozporządzenia 2022/1854 obejmowała wyłącznie nadwyżkę dochodu podatkowego przekraczającą o 20% średni dochód z czterech wcześniejszych lat, a więc bezpośrednio odnosiła ciężar do „surplus profits”.	Rozważyć uzależnienie podwyższonego opodatkowania od wystąpienia rzeczywiście ponadprzeciętnego dochodu/rentowności, np. poprzez odniesienie do średniej dochodów podatkowych z kilku lat poprzednich albo zdefiniowanie „nadwyżkowego dochodu”.	Zob. stanowisko do uwagi nr 1.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
10.		art. 38ae ust. 2 pkt 4 i ust. 4	Brak wystarczających zasad określenia, które konkretne przychody i koszty pozostają „z działalności” kwalifikowanej. W przypadku obrotu gazem mogą występować m.in. przychody i koszty z bilansowania, usług magazynowania i przesyłu refakturowanych na klienta, instrumentów zabezpieczających cenę gazu, rozliczeń finansowych kontraktów, różnic kursowych, kar, odszkodowań czy korekt cenowych. Projekt nie określa kryterium związku tych pozycji z działalnością kwalifikowaną. Powstanie zatem ryzyko różnych interpretacji i istotnych sporów dotyczących samego zakresu licznika proporcji.	Uzupełnić przepis o definicję przychodów i kosztów działalności kwalifikowanej albo delegować szczegółowe reguły do przepisu ustawowego wskazującego, że uwzględnia się przychody oraz odpowiadające im koszty podatkowe pozostające w bezpośrednim związku z daną działalnością, wraz z regułą dla pozycji pośrednich i zabezpieczających.	Uwaga częściowo uwzględniona poprzez uzupełnienie uzasadnienia projektu. Do przychodów (i kosztów) danego rodzaju działalności dla celów stosowania art. 38ae ust. 2 pkt 4 i ust. 4 należy zaliczyć wszystkie te przychody, które funkcjonalnie wiążą się z tą działalnością (np. działalnością koncesjonowaną w zakresie obrotu gazem). Nie chodzi zatem wyłącznie o przychody <i>stricto</i> z obrotu gazem (ze sprzedaży gazu nabytego w tym celu), lecz z działalności w zakresie obrotu gazem, co jest kategorią szerszą. Innymi słowy chodzi o te przychody, które nie wiążą się funkcjonalnie z inną działalnością, niewymienioną w ww. przepisie.
11.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 2 pkt 4, ust. 3 pkt 1, ust. 4 pkt 1	W praktyce grup energetycznych działalność dystrybucyjna często stanowi element szerszego świadczenia realizowanego przez kilka podmiotów. Typowym przykładem jest sytuacja, w której operator systemu dystrybucyjnego świadcząc usługę dystrybucji energii elektrycznej rozpoznaje przychody z usług dystrybucyjnych, natomiast odrębna spółka posiadająca koncesję na obrót energią elektryczną zawiera z odbiorcami końcowymi umowy na świadczenie usług kompleksowych, o których mowa w art. art. 3 pkt 30 ustawy Prawo energetyczne i rozpoznaje przychody podatkowe obejmujące zarówno sprzedaż energii elektrycznej, jak i usługę dystrybucji. W rezultacie ta sama wartość dotycząca świadczenia usługi w zakresie dystrybucji energii elektrycznej wykazywana jest w przychodach podatkowych więcej niż jednej spółki wchodzącej w skład PGK.	Proponujemy wprowadzenie zapisu art. 38ae ust. 5a: „W przypadku podatkowych grup kapitałowych, na potrzeby wyliczenia wskaźników, o których mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 4, ust. 3 pkt 1, ust. 4 pkt 1 lit b, przychody, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit d i e są rozpoznawane przez spółkę wchodzącą w skład podatkowej grupy kapitałowej, prowadzącą działalność, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit d	Uwaga uwzględniona. Przepis zostanie doprecyzowany w odniesieniu do PGK. Kwestia ta zostanie dodatkowo wyjaśniona w uzasadnieniu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Biorąc pod uwagę powyższe, w przypadku PGK, na potrzeby wyliczenia wskaźników, o których mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 4, ust. 3 pkt 1, ust. 4 pkt 1 lit b, przychody, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit d i e powinny być rozpoznawane jednokrotnie przez spółkę wchodzącą w skład PGK, prowadzącą działalność, o której mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit d i e. Nie powinno uwzględniać się przychodów z ww. tytułów spółek wchodzących w skład PGK, wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną. Uwzględnienie przychodów z tytułu dystrybucji energii elektrycznej zarówno dla spółki prowadzącej działalność, o której mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit d i e, jak i dla spółki obrotu powodowałoby zawyżenie udziału przychodów z tytułu działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 1, w całkowitych przychodach PGK.	i e. Nie uwzględnia się przychodów z ww. tytułów spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej, posiadających koncesję na obrót energią elektryczną zawierających z odbiorcami końcowymi umowy na świadczenie usług kompleksowych, o których mowa w art. art. 3 pkt 30 ustawy Prawo energetyczne.” Alternatywnie „W przypadku podatkowych grup kapitałowych, na potrzeby wyliczenia wskaźników, o których mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 4, ust. 3 pkt 1, ust. 4 pkt 1 lit b, przychody, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit d i e są rozpoznawane przez spółkę wchodzącą w skład podatkowej grupy kapitałowej, prowadzącą działalność, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit d i e. Nie uwzględnia się przychodów z ww. tytułów wykazywanych przez spółki, nie prowadzące działalności,	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit d i e.”	
12.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 3 pkt 1	Brak wskazania, że podatnicy z udziałem przychodów 33–75% muszą również spełnić warunki z ust. 2 pkt 1–3. Ust. 3 pkt 1 obejmuje literalnie „podatników, u których wskaźnik określony w ust. 2 pkt 4” wynosi co najmniej 33%, ale nie odsyła do warunków sektorowych, statusu jednostki składowej grupy oraz progu 50 mln EUR. Tymczasem ust. 3 pkt 2 dotyczący PGK takie odesłanie zawiera wprost. Powstaje więc możliwość interpretacji, zgodnie z którą podatnik mieszczący się w przedziale 33–75% podlega podwyższonej stawce nawet wtedy, gdy nie przekracza 50 mln EUR lub nie jest jednostką składową grupy objętej Pillar 2. Wydaje się to sprzeczne z deklarowanym celem projektu, który mówi o „największych podmiotach” z przychodami przekraczającymi 50 mln EUR.	Uzupełnić pkt 1: „podatników spełniających warunki określone w ust. 2 pkt 1–3, u których wskaźnik określony w ust. 2 pkt 4 stanowił co najmniej 33%, lecz mniej niż 75%”.	Uwaga uwzględniona.
13.	Towarzystwo Obrotu Energią	Art. 38ae ust. 3 pkt 1, art. 38ae ust. 3 pkt 2	Projekt nie rozstrzyga relacji pomiędzy art. 38ae ust. 3 pkt 1 oraz art. 38ae ust. 3 pkt 2 w przypadku PGK prowadzących jednocześnie działalność przesyłową lub dystrybucyjną oraz inne rodzaje działalności objęte zakresem regulacji, w szczególności działalność w zakresie obrotu paliwami ciekłymi lub gazem. Brak jest jednoznacznego wskazania, czy w takim przypadku zastosowanie znajduje wyłącznie mechanizm przewidziany dla PGK określony w art. 38ae ust. 3 pkt 2 i ust. 5, czy zasady proporcjonalnego opodatkowania określone w art. 38ae ust. 3 pkt 1 i ust. 4. W konsekwencji przepisy nie pozwalają ustalić sposobu opodatkowania PGK, w skład której wchodzi zarówno spółka prowadząca działalność przesyłową lub dystrybucyjną energii elektrycznej, jak i spółka prowadząca inną działalność objętą art. 38ae ust. 2 pkt 1, np. działalność w zakresie obrotu paliwami ciekłymi. Nie jest bowiem jasne, czy dochody osiągane z tych pozostałych rodzajów działalności powinny	Proponujemy dodanie następującego przepisu, tj. art. 38ae ust. 3a: „W przypadku podatkowej grupy kapitałowej spełniającej warunki określone zarówno w ust. 3 pkt 1, jak i ust. 3 pkt 2, zastosowanie znajduje pkt 1.”	Uwaga uwzględniona. Relacja między tymi przepisami zostanie doprecyzowana. PGK, w której spółka prowadząca działalność z zakresu dystrybucji energii elektrycznej spełnia warunek określony w art. 38ae ust. 2 pkt 4 (a nie spełnia go sama PGK), co do zasady, powinna stosować mechanizm z ust. 5, chyba, że PGK prowadzi równocześnie inną działalność (niż dystrybucja ee) określoną w art. 38ae ust. 2. W tym ostatnim przypadku PGK powinna stosować regułę właściwą dla podatników, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			zostać uwzględnione przy ustalaniu części podstawy opodatkowania objętej podwyższoną stawką CIT. Powyższe może prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych oraz niejednolitego stosowania przepisów, a także do sytuacji, w której część działalności objętej zakresem regulacji pozostanie poza mechanizmem podwyższonego opodatkowania wyłącznie z uwagi na prowadzenie jej w ramach PGK. W związku z powyższym zasadne jest doprecyzowanie wzajemnej relacji art. 38ae ust. 3 pkt 1 i pkt 2 oraz określenie zasad ustalania podstawy opodatkowania w przypadku PGK prowadzących jednocześnie kilka rodzajów działalności objętych projektowanymi regulacjami.		
14.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 4	Nie określono, kiedy i w jaki sposób podatnik dokonuje wyboru między metodą dochodową i przychodową. Nie wiadomo, czy wyboru dokonuje się na początku roku, przy obliczaniu pierwszej zaliczki, w zeznaniu rocznym, czy też podatnik może wybrać ex post wariant korzystniejszy. Nie określono również, czy wybór jest wiążący przez cały rok podatkowy i czy może być zmieniany pomiędzy poszczególnymi miesiącami. Ma to bezpośredni wpływ na wysokość zaliczek.	Określić termin i formę wyboru, np. wybór dokonywany za dany rok podatkowy w zeznaniu CIT-8, przy czym dla zaliczek stosowana jest jedna wybrana metoda przez cały rok, albo wprowadzić obowiązek zawiadomienia naczelnika US do określonego terminu.	Uwaga nieuwzględniona. Zamiarem projektodawców jest w tym zakresie pozostawienie jak największej swobody podatnikom. Ograniczanie tej swobody warunkami formalnymi takimi jak termin zawity złożenia oświadczenia byłoby nadmiarowe i niezasadne w kontekście celu tej regulacji. Nie wyklucza to <u>możliwości</u> przekazania przez podatnika takiej informacji naczelnikowi właściwego US.
15.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 4 pkt 1	Nie jest jasne, czy podwyższoną stawką może zostać objęta część podstawy opodatkowania przypadająca na zyski kapitałowe. Proporcje z lit. a i b konstruowane są wyłącznie w odniesieniu do działalności należącej do źródła innego niż zyski kapitałowe, natomiast wynik stosuje się do „części podstawy opodatkowania”. Podstawa opodatkowania CIT może natomiast obejmować również dochód z zysków kapitałowych. W konsekwencji literalne zastosowanie proporcji do całej podstawy może pośrednio prowadzić do opodatkowania podwyższoną stawką także dochodów	Doprecyzować, że stawka podwyższona ma zastosowanie wyłącznie do części podstawy opodatkowania odpowiadającej dochodowi ze źródeł innych niż zyski kapitałowe, natomiast dochód z zysków kapitałowych podlega	Uwaga nieuwzględniona. Omawiane rozwiązanie jest zgodne z zamiarem projektodawcy. Tym samym omawianą proporcję należy stosować do całej podstawy opodatkowania nawet wówczas, gdy składają się na nią również dochody z zysków kapitałowych.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			kapitałowych, które nie mają związku z działalnością wskazaną w ust. 2 pkt 4.	stawce z art. 19 ust. 1 pkt 1.	
16.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. a	Nie wiadomo jednoznacznie, czym jest „dochód osiągnięty z działalności” kwalifikowanej. Ustawa CIT zna dochód ze źródła „zyski kapitałowe” i dochód z „innych źródeł przychodów”, ale nie ustanawia odrębnego źródła obejmującego handel gazem, paliwami albo przesył energii. Art. 7 ust. 2 CIT definiuje dochód podatkowy jako nadwyżkę przychodów podatkowych nad kosztami ich uzyskania. Z systematyki ustawy wynika więc raczej, że powinien chodzić o dochód podatkowy, a nie wynik rachunkowy, jednak projekt nie mówi tego wprost.	Wskazać wprost, że chodzi o dochód ustalony zgodnie z przepisami ustawy CIT. Np.: „dochód podatkowy z działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 4, ustalony jako nadwyżka przychodów podatkowych z tej działalności nad przypisanymi do nich kosztami uzyskania przychodów”.	Uwaga uwzględniona poprzez uzupełnienie uzasadnienia.
17.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. a	Brak zasad przypisywania kosztów do działalności kwalifikowanej. Nawet przy przyjęciu, że chodzi o dochód podatkowy, ustawa nie wskazuje, w jaki sposób przypisywać koszty wspólne. W przedsiębiorstwie prowadzącym jednocześnie obrót gazem i inną działalność problem będzie dotyczył m.in. kosztów pracowniczych, IT, zarządu, finansowania, różnic kursowych, instrumentów zabezpieczających, usług wspólnych czy amortyzacji. Bez reguł alokacyjnych dwóch podatników o identycznym profilu gospodarczym może wyliczyć istotnie różną część dochodu podlegającą stawce 30%. Jest to szczególnie problematyczne w świetle konstytucyjnego wymogu określoności ciężaru podatkowego.	Należy uzupełnić przepisy o regulacje dotyczące przypisywania kosztów do działalności kwalifikowanej.	Uwaga uwzględniona. Dodano stosowany przepis.
18.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. a	Proporcja dochodowa może być matematycznie nielogiczna. Przepis nie określa, co zrobić, gdy działalność kwalifikowana generuje stratę, cały dochód z innych źródeł jest zerowy albo działalność niekwalifikowana generuje stratę. Przykład: dochód podatkowy z obrotu gazem 100, strata z pozostałej działalności -50, łączny dochód operacyjny 50. Wskaźnik wynosi wówczas 200%. Z kolei przy stracie na gazie i dochodzie z pozostałej działalności może być ujemny. Przepis	Wskazać, że proporcja nie może być niższa niż 0% ani wyższa niż 100%, oraz określić sposób postępowania w przypadku straty albo zerowego mianownika. Alternatywnie	Uwaga częściowo uwzględniona. Doprecyzowano, że proporcja musi mieścić się w przedziale 0% - 100% natomiast przepis wyraźnie referuje do „dochodu z działalności kwalifikowanej” oraz istnienia podstawy opodatkowania. Jeśli którakolwiek z tych kategorii nie

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			nie przewiduje ani dolnego, ani górnego ograniczenia proporcji.	zrezygnować z proporcji dochodowej w obecnym kształcie i określić bezpośrednio podstawę odpowiadającą dochodowi podatkowemu z działalności kwalifikowanej.	istnieje, nie ma podstaw do obliczenia tej proporcji, a tym samym albo w ogóle nie stosuje się żadnej stawki podatku (brak podstawy opodatkowania) albo do całej podstawy stosuje się stawkę wynikającą z zasad ogólnych (brak dochodu z działalności kwalifikowanej).
19.	Towarzystwo Obrotu Energią	art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. b	Sformułowanie „wskaźnik ten powiększa się o 33%” może powodować wątpliwość, czy chodzi o zwiększenie jego wartości o 33%, tj. przemnożenie przez 1,33, czy o zwiększenie o 33 punkty procentowe. Z ekonomicznej konstrukcji przepisu wynika raczej pierwszy wariant, ale przy normie określającej zakres podstawy opodatkowania nie powinno to wynikać wyłącznie z interpretacji.	Zastąpić sformułowaniem: „ustalony w ten sposób wskaźnik mnoży się przez 1,33” albo „powiększa się o 33% jego wartości”.	Chodzi o zwiększenie jego wartości o 33%, tj. przemnożenie przez 1,33. Zwiększenie tej wartości o 33pp mogłoby prowadzić do przekroczenia przez nią 100%, co byłoby nieadekwatne. Kwestia ta zostanie dodatkowo podkreślona w uzasadnieniu projektu.
20.	Towarzystwo Obrotu Energią	Brak	Projekt nie rozstrzyga zasad uwzględniania strat ponoszonych przez spółki wchodzące w skład podatkowej grupy kapitałowej z działalności, o której mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 1. W konsekwencji możliwa jest sytuacja, w której strata wykazana przez jedną spółkę z tej działalności nie zostanie skompensowana z dochodem osiągniętym z tej samej działalności przez inną spółkę należącą do PGK. Z przepisów nie wynika jednoznacznie, że taki zabieg jest dopuszczalny.	Rekomendujemy doprecyzowanie przepisów poprzez jednoznaczne wskazanie, że dochód osiągnięty w danym roku podatkowym przez spółkę wchodzącą w skład podatkowej grupy kapitałowej z działalności, o której mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 1, może zostać skompensowany ze stratą poniesioną przez inną spółkę należącą do tej samej podatkowej grupy kapitałowej z tej samej kategorii działalności (tj. z tytułu, o którym mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 1).	Uwaga nieuwzględniona. Taki efekt wynika z ogólnych zasad funkcjonowania PGK. Przepisy projektu nie modyfikują możliwości kompensowania wyników podatkowych poszczególnych spółek tworzących PGK.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				Rozwiązanie takie odpowiada konstrukcji PGK jako jednego podatnika CIT i pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych dotyczących sposobu ustalania podstawy opodatkowania w przypadku działalności objętej tym przepisem.	
21.	Polska Izba Gazu Płynnego		Postulujemy wyłączenie przedsiębiorstw obrotu LPG z zakresu podwyższonej stawki CIT (UD459) – projekt nie wykazuje, by sektor ten osiągał nadzwyczajne zyski uzasadniające taką podwyżkę. Dane rynkowe temu przeczą: konsumpcja LPG w 2025 r. była praktycznie na poziomie roku poprzedniego, a kluczowy segment autogazu się skurczył – to rynek dojrzały, nie rosnący nadzwyczajnie. Regulacja obejmuje podatników niezależnie od faktycznego wystąpienia nadzwyczajnego zysku i uderzy głównie w małych przedsiębiorców, nie w duże koncerny – w przeciwieństwie do ustawy o podatku od nadzwyczajnych zysków z 2026 r., którą objęta byłaby tylko jedna spółka, która należy do Polskiej Izby Gazu Płynnego.		Uwaga nieuwzględniona. W kontekście określonych w art. 38ae ust. 2 pkt 2 i 3 warunków stosowania wyższej stawki CIT zupełnie nie trafiony jest zarzut, że „regulacja uderzy głównie w małych przedsiębiorców, nie w duże koncerny.”
22.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPiHN) Stanowisko zostało wydane w imieniu firm	Art. 26	Wnosimy o rezygnację z propozycji podwyższenia stawek CIT dla wybranych sektorów przemysłu w l. 2027-2029. Proponowane przez Rząd objęcie m.in. branży paliwowej podwyższoną stawką CIT stanowi nie tylko naruszenie reguł konstytucyjnych stanowienia prawa, lecz także może wywołać negatywne skutki z perspektywy inwestycji w bezpieczeństwo paliwowe państwa czy dekarbonizację, a także z perspektywy konsumentów paliw (wyższe ceny paliw). <u>Naruszenie konstytucyjnych zasad stanowienia prawa</u>	Rezygnacja z przepisu i ograniczenie regulacji do określenia warunków dla wsparcia państwa dla przemysłu energochłonnego.	Uwaga nieuwzględniona Podmioty płacące podatek CIT wg wyższych stawek i pozostałe podmioty płacące podatek CIT nie znajdują się w tej samej sytuacji, dlatego nie można mówić o dyskryminującym charakterze tych zmian wobec nich oraz naruszeniu wskazanych zasad konstytucyjnych. Projekt przewiduje wyodrębnienie grupy podmiotów zaliczanych do sektora paliwowego, gazowego czy

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
	członkowskich POPIHN: Amic Polska, Anwim, Aramco Fuels Poland, BP Europa SE, CircleK Polska, Fuchs Oil Corporation (PL), MOL Polska, Shell Polska, Sunoco Polska, TotalEnergies Marketing Polska, Unimot, Eurowag.		Proponowane rozwiązanie, polegające na zróżnicowaniu skali opodatkowania wobec określonej, wybranej arbitralnie grupy przedsiębiorców, uzasadnione wyłącznie celem fiskalnym, stanowi naruszenie reguł stanowienia prawa, określonych w Konstytucji RP. Zakaz arbitralności w działaniu władzy publicznej jest, obok poszanowania godności człowieka, jednym z filarów demokratycznego państwa prawnego (por. wyrok TK sygn. akt K 32/04). Po pierwsze podwyższenie stawek podatku CIT pozostaje bez związku z celem ustawy o udzielaniu wsparcia na obniżenie cen energii dla przemysłu energochłonnego. Ustawa bowiem ma na celu wdrożenie środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (C/2025/3602) a regulacja z art. 26 dotyczy zupełnie odmiennej materii tj. wprowadzenia obciążeń fiskalnych dla sfinansowania wydatków na obronność (por. Uzasadnienie do ustawy). Stanowi to przykład legislacji stojącej w rażącej sprzeczności z art. 2 Konstytucji RP tj. zasadą poprawnej legislacji, przejrzystości prawa, ochrony zaufania do państwa oraz racjonalności ustawodawcy. Co więcej, „<i>Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu</i>” - CISAF, określają wyłącznie ramy pomocy publicznej dla sektora energochłonnego a nie wskazują, że wydatki mają być finansowane na ten cel przez sektor paliwowy, gazowy czy energetyczny. Nie można także nie zauważyć, iż skumulowane dochody budżetu państwa z tytułu wyższych stawek CIT (7.183 mld zł) mają daleko przewyższyć wysokość wsparcia wynikającego z mechanizmu CISAF (4.800 mld zł). Stanowi to zatem przejaw nadmiernej i nieproporcjonalnej regulacji (naruszenie art. 32 Konstytucji). Wątpliwości POPIHN budzi również kwestia proporcjonalności propozycji Rządu. Proponowana danina może także prowadzić do zróżnicowanego rozłożenia obciążeń pomiędzy poszczególnymi branżami. Wiele sektorów, charakteryzujących się wyższą rentownością,		energetycznego, które wykazują te same bądź podobne istotne cechy: 1. duża skala prowadzonej działalności - regulacja obejmuje największe podmioty, o dużych przychodach i należące do grup międzynarodowych oraz PGK, 2. rodzaj prowadzonej działalności - działalność w zakresie wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej, obrotu paliwem gazowym lub obrotu gazem ziemnym z zagranicą, handlu ropą naftową, wytwarzania paliw ciekłych, obrotu paliwami ciekłymi, dystrybucji energii elektrycznej, czy przesyłania energii elektrycznej, 3. osiąganie niestandardowo znaczących zysków w stosunku do innych podatników, nie w wyniku efektywności operacyjnej, lecz w szczególności z uwagi na obecną sytuację geopolityczną oraz uwarunkowania rynkowe. Zatem uzasadnionym jest traktowanie tych podmiotów w sposób tożsamy, lecz jednocześnie odmienny od podatników, którzy tych cech nie posiadają (sprawiedliwość pozioma). Proponowane obciążenie fiskalne można uznać za równe dla podmiotów które mają takie same lub podobne możliwości do ponoszenia jego ciężaru. Wskazane cechy relewantne uzasadniają aby wyodrębnione podmioty traktować w sposób równy. Kryterium w oparciu, o które dokonano wyodrębnienia grupy podmiotów jest obiektywne i

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			korzysta z niższych stawek podatkowych. Ewentualna różnica powinna, w naszej ocenie, zostać szczegółowo uzasadniona z punktu widzenia zasady równości oraz wpływu regulacji na konkurencyjność podmiotów działających na polskim rynku. Należy również zauważyć, iż podwyższona stawka CIT nie została powiązana z faktycznym osiąganiem nadzwyczajnych zysków, lecz z samym prowadzeniem działalności w określonych sektorach gospodarki, co może prowadzić do naruszenia zasady równości (art. 32 Konstytucji) i zasady sprawiedliwości podatkowej (art. 84 Konstytucji). Nierówne potraktowanie podmiotów podobnych (przedsiębiorców) w taki sposób, że przytłaczająca większość zostanie potraktowana inaczej (korzystniej) niż mniejszość nadaje temu traktowaniu mniejszości dyskryminacyjny charakter, co powoduje niezgodność projektowanego rozwiązania z art. 32 i 64 ust. 2 Konstytucji. Jednocześnie brak jest przekonującego uzasadnienia dla wysokości i czasowego charakteru dodatkowego obciążenia, co narusza zasadę proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji). Trudno także mówić o sprawiedliwości podatkowej w sytuacji, w której Projektodawca a priori założył występowanie wśród podmiotów w branży paliwowej „<i>większej zdolności płatniczej podmiotów o najwyższej skali działalności</i>” (vide Uzasadnienie). Ani w Uzasadnieniu, ani w OSR do projektu nie pokazano, jaka jest rzeczywista sytuacja finansowa i płynnościowa przedsiębiorców, których ma objąć wyższa stawka CIT, oraz, że proponowana zmiana nie zagrazi ich stabilności. Trzeba zauważyć, iż wśród sektorów wytypowanych do ponoszenia wyższych obciążeń podatkowych również występuje znaczne zróżnicowanie charakteru działalności. Pomijając, że do tego grona zaklasyfikowano dystrybucję i przesył energii elektrycznej, w ramach samej branży paliwowej znalazły się rodzaje działalności o zdecydowanie odmiennych uwarunkowaniach prowadzenia działalności. Podawane przez Projektodawcę w tym kontekście informacje		merytorycznie usprawiedliwione. Pozostaje ono w związku z celem projektowanych przepisów, któremu przyświeca głównie realizacja celu społeczno-gospodarczego w postaci zapewnienie źródeł finansowania działań zmierzających do poprawy sytuacji polskiego sektora energochłonnego oraz odpowiedzi na bezprecedensową potrzebę systematycznego zwiększania wydatków na obronność w celu modernizacji i rozbudowy polskiej armii. Projekt stanowi więc realizację wartości konstytucyjnie chronionej wyrażonej w art. 5 Konstytucji RP, jak też wywodzonej z art. 84 zasady sprawiedliwości podatkowej, zgodnie z którą ciężary publiczne powinny być rozkładane w sposób uwzględniający realne zdolności płatnicze podmiotów gospodarczych oraz charakter uzyskiwanych zysków. W sytuacji zatem, gdy przychody danego sektora rosną nie wskutek jego wyższej produktywności czy innowacyjności, lecz stanowią konsekwencje zewnętrznych zaburzeń o charakterze geopolitycznym, dochody te nabierają charakteru renty ekonomicznej – korzyści majątkowej, która w normalnych warunkach rynkowych by nie wystąpiła. W rezultacie oceniając wagę interesu, któremu wyodrębnienie podmiotów ma służyć w odniesieniu do ewentualnych interesów jakie mogłyby zostać naruszone należy

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			o wysokich zyskach ośmiu międzynarodowych koncernów paliwowych, czy też pojedynczych firm obecnych na rynku krajowym, w dodatku prowadzących zdywersyfikowaną działalność, nie powinny być wprost przenoszone na sytuację podmiotów obecnych tylko w części łańcucha wartości. Z jakimi bowiem nadzwyczajnymi zyskami miałby się wiązać import paliw do kraju (odpowiadający za ok. 1/3 dostaw), w sytuacji, gdy paliwo drożeje zarówno za granicą, jak i w kraju? Tego projektodawca nie wyjaśnił w Uzasadnieniu. <u>Brak adekwatności proponowanych rozwiązań</u> Brak adekwatności proponowanych rozwiązań podatkowych przejawia się także w kontekście obecnej sytuacji na rynku paliw. Z perspektywy branży szczególnie istotne jest zachowanie ostrożności i pewnej powściągliwości w formułowaniu ocen dotyczących korzystania przez przedsiębiorców z obecnej sytuacji geopolitycznej. Przedsiębiorcy działający na terenie Polski mierzą się z wyzwaniami niezależnymi od nich, w tym z wojną na Bliskim Wschodzie oraz poważnymi zakłóceniami łańcuchów dostaw. Dzięki znacznemu wysiłkowi inwestycyjnemu i logistycznemu branży paliwowej, pomimo tych zakłóceń oraz istotnego uzależnienia Polski od importu węglowodorów, utrzymano ciągłość dostaw paliw na polskich stacjach. Dlatego też ocena sytuacji sektora powinna uwzględniać nie tylko bieżące potrzeby fiskalne, lecz także rolę przedsiębiorców w zapewnianiu bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz stabilności rynku w warunkach utrzymującej się niepewności geopolitycznej i rynkowej. Dostępne informacje nie wskazują jednoznacznie, aby działalność związana ze sprzedażą paliw była powiązana z realizacją nadmiarowych zysków w stopniu uzasadniającym takie podejście. Doświadczenia innych państw również pokazują, że ocena marż detalicznych wymaga ostrożności i szczegółowej analizy; 1 czerwca br. takie ustalenia przedstawił m.in. brytyjski urząd antymonopolowy¹.		uznać nadrzędność interesu ogólnego państwa i obywateli nad korzyścią jednostki gospodarczej. W kontekście zarzutu kumulowania obciążeń podatkowych (w zw. z opodatkowaniem podatkiem od nadzwyczajnych zysków, tzw. windfall tax), wskazać należy przede wszystkim, że windfall tax obejmuje zyski osiągnięte w okresie od marca do grudnia 2026 r., podczas gdy podwyższone stawki na mocy niniejszego projektu mają obowiązywać co do zasady w latach 2027 -2029. Zatem oba rozwiązania dotyczą innych okresów i mają charakter przejściowy. W naszej ocenie umiarkowane i czasowe zwiększenie obciążeń podatkowych, w obecnej bardzo korzystnej sytuacji makroekonomicznej dla branży paliwowo-energetycznej, nie stwarza ryzyka w zakresie zdolności branży do absorpcji potencjalnych kryzysów. Odnosząc się do uwagi dotyczącej przerzucalności podatku na konsumentów należy zaznaczyć, że ceny paliw na stacjach w Polsce nie są ustalane metodą "koszt plus zysk", lecz wynikają z globalnych notowań, kursu dolara oraz konkurencji międzynarodowej. Z uwagi 1/3 paliw pochodzi z importu od podmiotów, których nowa regulacja może nie dotyczyć w tym samym stopniu (jeśli

¹ <https://www.gov.uk/government/news/cma-publishes-new-monitoring-update-on-road-fuel-market>

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			W Polsce wzrost cen był dodatkowo ograniczany przez Pakiet CPN i mechanizm cen maksymalnych. Pakiet CPN spowodował, że część działalności branży paliwowej jest realizowana przy bardzo ograniczonej rentowności lub ze stratą, w szczególności w odniesieniu do paliw <i>premium</i> oraz stacji znajdujących się w miejscach obsługi podróżnych (MOP) przy autostradach i drogach ekspresowych, gdzie koszty prowadzenia działalności są znacząco wyższe. Nie można także nie zauważyć, że uzasadnianie wyższych stawek CIT, odnoszących się do zysków za lata 2027-2029, ewentualnymi wyższymi zyskami za rok 2026 (który w dodatku jeszcze się nie zakończył) jest z logicznego punktu widzenia wątpliwe. Trudno jest bowiem obecnie przewidywać, że sektor paliwowo-energetyczny w latach 2027-2029 znajdzie się w na tyle wyjątkowej sytuacji, która uzasadniałaby inne traktowanie względem pozostałych branż. Wobec braku wiarygodnego uzasadnienia dla propozycji Rządu wydaje się, że jedynym celem propozycji jest realizacja dodatkowych dochodów dla budżetu, czyli cel fiskalny, a nie ochrona wartości istotnych z punktu widzenia konstytucyjnego. Świadczy o tym także wprost Uzasadnienie projektu, w którym wskazuje się na rosnące potrzeby budżetu państwa, wynikające z „<i>systematycznego pozyskiwania dodatkowych środków na finansowanie zintensyfikowanego procesu modernizacji i rozbudowy polskiej armii</i>”, a także ponoszenie nieplanowanych wydatków związanych z wprowadzeniem Pakietu CPN. Jeżeli Projektodawca chce przy tym „<i>zapobiec podstawowej nierównowadze, w ramach której ciężar wsparcia cenowego ponoszony przez budżet państwa, de facto obciąża ogół podatników, podczas gdy beneficjentami nadzwyczajnych marż tzw. giganci w branżach energetycznej i paliwowej</i>” – należy zauważyć, iż w projekcie ustawy nie wykazano ani wielkości rzekomych kosztów społecznych, ani rzekomych nadmiarowych zysków branży paliwowej, ani przede wszystkim, aby się one równoważyły.		nie spełniają kryteriów skali w Polsce), podatnicy nie mogą dowolnie podnieść cen detalicznych, gdyż straciliby udziały w rynku na rzecz tańszego importu.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			<u>Ryzyko naruszenia zobowiązań międzynarodowych wiążących Polskę</u> W naszej ocenie szczególnego namysłu wymaga nie tylko samo podwyższenie stawki CIT, lecz także wpływ regulacji na bezpieczeństwo prawne, zaufanie obywateli i przedsiębiorców oraz stabilność obrotu gospodarczego. Ta ostatnia powinna być także oceniana z punktu widzenia ochrony inwestorów na mocy wiążących Polskę dwustronnych umów o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji. <u>Ryzyko skumulowania obciążeń podatkowych</u> Zwracamy również uwagę na występujące ryzyko skumulowania dodatkowych obciążeń fiskalnych branży paliwowej, uzasadnionych przez Rząd w jednaki sposób. Uzasadnieniem bowiem zarówno czasowego wzrostu stawki CIT, jak i uchwalonej przez Sejm 19 czerwca br. <i>Ustawy o podatku od nadzwyczajnych zysków osiągniętych w okresie od marca do grudnia 2026 r. ze zbycia paliw ciekłych</i> – ma być wzrost cen ropy naftowej na rynkach światowych, a co za tym idzie rzekome osiąganie przez przedsiębiorców, wskazanych w założeniach projektu UD459, „niestandardowo znaczących zysków”. Jednocześnie jednak Prezydent RP wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem w sprawie zgodności z Konstytucją RP <i>Ustawy o podatku od nadzwyczajnych zysków</i>... Oznacza to, że w przypadku uznania przez Trybunał, że ustawa ta jest zgodna z Konstytucją, branża paliwowa byłaby obciążona nie tylko wyższą stawką CIT, lecz także 60-procentową daniną „od nadzwyczajnych zysków”. Nie można przy tym zapomnieć o projektowanej zmianie w Prawie energetycznym (numer UD457), która w założeniach przewiduje kilkudziesięciokrotne zwiększenie opłat koncesyjnych w połączeniu z podwyższeniem stawki minimalnej oraz zniesieniem stawki maksymalnej. Tak drastyczne skumulowanie opłat na różnych etapach łańcucha wartości może doprowadzić do nieproporcjonalnie dużego obciążenia branży paliwowej.		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			<u>Ograniczenie zdolności inwestycyjnych – ważnych dla bezpieczeństwa paliwowego i transformacji energetycznej</u> Dodatkowe obciążenie branży paliwowej wyższą stawką CIT, o skutkach sięgających miliardów złotych rocznie (skumulowany wpływ rozwiązań na wszystkich przedsiębiorców oszacowano w OSR na -2.383 mld zł w ciągu 3 lat od wejścia w życie przepisów, podczas gdy samo tylko obciążenie wyższym CIT w 2027 r. ma wynieść 2.830 mld zł), powinno zostać ocenione również z perspektywy zdolności inwestycyjnych sektora. Branża paliwowa ponosi już rokrocznie ok. 90 mld zł kosztów podatkowych, a jednocześnie stoi przed potrzebą istotnych nakładów na bezpieczeństwo paliwowe, w tym terminale przeładunkowe i magazyny. Polska importuje ponad 30% paliw płynnych zużywanych w kraju, a mimo że w latach 2015-2024 popyt na paliwa wzrósł o 70%, pojemności magazynowe wzrosły jedynie o 10-15%. Wątpliwość budzi także racjonalność dodatkowych obciążenia fiskalne, nakładanych na sektor wydobywania ropy naftowej. Obecnie Polska jest w stanie zaspokoić zaledwie ok. 2-3% zapotrzebowania na ropę naftową z rodzimych źródeł. Wiele z nich jest ma marginalny charakter lub jest bliska wyczerpania. Jednocześnie każda ilość krajowego wydobywania pozwala zwiększyć bezpieczeństwo paliwowe, a przy tym zapewnia dochody budżetowe, w tym dla samorządów. Dokładanie do i tak rosnącej liczby obciążeń regulacyjnych i kosztowych, dodatkowych obciążeń poprzez wyższy CIT, skutkujących potencjalnie szybszą likwidacją kopalń ropy naftowej, wydaje się sprzeczna z odpowiedzialnym i zrównoważonym podejściem. Dodatkowe obciążanie fiskalne mogą ograniczyć możliwości finansowania inwestycji potrzebnych zarówno dla stabilności rynku, jak i dla transformacji energetycznej. Według Krajowego Planu na rzecz Energii i Klimatu (KPEiK), rządowego dokumentu przyjętego 8 czerwca br., tylko w		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			latach 2026-2030 sektor paliw płynnych będzie musiał przeznaczyć ok. 60 mld zł na dekarbonizację. <u>Ryzyko przeniesienia obciążeń na konsumentów</u> Na koniec warto uwzględnić możliwy wpływ na obywateli proponowanego zwiększenia stawki CIT. Dodatkowe, nieplanowane obciążenie sektora paliwowego może ograniczać przestrzeń do finansowania inwestycji, a jednocześnie wywoływać presję kosztową w całym łańcuchu dostaw. W zależności od warunków rynkowych mogłoby to przełożyć się na koszty gospodarcze odczuwalne przez obywateli zarówno bezpośrednio (w postaci wzrostu cen paliw), jako konsumentów paliw, jak i pośrednio – poprzez ceny produktów i usług zależnych od transportu.		
23.	Orlen S.A.	Art. 38ae ust. 2 pkt 4 lit. b	Zakres podmiotowo-przedmiotowy ustawy (podmioty komponujące paliwa ciekłe). Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy celem projektodawcy było „skoncentrowanie regulacji na działalności rafineryjnej stanowiącej podstawowy segment krajowego sektora przetwórstwa ropy naftowej. Tym samym zamiarem projektodawcy nie jest objęcie regulacją podmiotów, które wytwarzają paliwa ciekłe w procesach innych niż przerób (rafinacja) ropy naftowej, w szczególności poprzez mieszanie komponentów paliwowych lub paliw ciekłych albo mieszanie komponentów z paliwami ciekłymi, o którym mowa w art. 3 pkt 45 lit. b ustawy – Prawo energetyczne”. Tymczasem zgodnie z projektowanym art. 38ae² ust. 2 pkt 4 lit. b jest mowa o działalności w zakresie „wytwarzania w rozumieniu art. 3 pkt 45 lit. b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne paliw ciekłych w rozumieniu art. 3 pkt 3b tej ustawy”. Wspomniany zaś art. 3 pkt 45 lit. b ustawy - Prawo energetyczne [„u.p.e.”] jako wytwarzanie definiuje: „produkcję paliw ciekłych w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych, w procesach:	1) Wydaje się, że sprzeczność między treścią projektu a uzasadnienia można usunąć jednocześnie mitygując wątpliwości poprzez np.: (i) w ust. 2 pkt 4 lit. b odwołanie się do produkcji paliw ciekłych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 u.s.m.k.j.p., dokładnie tak jak wskazane jest w ust. 2 pkt 1 lit. b albo (ii) w całym ust. 2 pkt 4 poprzez odwołanie się do zakresu działalności określonego w pkt 1 lit. a-e.	Uwagi uwzględnione. Zmodyfikowano przepisy w tym zakresie.

² W dalszej części każda referencja do projektu dotyczy wskazanych jednostek redakcyjnych projektowanego nowego art. 38ae ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			- <i>przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafinacji ropy naftowej i innych węglowodorów albo przerobu biomasy,</i> - <i>przetwarzania poprzez mieszanie komponentów lub paliw ciekłych lub poprzez mieszanie komponentów z paliwami ciekłymi,</i> - <i>przeklasyfikowywania komponentów w paliwa ciekłe w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym,</i> - <i>przerobu pochodzących ze źródeł nieodnawialnych ciekłych i stałych strumieni odpadów [...].</i> Proponowany w ust. 2 pkt 4 lit. b zapis, jak się wydaje, nie jest zgodny z intencją wyrażoną w uzasadnieniu, bo wprost obejmuje opodatkowaniem według wyższej stawki również przedsiębiorców zajmujących się na istotną skalę np. komponowaniem paliw ciekłych (o ile jednocześnie, nawet na małą skalę prowadzą działalność z ust. 2 pkt 1 lit. a-e). Wnosimy o usunięcie tej sprzeczności, jako że podatnicy nie mogą być stawiani przed dylematem, którą z dwóch niedających się pogodzić wykładni przepisu należy zastosować – literalną czy celowościową. Nie jest również jasnym, czym generalnie spowodowane jest przywołanie definicji wytwarzania w ust. 2 pkt 4 lit b, wydaje się bowiem, że mamy w pkt 1 lit. a-e wymienione poszczególne rodzaje działalności i określenie wskaźnika przychodów powinno konsekwentnie odnosić się właśnie do tych rodzajów. Wydaje się, że tak nie jest – w ust. 2 pkt 4 lit. b zamiast działalności w zakresie produkcji paliw ciekłych (jak w ust. 2 pkt 1 lit. b) pojawia się wytwarzanie w rozumieniu u.p.e. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na trudność w wykładni pojęcia „przychody [...] osiągnięte przez podatnika [...] w zakresie wytwarzania [...]”. Brak jest tu bowiem jakiegokolwiek referencji jak określać przychód z wytwarzania, a tym samym używając wykładni literalnej możliwym jest przyjęcie, że podmiot produkujący i sprzedający swoje wyroby nie osiąga w ogóle przychodów z wytwarzania, gdyż ta czynność nie generuje	2) Dodatkowo, dla większej precyzji, ust. 2 pkt 4 lit b. powinien stanowić, analogicznie jak w u.p.n.z., o przychodach ze zbycia wyprodukowanych paliw ciekłych w rozumieniu u.s.m.k.j.p, a ust. 2 pkt 1 lit. a – o przychodach ze zbycia wydobytego gazu ziemnego i ropy naftowej.	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			bezpośrednio żadnego przychodu – poruszamy się tu w środowisku ustawy i terminologii podatku dochodowego od osób prawnych, a nie klasyfikacji statystycznych bądź innych przepisów sprawozdawczych. Przychód generuje dopiero zbycie produktu. Inaczej skonstruowana była ustawa z dnia 3 lipca 2026 r. o podatku od nadzwyczajnych zysków osiągniętych w okresie od marca do grudnia 2026 r. ze zbycia paliw ciekłych [„u.p.n.z.”]. Posługiwała się ona w treści pojęciem „przychodów osiągniętych ze zbycia paliw ciekłych”, co było precyzyjnym określeniem czynności generującej ten przychód. Samo pojęcie wytwarzania (notabene referujące do paliw ciekłych określonych w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw [„u.s.m.k.j.p.”]) służyło jedynie do zakreslenia katalogu przedsiębiorców, a nie wyliczania przychodów z tej czynności. Ta sama uwaga dotyczy pojęcia przychodów z wydobycia (ust. 2 pkt 1 lit a) – ta czynność jest neutralna przychodowo, dopiero zbycie wydobytych węglowodorów generuje przychody. Tych wątpliwości nie rozwiewa w naszej ocenie fragment uzasadnienia stanowiący, że „przyjęcie takiego rozwiązania ma na celu zapewnienie, aby przy ocenie spełnienia warunku udziału przychodów uwzględniany był pełny ekonomiczny zakres działalności związanej z przetwórstwem ropy naftowej ciekłych³, jak i sprzedaż paliw do klienta hurtowego albo detalicznego”. Potencjalnie wywołuje to nawet przypuszczenie, że chodzi tu także o działalność usługową, a podmiotami, które faktycznie osiągają przychody z działalności usługowej w zakresie produkcji/wytwarzania mogą być rafinerie processingowe lub usługowe terminale paliw, ew. firmy wydobywające usługowo na zlecenie gaz/ropę – jednak zakładamy, że zakres omawianej ustawy nie dotyczy takich typów działalności.		

³ Błąd pisarski w treści, być może właściwa treść to „ropy naftowej **celem wytworzenia paliw ciekłych**”

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
24.	Orlen S.A.	Art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit. c	Zakres podmiotowo-przedmiotowy ustawy (podmioty sprzedające smary, biopaliwa, itp.). W projektowanym ust. 2 pkt 1 zawarte są odwołania do dwóch różnych zakresowo definicji paliw ciekłych – w lit. b do dość precyzyjnej definicji z u.s.m.k.j.p. (obejmującej benzyny silnikowe i oleje napędowe), zaś w lit. c do szerokiej definicji z art. 3 pkt. 3b u.p.e, zgodnie z którą paliwa ciekłe są to: „<i>ciekłe nośniki energii, w tym zawierające dodatki:</i> a) <i>półprodukty rafineryjne,</i> b) <i>gaz płynny LPG,</i> c) <i>benzyny ciężkie,</i> d) <i>benzyny silnikowe,</i> e) <i>benzyny lotnicze,</i> f) <i>paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych,</i> g) <i>paliwa typu nafty do silników odrzutowych,</i> h) <i>inne rodzaje nafty,</i> i) <i>oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe,</i> j) <i>ciężkie oleje opałowe,</i> k) <i>benzyny lakowe i przemysłowe,</i> l) <i>biopaliwa ciekłe,</i> m) <i>smary</i>”. Rodzi to wątpliwość, czy taka była intencja Projektodawcy, że np. przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie produkcji smarów, biopaliw, nafty etc. nie byłoby objęci wyższą stawką opodatkowania, a ci dokonujący obrotu tymi towarami – już tak.	Proponujemy ujednolicenie definicji paliw ciekłych w ust. 2 pkt 1 lit. b i c poprzez odwołanie się w obu tych jednostkach redakcyjnych do definicji zawartej w u.s.m.k.j.p.	Uwaga uwzględniona. Ujednolicono definicję paliw ciekłych.
25.	Orlen S.A.	Art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit. b	Określając grupę przedsiębiorców, którzy będą objęci podwyższoną stawką podatku CIT (art. 26 projektu ustawy), projekt zakłada, że nowa regulacja (art. 38ae ust. 2 pkt 1 ustawy o CIT) dotyczyć będzie wyłącznie podmiotów prowadzących przynajmniej jeden ze wskazanych rodzajów działalności: • wydobywanie gazu ziemnego lub ropy naftowej • produkcja paliw ciekłych prowadzona w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w procesie przerobu ropy naftowej	“(…) <i>produkcji paliw ciekłych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529) w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w rozumieniu art. 3 pkt 10e ustawy z dnia</i>	Uwaga uwzględniona. Doprecyzowano, iż w tym zakresie przepis nie dotyczy usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			• obrót paliwami gazowymi lub paliwami ciekłymi, w tym obrót ropą naftową • przysyłanie energii elektrycznej • dystrybucja energii elektrycznej, w wyłączeniu podatników będących przedsiębiorstwami zintegrowanymi pionowo. Mając na uwadze cel wprowadzenia wyższej stawki podatku CIT, jak również fakt, że projekt posługuje się pojęciami definiowanymi na gruncie innych aktów prawnych regulujących obowiązki z obszaru paliw ciekłych, takich jak chociażby: 1) u.s.m.k.j.p., 2) u.p.e., 3) ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 599) [„ustawa o zapasach”], zakładamy, iż intencją autorów projektu było objęcie wyższą stawką podatku CIT podmiotów realizujących zysk z tych określonych działań i że intencją nie było objęcie nią podmiotów osiągających przychody z działalności usługowej w zakresie m.in. produkcji/ wytwarzania paliw ciekłych, takich jak rafinerie processingowe. Specyfiką rafinerii processingowych jest działanie w oparciu o model usługowy, a więc produkcja paliw ciekłych z wykorzystaniem surowców należących do innego podmiotu i na zlecenie tego podmiotu (nie występuje w tym przypadku zakup surowca, a następnie odsprzedaż gotowego produktu). W powyższym ujęciu, konsekwentnie i spójnie z pozostałymi obowiązkami regulacyjnymi, zakładamy, że to właściciele paliw ciekłych wytworzonych na ich zlecenie oraz na ich rzecz powinni być podatnikami wyższej stawki podatku CIT (jako że	10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516, 607 i 900) w procesie przerobu ropy naftowej, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów”	

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			również to te podmioty osiągają przychody ze sprzedaży powyższych produktów). Postulujemy zatem o doprecyzowanie powyższego zagadnienia, tak aby nie pozostawiać w powyższych zakresie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych. Mając na uwadze, iż już w obecnych przepisach (zwłaszcza w ustawie o zapasach, a konkretnie w art. 2 ust. 1 pkt 18 tejże ustawy) funkcjonują regulacje, które nie dość, że trafnie rozdzielają powyższe funkcje, to jeszcze doczekały się spójnej i konsekwentnej praktyki, sugerowalibyśmy posłużenie się analogiczną konstrukcją.		
26.	Orlen S.A.	Art. 38ae ust. 2 pkt 4	Wyliczenia na potrzeby osiągnięcia progu 75% Art. 38ea ust. 2 pkt 4 projektu ustawy obliguje, by przy weryfikacji przekroczenia progu 75% identyfikować „przychody, inne niż przychody z zysków kapitałowych” osiągnięte ze sprzedaży paliw i gazu, a także dystrybucji i przesyłu energii i porównywać je z „przychodami tego podatnika”. Zapis może nie być w zgodzie z uzasadnieniem, które stanowi: „Warunek określony w art. 38ae ust. 2 pkt 4 przewiduje, że przychody osiągnięte przez podatnika z działalności objętej zakresem regulacji muszą stanowić co najmniej 75% przychodów podatnika za dany rok podatkowy, z wyłączeniem przychodów z zysków kapitałowych”. Zasadniczo te źródła przychodów generują wyłącznie przychody inne niż przychody z zysków kapitałowych, co ma np. odzwierciedlenie w innym zabiegu legislacyjnym w ust. 4 pkt 1 lit a i b, gdzie określa się proporcję tych dochodów (bez literalnego wyłączenia źródła kapitałowego) do łącznej wysokości dochodów/przychodów ze źródeł innych niż zyski kapitałowe. Jeżeli więc zamierzeniem projektu jest określanie wskaźnika wyłącznie na przychodach innych niż zyski kapitałowe, zapis ust. 2 pkt 4 powinien wskazywać na proporcję przychodów z	Orlen S.A.	Uwaga uwzględniona.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			określonej działalności do całości przychodów podatnika, z wyłączeniem przychodów z zysków kapitałowych.		
27.	Orlen S.A.	Art. 38ae ust. 4 pkt 2	Podstawa opodatkowania dla poziomu współczynnika od 33% do 75% W uzasadnieniu projektu ustawy znajduje się wyjaśnienie powodów pozostawienia podatnikom nieosiągającym progu 75% ale przekraczającym 33% wyboru metody kalkulowania podstawy opodatkowania: „Przyznanie podatnikom prawa wyboru pomiędzy metodą dochodową i metodą przychodową pozwala uwzględnić zróżnicowane modele prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności zakres koniecznych do wdrożenia obowiązków sprawozdawczych, przy jednoczesnym zachowaniu celu regulacji jakim jest objęcie podwyższoną stawką tej części wyniku podatkowego, która pozostaje związana z działalnością prowadzoną w segmencie paliwowo-energetycznym. Tym samym to sam podatnik decydowałby, czy stosować wskaźnik uproszczony, wymagający mniejszego zaangażowania pod kątem koniecznych do wdrożenia obowiązków sprawozdawczych, czy też dążyć do ustalenia rzeczywistego źródła pochodzenia jego dochodu kosztem większej szczegółowości prowadzonych ewidencji.” Biorąc pod uwagę, że nie ma przepisów podatkowych wymagających od podatników wyliczania dochodów na poszczególnych strumieniach przychodowych, praktyczną trudnością jest już nawet samo przypisanie kosztów ogólnych zarządu, finansowania, wydziałowych etc. Dobrym rozwiązaniem jest więc możliwość uproszczenia. Tym samym jeśli podatnik może stosować wskaźnik uproszczony (tj. przychodowy) za rok poprzedni, to wydaje się, że powinien mieć on też prawo do zastosowania takiego uproszczenia w oparciu o dane za rok bieżący. Wydaje się to uzasadnione szczególnie w świetle motywów projektodawcy przywołanych w zacytowanej powyżej części uzasadnienia. Dodatkowo, jako że przepis ust. 4 pkt 2 odsyła do wspomnianego uproszczonego wskaźnika za rok poprzedni (o		Uwaga nieuwzględniona. Należy zaznaczyć, że zaletą odesłania do danych „historycznych” (znanych już podatnikowi przed terminem płatności pierwszej zaliczki) jest to, że ustala stałą proporcję, która może być stosowana bez zmian do wszystkich zaliczek rzeczywistych. Jest to główna pozytywna tego uproszczenia. Oparcie się na bieżących danych oznaczałoby konieczność ustalania jej wysokości na nowo dla każdego miesiąca. Wydaje się, że takie rozwiązanie neguje korzyści z takiego uproszczenia.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			czym też niżej) to wydaje się, że w celu uspoźnienienia z ust. 5 pkt 2, który odsyła do roku poprzedzającego rok bieżący o dwa lata, uzasadnionym wydaje się, aby przepis ust. 4 pkt 2 również odsyłał do roku poprzedzającego bieżący o dwa lata. Wtedy będzie to prawdziwe uproszczenie, gdyż ów rok N-2 jest już księgowo i podatkowo zamknięty i wszystkie kwoty przychodów są łatwiej weryfikowalne. Odpowiada to również naturze liczenia zaliczek uproszczonych – opierają się na danych sprzed dwóch lat podatkowych.		
28.	Orlen S.A.		Relacja z przepisami dotyczącymi CFC Projekt przewiduje podwyższenie stawki CIT określonej w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT do 30% (i odpowiednio 26% / 23% w kolejnych latach). Zmiana ta może prowadzić do niezamierzonego rozszerzenia zakresu stosowania przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (CFC), ponieważ regulacje art. 24a ustawy o CIT, przy ocenie spełnienia przesłanki niskiego opodatkowania, odwołują się do poziomu opodatkowania wskazanego w art. 19 ust. 1 pkt 1 („faktycznie zapłacony podatek dochodowy przez tę jednostkę jest niższy o co najmniej 25 % od podatku dochodowego od osób prawnych, który byłby od niej należny z zastosowaniem stawki podatku, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1”). Jednocześnie dochód zagranicznej jednostki kontrolowanej podlega opodatkowaniu w Polsce według stawki 19%. Powoduje to brak spójności systemowej, polegający na tym, że dla celów kwalifikacji podmiotu jako CFC punktem odniesienia byłaby stawka 30% (i odpowiednio 26% / 23% w kolejnych latach), podczas gdy sam dochód CFC pozostawałby opodatkowany według stawki 19%. W konsekwencji projekt w obecnym kształcie prowadziłby do rozszerzenia zakresu podmiotowego regulacji CFC bez równoczesnej zmiany zasad opodatkowania dochodów tych jednostek. Efekt ten wydaje się wykraczać poza cel projektowanej regulacji, którym nie jest modyfikacja zakresu stosowania przepisów o CFC.	Postulujemy o doprecyzowanie, że dla celów stosowania testów przewidzianych w art. 24a ustawy o CIT punktem odniesienia pozostaje stawka 19%, odpowiadająca stawce opodatkowania dochodów CFC w Polsce. Pozwoli to zachować spójność regulacji oraz uniknąć niezamierzonego rozszerzenia zakresu stosowania przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych.	Uwaga nieuwzględniona. Przepis art. 24a ust. 3 pkt 3 lit. c odnosi się do „hipotetycznej” stawki, jaką miałyby stosować podmiot będący zagraniczną jednostką kontrolowaną (CFC) polskiego podatnika, a nie podatnika, którego dotyczy projektowana regulacja. Z tego względu CFC musiałby w takim przypadku wypełniać warunki określone w art. 38ae ust. 2, aby zgłoszony problem interpretacyjny miał praktyczne znaczenie. Jednocześnie fakt prowadzenia przez taką spółkę faktycznej działalności operacyjnej zasadniczo wyłączałby ją z kryteriów kwalifikujących ją jako CFC.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				przedsiębiorców, jeżeli tylko ich przychody np. z handlu paliwami będą zawierać się między 33% a 75% w stosunku do ogółu przychodów; za dodaniem tego doprecyzowania przemawia też reguła wykładni systemowej wewnętrznej – skoro jest ono w pkt 2 tego ustępu, to jego brak w pkt 1 musiałby przesądzać, że podmioty tam wskazane warunków określonych w ust. 2 pkt 1-3 spełniać nie muszą, – w ust. 4 pkt 1 lit. b projektodawca posługuje się pojęciem „w tym samym roku podatkowym”, podczas gdy zgodnie z uzasadnieniem projektu chodzi mu niewątpliwie o rok poprzedni („proporcję tą ustala się na podstawie udziału przychodów z poprzedniego roku podatkowego”); by przepis odpowiadał intencjom z	Uwaga uwzględniona Jakkolwiek wyrażenie „w tym samym roku podatkowym” oznacza referencję do <u>poprzedniego</u> roku podatkowego, o którym to roku mowa w ust. 2 pkt 4, w celu wyeliminowania zgłoszonej wątpliwości zmodyfikowano treść przepisu poprzez rezygnację z odesłania i przytoczenie reguły wprost w komentowanym przepisie.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				uzasadnienia, należy w lit. b zmienić to określenie na „w poprzednim roku podatkowym”, - wydaje się, że we wzorze w ust. 7 jest omyłka – za nawiasem powinno być „x 100 %” a nie samo „x 100”, bo wynikiem nawiasu będzie co do zasady liczba z przedziału między 0 a 1, a wskaźnik będący rezultatem podstawienia do wzoru powinien być w % (jak wskaźniki w ust. 6).	Uwaga niezasadna. Brak symbolu „%” w tym przypadku jest uzasadniony tym, że w przepisie art. 38ea ust. 6 mowa jest o wskaźniku „wyrażonym w procentach” (z tego przepisu zatem wynika, że wynik działania matematycznego ze wzoru należy wyrazić w procentach.).
30.	Orlen S.A.	uzasadnienie do projektu ustawy	Uzasadnienie zawiera oczywistą omyłkę gdzie wskazuje się, że „Projektowany art. 38ae ust. 3 stanowi uzupełnienie zasad określonych w art. 38ae ust. 2 i ma na celu objęcie regulacją również tych podatników, u których wskaźnik określony w art. 38ae ust. 2 pkt 4 wynosi mniej niż 75%, lecz nie więcej niż 33% (próg istotności)” – winno być „nie mniej niż 33%”.		Uwaga uwzględniona
31.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	Proponowane w projekcie rozwiązania prowadzą do istotnego zwiększenia obciążeń sektora energetycznego. Skutkiem może być znaczące ograniczenie inwestycji przedsiębiorstw energetycznych, a w dalszej kolejności innych użytkowników systemu (w tym przedsiębiorstw ciepłowniczych, wytwórców, magazynów) w transformację energetyczną Polski. Projekt budzi wątpliwości w zakresie proponowanego źródła finansowania wsparcia dla przemysłu energochłonnego. Nie kwestionując zasadności pilnego wdrożenia mechanizmu przewidzianego w wytycznych CISAF, należy zauważyć, że finansowanie tego wsparcia poprzez zwiększenie obciążeń	Postulujemy wykreślenie art. 26	Uwaga nieuwzględniona Zob. wyjaśnienia do uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 1 tabeli)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			nakładanych na przedsiębiorstwa energetyczne osłabi zdolność sektora do realizacji kluczowych inwestycji w infrastrukturę sieciową, nowe moce wytwórcze, OZE oraz magazyny energii. Proponowane rozwiązanie oznacza w praktyce transfer środków z sektora odpowiedzialnego za długoterminowe zwiększanie podaży energii i obniżanie jej kosztów do instrumentu o charakterze czasowym. Tym samym pozostaje ono w sprzeczności z deklarowanymi celami państwa dotyczącymi przyspieszenia transformacji energetycznej, wzrostu konkurencyjności gospodarki oraz trwałego obniżania cen energii, które ma w ostatecznym rachunku wpłynąć na koszty zaopatrzenia w energię. Dodatkowe obciążenia mogą ograniczyć potencjał inwestycyjny przedsiębiorstw energetycznych, zwiększyć koszty pozyskania finansowania oraz spowolnić realizację projektów niezbędnych dla bezpieczeństwa energetycznego i transformacji energetycznej. W konsekwencji krótkoterminowe korzyści dla wybranych sektorów gospodarki mogą zostać osiągnięte kosztem długoterminowej stabilności i konkurencyjności całej gospodarki. W związku z powyższym zasadne jest zaprojektowanie wsparcia przemysłu energochłonnego o alternatywnym źródle finansowania, które nie będzie ograniczać możliwości inwestycyjnych sektora energetycznego, odgrywającego kluczową rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego oraz konkurencyjnych cen energii w długim okresie. Podnosimy również zarzut nierównego traktowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie operatora systemu dystrybucyjnego: jedynie 5 podmiotów OSD zostało objętych tymi regulacjami, w Polsce działa ponad 200 takich podmiotów. Pozbawienie części zysków obejmie tylko 5 OSD i ich klientów, poprzez potencjalne obniżenie inwestycji i podwyższenie kosztów		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			finansowania działalności inwestycyjnej w pozostałym zakresie.		
32.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	Zakres przedmiotowo-podmiotowy ustawy - Podmioty komponujące paliwa ciekłe Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy celem projektodawcy było „skoncentrowanie regulacji na działalności rafineryjnej stanowiącej podstawowy segment krajowego sektora przetwórstwa ropy naftowej. Tym samym zamiarem projektodawcy nie jest objęcie regulacją podmiotów, które wytwarzają paliwa ciekłe w procesach innych niż przerób (rafinacja) ropy naftowej, w szczególności poprzez mieszanie komponentów paliwowych lub paliw ciekłych albo mieszanie komponentów z paliwami ciekłymi, o którym mowa w art. 3 pkt 45 lit. b ustawy – Prawo energetyczne”. Tymczasem zgodnie z projektowanym art. 38ae⁴ ust. 2 pkt 4 lit. b jest mowa o działalności w zakresie „wytwarzania w rozumieniu art. 3 pkt 45 lit. b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne paliw ciekłych w rozumieniu art. 3 pkt 3b tej ustawy”. Wspomniany zaś art. 3 pkt 45 lit. b ustawy Prawo energetyczne [„u.p.e.”] jako wytwarzanie definiuje: „produkcję paliw ciekłych w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych, w procesach: - przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafinacji ropy naftowej i innych węglowodorów albo przerobu biomasy, - przetwarzania poprzez mieszanie komponentów lub paliw ciekłych lub poprzez mieszanie komponentów z paliwami ciekłymi, - przeklasyfikowywania komponentów w paliwa ciekłe w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, - przerobu pochodzących ze źródeł nieodnawialnych ciekłych i stałych strumieni odpadów [...]”		Uwaga uwzględniona Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Orlen S.A. (pozycja nr 23 i 24 tabeli)

⁴ W dalszej części każda referencja do projektu dotyczy wskazanych jednostek redakcyjnych art.38ae.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Proponowany w ust. 2 pkt 4 lit. b zapis jest więc sprzeczny z intencją wyrażoną w uzasadnieniu, bo wprost obejmuje opodatkowaniem według wyższej stawki również przedsiębiorców zajmujących się na istotną skalę np. komponowaniem paliw ciekłych (o ile jednocześnie, nawet na małą skalę prowadzą działalność z ust. 2 pkt 1 lit. a-e). Sprzeczność ta powinna być usunięta, jako że podatnicy nie mogą być stawiani przed dylematem, którą z dwóch niedających się pogodzić wykładni przepisu stosować – literalną czy celowościową. Nie jest również jasnym, czym generalnie spowodowane jest przywołanie definicji wytwarzania w ust. 2 pkt 4 lit b, wydaje się bowiem, że mamy w pkt 1 lit. a-e wymienione poszczególne rodzaje działalności i określenie wskaźnika przychodów powinno konsekwentnie odnosić się właśnie do tych rodzajów. Tak nie jest – w ust. 2 pkt 4 lit. b zamiast działalności w zakresie produkcji paliw ciekłych (jak w ust. 2 pkt 1 lit. b) pojawia się wytwarzanie w rozumieniu u.p.e. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na trudność w wykładni pojęcia „przychody [...] osiągnięte przez podatnika [...] w zakresie wytwarzania [...]”. Brak jest tu bowiem jakiegokolwiek referencji, jak określać przychód z wytwarzania, a tym samym używając wykładni literalnej możliwym jest przyjęcie, że podmiot produkujący i sprzedający swoje wyroby nie osiąga w ogóle przychodów z wytwarzania, gdyż ta czynność nie generuje bezpośrednio żadnego przychodu – poruszamy się tu przecież w środowisku ustawy i terminologii podatku dochodowego od osób prawnych, a nie klasyfikacji statystycznych bądź innych przepisów sprawozdawczych. Przychód generuje dopiero zbycie produktu. Takimi dylematami nie była obciążona ustawa z dnia 3 lipca 2026 r. o podatku od nadzwyczajnych zysków osiągniętych w okresie od marca do grudnia 2026 r. ze zbycia paliw ciekłych [„u.p.n.z.”]. Posługiwała się ona w treści pojęciem „przychodów osiągniętych ze zbycia paliw ciekłych”, co było precyzyjnym		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			określeniem czynności generującej ten przychód. Samo pojęcie wytwarzania (referujące do paliw ciekłych określonych w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw [„u.s.m.k.j.p.”]) służyło jedynie do zakreslenia katalogu przedsiębiorców, a nie wyliczania przychodów z tej czynności. Ta sama uwaga dotyczy pojęcia przychodów z wydobywania (ust. 2 pkt 1 lit a) – ta czynność jest neutralna przychodowo, dopiero zbycie wydobytych węglowodorów generuje przychody. Tych wątpliwości nie rozwiewa w naszej ocenie fragment uzasadnienia stanowiący, że „przyjęcie takiego rozwiązania ma na celu zapewnienie, aby przy ocenie spełnienia warunku udziału przychodów uwzględniany był pełny ekonomiczny zakres działalności związanej z przetwórstwem ropy naftowej ciekłych⁵, jak i sprzedażą paliw do klienta hurtowego albo detalicznego”. Potencjalnie wywołuje to nawet przypuszczenie, że chodzi tu także o działalność usługową a podmiotami, które faktycznie osiągają przychody z działalności usługowej w zakresie produkcji/wytwarzania mogą być rafinerie processingowe lub usługowe terminale paliw, ew. firmy wydobywające usługowo na zlecenie gaz/ropę – jednak zakładamy, że zakres omawianej ustawy nie dotyczy takich typów działalności. Wydaje się więc, że sprzeczność między treścią projektu a uzasadnienia można usunąć jednocześnie mitygując wątpliwości poprzez np.: (i) w ust. 2 pkt 4 lit. b odwołanie się do produkcji paliw ciekłych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 u.s.m.k.j.p., dokładnie tak jak wskazane jest w ust. 2 pkt 1 lit. b albo (ii) po prostu w całym ust. 2 pkt 4 odwołać się do zakresu działalności określonego w pkt 1 lit. a-e.		

⁵ Błąd pisarski w treści, być może właściwa treść to „ropy naftowej **celem wytworzenia paliw ciekłych**”

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Dodatkowo dla większej precyzji ust. 2 pkt 4 lit b. winien stanowić – analogicznie jak w u.p.n.z. – o przychodach ze zbycia wyprodukowanych paliw ciekłych w rozumieniu u.s.m.k.j.p, a ust. 2 pkt 1 lit. a – o przychodach ze zbycia wydobytego gazu ziemnego i ropy naftowej. • Podmioty sprzedające smary, biopaliwa, itp. W projektowanym ust. 2 pkt 1 zawarte są odwołania do dwóch różnych zakresowo definicji paliw ciekłych – w lit. b do dość precyzyjnej definicji z u.s.m.k.j.p. (obejmującej benzyny silnikowe i oleje napędowe), zaś w lit. c do szerokiej definicji z art. 3 pkt. 3b u.p.e, zgodnie z którą paliwa ciekłe są to: „<i>ciekłe nośniki energii, w tym zawierające dodatki:</i> <i>półprodukty rafineryjne,</i> <i>gaz płynny LPG,</i> <i>benzyny ciężkie,</i> <i>benzyny silnikowe,</i> <i>benzyny lotnicze,</i> <i>paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych,</i> <i>paliwa typu nafty do silników odrzutowych,</i> <i>inne rodzaje nafty,</i> <i>oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe,</i> <i>ciężkie oleje opałowe,</i> <i>benzyny lakowe i przemysłowe,</i> <i>biopaliwa ciekłe,</i> <i>smary”.</i> Rodzi to zasadniczą wątpliwość, czy taki był zamysł projektodawcy, że np. przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie produkcji smarów, biopaliw, nafty etc. nie byłiby objęci wyższą stawką opodatkowania, a ci dokonujący obrotu tymi towarami – już tak. Sądzimy, że dla konsekwencji powinno się te definicje paliw ciekłych w ust. 2 pkt 1 lit. b i c ujednolicić, odwołując się w obu do definicji zawartej w u.s.m.k.j.p.		

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
33.	Konfederacja Lewiatan	Art. 38ae ust. 1 ustawy CIT	Projektowana podwyższona stawka CIT nie jest powiązana z rzeczywistym wystąpieniem nadzwyczajnych zysków. Projekt przewiduje stawki CIT w wysokości 30%, 26% i 23%, w zależności od roku podatkowego, jednak ich zastosowanie nie jest uzależnione od osiągnięcia przez konkretnego podatnika ponadprzeciętnej rentowności ani od wzrostu dochodu w porównaniu z reprezentatywnym okresem referencyjnym. W rezultacie podwyższona stawka będzie miała zastosowanie również do zwykłych zysków osiąganych w toku normalnej działalności gospodarczej. Jeżeli uzasadnieniem szczególnego reżimu jest osiąganie przez określone podmioty nadzwyczajnych zysków, mechanizm powinien umożliwiać identyfikację i pomiar takich zysków, a nie opierać podwyższone opodatkowanie wyłącznie na przynależności podatnika do określonej kategorii. Ponadto przedsiębiorstwa działające w tym samym sektorze mogą osiągać istotnie różne poziomy rentowności ze względu na odmienne modele biznesowe, warunki kontraktowe, struktury finansowania, strategie zabezpieczające, kapitałochłonność, ekspozycję rynkową czy efektywność operacyjną. Zastosowanie tej samej podwyższonej stawki do wszystkich podmiotów spełniających kryteria formalne może prowadzić do jednakowego traktowania podatników znajdujących się w istotnie różnych sytuacjach ekonomicznych, przy jednoczesnym braku rozróżnienia pomiędzy zwykłym zyskiem a rzeczywiście nadzwyczajnym zyskiem. W konsekwencji proponowany mechanizm może nie realizować deklarowanego celu objęcia zwiększonym ciężarem podatkowym podmiotów uzyskujących niestandardowo znaczące zyski.	Zakres regulacji powinien zostać ograniczony do rzeczywistych nadzwyczajnych zysków, osiąganych przez podmioty z określonych sektorów. Przesłanki działalności w danym sektorze i osiągania nadzwyczajnych zysków powinny być spełnione łącznie.	Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 1 tabeli).
34.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 2 pkt 1 ustawy CIT	Zasada równości i uzasadnienie sektorowego zakresu regulacji. Projekt różnicuje wysokość stawki CIT w zależności od rodzaju prowadzonej działalności, obejmując podwyższonym opodatkowaniem m.in. podmioty prowadzące działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub ciekłymi, przesyłania energii elektrycznej oraz dystrybucji energii elektrycznej. Jednocześnie regulacja nie zawiera mechanizmu pozwalającego ustalić, czy podatnik wykonujący daną działalność rzeczywiście osiągnął	Zakres regulacji powinien zostać ograniczony do rzeczywistych nadzwyczajnych zysków, osiąganych przez podmioty z określonych sektorów. Przesłanki działalności w danym	Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 2 w związku z nr 1 tabeli).

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			nadzwyczajny zysk. Konieczne jest zatem przedstawienie obiektywnego uzasadnienia, dlaczego sam fakt prowadzenia określonego rodzaju działalności ma stanowić adekwatne kryterium identyfikacji podmiotów osiągających nadzwyczajne zyski. Podmioty działające w sektorach objętych regulacją mogą osiągać bardzo różne poziomy rentowności, podczas gdy przedsiębiorstwa działające w innych sektorach mogą uzyskiwać porównywalne lub wyższe stopy zwrotu, pozostając przy podstawowej stawce CIT. Projekt może zatem prowadzić zarówno do odmiennego traktowania podatników znajdujących się w porównywalnej sytuacji ekonomicznej, jak i do jednakowego traktowania podmiotów z tego samego sektora, których rzeczywista sytuacja ekonomiczna istotnie się różni.	sektorze i osiągania nadzwyczajnych zysków powinny być spełnione łącznie.	
35.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 2 pkt 2 ustawy CIT	Powiązanie podwyższonej stawki ze statusem jednostki składowej grupy objętej przepisami o globalnym podatku minimalnym wymaga rezygnacji albo dodatkowego uzasadnienia. Jednym z warunków zastosowania podwyższonej stawki CIT jest posiadanie przez podatnika statusu jednostki składowej grupy krajowej lub międzynarodowej objętej przepisami o opodatkowaniu wyrównawczym. Kryterium to nie pozostaje jednak w oczywistym związku z osiąganiem nadzwyczajnych zysków. Status GloBE służy zasadniczo identyfikacji dużych grup objętych systemem globalnego minimalnego opodatkowania, a nie identyfikacji przedsiębiorstw uzyskujących ponadprzeciętną rentowność. W rezultacie dwa przedsiębiorstwa prowadzące identyczną działalność, działające na tym samym rynku i osiągające porównywalny poziom dochodu oraz rentowności mogą zostać opodatkowane odmiennie wyłącznie z tego względu, że jedno z nich należy do grupy spełniającej kryteria GloBE, a drugie nie. Sam status jednostki składowej dużej grupy nie dowodzi, że dany podatnik osiągnął ponadprzeciętną rentowność lub odniósł szczególne korzyści z wyjątkowych warunków rynkowych. Takie rozwiązanie i tego rodzaju kryterium różnicujące nie wydaje się uzasadnione w świetle konstytucyjnej zasady równości, wyrażającej się na gruncie podatkowym w nakazie równego traktowania podmiotów	Rekomenduje się rezygnację z kryterium GloBE jako samodzielnego warunku różnicującego wysokość opodatkowania albo przedstawienie szczegółowego uzasadnienia jego bezpośredniego związku z celem regulacji.	Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 5 tabeli).

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			znajdujących się w podobnych sytuacjach podatkowo-prawnych, tj. zasadzie równości opodatkowania. Kryterium wielkości grupy, w skład której wchodzi podatnik, zasadniczo nie ma wpływu na poziom osiąganych przez niego nadzwyczajnych zysków czy rentowności z działalności objętej regulacjami projektowanej ustawy i może prowadzić do nieuzasadnionego zróżnicowania warunków konkurencji pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność na tym samym rynku.		
36.	Konfederacja Lewiatan	Art. 38ae ust. 2 pkt 4 oraz art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. b ustawy CIT	Należy ujednolicić mianownik wskaźnika przychodowego z art. 38ae ust. 2 pkt 4 oraz art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. b. Licznik w art. 38ae ust. 2 pkt 4 odnosi się do przychodów z działalności kwalifikowanej innych niż zyski kapitałowe, natomiast mianownik określono jako „przychody tego podatnika za ten rok”, co może obejmować także przychody z zysków kapitałowych. Z kolei art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. b odwołuje się do przychodów ze źródeł innych niż zyski kapitałowe. Powoduje to niespójność metodologiczną i ryzyko odmiennego ustalania wskaźnika przez podatników. Jeżeli zamiarem projektodawcy jest badanie udziału działalności operacyjnej, mianownik w obu przepisach powinien zostać określony jednolicie jako łączna wysokość przychodów podatkowych ze źródeł innych niż zyski kapitałowe. Zapis może nie być w zgodzie z uzasadnieniem, które stanowi: <i>"Warunek określony w art. 38ae ust. 2 pkt 4 przewiduje, że przychody osiągnięte przez podatnika z działalności objętej zakresem regulacji muszą stanowić co najmniej 75% przychodów podatnika za dany rok podatkowy, z wyłączeniem przychodów z zysków kapitałowych"</i>. Zasadniczo te źródła przychodów generują wyłącznie przychody inne niż przychody z zysków kapitałowych, co ma np. odzwierciedlenie w innym zabiegu legislacyjnym w ust. 4 pkt 1 lit a i b, gdzie określamy proporcję tych dochodów (bez literalnego wyłączenia źródła kapitałowego) do łącznej wysokości dochodów/przychodów ze źródeł innych niż zyski kapitałowe.	Należy ujednolicić mianownik. Jeżeli zamiarem jest badanie udziału działalności operacyjnej, proponowane byłoby użycie w obu przypadkach łącznej wysokości przychodów podatkowych ze źródeł innych niż zyski kapitałowe.	Uwaga uwzględniona. Zob. wyjaśnienia do uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 6 tabeli).

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Jeżeli więc zamierzeniem projektu jest określanie wskaźnika wyłącznie na przychodach innych niż zyski kapitałowe, zapis ust. 2 pkt 4 winien wskazywać na proporcję przychodów z określonej działalności do całości przychodów podatnika, z wyłączeniem przychodów z zysków kapitałowych.		
37.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit. e oraz ust. 2 pkt 4 ustawy CIT	Brak jednoznacznych zasad kwalifikacji opłat dystrybucyjnych przenoszonych przez sprzedawców energii na odbiorców. Spółki prowadzące działalność w zakresie obrotu energią elektryczną, w szczególności w ramach umów kompleksowych, mogą pobierać od klientów należności odpowiadające kosztom usług dystrybucyjnych świadczonych faktycznie przez właściwego OSD. Sam fakt wykazania takich należności w rozliczeniu z klientem nie oznacza, że sprzedawca prowadzi działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 5 lit. a Prawa energetycznego. Brak jednoznacznego uregulowania może prowadzić do sztucznego zwiększenia udziału przychodów kwalifikowanych i objęcia podwyższoną stawką spółek obrotu, które same nie prowadzą działalności dystrybucyjnej. Jest to szczególnie istotne, ponieważ koszty dystrybucji mogą stanowić znaczącą część wartości faktury wystawianej odbiorcy, mimo że sprzedawca nie uzyskuje na nich marży.	Należy jednoznacznie wskazać, że przychodów odpowiadających kosztom usług przesyłania lub dystrybucji świadczonych przez operatora systemu i przenoszonych przez sprzedawcę energii na odbiorcę nie uznaje się za przychody z działalności, o której mowa w art. 38ae ust. 2 pkt 1 lit. d lub e.	Zob. stanowisko do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 4 tabeli).
38.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 2-4 ustawy CIT – zasada ogólna	Konstrukcja podatku nie odpowiada w pełni deklarowanemu celowi opodatkowania „nadzwyczajnych zysków”. Z uzasadnienia projektu wynika, że podwyżka jest odpowiedzią na ponadprzeciętne wyniki i niestandardowo znaczące zyski sektora paliwowego i energetycznego. Projekt nie zawiera jednak żadnego testu nadzwyczajnej rentowności. Podwyższonej stawce może podlegać przedsiębiorstwo o bardzo niskiej marży, jeżeli przekracza progi przychodowe, natomiast podmiot osiągający rzeczywiście nadzwyczajne zyski, lecz niespełniający kryterium sektorowego lub grupowego, pozostanie przy 19% CIT. Dla porównania, unijna składka solidarnościowa z rozporządzenia 2022/1854 obejmowała wyłącznie nadwyżkę dochodu podatkowego przekraczającą o 20% średni dochód z czterech	Zakres regulacji powinien zostać ograniczony do rzeczywistych nadzwyczajnych zysków, osiąganych przez podmioty z określonych sektorów. Przesłanki działalności w danym sektorze i osiągania nadzwyczajnych zysków	Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 9 w związku z nr 1 tabeli)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			wcześniejszych lat, a więc bezpośrednio odnosiła ciężar do „surplus profits”.	muszą być spełnione łącznie.	
39.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 2 pkt 3 w zw. z ust. 1 pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a ustawy CIT	Możliwa niespójność dotycząca nowych podatników. Ust. 1 wprost reguluje stawki dla podatników „utworzonych po” 31 grudnia 2027 r. lub 31 grudnia 2028 r. Jednocześnie ust. 2 pkt 3 wymaga, aby przychody podatnika w roku podatkowym poprzedzającym bezpośrednio dany rok przekroczyły 50 mln EUR. Podmiot nowo utworzony w 2028 r. nie ma wcześniejszego roku podatkowego, więc literalnie nie jest w stanie spełnić warunku ust. 2 pkt 3 w swoim pierwszym roku, mimo że ust. 1 przewiduje dla niego specjalną stawkę.	Należy wprowadzić odrębne zasady dla podatników rozpoczynających działalność, np. próg ustalany na podstawie przychodów osiągniętych w pierwszym roku po odpowiednim przeliczeniu do 12 miesięcy lub szczególną regułę dotyczącą reorganizacji/sukcesji.	Uwaga nieuwzględniona. Nowopowstały podatnik faktycznie rozpoczynający działalność siłą rzeczy (warunki) w swoim pierwszym roku podatkowym nie będzie objęty projektowaną regulacją (o ile nie znajdą zastosowania wprowadzone do projektu przepisy antyabuzywne).
40.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 2 pkt 4 i ust. 4 ustawy CIT	Projekt powinien określać zasady przypisywania przychodów i kosztów do działalności kwalifikowanej. Brak takich reguł powoduje niepewność co do sposobu ustalania dochodu objętego podwyższoną stawką CIT, w szczególności w przypadku podatników prowadzących jednocześnie działalność kwalifikowaną i niekwalifikowaną. Problem dotyczy zarówno kosztów wspólnych, jak i pozycji pośrednich, takich jak finansowanie, usługi wspólne, różnice kursowe, instrumenty zabezpieczające, bilansowanie, refakturowane usługi przesyłu lub magazynowania, kary, odszkodowania czy korekty cenowe. Bez jednoznacznych zasad alokacji podatnicy o zbliżonym profilu gospodarczym mogą odmiennie ustalać dochód z działalności kwalifikowanej, co zwiększa ryzyko sporów oraz naruszenia zasady określoności zobowiązań podatkowych.	Należy uzupełnić przepis o definicję przychodów i kosztów działalności kwalifikowanej albo delegować szczegółowe reguły do przepisu ustawowego wskazującego, że uwzględnia się przychody oraz odpowiadające im koszty podatkowe pozostające w bezpośrednim związku z daną działalnością, wraz z regułą dla pozycji pośrednich i zabezpieczających.	Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 10 tabeli)
41.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 3 pkt 1 ustawy CIT	Brak wskazania, że podatnicy z udziałem przychodów 33–75% muszą również spełnić warunki z ust. 2 pkt 1–3. Ust. 3 pkt 1 obejmuje literalnie „podatników, u których wskaźnik	Należy uzupełnić pkt 1: „podatników spełniających warunki	Uwaga uwzględniona.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			określony w ust. 2 pkt 4" wynosi co najmniej 33%, ale nie odsyła do warunków sektorowych, statusu jednostki składowej grupy oraz progu 50 mln EUR. Tymczasem ust. 3 pkt 2 dotyczący PGK takie odesłanie zawiera wprost. Powstaje więc możliwość interpretacji, zgodnie z którą podatnik mieszczący się w przedziale 33-75% podlega podwyższonej stawce nawet wtedy, gdy nie przekracza 50 mln EUR lub nie jest jednostką składową grupy objętej Pillar 2. Wydaje się to sprzeczne z deklarowanym celem projektu, który mówi o „największych podmiotach” z przychodami przekraczającymi 50 mln EUR.	określone w ust. 2 pkt 1-3, u których wskaźnik określony w ust. 2 pkt 4 stanowił co najmniej 33%, lecz mniej niż 75%".	
42.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 4 ustawy CIT	Nie określono, kiedy i w jaki sposób podatnik dokonuje wyboru między metodą dochodową i przychodową. Nie wiadomo, czy wyboru dokonuje się na początku roku, przy obliczaniu pierwszej zaliczki, w zeznaniu rocznym, czy też podatnik może wybrać ex post wariant korzystniejszy. Nie określono również, czy wybór jest wiążący przez cały rok podatkowy i czy może być zmieniany pomiędzy poszczególnymi miesiącami. Ma to bezpośredni wpływ na wysokość zaliczek.	Należy określić termin i formę wyboru, np. wybór dokonywany za dany rok podatkowy w zeznaniu CIT-8, przy czym dla zaliczek stosowana jest jedna wybrana metoda przez cały rok, albo wprowadzić obowiązek zawiadomienia naczelnika US do określonego terminu.	Uwaga nieuwzględniona Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 14 tabeli)
43.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 4 pkt 1 ustawy CIT	Nie jest jasne, czy podwyższoną stawką może zostać objęta część podstawy opodatkowania przypadająca na zyski kapitałowe. Proporcje z lit. a i b konstruowane są wyłącznie w odniesieniu do działalności należącej do źródła innego niż zyski kapitałowe, natomiast wynik stosuje się do „części podstawy opodatkowania”. Podstawa opodatkowania CIT może natomiast obejmować również dochód z zysków kapitałowych. W konsekwencji literalne zastosowanie proporcji do całej podstawy może pośrednio prowadzić do opodatkowania podwyższoną stawką także dochodów kapitałowych, które nie mają związku z działalnością wskazaną w ust. 2 pkt 4.	Doprecyzować, że stawka podwyższona ma zastosowanie wyłącznie do części podstawy opodatkowania odpowiadającej dochodowi ze źródeł innych niż zyski kapitałowe, natomiast dochód z zysków kapitałowych podlega stawce z art. 19 ust. 1 pkt 1.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 15 tabeli)
44.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. a ustawy CIT	Nie wiadomo jednoznacznie, czym jest „dochód osiągnięty z działalności” kwalifikowanej. Ustawa CIT zna dochód ze źródła „zyski kapitałowe” i dochód z „innych źródeł	Należy wskazać wprost, że chodzi o dochód ustalony zgodnie z	Zob. stanowisko do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 16 tabeli)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			przychodów”, ale nie ustanawia odrębnego źródła obejmującego handel gazem, paliwami albo przesył energii. Art. 7 ust. 2 CIT definiuje dochód podatkowy jako nadwyżkę przychodów podatkowych nad kosztami ich uzyskania. Z systematyki ustawy wynika więc raczej, że powinien chodzić o dochód podatkowy, a nie wynik rachunkowy, jednak projekt nie mówi tego wprost.	przepisami ustawy CIT. Np.: „dochód podatkowy z działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 4, ustalony jako nadwyżka przychodów podatkowych z tej działalności nad przypisanymi do nich kosztami uzyskania przychodów”.	
45.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. a ustawy CIT	Brak zasad przypisywania kosztów do działalności kwalifikowanej. Nawet przy przyjęciu, że chodzi o dochód podatkowy, ustawa nie wskazuje, w jaki sposób przypisywać koszty wspólne. W przedsiębiorstwie prowadzącym jednocześnie obrót gazem i inną działalność problem będzie dotyczył m.in. kosztów pracowniczych, IT, zarządu, finansowania, różnic kursowych, instrumentów zabezpieczających, usług wspólnych czy amortyzacji. Bez reguł alokacyjnych dwóch podatników o identycznym profilu gospodarczym może wyliczyć istotnie różną część dochodu podlegającą stawce 30%. Jest to szczególnie problematyczne w świetle konstytucyjnego wymogu określoności ciężaru podatkowego.		Uwaga uwzględniona. Zob. wyjaśnienia do uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 17 tabeli)
46.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. a ustawy CIT	Proporcja dochodowa może być matematycznie nielogiczna. Przepis nie określa, co zrobić, gdy działalność kwalifikowana generuje stratę, cały dochód z innych źródeł jest zerowy albo działalność niekwalifikowana generuje stratę. Przykład: dochód podatkowy z obrotu gazem 100, strata z pozostałej działalności -50, łączny dochód operacyjny 50. Wskaźnik wynosi wówczas 200%. Z kolei przy stracie na gazie i dochodzie z pozostałej działalności może być ujemny. Przepis nie przewiduje ani dolnego, ani górnego ograniczenia proporcji.	Należy wskazać, że proporcja nie może być niższa niż 0% ani wyższa niż 100%, oraz określić sposób postępowania w przypadku straty albo zerowego mianownika. Alternatywnie zrezygnować z proporcji dochodowej w obecnym kształcie i określić bezpośrednio podstawę odpowiadającą dochodowi podatkowemu z	Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (pozycja nr 18 tabeli)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
				działalności kwalifikowanej.	
47.	Konfederacja Lewiatan	art. 38ae ust. 4 pkt 1 lit. b ustawy CIT	Sformułowanie „wskaźnik ten powiększa się o 33%” może powodować wątpliwość, czy chodzi o zwiększenie jego wartości o 33%, tj. przemnożenie przez 1,33, czy o zwiększenie o 33 punkty procentowe. Z ekonomicznej konstrukcji przepisu wynika raczej pierwszy wariant, ale przy normie określającej zakres podstawy opodatkowania nie powinno to wynikać wyłącznie z interpretacji.	Zastąpić sformułowaniem: „ustalony w ten sposób wskaźnik mnoży się przez 1,33” albo „powiększa się o 33% jego wartości”.	Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Towarzystwa Obrotu Energią (poz. 19 tabeli)
48.	Konfederacja Lewiatan	Uzasadnienie	W uzasadnieniu projektu ustawy znajduje się wyjaśnienie powodów pozostawienia podatnikom nieosiągającym progu 75% ale przekraczającym 33% wyboru metody kalkulowania podstawy opodatkowania: „Przyznanie podatnikom prawa wyboru pomiędzy metodą dochodową i metodą przychodową pozwala uwzględnić zróżnicowane modele prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności zakres koniecznych do wdrożenia obowiązków sprawozdawczych, przy jednoczesnym zachowaniu celu regulacji jakim jest objęcie podwyższoną stawką tej części wyniku podatkowego, która pozostaje związana z działalnością prowadzoną w segmencie paliwowo-energetycznym. Tym samym to sam podatnik decydowałby, czy stosować wskaźnik uproszczony, wymagający mniejszego zaangażowania pod kątem koniecznych do wdrożenia obowiązków sprawozdawczych, czy też dążyć do ustalenia rzeczywistego źródła pochodzenia jego dochodu kosztem większej szczegółowości prowadzonych ewidencji.” Biorąc pod uwagę, że nie ma przepisów podatkowych wymagających od podatników wyliczania dochodów na poszczególnych strumieniach przychodowych, praktyczną trudnością jest już nawet samo przypisanie kosztów ogólnych zarządu, finansowania, wydziałowych etc. Dobrym rozwiązaniem jest więc możliwość uproszczenia. Tym samym, jeśli podatnik może stosować wskaźnik uproszczony (tj. przychodowy) za rok poprzedni, to wydaje się, że powinien mieć on też prawo do zastosowania takiego uproszczenia w oparciu o dane za rok bieżący. Wydaje się to		Zob. wyjaśnienia do analogicznej uwagi Orlen S. A. (pozycja 27 tabeli)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			uzasadnione szczególnie w świetle motywów projektodawcy przywołanych w zacytowanej powyżej części uzasadnienia. Dodatkowo, jako że przepis ust. 4 pkt 2 odsyła do wspomnianego uproszczonego wskaźnika za rok poprzedni (o czym też niżej w części uwagi mniejszej natury legislacyjnej), to wydaje się, że w celu uspoźnienia z ust. 5 pkt 2, który odsyła do roku poprzedzającego rok bieżący o dwa lata, uzasadnionym wydaje się, aby przepis ust. 4 pkt 2 również odsyłał do roku poprzedzającego bieżący o dwa lata. Wtedy będzie to prawdziwe uproszczenie, gdyż ów rok N-2 jest już księgowo i podatkowo zamknięty i wszystkie kwoty przychodów są łatwiej weryfikowalne. Odpowiada to również naturze liczenia zaliczek uproszczonych – opierają się na danych sprzed dwóch lat podatkowych.		
49.	Konfederacja Lewiatan		Relacja z przepisami dotyczącymi CFC Projekt przewiduje podwyższenie stawki CIT określonej w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT do 30% (i odpowiednio 26% / 23% w kolejnych latach). Zmiana ta może prowadzić do niezamierzonego rozszerzenia zakresu stosowania przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych (CFC), ponieważ regulacje art. 24a ustawy o CIT przy ocenie spełnienia przesłanki niskiego opodatkowania odwołują się do poziomu opodatkowania wskazanego w art. 19 ust. 1 pkt 1 („faktycznie zapłacony podatek dochodowy przez tę jednostkę jest niższy o co najmniej 25 % od podatku dochodowego od osób prawnych, który byłby od niej należny z zastosowaniem stawki podatku, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1”). Jednocześnie dochód zagranicznej jednostki kontrolowanej podlega opodatkowaniu w Polsce według stawki 19%. Powoduje to brak spójności systemowej, polegający na tym, że dla celów kwalifikacji podmiotu jako CFC punktem odniesienia byłaby stawka 30% (i odpowiednio 26% / 23% w kolejnych latach), podczas gdy sam dochód CFC pozostawałby opodatkowany według stawki 19%. W konsekwencji projekt w obecnym kształcie prowadziłby do rozszerzenia zakresu podmiotowego regulacji CFC bez		Zob. wyjaśnienie do analogicznej uwagi Orlen S.A. (poz. 28 tabeli)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			równoczesnej zmiany zasad opodatkowania dochodów tych jednostek. Efekt ten wydaje się wykraczać poza cel projektowanej regulacji, którym nie jest modyfikacja zakresu stosowania przepisów o CFC. W związku z powyższym postulujemy doprecyzowanie, że dla celów stosowania testów przewidzianych w art. 24a ustawy o CIT punktem odniesienia pozostaje stawka 19%, odpowiadająca stawce opodatkowania dochodów CFC w Polsce. Pozwoli to zachować spójność regulacji oraz uniknąć niezamierzonego rozszerzenia zakresu stosowania przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych.		
50.	Konfederacja Lewiatan	Uwagi redakcyjne	W projekcie znajduje się kilka – jak się wydaje – błędów legislacyjnych w art. 38ae ustawy o CIT. W szczególności: – w ust. 2 pkt 1 lit. c zawarto zapis: „(...) obrotu paliwami gazowymi lub paliwami ciekłymi (...), w tym obrotu ropą naftową”. W sytuacji gdy ropa naftowa według żadnej z definicji (ani z u.s.m.k.j.p., ani z u.p.e.) nie jest paliwem ciekłym, zapis ten powinien raczej brzmieć: „(...) obrotu paliwami gazowymi lub paliwami ciekłymi (...) lub obrotu ropą naftową”, – w ust. 3 pkt 1 po słowie „podatników” powinno znaleźć się następujące doprecyzowanie: „spełniających warunki określone w ust. 2 pkt 1-3”, czyli dopisek analogiczny do tego w pkt 2 tego ustępu; bez tego literalnie czytając ten punkt, można by uznać (całkowicie wbrew uzasadnieniu projektu, w którym jasno wskazano: „regulacja obejmuje największe podmioty”), że podatek może objąć nawet małych przedsiębiorców, jeżeli tylko ich przychody np. z handlu paliwami będą zawierać się między 33% a 75% w stosunku do ogółu przychodów; za dodaniem tego doprecyzowania przemawia też reguła wykładni systemowej wewnętrznej – skoro jest ono w pkt 2 tego ustępu, to jego brak w pkt 1 musiałby przesądzać, że podmioty tam wskazane warunków określonych w ust. 2 pkt 1-3 spełniać nie muszą,		Uwagi częściowo uwzględnione. Zob. wyjaśnienia do analogicznych uwag Orlen S.A. (pozycja nr 29 i 30 tabeli)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			– w ust. 4 pkt 1 lit. b projektodawca posługuje się pojęciem „w tym samym roku podatkowym”, podczas gdy zgodnie z uzasadnieniem projektu chodzi mu niewątpliwie o rok poprzedni („proporcję tą ustala się na podstawie udziału przychodów z poprzedniego roku podatkowego”); by przepis odpowiadał intencjom z uzasadnienia, powinno się w lit. b zmienić to określenie na „w poprzednim roku podatkowym”, – wydaje się, że we wzorze w ust. 7 jest omyłka – za nawiasem powinno być „x 100 %” a nie samo „x 100”, bo wynikiem nawiasu będzie co do zasady liczba z przedziału między 0 a 1, a wskaźnik będący rezultatem podstawienia do wzoru powinien być w % (jak wskaźniki w ust. 6), pewne pomyłki zawiera również uzasadnienie, np. wskazując, że „Projektowany art. 38ae ust. 3 stanowi uzupełnienie zasad określonych w art. 38ae ust. 2 i ma na celu objęcie regulacją również tych podatników, u których wskaźnik określony w art. 38ae ust. 2 pkt 4 wynosi mniej niż 75%, lecz nie więcej niż 33% (próg istotności)” – winno być „nie mniej niż 33%”.		
51.	Schönherr Halwa Okoń Chyb sp.k.	Uwaga ogólna	Ustawa nie wskazuje na skutki podatkowe otrzymania wsparcia przez przedsiębiorców. Obecnie sądy administracyjne w Polsce niejednolicie kwalifikują wsparcie dla branży energochłonnej na gruncie CIT i PIT. Część sądów uznaje otrzymaną pomoc za dotację zwolnioną od podatku, podczas gdy w innych orzeczeniach sądy przyjmują, że wsparcie energetyczne dotacją nie jest. Mając na względzie wcześniejsze spory podatkowe wynikające z interpretacji przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 807) w kontekście przepisów podatkowych z Ustawy o CIT oraz Ustawy o PIT, proponujemy wprowadzić w Ustawie dodatkowy przepis eliminujący tę rozbieżność.	Dodanie przepisu: • "Wsparcie otrzymane przez przedsiębiorców na podstawie niniejszej ustawy stanowi dotację, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 21 ust. 1 pkt 129 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych"	Uwaga kierunkowo uwzględniona. Dodano stosowny przepis zwalniający to świadczenie z podatku dochodowego.

TABELA uwag
do projektu ustawy o udzielaniu wsparcia na obniżenie cen energii dla przemysłu energochłonnego (UD459)

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
1.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 2 pkt 4	Niejednoznaczność definicji okresu kwalifikowalnego. Widniejąca w projekcie definicja prowadzi do wniosku, że okresem kwalifikowanym może być tylko jeden rok. Tymczasem wydaje się, że w przypadku wypłaty wsparcia przez trzy lata, będą możliwe 3 okresy kwalifikowane. Uwzględniając pozostałe zapisy ustawy, dla odbiorców może nie być jasne, że na moment składania wniosku o wsparcie wnioskodawca będzie estymował maksymalną wnioskowaną kwotę wsparcia na podstawie rzeczywistego zużycia ee w okresie kwalifikowanym poprzedzającym rok złożenia wniosku oraz prognoz na dwa kolejne lata, a następnie już po podpisaniu umowy o udzielenie wsparcia beneficjent będzie zobowiązany do dokonywania osobnych kalkulacji rocznych kwot wsparcia na podstawie kwalifikującego się zużycia w kolejnych dwóch latach, co może powodować pomniejszenie kwoty wsparcia.		Uwaga uwzględniona poprzez aktualizację art. 3.
2.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 2	Potrzeba jednoznacznego określenia dnia udzielania wsparcia.	Dopisanie do Art. 2. Pkt 5: Dzień udzielenia wsparcia - dzień zawarcia umowy o udzielenie wsparcia.	Uwaga odrzucona. Ustawa o pomocy publicznej określa definicję dnia udzielenia wsparcia.
3.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 3 ust. 1	Proponujemy odnieść się do definicji kwalifikującego się użycia.	Wsparciem może być objęte kwalifikujące się zużycie.	Uwaga uwzględniona.
4.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 3 ust. 5	Wsparcie będzie wypłacane w ciągu 3 lat więc 2 kolejne lata to na przykład rok pierwszy i drugi lub drugi i trzeci. Z przepisu nie wynika, że dotyczy on lat następujących po roku złożenia wniosku.		Uwaga uwzględniona.
5.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 3 ust. 7	Brakuje doprecyzowania jakie kryteria przedsiębiorca będzie musiał spełnić by sprostać potrzebom rynku.		Uwaga wyjaśniona. Program rządowy określi szczegółowe rodzaje inwestycji objętych wsparciem oraz warunki jej realizacji.
6.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 3 ust. 7	Może się pojawić wątpliwość interpretacyjna czym jest uzyskana kwota wsparcia od wartości której liczy się kwota zobowiązania do realizacji inwestycji (50%), w szczególności jeśli zestawimy to z zapisem Art. 3 ust. 1 (Wsparciem może być objęte zużycie energii elektrycznej		Uwaga uwzględniona. Art. 3 ust. 7 został zaktualizowany.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			w ilości nie wyższej niż 50 % ilości energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorcę w okresie kwalifikowanym.), który może sugerować że wartość wsparcia bazuje wyłącznie na rzeczywistym zużyciu ee w trzech latach, czego nie da się określić na moment składania wniosku. A na moment składania wniosku wnioskodawca powinien określić inwestycję i jej budżet.		
7.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 3 ust. 8	Brakuje doprecyzowania jakie kryteria przedsiębiorca będzie musiał spełnić, żeby skorzystać z wydłużonego terminu oddania do użytkowania inwestycji. Nie wiadomo jaki będzie tryb akceptacji wniosku o wydłużenie terminu. Do rozważenia norma kompetencyjna do określenia w uchwale Rady Ministrów.		Uwaga uwzględniona. Szczegóły zostaną określone w programie rządowym.
8.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 4	Mamy wątpliwość, czy intencją było wykluczenie możliwości łączenia z inną pomocą publiczną operacyjną i inwestycyjną przez przedsiębiorcę. Zasady kumulacji pomocy publicznej pochodzącej z rekompensat i wsparcia wymagają doprecyzowania, w szczególności w zakresie okresów, w których będą one ze sobą porównywane na potrzeby określenia limitu. Doprecyzowania wymaga kwestia możliwości porównania limitu do tego samego roku oraz wskazania jakie limity pomocy publicznej będą miały zastosowanie.		Uwaga uwzględniona. Art. 4 został zaktualizowany.
9.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 7	Z ustawy wprost nie wynika, czy warunki przyznania wsparcia powinny być spełnione na dzień złożenia wniosku i udzielenia wsparcia.		Uwaga wyjaśniona.
10.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 7 ust. 1 pkt 12	Brakuje wskazania regulaminu.	12) spełnia kryteria kwalifikacji określone w ustawie, programie, regulaminie i ogłoszeniu o naborze.	Uwaga odrzucona i wyjaśniona.
11.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 9 ust. 3 pkt 2	Proponujemy zmianę wyrażenia „ocena formalna” na „weryfikacja formalna”. Słowo „ocena” może sugerować wartościowanie kryteriów, co nie jest przedmiotem badania formalnego wniosku.	2) dokonuje weryfikacji formalnej i oceny finansowej wniosku o udzielenie wsparcia, zwanego dalej „wnioskiem”;	Uwaga uwzględniona.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
12.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 13 ust. 2 pkt 4	Konieczność jak największego doprecyzowania kryterium, będącego podstawą kwalifikowalności podmiotowej.	4) wskazanie odpowiednich kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), dla działalności, o której mowa w art. 7 ust.1 pkt 1;	Uwaga uwzględniona.
13.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 13 ust. 4	Proponujemy, żeby wzór wniosku był określony w regulaminie, który będzie uniwersalny dla naborów.	4. Wnioskodawca składa wniosek w terminie określonym w ogłoszeniu o naborze wniosków o udzielenie wsparcia, zwanym dalej „ogłoszeniem o naborze”, zgodnie ze wzorem określonym w regulaminie, wraz z załącznikami.	Uwaga uwzględniona.
14.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 14 ust. 2	Proponujemy usunąć pkt 1 i 4 z uwagi na propozycję przeniesienie tych zagadnień do regulaminu naboru.		Uwaga uwzględniona.
15.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 16 ust. 2	Proponujemy dookreślić zakres uprawnienia operatora odpowiadający jego roli w programie. Zapis jest uzupełnieniem art. 16 ust. 1.	2. Operator pomocy może żądać od wnioskodawcy dodatkowych informacji lub wyjaśnienia treści wniosku i załączonych do wniosku dokumentów i oświadczeń w zakresie oceny finansowej wniosku, w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania wezwania	Uwaga uwzględniona.
16.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 17 ust. 1 pkt 1	Proponujemy zmianę wyrażenia „ocena formalna” na „weryfikacja formalna”. Słowo „ocena” może sugerować wartościowanie kryteriów, co nie jest przedmiotem badania formalnego wniosku.	1) potwierdzenie otrzymania pozytywnej weryfikacji formalnej i oceny finansowej;	Uwaga uwzględniona.
17.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 18 ust. 2	Proponujemy odniesienie się do kwoty dostępnej w ramach danego naboru	Jeżeli łączna wysokość wsparcia wynikająca z wniosków objętych wykazem przekracza wysokość środków finansowych przeznaczonych do udzielenia wsparcia w ramach naboru, w którym wnioski zostały złożone, komisja przeprowadza ocenę wniosku w zakresie zgodności z kryteriami oceny wniosków oraz poziomem ich spełnienia w następujący sposób	Uwaga uwzględniona.
18.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 20 ust. 1	Proponujemy doprecyzować, że operator będzie zawierał umowę w imieniu ministra właściwego ds. gospodarki	Art. 20. 1. Podstawą udzielenia wsparcia jest umowa o udzielenie wsparcia, zwana dalej „umową”, zawarta przez operatora w imieniu ministra właściwego ds. gospodarki pomocy z przedsiębiorcą zakwalifikowanym do udzielenia wsparcia	Uwaga odrzucona. Umowa będzie zawierana przez ministra właściwego ds. gospodarki.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
19.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 20 ust. 2 pkt 2	Proponujemy, żeby doprecyzować, że umowa będzie zawierana na maksymalną kwotę wsparcia. Beneficjent musi być świadomy, że może dojść do jej zmniejszenia w związku z rekalkulacją wsparcia dokonywaną na podstawie rzeczywistego zużycia ee cen obowiązujących w odnośnym kwalifikowalnym okresie.	2) maksymalną wysokość przyznanego wsparcia oraz sposób i szczegółowe warunki jego wypłaty;	Uwaga uwzględniona.
20.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 22 ust. 1	Proponujemy doprecyzowanie zwiększające przejrzystość zasad udzielania i wypłat wsparcia.	Art. 22. 1. Wypłata wsparcia następuje po zawarciu umowy na podstawie wniosku o wypłatę wsparcia. Wniosek o wypłatę wsparcia może zostać złożony raz w roku.	Uwaga uwzględniona.
21.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 23 ust. 2	Potrzeba precyzyjnego określenia terminu i zapewnienia możliwości kontroli na miejscu w przypadku wątpliwości podczas weryfikacji rozliczenia	2. Kontrola może być prowadzona w siedzibie przedsiębiorcy lub w każdym miejscu związanym z realizacją inwestycji, w okresie od dnia udzielenia wsparcia do dnia zakończenia weryfikacji rozliczenia przez operatora.	Uwaga uwzględniona poprzez aktualizację art. 24.
22.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 24 ust. 2 pkt 6	Proponujemy usunięcie punktu. Weryfikacja oceny technicznej każdej inwestycji sparaliżuje rozliczenie inwestycji.	Usunięcie punktu 6 alternatywnie zapis: 6) ocenę techniczną zrealizowanej inwestycji sporządzoną przez niezależnego biegłego/eksperta	Uwaga wyjaśniona. Szczegóły dotyczące oceny technicznej zrealizowanej inwestycji zostaną określone w programie.
23.	Bank Gospodarstwa Krajowego	Art. 25 ust. 2.	Zapis: „wsparcie podlega zwrotowi w wysokości odpowiadającej stopniowi niewykonania inwestycji” powoduje, że w przypadku inwestycji, która nie została zrealizowana w zakresie pozwalającym na jej uruchomienie/ funkcjonowanie przedsiębiorca będzie zobowiązany do zwrotu tylko części a nie całości wsparcia.	Wsparcie podlega zwrotowi w wysokości odpowiadającej stopniowi nieuzyskania zakładanego efektu inwestycji.	Uwagę uwzględniono poprzez usunięcie cytowanego ustępu.
24.	Główny Urząd Statystyczny	Załącznik CISAF II do projektu ustawy	Należy określić, według której klasyfikacji są wskazane kody Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD). Załącznik CISAF II zawiera kody PKD i ich opisy zgodne z załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. poz. 1885, z późn. zm.), natomiast od stycznia 2025 r. obowiązuje nowe rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2024 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (Dz. U. poz. 1936) wraz ze zmienionym załącznikiem.		Uwaga uwzględniona. Zaktualizowano załącznik.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
25.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	art. 1 ust. 3 projektu ustawy	„wsparcie jest udzielane przez ministra właściwego do spraw gospodarki”. Równocześnie „operatorem pomocy” jest Bank Gospodarstwa Krajowego (art. 9 ust. 2 projektu ustawy). Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500) definiuje podmiot udzielający pomocy (art. 1 pkt 12). Jednocześnie nakłada na ten podmiot określone obowiązki, m.in. obowiązek sprawozdawczy (art. 32 ust. 1). W związku z powyższym, w projekcie ustawy należy doprecyzować rolę ww. podmiotów.	Proponujemy doprecyzowanie projektu ustawy w następujący sposób: a) nadanie następującego brzmienia art. 3 ust. 3 projektu ustawy „3. Wsparcie jest udzielane przez ministra właściwego do spraw gospodarki, który jest podmiotem udzielającym pomocy w rozumieniu art. 1 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500).”;	Uwaga uwzględniona.
26.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 3 ust. 7	Uzupełnienie projektu ustawy o obowiązek corocznej publikacji raportu z realizacji inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 7 projektu ustawy. Zadanie to mógłby realizować operator programu. Wymóg ww. publikacji wynika pkt 124 CISAF2 i jest nałożony na państwo członkowskie.		Uwaga uwzględniona.
27.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	art. 4 ust. 3 projektu ustawy	W art. 4 ust. 3 projektu ustawy wskazano, że „wsparcie może być przeznaczone na sfinansowanie inwestycji, o których mowa w art. 3 ust. 7, w części nieobjętej finansowaniem uzyskanym z innej pomocy publicznej lub pomocy <i>de minimis</i>”. Jednakże, zgodnie z pkt 122 CISAF, inwestycje te nie mogą być finansowane z żadnej innej pomocy.	Należy zmienić ww. przepis projektu ustawy i wprowadzić zakaz kumulacji wsparcia przeznaczonego na inwestycje, wynikający z przepisów CISAF.	Uwaga częściowo uwzględniona. Zaproponowano nowe brzmienie art. 4. W ust. 5 jednoznacznie wskazano, że inwestycja realizowana w ramach obowiązku określonego w art. 3 ust. 8 nie może być objęta inną pomocą publiczną ani pomocą <i>de minimis</i> . Natomiast ust. 6 dotyczy możliwości objęcia inną pomocą odrębnego przedsięwzięcia, które nie jest zaliczane do realizacji tego obowiązku. Rozwiązanie to zostanie przedstawione Komisji Europejskiej w toku prenotyfikacji w celu potwierdzenia jego dopuszczalności oraz warunków stosowania w świetle pkt 122 CISAF.
28.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 6	Zgodnie z pkt 126 CISAF pomoc może być udzielana (przyznanie prawa do pomocy) beneficjentom na maksymalny okres trzech lat. Płatności należy dokonać do dnia 31 grudnia 2030 r.	Uzupełnienie art. 6 projektu ustawy o warunek, zgodnie z którym płatności wsparcia należy dokonać do dnia 31 grudnia 2030 r.	Uwaga uwzględniona.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
			Projekt ustawy w art. 6 przewiduje, że „wsparcie może być udzielone do wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na udzielanie wsparcia, nie dłużej niż do 2030 r.”.		
29.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	art. 9		Dodanie w art. 9 projektu ustawy kolejnego ustępu po ust. 2 w brzmieniu: „Operator pomocy wykonuje zadania podmiotu udzielającego pomocy wynikające z ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500)”; Dodanie w art. 9 ust. 3 kolejnego punktu w brzmieniu: „przekazuje sprawozdania albo informacje, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 500) na zasadach i w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 32 ust. 11 i art. 35 pkt 1 tej ustawy.”	Uwaga odrzucona i wyjaśniona.
30.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 10	Art. 10 projektu ustawy, dotyczący ryczałtowego pokrycia kosztów operatora programu oraz o możliwości uzyskania pokrycia dodatkowych kosztów do wartości 10% ryczałtu, budzi istotne wątpliwości z perspektywy przepisów o pomocy publicznej. Przepis nie zawiera żadnego mechanizmu gwarantującego, że ryczałtowe pokrycie kosztów operatora programu nie stanowi korzyści gospodarczej dla operatora programu. Przepis nie precyzuje ani zakresu kosztów objętych ryczałtem, ani obiektywnych kryteriów przyznania dodatkowego pokrycia do 10% ryczałtu, a jednocześnie nie zawiera żadnego mechanizmu zapobiegającego pomocy dla operatora. Komisja Europejska zwraca uwagę na te kwestie przy ocenie programów pomocowych z udziałem podmiotu pośredniczącego.	Doprecyzowanie zasad ustalania wynagrodzenia dla operatora programu w celu wykluczenia korzyści gospodarczej dla Banku Gospodarstwa Krajowego, który ma pełnić tę rolę. Możliwe jest dokonanie tego poprzez dodanie w projekcie ustawy odpowiedniej delegacji i określenie obiektywnych zasad ustalania wynagrodzenia operatora programu w rozporządzeniu. Należy zauważyć, że takie rozwiązanie przyjęto w innych aktach prawnych dotyczących wynagrodzenia dla Banku Gospodarstwa Krajowego, np. rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie wynagrodzenia prowizyjnego Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu obsługi Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg oraz sposobu i terminów jego wypłaty.	Uwagę uwzględniono poprzez aktualizację art. 10.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
31.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 15	Zgodnie z pkt 118 CISAF, w ramach kwalifikującego się sektora państwa członkowskie muszą zagwarantować, aby beneficjenci byli wybierani w oparciu o obiektywne, niedyskryminacyjne i przejrzyste kryteria, a pomoc była przyznawana zasadniczo w ten sam sposób wszystkim konkurentom w tym samym sektorze, jeśli są w podobnej sytuacji faktycznej. W projekcie ustawy przewidziano w art. 15, że „kryteriami oceny wniosku w zakresie zgodności z programem, o którym mowa w art. 5, są wpływ inwestycji wskazanej we wniosku na: bezpieczeństwo energetyczne, obniżenie energochłonności wnioskodawcy, obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej dla wnioskodawcy, efektywność ekonomiczną wnioskodawcy oraz na zatrudnienie”. Szczegółowe kryteria i warunki udzielenia wsparcia mają zostać określone przez Radę Ministrów w rządowym programie pomocy przyjętym w drodze uchwały (art. 9 projektu ustawy). Ogólny charakter projektu ustawy, np. w zakresie ww. kryteriów przyznawania pomocy, nie pozwala na pełną ocenę zgodności planowanego programu z przepisami unijnymi dotyczącymi pomocy publicznej. Zastrzegamy więc możliwość zgłoszenia dalszych uwag po zapoznaniu się z projektem uchwały Rada Ministrów.		Program określi szczegółowe kryteria i warunki udzielenia wsparcia.
32.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 31 ust. 4	Zgodnie z art. 31 ust. 4 projektu ustawy, w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok maksymalnego limitu wydatków wprowadza się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków przeznaczonych na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji programu. Nie jest jasne, na czym będzie polegał ww. mechanizm korygujący. Zasadne jest określenie wpływu tego mechanizmu na beneficjentów programu. Należy pamiętać, że zgodnie z pkt 118 CISAF, pomoc ma być „przyznawana zasadniczo w ten sam sposób wszystkim konkurentom w tym samym sektorze, jeśli są w podobnej sytuacji faktycznej”.		Uwaga wyjaśniona.

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
33.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Uwaga ogólna	Kumulacja wsparcia przewidzianego w ustawie: Inną kwestią jest kumulacja wsparcia w zakresie ceny energii elektrycznej. Zgodnie z pkt 125 CISAF, „pomoc na podstawie niniejszej sekcji można kumulować z każdą inną pomocą państwa lub z pomocą de minimis bądź łączyć z centralnie zarządzanymi funduszami UE w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo lub w całości – kosztów kwalifikowalnych (tj. hurtowej ceny energii elektrycznej, w tym kosztów pośrednich, które są ponoszone w związku z kosztami emisji gazów cieplarnianych przenoszonymi na ceny energii elektrycznej), pod warunkiem że taka kumulacja nie prowadzi do przekroczenia najwyższego poziomu intensywności wsparcia lub kwoty mającej zastosowanie na podstawie któregośkolwiek z odpowiednich warunków.” Projekt ustawy reguluje jedynie zasady kumulacji wsparcia przewidzianego tą ustawą z pomocą publiczną uzyskaną na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych.	Proponujemy dodanie przepisu regulującego kumulację wsparcia przewidzianego w projekcie ustawy, dotyczącego cen energii elektrycznej, z wszelką inną pomocą publiczną, pomocą de minimis lub funduszami UE w odniesieniu do tych samych – pokrywających się częściowo lub w całości – kosztów kwalifikowalnych.	Uwagę uwzględniono.
34.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Uwaga ogólna	Zwracamy uwagę na postanowienie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 stycznia 2024 r. w sprawie C-220/23 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (pomoc państwa – obowiązek zaopatrzenia w energię elektryczną wytwarzaną ze źródeł odnawialnych – wymierzenie przedsiębiorstwu kary pieniężnej za naruszenie obowiązku stanowiącego część środka pomocy państwa wprowadzonego w życie przed wydaniem przez Komisję decyzji końcowej) ⁶ w kontekście planowanej daty wejścia w życie zmiany ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.		Uwaga wyjaśniona. Należy podkreślić, że UOKiK nadaje art. 32 znaczenie, które wykracza poza jego sens. Dodatkowe dochody z tytułu podatku CIT wynikające ze zmian zawartych w rozdziale 6 projektu nie są bezpośrednim źródłem finansowania Programu pomocowego wprowadzanego projektem. Wyższe wpływy z CIT wynikające z podwyższenia stawek tego podatku niektórym podatnikom zasila budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego na ogólnych zasadach. Tym samym art. 32 nie wiąże tych środków w sensie, który uzasadniłby tezę, iż regulacje podatkowe stają się częścią systemu pomocy publicznej. Powiązanie tych rozwiązań jest wyłącznie wyrazem uwzględnienia zasady dbałości o finanse publiczne poprzez zagwarantowanie, iż skutkiem wejścia w życie ustawy zawartej

Lp.	Komórka wnosząca uwagę	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy (ewentualnie)	Treść uwagi wraz z uzasadnieniem	Propozycja brzmienia przepisu (ewentualnie)	Decyzja
					w projekcie o nr UD459 nie będzie zwiększenie poziomu długu publicznego. W związku z tym wiązanie przedmiotowych regulacji na gruncie przepisów o pomocy publicznej nie jest uzasadnione.